

מידור

בית דור
ושלמה

הספריה הלאומית

S 23 A 12769

סידור בית דוד ושלמה :

C.4

1741409-40

MEI

מלך נשיב נשיב מכל בע נשיב משה חי ה' יאמר נשיב
בן יום פז עיר כהנא ליל אשף יב לז' ענני נשיב

משה חי ה' יאמר נשיב
משה חי ה' יאמר נשיב

M. Khenyazide

with these notes and notes on the same as to the
general and special conditions of the same.

סידור

בית דוד ושלמה

לימות החול ולשבחות ולראשי חדשים ולמועדים
על פי נוסח האר"י ז"ל ובשילוב הוי"ה אדנות
ובנקודות וטעמים. עם הוספות רבות שלא
היו בסידורים הקודמים ומצורף לו כל הדינים
הנחוצים ומנהגי כל ימות השנה.

יצא לאור בהוצאות ובהשחללות

מר **שלמה צופיוף** יצ"ו

נדפס

פעה"ק **ירושלים** חובבי"א

בשנת תרצ"ד לפ"ק

בא סימן ישא ב'ר"ב מ'א'ת ה' (וכו')

דפוס ה"ר חיים כהנ"ס הלוי ז"ל צוקרמן

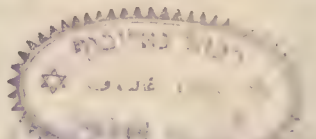

מודעה ואזהרה

האדון היקר והנכבד מר שלמה צופיוב יצ"ו אשר נדברה רוחו לזכות את הרבים להדפיס את הסידור הזה, בית דוד וישראל מה' כדי להפיצו חנם אין כסף זכרה לו ה' לטובה, הואיל בטובו להרשות אותי להוסיף בדפוס סכום סידורים למכרם בכסף, וכל מבקש ספר זה יפנה אלי הח"מ וישיג תכף את מבוקשו. ועוד דוגני להזהיר באזהרה חמורה על איסור השגת גבול לבלי להדפיס הסידור הנ"ז בלי רשות דומיל עד משך עשרה שנים מהיום.

הטיבה ה' לטובים ומזכה הרבים יזהירו ככוכבים לעד. וזכורת הרשביי והאריי דל יעמוד לכבוד האדון הנכבד המו"ל. לזכותו בכל טוב. יאריך ימיו ושנותיו בטוב ובנעימים ויזכהו האל בורע של קיימא ויזכה לראות בבנין אפריון במהרה בימינו אמן. כחפץ המכרכו

רפאל גאליבוף

המען למבקשי הסידורים :

RAFHAEL GALIBOFF

P. O. Box № 20 Jerusalem Palestine.

מודעה רבה

ידוע למור כי אין דפוס אשר אין בו שגיאות באותיות חסירות ויתירות ובפרט בנקודות וסעמים וחילופי אותיות ע"כ אבקש ממעלתכם שכל אחד ואחד מה שימצא טעיות יתקן בסידורו ויבא שכמיה :

יום הפטירה למשפחת צופיוף נ"ע

מר אבי עט"ר ראשי הר' דוד בן מול י"ג תמוז תרס"ד מ"כ בירושת'ו
 מרת אמי הצדקת והכשרה שרה בת צפרה כ"ו כסלו תרע"א *
 מרת אחותי הצדקת והכשרה צביה בת שרה י"א סבת תרע"ב *
 אחי הכהנים שנפטרו בקיו"ש עזרא הכהן, אהרן ידידיה, בוכארא
 עמנואל צבי, מוראד מלכיאל, טורכיסטאן *
 נוריאל, מלכיאל הקטן, סמרקנד *
 אחיותי שנפטרו בקיו"ש יעל טוב, מול בתיה, בוכארא *
 זוליי, בקא' בכמ"ל טורכיסטאן *
 אשתי הכשרה הצדקת פנינה בת חנה י"ח אדר תרע"ט בוכארא
 מר זקיני הגדול יהושע כולנגי א' אלול תרל"ה *
 מר זקיני מ' בנימין צופי י' אב תרמ"ד *
 מר זקיני פנחס צופי י' תשרי תרנ"ז *
 מרת זקנתי מול בת רבקה י"א תמוז תרל"ה בוכארא
 צפרה בת רחל עריח ניסן *
 דבורה בת רבקה כ"ו ניסן טר"ח *
 אחי מר זקיני אליהו ביאי כ"ו אייר *
 מר דודי יעקב בן מול ט' שבט תרס"ט מסכאב *
 משה בן מול י' ניסן תרע"ד סמרקנד *
 זבולון בן מול ה' אדר תרע"ה *
 ציון בן מול ה' סיון תרס"ט *
 נסים בן דבורה י"א תשרי תרס"ב *
 מ' יצחק ברוך בן צפרה עריח ניסן בוכארה *
 יונתן בן צפרה ט"ו סבת תרפ"ב ירושת'ו *
 דוד חיים בן ביבישאי י"ט אייר טר"ח סמרקנד *
 אחות מרת אמי ז"ל מגיד בת צפרה ח' סבת תרע"א ירושת'ו
 מול בת צפרה כ"ו סבת תרפ"ג בוכארא
 חנה בת צפרה כ"ג תמוז תרס"ד כטירגי
 טובה בת מרים א' מ' משה מר דודי י"ז אדר תרפ"א ירושת'ו
 מ' חיים בן באנו ד' סיון תרס"ז ירושת'ו
 מ' יעקב חאגי בן מול כ"ה חשון תרע"ו *
 מ' פנחס ניסן בן אייקנד כ' סבת תרע"ו *
 מ' יעקב כוילך ד' סבת תרפ"ח טורכיסטאן
 טובה בת מול, מ' אבא בן טובה, שרה בת מול,
 אימא שלום א' מ' זבולון מר דודי כ"ט סבת תרס"ב סמרקנד

הקדמת המוציא לאור

בעזה"י.

אנכי שלמה בן לא"א הריר דוד הכהן צופיוף בן מזל זיל רוחי הניעתני לעלות לארצנו הקדושה עוד מלפני כמה שנים בומן חיים חיותו של מר אבי זיל אשר עלה ירושלימה טעם ראשונה בשנת תר"ן לשם זיזארה להשתטח על קברי הצדיקים זיל זיעיא ולחונן את עפרה, ופעם שניה בשנת תרס"א עזב את ארץ מולדתו ועסקיו ובא ירושלימה עם מרת אמי שרת בת צפרה ז"ל ואחותי מ' צביה זיל לדור בה דירת קבע ותכף לבואו בנה בתים ובור מים ועליהם בית הכנסת גדולה ורחקדיש אותם לטובת אחינו עדת הבוכאים וקרא את בהכניס בשם מגן דוד אשר עוד היום מתנוססת לתפארה בשכונת רחובות לעדת הבוכאים יצ"ו. וגם הזיל זהב מכיסו בהדפסת ספרי קבלה שער הכוונות ומבוא שערים, על מגזל לחלקם ברבים חנם אין כסף. ואנכי גרירי אחריו ועליתי לארץ בפעם ראשונה בשנת תרס"ב כדי לחשתטח על קברי הצדיקים ולהשתעשע עם הורי ולראות פני קדשם, ועוד חזורי לעירי סמרקנד להמשיך את מסחרי ועסקי, ופעם שניה עליתי לארץ בחודש ניסן שנת תרס"ד, ור' זיכני להמצא בזמן פטירת אבי זיל בירושלים אשר עלתה נפשו להשמימה ביום י"ג לח' תמוז ש' תרס"ד וישבתי בירושלים עד שנה תמימה לעשות לו את כבודו האחרון, וחזרתי לעירי הנ"ל עם מרת אמי ואחותי זיל, ומרת אמי זיל נפטרה בחוץ לארץ בסמרקנד ביום כ"ז כסליו תרע"א ועל פי צוואתה ציויתי להעלותה לירושלים ונקברה בהר הזיתים אצל מר אבי זיל ביום ששי כ"ז סבת תרע"א. ולדאבוני הגדול גם אחותי היקרה והיחידה מרת צביה בת שרת ניע נקטפה באביב ימיה בהיותה בת כ"ה שנים ונפטרה בסמרקנד ביום י"א סבת תרע"ב. וגם אותה העליתי אנכי בעצמי לקברה בירושלים עיי קבר דהורי כפי רצונה וצוואתה, ונקברה בירושלים ביום י"ט שבט תרע"ב וכדי לעשות נחת רוח ועילוי לנשמתם הדפסתי פעמים את ספר תהילים בשילוב הוי"ה אדוניו וחלקתי אותם לרבים חנם אין כסף. ומאז והלאה הייתי הולך ובא לארץ עד שבפעם האחרונה עליתי לארץ לחלוטין עם הרה"ג רבי שלמה ליב אליעזראו והרב ר' דוד ילזו נ"י, וברוך ה' שהציל אותנו מיד תגרת אנשים רעים, ואחרי הרפתקאות רבות וסכנת דרכים

הקדמה

זכינו להכנס בירושלים ביום יב לחודש ניסן שנת ררפ"א. וברוך ר' זה כמה שנים הנני יושב ישיבת קבע בארץ. ובמשך הזמן שכללתי את בתי הקדשות ובית הכנסת שבנה מר אבי ז"ל ועוד הוספתי בו בית הכנסת שניה וישיבה גדולה אשר קראתיה בשם ישיבת **מדרש שלמה** אשר בו נמצאים רוב ספרי ההקדשות שדקדקנו אנכי וגדיבים ועוד מאחינו עדת הבוכאים בירושלים. ובניהמ"ד הזה קובעים בכל יום את חלימודים בוקר וערב כל חכמי ורבני עדתנו והמון העם יציו כידוע, ומיום שבאתי לארץ בפעם האחרונה היה ברעתי להגיש שלמי תודה להאלקים אשר זיכני להסתופף בנחלת אבותיגו בארצנו הקדושה. וגם רציתי לעשות עוד דבר לע"נ המרוחמים הורי וכל משפחתי ז"ל, לכן עלה ברעיוני לרהפ"ס סידור חפלה בשילוב הוי"ה אדגו"ת עם הוספות רבות שלא היו בסידורים הקודמים. יען שהוא דבר הצריך לכל אדם יום יום ולהגיש את זה מנחה לאחי ולכל ידידי ואוהבי ורעי יצ"ו, והנה ב"ה עיניכם תחזינוה מישרים שהוצאתי את רעיוני מכא אל' המועל והדפסתי את הסידור הזה משוכלל בכל המעלות נייר טוב ואותיות בהירות ומנוקדות וכריכה נאה וקראתיו **בית דוד ושלמה** להקים שם למר אבי ז"ל. ולעשות זכרון עולם לעצמי ולזוגתי מרת **רחל** תמ"א. בת דודי ז"ל והיה רצון שה' יזכני תמיד ללמוד וללמד ולשמור ולעשות את כל חוקותיו ומצותיו ויעלה לרצון לפניו ויפקדני האל בזרע של קיימא אכיר. ועל הטוב יזכרו הרבנים הנכבדים, הרה"ג וכו' מו"ר ר' **שלמה לייב אליעזראו** נ"י וראשי הרבנים של ישיבת מדרש שלמה מו' **אברהם אמינוף** נ"י מו' **טישה יצחקוף** נ"י מו' **יוסף חיים שלומוף** נ"י, שעזרוני בעצתם לשכלל את הסידור הזה ולהכניס בו את ההוספות הרבות כדי שיהיה יד כל אדם ממשמש בו לכל עתות השנה. וגם תודתי נתונה למר **רפאל גאליבוף** יצ"ו אשר טרח ויגע בכל מאמציו כחו להעריך ולסדר כל דבר במקומו הראוי ולהגיה את ההדפסה עד כמה שידו מנעת. יהי ר"ה ימלא משאלות לבם לטובה. ושכמיה, וזוכה כלנו לביאת הגואל ולבנין אריאל במהרה בימינו אמן.

שלמה דוד צופיוף

מפתחות ותוכן הענינים

עמוד	עמוד
קכז	ברכות דשחר א
קכח	תיקון חצות ה
קכ	פתיחת אליהו הנביא יח
קמא	מודעה וגלוי דעת כב
קמב	תיקון דגמס כו
קנא	בקשות כח
קנו	אדון עולם אשר מלך לג
קנח	יגדל אלהים חי וישתבח לה
קנט	תפלה בקצור קודם תפלה לו
קסג	ברכת סלית ותפילין לח
קסה	קדש לי כל בכור לט
קסז	תפיל' קודם הליכה לבכ"ג מא
קעג	תפלה למי שאיחר לקום מג
קעה	תפיל' קודם תפיל' ולמודים "
קעז	להטהר ממחשבות זרות מד
קעה	ותתפלל חנה מה
ר	זמירות מז
רב	פטום הקטורת נד
רבא	קדיש דרבנן סא
רבג	מזמור למנצח סו
רה	זמירות של שבת סח
רו	ברוך שאמר וכו' עה
רח	ויברך דוד ושירה טב
רט	יוצר פח
רסד	קריאת שמע צ
רי	שמונה עשרה צו
ריב	אבינו מלכנו קט
רכט	נפילת אפים וכו' קיא
רלג	סדר הוצאת ס'ת קכב
רלד	אשרי וכו' קכג
קדיש תתקבל	
תפלה לדוד וכו'	
לדוד ת' אורי וישעי	
מזמור פ"ג תהלים	
תפלת ר' ישמעל כ"ג	
תפלה על הפרנסה	
פרשת היראה	
פרשת התשובה	
פרשת המן	
י"ג עיקרים	
עשר זכירות	
ע"ב פסוקים	
אגרת הרמב"ן	
תפ' קודם יציאה מבכ"ג קעה	
למנצח בצורת מנורה קעז	
תפלת מנחה לחול קעה	
ה' מלך גאות לבש ר	
בצאת ישראל ר	
שפטני אלהים רא	
ברכי נפשי לר"ח רג	
הודו לפסח רה	
מזמור לשבועות רו	
מזמור לסוכות רח	
מזמור לשמיני עצרת רט	
מזמור לחנוכה רסד	
מזמור לפורים רי	
ערבית של חול ריב	
שובה ה' למוציא רכט	
סדר ודינים לע"ש רלג	
החרת קללות רלד	

מפתחות וחוכן הענינים

עמוד	עמוד
הזכרת צום התענית שמו	שיר השירים רלו
מוסף של שבת שמו	קבלת שבת רמה
פרקי שבת לסעודה ב' שנט	במה מדליקין רנא
עשר קדושות וכו' שסט	לכה דודי רנג
זוהר לסעודה שניה שע	ערבית של שבת רנו
סדר קדוש יום שבת שעא	סדר ליל שבת רעג
לשם יחוד לסעודה ב' שעו	פזמון בר יוחאי רעז
פזמונים לשבת שעז	זוהר ליל שבת רעח
מנחה של שבת שפ	קדוש ליל שבת רסג
ד' מזמורים אחר מנחה שצ	לשם יחוד לסעודה א' רמו
פרקי שבת לסעודה ג' שצא	פרקי שבת לסעודה א' רמז
זוהר לסעודה ג' תא	יה רבון עלם רצט
סדר סעודה שלישית תג	צור משלו אכלנו רצט
לשם יחוד לסעודה ג' תג	ברכת המזון שב
פרקי אבות תה	ברכת המזון לאבלים שיא
דיני תפי ערבית מוצ"ש תכח	ברכה אחרונה על היין
פזמון שוקדי דלחותיך תכט	ועל מזונות ומירות שיב
סדר ערבית למוצ"ש תל	ע' טבילת שחרית שבת שיד
פזמונים למוצ"ש רלא	נשמח ושחרית של שבת *
סדר חבדלה וכו' תלד	סדר הוצאת ס"ת לשבת שלה
ויתן לך והמבדיל וכו' תלו	ברוך שמיא שלך
אמר ה' ליעקב תמג	ירושלם נחלה למילה שלו
דינים וסדר סעודה ד' תמה	לזכר הברז שלט
סדר ר"ח והלל תמו	פיוסים לחתן שלט
יהי רצון לר"ח תנא	ואברהם זקן לחתן שמ
קריאת ס"ת לר"ח תנב	שיר לחתן וכלה שמב
מוסף לר"ח ושבת ר"ח תנד	ברכת הגומל שמג
קרבנות הנש' לח' ניסן תסג	הנותן תשועה למלכים שמג
תפלה לעילוי גשמות תעג	מי שבירך לקהל שמד
סדר ברכת אילנות רצח	יהיר לראש חודש שמה

מפתחות והוכן הענינים

עמוד
 לש"י וברכות המגילה תקצו
 קריאת ס"ת לפורים תקצח
 שבת פרה וקריאה תקצט
 שבת ד'חודש תקפא
 דיני מילה תקפב
 יהי שלום בחילנו תקפג
 אערוך מהלל גיבי תקפג
 תפלה לסנדק תקפה
 תפלה קודם המילה תקפה
 ברוכים אתם קהל אמוני *
 סדר המילה וברכותיה תקפו
 דיני וסדר פדיון הבן תקפט
 סדר ז' ברכות לחתן תקצד
 מלך רחמן פזמון לחתן תקצו
 תפלת הדרך תקצו
 תפלת הים תקצח
 תפלה לחולים תקצח
 שנוי הש' לאיש ואשה תקצט
 ודוי לשכיב מרע תר
 דיני גוסס וצדוק הדין תרא
 ק' דהוא עתיד לחדתא תרב
 דיני קריעה תרג
 השכבה לאיש ולאשה תרד
 ברכת הלבנה תרו
 ברכת החמה תרח
 קריאת שמע על המטה תרי
 הטבת חלום תריג
 תענית יחיד תרטו
 קריאת ס"ת לתענית צבור *
 לוח לקביעות השנים וכו'

עמוד
 דיני בעור חמץ בלילה
 וביום
 סדר קרבן פסח תקב
 העתקה מר' שמשון ז"ל תקה
 סדר מ"ב מסעות תקיג
 עירובי תבשילין תקטו
 עירובי חצרות תקטו
 עירובי תחומין תקטז
 סדר קערה ליל פסח תקיז
 קדוש לפסח ולמועדים תקיח
 הגדה של פסח תקך
 פיוט חד גדיא תקלה
 אחד מי יודע תקלו
 סדר ספירת העומר תקלט
 תפלת שלש רגלים ערבית
 שחרית מוסף ומנחה תקמו
 תפלה לעצירת גשמים תקנב
 חנוכה ותדלקת נרות תקנה
 פזמון מעוז צור תקנה
 קריאת ס"ת לחנוכה תקנז
 ר"ח טבת שחל בחול תקסד
 שבת וחנוכה, שבת ר"ח
 וחנוכה מוצ"ש וחנוכה תקסה
 ט"ו בשבט תקסו
 שבת שקלים וזכור תקסו
 מי כמוך תקסו
 קריאה לשבת זכור תקעד
 פורים פורים לנו תקעד
 קוראי מגילה תקעה

סידור בית דוד ושלמה

בשם יהוה יהוה יאהרונה אלקי ישראל

אחר שנים עשר שעות מחצות (היום כשהחמה בראש כל אדם) אז הוא חצות לילה ממש, ותיכף ומיד יחגבר כארי לקום משנתו. ויזהר מאד שלא יעבור חצות והוא ישן, כי אם יעבור חצות והוא ישן אז הוא טעים טעמא דמותא :

ויברך ברכת השחר וצריך לאומרם אפילו שלא נתחייב בהם כגון שלא ישן, או שלא פשט בגדיו, או שלא חלק מנעליו וכיוצא, אף על פי כן צריך לאומרם לפי שעל מנהגו של עולם נתקנו, חוץ מברכת על נטילת ידים ואשר יצר שאם לא נתחייב בהם לא יברך, וחוץ מברכת שעשה לי כל צרכי בתשעה באב ויום הכיפורים שאז כל העולם יחסי :

וזמנם מחצות הלילה ואילך וצריך להזהר לאומרם כולם בקומו בחצות הלילה, ואפילו שהוא רוצה לישן אח"כ אין בכך כלום דהוה ליה כישן ביום, רק שיקום קודם עמוד השחר כמו חצי שעה ויחזור ללמוד, ומי שלא ישן כלל והוא לומד מתחילת הלילה הנה קודם חצות מעט צריך לומר סדר קריאת שמע שעל המטה, ובהגיע חצות צריך לברך כל ברכות השחר חוץ מברכת התורה שאם לא ישן שאין צריך לאומרם עד שיעלה עמוד השחר :

כשנעור משנתו יאמר אעפ"י שלא נטל ידיו מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שֶׁהַחַיּוּת בִּי נִשְׁמָתִי בְּחַמְלָה. רַבָּה אֲמוּנָתְךָ :

יזהר קודם שנטל ידיו שלא יגע בשום אבר מאבריו, יקח כלי המים בימין לשמאל ויטול הימין, ויתן הכלי לימין ויטול השמאל, וכן יעשה שלש פעמים :

וקודם הניגוב ינבית ידיו ויברך :

בברכה זו יש י"ג תיבות וחם כנגד י"ג מדות.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה יאהרונה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם :

וכל היום כשיעשה צרכיו בין גדולים בין קטנים יברך ברכת זו :
בברכה זו יש בה מ"ה תיבות כמספר אדם

ברוך אתה יהוה יי אלהינו מלך העולם
אשר יצר את האדם בחכמה וברא בו נקבים
נקבים. חלולים חלולים. גלוי וידוע לפני בשר
כבודך שאם יסתם אחד מהם או אם יפתח אחד
מהם אי אפשר להתקיים אפילו שעה אחת. ברוך
אתה יהוה יי אלהינו רופא כל בשר ומפליא
לעשות :

יסמוך ברכת אלהי נשמה לאשר יצר. אם שכח ולא אמר ברכה
השחר יכול לאומרו כל היום חוץ מברכת התורה שכבר נסטר
באהבת עולם וברכת אלהי נשמה שיצא במחיה המתים.

בברכה זו יש בה שבעה וארבעים תיבות כמספר הוי"ה ואהיה.

אלהי נשמה שנתת בי. מהורה. אתה בראתה.
אתה יצרתה. אתה נפתחת בי. ואתה משמרה
בקרבי. ואתה עתיד למלך ממני ולהחיות בי
לעתיד לבא. כל זמן שהנשמה בקרבי. מורה אני
לפניך יהוה יי אלהינו יי אלהי אבותי רבון
כל המעשים ארון כל הנשמות. ברוך אתה
יהוה יי אלהינו המחיה המתים לפגרים מתים :

ברוך אתה יהוה יי אלהינו מלך
העולם הנותן לשבוי בינה להבחין בין יום
ובין לילה :

ברוך אתה יהוה יי אלהינו מלך
העולם פוקם עורים :

ברוך אתה יהוה יי אלהינו מלך

הָעוֹלָם מִתֵּיר אֲסוּרִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָהְדוּנְהִי אֶלְהֵינוּ מְלֶכֶךְ

הָעוֹלָם זֶמְרָה בְּפִימִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָהְדוּנְהִי אֶלְהֵינוּ מְלֶכֶךְ

הָעוֹלָם מְלֶכֶךְ שֶׁעֲרוּמִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָהְדוּנְהִי אֶלְהֵינוּ מְלֶכֶךְ

הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיָּעַף כַּח :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָהְדוּנְהִי אֶלְהֵינוּ מְלֶכֶךְ

הָעוֹלָם רֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָהְדוּנְהִי אֶלְהֵינוּ מְלֶכֶךְ

הָעוֹלָם הַמְכִּין מִצְעָדֵי נָגֶר :

צִרִּיךְ לַיוֹהָר בַּחֲשֻׁעַת כָּאֵב וּבִיּוֹם הַכִּיּוּרִים שְׁלֵא יֵאָמֵר בְּרִכָּה וְהָאֵל

הַאֵל צִרִּיךְ לֵאמֹרָה אֲפִילוּ שְׁהוֹלֵךְ יָחַף :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָהְדוּנְהִי אֶלְהֵינוּ מְלֶכֶךְ

הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִי כָּל צָרָתִי :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָהְדוּנְהִי אֶלְהֵינוּ מְלֶכֶךְ

הָעוֹלָם אֲזִיז יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָהְדוּנְהִי אֶלְהֵינוּ מְלֶכֶךְ

הָעוֹלָם עֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאָרָה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָהְדוּנְהִי אֶלְהֵינוּ מְלֶכֶךְ

הָעוֹלָם שֶׁשָּׂא עֲשָׂנִי גוֹי :

(וְהָאִשָּׁה אוֹמֶרֶת גִּיְיָה)

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָהְדוּנְהִי אֶלְהֵינוּ מְלֶכֶךְ

הָעוֹלָם שֶׁשָּׂא עֲשָׂנִי עֶבֶד :

(וְהָאִשָּׁה אוֹמֶרֶת שְׁפָחָה)

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָהְדוּנְהִי אֶלְהֵינוּ מְלֶכֶךְ

הָעוֹלָם

וְלוֹמְרֵי תוֹרַתְךָ לְשִׁמְחָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְאֹהֲדוֹנֵהי
הַמְלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְאֹהֲדוֹנֵהי אֱלֹהֵינוּ מְקֹדֶה הַעוֹלָם
אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת
תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְאֹהֲדוֹנֵהי נוֹתֵן הַתּוֹרָה :

וַיְדַבֵּר יְהוָה יְאֹהֲדוֹנֵהי אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר :

דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה

תְּבָרְכוּ אֶת־בָּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם: יְבָרְכֶךָ

יְהוָה יְאֹהֲדוֹנֵהי וַיִּשְׁמְרֶךָ : יֵאָדָר

יְהוָה יְאֹהֲדוֹנֵהי | פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲנֶךָ : יִשְׁאֵל

יְהוָה יְאֹהֲדוֹנֵהי | פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשָּׁם לָךְ

שָׁלוֹם : וְשָׁמָּה אֶת שְׁמִי עַל־בָּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְאֲנִי אֲבָרְכֶם :

הקדמה לתקון חצות

שער הכונות דפוס ירושלם ת"ו דף נ"ח ע"ב

בענין הקם מן המטה אחר שיטנה ויעשה צרכיו וירחץ סניו וידיו וילבש
מלבושיו ויסדר ברכותיו כנז' לעיל עד ואני אברכם. צריך שילך
וישב אצל הפתח סמוך למזוזה ויסיר המנעלים וישב יחף ויעטוף ראשו כאבל
ויירבה בכביה כפי כחו ויקח אפר וישים על מצחו במקום הנחת תפילין גם
יכוף ראשו ויחבק סניו בקרקע ממש ויכוין בזה על שריפת התורה
שנעשית אפר, ותאמר סדר תקין חצות ואח"כ תקום ממקומך וחלך למקום
אחר לעסוק בתורה :

סדר תקון חצות לילה

תקון רחל

בלילי שבתות וימים טובים וראש השנה ויום הכפורים אין נוהגים
לומר

תקון חצות

לומר תקון חצות כלל לא תקון רחל ולא תקון לאה, ובליילי ראש חדש
ובימים שאין נופלים על פניהם יאמר דוקא תקון לאה וסימן כלאיה
דהיינו כאיל, לדוד מזמור, אלהים יחננו, הללויה אודה :

ומי שאיחר לקום יאמר תקון חצות כולו, אך מי שקם אחר עלות השחר
יאמר תקון לאה, ולא יאמר תקון רחל :

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה (יאהדוניה) בדחילו
ורחימו (יאההויהה) ורחימו ודחילו (איההויהה) ליחדא שם ייה
בריה ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל הריני מוכן לומר
תקון רחל וחקון לאה כמו שסדרו לנו רבותינו זכרונם לברכה
לחקן את שורשם במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות
רצון בוראנו : ויהי נועם וכו'

אָנָּה יְהוָה יאהדוניה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תְּבָא
לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאֵל תְּתַעֲלֶם מִלִּבֵּנוּ מִתְּתַנָּתֵנוּ.
שְׁאֵין אֲנַחְנוּ עֲזֵי פָנִים וְקָשִׁי עֲרֵף לֹמֵר לְפָנֶיךָ
יְהוָה יאהדוניה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים
אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל חָטָאנוּ. עֲוִינוּ פָשַׁעְנוּ.
אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשִׁי בֵּיתֵנוּ : אֲשָׁמְנוּ. פָּגַדְנוּ.
נִזְקְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹּפִי. הִעָּוִינוּ. וְהִרְשָׁעְנוּ. וְדָנוּ.
חֲמַסְנוּ. טַפְּרָנוּ שָׁקַר. יַעֲצֵנוּ עֲצוֹת רָעוֹת. כִּזְבְּנוּ.
בַּעֲסָנוּ. לִצְנוּ. מִרְדְּנוּ. מָרִינוּ. נֶאֱצָנוּ נֶאֱפָנוּ.
סָרְנוּ. פָּשַׁעְנוּ. פָּגַמְנוּ. צָרְנוּ. צַעֲרָנוּ אָב וָאִם.
קָשִׁינוּ עֲרֵף. רָשָׁעְנוּ. שַׁחְתָּנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲוִינוּ
וְתַעֲתָעְנוּ. וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים
וְלֹא שָׁחָ לָנוּ : וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל־הַבָּא
עֲלֵינוּ כִּי־אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ :

מה נאמר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וְמֵה גִסְפָּר לְפָנֶיךָ
שׁוֹבֵן שְׁתָּרִים הֲלֹא כָל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלּוֹת
אַתָּה יוֹדֵעַ. אַתָּה יוֹדֵעַ רְזִי עוֹקֶם וְתַעֲלוּמוֹת סְתָרֵי

בְּלִיחִי. אֶת־הַחֶפֶשׁ בְּדֶ-חֲדָרֵי-בֵּטֶן רָאָה בְּלִיזֹת
וְלֵב. אֵין דְּבָר נֶעְדָם מִמֶּנּוּ וְאֵין גִּסְתָּר מִגִּגְד עֵינָיו;
יְהִי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְיָ וְהִנֵּה יֵאָהֳדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שְׁתִּמְחֹל לָנוּ אֶת-כָּל-חַטֹּאתֵינוּ וְתִכְפֹּר
קִנּוּ אֶת-כָּל-עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחֹל וְתִסְלַח לְכָל-
פֶּשְׁעֵינוּ :

יכוין לבכות על חרבן הבית

עַל-גִּהְרוֹת בָּבֶל שָׁם יִשְׁכְּנוּ גִם-כְּבִינוּ בְּזִכְרֵנוּ אֶת-
צִיּוֹן : עַל-עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תִּלִּינוּ בְּנֵי-חֵיתֵינוּ :
כִּי שָׁם | שְׁאֵלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי-שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ
שִׁמְחָה שִׁירוּ לָנוּ כְּשִׁיר צִיּוֹן : אֵיךְ גִּישִׁיר אֶת-שִׁיר
יְיָ וְהִנֵּה יֵאָהֳדוּנָהי עַד אֲדַמַּת נָכָר : אִם-אֲשַׁכְּחֶךָ
יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי : תִּדְבֹּק לִשְׁוֹנִי לְחִבִּי אִם-
לֹא אֶזְכְּרִי אִם-לֹא אֶעֱלֶה אֶת-יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ
שִׁמְחָתִי : זָכַר יְיָ וְהִנֵּה יֵאָהֳדוּנָהי לִבִּי אֲרוֹם אֶת
יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוֹ | עָרוֹ עַד הַיְסוֹד בָּהּ :
בֵּת בָּבֶל הַשְׂדוּכָה אֲשֶׁרִי שִׁישְׁלִם-לָךְ אֶת-
גְּמוּלָךְ שֶׁגִּמְלָתָהּ קִנּוּ : אֲשֶׁרִי שִׁיאֲחִז וְנִפְּץ אֶת
אֶת עוֹלָלֶיךָ אֶל-הַסַּלַּע :

יכוין לבכות על הריגת הצדיקים

מִזְמוֹר דָּאֶסַף אֱלֹהִים בָּאוּ גִוּוֹם | בְּנִחְלָתְךָ טִמְאוּ
אֶת-הַיָּבֵל קִדְּשֶׁךָ שָׁמוּ אֶת-יְרוּשָׁלַם לְעֵינִים :
נָחֵנוּ אֶת-נִבְכַּת עֲבֹדֶיךָ מִאֲבָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם בְּשִׁיר
תְּסִדִּיךָ לְחִיתוֹ-אֶרֶץ : שִׁכְבוּ דָמָם | בַּפִּיִם סְבִיבוֹת
יְרוּשָׁלַם וְאֵין קוֹבֵר : הִינּוּ חֲרָפָה לְשִׁבְגֵינוּ לְעַג
וְקָלָם לְסְבִיבוֹתֵינוּ : עַד-מָה יְיָ וְהִנֵּה יֵאָהֳדוּנָהי תִּתְאַבֵּר

לְנֶצַח תִּבְעַר כְּמוֹ אֵשׁ קִנְאָתְךָ : שְׁפֹף חֲמָתְךָ |
 אֱלֹהֵי-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא-יִדְעוּךָ וְעַד-מַמְלָכוֹת
 אֲשֶׁר בְּשִׁבְךָ לֹא קָרְאוּ : כִּי אָבֵל אֶת-
 יַעֲקֹב וְאֶת-גִּוְהוֹ הַשָּׁמַיִם : אֶת-תּוֹכְרִי-קִנֵּי עֲזוֹת
 רֹאשֵׁינִים מִיָּהָר יִקְדְּמוּנִי בַחֲמִידָה כִּי בָלוּנוּ מְאֹד :
 עֲזֹרֵנוּ | אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד-שְׁמֶךָ
 וְהַצִּילֵנוּ וּכְפֹר עַד-תִּטְאֲתִינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ : לָמָּה |
 יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אִי־הָ אֱלֹהֵיהֶם יוֹדֵעַ בְּגוֹיִם
 לַעֲזֹרֵנוּ נִקְמַת דָּם-עֲבָדֶיךָ הַשְּׁפוּף : תִּבְוֹא
 קִפְנִידָה אֲנִיכַת אֶסִּיר בְּגִדְלָה זְרוּעָה רַחוּמָה בְּגִי
 תְמוֹתָה : וְהִשָּׁב לַשִּׁבְיָנוּ שְׂבָעִתִּים אֱלֹהֵי-חֵיקֶם
 חֲרָפְתָּם אֲשֶׁר חֲרָפוּךָ אֱלֹהֵי : וְאֶנְחֵנוּ עִמָּךְ | וְצֹאן
 מִדְּעִיתְךָ נִלְוֶה לְךָ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָּר
 תִּהְלָתְךָ :

זָכַר יְתֻדָּתְךָ יִאֲחִיזוּנֵהי מִה־הָיָה לָנוּ הַבִּיטָה וּרְאֵה
 אֶת חֲרָפְתָּנוּ : נַחֲלָתְנוּ נִחְפָּזָה לְזָרִים בְּתֵינוּ
 לְנִכְרִים : יִתְּנוּמִים הָיוּנוּ וְאֵין אָב אֲמֹתֵינוּ
 בְּאֶדְמָנוֹת : מִיָּמֵינוּ בְּכֶסֶף שְׂרָתֵנוּ עֲצִינוּ בְּמַחֲרִי
 יָבֹאוּ : עַד צָוָארֵנוּ גִרְדָּפְנוּ יִגְעֵנוּ וְלֹא-הִוָּנַח לָנוּ
 מִצָּרִים נָתַנוּ יָד אֲשׁוּר לְשַׁבֵּעַ לָחֶם : אֲבִתֵּינוּ
 חָטְאוּ וְאִינָם וְאֶנְחֵנוּ עֲזַנְתִּיהֶם סָבְלוּנוּ : עֲבָדִים
 מִשְׁלֹנוּ בְּנוֹ פֶלֶק אֵין מִיָּדָם : בְּנִפְשָׁנוּ נָבִיא לַחֲמָנוּ
 מִפְּגִי חֶרֶב הַמִּדְבָּר : עֲזֹרֵנוּ בְּתַנּוּר נִכְמְרוּ מִפְּגִי
 וְלַעֲפֹת רָעַב : נָשִׁים בְּצִיּוֹן עָנוּ בְּתִלְתִּי בְּעָרֵי
 יְהוּדָה : שָׂרִים בְּיָדָם גָּתְלוּ פְּגִי וְזִגְגִים לֹא נִהְדְּרוּ :
 בַּחוּרִים טָחוּן נִשְׁאוּ וְנָעָרִים בָּעֵין בְּשָׁלוֹ : וְקָגִים

תקון חצות.

מ

משער שבתו בחורים מנגינתם : שבת משוש
לבנו נהפך לאכל מחולנו : נפלה עמרת ראשנו
אויגא לנו כי קטאנו : עליוה הנה דנה לבנו על
אלה חשכו עינינו : על תרציון ששמים שועלים
הלכונו : אתה יהוה יאהדונה לעולם תשב
בסאך לדור ודור : קמה קנצח תשכחנו תעזבנו
לאך ימים : תשיבנו יהוה יאהדונה אליך ונשובה
חדש ימינו בקדם : כי אסמאס מאסתנו קצפת
עלינו עדמאר : תשיבנו יהוה יאהדונה אליך
ונשובה חדש ימינו בקדם :

הפט משמים וראה מזביל קדשך ותפארתך איה
קנאתך וגבורתך המון מעיד וכתמיה אלי
התאפקו : כיאתה אבינו כי אברהם לא ידענו
וישראל לא יכירנו אתה יהוה יאהדונה אבינו
נאלנו מעולם שמך : קמה תתענו יהוה יאהדונה
מדרבך תקשיח לבנו מיראחך שוב למען עבדיך
שבתי נחלתך : למצער ירשו עם קדשך צרינו
בוססו מקדשך : ועתה יהוה יאהדונה אבינו
אתה אנחנו החמר ואתה יצרנו ומשלה ידך
בקנו : אל תקצף יהוה יאהדונה עדמאר ואל
לעד תזכר עון הו הפטגא עמך בקנו : ערי קדשך
היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלים שממה : בית
קדשנו ותפארתנו אשר הללוד אבותינו הנה
לשופת אש וקר ממדינו הנה
חרבה : העל אלה תתאפק יהוה יאהדונה
תחשה ותענו עדמאר :

תקון חצות

הַמָּאֵם מְאַכְתָּ אֶת יְהוּדָה אִם בְּצִיּוֹן גְּעִלָּה נִפְשָׁךְ מְדוּעַ
הִכִּיתָנוּ וְאִין לָנוּ מִרְפָּא : קִנְיָה לְשָׁלוֹם וְאִין טוֹב וְלִשְׁתִּית
מִרְפָּא וְהִנֵּה בָּעֵתָה : יִרְעֵנוּ יְהוָה וְהוֹדֵנוּהָ יִשְׁעֵנוּ עוֹן
אֲבוֹתֵינוּ כִּי חָטְאוּנוּ לָךְ : אַל תִּנָּאֵן לְמַעַן שִׁכָּךְ אַל תִּנָּבֵל
כִּסֵּא כְבוֹדְךָ וְכוֹר אֶל תִּפְסַר בְּרִיחֲךָ אֲמָנוּ : כֹּה אָמַר
יְהוָה וְיִהְיֶה יִשְׁעֵנוּ קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים
רַחֵל מִבֶּכֶה עַל בְּנֵיהָ מֵאַנְהָ לְהַנְחִים עַל בְּנֵיהָ כִּי אֵינָנו :
יְהוָה וְיִהְיֶה יִשְׁעֵנוּ בְּמָרוֹם יִשְׁאָג וּכְמַעוֹן קָדְשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ
שְׁאוֹג יִשְׁאָג עַל נוֹהוּ : וַיִּקְרָא אֶדְנִי יְהוּדָה צְבָאוֹת בַּיּוֹם
חָהוּא לְבָכִי וּלְמִכְכָּד וּלְקָרָחָה וּלְחִגּוֹר שָׁק : עַל אֵלֶּה אֲנִי
בּוֹכִיהָ עֵינֵי עֵינֵי יוֹרְדָה מִים כִּי רַחֵק מִמֶּנִּי כִנְחָם מְשִׁיב
נִפְשֵׁי הָיוּ בְּנֵי שׁוֹמְמִים כִּי גִבֹּר אוֹיֵב : עַל שֶׁכֶּר בֵּת עַמִּי
תִּשְׁפָּרְתִּי קִבְּרָתִי שְׁמָרָה חֲחֻקֵּינִי : מִי יִתֵּן רֹאשִׁי מִים וְעֵינֵי
מְקוֹר דְּמָעָה וְאֶבְכָּה יוֹמָם וְלַיְלָה אֶת חֲלָדֵי בֵּת עַמִּי : אֶלְבִּישׁ
שָׂמִים קִדְרוֹת וְשָׁק אֲשִׁים בְּסוּתָם : הֵן אֶרְאֶכֶם צִעְקוֹ
חוֹצָה מִלְּאֲבִי שְׁלוֹם מֵר יִבְכִּיּוֹן :

אוֹי לִי עַל גְּלוּת הַשְּׂבִינָה : אוֹי לִי עַל חֲרָבִין הַמְּקַדָּשׁ : אוֹי
לִי עַל שְׂרִיפַת הַתּוֹרָה : אוֹי לִי עַל תְּרִיגַת הַצְּדִיקִים :
אוֹי לִי עַל חֲלוּל שְׁמוֹ הַגָּדוֹל וְתוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה : אוֹי לִי כִי
גִבֹּר אוֹיֵב : אוֹי לִי עַל צַעַר כָּל הָעוֹקְמוֹת : אוֹי לִי עַל צַעַר
הָאֲבוֹת בְּקִדְוִשִׁים וְהָאֲמָהוֹת הַקְּדוּשׁוֹת : אוֹי לִי עַל צַעַר
הַנְּבִיאִים וְהַחֲסִידִים וְהַצְּדִיקִים אֲשֶׁר בָּנוּ עֲדָן : אוֹי לִי
עַל צַעְרוֹ שֶׁל מָשִׁיחַ : עוֹנוּתֵנוּ הַטּוֹב אֵלֶּה וּפִשְׁעֵנוּ
הַהָרִיכוּ קִצְנוֹ וְחִטְאוֹתֵנוּ מְנַעוּ הַטּוֹב כְּמָנוּ : אוֹי לָהֶם
לְבָנִים שְׁגָרוּ מֵעַר שְׁלָחַן אֲבִיהֶם : זֶה פְּסָת אֲחֵרָה
יָמִים וְשָׁנִים רַבִּים וְרָעִים : כָּל דּוֹר שְׁלָא נִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּיָמָיו בָּאֵלוֹ נִתְרַב בְּיָמָיו :

עַל הַיָּכָרִי אֲבִיבָהּ יוֹמָם וְלַיְלָה. וְלַתַּפְאֲרֶת צִיּוֹן עִיר
חֲסֵהוּלָלָהּ : וּלְתַסְאֵרֶת בְּכִי תָסִיד עַל חֲרָבִן פְּעַמִּים.
אֶרֶץ צָבִי צָבִי יְרוּשָׁלַם. וְעַל עֲמָה אֲשֶׁר הָכֹוּ בְּגוֹלָהּ : וּלְתַסְאֵרֶת
בֵּית תַּפְאֲרֶתִי שֵׁם אוֹיֵב לְשַׁמָּה. הוֹשִׁיבֵנִי בְיָדִי נְכוֹיֹת וְשַׁמָּה.
עַל וְאֵת אֲבִיבָהּ תָסִיד בְּקוֹד יִלְדָה : וּלְתַסְאֵרֶת סִפְרִי תוֹרָה כִּי
חֲלִילָה תַפְאֲרֶתֶה. נִפְלָה גִזְרֶה כְּיוֹם שֶׁנִּחְרַב בְּיָתֶה. וְשָׂאִי קִינָה
עַל אֲהֻלֵּיבָהּ וְאַהֲלָהּ : וּלְתַסְאֵרֶת חֲזָקוֹ עָמִי סַחַר אֲכָנָה רַב־יָרְכֶם.
נָקָם אֲכַבֵּשׁ וְאֲשִׁיב אֶת שְׁבוֹתֶכֶם. תוֹךְ הַיָּכָרִי אֲשַׁכּוֹן
בְּבִתְחֻלָּהּ כִּי מַצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְתַהֲלָה : כְּדַכְתִּיב כִּי מַצִּיּוֹן
תֵּצֵא תוֹרָה. וְדַבֵּר. יְהוָה אֱלֹהֵי יֵאֱהָרֹנְחִי מִירוּשָׁלַם :

קִינָה לְמַכְרֵר חַיִּים כֶּכֶן ז'ל מִן מָרָם לִיבֹל וְשִׁמּוֹ חֲמוֹם זֶרַחֲשִׁי כִנְתִּים
קוֹד בְּרָמָה נִשְׁמַע בִּידָלָה. קוֹד גְּהִי מַצִּיּוֹן הַמֶּלֶךְלָהּ :

חֲשַׁבְתִּי יוֹמָם הָיִיתִי גִבֹּרֶת. בְּיָד יְהוָה אֱלֹהֵי יֵאֱהָרֹנְחִי עֲמָרֶת
תַּפְאֲרֶת. וְעַתָּה אֲנִי שֶׁחֲרַחֲוֶרֶת. מִבְּעַתִּי בַּבּוֹר בְּיוֹן
מַצוּלָה :

יְחִידָה רַעִיָה אֲנִי הָיִיתִי. וּבְכּוֹד עֲלִיּוֹן אֲנִי נִקְרָאתִי. וְעַתָּה
לְתַהֲלִיּוֹת יִרְדָּתִי. וְרוּדִי וְרַעִי לְרוֹם עָדָה :

יַחַד יוֹדְעֵי בְּתוֹכוֹתִי וְרַעֲוֵתִי. כִּבְּו גָּא עָמִי כִּי רַבּוֹת אֲנֻחוֹתִי
אֵין נוֹמָה עוֹד אֲהָרִי וְיַמִּקִּים יִרְעוּתִי. כִּי רוּרִי מְנִי
נִסֵּעַ וְנִנְגָה :

מִמָּרוֹם הִשְׁלַכְתִּי בְּרוֹב מְנִינָה. שְׁלַח אֵשׁ בְּעַצְמוֹתִי וַיִּרְדָּנָה.
וַיִּצְאֵתִי בְּגוֹלָהּ כְּדָר כְּאֶלְמָנָה. הִנֵּלֶת יְהוָה הִנֵּלֶת
שְׁלוֹמִים בָּקָה :

הָיִיתִי כִכָּה בְּתוֹךְ אֲפִרְיֹן. וְעַנּוּ יוֹמָם עַל סִכּוֹן הַר צִיּוֹן
הִשְׁלַכְתִּי זַחֲזֹן כְּעָנִי וְאֲבִיּוֹן. בְּגָרִי זָקָה צָר וְאֲנִי
אֲסֻלָּה :

תקון חצות

קָחֵנִי וְזָקֵנִי מִכְּחוֹ אוֹיְבֵי מַחֲזִיקִים בְּכָרִיתִי זָרַע אוֹתְכִי בְּנֵי
הַיְקָרִים וּבַחֲזֵרִי הִלְכּוּ בַשָּׂבִי וְעוֹדֵלִי בְּגוֹפָה : קול
הֵן כָּל אִמָּה אֵין דּוֹרֵשׁ לְנַפְשִׁי אִמְלָאָה הַתְּרָכָה וְאֵל עַמִּים
אֲדָרִים רֵאשִׁי וְאוֹיְבֵי אָמַר לֹא תִקְרָאִי עוֹד אִישִׁי בִּי
נִפְלִיתִי לְפָנַי בְּנֵי עֵזְרָה : קול

נָא אֵב רַחֲמָן תִּשׁוּב לְצִיּוֹן עֵין בְּעֵין גִּרְאָה בְּבָנָן אִפְרִיּוֹן.
וְחַפְזִית הָיָה (נֵא תְהוּא) יִהְיֶה עֲצִיּוֹן. וְאֲזִי נְאוּלִים
יִפְצְחוּ צִהֲלָה : וחבית

הַתְנַעֲרִי מִעַפְרֵי קוֹמִי שָׂבִי יְרוּשָׁלַם הַתְּפִלָּתִי מוֹסְרִי צֹנְאֲרָךְ
שָׂבִיָּה בַת צִיּוֹן :

עַל־חֻמְתֶּיךָ יְרוּשָׁלַם הִפְקַדְתִּי שְׁמֵרִים כָּל־חַיִּים
וְכָל־חַיָּלָה תָּמִיד לֹא יִחָשׂוּ הַמַּזְכִּירִים אֶת־
יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהי אֶל־דָּמִי לָכֶם : וְאֶרְתָּנּוּ דָּמִי לֹא
עַד־יִכּוֹנֵנוּ וְעַד־יֵשִׁים אֶת־יְרוּשָׁלַם תִּהְלַךְ בְּאֶרֶץ :
נִשְׁבַּע יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהי בִּימִינוּ וּבְיָדָה עֲזוֹ אִם־אֶתָּן
אֶת־דִּגְלֶךָ עוֹד מֵאֵל לְאִבֶּיךָ וְאִם־יִשְׁתּוּ בְּנֵי־גִבּוֹר
תִּירוּשָׁךְ אֲשֶׁר יִנְעַת בּוֹ : כִּי מֵאֲסָפִיו יֵאֱכָלֶהוּ
וְהִלְלוּ אֶת־יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהי וּמִקְבָּצָיו יִשְׁתַּחֲוּ
בְּ־צִוְרוֹת קִדְשִׁי :

חֲטַח אִשִּׁי אֲזָנָה וְשִׁמְעַ עֲקָה וְרֵאחַ שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהַעִיר
אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְעַ עֲקָה כִּי לֹא עַל צַדִּיקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ
מַפְיִדִים תַּתְנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל חַטֵּאתֶיךָ תִּרְבִּים : אֲדָנִי שִׁמְעָה
אֲדָנִי סִפְחָה אֲדָנִי תִקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תִּתְחַלֵּט לְפָנֶיךָ אֵלֵהִי
כִּי שִׁמְעַ נִקְרָא עַל עִירָה וְעַל עַמָּה :

אֵתָּה תִקּוּם תִּרְחֹם צִיּוֹן בִּי־עֵת לְחֻנָּה כִּי־בֹא
מוֹעֵד : כִּי־בֹא עֲבָדֶיךָ אֶת־אֲבֹנֶיךָ וְאֶת
עַפְרָה יִחַנְנוּ : בּוֹנֶה יְרוּשָׁלַם יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהי נִדְחֵי
יִשְׂרָאֵל יִבְנֶם : נִשְׁלַם תִּקּוּן רַחֵל

למנצח משכיל לבגיר-לכח: כְּאֵיל תַּעֲרוֹג עַד-אַפִּיקִי-
 מִים בֶּן נִפְשֵׁי תַעֲרוֹג אֱלִידָה אֱלֹהִים: צִמְאָה
 נִפְשֵׁי | לֵאלֹהִים לֹאֵל חֵי מְתֵי אֲבוֹא וְאַרְאָה פְּנֵי
 אֱלֹהִים: הִיָּתָה לִי דְמַעְתִּי לֶחֶם יוֹמָם וְלֵילָה
 בְּאֹמֶר אֱלֵי כְלֵי-חַיִּים אֵינִי אֱלֹהִידָה: אֵלֶּה אֲזַכָּרָה
 וְאֶשְׁפָּכָה עָלַי נִפְשֵׁי כִי אֶעֱבֹר | בְּסֶדֶק אֲדַבֵּר עַד-
 בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הַמִּזֵּן חוֹגֵג: מִה
 תִּשְׁתַּחֲוֶה | נִפְשֵׁי וְתִתְּנֵנִי עָלַי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי-
 עוֹד אֲדַבֵּר יִשְׁוּעוֹת פְּנֵי: אֱלֹהֵי עָלֵי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוֶה
 עַד-בֶּן אֲזַכָּרָה מֵאֲרֵץ יִרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מִהַר מִצְעֹר:
 תְּהוֹם-אֶרֶץ-תְּהוֹם קוֹרָא לְמוֹל צִנּוֹרִידָה כְּלֵי-מִשְׁכָּבִידָה
 וְנִלְיָה עָלַי עָבְרוּ: יוֹמָם | יֵצֵה יְהוָה יֵאֱהוֹנָה |
 חֲסִדוֹ וּבִלְיָה שִׁירָה עָמִי תִפְקֶלָה לֹאֵל חֵי: אֲזַמְרָה:
 לֹאֵל סִלְעֵי לְמִה שֶׁבְּחַתְּנִי לְשֶׁח־קֶדֶר אֵלֶּה בְּלַחֲן
 אוֹיֵב: בְּרִצָּח | בְּעִצְמוֹתַי חֶרְפוֹנֵי צוֹרְרֵי בְּאֶמְרָם
 אֱלֵי כְלֵי-חַיִּים אֵינִי אֱלֹהִידָה: מִה-תִּשְׁתַּחֲוֶה | נִפְשֵׁי
 וּמִה-תִּתְּנֵנִי עָלַי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אֲדַבֵּר
 יִשְׁוּעוֹת פְּנֵי וְאֵלֵּי:

שְׁפָטֵנִי אֱלֹהִים | וְרִיבָה רִיבֵי מִגְוֵי לֹא-תִסְדֹּד
 מֵאִישׁ מִרְמָה וְעוֹלָה תִפְקֶטֵנִי: כִּי-אֲתָה |
 אֱלֹהֵי מִעוֹנֵי לְמִה וְנִחַתְּנִי לְמִה קֶדֶר אֲתַחֲלֶה
 בְּלַחֲן אוֹיֵב: שְׁלַח אֲוִירָה וְאֶמְתִּיד הַמִּתָּה וְנִחַתְּנִי
 יְבִיאוּנִי אֶל-הַר-קִדְשֶׁךָ וְאֶל-מִשְׁכְּנֹתֶיךָ: וְאֲבוֹאָה |
 אֵל מִזְבֵּחַ אֱלֹהִים אֶל-אֵל שְׁמַחַת גִּידֵי וְאֲוִירָה

בְּנוֹר אֱלֹהִים אֱלֹהֵי : מַחֲתִשְׁתִּיחִי | נַפְשִׁי וְמַחֲ
 תַּחֲמִי עָלֵי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים בִּי עוֹד אוֹדְנוּ יִשְׁעוֹת
 פָּנֵי וְאֱלֹהֵי :

בימים שאין אומרים בהם תחנון ידלג מזמור זה :

לְמַנְצֶה מְזִמּוֹר לְדוֹד : יַעֲנֶה יְהוָה יֵאֱהוֹנִה בְּיוֹם
 צָרָה יִשְׁכָּבָה שָׁם אֱלֹהֵי | יַעֲקֹב : יִשְׁלַח־
 עֲזָרָה מִמֶּלֶךְ וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶהָ : יִזְכֹּר כָּל־מִנְחָתֶיהָ
 וְעוֹלָתָהּ יִבְשְׁנֶה סֶלָה : יִתֵּן־לָהּ כָּל־בְּרָכָהּ
 וְכָל־עֲצָתָהּ יַמְלֵא : נִרְנְנָה | בִּישׁוּעָתָהּ וּבְשֵׁם
 אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל יַמְלֵא יְהוָה יֵאֱהוֹנִה כָּל־
 מַשְׁאֲלוֹתֶיהָ : עֲתָה יִבְעִתִּי בִי הוֹשִׁיעַ | יְהוָה
 יֵאֱהוֹנִה מְשִׁיחוֹ יַעֲנֶהוּ מִשְׁמִי קִדְּשׁוּ בְּגִבּוֹרוֹת
 יִשַׁע יְמִינוֹ : אֲדָה בָּרָב וְאֵלָה בְּסוּסִים
 וְאַנְחֵנוּ בְּשֵׁם יְהוָה יֵאֱהוֹנִה אֱלֹהֵינוּ גִזְרִי :
 הִמָּה קָרְעוּ וּנְפְלוּ וְאַנְחֵנוּ קָמְנוּ וְנִתְעוֹדֵד :
 יְהוָה יֵאֱהוֹנִה הוֹשִׁיעַ הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קָרְאֵנוּ :
 לְדוֹד מְזִמּוֹר לִיהוָה יֵאֱהוֹנִה הָאֲרֶץ וּמִרְאָהָ
 תִּכְבַּד וַיִּשְׁבִּי בָּהּ : כִּי־הוּא עַל־יָמִים יִסְדָּהּ
 וְעַל־גְּהִרּוֹת יִכּוֹנְנֶהָ : מִיַּעֲקֹב בָּחַר־יְהוָה
 יֵאֱהוֹנִה וּמִי יָקוֹם בְּמָקוֹם קִדְּשׁוּ : גָּמִי כַפִּים וְכִר־
 הֶרֶב אֲשֶׁר | לֹא־נִשָּׂא לִשְׂוֹא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע
 לְמִרְמָה : יִשָּׂא בָּרָכָה מֵאֵת יְהוָה יֵאֱהוֹנִה יֵאֱהוֹנִה
 וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ : זֶה דוֹר דִּדְשִׁיו מִבְּקָשֵׁי
 פָּנֶיהָ יַעֲקֹב סֶלָה : שָׂאוּ שְׁעָרִים | רְאִשֵׁיכֶם
 וְהִנֵּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וְיִבּוֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי־זֶה
 מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה יֵאֱהוֹנִה עֲזוּז וְגִבּוֹר יְהוָה

יאהדונתי גבור מלחמה : שאו שערים / ראשיכם
ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד : מי הוא
זה מלך הכבוד יהוה יהוה יאהדונתי צבאות הוא
מלך הכבוד סלה :

למנצח בנגינת מזמור שיר : אלהים יחננו
ויברכנו יאר פניו אתנו סלה : קדעת
בארץ ברך ברגלים : ישועתך : יודוך עמים /
אלהים יודוך עמים כלם : ישמחו וירננו לאמים
ביתשפט עמים מישר ולאמים / בארץ פתחם
סלה : יודוך עמים / אלהים יודוך עמים כלם :
ארץ נתנה יבוקה יברכנו אלהים אלהינו : יברכנו
אלהים וייראו אותו כל אפסי ארץ :

הללויה / אורה יהוה יהוה בבל לבב
בסוד ישרים ועדה : גלדים מעשי
יהוה יהוה ירושלים בלחפציהם : הור-
יהרר פעלו וצדקתו עמדת קעד : זכר עשה
לגפלאיתיו חנון ורחום יהוה יהוה יאהדונתי : מרף
נתן ליראיו יזכר לעולם בריתו : פת מעשיו
הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים : מעשי
ידיו אמת ומשפט נאמנים כל פקידיו : סמוכים
קעד לעולם עשויים בראמת וישר : פדות / שרת
לעמו צנה לעולם בריתו קדוש וגורא שמו :
ראשית חכמה יראת יהוה יהוה יאהדונתי שכל טוב
לכל עשיהם תהלתו עמדת קעד :

למנצח מזמור קדוד : בבוא אליו נתן הנביא
באשר בא אל בית שבע : חגגי אלהים

בְּחֶסֶדְךָ בָּרַב בְּחַמִּידָךְ מִחַה פֶּשְׁעֵי : הָרַב בְּבִסְנִי
מַעֲוֵנִי וּמִחֲטָאתִי מִהֲרֵנִי : כִּי־פֶשַׁעִי אָנִי אֲדַע
וּמִחֲטָאתִי גִנְדִּי תִמִּיד : קֹדֶה לְבִדְדֶךָ חֲטָאתִי וְהִרְעַ
בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי לִמְעַן תַּצִּיבַךְ בְּדִבְרֶךָ תִּזְכֶּרָה
בְּשִׁפְטֶךָ : הֵן־בְּעֵינִי חוֹלָלְתִּי וּבְחֲטָא יַחֲבִיטֵנִי
אִמִּי : הֵן־אֶמֶת תַּפְצֹתָ בְּטַחֲוֹת וּבִסְתָחִים חֲכָמָה
תוֹדִיעֵנִי : תַּחֲטִּאֵנִי בְּאַזּוּב וְאַטְהִיר הַבְּבִסְנִי
וּמִשְׁלָג אֶלְבִּין : תִּשְׁמִיעֵנִי | שִׁשּׁוֹן וְשִׁמְחָה
תִּגְלִנָּה עֲצֻמוֹת דְּבִירָת : הִסְתֵּר אֶנְיָךְ מִחֲטָאִי
וְכִלְעֹנֹתִי מִחַה : לֵב טָהוֹר בְּרָא־לִי אֱלֹהִים
וְרוּחַ נָכוֹן חִדָּשׁ בְּקִרְבִּי : אֶל־תִּשְׁלִיכֵנִי מִלִּפְנֶיךָ
וְרוּחַ קִדְשֶׁךָ אֵל תַּפְחָה מִמֶּנִּי : הִשִּׁיבָה לִּי שִׁשּׁוֹן
יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ גְּדִיכָה תִסְמְכֵנִי : אֲלַמְּדָה פּוֹשְׁעִים
דְּרָכֶיךָ וּמִחֲטָאִים אֶלֶיךָ יָשׁוּבוּ : הַצִּילֵנִי מִדְּמִים
אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תִשׁוּעָתִי תִרְגֵּן לְשׁוֹנִי צִדְקָתֶךָ : אֲדַנִּי
שִׁפְתֵי תַפְתָּח וּפִי יִגִּיד תִּהְלֶתֶךָ : כִּי לֹא תִחַפְּזִין
זָכַח וְאַתָּנָה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה : זָכַחִי אֱלֹהִים רוּחַ
גִּשְׁבָּרָה לֵב גִּשְׁבָּר וְגִדְּכָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה :
הִיטִיבָה בְּרִצּוֹנֶךָ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם :
אֲזִי תִחַפְּזִין זָכַחִי צִדְקָה עוֹלָה וְכִלִּיל אֲזִי יַעֲלֶה עַל
מוֹבְחָךְ פָּרִים :

עַד אָנָה בְּכִיָּה בְּצִיּוֹן וּמִסְפֵּד בִּירוּשָׁלַם : תִּקְוֹם
תִּבְחֶם צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְלֶכֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ
טוֹב וּמִטִּיב הַדָּרֵשׁ לָנוּ שׁוֹבָה עָלֵינוּ
בְּתַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ רִצּוֹנֶךָ בְּגִירָה

תקון חצות

י

ביתך כבִּתְהִדָּה כוֹגֵן בֵּית מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנוֹ
הָרָאנוּ בְּבִנְיָנוּ שְׁמִינֵנוּ בְּתַקְוָנוּ וְהָיָה שְׂכִינְתְּךָ
לְתוֹכוֹ. וְהָיָה כְּהִנִּים לְעִבּוּדָּךְם וְזוּיִם לְרוּכְנָם
לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם וְהָיָה יִשְׂרָאֵל לְגוֹיָהֶם וְשֵׁם
נִעְלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּבְּחָה לְפָנֶיךָ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְהוָה יֵאֱהֹוֶנָּה יֵאֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּעֲלֵנוּ
בְּשִׁמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְהַשְׁעֵנוּ בְּנִבּוּלָנוּ וְשֵׁם נִעְשֶׂה
לְפָנֶיךָ אֶת קִרְבָּנוֹת הַזִּבּוֹתֵינוּ תְּמִידִים בְּסֻדְרָם
וּמוֹסָפִים כְּהִלְכָתָם :

שִׁיר הַמַּעֲלֹת בְּשׁוּב יְהוָה יֵאֱהֹוֶנָּה אֶת שִׁיבַת
צִיּוֹן הָיִינוּ כְּהִלָּמִים : אֲזִי יִמְלֵא שְׁחוֹק פִּינוּ
וְלִשְׁוֹנֵנוּ רִנָּה אֲזִי יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם הַגִּדִּיל יְהוָה
יֵאֱהֹוֶנָּה לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי : הַגִּדִּיל יְהוָה
יֵאֱהֹוֶנָּה לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׁמֵחִים : שׁוּבָה
יְהוָה יֵאֱהֹוֶנָּה אֶת שְׁבִיתֵנוּ בְּאַפִּיקִים בְּנִגְבִּי :
הַזִּקְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצְרוּ : הַלּוֹךְ יִבֶּה וְכֹלֵת
נִשְׂאָ מִשְׁךְ־הַזֶּרַע בְּאֶזְבָּא בְּרִנָּה נִשְׂאָ אֶלְמָתִיו :
נִשְׁלֵם תְּקִין לֵאמֹר :

זאת כתפליכ מיוסדת עפיו עשר ספירות ועל שם ככתר :	
האל יוצר הכל יחד הודך וזיו הדרך על כל :	אנא
דרכך נירא ירחבך שכך בכל :	אלהים
תפארתך רומה על השמים ועל הארץ כבוד מלכוהך :	כתר
כיננת מאין הנעלם עין לא ראתה אלהים זולתך :	חכמה
יש נתיבות החמשים בהם ילכו כל מביני סודותיך :	בינה
ספרו דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך :	חסדיך

תקון חצות

גבורה ככל ועל רמים הודעת רוממות גדולתך :
 תפארתו פנה אלי רוממות תורת אמרתך :
 נצח צבאות חסדיך ירננו תהלתיך :
 יהוד והדר דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך :
 יסודות סידך וישרות דרכי צדקותיך :
 מלכותך לעולמים כבוד והדר תפארתך :
 נחת לנו תורת אמת וחיי עולם נמנע נעמן נסעת בתוכנו : ובלבי
 צפנתי אמרתך גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך ברוך אתה
 " למדני חומיך

פתיחת אליהו הנביא זיע"א

והמשכילים יזהירו כוזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים
 לעולם ועד :

ויחי נועם ה' אליהו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
 ומעשה ידינו כוננהו :

פֶּתַח אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוּר כְּשֶׁבַח וְאֶמֶר רַבּוֹן עֲלֵמִין רֵאֲתָה
 הוּא חַד וְיֵא בְּחֻשְׁבֹּן. אֲנִי הוּא עֲלָאָה עַל כָּל
 עֲבָאִין מְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין. לֵית מַחְשַׁבְתָּה תְּפִיסָא
 בְּךָ כְּכֹל. אֲנִי הוּא דְאֶפְיֶקֶת עֲשֶׂר תְּקוּנִין. וְקִרְנִין
 לֵוִן עֲשֶׂר סִפְרִין לְאַהֲבָא בְּחִין עֲלֵמִין סְתִימִין דְּלֵא
 אֲתִנְגִּין. וְעֲלֵמִין דְּאֲתִנְגִּין. וּבְרִין אֲתִנְסִיֵּאת מִכְּנֵי
 נִשְׂא. וְאֲנִי הוּא דְקָשִׁיר לֵוִן וּמִיחֵד לֵוִן. וּבְנִין דְּאֲנִי
 מְבָנִין. כָּל מָאן דְּאֶפְרִישׁ חַד מִן בְּרִיָּה מֵאֲדָרָא
 עֲשֶׂר. אֲתִחְשִׁיב גִּיה. בְּאֵדוּ אֶפְרִישׁ בְּךָ. וְאֲנִי עֲשֶׂר
 סִפְרִין. אֲנִי אֲזִלִּין בְּסִדְרִין. חַד אֲרִיךְ וְחַד קָצֵר וְחַד
 בִּינוּנִי וְאֲנִי הוּא דְאֲנִיחִי לֵוִן. וְכֵית מָאן דְּאֲנִיחִי לָךְ
 דְּאֵי עֵינֵיךָ וְלֵא דְּתַתָּא וְלֵא כָּל סִפְרָא. לְבוֹשִׁין תְּקִינָה

לֹאן דַּמְנִייהוּ בְּרַחֵן וְשִׁמְתִּין לִבְנֵי נִשָּׂא. וְכַפִּיה גּוֹפִין
 תְּקִינֵת לֹאן דַּאֲתִקְרִיאוּ גּוֹפֵא לְגַבִּי לְבוּשִׁין דְּמַכְמִין עֲדִיהוּן
 וְאֲתִקְרִיאוּ בְּתַקְנָא דָּא. חֶסֶד דְּרוּעָא יִמְנָא. גְּבוּרָה
 דְּרוּעָא שְׂמָא דָּא. תַּפְאֶרֶת גּוֹפֵא. נֶצַח וְהוֹד תְּרִין שׁוּקִין.
 וְיִסּוּד סִימָא דְּגּוֹפֵא אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ מַלְכוּת פֶּה תוֹרָה שְׁפַעַר
 פֶּה קְרִינֵן לִיָּה. מוֹחָא חֲכָמָה אִיהִי פִתְשֻׁבָּה מְדַנִּי. בִּינָה
 לְפָא וְכָה חֲכָם מְבִין. וְעַל אֲדִין תְּרִין בְּתִיב הַנְּסֻתוֹת
 זִיחָא וְהִיא יַסְכּוּסִי אֶלְהִינוּ. בְּרַחֵן עֲדִין אִיהוּ בְּרַחֵן
 מַלְכוּת. וְעַלִּיה אֶתְמַר מַגִּיד מַבְרָאשִׁית אַחֲרִית וְאִיהוּ
 קַרְקִפָּא דְּהַפִּלִּין מְגַלָּא אִיהוּ יוֹד הֵא נָאִי הֵא
 דַּאִיהוּ אֹרַח אֲצִילוֹת. אִיהוּ שְׁקִי דַּאֲלִנָּא בְּדְרוּעֵי
 וְעַנְפוֹי כְּמֵא דַּאֲשְׁקִי לַאֲלִנָּא וְאֲתִרְבִּי בְּהוּא שְׁקִי :
 רַבּוֹן עַלְמִין אֲנָתְּ הוּא עֶלְת דְּהַעֲלוֹת וְסַפֵּת חֲסָפוֹת
 דַּאֲשְׁקִי לַאֲלִנָּא בְּהִיוּא נִבְעֵי וְהִיוּא נִבְעֵי
 אִיהוּ כְּנֻשְׁמָתָא גּוֹפֵא דַּאִיהוּ חַיִּים לְגּוֹפֵא. וְכָד לִית
 דְּמִין וְלִית דִּינָקָא מְכָר מַה דְּקִנָּא. וְלִכְר. וְכִרְאֵת
 שְׂמֵא וְאַרְעָא. וְאַפִּיקֵת מִנְהוֹן שְׂמֵשָׁא וְסִיחָא וְכּוֹכְבֵּיא
 וְכוּלָּי. וְכִאֲרֵעָא אִינְיִין וְדִשְׁאִין וְגִנְתָּא דְּעֵהן וְעֵשְׂפִין
 וְחִין וְעוֹפִין וְנוֹנִין וְכִנִּי נִשָּׂא. דַּאֲשִׁתְּמוּדֵעָא בְּרִין
 עֲלֵאִין. וְאִידִּי יִתְנַהֲגִין בְּהוֹן עִקְלֵאִין וְרִתְפֵּאִין. וְאִידִּי
 אֲשִׁתְּמוּדֵעָאן מַעֲלָאִי וְתַתְּאִי וְלִית דִּידַע בְּדִי בְּלָא. וְכִר מְנָה
 לִית יִחִידָא בְּעֵקְלָאִי וְתַתְּאִי וְאֲנָתְּ אֲשִׁתְּמוּדֵעָא אֲדוֹן עַל בּוֹקָא.
 וְכָל סִפִּירִין כָּל חַד אִית לִיה שֵׁם יָדִיעַ. וְכִהוֹן אֲתִקְרִיאוּ
 מְדַאכְבֵּיא וְאֲנָתְּ לִית לָהּ שֵׁם יָדִיעַ דַּאֲנָתְּ הוּא סְמָא
 כָּל שְׁמֵרִין. וְאֲנָתְּ הוּא שְׁיִמּוֹ דְּכּוּלָּהּ. וְכִר אֲנָתְּ תַסְתַּנְק
 מִנְהוֹן אֲשִׁתְּאֲרוּ כִיִּיהוּ שְׁמֵהן כְּנֻשְׁמָא בְּקָא נִשְׁמָתָא.

אֲנִי חָפִים וְלֹא בְּחֶכְמָה יָדִיעָה. אֲנִי הוּא מְכִין וְלֹא
 מְבִינָה יָדִיעָה. לֵית לָךְ אֲתֵר יָדִיעָה. אֲנִי לֹא שְׂתִמּוּרָעָה
 תּוֹקֶפֶךָ וְחִיקֶךָ לְבִנִי נָשָׂא וְלֹא תִזְאָה לִּי אִיךָ אֲתִנְהִיג
 עֲקָמָה בְּרִינָה וּבְנִחְמִי דְאִינוּן צֶדֶק וּמִשְׁפָּט כְּפֹס
 עוֹבְדֵי־דִין דְּבָנִי נָשָׂא. דִּין אִיהוּ גְבוּרָה. מִשְׁפָּט עֲמֻדָּה
 דְּאִמְצָעִיתָא. צֶדֶק מְלִכוּתָא קְדִישָׁא. כְּאִנִּי צֶדֶק תִּרְוִן
 סִמְכִי קְשׁוּמִי. הִין צֶדֶק אֹרֶת בְּרִית. כְּלָא לֹא תִזְאָה
 אִיךָ אֲתִנְהִיג עֲקָמָה. אֲבָר כְּאוֹ דְאִית לָךְ צֶדֶק יָדִיעָה דְאִיהוּ
 דִּין. וְכֹאוֹ מִשְׁפָּט יָדִיעָה דְאִיהוּ בְּחִמִּי. וְכֹאוֹ מִכָּל אִינוּן
 מִדּוּרָה כְּלָלִי: קִים רַבִּי שְׁמַעוֹן וִיתְחַדְשׁוּן מִלִּין עַד יִרְדָּה דְהָא
 רְשׁוּתָהּ אִית לָךְ לְגַפְאָה רְזִין מִזִּירִין עַל יָדֶךָ מַר דְּכָא
 אֲתִיְהִיב רְשׁוֹ לְגַפְאָה לְשׁוֹם בֶּר גֶּשׁ עַד כְּעֵן :

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח וְאָמַר: קָד יְהוָה וְכֹחוֹ נִסֵּי הַגְּדוֹלָה
 וְהַגְּבוּרָה וְגוֹי עֲלֵאִין שְׁמַעוֹ אִינוּן דְּמִכִּין דְּתַבְרוּן
 וְרַעֲיָא מְהִימְנָא אֲתַעֲרוּ מְשִׁנְכּוֹן הַקִּיצוֹ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עָפָר
 אִלִּין אִינוּן צִדִּיקָא דְאִינוּן מִסְמָרָא דְתַהוּא דְאֲתַמַּר
 בֵּה אֲנִי יְשֻׁנָּה וְכִפִּי עַר וְכֹאוֹ אִינוּן סִתִּים וְכִנִּין דְּאִ
 אֲתַמַּר בְּהוּן הַקִּיצוֹ וְרַנְנוּ וְגוֹי רַעֲיָא מְהִימְנָא אֲנִי
 וְאֲבָרֵן הַקִּיצוֹ וְרַנְנוּ לֹא תַעֲרוּרָא דְשְׂכִינְתָּא דְאִיְהִי
 יְשֻׁנָּה בְּגִלְגֻּלָּתָא. דְּעַר כְּעֵן צִדִּיקָא כְּתִיב דְּמִכִּין וְשִׁנְתָּא
 בְּחִירִיהוּ. מִר יְהִיבֵת שְׂכִינְתָּא תְּבִלַּת קִדְוִין לְגַפִּי רַעֲיָא
 מְהִימְנָא וְיִימָא גִיח קוֹם רַעֲיָא מְהִימְנָא דְהָא עֲדָךְ
 אֲתַמַּר קוֹד דְּוִדִּי דּוּפֵק לְגַפִּי בְּאַרְבַּע אֲתָנוּן דִּי־לִיה
 וְיִימָא בְּהוּן פִּתְחִי לִי אֲחוּתִי בְּעִתִּי וְנִתִּי תַפְסִי דְהָא תַם
 עוֹגֵד בֵּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִף לְהִגְדֻלָּתָהּ. יִשְׂרָאֵלִי נִמְכָּר מִר.
 מִאי נִמְכָּר מִר. אֲנִי אֲמַר קִירְשָׁא בְּרִידָה הוּא אֲנִי תְשִׁיבֵת

דְּמִיּוּמָא דְּאַתְתָּרְב בִּיה מְדֻשָּׁא דְּעֶאֱקֵנָא בְּבִיתָא דִּילִי
 וְעֶאֱקֵנָא בִּישׁוּבָא. כֹּאז הָכִי דְּכָא עֶאֱקֵנָא פֶּר זְמָנָא דְּאַנְתָּ
 בְּנִירוּתָא. הָרִי כֶּךָ סִיכְנָא שְׂרָאשִׁי נִמְכָּא פֶּר. הִיא שְׂכִינְתָּא
 בְּנִירוּתָא. שְׂלִימוּ דִּיכָה וְחַיִּים דִּיכָה אִיהוּ מֶר. וְכָא אִיְהוּ
 יוֹד הִיא וְאִי. וְהִיא אִיְהִי שְׂכִינְתָּא דְּכָא מְחוּשְׁבֵּן פֶּר.
 אֶקָּא יוֹד הִיא וְאִי דְּסִיקוּ אֶתְוֹן לְחוּשְׁבֵּן פֶּר. דְּאִיְהִי
 מְקִיא לְשְׂכִינְתָּא מְכַבִּיעוּ דְּכָר מְקוּרִין עֶקְאִין מֶר קָם
 רְטִיא מְהִימָנָא וְאַבְהֶן קְדִישִׁין עֲמִיה עַד כְּעֵן דְּכָא דִּיחֻדָּא :

ברוך ה' לעולם אמן ואמן :

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּכַנִּיעַ כָּל הַמְּקַטְרִגִּים
 וְכָל הַקְּלִיפּוֹת הַחִיצוֹנִים הַמְּשׁוּטְטִים בְּעוֹלָם וּמַעֲכָבִים תַּפְלָתִי
 לַעֲלוֹת לִפְנֶיךָ כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ שְׂרָצוֹנִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ. אֵלֹא שְׂאוּר
 שְׂבַעֲסָה מַעֲכָב אוֹתִי. לִכֵּן גַּעֲזוּר בָּהֶם שָׁאֵל יוֹזְקוֹנִי. וְאֵל יַעֲכְבוּ אֶת
 תַּפְלָתִי וְאֵל יִשְׁלֹטוּ בִּי. לֹא בְּגוֹפִי וְלֹא בְּנַשְׁמָתִי. וְשִׁתְּהָא תַּפְלָתִי
 מְקוֹבֵלֶת לִפְנֶיךָ אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן :

יְהֵא רְעוּא מִן קִדְּם עֲתִיקָא קְדִישָׁא דְּכָל קְדִישִׁין טַמִּירָא דְּכָל
 טַמִּירִין סְתִימָא דְּכָלֹא דִּיתְמַשֵּׁךְ טַלָּא עִילָאָה מְנִיה לְמַלִּיא
 רִישִׁיה דְּזַעִיר אֲנַפִּין וְלַהֲטִיל לַחֲקַל תַּפּוּחִין קְדִישִׁין בְּנֵהִירוּ דְּאַנְפִּין
 בְּרַעוּא וְחֻדוּתָא דְּכָלֹא וִיתְמַשֵּׁךְ מִן קִדְּם עֲתִיקָא קְדִישָׁא דְּכָל
 קְדִישִׁין טַמִּירָא דְּכָל טַמִּירִין סְתִימָא דְּכָלֹא רַעוּתָא וְרַחְמִי חֲנָא
 וְחֻסְדָּא בְּנֵהִירוּ עִילָאָה בְּרַעוּתָא וְחֻדוּתָא עֲלִי וְעַל כָּל בְּנֵי בֵּיתִי
 וְעַל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ וַיִּפְרֻקֵּנָא מִכָּל עֲקָתִין בִּישִׁין רִיחּוֹן
 לַעֲלֵמָא וַיִּזְמִין וַיִּתְּיַיֵּב לָנָא וְלִכָּל נַפְשָׁחָנָא חֲנָא וְחֻסְדָּא וְחַיִּי
 אֲרִיכִי וּמוֹזוֹנִי רוּחִי וְרַחְמִי מִן קִדְּמִיה אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן אֲמֵן וְאֲמֵן :

בשם ה' געשה ונצליה

נוסח מודעה וגילוי דעת

לומר אותה בכל יום והוכאה בספר

„עוד יוסף חי“

הנה אנכי מאמין באמונה שגמלה וגמורה כי יהוה אלהי יאסדונכי
אלהינו הוא עתה כל העילות. דעבר עשר ספירות
שהם פתח חכמה ובינה ותקד גבורה ותפארת. ונצח
הוד ויסוד ומלכות. ונהוריה סמיר וגניז פכתר עליון.
ומניה אתפשט נהוריה ער יו"ד ראיחו תכמה. והיא ראיחי
בינה. וואו רפליז שית ספירן חסד גבורה תפארת נצח הוד
יסוד. והיא ראיחי מלכות. ואז אורו הנדול המתלבש
בעשר ספירות דאצילות אנחנו מעלים פגנת התפלה
והברכות וההודאות ולמוד התורה הקדושה וקיום
המצות האמורים בתורה וברבני סופרים וכך מתשבת
טובה ורעותא דליבא שבקדושה. דהוריר שפע עליון
וברכה רבה. מתארתו שבפתיקא קרישא שהוא פתח
עליון. לאבא ואימא שהם חכמה ובינה ומאבא ואימא
למקבא מדישא ותמל תפוחין קדשין שהם תפארת ומלכות:
והרני מאמין באמונה שגמלה וגמורה כי יהוה אלהי יאסדונכי
אלהינו הוא יהוה אלהי יאסדונכי אחר ושמו אחר. הוא
היה הוא היה והוא יהיה. הוא היה סמיר וגניז פכתר. הוא
היה שמתלבש בעשר ספירות דאצילות. והוא יהיה
שמתגלה בתפארת ומלכות ואזיו אנחנו מוסרים
נפשונו רוחנו וגשמתנו ער קדושת שמו. יתברך ומקבלים

ככתוב

עָלִינוּ עוֹד מִלְּכוּתוֹ בְּאַהֲבָה רַבָּה וּבְנֶפֶשׁ חֲפָצָה בְּכַתוּב
 בַּתּוֹרָה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֶחָד יְהוָה יְהוָה אֵלֵינוּ יְהוָה אֶחָד
 יִסְכּוֹנוּ אַחֲד בְּרוּךְ אַתָּה כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :
 וְהִרְיֵנִי מִגִּנְהַת דַּעְתִּי וּרְצוֹנִי לִפְנֵי דַּקְדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בְּכֵב שְׁלֹם וּבְנֶפֶשׁ חֲפָצָה לְבַטֵּל בַּטּוֹל גָּמוּר
 וְשָׁלֵם בְּדִין וּכְהִנְכָה כָּל מַחֲשַׁבָּה זָרָה פְּגוּמָה וּפְסוּלָה
 וְאִסּוּרָה. וְכֵן מַחֲשַׁבָּה שְׁיֵשׁ בָּהּ בְּפִרְנוּת חֵם וְשָׂרוֹם
 וְכֵן מִן הִרְהוּר רָע וְכֵן צִיּוֹר רָע פְּגוּם וּפְסוּל
 וְאִסּוּר. וְכֵן הִרְהוּר אֶךְ יוֹדֵדָא וְשִׁמְץ גְּאוּרָה וּפְגוּמָה
 שְׂאִינָה מוֹכָה וְכֵן מִן פְּעַם וָעַם וְהַקְפָּדָה. אִם יַעֲדוּ
 בְּרַבִּי וּמוֹחֵי בְּכֵר עַתָּה וְעַתָּה :

וְהִרְיֵנִי מִתְּנֶה עֲלֵיהֶם שִׁיחִיו כָּלֶם בְּמִדּוֹת וּבְמִשְׁפָּטִים בִּיטוּל
 גָּמוּר כְּכָל צַד וּפְגִימָה זָא שְׁרִירִין וְזָא קִיָּמִין וְזָא
 יְהִיו חֲלִין כְּכָל וְעִקָּר. וְיִהְיֶה כַח וְאוֹמֵץ וְחוּזָק תְּנָא זֶה
 וּמוֹדְעָה וְגִדּוּי בַּעֲרָה זֶה שְׂאֵנִי מִתְּנֶה וּמוֹדִיעַ וּמִגִּנְהַת דַּעְתִּי
 לִפְנֵי הַקְדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּכַח וְאוֹמֵץ וְחוּזָק דִּין הַתְּנָאִים
 וּמוֹדְעוֹת וְגִדּוּי בַּעֲרָה זֶה אֲשֶׁר הוּרָו חֲכָמִים וְכָרוֹנִם
 לְבִרְכָּה בְּהַקְכוֹת קִנְיָנִים וּמַסָּח וּמַמְכָּה. וְכִמּוֹ דִּין הַתְּנָאִים
 וּמוֹדְעוֹת וּבִיטוּר שְׁבוּעוֹת וְגִדּוּי שְׁהוּרָו חֲכָמִים
 וְכָרוֹנִם לְבִרְכָּה בְּהַקְכוֹת שְׁבוּעוֹת וְגִדּוּי. וְיִהְיֶה כַח
 בִּיטוּר זֶה קִיָּם וּמוֹעִיר עַל פִּי דִין הַתּוֹרָה הַקְדּוּשָׁה בְּדִין
 בִּיטוּר הַחֲמִץ קוֹדֶם חַג הַפֶּסַח :

וְיִהְיֶה תְּנָא זֶה וּמוֹדְעָה וְגִדּוּי בַּעֲרָה זֶה אֲשֶׁר אֲנִי
 מִתְּנֶה וּמוֹדִיעַ וּמִגִּנְהַת דַּעְתִּי שְׁרִירִין וְקִיָּמִין בְּבֵית
 דִּין שֶׁ מַעֲלָה וּבְבֵית דִּין שֶׁ כֻּטָּה וּבִישׁוּבוֹת כָּל הַצְדִּיקִים
 וְקִנְיָנִים וְנִבְיָאִים וְאַנְשֵׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוּלָּה וְתַנְאִין וְאַמּוֹרָאִין

וְכָל חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל :

וְהִנֵּה אֲנֹכִי מוֹדָה הוֹדָאָה גְמוּדָה וְשִׁנְיָה שְׁרִירָה וְקִיּוּמָה
 גָּעַר וְגִנְיָח נִצְחִים בְּגֵב עֲלָם וּבְנִפְשׁ חֲפִיצָה עֶבֶר
 עֲבוּדָתִי לַיהוָה יִשְׁכּוֹנוּ אֶלְהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ. הוּא
 יְהוָה יִשְׁכּוֹנוּ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד. הֵן בְּתַפְקָה הֵן בְּתַלְמוּד
 תוֹרָה בְּקִדּוּשָׁה. הֵן בְּמַעֲשֵׂה דְּמִצּוֹת דְּאִמּוּרִים בְּתוֹרָה
 וּבְדַבְּרֵי סוּפְרִים וּבְכָל דְּבַר שֶׁבְּקִדּוּשָׁה. חֶפֶר כַּעֲשׂוֹת
 רָצוֹן יְהוָה יִשְׁכּוֹנוּ אֶלְהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ מִגֵּד הַעוֹקֵם
 אֲשֶׁר מִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצִוּנוּ וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת וְדִיתָר
 הוֹדָא בְּרִידָה הוּא וְשִׁבְיָתָהּ

ו"ה

יאהדונהי

בְּרַחֲמֵינוּ וּרְחִימֵנוּ וּרְחִימוּ וְדַחֲמֵנוּ לִיתְדָא שֵׁם

י"ה כו"ה

בְּיַחְוָדָא שְׁמַיָּים:

יהוה

בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל

ויהי נועם וכו' יהיו לרצון וכו'

וחסידין קדישין יודעי חן מוסיפין לומר בכל יום נוסח זה אשר
 הוצא בספר בן איש חי פ' מקץ הלכות ש"א

וזוה נוסח הבקשה

רבון עלמא יהא רעוא קמך למיהב לן חילא לאתערא ביקרך
 למעבד רעוּתך ולסדרא כולא כדקא יאות ואע"ג דלית

אנן ידעין לשוואה רעוּתא ולבא לתקנא כולא יהא רעוא קמך

דסערבי

דאחרע זמלין וללוחא דילן לתקנא תיקונא דלעילא כדקא יאות
 ולהווי היכלין עלאין ורוחין עילאין עיילי היכלא זהיכלא ורוחא
 ברוחא ועד דמתחברן בדוכתייהו כדקא חזי שייפא בשייפא
 ואשתלימו דא ברא ואשתיחדו דא ברא עד אינון חד, וגהרין דא
 ברא וכדין נשמתא עלאה דכלא אשתיא מלעילא ונהיר לון ולהווי
 נהירין כלהו צווינין בשלימו כדקא חזי עד דהווא נהורא עילאה
 איתער וכלא אעיל לגבי קדש קדשים. ואתברא ואשמלייא כבירא
 דמיין כצעין ולא פסקין. וכלהו מתברכן לעילא ותתא, והווא דלא
 אשתיידע ולא אעיל בחושבנא רעותא דלא איתפס לעלמין בסים לגו
 לגו בגווייהו ולא אשתיידע הווא רעותא ולא איתפס למנדע. וכדין
 כלא רעותא חדא עד אין סוף וכלא איהו בשלימו מלחא ומגו
 לגו, עד דאשתעביד כלא חד. ואשמלייא כולא ואשתלים כלא ואתנהיר
 ואתבסם כלא כדקא יאות. רבון עלמא יהא רעותך עם עמך
 ישראל לעלם ופורקן ימיוך אחזי לעמך בבית מקדשך. ולאמטויי
 לנא מעוב נהורך ולקבלא ללותנא ברחמי יהא רעוא קמך דתהוי
 סעיד וסמוך לן דנימא מילין באורח מישר. בתיקונא דלעילא בתיקונין
 דמלכא קדישא ומטרוניתא קדישא ולמעבד יחודא שלים לאשלפא
 לההיא נשמתא דכל חיי מדרגא לדרגא עד סיפא דכל דרגין. בגין
 דיהוי ההיא נשמתא משתכחא בכלא ומתפשטא בכלא דהא עילא
 ותתא תליא בההיא נשמתא ומתקיימי בה :

תקון הנפש

ראוי לאדם תמיד לכוין ולהעריך את עצמו כאלו הוא מדור וכסא אל האצילות הקדוש. ובזה תחול ותשרת עליו קדושה עליונה ויוכל אז על ידי כונה זו לקשר כל העולמות. יעשה עצמו כסא לקדושה ויחשוב כי ראשו כסא להויה בניקוד קמץ ושני מוחין שבו והם סוד ייה שהם חכמת ובינה. בימין שבהם יכוין יכוין בהויה בנקוד פתח. ובשמאל בהויה בניקוד צירי. ולעיניו יכוין שעין הוא מספר חמשה הויות, ולאוזן יכוין און שהוא סג חוץ מן הי אחרונה. ועיז אולי יזכה לשמוע איזו קדושה עליונה ולחוסם יכוין שמספרו סג אולי יריח בו ריח קדושה. ולפה יכוין שמספרו סג ושנים ועשרים אותיות שבחמשה מוצאות שיוצאות ממנו אולי ישיג לרוח ה' שידבר בו. ולשני זרועותיו יכוין לשני הויות אחד לימין בניקוד סגול ואחד לשמאל בניקוד שבא, ולגופו הוא סוד ואיו של שם שהוא זעיר אנפין יכוין הויה בניקוד חולם. ולשני ירכותיו יכוין לשני הויות. אחד בניקוד חיריק לימין ואחד בניקוד קבוץ לשמאל. ולבריתו יכוין הויה בניקוד שורק ואיו. ולעטרה שלו שהיא סוד ה' של שם שהיא מלכות יכוין הויה בלי ניקוד :

גלגלתא כתר

מוח שמאל

יְהוָה

מוח ימין

בינה

חכמה

יְהוָה

דעת עליון

יְהוָה

וּד י א ו י וּד י א ו י וּד י א ו י וּד י א ו י

וּד י א ו י וּד י א ו י וּד י א ו י

אזן שמאל

דעת רחוקתון

אזן ימין

יוד הי ואו ה

יְהוָה יְהוָה

יוד הי ואו ה

עין שמאל

חוטם

עין ימין

יהוה יהוה

יְהוָה יְהוָה

יהוה יהוה

יהוה

יְהוָה יְהוָה

יהוה

יהוה יהוה

יְהוָה יְהוָה

יהוה יהוה

סה

יוד הי ואו הי אחיה

אחאע גיכק דמלגת

זסשרץ בומף

זרוע שמאל

זרוע ימין

נבורה

חסד

יְהוָה

גוף ת"ת

יְהוָה

יהוה

שוק שמאל

שוק ימין

הוד

נצח

יְהוָה

יוד הי ואו הי

יְהוָה

עטרה מלכות

יהוה

בקשות

בקשה שנוהגים לאומרה בעת עלות השחר.

יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי הַחַיִּים. מְשׁוֹךְ עֲבָדֶיךָ אֶל רְצוֹנֶךָ.
יְרוּן עֲבָדֶיךָ כְּמוֹ אֵיל. וְשִׁתְּחֶנּה אֶל מוֹל
הַדָּרֶךְ. כִּי יַעֲרֹב לוֹ יְדִידוֹתֶיךָ. מְנוּפָּת צוּר
וְכָל טַעַם :

הַדּוֹר נִגְאָה וְיוֹ רָעוּלָם. נַפְשֵׁי חַיִּים אֶתְחַבֵּרֶךָ.
אֲנֵי אֵל נָא רַפָּא נָא קָה. בְּהִרְאוֹת קָה גּוֹעַם
וְיָדָה. אִזּוּ תִתְחַזַּק וְתִתְרַפָּא. וְתִיָּתָה קָה
שְׁמִיחַת עוֹלָם :

נְתִיק יִתְחַמוּ בְּחַמֵּיהֶם. וְחוּסָה עַל בֵּן אֲחֻבֶּיךָ. כִּי יָרָה
בְּמָה גִבְסוּף גִּבְסָה. לְרִאוֹת בְּתַפְאֶרֶת עֲוֹה. אֲנֵי
אֵלֵי תִמְדַּת לְבִי. חוּשָׁה נָא וְאֵל תִּתְעַלֵּם :

הַנִּלְהָ נָא וּפְרוּשׁ חֲבִיבִי. עָלֵי אֶת סִבַּת שְׁלוֹמֶךָ.
תֵּאִיר אֶרְצִי מִכְבוֹדֶךָ. נְגִילָה וְגִשְׁמֻחָה בְּךָ.
מִתֵּר אֲחֻבִּי כִּי בָא מוֹעֵד. וְחַנּוּנוּ בְּיָמֵי עוֹלָם :
יְהוָה יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן לְךָ קוֹיֵנוּ הַיָּהּ זְרוּעַם
לְבָקָרִים אֶת־יְשׁוּעָתָנוּ בְּעֵת צָרָה :

קוֹמֵי אוּרֵי כִּי־בָא אוֹרֶךְ וּכְבוֹד יְהוָה יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן
עָלֶיךָ זָרַח : כִּי תִהְיֶה חֲשֵׁךְ יִבְסַח־אֶרֶץ וְעָרְפָל
לְאֵמִים וְעָלֶיךָ יִזְרַח יְהוָה יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן וּכְבוֹדוֹ
עָלֶיךָ יִרְאָה :

בקשה נאה וחשובה לאומרה קודם כל חפלה

אֲנֵי יְהוָה יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן חוּשֵׁי עֵה נָא. אֲנֵי יְהוָה יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן
הַצִּלְיָתָה נָא. אֲנֵי יְהוָה יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן וְעָנְנוּ בְּיוֹם
קִרְאָנוּ : יְהוָה יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן אֶת־יְשׁוּעָתָנוּ בְּעֵת צָרָה :

ומושל

בקשות

כט

ומוֹשֵׁל בַּתַּחְתּוֹנִים מֵצִיר עָנִי מִחֹק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ:
שָׁמַע נָא אֵל תַּפִּלַּת עַבְדְּךָ וְאֵל תַּחֲנוּנָיו וְהָאֵל פִּנְיָה עַל
עַבְדְּךָ הַשָּׁמַם וְהַיָּשִׁיעַנִי בַּחֲסֶדְךָ: וְהַשְׁלֵךְ אִיסָה וּפֶחַד
וּמַחֲוָמָה וּמַחֲזָה וְתַרְדֵּמָה וְשִׁנְעֹן וְעֶרְוֹן: לָקֵד מֵזֶק אוֹ שֵׁר
אוֹ רוּחַ רָע אוֹ פְּשׁוּף אוֹ דָּבָר רָע שִׁיאָנָה עָלַי, וְנִעֹר בְּיָד
בְּיָצְרָא דְעֵבְרָה שְׂדֵא יַעֲבִירָנִי עַל דַּעַת קוּנִי, וְיִתֵּיב לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל עָמִי, יִבְשׁוּ הַמָּה וְלֹא אֲנִי יִתְּנוּ הַמָּה וְלֹא אֲנִי וְיִגּוּסוּ
מִגְּנֵדִי תָמִיד בְּדַכְתִּיב קוּמָה יְהוָה יִסְכּוּנִי וְיִפּוּצוּ
אִיבֵיךָ וְיִגּוּסוּ מִשְׁנֵאֵיךָ מִפְּנֵיךָ וּבִבְקָשָׁה מִמֶּךָ אֶרְחִי צוּרִי
שְׂוֶן־מִוֶּנֶּה מִדְּאִיךָ דְּהִיּוֹר אֹתִי וְהַכְנֵם תַּפְלָתִי לְפָנֶיךָ וּלְפָנֶי
כֶּסֶף כְּבוֹדְךָ וְתַסְכַּח וְתַמְחֹר וְתַבְבֵּר עַל כָּל חַטָּאתִי וְעֲוֹנוֹתִי
וּפְשָׁעִי שִׁחַטָּאתִי וְשַׁעֲוִיתִי וְשִׁפְשַׁעֲתִי לְפָנֶיךָ בִּין בְּכֹנֶה בִּין
שְׂדֵא בְּכֹנֶה וְתַפְתַּח נָא לִי שְׁעָרִי וּפְתַחֵי הַחֲכֵמָה וְהַפִּינָה
וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה שְׁעָרֵי חַן וְהַחֲסֵד וְהַרְחֵם וְהַשְׁלֹם וְהַשְׁלוּם
וְהַבְּרִיאוֹת וְהַעֲוֹשֵׁר וְהַשְׁכֵּה וְהַצְלֵחַ וְהַמְהִיר וּפְרִישׁוֹת
וְנִקְיוֹת וְרוּחַ וְרַחֲמֵי וְהַנְחִי וְשִׁלָּה וְיִהְיוּ עִסְקֵי מְבוֹדְכִים
וְדַרְכֵי מוֹצְחִים וְדַרְבֵּי נִשְׁמָעִים וְאִמְצָא חֵן וְשִׁלָּה טוֹב בְּעֵינֵי
אֱלֹהִים וְאֶדָּם וְיִהְיוּ חֶפֶז מְאֻמָּצִים כְּחִי וְלֹא יִהְיוּ לִי עָרִים
וְיִסְרוּ מִמֶּנִּי כָּל חֲמֻסִּים חֲמֻעֲכִים וּמַטְרִידִים אוֹתִי
מִעֲבוֹדַת יְהוָה יִסְכּוּנִי עֲנִיּוֹת וְחֹלִי פֶחַד דְּאָנָה וּסְכָנָה
כָּל נֶגַע כָּל מַחֲזָה, אֲמֵנִם אֲנִי מִתְפַּלֵּל בְּתַחֲנִת וּבִבְקָשָׁה שְׂוֶתָן
לִי וּבְזִרְעֵי חֲכֵמָה נְבוֹרָה עֲשֵׂר וְכְבוֹד וְחַיִּים כְּרִי שְׂנֵקִיּוֹם
עֲצֻמִּנוּ בְּמַעֲשֵׂים טוֹבִים אָמֵן, וְעוֹר אֲנִי מִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ כֶּסֶף
כְּבוֹדְךָ לְמִקְדָּאוֹת תַּפְצִי וּלְחַצִּילִנִי מִיָּצָר הָרָע וּמִעֵין הָרָע
וּמִפְּנֵי רָע וּמִעַת רָע וּבְקִשׁוֹן הָרָע מִדְּבָר מַחֲרֵב מַחֲזָה
רָעָה וּמַרְעֵב וּמְמִיתָה מְשֻׁנָּה וּמְמִיתָה רָעָה וּמִעוֹנֵשֵׁי גִירָה־כֶּסֶף

ומבושה

וּמְבוּשָׁה וְתִרְפָּה וּבְדִימָה, וַיְהִי פָנַי צְהוּבוֹת בַּחֲלָכוֹת
 וּמִצְחִיכוֹת פְּתֻחָמוֹת וְאַמְתִּי מוֹטָתָה עַל תְּבָרִיֹת וְשֵׁם טוֹב
 יִפְגֹּם וַיֵּצֵא עָמִי וְתוֹרָתִי תִהְיֶה מְשַׁמֶּרֶת בְּכָפִי וּמִתְקַיֶּמֶת
 בְּיָדִי וּשְׁנוֹרָה בְּפִי, וְחִבְשִׁינִי בְּעוֹקֶם הַזֶּה וְתִקְנֵנִי לְעוֹלָם
 הַפֶּאֱ וְהִבֵּן בְּדִוְתִי כְּשִׁמְי מַעֲנִוֹת הַנוֹבְעוֹת דְּבָרֵי תוֹרָה
 וּפְקַח עֵין שְׁכָלִי לְרֹאוֹת סוֹדוֹת צְפוּנוֹת, וּמִיַּעֲנִי לְסִדֵּר
 תְּלֻמוֹדִי וְדִהְפִּיק רְצוֹנִי בְּתֻלְמוֹד תוֹרָה וְחֹרֶנִי אֶת אֲשֶׁר
 אֶעֱשֶׂה לְמַעַן אֲמַצֵּא הַדָּךְ הַחַיִּים וְהַצִּילֵנִי מִשְׁנִיאוֹת וּמִמְכָּשׁוֹר
 וּמִדְּבַר שָׁקֶר וְתָבִיא עַל יְדֵי יוֹשֶׁר אֶמֶת וּנְכוֹנָה וְתֹאדִיר יְמִי
 בְּטוֹב הַתּוֹרָה וּשְׁנוֹתִי בְּנִעְיָמִים לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת מִצְוֹת
 וְתִקִּים גַּם בָּנִים יִלְכוּ לְאוֹר חַי הָעוֹלָמִים וּמִהֵר קֵץ הַגְּאוּלָּה
 לְמַעַן כְּבוֹד שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא אָמֵן סָלָה וְעַד :

יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חיי :

ואני תפלתי לך ה' עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך :

דרשתי את ה' וענני ומכל מגורותי הצילני :

השם אלי אונך מהרה הצילני רחיה לי לצור מעוז לבית
 מצודות להושיעני :

אלהים להצילני ה' לעזרתי חושך :

ואתה יהוה (אלהים) אדני עשה אתי למען שמך כי טוב חסדך
 הצילני :

אתה האל עושה פלא הידעת בעמים עוז :

ויישיעם למען שמו להודיע את גבורתך :

הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה ה' ויהי
 לי לישועה :

אלהים אל תרחק ממני אלהי לעזרתי חושך :

פ ת י ח ה

שְׁעָרֶיךָ בְּדַפְּקֵי יָהּ פִּתְחָהּ, וּלְבַל שׂוֹאֵל לַפְּנִיָּה
 יָהּ סִלְחָה : לֵךְ תָּבוֹא תִפְלְתִי וְשׁוּעִי.

מקום

מקום בָּבֶשׁ וְעֶשְׂרֹן וּמִנְחָה : שְׁעִיר מֵאֹר עֵינִי
 רָצָה וְשִׁמּוֹר לְשׁוֹנִי. וְאִם אֲשֶׁנָּה לְפָנֶיךָ יְהִי סִלְחָה :
 שְׁעִיר הָרִימוֹתֵי לֶךְ לְבִי וְעֵינִי. גִּמְלָה אֵלֶּן וְגַם עֵץ
 פִּקְחָה : שְׁעִיר שְׁמַע קוֹלִי וְשׁוֹעֲתִי הַקְשִׁיבָה.
 וּתְפַלְתִּי מְקוֹם קָרְבָן לְקַחָה : שְׁעִיר עֲנָה קוֹלִי
 וְשׁוֹעֲתִי וְגִיבִי. וְעֵינֶיךָ עַל עַם גִּבְיָה פִקְחָה : שְׁעִיר
 רָאָה כִּי נִכְנָעָה רוּחִי בְּקִרְבִּי. וְנִשְׁמַתִּי מֵאֵד בָּלָה
 וְשָׁחָה : שְׁעִיר רַחוּם וְחַנוּן לְפָנֶיךָ חֲמָאנִי. סִלַּח לָנוּ
 וְשִׁלַּח לָנוּ חֲרוּחָה : שְׁעִיר חוּם וְרַחֵם עַל פְּלִיטַת
 אֲרִיאֵל. וְהוֹצִיאֵם מִצָּרָה לְרוּחָה : שְׁעִיר מְקוֹם
 מִכְדָּשׁ מְכוֹן מֵאֵז עוֹלָמִים וְשֵׁם גִּעְלָה וְגִרְאָה
 בְּשִׁמְחָה : שְׁעִיר הַשִּׁיבִם יְהִי עַל אֲדָמָתָם וּמְכוֹנָם.
 וְהַשְׁכִּיבֵם בְּהַשְׁקֵט וּבִבְטָחָה : שְׁעִיר מִחָה עוֹן
 וּפֶשַׁע וְגַם חֲטָאָה. וְזִדְוִנָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ יְהִי סִלְחָה :
 שְׁעִיר לֶךְ עֵינִי וְתַתְּנוּנִי יְהוָה יְהוָה. יֵאֱהֹדוּנֵהּ הוֹצִיאָנוּ
 מִצָּרָה לְרוּחָה : שְׁעִיר אֲדוֹן עוֹקֵם לֶךְ תָּמִיד אֱמוּנָה.
 וְשׁוֹעֲתֶךָ לְעִים עָנִי שְׁלַחָה : שְׁעִיר כְּנָה אוֹקֵם וּמְלוֹךְ
 לְעַד לְעוֹלָם. וְאוֹרֶךְ עַל חַר צִיּוֹן וְרָחָה : שְׁעִיר יִבְנֶנּוּ
 שׁוֹכְנֵי אֶרֶץ וְעֶרְבֵן. וְיֹאמְרוּ לֶךְ יְהוָה יֵאֱהֹדוּנֵהּ
 הַמְּלֻכָה : שְׁעִיר פֶּתַח שַׁעַר קִסְפֵּךְ הַתְּחַנְּנָה.
 וְהַשְׁמִיעֵנוּ כּוֹל שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה : שְׁעִיר

זה דושער לר' צדיקים יבאו בו : אודך כי עניתי ותהי לי
 לישועה : אכן מאסו הכונים היתה לראש פנה : מאת ר'
 היתה זאת היא נפלאת בעינינו : זרז חיום עשה ה' נגילה
 ונשמחה בו :

כָּל בְּרוּאֵי מַעֲלָה וּמַטָּה. יַעֲיִדוּן יַגִּידוּן כָּלֶם בְּאַחֵד.
יְהוָה יֵאֱהָדוּנֵהי אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד :

יֵשׁ לְשִׁים וְשִׁתִּים גְּתִיבוֹת שְׁבִילָה. וְכִרַּ מִבֵּין
סוּדָם יִסְפְּרוּ אֶת גְּדֻלָּה. וְהֵם יִכִּירוּ כִּי

הַכֹּל שָׁלָה. וְהַתָּה הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַמְּיוֹחָד : יַעֲיִדוּ
לְבָבוֹת בְּחֻשְׁבָּם עוֹדָם בְּנוֹי. וּמֵצֵאוּ כָּל יֵשׁ בְּתִתָּה

שָׁנוֹי. בְּמִסְפָּר בְּמִשְׁקַל הַכֹּל מְנוֹי. כָּדָם
נִתְּנוּ מַלְעָה אֶחָד : יַעֲיִדוּ

מֵרֵאשׁ וְעַד סוֹף יֵשׁ לָהּ סִימָן. צִפּוֹן וְיָם וְגִדָם
וְתִימָן. שְׁחַק וְתַבֵּל לָהּ עַד גְּאֻמָּן. מִזֶּה אֶתֶר

וּמִזֶּה אֶחָד : יַעֲיִדוּ
הַכֹּל מִמֶּה גִזְבֵּד וְבוֹד. אֶתֶּה תַעֲמֹד וְהֵם יֵאֱכֹדוּ

אֲבוֹד. לָכֵן כָּל יַצִּיר לָהּ יִתֵּן כְּבוֹד. כִּי מֵרֵאשׁ
וְעַד סוֹף הָלֹא אֵב אֶחָד : יַעֲיִדוּ

וּבְתוֹרָתָהּ יְהוָה יִסְכּוֹנוּ אֶלְהֵינוּ כְּתוֹב כְּאֹמֵר שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל יְהוָה יִסְכּוֹנוּ אֶלְהֵינוּ יְהוָה יִסְכּוֹנוּ

אֶחָד : וְיִרְעֶת הַיּוֹם וְהַשַּׁבּוֹת אֶרֶץ לְבָבָהּ כִּי יְהוָה יִסְכּוֹנוּ
הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּת אֵין עוֹד :

שִׁיר בְּמַעֲרוֹת אֲשֶׁר עֵינֵי אֵל הַהָרִים מֵאֵין יָבֹא עֲזָרִי : עֲזָרִי
מִעַם יְהוָה יִסְכּוֹנוּ עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : אֵר יִתֵּן כְּמוֹט

בְּגָדָה אֵל יָנוּם שׁוֹמְרָה : הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר
יִשְׂרָאֵל : יְהוָה יִסְכּוֹנוּ שׁוֹמְרָה יְהוָה יִסְכּוֹנוּ

צִדָּה עַל יַד יְמִינָה : יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְבֶּה וַיֵּרֶחַ בְּלִילָה :
יְהוָה יִסְכּוֹנוּ שׁוֹמְרָה מִכָּר רָע. יִשְׁמֹר אֶת נַפְשָׁה :

יְהוָה יִסְכּוֹנוּ יִשְׁמֹר צִיָּאָהּ וּבּוֹאָהּ מַעֲתָה וְעַד עוֹדָם :

עזרני

יאהדונהי עֲזָרְנִי : עֲזִי וּזְמַרְתָּהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה :
 קוֹל רָנָה וִישׁוּעָה בְּאַהֲלֵי צְדִיקִים יְמִין יְהוָה
 יאהדונהי עֲזָרְנִי חֵיל : יְמִין יְהוָה יאהדונהי רִוּמָה
 יְמִין יְהוָה יאהדונהי עֲזָרְנִי חֵיל : לֹא אָמוֹת כִּי
 אֶחָיָה וְאַסְפָּר מַעֲשֵׂי יְהוָה :

אֶבְרָדָה אֶת שֵׁם יְהוָה יאהדונהי הַנִּבְעֵלִים מִכָּל נִמְצָא :
 וְאַבְנֵה חֶסֶדוֹ כָּל יָמָיו עַל כָּל טוֹב אֲשֶׁר עָשָׂה :
 נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה לְזִכְרוֹנֵנוּ נִיא לְהַחְיֹתֵנוּ רָצָה :
 בִּשְׁבַח יֹאמַר נָתַן לָנוּ אֶת הַשִּׁבְתָּ לְהַתְעַנֵּג בּוֹ וּלְרִיצָה :
 יְמִינָה נִבְרַע לִינוּ תַּצִּילֵנוּ מִכָּד צָרָה :
 שְׁמֹךְ יִגְדַּל רְעִינֵנוּ עַד כָּל מִלְחָרָם וְנִשְׂאָ :
 וּמְרוֹב כָּד חֲטָאֵתֵינוּ נִתְּנָנוּ לְמִשְׁכָּה :
 מְשָׁלוּ בָנוּ אוֹיְבֵינוּ הֵן דָּרִיב הֵן לְמַצָּה :
 שִׁבְרוּ כָּל עֲצָמוֹתֵינוּ כִּקְנֵה הִרְצוּצָה :
 וְהָאֵל בְּרוּב חֶסְדֵּיוּ פָּנָיו לַעֲמוֹ נִשְׂאָ :
 וּבִטְוִבוֹ יִשְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחֵנוּ בְּמְרוּצָה :
 עָמוֹ אֶלְהֵנוּ הַנְּבִיא לְקָיִים אֶת הַמִּשְׁאָ :
 לְמַעַנָּה וְלֹא קָנוּ וּקְשָׁכְבֵי מַעֲרָה בָּנִה גָא צְבִי תַפְאֲרָה יְרוּשָׁלַם

הַיְקָרָה בְּזִכְרוֹת תּוֹרָה תִּשְׁכָּח דְּבָרוֹת עֲשָׂרָה :
 סוּדָה גִּגָה גִּגְמִיָה תִּגְלָגָה בְּנוֹת יְהוּדָה בְּזִכְרוֹת תּוֹרָה
 חֲמוּדָה עֵינִים מְאִיָה : שְׁכַח כִּי גוֹאֵל מְנַחֵם אֲבִיכִי צִיּוֹן
 תִּנְחֵם אֶתָּה תִּקּוֹם תְּרַחֵם וּתְכַוֵּן עֲפָרָה : עַד מָתַי תִּשְׁכַּח
 בְּנִיָה וְעֵרַת סִגְדָתָה שְׁתוּ כּוֹס מִיָּדָה וְגַם סָצוּ שְׁמָרָה :
 בְּאוֹיְבֵי עֲשָׂה גִמְמָה כִּי קָמוּ עֲרֵינוּ בְּיַד רָמָה כִּי לֹא יִרְשׁ
 בֶּן הָאִמָּה עִם בֶּן הַגְּבִירָה : תִּשְׁכַּח וְנִשְׁכַּח תּוֹךְ עִיר
 צִיּוֹן הַעֲזוּבָה וְנִהְיָה בְּעַלֵּי תִשְׁכָּח לֵב פְּהוֹר כִּי בָרָא :
 שְׁכַח קָנוּ אֶת מְשִׁיחֵנוּ עִם אֶלְהֵנוּ נְבִיאָנוּ כִּי הוּא יֹאִיר עֵינֵינוּ

וַיִּבְשֶׁר בְּשׁוֹרָה : אֲזִי יֵרָאוּ עֵינֵינוּ. וְגַם יִשְׁמַח דְּבִנּוּ. בְּבִנְיָן
בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ. וְשֵׁם נִרְדִּיק הַמְּנוּרָה :

אברך את ה' אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי : שויתי ר'־
לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט : לכן שמח לבי ויגל
כבודי אף בשרי ישכון לבסח : כי לא תעזוב נפשי לשאול לא
תתן חסידך לראות שחת : תודיעני אורח חיים שובע שמחות
את פניך נעימות בימינך נצח : מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב ה'
שבורת עמו יגל יעקב ישמח ישראל :

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח. נִמְצָא וְאִין עַת אֶר
מְצִיאֹתוֹ : אֶתְד וְאִין יָחִיד בְּיַחְדּוֹ. נַעֲלָם וְגַם אִין
סוּף לְאַחַדּוֹתוֹ : אִין לוֹ דְּמוּת הַגּוֹף וְאִינוּ גוֹף.
לֹא נַעֲרֹךְ אֵלָיו קְדוּשָׁתוֹ : קְדֻמּוֹן לְכָל דְּבָר. אֲשֶׁר
גִּבְרָא. רֹאשׁוֹן וְאִין רֹאשִׁית לְרֹאשִׁיתוֹ : הֵנוּ אֲדוֹן
עוֹלָם לְכָל נוֹצֵר. יוֹרֵה גְּדָלְתוֹ וּמַלְכוּתוֹ : שְׁפַע
נְבוֹאָתוֹ. נִתְּנוּ אֶר אֲנָשִׁי סִגְלָתוֹ וְתַפְאֲרָתוֹ : רֹא
קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה עוֹד. נָבִיא וּמַבִּיט אֶת
תְּמוּנָתוֹ : תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל. עַל יַד
נָבִיא נֶאֱמַן בֵּיתוֹ : לֹא יִחְלִיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר. דָּתוֹ
לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ : צוּפָה וַיִּדַּע סִתְּרָנוּ. מַבִּיט לְסוֹף
דְּבָר בְּקִדְמוּתוֹ : גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד בְּמַפְעָלוֹ. נוֹתֵן
לְרָשָׁע רָע בְּרִשְׁעָתוֹ : וְיִשְׁלַח לְקֵץ יָמִים מְשִׁיחֵנוּ.
לְפָדוֹת מַחְבֵּי קֶץ יִשׁוּעָתוֹ : מֵתִים יַחֲיֶה אֵל בְּרוּב
חֶסְדּוֹ. בָּרוּךְ עַד שֵׁם תִּהְלָתוֹ : אֱלֹה שְׂרֵשׁ
עֲשֵׂרָה הֵם עֵינָקְרִים. הֵן הֵם יְסוֹד בֵּית אֵל וְתוֹכְרָתוֹ :
תּוֹרַת מֹשֶׁה אֱמֶת וְנְבוֹאָתוֹ. בָּרוּךְ עַד עַד עַד
שֵׁם תִּהְלָתוֹ :

בקשות

בְּרוּךְ יְהוָה יֵאָדָרְנָה יֵאָדָרְנָה כִּי שָׁמַע קוֹל תְּחִנּוֹתַי: יְהוָה יֵאָדָרְנָה יֵאָדָרְנָה
עֲזֵי וּמִנֵּי בּוֹ בְּמַח קָבִי וּבְעֶזְרָתִי וַיַּעֲלֵז קָבִי וּמִשִּׁירִי
אֶהְיֶה: יְהוָה יֵאָדָרְנָה יֵאָדָרְנָה עֲזֵי קָמֹ וּקְעֹזִי: יְשׁוּעוֹת מְשִׁיחוֹ
הֵנָּה: הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבְרַךְ אֶת גְּבוּלֶיךָ וְרַעֲם וַיִּשָּׂאֵם
עַד הָעוֹקֶם:

ולומר למנלה בנגינות מזמור שיר אלקים יסגנו וגו'
כנדפס לעיל דף ט"ו

תפלות

יותר טוב ללמוד וללמד לבני תורה ולכוין לקיים מצוה ושגגה
לבניך מלומר בקשות:

שיעור ט"ק אמה על אמה מלפניו, וכן מלאחריו חוץ מבית הצואר,
וצריך שיקשור ראשי בית הצואר בקרסים כדי שיהיה החזה מכוסה בטיק
והאמה היא אמה של תורה שהיא ארבעה ועשרים גודלים מרווחים.

תפלת כוללת בקינור לאומרכ תמיד בכל יום ויום צדק
קודם כתפלת:

לִישָׁם יְחִיד קוֹבֵה וּשְׂכִינֵתִי (יֵאָדָרְנָה) בְּדַחֲלִי וּרְחִימוֹ (יֵאָדָרְנָה)
וּרְחִימוֹ וּדַחֲלִי (אֵיתָהִי) לִיחֲדָא שֵׁם יְיָ בּוֹהֵה (עֲזֵי)
שָׁפַע אֵין סוֹף הַמִּשְׁפִּיעַ בָּהֶם וּמִיחֲדָם (יֵאָדָרְנָה) בִּיחֲדָא שְׁלִים (יֵאָדָרְנָה)
בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל וּבְשֵׁם בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְאִנְשֵׁי בְרִיתֵנוּ וְכָל הַגּוֹלִים
אֲלֵינוּ. וּבְשֵׁם כָּל הַנְּפֻשׁוֹת וְהַרוּחִים וְהַנְּשָׁמוֹת וְהַמִּתְיַחֲסִים אֵל
שׁוֹרְשֵׁי נַפְשֵׁינוּ וְרוּחֵינוּ וְנִשְׁמָתֵנוּ שֶׁמְכַלְכֵּל וּפְרִטוֹת כָּל הָעוֹלָמוֹת
עֲלִיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, הֵרִי אֲנַחְנוּ מוֹכְנִים וּמוֹזְמִינִים בְּאַרְבַּע וְעֶשְׂרִים
שָׁעִית שֶׁל הַיּוֹם הַזֶּה וְכֵן בְּשָׂאֵר כָּל יְמֵי שְׁנוֹת חַיֵּינוּ לְקִיּוֹם
בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר אֲבָרִים שֶׁל עוֹר בָּשָׂר גִּידִים וְעֲצָמוֹת
וּמוֹחַ שֶׁבְּעֲצָמוֹת הָאֲבָרִים פְּנִימִים וְחֲצוֹנִים וּבְרָאִיָּה וּשְׂמִיעָה וּרְמִיזָה
וְרִיחַ וְקוֹל וְדַבָּר וּבְכָל חוּשִׁים דְּגוֹפֵינוּ לְקִיּוֹם כָּל מִיַּע הַמְּזַדְמָנִים

לפנינו

לפנינו ממארים ושמורה וארבעים מ"ע וענפיהם ודקדוקיהם
מדאורייתא ומדרבנן ומד"ק ומד"ס ושלא לעבור על שום ל"ת
משלש מאות וחמשה וששים מל"ת ומענפיהם ודקדוקיהם מדאורייתא
ומדרבנן ומד"ק ומד"ס לעשות את כוונת יוצרנו שציונו בקיום
השם מאות ושלושה עשר מצות וענפיהם ודקדוקיהם מדאורייתא
ומדרבנן ומד"ק ומד"ס ולדקדק את סכת דוד הגופלת להחזיר
העטרה ליושנה, ולהשלים שלימות תיקון איברי נפשינו רוחינו
ונשמתינו שמכללות ופרטות כל העולמות עליונים ותחתונים
המתייחסים אל תיקון מצות הללו, וגם להשלים שלימות תיקון
איברי נפשות רוחות ונשמות של כל ישראל החיים והמתים
החסרים משלימות תיקון פרטי השם מאות ושלושה עשר מצות
וענפיהם ודקדוקיהם, מדאורייתא ומדרבנן מדברי קבלה
ומדברי סופרים :

וַיְרֵא רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂתוּכִינוּ לְקִיִּים
הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם כָּל מִצְוֹת עֲשֵׂה שִׁיזְדַּמְן לִפְנֵינוּ מִמַּאֲתִים
וּשְׁמוֹנֶה וָאַרְבָּעִים מִצְוֹת עֲשֵׂה דְאִירֵיתָא וּמ"ע דְּרַבְנָן כְּתִיקוֹנָן
בְּמַחֲשַׁבָּה וּדְיָבוֹר וּמַעֲשֵׂה, בִּירְאָה וְאַהֲבָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה בְּלִי שׁוֹם
פְּנִידָה וּמַחֲשַׁבָּה זֶרֶה חֲלִילָה, וְמָה שֶׁלֹּא נוֹכַל לְקִיִּים תִּצְרֹף מַחֲשַׁבְתָּנוּ
הַטּוֹבָה דֶּרֶךְ כָּלֵל לַמַּעֲשֵׂה וְתַעֲלֶה עֲלֵינוּ כְּאִילוּ קִימָנוּ אֹרְתָם
וְיֵהִי נֶעֱם ה' אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יְדִינוּ כִּינֵנָהוּ.

תפלה קודם עטיפת מלית גדול

לִיקְבָּהּ צִדְקָתוֹ וְרַחֲמֵי לִיחֲרָא שֵׁם י"ה בּו"ה בִּיחודא שְׁלִים
בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל הֵנָּה אֲנִכִּי בָּא לְהַתְּעַטֵּף גּוֹפִי בְּטִלִּית
שֶׁל צִיצִית כְּדֵי לְקִיִּים מִצְוֹת בּוֹרְאִי כְּכָתוּב בְּתוֹרָה וְעָשׂו לְרַחֵם
צִיצִית עַל כִּנְפֵי בְּגִדֵיהֶם לְדוֹרוֹתָם וְנִתְּנוּ עַל צִיצִית הַכֵּנֶף פְּתִיל
תְּכֵלֶת וְכֶשֶׁם שֶׁאֲנִי מִתְּעַטֵּף גּוֹפִי בְּצִיצִית כֵּךְ תִּתְּעַטֵּף נִשְׁמָתִי וְרַמ"ח
אֲבָרֵי וְשִׁס"ה גִּידֵי בְּאֹר הַצִּיצִית הָעוֹלָה תְּרִי"ג וְכֶשֶׁם שֶׁאֲנִי מִתְּכַסֶּה
בְּטִלִּית בְּעוֹה"ז כֵּךְ אֶזְכֶּה לְחִלּוּק דְּרַבְנָן וּלְטִלִּית נֹאחַ לְעוֹה"ב בְּגִי' עֲלִיוֹן

עליון וע"י מצות ציצית תנצל נפשי רוחי ונשמתי ותפילתי מן החיצונים. והטלית יפרוש כנפיו עליהם ויצילם כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף. ובכן אני באתי להוסיף קדושה בעליונים ולטהר העונות וכל המגומות שעשיתי בעיני ובידי ובגופי בעוה"ז. ובכן ירמי אר"א שתהא חשובה מצות עטיפת הטלית לפניך כאילו קיימתה בכל פרטיה ודקדוקיה וכוונותיה ותרי"ג מצות התלויים בה אמן סלה. ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו.

ברכת מלית גדול

נשעת נדיקת כליית קודם כזרככ ואמר
ברכי נפשי את ה' אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת : עוטה
אור כשלמה נוטה שמים כיריעה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַמֵּק בְּצִיצִית :

ואחר כך אומר

מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון : ירויון
מידן ביתך ונחל עדניך תשקם : כי עמך מקור חיים באורך
נראה אור : משוך חסדך ליודעך וצדקתך לישרי לב :

תפלה קודם הנחת תפילין

ליקבה"ו בדחילו ורחימו ורחימו ודחילו ליחדא שם י"ה בוי"ה
ביחודא שלים בשם כל ישראל, הרי אני מניח תפילין
(דיד כסדר רש"י ור"ת ומ"ע להניח תפילין דראש כסדר רש"י ור"ת)
כאשר צוני ה' אלהי להניח פרשיות קדש לי כל בכור. והיה כי
יביאך. שמע. והיה אם שמע. כנגד המוח והלב. לידע ולהודות
ולהלל בכל יום שהוא אל. הוא היוצר. הוא הבורא והוציאנו
ממצרים. והרג בכוריהם. ואותנו הציל בכוח שמורתי הקדושים
הוי"ה אהיה אדני הרמוזים בתפילין והוא אחד ומיוחד בתכלית
האחדות ולו הכח והממשלה לעשות בעולמו כרצונו. והנני משעבד
לו לבי ומוחי ורוחי ונשמתי. והנה אני מקבל עלי עול מלכותי
ועול מצותיו לעבדו בכל לבבי ובכל נפשי ובכל מאודי :
ובכן

ובכן ירמ"י אֱלֹהֵי שְׁתֵּהא חֲשׁוּבָה מִצּוֹת תְּפִלִּין לִפְנֵי הַקְּבִיָּה כֹּאֲלוֹ קִיּוּמִתִּיה
בְּכָל פְּרִטָּיָה וּדְקֻדָּקָיָה וּכְוֹנוֹתֶיהָ וְתִרְיָג מִצּוֹת הַתְּחִלָּוִים בַּה
אִמֵּן סֵלָה. וַיְהִי נֹעֵם ה' אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר הִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִגִּיחַ תְּפִלִּין :

ואחר הנחתן אומר

וּמַחֲכַמְתָּךְ אֵל עֲלִיוֹן תִּאֲצִיל עָלַי וּמְבִינְתָךְ הַבִּינֵנִי וּבַחֲסֹדְךָ רַגְדִּילִי
עָלַי וּבַגְּבוּרָתְךָ תַּצְמִירֵנִי אוֹיְבֵי וְקָמִי וּשְׁמֵן הַטּוֹב תִּרְיָק
עַל שְׂבַעַת קִנִּי מִנּוּרָה לְהַשְׁפִּיעַ טוֹבְךָ לְבְרִיּוֹתֶיךָ פּוֹתַח אֶת יָדֶיךָ
וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן :

בְּשֶׁעַכְשֶׁכּ שְׂכוּרְךָ שֶׁלֹּשְׁכַת כְּרִיכּוֹת עַל אֲלֻצְטוֹ יֹאמֹר :
וְאַרְשֶׁתֶּיךָ לִי לְעוֹלָם. וְאַרְשֶׁתֶּיךָ לִי בַצֶּדֶק וּבְמִשְׁפָּט וּבַחֲסֵד וּבְרַחֲמִים.
וְאַרְשֶׁתֶּיךָ לִי בְּאַמוּנָה וּבִידְעַת אֶת ה'.

וְאִם כַּפְסִיק בְּדִיּוּכּוֹר צִוֵּן תְּפִלִּין שֶׁל יָד לְתַפִּילִין שֶׁל רֹאשׁ יִצְרָךְ :
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר הִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוֹת
תְּפִלִּין :

אֲחֵר הַנַּחַת תְּפִלִּין נִדְרָגִין לֹאמֹר שֵׁם שְׁתֵּי פְרָשִׁיּוֹת אֵלּוּ
וַיִּדְבֹּר יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר : קְהֵל־עַמִּי
כָּל־בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל־רֶחֶם בְּכֵנִי יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶם
וּבְבִהְמָה לִי הוּא : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם זְכוּר
אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאוּתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים
כִּי בְחֹזֶק יָד הוֹצִיא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא
יֵאָבֵד חֲמֵן : הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בְּחֹזֶק הָאֱלֹהִים :
וְהָיָה כִּי־יִבְרָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִבְרָא אֶת אֶרֶץ תְּבַנְעָנִי
וְהַחֲתִי וְהָאֲמִרִי וְהַחֲזִי וְהִבּוֹסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם
לְחַת

לָתֵת לָךְ אֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וְדָבָשׁ וְעָבַדְתָּ אֶת־הָעֵבֶרָה
 הַזֹּאת בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה: שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל מִצֹּת
 וּבֵיזֶם הַשְּׁבִיעִי חֵג לַיהוָה יֵאָהֲדוּנָהי: מִצֹּת יֵאָכֵל
 אֶת שְׁבַעַת הַיָּמִים וְלֹא־יֵרָאֶה לָּךְ חֶמֶן וְלֹא־יֵרָאֶה
 לָּךְ שָׂאֵר בְּכָל־גִּבְלָךְ: וְהַגִּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא
 לֵאמֹר בָּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי יֵאָהֲדוּנָהי לִי בְּצֵאתִי
 מִמִּצְרַיִם: וְהָיָה לָּךְ קְאוֹת עַל־יָדְךָ וּלְזִכְרוֹן בֵּין
 עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי בְּפִיךָ כִּי
 בָּיִד חֲזָקָה הוֹצִיאָךְ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי מִמִּצְרַיִם:
 וְשִׁמְרָתָ אֶת־הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֵדָה מִיָּמִים יְמִימָה:
 וְהָיָה כִּי־יֵבִיאָךְ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי אֶל־אֶרֶץ חֲבָנְעָנִי
 בְּאֲשֶׁר גִּשְׁבַּע לָּךְ וּלְאַבְרָהָם וּנְתַנָּה לָּךְ:
 וְהַעֲבַרְתָּ כְּד־פֶּטֶר רַחֵם לַיהוָה יֵאָהֲדוּנָהי וְכ־פֶּטֶר
 אֲשֶׁר בְּהֶמָּה אֲשֶׁר יִהְיֶה לָּךְ הַזִּכְרִים לַיהוָה יֵאָהֲדוּנָהי:
 וְכֹל פֶּטֶר חֶמֶר תִּפְקֶה בָשָׂה וְאִם־לֹא תִפְקֶה וְעֶרְפָּתוֹ
 וְכֹל בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְיָה תִפְקֶה: וְהָיָה כִּי־יֵשְׁאֲלָךְ
 בִּנְךָ מָחָר לֵאמֹר מַה־זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד
 הוֹצִיאָנוּ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים:
 וַיְהִי כִי־תִמְשָׁה פְרַעֲה לְשַׁלַּחֵנוּ וַיַּחֲלֹג יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי
 כְּד־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר אָדָם וְעַד־בְּכוֹר
 בְּהֶמָּה עַל־בֶּן אִנִּי זָבַח לַיהוָה יֵאָהֲדוּנָהי כְּד־פֶּטֶר
 רַחֵם הַזִּכְרִים וְכ־בְּכוֹר בְּנִי אִפְקֶה: וְהָיָה לְאוֹת
 עַל־יָדְכָה וּלְטוֹטָפֶת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בְחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ
 יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי מִמִּצְרַיִם:

כשיוצא מפתח בירו יניח אצבע ימין על המזוזה ויאמר ר' שמרי ה' עלי על יד ימיני, שדי ישמרני מיצר הר' ומכל חטא ולר' ומכל צרה.

כשכולך לזית ככנסת ואמר

הריני מזמן רגלי להלוך לעבודה בוראי לביית הכנסת של אברהם אבינו סבא קדישא. ליחדא שמה דקידשא בריך הוא ושכינתיה בשם כל ישראל :

ואמר כך ואמר

שיר המעלות לדוד שמחתי באומרים לי בית ה' נלך וגו' ה' הוא האלהים כך אני בושח שתצילני מכל פגעים רעים המתרגשות לבא בעולם הזה אמן סלה : נדעה נרדפה לדעת את ה' :

קודם שיכנס לזית ככנסת לריך לזכור מאד להראות עלמו ירא וחרד ליכנס זכוכל מלכו של עולם. וישתחוו ויאמר זכוונכ גדולכ : מה טובו אהלך יעקב משכנותיך ישראל : ואני ברוב חסדך אבא ביחך. בזכות אברהם שנקרא איש רחםד. אשתחווה אל היכל קדשך. בזכות יצחק שנעקד על גבי המזבח במקום קדוש. ביראתך בזכות יעקב שאמר מה נורא המקום הזה. ובזכותם אבוא להתפלל לפניך. ותקבל תפילתי ברצון. ואני תפלתי לך ה' עת רצון אלהים ברכ חסדך ענני באמת ישעך : לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי :

רבנו של עולם בזכות שלשה אבות אבוא להתפלל לפניך ובזכותם תקבל תפילתי. ויעשה כתר לראשך על ידי מטטרוין שר הפנים.

ואחר

ואחר כך יאמר מזמור אלהים יחננו בצורת המנורה תמצאה קודם
ברוך שאמר וישב במקומו ויאמר אשרי יושבי ביתך וגו' :

ואח"כ יאמר בלב נשכר ונדכר

בני אנכי שאזכה להתפלל לפני הקדוש ברוך הוא שהוא אל גדול
ונורא ואנכי איש חוטא. והכעסתי שמו הגדול במעשי הרעים.
ואנכי בשר ודם עפר ואפר. ואיני כדאי וראוי להזכיר שמו הגדול
כמה פעמים בכל יום. אוי לי. איך אשא פני לעמוד לפני מלך
מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. עילת כל העילות. וסיבת כל
הסיבות. אלא מפני רחמי וחסדיו המרובים שהוא מרחם על בריותיו
ורוצה בתפלות ובתחנונים של עבדיו. כמו שנאמר קרוב ה' לכל
קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת : רצון יראיו יעשה ואת שועתם
ישמע ויושיעם : שומע תפלה עדיך כל בשר יבואו :

יורה מאד שלא ישיח בבירר והנסתר שיחיד בטלית אפילו שלא
בשעת התפלה ומכש"כ בעת התפלה :

ויאמר מודעא זאת :

הריני מגלה דעתי ורצוני לפני הקב"ה שאם יעלה בלבי ומוחי
בעת שאתפלל או בעת שאלמוד תורה או בעת שאני
עושה מציה מן המצות איזה מחשבה זרה והרהור רע. הנה אותם
המחשבות זרות והרהורים רעים יהיו בטלים ומבוטלים ביטול
גמור מכל צד ופינה. והנה אנכי מודה הודאה גמורה ושל"מה
שרירא וקיימת לעד ולנצח נצחים בלב שלם ובנפש חפצה שכל
עבודתי להבורא ית' הן בתפלה הן בתלמוד תורה הן בעשיית
המצות שמדאורייתא ושמדרבנן. הכל היא ליחד קבה'ו בדחילו
ורחימו ורחימו ודחילו ליחדא שם י"ה ביה ביחודא שלים
(יהוה) בשם כל ישראל כדי לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות
רצון בוראנו. והי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו
שתתן בלבנו בינה להבין להשכיל לשמוע ללמוד וללמד את כל
דברי

דברי תלמוד תורחך באהבה. והאר עינינו בתורריך ודבק לבנו
במצותיך ויחד לבבנו ליראה את שמך. ורחמיך ה' אלהינו אל יעזובנו
נצח סלה ועד אמן כן יהי רצון :

תפלה קצרה לְמִי שֶׁאֵיחָר לְקוֹם

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ורחימו
ודחילו ליחדא שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם
כל ישראל הריני מקבל עלי אלהותו יתברך וירארו
ואהבתו והנני עבד להשם יתברך, והריני מקיים מצות ואהבת לרעך
כמוך והריני אוהב את כל אדם מישראל כנפשי, והריני מכוין לקיים
מצות ת"ת ומצות ציצית ותפילין והריני מכוין לקיים מצות ק"ש
ותפלת שחרית הם והמצוות הנלוות והכלולות בהם, ואני מכוין
בכל לעשות נחלת רוח ליוצרנו שלא ע"מ לקבל פרס בשום צד,
ואני מכוין בכל לדעת רבי שמעון בן יוחאי הקדוש והריני מקבל
עלי כל תרי"ג מצוות דאורייתא ומצוות דרבנן הם וענפיהם ואתה
האל הטוב כרוב רחמיך תצילנו מיצר הרע ותזכנו לעבדך באמת
אמן כן יהי רצון, ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה
עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

תפלה נאה

לאומרכ קידם כתפילות וכלימודים לכל מי שאינו יודע לכוין
בסודות השייכים ויחשב לו כאלו מכוין בדברים לשרשם :

רבונו של עולם אתה יודע כי בשר אנחנו ואין בנו ולא בשום
בריה כח להשיג ולכוין מעלך וגדולתך כמו שנאמר
גדול אדוננו ורב כח לתבונתו אין מספר גם אם היינו יודעים
צירוף שמותיך הקדושים וכוונת כל תפלה ותפלה, וכוונת כל לימוד
ולימוד בפני עצמו וכוונת מעשה המצות על כל מצוה ומצוה
בפני עצמה ובכל הזיווגים ויחודי מדות הקדושות העליונות
הראוים לכא על ידיהם, וכל שכן כי בשר אנחנו ולא בינת אדם
בנו

בנו ואין אנו יודעים הכוונות האלה. לכן יהי רצון מלפניך ה' או'א שיהיה חשוב ומקובל ומרוצה לפניך תפלת (שחרית) (מוסף) (מנחה) (ערבית) שתתפלל לפניך היום ובכל יום ויום ובכל לימוד שאלמוד היום ובכל מצוה שאעשה היום ויעלו לפניך להיות עטרה לראשך עם שאר התפלות ולימודים ומעשה המצות של בניך היודעים והמכוונים כל כוונת שמותיך הקדושים הראויים לכל תפלה ולכל לימוד ולכל מצוה המעלים יחוד וזיווגי מדורת העליונות וקדושות מעלה מעלה בכל העולמות אמן כן יהי רצון ויהי גועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו וכו'.

לטהר המחשבה

צריך אדם לטהר מחשבותיו ולחשוב בכל זמן מחשבות קדושות ואם בא לאדם הרהורים רעים יצייר בשכלו ה'פ ק'ל שהוא שם מ' ה פשוט כפול משולש מרובע כזה.
 יו"ד יו"ד ה"א יו"ד ה"א ו"א ו"א
 יו"ד ה"א ו"א ו"א ה"א
 בגימטריא ק'ל, וזה רמז במחשבה נוטריקון ה'ש"ב מ'ה וה' פעמים ק'ל גימ' נת"ר וסימן אם תכבסי בנתר :

גם טוב לכוין בכל שעה ולצייר בשכלו אותיות הוי"ה בצורה נגד עיניו בניקוד וזהו סוד יק"ה שיויתי ה' לנגדי תמיד וזה גורם להביא יראה בלב האדם מן חשי' ולזכך הנפש הטהורה :

אלו הפסוקים מסיגלים

לסלק מחשבות זרות מהאדם

יאמר

ו' פעמים אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה.
 ו' פעמים סעפים שנאמר ותורתך אהבתי.
 ו' פעמים לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי.
 ותתפלל

יש מוכנים לומר לנו כפסוקים

וּתְהַפֵּל לַחֵה וּתְאָמַר עָלַי לְבִי בִיהוָה יֵאָהֲדוּנִה
 רָמָה מְרִנִי בִיהוָה יֵאָהֲדוּנִה רָחֵב פִּי עַל
 אוֹיְבֵי כִי שְׁמַחְתִּי בִישׁוּעֶתְךָ : אֵין מְדוּשׁ בִּיהוָה
 יֵאָהֲדוּנִה כִּי אֵין בְּרִתְךָ וְאֵין צוּר בְּאֱלֹהֵינוּ : אֵל תִּרְבּוּ
 תִּדְבְּרוּ גְבוּהָה גְבוּהָה יֵצֵא עֶתְק מִפִּיכֶם כִּי אֵל דַּעוֹת
 יְהוָה יֵאָהֲדוּנִה יֵאָהֲדוּנִה וְלוֹ גִּתְּכֶנּוּ עֲלִילוֹת : מִשֶּׁת גְּבָרִים
 חֲתִים וְנִכְשָׁלִים אָזְרוּ חֵיל : שְׁבָעִים בְּלָחֶם נִשְׁכְּרוּ
 וְרַעֲבִים חִדְּלוּ עַד עֲמָרָה יִלְדָה שְׁבָעָה וְרַבַּת בָּנִים
 אֲמָלְלָהּ : יְהוָה יֵאָהֲדוּנִה מִמִּית וּמִחַיָּה מוֹרִיד
 שָׁאוֹר וַיַּעַל וְיְהוָה יֵאָהֲדוּנִה מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר
 מִשְׁפִּיל אֶף מְרוֹמִם : מְקִים מַעֲפָר דָּל מֵאֲשַׁפֵּת
 יָרִים אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיב עִם גְּדִיכִים וְכַפָּא כְבוֹד יִנְחִילֶם
 כִּי לִיהוָה יֵאָהֲדוּנִה יֵאָהֲדוּנִה מִצְקִי אֶרֶץ וַיִּשֶׁת עֲלֵיהֶם תִּבְלָה :
 בְּגִלִּי חֲסִידָיו יִשְׁמַר וְרַשָּׁעִים בַּחֲשָׁךְ יִדְמוּ כִּי לֹא
 בָּכַח יִגְבֵּר אִישׁ : יְהוָה יֵאָהֲדוּנִה יֵאָהֲדוּנִה יִחַדוּ מְרִיבָיו עָלָיו
 בְּשָׁמַיִם יִרְעֶם יְהוָה יֵאָהֲדוּנִה יֵאָהֲדוּנִה יִדִּין אֲפָסֵי אֶרֶץ וַיִּתֵּן
 עֶזוֹ לְמַלְכוֹ וַיִּירֶם מֶרֶן מְשִׁיחוֹ : אֶתוֹהִי בָמָה בְּבָרְבִּין
 וְתִמְחֹהִי בָמָה תִקְיִפִּין מְכִיחִיָּה מְלָכוֹת עָלֶם
 וְשִׁלְטָנִיָּה עִם דָּר וְדָר : וְאַנְחֵנוּ עִמָּךְ וְצֵאן מְרַעֲיֶתְךָ
 נוֹדָה לָךְ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדָר גִּסְפָּר תִּהְלֶתְךָ : עָרֵב
 וְבָקָר וְצִהָרִים אֲשִׁיחָה וְאַהֲמָה וַיִּשְׁמַע מוֹלִי : בָּרֵן
 יַחַד בּוֹכְבֵי בָמָר וַיִּרְעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים : לֹא אִירָא
 מְרַבְבוֹת עִם אֲשֶׁר סָבִיב שְׁתוֹ עָלַי : וְאַנִּי בִיהוָה
 יֵאָהֲדוּנִה אֲצַפָּה אוֹחִילָה לְאֱלֹהֵי יִשְׁעֵי יִשְׁמַעֲנִי אֱלֹהֵי :
 כִּי לָךְ יְהוָה יֵאָהֲדוּנִה יֵאָהֲדוּנִה הוֹחֶלְתִּי אֶתָּה תַעֲנֶה אֲדָנִי

אלהי

**אֱלֹהֵי: רְגְלֵי עֲמֻדָה בְּמִישׁוֹר בְּמִקְהָלִים אֲבָרָךְ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲרֵנוּ:**

תפלה לאומרה קודם כל תפלה

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה (יאהדונהי) בדחילו ורחימו
(יאההויה) ורחימו ודחילו (איההויה) ליחדא שם י"ה ב"ה
ביוודא שלים בשם כל ישראל הנה אנחנו באים להתפלל תפלת
שחרית שתקן אברהם אבינו עליו השלום עם כל המצוות הכלולות
בה לתקן את שורשה במקום עליין לעשות נחת רוח ליוצרנו
ולעשות רצון בוראנו:

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה
ידינו כוננהו:

הריני מקבל עלי מצות עשה שאמרך תורה ואהבת לרעך כמוך,
והריני אוהב את כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאודי, והריני
מזמן פה שלי להתפלל לפני בוראי מלך מלכי המלכים רוקב"ר:
ומכאן עד ברוך שאמר יכוין שהוא בעולם העשיה ויכוין אר"י
אדני ה' אחרונה דהו"ה ושם בין:

ויתחיל באימה ובשמחה רבה

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מְלַפְנֶיךָ
וּפְקֻדֵנוּ בְּפֻקְדוֹת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מְשֻׁמִּי שְׁמִי קָדְמָם
וְזָכוֹר לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲהַבֵּת תְּקַדְמוֹנִים
אֲבָרָהֶם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֲסֵד
וְאֶת הַשְּׂבוּעָה שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה
וְאֶת הַיְּשָׁקָה שֶׁעָקַדְתָּ אֶת יִצְחָק בָּנוּ עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ
בְּפֶתוֹב בְּתוֹרְתְךָ:

וְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת-
אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲבָרָהָם וַיֹּאמֶר הִנְנִי:
וַיֹּאמֶר לֹחֲמָא אֶת-בְּנֵךְ אֶת-יִחִידְךָ אֲשֶׁר-אֲהַבְתָּ

אֶת־יִצְחָק וְיָדָהּ לָךְ אֶל־אֲבִן הַמְּרִיחַ וְהַעֲלֵהוּ שָׁם
 לְעֹלָה עַל אֹתֵד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֶיךָ :
 וַיִּשְׁכֹּם אֲבִרְהָם בַּבֶּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח
 אֶת־שְׁנֵי נַעֲרָיו אִתּוֹ וְאֵת יִצְחָק בְּנֵו וַיִּבְקַע עֲצֵי
 עֹלָה וַיִּקֶּם וַיִּגְדֹּל אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ
 הָאֱלֹהִים : בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיֵּשֶׂא אֲבִרְהָם אֶת־
 עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרְחוֹק : וַיֹּאמֶר אֲבִרְהָם
 אֶל־נַעֲרָיו שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמֹר וְאֲנִי וְהַנֶּעֱר
 נִלְכָּה עַד־פֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁוֹבָה אֲדִיכֶם : וַיָּקַח
 אֲבִרְהָם אֶת־עֲצֵי הָעֹלָה וַיִּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנֵו וַיִּקַּח
 בִּידּוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמֶּאֱכָלֶת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם
 יַחַד : וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־אֲבִרְהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי
 וַיֹּאמֶר הִנְנִי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֲצִים וְאַיֵּה
 הַשֹּׂהֵה לְעֹלָה : וַיֹּאמֶר אֲבִרְהָם אֱלֹהִים יִרְאֶה־לוֹ
 הַשֹּׂהֵה לְעֹלָה בְנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחַד : וַיָּבֹאוּ אֶל־
 הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אֲבִרְהָם
 אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֲצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנֵו :
 וַיְכוּיץ שְׁכֶם שֶׁאֲבִרְהָם אָבִינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם בַּעַל הַחֹסֶד עָקֵד
 אֶת יִצְחָק בְּנֵו שֶׁהוּא גְבוּרָה כַּךְ הַקְבִּירָה עוֹקֵד וַיַּעֲקֵד לַמַּעֲלָה כֹּל
 שׁוֹנְאֵינוּ וְאוֹיְבֵינוּ וּמַקְסָרִיגֵינוּ מַעֲלִינוּ וּמַעֲלֵ כֹל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְכִי־יִרָא
 וַיִּשֶׂם אִתּוֹ עַד־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֲצִים : וַיִּשְׁלַח
 אֲבִרְהָם אֶת־יָדּוֹ וַיִּקַּח אֶת־הַמֶּאֱכָלֶת לְשַׁחֵט אֶת־
 בְּנֵו : וַיִּמָּרָא אֵלָיו מִלֵּאף יְהוָה יֵאָהֲדוּנָה מִן־
 הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אֲבִרְהָם אֲבִרְהָם וַיֹּאמֶר הִנְנִי :
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי שְׁכֶם יָדָהּ אֶל הַנֶּעֱר וְאֶל־תַּעֲשׂ

לוֹ מְאוּמָה כִּי | עֲתָה יִדְעֹתִי כִּי־יִרְאֵה אֱלֹהִים
 אֶתָּה וְלֹא־חֲשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידֶךָ מִמֶּנִּי :
 וַיֵּשֶׁא אֲבִרָהֶם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְאֵה וְהִנֵּה־אֵיל אַחֵר
 נִאֲחָזוּ בְּסִבְךָ בְּמִרְנִי וַיִּלְךְ אֲבִרָהֶם וַיִּקַּח אֶת־
 הָאֵיל וַיַּעֲלֶהוּ לְעֵלָה תַּחַת בָּנוּ : וַיִּקְרָא אֲבִרָהֶם
 שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָהנִי יֵאָדוֹנָהי | יִרְאֵה אֲשֶׁר
 יֹאמַר הַיּוֹם בְּהָר יְהוָהנִי יֵאָדוֹנָהי יִרְאֵה :
 וַיִּמְרָא מִלֵּאךְ יְהוָהנִי יֵאָדוֹנָהי אֶל־אֲבִרָהֶם
 שְׁנִית מִן־הַשָּׁמַיִם : וַיֹּאמֶר כִּי נִשְׁבַּעְתִּי נֶאֱמַר־
 יְהוָהנִי יֵאָדוֹנָהי כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר
 הַזֶּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידֶךָ : כִּי
 בָרַךְ אֲבִרָכֶךָ וְהִרְבָּה אֲרִבָּה אֶת זֶרְעֶךָ כְּכוֹכְבֵי
 הַשָּׁמַיִם וּבְחֹל אֲשֶׁר עַל שִׁפְתַּי הַיּוֹם וַיִּבְשׁ
 זֶרְעֶךָ אֶת שֹׁעַר אֵיבָיו : וְהִתְפַּרְכּוּ בַּזֶּרְעֶךָ כֹּל
 גִּוֵּי הָאָרֶץ עִמָּךְ אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִלִּי : וַיָּשָׁב
 אֲבִרָהֶם אֶל־נַעֲרָיו וַיִּסְמּוּ וַיִּלְכּוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר
 שָׁבַע וַיָּשָׁב אֲבִרָהֶם בְּבֵאֵר שָׁבַע :

אחר פרשת העקדה קודם רבונו של עולם יאמר

וְשַׁחַט אֶתְּךָ עַל־יְדֶךָ הַמְּזֻבָּח צַפְנָה לִפְנֵי יְהוָהנִי
 יֵאָדוֹנָהי וּזְרָקוּ בְּנֵי אֶחָד הַבָּהֲגִים אֶת־דָּמָם
 עַל־הַמְּזֻבָּח סָקִיב :

ויכוין צפנה לפני יהוה וזרקו צירוף דהיה צפנה גי' עסמ"ב
 ויאמר

יְדֵי רִצּוֹן מִלִּפְנֵי יְהוָה או"א שתתמלא רחמים עלינו ובכן
 ברוב רחמך רזכור לנו עקידתו של יצחק אבינו

בן אברהם אבינו ע"ה כאלו אפרו צנור ומונח על גבי המזבח
וחכים באפרו לרחם עלינו ולבטל מעלינו כל גזירות קשות
ורעות ותזכנו לחזור בתשובה שלימה לפניך וחצילנו מעין הרע
ומיצר הרע ומכל חטא וחאריך ימינו בטוב ושנותינו בנעימים
וכמו שכבש אברהם אבינו וכו' :

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם בְּמוֹ שֶׁכָּבַשׁ אֲבֹרָהִם אָבִינוּ
אֶת־רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָךְ בְּרַב־שָׁרִים
בֶּן־יִכְבָּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת בַּעֲסָה וַיְגִדְלוּ בַּחֲמִידָה עַל־
מִדּוֹתֶיךָ וְתַתְּנֵהֶם עִמָּנוּ יְהוָה יִתְּנֵה יֵאֱהֹדוּנָהּ
אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הַרַחֲמִים. וְתַכְנֵם
לָנוּ לַפְּנִים מִשׁוֹרֵת הַדִּין. וּבְטוֹבָה הַגָּדוֹל יֵשׁוּב חֲרוֹן
אַפֶּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ וּמֵאַרְצְךָ וּמִנִּבְחַלְתְּךָ וּבָרִים לָנוּ
יְהוָה יִתְּנֵה יֵאֱהֹדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ אֶת חֲדָר שֶׁהִכְטַחְתָּנוּ עַל־
יְדֵי מִשְׁחָה עֲבָדֶיךָ כְּאָמֹר : וְזָכַרְתִּי אֶת־
בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאַף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת־
בְּרִיתִי אֲבֹרָהִם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר : וְנֵאמַר
וְאַף־גַּם־זֹאת בְּהִיוֹתָם בְּאַרְצָן אֲיִבֵיהֶם לֹא־
מֵאַסְתִּים וְלֹא־גַעֲזִתִּים לְבַלְתָּם לְהַפֵּר בְּרִיתִי
אִתָּם כִּי אֲנִי יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהּ אֱלֹהֵיהֶם : וְזָכַרְתִּי
לָהֶם בְּרִית רֵאשִׁינִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי־אֹתָם מֵאַרְץ
מִצְרַיִם לַעֲבֹדֵי הַגּוֹיִם לְהִיוֹת לָהֶם
קְאֻלָּהִים אֲנִי יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהּ יֵאֱהֹדוּנָהּ : וְנֵאמַר
וְשָׁב יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהּ אֱלֹהֵיךָ אֶת שְׁבִיתֶךָ
וְרַחֲמֶיךָ וְשָׁב וְהִכְצִיף מִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפְצִיף
יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהּ אֱלֹהֵיךָ שְׁמָה : אִם יִהְיֶה נִבְחַלְתְּךָ
בְּקֻצֵּה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִבְכְּצֶיךָ יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהּ

אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקַּחְךָ : וְהִבִּיאֲךָ : הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָדֹנָהּ
 אֱלֹהֶיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יִרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וִירְשָׁתָהּ
 וְהַטִּיבְךָ וְהִרְבֶּךָ מֵאֲבֹתֶיךָ : וְנֹאמַר עַל יָדֵינוּ
 גְּבִי אֱלֹהֵינוּ יֵאָדֹנָהּ יֵאָדֹנָהּ חֲנֻנוּ לָךְ לְהִנּוּ חַיִּים וְלָעַם
 לְפָקִידִים אֲהִי־שׁוֹעֲתֵנוּ בְּעַת צָרָה : וְנֹאמַר וְעַתְּצָרָה
 הִיא לִיעֲקֹב וּמִמֶּנָּה יִשָּׁע : וְנֹאמַר בְּרַל־צָרָתָם |
 לֹא צָר וּמִלֵּאד פָּנָיו חֹשִׁיעִים בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחַמְלָתוֹ
 הוּא גֹאֲלָם וְנִפְלֵם וְיִנְשָׂאם כָּל־יָמֵינוּ עוֹלָם :
 יְכוּיִן לִיג מְדוּתָהּ : וְנֹאמַר מִי־אֵל כְּמוֹךָ אֵל : נִשְׂאָ עוֹן רַחוּם.
 וְעִבְרָ עַל פֶּשַׁע וְחֲנוּן : לְשֹׂאֲרֵית נִחַלְתּוֹ אִידֹן : לֹא הִחְזִיק
 לְעַד אֲפֹן אִפִּים : כִּי חֲפִיִן חֶסֶד הִיא וְרַב חֶסֶד : יִשׁוּב
 יִרְחֲמֵנוּ וְאִמְתָּהּ : יִכְבֹּשׁ עוֹנֵינוּ נוֹצֵר חֶסֶד : וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת
 יָם כָּל חַטָּאתָם לְאִלָּפִים : תִּתֵּן אֱמֶת לִיעֲקֹב נוֹשֵׂא עוֹן.
 חֶסֶד לְאַבְרָהָם וּפְסָע : אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם וְחִטָּא.
 מִיָּמֵינוּ קָדֵם יִנְסֶה : וְנֹאמַר וְהִבִּיאֲכֵם אֶל־הָאֵלֶּה קְדָשֵׁינוּ
 וְשִׁמְחֵתֵם בְּבֵית תִּפְלֵתֵינוּ עוֹלֵתֵינוּ וְזִבְחֵינוּ לְרִצּוֹן
 עַל־מִזְבְּחֵינוּ בֵּיתֵינוּ בֵּית־תִּפְלָה יִקְרָא לְכָל הָעַמִּים :
 אֱלֹהֵינוּ דְּבָרִים שְׂאִין דָּהֵם שִׁיעוֹר הַפָּאָה וְהַכְּפֻרִים וְהַרְאִיוֹן
 וְגִמְלוֹת חֲסִידִים וְתִמְדוֹר תּוֹרָה : אֱלֹהֵינוּ דְּבָרִים שְׂאִדָּם
 עוֹשֶׂה אוֹתָם אוֹכֵל מִפְּרוֹתֵיהֶם בְּעוֹכֵם הַזֶּה וְהַתְּקִיף קִימָת
 לֹא לְעוֹכֵם הַבָּא : וְאֱלֹהֵינוּ הֵן : כְּפֹדֵר אֵב וְאִם : וְגִמְלוֹת חֲסִידִים.
 וּבְקֹדֶר חוֹלָיִם : וְהַכְּנֵס אוֹרְחִים : וְהַשְׁכֵּם בֵּית הַכְּנֵסֶת.
 וְהַבָּא שְׁמוֹס בֵּין אֲדָם לְחִבְרֵינוּ : וְכִין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ : וְתִמְדוֹר
 תּוֹרָה כְּנֶגֶד כָּדָם :

י"א כאן מזמור ט"ז וכל שיש בו כמדות כללו צטות
כוא שחשכון נשמתו צגן עזן :

מזמור לדוד ה' מי יגור באהלך מי ישכון בהר קדשך : הולך
תמים ופועל צדק ודובר אמת בלבבו : לא רגל על
לשונו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרובו : נבזה
בעיניו נמאס ואת יראי ה' יכבד נשבע להרע ולא ימיר : כספו
לא נתן בנשך ושוחד על נקי לא לקח עושה אלה לא
ימוט לעולם :

קעוֹלָם יְהִי אֱדָם יְרֵא שָׁמַיִם בִּסְתֵר בְּבִגְדָיו וּמוֹדָה עַל־
הָאֱמֶת. וְדוֹבֵר אֱמֶת בְּרִבְבוֹ יוֹשְׁבִים וַיֹּאמֶר :

רבוֹן הָעוֹלָמִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים. לֹא
עַל־צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּגֵינוּ לְפָנֶיךָ
כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים : אֲדֹנָי שְׁמֶעָה אֲדֹנָי
סִלְחָה אֲדֹנָי הַיְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֶל־תֹּאחֶר לְמַעַן
אֲדֹנָי כִּי־שָׁמַךְ נִכְרָא עַל־עֵירֶךָ וְעַל־עַמֶּךָ
מִה אֲנַחְנוּ מִה חַיֵּינוּ מִה חֲסִדֵּנוּ מִה צִדְקוֹתֵינוּ
מִה בְּחִינוּ מִה גְבוּרַתֵנוּ מִה נֹאמַר לְפָנֶיךָ
יְדֹנְאֵנָה יֵאֱדוֹנֵהי אֲדֹנָיִנוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֵלֹא
כָּל־הַגְּבוּרִים כָּאֵין לְפָנֶיךָ וְאֲנָשֵׁי הַיָּשָׁם כָּרֵא הָיוּ
וְחַכְמַיִם בְּבָלִי מַדָּע וְנִבְוִנִים בְּבָלִי הַשֶּׁגֶל. כִּי כָדִי־
מַעֲשֵׂינוּ רַחֲמוֹ וַיְמִי חַיֵּינוּ הִבָּל לְפָנֶיךָ :
וּמוֹתֵר הָאֲדָם מִן־הַבְּחִמָּה אֵין כִּי תִכַּל הָבָל :
לְבַד הַנְּשָׁמָה הַמְּחֻזָּרָה שְׁחִיָּא עֲתִידָה לִיתֵן דִּין
וְחִשְׁבוֹן לְפָנֶי כַּסָּא בְּבוּדָה וְכָל־הַגּוֹיִם כָּאֵין גְּבוּרָה
שְׁנֵאמַר הֵן גּוֹיִם כְּמֵר מְדָלִי וְכִשְׁחַק מְאֻנָּגִים
נִחְשְׁבוּ הֵן אֵיִם בְּבִק יִשְׁוֹל :

אָבִי אֲנִיחֵנו עִמָּךְ בְּנֵי כְרִיתֶךָ בְּנֵי אֲבָרְתֶּיךָ אוֹהֲבֶיךָ.
שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לוֹ בְּהַר הַמּוֹרֶה יָרַע יִצְחָק עֲקָרְךָ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ
עַל גְּבֵי הַמּוֹבֵחַ עֲדַת יַעֲקֹב בְּנֶךָ בְּכוֹרְךָ שְׂמֵאֲהֶכְתָּךְ
שְׂאֵהֶכְתָּ אוֹתוֹ וּמִשְׁמֶכְתָּךְ שְׂשֻׁמְתָּ בּוֹ קָרָאתָ אוֹתוֹ
יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁרֹן :

לְפִיכָךְ אֲנִיחֵנו חִיבִים לְחֻרּוֹת לָךְ וּלְשִׁבְתְּךָ וּלְפִאָרְךָ
וּלְרוֹמְמָךְ וּלְיִתֵּן לְשִׁיר שֶׁבַח וְהוֹדָאת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְחִיבִים אֲנִיחֵנו לְדַמֵּר לְפָנֶיךָ שִׁירְךָ בְּכָל יוֹם תָּמִיד אֲשֶׁרֵנו
מִה טוֹב חֲקַנּוּ וּמִה נָּעִים גִּדְּלָנוּ. וּמִה יָפָה מָאֵד יְרוּשָׁתֵנו
אֲשֶׁרֵנו שְׂאֲנֵנו מִשְׁפִּימִים וּמַעֲרִיכִים בְּבִתֵּי כְּנָסִיּוֹת וּבְכֵתֵי
מִדְּרָשׁוֹת. וּמִיִּתְדִים שִׁמְךָ בְּכָל יוֹם תָּמִיד אוֹמְרִים
פְּעָמִים בְּאַהֲבָה :

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה יְהוָה יֵהְיֶה אֱהוּיָהּ אֱהוּיָהּ אֱהוּיָהּ
בְּלֹחַשׁ בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : ע"ב

אַתָּה הוּא אַחֲרֵי קוֹדֶם שֶׁבְּרָאתָ הָעוֹלָם וְאַתָּה הוּא אַחֲרֵי
לְאַחֵר שֶׁבְּרָאתָ הָעוֹלָם אַתָּה הוּא אֵל בְּעוֹלָם
הַזֶּה וְאַתָּה הוּא אֵל בְּעוֹלָם הַבָּא. וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ
לֹא יִתְמוּ : מִדֵּשׁ שִׁמְךָ בְּעוֹלָמְךָ עַד עַם מְקוֹדֵשׁ שִׁמְךָ.
וּבִישׁוּעָתְךָ מִצְּלָנוּ תְּרוּם וּתְנִיבֵה בְּרִנָּנוּ. וְרוֹשִׁיעֵנו
בְּקִיּוֹב לְפָעֵן שִׁמְךָ. בְּרוּךְ הַמְּקוֹדֵשׁ שְׁמוֹ בְּרַבִּים :

אַתָּה הוּא יְהוָה יְהוָה אֱהוּיָהּ אֱהוּיָהּ אֱהוּיָהּ וַיְכִיֵּן אֱהוּיָהּ
בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת בְּשָׁמַיִ
הַשָּׁמַיִם הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים. אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן
וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבְּרָעֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. קב"ן

נפוצות קוֹיָה מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ יִכִּירוּ וַיִּדְעוּ
 כֹּל־בָּאֵי עוֹלָם כִּי אִתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים לְבִדְךָ
 לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת הָאָרֶץ : אֵת הַיָּם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וּמִי
 בְּכָר־מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ בְּעַלְיוֹנִים וּבַתְּחִתּוֹנִים
 שְׂיֹאמַר לָךְ מֶה תַּעֲשֶׂה וּמֶה תַּפְעֵר. אָבִינוּ
 שְׁבַשְׁמִים חֵי וְקִיָּם עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בְּעֵבוֹר
 כְּבוֹד שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא שְׁגִקְרָא
 עֲלֵינוּ וְכֵּן לָנוּ יְיָ־וָאֱדֵנָה יֵאֱדוֹנֵהּי אֱלֹהֵינוּ אֵת
 הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל־יָדֶי צַפְנִיָה חֲזוֹן כְּאֲמִיר
 בְּעֵת הַהִיא אָבִיא אֲתָכֶם וּבְעֵת מִבְּצִי
 אֲתָכֶם כִּי־אֵת אֲתָכֶם לִישָׁם וְלִתְחִלָּה בְּכָל עַמִּי
 הָאָרֶץ בְּשׁוֹבֵי אֵת שְׁבוּתֵיכֶם לְעִינֵיכֶם אָמַר
 יְיָ־וָאֱדֵנָה יֵאֱדוֹנֵהּי :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ־וָאֱדֵנָה יֵאֱדוֹנֵהּי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְחֵם עָלֵינוּ וְתִמְחֹל לָנוּ אֵת
 כָּל חַטֹּאתֵינוּ וְתִכַּפֵּר לָנוּ אֵת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחֹל
 וְתִסַּלַח לְכָל פְּשָׁעֵינוּ וְשִׁתְּכֶנָּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ קֶרֶבן הַתָּמִיד שְׂיִכַּפֵּר
 בְּעַדָּנוּ כְּמוֹ שֶׁבִּתְבַּת עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה
 עֲבָדְךָ כְּאֲמֹר :

כְּשֹׁאוֹמֵר עוֹלָת רִמְדִּי יִכּוֹן לִהְיוֹנֵעַ הַקְלִיפָה הַנִּקְרָאֵת

תּוֹלַע בָּגִי עוֹלָת כִּידוּעַ לִידוּעֵי חוֹן :

וַיְדַבֵּר יְיָ־וָאֱדֵנָה יֵאֱדוֹנֵהּי אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר : צוּ אֶת־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֵת קֶרְבָּנִי לַחֲמִי לְאִשֵּׁי־רִיחַ

נִיחֵי תִשְׁמְרוּ לְהִקְרִיב לִי בְּמוֹעֵדוֹ : וְאָמַרְתָּ
 לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ לַיהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ
 בְּבָשִׁים בְּגִיד־שָׂנֶה תַמְיָמָם שְׁנִים לְיוֹם עֲלֶהָ
 תָּמִיד : אֶת־הַבָּבֶשׁ אַחֵד תַּעֲשֶׂה בְּבָקָר וְאֶת
 הַבָּבֶשׁ הַשְּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָּיִם : וְעֲשִׂירִית
 הָאִיפָה סֶלֶת לַמִּנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֹּתִית
 רִבִּיעֵת תִּהְיֶה : עֲלֵת תָּמִיד תַּעֲשֶׂה בַּחֹר סִנִּי
 לָרִיחַ נִיחֵם אִשָּׁה לַיהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ : וְנִסְכּוֹ
 רִבִּיעֵת תִּהְיֶה לַבָּבֶשׁ הָאֶחָד בְּקֹדֶשׁ הַסֵּד נִסְכּוֹ
 שֶׁכֶר לַיהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ : וְאֶת הַבָּבֶשׁ הַשְּׁנִי
 תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבָּקָר וְנִסְכּוֹ
 תַעֲשֶׂה אִשָּׁה רִיחַ נִיחֵם לַיהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ :

ענין גדול ונורא הוא אמירת פטום הקטרת ג"פ בכל יום. ביפ קודם
 תפלת שחרית ואחרית. ופעם אחרת קודם מנחה.
 שער הכונות דף י"ג ע"ג.

אָתָּה רַחוּם יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ יִלְחֲמֵנוּ שְׁתִּקְטִירוּ
 אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קִטְרֵת הַסַּמִּים בְּזֶמַן
 שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ בְּנֹס בְּאִשֶּׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל־יַד
 מֹשֶׁה נְבִיאָךְ בְּכָתוּב בְּתוֹרָתְךָ :

וַיֹּאמֶר יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ אֱלֹהֵי מֹשֶׁה בְּחִלָּתָּ סַמִּים
 נִטְף וּשְׁחַלְתָּ וְחִלְבָּנָה סַמִּים וְלִבְנָה זָפָה
 בַּד בְּבֶד יִתֶּנָּה : וְעֲשִׂיתָ אִתָּה קִטְרֵת לִבְחַת
 מַעֲשֶׂה רִיחַת מִמֶּלֶךְ טָהוֹר קָדֹשׁ : וְשִׁחַתָּה מִמֶּנָּה
 הַדָּבָר וְנִתְחַתָּה כְּמִנְחָה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאֶהֱל מוֹעֵד
 אֲשֶׁר אֶנְעֵד לָךְ שְׂמֵחַ קָדֹשׁ קָדָשִׁים תִּתֶּנָּה לָכֶם :

וַיֹּאמֶר וְהִקְטִיר עָלָיו אֶהְיֶה כְּמִסֵּת סָמִים בְּבִקְרֵי
בִּבְקָר כְּהִיטִיבוּ אֶת־הַנִּגְלֹת יִקְטִירָנָה : וּבְהַעֲלֹת
אֶהְיֶה אֶת־הַנִּגְלֹת בֵּין הָעֲרָבִים יִקְטִירָנָה כְּמִסֵּת
תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה לְדֹרֹתֵיכֶם :

תָּנוּ רַבָּנֵן פְּטוּם הַקְטֹרֶת בִּיצֵד. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
וְשָׁשִׁים וּשְׁמוֹנֶה מְנִים הָיוּ בָּהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
וְשָׁשִׁים וַחֲמִשָּׁה בְּמִנֵּי יְמוֹת הַחֹמֶה מְנֶה בְּכָל יוֹם.
מִחֲצִיתוֹ בִּבְקָר וּמִחֲצִיתוֹ בְּעֶרֶב. וְשִׁלְשָׁה מְנִים
יְתָרִים שִׁמְחָה בְּמִנֵּים כִּהֵן גָּדוֹל וְנוֹמֵל מֵהֶם מְלֹא
הִקְטִירוּ בְּיוֹם הַקְּפוּרִים וּמִחֻזְרָן לְמִכְתֶּשֶׁת בְּעֶרֶב
יוֹם הַקְּפוּרִים. בְּדִי לְקִיס מִצֹּת בִּדְקָה מִן הַדְּקָה.
וְאַחַד עָשָׂר סָמִים הָיוּ בָּהּ וְאֵלוֹ הֵן (סוֹב לַמְנוֹת
ד' אַחַד עָשָׂר סָמִים בַּעֲשֵׂר אַצְבָּעוֹתָיו שִׁידָיו שְׁתֵּי יָדָיו)
זְכוּרָה כְּאַחַד כֶּתֶר א הֲצִרִי יִסּוֹד ב וְהַצְפֹּרֶן. מַלְכוּת ג
וְהַהֲלָבָה. אוֹר מִקִּיף ד וְהַלְבֹנָה מִשְׁקַל שִׁבְעִים
שִׁבְעִים מְנֶה. חֲסֹד ה מוֹר. גְּבוּרָה ו וְקִצְיָה. תִּחֵת ז
וְשִׁבּוֹלֶת גִּרְדָּה. נֶצַח ח וְכִרְפוֹם מִשְׁמַל שְׁשָׁה עָשָׂר
שְׁשָׁה עָשָׂר מְנֶה. חֲכֵמָה ט הַקְּשֵׁט שְׁנַיִם עָשָׂר. בִּינָה י
קְלוּפָה שְׁלֹשָׁה. הוֹד י"א קִנְמוֹן תִּשְׁעָה. בַּחוּל יכּוּיִן
לַהֲעֹלֹת י"א סָמִים מְלֵךְ נֶגֶד דַּאֲבִיעַ. בּוֹרִית פְּרָשִׁינָא תִשְׁעָה
קִבּוּיִן. י"ו קִפְרִיסִין סֵאִין תֵּלֶת. וְכִבּוּיִן תִּלְתָּא.
וְאִם לֹא מָצָא י"ו קִפְרִיסִין מִבִּיא חֲמֵר חִינּוֹר עֲתִיק
מִדָּח סְדוּמִית רוֹבַע. מַעֲלָה עָשֵׂן כָּל שְׁהוּא. רַבִּי
נָתַן הַבְּבִלִי אוֹמֵר אֵף מִכֶּפֶת דִּי־הֵדֵן כָּל שְׁהוּא
אִם נָתַן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָקָה. וְאִם חֲסֵר אַחַת מִבְּרִי

סַמְמָנִיָּה תִּיב מִיתָה :

רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצָּרִי אֵינוֹ אֶלָּא
שָׂרָף הַנוֹטֵף מַעְצֵי הַקֶּטֶף. בּוֹרִית פֶּרֶשִׁינָא
לָמָּה הִיא בָּאָה בְּרִי לְשָׁפוֹת בָּהּ אֶת הַצִּפּוֹרֵן בְּרִי
שֶׁתִּהְיֶה נֹאדָה. יֵין קַפְרִיסִין לָמָּה הוּא בָּא בְּרִי
לְשָׁרוֹת בּוֹ אֶת הַצִּפּוֹרֵן בְּרִי שֶׁתִּהְיֶה עֶזָּה. וְהִלָּא
מִי רִגְלִים יָפִין דָּה אֶלָּא שְׁאִין מַכְנִיסִין מִי רִגְלִים
בַּמִּדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד :

תַּנְיָא רַבִּי גִּתָּן אוֹמֵר בְּשָׁחֳוֹא שׁוֹחֵק אוֹמֵר
הַדֵּק הֵיטֵב הֵיטֵב הַדֵּק. מִפְּנֵי שְׁחֻקוֹל יָפָה
דְּבִשְׁמִים. פֶּטְמָה לַחֲצֵאִין כְּשֶׁרָה דְּשִׁלִּישׁ
וּלְרִבִּיעַ לֹא שְׁמַעְנוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכָּל
אִם כְּמִדְתָּה כְּשֶׁרָה לַחֲצֵאִין. וְאִם חֹסֵר אַחַת
מִכָּל־סַמְמָנִיָּה תִּיב מִיתָה :

תַּנְיָא בַר מִפְּרָא אַחַת דְּשָׁשִׁים. אוֹ לְשִׁבְעִים
שָׁנָה הָיִיתָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לַחֲצֵאִין. וְעוֹד
תַּנְיָא בַר־קִפְרָא אֵלּוּ הָיָה נֹתֵן בָּהּ קְרִטוֹב שֶׁל
דְּבִשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רִיחָהּ. וְדָמָה
אֵין מַעְרָבִין בָּהּ דְּבִשׁ מִפְּנֵי שֶׁתִּתְּוֹרָה אֲמָרָה
כִּי כָּל־שָׂאָר וְכָל־דְּבִשׁ לֹא־תִקְטִירוּ מִמֶּנּוּ
אִשָּׁה לִיהוָה יֵאָהֲרֹנָה : יְהוָה יֵאָהֲרֹנָה יֵצְבָאוֹת
עֲמָנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה : יְהוָה יֵאָהֲרֹנָה
יֵאָהֲרֹנָה יֵצְבָאוֹת אֱשֶׁרֵי אָדָם בִּטְחָה בְּךָ :
יְהוָה יֵאָהֲרֹנָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כְּיוֹם קִלְאָנוּ :
וְעִרְבָה לִיהוָה יֵאָהֲרֹנָה מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּיִם
כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמִנִּיּוֹת :

אָבִי. יִסִּיק מַעַט הָיָה מְסֻדָּר סֵדֶר הַמַּעֲרָכָה מִשְׁמָא
 וְגִמְרָא וְאַלְפָּא דְאַפָּא שְׂאוּל. מַעֲרָכָה
 גְּדוּלָּה קוּדְמָת לַמַּעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל מַטְרָת.
 וּמַעֲרָכָה שְׁנִיָּה שֶׁל קַטְרֵת קוּדְמָת לְסִדּוּר שְׁנִי
 גְּזִירֵי עֲצִים. וְסִדּוּר שְׁנִי גְּזִירֵי עֲצִים קוּדְם לְדִשּׁוֹן
 מְזֻבָּח הַפְּנִימִי. וְדִשּׁוֹן מְזֻבָּח הַפְּנִימִי קוּדְם לַהֲטָבֶת
 הַמִּשַׁשׁ גְּרוֹת. וְהַטָּבֶת הַמִּשַׁשׁ גְּרוֹת קוּדְמָת לְדָם
 הַתָּמִיד. וְדָם הַתָּמִיד קוּדְם לַהֲטָבֶת שְׁתֵּי גְּרוֹת.
 וְהַטָּבֶת שְׁתֵּי גְּרוֹת קוּדְמָת לְקַטְרֵת. וְקַטְרֵת
 לְאַבְרִים. וְאַבְרִים לְמִנְחָה. וּמִנְחָה לַחֲבֹתִין. וַחֲבֹתִין
 לְגִסְכִּין. וְגִסְכִּין לְמוֹסָפִין. וּמוֹסָפִין לְבִזְיֹכִין.
 וּבִזְיֹכִין קוּדְמִין לַתָּמִיד שֶׁל בֵּין הָעֶרְבִים. שְׁנֵאֲמַר
 וְעָרַךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֲלָבֵי הַשְּׁלָמִים.
 עָלֶיהָ הַשְּׁלָם כָּל הַקֶּרְבָּנוֹת כְּכֶם :

וְעוֹמֵד וּיְכוּיֵן בְּשִׁמּוֹרֵת הַקֹּדֶשׁ הַיּוֹצֵאִים מִרֹּת, וְלֹא יִזְכְּרֵם בְּפֹה, וִיתֵן

רִיחַ מַעַט בֵּין כָּל שְׁתֵּי תִיבוֹת :

- א אָנָּה בְּכַח. גְּדֻלָּת יְמִינָה. תַּתִּיר צְרוּרָה (אבגי'תז)
 ב כָּבֵל רֶגֶת. עֲמָה שְׁגָבְנוּ. מַהֲרֵנוּ נוֹרָא : (קדצ'שטן)
 ג נָא גְבוּר. דּוֹרָשִׁי יַחֲוֹדָה. כְּכָבֶת שְׁמֶרֶם : (נגד'יכש)
 ד בָּרְכֶם מַהֲרֵם. בְּחָמֵי צְדָקָתָהּ. תָּמִיד גְּמֻלָּם : (בטר'צתג)
 ה חֲסִין קְדוּשָׁה. בְּרוּב טוֹבָה. נָחַל עֲדָתָהּ : (חקב'טנע)
 ו יִתִּיד גְּאֹה. לְעֲמָה פִּינָה. זוֹכְרֵי קְדוּשָׁתָהּ : (יגלי'סזק)
 ז שְׁוֹעֲתֵנוּ קִבֵּל. וְשִׁמְעַ צַעֲקוֹתֵנוּ יוֹדֵעַ
 תַּעֲלוּמֹת : (סקו'צית)

וְאוֹסֵר בְּלֹחַשׁ בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹקֵם וְעָדָר : ע"כ

ויכין (יהוה) רבון העולמים. אֶתֶּרָה צוֹיֵתָנוּ לְהַקְרִיב
 קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ. וְלִהְיוֹת פְּהָנִים בְּעִבּוֹדְתָם
 וְלוֹא בְּרוּכָנָם וְיִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדָם. וְעַתָּה בְּעֹנֹתֵינוּ
 חָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבִשְׁלַל הַתָּמִיד. וְאֵין לָנוּ לֹא כֹהֵן
 בְּעִבּוֹדָתוֹ וְלֹא גֹוי בְּרוּכָנוּ וְלֹא יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ.
 וְאַתָּה אֲמַרְתָּ וּנְשַׁלְמָה פְּרִים שְׁפָתֵינוּ :

קָרַבְנוּ יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוּנָה יֵאָדוּנָה
 וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיְהֵא שִׁיחַ שְׁפָרוֹתֵינוּ זֶה
 חָשׁוּב וּמִקְבֵּל וּמְרוֹצֵה לִפְנֵיךְ בְּאֵלּוֹ הַקָּרְבָּנוֹ
 קָרְבַּן הַתָּמִיד בְּמוֹעֲדוֹ וְעַמְּדָנוּ עַד מַעֲמָדוֹ. בְּמוֹ
 שְׁנֵאֲמַר וּנְשַׁלְמָה פְּרִים שְׁפָתֵינוּ. וְנֹאמַר וְשַׁחַט
 אֹתוֹ עַל־יְיָ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוּנָה
 וְזָרְקוּ בְּגִי אֲחֵלָן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמָו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב :
 וְנֹאמַר זֹאת הַתּוֹרָה לְעֹלָה לַמִּנְחָה וְלַחֲטָאת וְלֹא־שֶׁם
 וְלַמִּלּוּאִים וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים :

אֵינָהוּ מְקוֹמָן שֶׁר זִבְחִים. קִדְּשֵׁי קִדְּשִׁים שְׁחִיטָתָן
 בַּצָּפוֹן. פֶּר וְשַׁעִיר שֶׁל יוֹם בְּכַפּוּרִים שְׁחִיטָתָן
 בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בְּבִגְדֵי שָׂרֵת בַּצָּפוֹן. וְדָמָן טָעוֹן
 הָזִיָּה עַד גֵּין הַבָּרִים וְעַל הַפְּרֻקֶּת וְעַל מִזְבֵּחַ הַזָּהָב.
 מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן מַעֲבֶכֶת. שִׁירֵי חֵדָם הִיא שׁוֹפֵף עַד
 יְסוֹד מַעֲבְרֵי שֶׁר מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עֵיב :
 פְּרִים הַנִּשְׁלָפִים וְשַׁעִירִים הַנִּשְׁכָּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן.
 וְקִבּוּל דָּמָן בְּבִגְדֵי שָׂרֵת בַּצָּפוֹן. וְדָמָן טָעוֹן הָזִיָּה עַד
 הַפְּרֻקֶּת וְעַל מִזְבֵּחַ הַזָּהָב. מִתְּנָה אַחַת מֵהֶן מַעֲבֶכֶת.

שִׁירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרְכֵי יָשָׁר מִזְבֵּחַ
 הַחִיצוֹן. אִם לֹא נָתַן לֹא עָכָב. אִלּוּ וְאִלּוּ נִשְׁדָּפוּ
 בְּבִירַת הַדָּשָׁן : חֲטָאת הַצֹּבֹר וְהַיָּחִיד אִלּוּ הֵן
 חֲטָאת הַצֹּבֹר. שְׁעֵירֵי רָאשֵׁי חֲדָשִׁים וְיֹשֶׁר מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתוֹ
 בַּצֹּפוֹן וְקָבוֹל דָּמֹן בְּכָלִי שְׁרֵת בַּצֹּפוֹן וְדָמֹן טָעוֹן אֲרָבַע
 מִתְּנוֹת עַל אֲרָבַע מְנוֹת. בִּיצֵר עֲזָה בִּבְבֶּשׁ וּפְנָה לְסוֹבֵב
 וּבָא לוֹ לְסֶמֶן דְּרוּמִית מְזֻרְחִית. מְזֻרְחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית
 מַעֲרָבִית. מַעֲרָבִית דְּרוּמִית. שְׁיֵירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד
 הַדְּרוּמִי. וְנֹאכְדִין לְפָנִים מִן הַקִּלְעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל
 מַאֲכָל יוֹם וְלִידָה עַד חֲצוֹת : הָעֲזָה קָדָשׁ קָדָשִׁים
 שְׁחִיטָתָהּ בַּצֹּפוֹן וְקָבוֹל דָּמָה בְּכָלִי שְׁרֵת בַּצֹּפוֹן וְדָמָה טָעוֹן
 שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אֲרָבַע וּמַעֲוָנָה הַפִּשְׁטָה וְנִתְּנָה וּבְכָלִי
 רָאשִׁים : וְכֹחֵי שְׁלָמֵי צֹבֹר וְאַשְׁמוֹת אִלּוּ הֵן אֲשָׁמוֹת
 אֲשֶׁם גְּזֵלוֹת. אֲשֶׁם מַעֲלָאוֹת. אֲשֶׁם שִׁפְחָה תְּרוּפָה. אֲשֶׁם
 נִזִּיר. אֲשֶׁם מְצוּרָה. אֲשֶׁם תְּלוּי. שְׁחִיטָתוֹ בַּצֹּפוֹן וְקָבוֹל דָּמֹן
 בְּכָלִי שְׁרֵת בַּצֹּפוֹן וְדָמֹן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אֲרָבַע.
 וְנֹאכְדִין לְפָנִים מִן הַקִּלְעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל מַאֲכָל יוֹם
 וְלִידָה עַד חֲצוֹת : תְּרוּפָה וְאִלּוּ נִזִּיר קָדָשִׁים קָדָשִׁים שְׁחִיטָתוֹ
 בְּכָל מְקוֹם בַּעֲזָרָה וְדָמֹן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן אֲרָבַע.
 וְנֹאכְדִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מַאֲכָל יוֹם וְלִידָה עַד
 חֲצוֹת. הַמִּזְבֵּחַ מִתְּחִלָּה פְּיוּצָא בָהֶם אֲגֵא שְׁחִיטָתוֹ וְנֹאכְל
 בְּכָהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם וְלִבְנֵיהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם : שְׁלָמִים קָדָשִׁים קָדָשִׁים
 שְׁחִיטָתוֹ בְּכָל מְקוֹם בַּעֲזָרָה. וְדָמֹן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנוֹת שֶׁהֵן
 אֲרָבַע וְנֹאכְדִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מַאֲכָל לְשְׁנֵי
 יָמִים וְלִידָה אַחֵר. הַמִּזְבֵּחַ מִתְּחִלָּה פְּיוּצָא בָהֶם אֲגֵא שְׁחִיטָתוֹ
 וְנֹאכְל בְּכָהֲנִים לְנִשְׁיָהֶם וְלַעֲבָדֵיהֶם : הַבְּכוֹר

והמעשר והתפסח קדשים קדים שחיטתן בקד מקום בעזרה
 ודמן טעון כפתנה אחת. ובקד שיתן בנגד היסוד. שנה
 באכילתו הבכור נאכל בפתנים. והמעשר קבל אדם
 ונאכלין בקד העיר בקד מאכל. לשני ימים וזילה אחר.
 התפסח אינו נאכל אלא בליקח. ואינו נאכל אלא עד תצות.
 ואינו נאכל אלא למנויו ואינו נאכל אלא צלי :

רבי ישמעאל אומר בשלש עשרה מדות
 התורה נדרשת. א מקל וחומר. ב מגזירה
 שוה. ג מבנין אב וכתוב אחד. ומבנין אב
 ושני כתובים. ד מבבל ופרט. ה מפרט וכלל.
 ו כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא בעין
 הפרט. ז מבבל שהוא צריך לפרט. ומפרט שהוא
 צריך לכלל. ח וכל דבר שהיה בכלל ויצא מן
 הכלל ללמד לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד
 על-הכלל קלו יצא : ט וכל-דבר שהיה בכלל
 ויצא לטעון טעון אחר שהוא בענינו. יצא להקל
 ורא להחמיר : י וכל-דבר שהיה בכלל ויצא
 לטעון טעון אחר שלא בענינו יצא להקל
 ולהחמיר : יא וכל דבר שהיה בכלל ויצא לדון
 בדבר חדש אי אתה יכול לתתוירו לכללו עד
 שיחזירונו הכתוב לכללו בפירוש : יב דבר הקלם
 מענינו ודבר הקלם מסופו : יג וכן (לשון ואח כנו
 ר"ל ישוב ב' פסוקים) שני כתובים המכתשים זה את
 זה עד שיבא הכתוב השלישי ויכריע ביניהם :

יהודא בן תימא אומר הני עז פנמר וקל פנשר ורץ

בְּצִבִּי וְגִבּוֹר בְּאַרְיֵי כַּעֲשׂוֹת רָצוֹן אֲבִיךָ שְׂשֻׁשִׁים : הוּא
הָיָה אוֹמֵר עַו פָּנִים כְּגִהִינָם וּבִשֵּׁת פָּנִים כְּגֹן עֵדֶן :

בן הא הא אומר לפוס צערא אגרא.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּינוּ וְאַלֵּי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתִּבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֲלָקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ
כַּעֲשׂוֹת רָצוֹנְךָ בְּלִבְּךָ שָׁלֵם :

ויאמר החזן קדיש דרבנן

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַבֵּל שְׁמִיָּה רַבָּא (כאן יענה אמן א' ויכוין
אידהנוי'ה גימ' אמן) בְּעָלְמָא דִּי כָּרָא בְּרַעוּתִיהּ
וַיִּמְדִּיהּ מִלְכוּתִיהּ. וַיַּעֲמֵת פּוֹרְקָנֶיהּ. וַיִּמְרַב
מְשִׁיחֶיהּ. (אמן ב' ויכוין אידהנוי'ה) בְּחִיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעָגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ
(אמן ג' ויכוין אידהנוי'ה ויאמר עד דאמירן בעלמא) אָמֵן :
יְהִא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמָא. יִתְבָּרַךְ.
וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר.
וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלָּל. שְׁמִיָּה דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמן
ד' ויכוין אידהנוי'ה) לְעִילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא. וְנִחְמָתָא. בְּאַמִּירָן בְּעָלְמָא. וְאָמְרוּ
אָמֵן ה' ויכוין אידהנוי'ה) אָמֵן :

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל
תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן. דְּעַסְמִין בְּאַזְרֵיתָא
קֹדְשָׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְּכָל אַתְר
וְאַתְר. יְהִא לָנָא וּלְהוֹן חֲנָא וְחֲסִידָא וּבְרַחְמֵי
מִן קֳדָם מַאֲרִיָּה שְׁמִיָּא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן :
יְהִא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא. חַיִּים וְשָׁעָה
וַיִּשְׁעָה וְנִחְמָה וְשִׁינְבָא וְרַפּוּאָה וְנִגְאֻקָּה

וּמְלִיחָה וּכְפָרָה וְרוּחַ וְהַצֵּלָה לָנוּ וְלָכָל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן : עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו
הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

הוֹדוּ לַיהוָה יֵאָהֳדוּהִי קִרְאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ
בְּעַמִּים עֲלִילְתָיו : שִׁירוּלוֹ וּמְרוּלוֹ
שִׁיחוּ בְּכָל־נִפְלְאוֹתָיו : הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ
יִשְׁמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה יֵאָהֳדוּהִי : דִּרְשׁוּ
יְהוָה יֵאָהֳדוּהִי וְעוֹז בַּקִּשׁוֹ פָּנָיו תָּמִיד : זָכְרוּ
נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְּתָיו וּמִשְׁפָּטֵי־פִיהוּ :
זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ בְּגִי יַעֲקֹב בְּחִירָיו : הוּא
יְהוָה יֵאָהֳדוּהִי אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו :
זָכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִנֵּה לְאַלְפֵי דוֹר :
אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אֲבֹתָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לִיצְחָק :
וַיַּעֲמִידָהּ לַיַּעֲקֹב לְחֵק לַיִּשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם :
כֵּן אָמַר יְיָ אֱתֵן אֶרֶץ־כְּנָעַן חֶבֶל גְּחַלְתָּכֶם :
בְּהִיוֹתְכֶם מְהִי מִסֹּפֶר בְּמַעַט וְנָרִים בָּהּ :
וַיִּתְּהֶלְכוּ מִנּוֹי אֶל־גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אֲחֵר :
לֹא־הִנִּיחַ רָאִישׁ לְעַשְׂקֶם וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מַלְכִּים :
אֶל־תִּגְעוּ בְּמִשְׁחִי וּבִגְבִיאִי אֶל־תִּרְעוּ : שִׁירוּ
לַיהוָה יֵאָהֳדוּהִי כָל הָאָרֶץ בִּשְׁרוֹ מִיּוֹם־אֱלִיּוֹם
יִשׁוּעָתוֹ : סִפְרוּ בַּגּוֹיִם יְדִי־שׁ הָא' שְׁלֹא יִשְׁמַע חַי מֵת אֶת
כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו : כִּי גָדוֹל יְהוָה
יֵאָהֳדוּהִי וּמִהָרָל מְאֹד וְנוֹרָא הוּא עַד־כָּל־אֱלֹהִים :
כִּי כָל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים יִפְסִיךְ מַעַס וַיְהוָה
יֵאָהֳדוּהִי שְׁמִים עוֹשֶׂה : הוֹדוּ וְהִדְרִי לְפָנָיו עוֹ וְחִדְוָה

בְּמִקְמוֹ : הָבוּ לַיהוָה יֵהוָה יֵהוָה מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים
הָבוּ לַיהוָה יֵהוָה כְּבוֹד וְעֹז : הָבוּ לַיהוָה
יֵהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׁמוֹ מִנְחָה וּבָאוּ לְפָנָיו
וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה יֵהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ :
חִילוּ מִלִּפְנֵי כְלִי־אָרֶן אֶת־תְּכוֹן תֵּבֵל בַּל־
תִּמּוֹט : יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ
בְּגוֹיִם יְהוָה יֵהוָה מֶלֶךְ : יִרְעַם הָיָם וּמְלוֹאוֹ
יַעֲלֶץ הַשָּׁרָה וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ : אֹז יִרְנְנוּ עֲצֵי
הַיַּעַר מִלִּפְנֵי יְהוָה יֵהוָה כִּי־בָא לִשְׁפּוֹט
אֶת־הָאָרֶץ : הוֹדוּ לַיהוָה יֵהוָה כִּי טוֹב כִּי
לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ : וַיֹּאמְרוּ הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו
וּקְצֹצֵנו וְהַצִּירֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לַחַדְרוֹת לִשְׁם קֹדֶשׁ
וְהִשְׁתַּבַּח בְּתִהְלָתְךָ : בְּרוּךְ יְהוָה יֵהוָה יֵהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם וַיֹּאמְרוּ
כָּל־הָעָם אָמֵן וְחָלַל לַיהוָה יֵהוָה : רוֹמְמוֹ
יְהוָה יֵהוָה יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֵדֶם בְּגִלּוֹ
קְדוֹשׁ הוּא : רוֹמְמוֹ יְהוָה יֵהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְהִשְׁתַּחֲווּ לָהֶר קְדָשׁוֹ כִּי קְדוֹשׁ יְהוָה יֵהוָה יֵהוָה
אֱלֹהֵינוּ : וְהוּא רַחוּם וְיִכְפֹּר עוֹן וְלֹא־יִשְׁחִית
וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אָפּוֹ וְלֹא־יַעִיר כָּל־חַמָּתוֹ : אֲתָה
יְהוָה יֵהוָה לֹא־תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִפְּנֵי הַסֶּדֶק
וְאִמְתִּךָ תִּמְיר וַיְצַוֵּנִי : זְכַר־רַחֲמֶיךָ יְהוָה
יֵהוָה וְתִסְדִּיק כִּי מַעֲלָם הַמָּה : תִּנּוּ עֹז
לְאֱלֹהִים עַד־יִשְׂרָאֵל גִּאֲתוֹ וְעֹזוֹ בַּשָּׂחֳקִים :
נִזְרָא אֱלֹהִים וּמִמֶּנִּי אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נָתַן
עֹז וְתַעֲצוּמוֹת לָעָם בְּרוּךְ אֱלֹהִים :

יכוין לעשרה הרוגי מלכות שהקב"ה ינקום דמם:

אַל־נִקְמֹת יְהוָה יֵאָדֹנָהי אֵל נִקְמֹת הוֹפִיעַ :
הַנֶּשֶׁא שׁוֹפֵט הָאָרֶץ חָשֵׁב גְּמוּלָה עַל־גָּאִים :
לִיהוָה יֵאָדֹנָהי תִּשְׁוַעַה עַל־עַמּוֹ בְּרִכְתּוֹ סֶלָה :
יְהוָה יֵאָדֹנָהי צָבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֶלָה : יְהוָה יֵאָדֹנָהי צָבָאוֹת אֲשֶׁר־אָדָם
בָּטַח בּוֹ : יְהוָה יֵאָדֹנָהי הוֹשִׁיעַה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
בְּיוֹם־קָרָאנוּ : הוֹשִׁיעַה אֶת־עַמּוֹ וּבָרֶךְ אֶת־
נַחֲלֹתָהּ וְרַעַם וַנִּשְׂאֵם עַד־הָעוֹלָם : נַפְשֵׁנוּ
צָרִיךְ לַהֲטִיעַם ה' דַּחֲכֹתָה כְּדִי שֶׁלֹא יִשְׁתַּנָּה טַעְמוֹ חֲבֹתָה
לִיהוָה יֵאָדֹנָהי עֲזָרְנוּ וּמִגִּגְנוּ הוּא : כִּי־בֹ
יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בִשְׁם קָדְשׁוֹ בְּטַחְנוּ : יְהִי חֲסִדָּה
יְהוָה יֵאָדֹנָהי עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָהּ : הִרְאֵנוּ
יְהוָה יֵאָדֹנָהי חֲסִדָּה וַיִּשְׁעָה תַתֵּן לָנוּ : קוֹמָה מִלִּרְעַ
עֲזָרְתָהּ לָנוּ : וּפָדֵנוּ מִכַּעַן חֲסִדָּה : אֲנֹכִי
יְהוָה יֵאָדֹנָהי אֱלֹהֵיהֶם הַמַּעֲלֶה מִמִּצְרַיִם
הַרְחֵב פִּיהֶם וְאִמְלֵאֵהוּ : אֲשֶׁר־הָעָם שָׂכָרָה לוֹ
אֲשֶׁר־הָעָם שִׁיתְּוָדָה יֵאָדֹנָהי אֱלֹהֵיוּ : וְאֲנִי בְּחֲסִדָּה
בְּטַחְתִּי יִגַּל לִבִּי בִישׁוּעָתָה אֲשִׁירָה לִיהוָה יֵאָדֹנָהי
כִּי נִמְלֵ עָלַי :

גם בחנוכה יתחיל ארוממך ולא יאמר פסוק מזמור שיר
חנוכה. (שלמי ציבור ד' ס"ה ע"ג)

אַרְוִמְמָה כֹּחַ יְהוָה יֵאָדֹנָהי כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא שִׁמַּחְתָּ
אוֹיְבֵי לִי : חֲכָמָה יְהוָה יֵאָדֹנָהי אֱלֹהֵי
שׁוֹנְעֵתִי אֱלֹהֵי נִתְרַפְּאֵנִי : בִּינָה יְהוָה יֵאָדֹנָהי
הַעֲלִיתָ מִן שָׂאוֹר נַפְשִׁי חִייתָנִי מִיָּרֵדִי בּוֹר : וְמָרוּ

חסד לַיהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי חֲסִידָיו וְיִזְכְּרוּ לְזִכָּר קָדְשׁוֹ :
 כִּי רָנַע בְּאֶפְסוֹ חַיִּים בְּרָצוֹנוֹ בְּעָרְבַיִל בְּכִי וּלְבָקָר
 רָנָה : וְאֲנִי אֲמַרְתִּי בְּשִׁלּוֹי כָּל אֲמוֹט דְּעוֹלָם גְּבוּרָה :
 יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי בְּרָצוֹנָךְ הַעֲמִדְתָּהּ לַהֲרִירִי עִזּוֹ
 הַסִּמְרֶת פָּנֶיךָ הָיִיתִי נִבְהָר : אֵלֶיךָ תִּפְאֶרֶת יְהוָה
 יֵאָהֲדוּנֵהי אֶקְרָא וְאֶרְ נֹצַח יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי אֶתְחַנֵּן :
 מִה בָּצַע בְּדָמַי בְּרִדְתִּי אֶל שַׁחַת הַיִּידֶךָ עֶפְרַיִם הַיָּגִיד
 אֲמַתְךָ : שְׁמַע יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי יִחְנַגֵּי יִסּוּד
 יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי הִיָּה עֶזְרִי לִי : הַפְּכֶתָ מִסְפְּרִי
 לְמַחֲזֹל לִי פִתְחָתָ שְׁקִי וּתְאֻזְרֵנִי שְׁמָחָה : לְמַעַן |
 יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם מַלְכוּת יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי יֵאָהֲדוּנֵהי
 אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֱוֶהְךָ :

דינים

א' ה' מלך ופסוק ויהיה ר' למלך וגו' צריך לאומרם מעומד מהרי"ן
 בספר נגיד ומצוה. ודלא כרחב פריח שכרחב שגם הפסוקים שאומרם
 אחר ה' מלך על דרך הסוד צריך לאומרם מעומד ולירא דאין
 לומר מעומד כי אם פסוק והיה ר' למלך וכמיש משם האר"י ז"ל.
 יד ארחן ס' ז' :

ב' הרב האר"י ז"ל היה נוהג כשדוקהל אומרים ה' מלך והוא ז"ל
 היה אומר הזמירות ועדין לא הגיע לה' מלך ר' קם מעומד והוא
 לא היה קורא עמדם אלא היה אומר הזמירות במקום שהוא עומד
 בו. וכחב הרב סר"ח ז"ל דרוקא הוא ז"ל שהיה מכוין להעלות העולמות
 על הסדר. אבל אנו שאין אנו מכוונים, יורר טוב לומר ה' מלך עם
 הצבור ואח"כ יחזור למקומו להזמירות שעומד בהם :

ג' יתעורר מאוד בראדו ובארהבה והכנעה ושמחה לומר כל הזמירות
 ובפרט פסוק ה' מלך וגו' ויהר שלא בלוע התיבות או האותיות
 ובפרט האזכרות :

בעשרת ימי תשובה עומדים ואומרים

יְהוָה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה הָאֱלֹהִים.

יְהוָה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה הָאֱלֹהִים : ב"פ

עומדים ואומרים

יְהוָה יֵהְיֶה יֵהְיֶה מֶלֶךְ הִיָּה יְהוָה יֵהְיֶה יֵהְיֶה מֶלֶךְ הוּרִי

יְהוָה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה מֶלֶךְ הוּרִי : לְעוֹלָם וָעֶד :

וְהָיָה יְהוָה יֵהְיֶה יֵהְיֶה מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם

הַהוּא יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה מֶלֶךְ אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד :

ע"כ מעומד הוֹשִׁיעֵנו יְהוָה יֵהְיֶה יֵהְיֶה אֱלֹהֵינוּ וְסַבְּעֵנוּ

מִן הַגּוֹיִם רְחוּדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשׁ לְהַשְׁתַּבַּח

בְּתַהֲלֻתָּהּ : בְּרוּךְ יְהוָה יֵהְיֶה יֵהְיֶה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן

הַלְלוּהָ : כֹּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יָהּ הַלְלוּהָ :

רְמַנְצָה בְּנִינָת מְזֻמֹּר שִׁיר : אֱלֹהִים יִחְנֵנוּ

וַיְבָרְכֵנוּ יֵהְיֶה יֵהְיֶה אֱתָנוּ סֶלָה : רְכֻעַת

בְּאֶרֶץ בְּרַבָּה בְּכָרְגוֹיִם יִשְׁוּעָתָהּ : יוֹדוּךָ עַמִּים |

אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם : יִשְׁמְחוּ וַיְבָרְכֵנוּ לְאֻמִּים

כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וְלְאֻמִּים | בְּאֶרֶץ תְּנַחֵם

סֶלָה : יוֹדוּךָ עַמִּים | אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלָם :

אֶרֶץ נְתָנָה יְבוּקָה יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ : יְבָרְכֵנוּ

אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל־אֲפָסֵי־אֶרֶץ :

כי עמך מקור חיים באורך נראה אור.
 ש ו י ר י יהוה יאהדנהי לנגדי רמיד
 כי מימיני כל אמוט

ברכות היה הוה יהיה קדישים
 יאהדנהי אגלא פאי חהך
 מהש הקם

למנ	צחב	נני	נו	תמו	מור	שיר
יברכנו	א	יודך עמים אלהים	ישמחו וירנו	יודך עמים אלהים	יודך עמים אלהים	א
א	נתה	יודך עמים אלהים	יברכנו	יודך עמים אלהים	יודך עמים אלהים	יודך עמים אלהים
יברכנו	יברכנו	יברכנו	יברכנו	יברכנו	יברכנו	יברכנו
א	אלהים אלהינו	אלהים אלהינו	אלהים אלהינו	אלהים אלהינו	אלהים אלהינו	אלהים אלהינו
כל	אפסי ארץ	אפסי ארץ	אפסי ארץ	אפסי ארץ	אפסי ארץ	אפסי ארץ
צום	צום	צום	צום	צום	צום	צום
גמטריא	גמטריא	גמטריא	גמטריא	גמטריא	גמטריא	גמטריא
כול ממון	כול ממון	כול ממון	כול ממון	כול ממון	כול ממון	כול ממון

בארץ תנחם סלה :

בשבת וביום אומרים אלו המזמורים

למנצח מזמור לדוד : השמים מספרים כבוד
אל ומעשה ידיו מגיד תְּקִיעַ : יום ליום
יביע אמר ודילגה לדילגה יתוה־דעת : אין אמר
ואין דברים בלי גשמע קולם : בְּכֹר־הָאָרֶץ | יָצָא
בָּנָם וּבְקָצָה תִּגַּל מְלִיָּהֶם לַשֹּׁמֵשׁ שָׁם אֵהָל בָּהֶם :
וְהוּא כֹחֲתָן יָצָא מִחֶפְתּוֹ יֵשִׁישׁ כְּגִבּוֹר קְרוֹן
אֲרַח : מְקַצֵּה הַשָּׁמַיִם | מוֹצֵאוֹ וְתַקּוּפָתּוֹ עַל־
קְצוֹתָם | וְאֵין נִסְתָּר מִחֶפְתּוֹ : תּוֹרַת יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהּ יֵאֱהֹדוּנָהּ
תְּמִימָה מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוּת יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהּ יֵאֱהֹדוּנָהּ
נִבְאָמְנָה מִחִבִּימַת פֶּתִי : פִּקּוּדֵי יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהּ יֵאֱהֹדוּנָהּ
יִשְׂרָיִם מְשֻׁמְחֵי־לֵב מִצֹּת יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהּ יֵאֱהֹדוּנָהּ בְּרָה
מְאִירַת עֵינַיִם : יֵרֵאת יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהּ יֵאֱהֹדוּנָהּ | מְהִלָּה
עוֹמֶדֶת לַעַד מְשֻׁפְּטֵי־יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהּ יֵאֱהֹדוּנָהּ | אֶמֶת צִדְקוֹ
יִחָדּוּ : הַנִּתְמָדִים מוֹחֵב וּמִפּוֹ רָב וּמְתוֹקִים מְדַבֵּשׁ
וְנִפְתַּת צוּפִים : גַּם־עֲבָדָךְ גִּזְהַר בָּהֶם בְּשֹׁמְרָם עֶקֶב
רָב : שְׁגִיאוֹת | מִי־יִבִּין מִנִּסְתָּרוֹת גִּמְנֵי : גַּם
מִזֵּדִים | תִּשְׁךָ עֲבָדְךָ אֶר־יִמְשְׁלוּ־בִי אֲזִי אֵיתָם
וְגִמְתִּי מִפֶּשַׁע רָב : יְהִי־לְרָצוֹן | אֶמְרֵי־פִי וְהִגִּיוֹן
לִבִּי לִפְנֵיךְ יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהּ יֵאֱהֹדוּנָהּ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי :

רָנְנוּ צְדִיקִים בִּיהוָה יֵאֱהֹדוּנָהּ יֵאֱהֹדוּנָהּ גְּאוּה רְהִיבָה
חֲדוּ בִיהוָה יֵאֱהֹדוּנָהּ יֵאֱהֹדוּנָהּ בְּכִנּוֹר בִּנְבֶל עֲשׂוֹר וְזִמְרוֹ
19 : שִׁירוֹ לֹא שִׁיר תִּדָּשׁ הִיטִיבוּ נֶגֶן בְּתִרְוַעַת :
כִּי יִשָּׁר דְּבַר־יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהּ יֵאֱהֹדוּנָהּ וְכֹר מַעֲשָׁהוּ בְּאִמּוֹנָה :
אֲהֵב צִדְקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהּ יֵאֱהֹדוּנָהּ מִלֵּאָה הָאָרֶץ :
בְּרַב־יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהּ יֵאֱהֹדוּנָהּ שָׁמַיִם גַּעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי־כֹר

צָבָאִם : כָּנֶם כְּנֶד מִן הַיָּם נִתָּן כְּאוֹצְרוֹת תְּהוֹמוֹת :
 יִירָאוּ מִיְהוָה יֵהְיוּ כְּהָאָרֶץ מִסְּנוּ יִגְדּוּ כְּרִ-
 יִשְׁבִּי תְּבִל : כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֵד :
 יְהוָה יֵהְיוּ כְּהָאָרֶץ מִסְּנוּ יִגְדּוּ כְּרִיִּם :
 עֲצַת יְהוָה יֵהְיוּ כְּהָאָרֶץ מִסְּנוּ יִגְדּוּ כְּרִיִּם :
 קָדֵר וְדָר : אֲשֶׁר־יִהְיוּ כְּהָאָרֶץ מִסְּנוּ יִגְדּוּ כְּרִיִּם :
 הָעֵם בְּחָר | לְנִתְּרָה לוֹ : מִשְׁמִים הַבִּיט יְהוָה יֵהְיוּ כְּהָאָרֶץ :
 רָאָה אֶת-כָּדֵר כְּנִי הָאָדָם : מִסְּנוּ יִגְדּוּ כְּרִיִּם :
 יִשְׁבִּי הָאָרֶץ : הִיצֵר יַחַד לָבֶם חֲמִינִי אֶל-כָּדֵר מִעֲשִׂיהֶם :
 אִין הַמֶּלֶךְ גּוֹשֵׁעַ כְּרִיב חִיר גְּבוּרָה לֹא יִצְלָה כְּרִיב-כֶּחֶם :
 שֶׁקֶר הַסּוֹם לְתִשׁוּעָה וּכְרִיב חִיר לֹא יִמְלֵט : הִנֵּה עֵין
 יְהוָה יֵהְיוּ כְּהָאָרֶץ מִסְּנוּ יִגְדּוּ כְּרִיִּם :
 גִּשְׁשִׁים וּכְחִירָתָם כְּרִיב : גִּשְׁשִׁים חֲכָמָה לִיְהוָה יֵהְיוּ כְּהָאָרֶץ :
 עֲזָרָנוּ וּמִגְנָנוּ הוּא : כִּי-כֹו יִשְׁמַח לִפְנֵי כִּי בָשִׁים
 קָדְשׁוֹ בְּטָחָנוּ : יְהִי חֲסִדָּה לִיְהוָה יֵהְיוּ כְּהָאָרֶץ :
 יִחְקֶנּוּ קָדֵר :

לְקוֹד בְּשִׁנּוֹתָו אֶת-טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ נִיגְרָשָׁהוּ
 וַיֵּבֶן : אֲבָרְכָה אֶת-יְהוָה יֵהְיוּ כְּהָאָרֶץ :
 עַתָּה תִּמְדִּד תִּתְּלָתוֹ כִּפִּי : כִּי-יְהוָה יֵהְיוּ כְּהָאָרֶץ :
 תִּתְּלָתוֹ גִּשְׁשִׁים יִשְׁמְעוּ עֲנִיִּים וַיִּשְׁמְחוּ : גִּדְּרוּ
 לִיְהוָה יֵהְיוּ כְּהָאָרֶץ מִסְּנוּ יִגְדּוּ כְּרִיִּם :
 דְּרִשְׁתִּי אֶת-יְהוָה יֵהְיוּ כְּהָאָרֶץ מִסְּנוּ יִגְדּוּ כְּרִיִּם :
 הִצִּילָנִי הַבִּיטוֹ אֵלָיו וַנִּתְּרָה וּפְגִיחָם אֶל-יְהוָה :
 זֶה עָנִי קָרָא וַיְהִי-יְהוָה יֵהְיוּ כְּהָאָרֶץ מִסְּנוּ יִגְדּוּ כְּרִיִּם :
 הוֹשִׁיעוּ : חֲנָה מִלֵּא-יְהוָה יֵהְיוּ כְּהָאָרֶץ :
 לִירָאוּ וַיִּחְדָּעִם : טַעְמוֹ וְרָאוּ כִּי-טוֹב יְהוָה יֵהְיוּ כְּהָאָרֶץ :

יאהדונהי אשרי הנבר יחסה--בו : יראו את--
 יהוה יאהדונהי גדשיו כיראין מחסור ליראיו :
 בפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה יאהדונהי לא-
 יחסרו קר-טוב : לכו-בנים שמעו-לי יראת
 יהוה יאהדונהי אלמדכם : מי-האיש החפץ
 חיים אהב ימים לראות טוב : נצור לשונה מרע
 ונפתיה מדבר מרמה : סור מרע ועשה-טוב
 בקש שלום ורדפה : עיני יהוה יאהדונהי אל-
 צדיקים ואנני אל שועתם : פני יהוה יאהדונהי
 בעשי רע להכרית מאהרן וזרם : צעקו ויהוה
 יאהדונהי שמע ומקד-צרותם הצילם : קרוב
 יהוה יאהדונהי לגשבי-לב ואת-דבא-רוח
 יושע : רבות רעות צדיק ומבדם יצקנו
 יהוה יאהדונהי שמר כל-עצמותיו אחת מהנה
 רא גשבה : תמותת רשע רעה ושאאי צדיק
 יאשמו : פודה יהוה יאהדונהי נפש עבדיו ורא
 יאשמו כל-החוסים בו :

תפקה למשה איש האלהים ארני מעון אתה היית קנו פדר
 ודר : במרם הרים יקרו ותחולל ארץ ותבד ומעולם
 עד עולם אתה אר : תשב אנוש עד דכה ותאמר שובו
 בני אדם : פי אקר שנים בעינה פיום אתמור פי יעבר
 ואשמרה בדיה : ורמסם שנה יחיו בפקר כחציר יחיה
 בפקר יצין וחקר קצרב ימוגר וקיש : פיר-כרנו באפה
 ובחמתה נכהדני : שחה עונתינו נגדה עכמו קמאר פניה :
 פיר-כימינו פנו בעברתה פנינו שניגור-פמו הנה : ימי
 שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורהבם

עמר ואון כי גז חיש ונעפה : מי יודע עז אפה וכירארה
עברתה : למנות ימינו בן הודע ונביא לבב חכמה : שובה
יהוה יאהדונהי עד מתי ודנחם ער עבריה : שבענו בבקר
חסדה וגרנה ונשמחה בכל ימינו : שמחנו כימות עניתיו
שנות ראיו רעה : וראה אל עבריה פעה ותרך ער
פניהם : ויהי גועם יהוה יאהדונהי יאליהנו ערינו ומעשה
ידינו פוננה ערינו ומעשה ידינו פוננה :

ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן : אמר
יהוה יאהדונהי מחסי ומצודתי אלהי
אבטחבו : כי הוא יצילה מפח יקוש מדבר
הוות : באברתו יסד לך ומחת כנפיו תחסה
צנה וסחרה אמתו : לא תירא מפחד לילה מחן
יעוף יומם : מדבר באפל יחלך מקטב ישוד
צחרים : יפל מצדה אלה ורבקה מימינה אליה
לא יגש : רק בעיניה תביט ושלמת רשעים
תראה : כי אפה יהוה יאהדונהי מחסי עליון
שמך מעונה : לא תאנה אליה רעה ונגע
לא יקרב באהלך : כי מלאכיו יצוריה
לשמך בכל ירכיה : על כפים ישאנה פן
תגוף באבן בנהלך : ער שחל ופתן תדרך
תרמס כפיר ותנין : כי בי חשק ובאפליטהו
אשגבחו בי ידע שמי : יקראני ואענהו עמו אנכי
בצרה אחלצהו ואכבדהו : אלה ימים אשביעהו
ואראהו בישועתי :

ביום טוב יש מוספין כאן מזמור השייך לאותו הרגל

ותמצאם קודם ערבית לשלש רגלים.

מזמור

מִזְמוֹר לַיהוָה יֵאָהֳדוּהִי | שִׁיר חֲדָשׁ כִּי-
נִפְלְאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה-לּוֹ יְמִינוֹ וְזוֹרַע
קֶדְשׁוֹ : הוֹדִיעַ יְהוָה יֵאָהֳדוּהִי יִשְׁעָתוֹ לְעֵינֵי
הַנּוֹלֵם גָּזָה צַדִּיקָתוֹ : זָכַר חֲסִדוֹ | וַיֹּאמְרוּ
לְבֵית יִשְׂרָאֵל רְאוּ כִּדְ-אֲפִסֵּי-אָרֶץ אֵת יִשְׁוֹעַת
אֱלֹהֵינוּ : הֲרִיעוּ לַיהוָה יֵאָהֳדוּהִי כִּדְ-הָאָרֶץ
פָּצְחוּ וּרְנְנוּ וְזָמְרוּ : וְזָמְרוּ לַיהוָה יֵאָהֳדוּהִי בְּכִנּוֹר
בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה : בְּחִצְצוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר
הֲרִיעוּ לִפְנֵי | הַמֶּלֶךְ יְהוָה יֵאָהֳדוּהִי : יִרְעֵם
הָיִם וּמִלֵּאֵם תִּגַּל וַיִּשְׁבִּי בָהֶם : גְּהֵרֹת יִמְחֹאוּ-
בָּהֶם יַחַד הָרִים יִבְגְּנוּ : לִפְנֵי-יְהוָה יֵאָהֳדוּהִי
כִּי-בָא לִשְׁפֹט הָאָרֶץ יִשְׁפֹט תִּגַּל בְּצִדֶּק וְעֲמִים
בְּמִישְׁרִים :

שִׁיר בְּמַעֲרוֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֶל הָהָרִים מֵאֵין יְבֹא עֲזָרִי : עֲזָרִי
מֵעַם יְהוָה יֵאָהֳדוּהִי יֵאָהֳדוּהִי עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ : אֵל יִתֵּן כְּמוֹמ
רִגְלֶךָ אֵל יָנוּם שׁוֹמְרֶךָ : הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר
יִשְׂרָאֵל : יְהוָה יֵאָהֳדוּהִי שׁוֹמְרֶךָ יְהוָה יֵאָהֳדוּהִי
צִדִּיק עַל-יַד יְמִינֶךָ : יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יִכְבֶּה וַיָּרֶחַ בַּקֶּיֶר :
יְהוָה יֵאָהֳדוּהִי יֵאָהֳדוּהִי יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמַר אֵת גַּפְשֶׁךָ :
יְהוָה יֵאָהֳדוּהִי יֵאָהֳדוּהִי יִשְׁמַר צִיאָתְךָ וּבֹאֶךָ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם :

שִׁיר הַמַּעֲרוֹת בְּדוֹד שְׁמַחְתִּי בְּאֵמִים כִּי בֵּית יְהוָה
יֵאָהֳדוּהִי גִידָה : עֲמֻדֹת הָיוּ רִגְלֵינוּ בְּשַׁעְרֶיךָ יְרוּשָׁלַם :
יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׂחִיבָה-לָהּ יַחֲדָיו : שְׁשֹׁם עָלוּ
שְׁבָמִים שְׁבָמֵי-יְהוָה עֲרוֹת לְיִשְׂרָאֵל הַחֹדֶרֶת לָשֵׁם יְהוָה
יֵאָהֳדוּהִי : כִּי שְׁמַח | יֵשְׁבוּ בְּסֻאוֹת לְמִשְׁפָּחַם בְּסֻאוֹת לְבֵית

עג

זמירות שר שבת

דָּוִד : שָׁמְרוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם יִשְׁכְּנוּ אֶהְיֶה : יְהִי שְׁלוֹם
בְּחֵיקְךָ שְׂכֻרָה בְּאַרְמוֹתֶיךָ : לְמַעַן אֲחִי וְרַעֲי אֲבִרְכֶהָ גָא
שְׁלוֹם בָּךְ : לְמַעַן בֵּית יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה : אֲבִרְכֶהָ
טוב רך :

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲלֶיךָ נִשְׁאֲתִי אֶת־עֵינִי הַיֹּשְׁבִי בַשָּׁמַיִם :
הִנֵּה כְּעֵינִי עֹבְרִים אֶל־יָד אֲרוֹנֵיהֶם כְּעֵינִי שֹׁפְחָה אֶל־
יָד גְּבִירָתָהּ בֵּן עֵינֵינוּ אֶל־יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה : אֲבִרְכֶהָ עַד
יִשְׁתַּחֲוֶה : חֲנֻנוּ יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה : חֲנֻנוּ כִּי־רַב שְׂכָרֵנוּ כִּזּו :
רַב־תְּשֻׁבָה־כָּה נִפְשָׁנוּ הַכָּעַג הַשְּׂאֲנִים הַבּוֹז לְגֹאֵי יוֹנִים :
שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לְזֶלֶי יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה : אֲבִרְכֶהָ לָנוּ
יֹאמַר־גָּא יִשְׂרָאֵל : לְזֶלֶי יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה : אֲבִרְכֶהָ לָנוּ
בְּקוֹם עֲלֵינוּ אָדָם : אֲזִי חַיִּים בְּלָעוֹנוּ בְּחֵרוֹת אֶפֶס בָּנוּ :
אֲזִי חַיִּים שְׂטָפוֹנוּ נִחַקָה עָבַר עַל־נַפְשָׁנוּ : אֲזִי עָבַר עַל־
נַפְשָׁנוּ בַּמִּים הַזֵּידוֹנִים : בְּרוּךְ יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה : אֲבִרְכֶהָ נִתְּנָנוּ
מִרְיָ לְשִׁנֵּיהֶם : נַפְשָׁנוּ כְּצֹפּוֹר נִמְלָטָה מִפֶּחַ יוֹקָשִׁים חֲפֹחַ
נִשְׁכָּר וְאֲנִחְנוּ נִמְלָטָנוּ : עֲזָרְנוּ בַשֵּׁם יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה : אֲבִרְכֶהָ
שָׁמַיִם וָאָרֶץ :

הַלְלוּהָ הַלְלוּ | אֶת־שֵׁם יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה : אֲבִרְכֶהָ
הַלְלוּ עֹבְדֵי יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה : שְׁעֵמֶדִים
בְּבֵית יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה : אֲבִרְכֶהָ בְּחֵרוֹת בֵּית אֲבִרְכֶהָ :
הַלְלוּהָ כִּי־טוֹב יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה : אֲבִרְכֶהָ זִמְרוּ לְשִׁמּוֹ
כִּי נָעִים : כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יְהִי יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ :
כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה : אֲבִרְכֶהָ נִתְּנָנוּ
מִכָּל־אֱלֹהִים : כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה : אֲבִרְכֶהָ
עֲשֵׂה בַשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בְּיָמֵינוּ וְכָל תְּחִלּוֹת :

מעלה

מַעֲלָה נִשְׁאִים מִקְצֶה הָאָרֶץ בְּרָקִים לִמָּטָר
עֲשֵׂה מוֹצֵא רוּחַ מֵאֻצְרוֹתָיו : שְׁתַּכֶּה בְכוֹרֵי
מִצְרַיִם מֵאָדָם עַד-בְּהֵמָה : שְׁלַח אֹתָת וּמִפְתִּים
בְּתוֹכֵי מִצְרַיִם בְּפִרְעָה וּבְכָל-עַבְדָּיו : שְׁתַּכֶּה
גִּוִּים רַבִּים וְדֹרֵג מְלָכִים עֲצוּמִים : לְסִיחוֹן מֶלֶךְ
הָאֱמֹרִי וְלַעֲזֹג מֶלֶךְ הַחִבְשָׁן וְלִכְל מַמְלָכוֹת כְּנָעַן :
וְנָתַן אֶרְצָם נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ :
יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי
זַכְּרֶךָ לְדֹרֹתָ : כִּי-יֵדִין יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי עַמּוֹ
וְעַל-עַבְדָּיו יִתְנַתֵּם : עֲצֹבֵי הַגִּוִּים כֶּסֶף וְזָהָב
מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם : פֶּה לָהֶם וְלֹא יִבְרֹו עֵינִים
לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ : אֲזִנִּים לָהֶם וְלֹא יֵאֻזְנוּ אֶף אֵין-
יִשְׁרוּת בְּפִיהֶם : כְּמוֹתָם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר-
בְּיָמֶיךָ : בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי
בֵּית אֶהֱרֹן בָּרְכוּ אֶת-יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי : בֵּית חֲגִי
בָּרְכוּ אֶת יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי יֵרְאִי יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי
בָּרְכוּ אֶת יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי : בָּרוּךְ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי
מִצִּיּוֹן שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַם תְּלִוְיָה :

אדיריאהודו ליהוה יאהדונהי פירמוב(י) בי לעולם חסדו:
ברכיאל הודו לאלהי האלהים כל"ח :
גועיאל הודו לאדני האלנים כל"ח :
דורשיאל לעשה גפלאות גדלות לבדו כל"ח :
רודריאל לעשה השמים בתבונה כל"ח :
וועדיאל לרוחע הארץ על המים כל"ח :
זבדיאל לעשה אורים גדלים כל"ח :
חניאל את השמש לממשלת ביום כל"ח :

את תִּירַח וְכֹכְבִים לְמִשְׁלוֹת פְּלִילָה בְּלִיח :	טהוראל
לְמִכָּה מִצָּרִים בְּכֹכְרֵיהֶם (יִוָּךְ דַּעֲב) בְּלִיח :	ידיאל
וַיֵּצֵא יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכָם (ה) בְּלִיח :	כרובאל
בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרֶעַ נְטוּיָה בְּלִיח :	רחמיאל
לְגֹזֵר יָם סוּף לְנָגְרִים בְּלִיח :	מהגביאל
וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ בְּלִיח :	גוראל
וַיַּעַר פְּרָעָה וַחֲלִילֹ בָנִים סוּף (הָיָ דַעֲב) בְּלִיח :	נוציאל
לְמוֹלִיד עֲמוֹ בַּמִּדְבָּר (ו) בְּלִיח :	גוראל
לְמִכָּה מְלָכִים גְּדִלִים בְּלִיח :	סרעאל
וַיַּהֲלֵךְ מְלָכִים אֲדִירִים בְּלִיח :	עשהאל
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי בְּלִיח :	סקדיאל
וַלְעֹז מֶלֶךְ חֲבָשָׁן בְּלִיח :	צרופיאל
וַנִּתֵּן אֲרָצָם לְנַחֲלָה (וַיָּךְ דַּעֲב) בְּלִיח :	קדושיאל
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדָיו (ה) בְּלִיח :	רוממיאל
שִׁבְשִׁבֵּנוּ זָכַר לָנוּ בְּלִיח :	שימריאל
וַיַּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵנוּ בְּלִיח :	שמריאל
נָתַן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר בְּלִיח :	רוממיאל
רָחֲמוּנוּ לְאֵל הַשָּׁמַיִם (הָיָ עֲב) בְּלִיח :	רחמיאל

ע"כ לשבת ויום טוב

צריך לזוהר מלהפסיק בדבור מברוך שאמר עד סוף י"ח.
 יאחזו בכ' ציציות שלפניו ביד ימין ובסוף ב"ש ינשקם :
 פ"ז תיבור לא פחות ולא יותר (שה"כ) : עומדים ואומרים
 בָּרוּךְ שְׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם בָּרוּךְ הוּא. בָּרוּךְ
 אֱמֹר וְעֵשָׂה. בָּרוּךְ גִּזֵּר וּמַבְרִיחַ בָּרוּךְ
 עֹשֶׂה בְּרָאשִׁית. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ

מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב לִירְאָיו. בָּרוּךְ חַי לְעַד וְקִים גְּנֻזָּה. בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיר. בָּרוּךְ שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אֲתָה יְהוָהנִי יֵאָחֲדוּנִהי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל אֲב הַרְחֵמֵן הַמְהִלְךְ בָּפֶה עַמּוֹ. מְשַׁבֵּחַ וּמַפְאֵר בְּלִשׁוֹן תְּסִידִיו וְעִבְרִיו וּבְשִׁירֵי דָוִד עֲבָדֶךָ גְּהִלְךָ יְהוָהנִי יֵאָחֲדוּנִהי אֱלֹהֵינוּ. בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת. וְגִגְדְּךָ וְנִשְׁבַּחְךָ. וְנִפְאָרְךָ. וְנִמְלִיכְךָ. וְנִזְכִּיר שְׁמֶךָ מְלִכֵנוּ אֱלֹהֵינוּ יָחִיד חַי הָעוֹלָמִים. מֶלֶךְ מְשַׁבֵּחַ וּמַפְאֵר עַבְדֶּי עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. בָּרוּךְ אֲתָה יְהוָהנִי יֵאָחֲדוּנִהי מֶלֶךְ מְהִל בַּתְּשֻׁבּוֹת :

בשבת אומרים המזמור הזה

מְזִמּוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת : טוֹב לְרִירוֹת לַיהוָהנִי יֵאָחֲדוּנִהי וְזִמְרָה לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ : לְחַגִּיד בִּבְקָר חֲסִידֶךָ וְאַמְנֵתְךָ בְּכִלּוֹת : עַבְדִּי עָשׂוֹר וְעַבְדִּי נָבֵר עַבְדִּי הַגִּיּוֹן בְּכִנּוֹר : כִּי שָׁמַחְתָּנִי יְהוָהנִי יֵאָחֲדוּנִהי בְּפַעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׁי יָדֶיךָ אֲרַנֶּן : מִחַ גְּדָרְךָ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָהנִי יֵאָחֲדוּנִהי מֵאֵד עֲמָקוֹ מִחֲשֻׁבוֹתֶיךָ : אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדַע וְכִסִּי לֹא יָבִין אֶת־זֹאת : בְּפֶרֶחַ רִשְׁעִים אֶכְמוֹ עֹשֵׁב וַיִּצְיָצוּ כָּר פִּעְלֵי אֱוֹן לְהַשְׁמֵרָם עַבְדֶּי עַד : וְאַתָּה מְרוֹם לְעוֹלָם יְהוָהנִי יֵאָחֲדוּנִהי : כִּי הִנֵּה אֵיכָּךְ יְהוָהנִי יֵאָחֲדוּנִהי כִּי־הִנֵּה אֵיכָּךְ יֵאָבְדוּ יִתְפָּרְדּוּ כָּל־פִּעְלֵי אֱוֹן : וּתְהָרֵם כְּרָאִים קִרְנֵי כְבוֹדִי בְּשִׁמּוֹן רַעְנָן : וּתְבַטֵּא עֵינֵי בְּשׂוֹרֵי בִקְשִׁים עַבְדֵי מַרְעִים תִּשְׁמַעְנָה אֲזוּנֵי : צְדִיק בַּתְּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶץ בְּכִנּוֹן יִשְׁגָּה : שְׂחוֹלִים בְּבֵית יְהוָהנִי יֵאָחֲדוּנִהי בְּמִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ : עוֹד יִנּוּכוֹן בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים וְרַעְנָנִים יִהְיוּ : לְחַגִּיד כִּי־יֵשֶׁר יְהוָהנִי יֵאָחֲדוּנִהי

צורי וְלֹא עֲזָרְתָּהּ בּוֹ :

יְהוָה יֵהְיוּ אֲהֲדוּנָהי מְקַדְּהָ גִּמְלוֹת רַבֵּשׁ לְבֶשׁ יְהוָה יֵהְיוּ אֲהֲדוּנָהי
עֹז הַתְּאֵזָר אֶף־תִּפְּוֹן תִּכְבֵּד בְּעֵל־תַּמּוּמִּים : נִכּוֹן
כְּסִיף מִמָּוֶה מְעֻלָּם אֶתָּה : נִשְׂאֹו גִּמְלוֹת יְהוָה יֵהְיוּ אֲהֲדוּנָהי
נִשְׂאֹו גִּמְלוֹת קִנְיָם יִשְׂאֹו גִּמְלוֹת דְּבָרִים : מְקֻלוֹת אֶמֶם
רַבִּים אֲדִירִים מְשֻׁבְּרִים אֲדִיר בְּמִרוֹם יְהוָה יֵהְיוּ אֲהֲדוּנָהי
עֲרִיתִיךָ אֶנְאֻמְנוּ מֵאֵד לְבֵיתְךָ נִבְּרָה קִרְשׁ יְהוָה יֵהְיוּ אֲהֲדוּנָהי
לְאֶרֶץ יָמִים :

ע"כ הוספתי בשבת ויום טוב.

מִזְמוֹר לְתוֹדָה הִרְיֵעוּ לִיהוָה יֵהְיוּ אֲהֲדוּנָהי כָּר
הָאֶרֶץ : רֵת הַלְכָה עֲבָדוֹ אֶת יְהוָה יֵהְיוּ אֲהֲדוּנָהי
בְּשִׁמְחָה בָּאוּ לִפְנֵי בְּרִנָּה : רֵעוּ כִּי־יְהוָה
יֵהְיוּ אֲהֲדוּנָהי הוּא אֱלֹהִים הוּא עֲשָׂנוּ וְלֹא * אֶנְחֵנוּ
עֲמֹו וְצֹאן מִרְעִיתוֹ בָּאוּ שְׁעָרָיו אֶתְּוֹדָה תִּצְרֹתִי
בְּתִהְלָה הוֹדוּ לוֹ בְּרָכוּ שְׁמוֹ : כִּי־טוֹב יְהוָה
יֵהְיוּ אֲהֲדוּנָהי לְעוֹלָם תְּסֻדּוּ וְעֲדִדְר וְלֹר אֶמּוֹנָתוֹ :

בכל פסוק יכוין אית אחד מששה צרופי שדי

ש יְהִי כְבוֹד יְהוָה יֵהְיוּ אֲהֲדוּנָהי לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהוָה
יֵהְיוּ אֲהֲדוּנָהי בְּמַעֲשָׂיו : ד יְהִי שֵׁם יְהוָה יֵהְיוּ אֲהֲדוּנָהי
מְבָרַךְ מַעֲתָה וְעֲדֵעוֹלָם : י מְמִזְכֵּחַ־שְׁמִשׁ עֲדֵ
מְבוֹאוֹ מְהַלֵּל שֵׁם יְהוָה יֵהְיוּ אֲהֲדוּנָהי : ש רַם עֲלֵ
כָל־גּוֹיִם יְהוָה יֵהְיוּ אֲהֲדוּנָהי עַד הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ :
י יְהוָה יֵהְיוּ אֲהֲדוּנָהי שְׁמִי לְעוֹלָם יְהוָה יֵהְיוּ אֲהֲדוּנָהי
וְכִרְךָ לְדִדְּדוֹר : ד יְהוָה יֵהְיוּ אֲהֲדוּנָהי בְּשָׁמַיִם
הַכִּין בְּסִמּוֹ וּמְלִכּוֹתָיו בְּכָל מְשָׁלָה : ד יִשְׁמַחוּ
הַשָּׁמַיִם וְתִגַּד הָאֶרֶץ וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוָה

יֵאָהֳדוֹנָהי מֶלֶךְ : י יְהוָה יֵאָהֳדוֹנָהי מֶלֶךְ יְהוָה
 יֵאָהֳדוֹנָהי מֶלֶךְ יְהוָה יֵאָהֳדוֹנָהי יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :
 ש יְהוָה יֵאָהֳדוֹנָהי מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם
 מֵאֶרֶץ : ד יְהוָה יֵאָהֳדוֹנָהי הַפִּיר עֲצַת גוֹיִם הִנֵּיא
 מִחֲשָׁבוֹת עַמִּים : ש רַבּוֹת מִחֲשָׁבוֹת בְּלִב־אִישׁ
 וְעֲצַת יְהוָה יֵאָהֳדוֹנָהי הִיא תְקוּם : י עֲצַת יְהוָה
 יֵאָהֳדוֹנָהי לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מִחֲשָׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר :
 י כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי הוּא צוּה וַיַּעֲמֹד : ש כִּי בָחַר
 יְהוָה יֵאָהֳדוֹנָהי בְּצִיּוֹן אֹהֶה לְמוֹשָׁב לוֹ : ד כִּי
 יַעֲלֶה בָחַר לוֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ : י כִּי לֹא יִשָּׁשׁ
 יְהוָה יֵאָהֳדוֹנָהי עַמּוֹ וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב : ד וְהוּא
 רַחוּם יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ
 וְלֹא יַעֲזִיר כָּד חֲמָתוֹ : ש יְהוָה יֵאָהֳדוֹנָהי הוֹשִׁיעָה
 הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ :

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִמְלִיךְ סֶלָה : אֲשֶׁרִי הָעַם
 שִׁכְבָּה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁתַּחֲוֶה יֵאָהֳדוֹנָהי כְּחֹד
 יִלְחִיו :

תְּתַלַּה לְדֹד אֶרֶוֹמֶמֶךְ אֶרְוֵהי הַמֶּלֶךְ וְאַכְרֶכֶה
 שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד : בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ
 וְאֶתְּלַל שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד : גְּדוֹל יְהוָה יֵאָהֳדוֹנָהי
 חֲכָמָה וּמִתְלַל מְאֹד וְנִגְדַלְתּוֹ אֵין תִּקָּר : דֹּד לְדֹד
 יִשְׂבַח מַעֲשֵׂיךָ וְגִבּוֹרְתֶיךָ נִגִּידוּ : תִּדְר כְּבוֹד הַדָּרְךָ
 וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה : וְעוֹזוֹ נִזְרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ
 וְנִגְדַלְתָּ אֶסְפְּרָנָה : זָכַר רַב טִיבְךָ נִפְיַעוּ וְצִדִּיקְתָּךְ
 יִרְנְנוּ , תִּנָּן וְרַחוּם יְהוָה יֵאָהֳדוֹנָהי בִּינָה אֶתְּךָ
 אֲפִים וְנִגְדַרְתָּסֵר : טוֹב יְהוָה יֵאָהֳדוֹנָהי חֲסֵד לְכָל

וּרְחֲמֵינוּ עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יְיָ יְהוָה יֵהְיֶה גְבוּרָה כָּל
 מַעֲשָׂיו וְחֲסִידָיו יִבְרַכּוּהָ: כְּבוֹד מַלְכוּתָךְ יֵאמְרוּ
 וּגְבוּרַתְךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ
 וּכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתָךְ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים
 וּמִמְשִׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: סוּמָךְ יְהוָה יֵאֱהָדוּנָהּ
 חֲפָאֲרֵת לְכָל הַנְּפָלִים וְזוֹמָךְ לְכָל תַּכְפּוּפִים: עֵינֵי
 כָּל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:
 פֹּתִיחַ אֶת יְדֶיךָ (יְכוּיִן מֵאֵד בַּפִּסּוּקָה כִּי בּוֹ עִיקַר הַפְּרִסָּה רִת
 פֶּאֱי גִימְטְרִיָּא יֵאֱהָדוּנָהּ גִּי סֵאל סִית חֲתָךְ) וּמִשְׁבִּיעַ
 (גִּי חֲתָךְ) לְכָל חַי כָּצוֹן: צְדִיק וְיַחְזִיקוּהוּ יֵאֱהָדוּנָהּ יִסִּיד
 בְּכָל דְּרָבָיו וְחֲסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קְרוֹב יְהוָה
 יֵאֱהָדוּנָהּ מַלְכוּת לְכָל קִרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ
 בְּאֵמֶת: רְצוֹן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֵת שְׁוַעֲתָם יִשְׁמַע
 וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְהוָה יֵאֱהָדוּנָהּ נֹצֵחַ אֶת כָּל
 אֲתֵבָיו וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהַלֵּל
 יְהוָה יֵאֱהָדוּנָהּ הַדּוֹר יִדְבֹּר פִּי וּיְבַרֵּךְ כָּל בָּשָׂר
 שֵׁם קִדְּשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְתָּנוּ גְּבַרְךָ יְהוָה מַעֲתָה
 וְעַד עוֹלָם תִּלְלוּיָהּ:

הִלְלוּיָהּ הַדְּלִי נִפְשֵׁי אֶת יְהוָה יֵאֱהָדוּנָהּ יֵאֱהָדוּנָהּ: אֲתִקְלָה
 יְהוָה יֵאֱהָדוּנָהּ בְּחַי אֲזַמְרָה לֵאלֹהֵי בְּעוֹדִי:
 אֵל תִּבְטְחוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכֵן אָדָם שְׂאִין לוֹ תִּשְׁוַעָה:
 תֵּצֵא רוּחוֹ יִשְׁבֹּב לְאֲדָמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אָבְרוּ עֲשֵׁתֵנָתוֹ:
 אֲשֶׁרֵי שֶׂאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׁבְרוּ עַל יְהוָה יֵאֱהָדוּנָהּ יֵאֱהָדוּנָהּ
 אֲדָהּוּ: עוֹשֶׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֵת כָּל אֲשֶׁר
 בָּם הַשֶּׁמֶר אֵמֶת לְעוֹלָם: עוֹשֶׂה מִשְׁפָּט לְעֲשׂוּקִים
 נוֹתֵן לָהֶם קִרְעֵבִים יְהוָה יֵאֱהָדוּנָהּ מִתִּיר אֲסוּרִים:

יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה
יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה
גִּרְיָם יָתוּם וְאַלְמָנָה יְעוֹרֵר וְיִרְדֹּף רָשָׁעִים יַעֲזוּת : יִמְדוּךָ
יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה
הַלְלוּהָ | בִּי מוֹב זִמְרָה אֲלֵהֶינוּ בִּי נָעִים נִאֻוָּה תְהִלָּה : בּוֹנֵה
יְרוּשָׁלַם יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה
רַב וּמַחֲבֵשׁ דַּעְצוֹתָם : מוֹנֶה מְסַפֵּר כּוֹכָבִים דְּכָכִים שְׁמוֹת
יִקְרָא : גָּדוֹל אֲדִינּוּ וְרַב כֹּחַ תְּבוּנָתוֹ אִין מְסַפֵּר : מְעוֹדֵר
עֲנָנִים יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה
לִיהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה
שָׁמַיִם | בַּעֲבִים הַמַּכִּין דְּאֶרֶץ מִסְרַת הַמַּצְמִיחַ הָרִים חֲצִיר :
נוֹתֵן רִבְחָה לַחֲמָה כִּבְנֵי עֵרֶב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ : לֹא כִנְבוּרַת
הַסּוֹם יִחַפֵּץ לֹא בְשׁוּקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה ; רוֹצֶה יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה
אֶת יִרְאִיו אֶת הַמִּיחֲלִים לַחֲסֵדוֹ : שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה
יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה
בְּקִרְבֶּךָ : הַשֶּׁם גְּבוּרָךְ שְׁלוֹם חֶלֶב חַמִּים יִשְׁפִיעַ : הַשְׁלֵחַ
אֲמָרְתוֹ אֶרֶץ עַד מִהֲרָה יִרְוֹץ דְּבָרוֹ : הַנִּתֵּן שִׁגְגַּת כְּצֶמֶר כְּפֹר
כְּאֹפֶר יִפְזֹר : מִשְׁלִיךְ קֶרְחוֹ כְּפִתִּים דִּמְנֵי קֶרְחוֹ מִי יַעֲמֵד :
יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּמָּסֵם יֵשֵׁב רוּחוֹ וַיִּזְוֵמִים : מְגִיד דְּבָרָיו לַיַּעֲקֹב
חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל : לֹא עָשָׂה בֵן | דְּכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטָיו
בִּלְיָ יִרְעוּם הַלְלוּהָ :

הַלְלוּהָ | הַלְלוּ אֶת יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה
בְּסוֹמִים : תְּלִדוּהוּ כָּל מְלֹאכֵי תְלִדוּהוּ כָּל צִבְאָיו :
הַלְלוּהוּ שְׁמֵשׁ וְיָרֵחַ תְּלִדוּהוּ כָּל כּוֹכָבֵי אוֹר : תְּלִדוּהוּ שְׁמֵי
הַשָּׁמַיִם וְחַמִּים אֲשֶׁר | מַעַל הַשָּׁמַיִם : יְהִלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה
יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה
יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה יִהְיֶה עִזֵּי יְהוָה

יַעֲבֹד : הִלְלוּ אֶת יְהוָה יֵאָהֲדוּנָה מִן הָאָרֶץ תְּנִינִים וְכָל־
 תְּהוֹמוֹת : אֵשׁ וּבָרָד שֶׁגֶב וְקִימוֹר רוּחַ סַעָרָה עֲשֶׂה דְבָרוֹ .
 הַדָּרִים וְכָל־גִּבְעוֹת עֵץ פָּרִי וְכָל־אֲדָוִים : הַחֲיָה וְכָל־בְּהֵמָה
 רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף : מִכִּי־אָרֶץ וְכָל־קְאָמִים שָׂרִים וְכָל־שְׂפָמִי
 אָרֶץ : בַּחֲנִירִים וְגַם בְּתוֹלוֹת וְקָנִים עִם נְעָרִים : יִהְיוּ אֶת
 שֵׁם יְהוָה יֵאָהֲדוּנָה יֵאָהֲדוּנָה כִּי נִשְׁגָּב שְׁמוֹ לְבָרוֹ הוֹדוּ עַל אָרֶץ
 וְשָׂמִים : וְיָרֶם קַוְּוָה לְעַמּוֹ תִּהְיֶה לְכָל־תְּסִידֵיוֹ לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל
 עִם קְרוֹבוֹ הַקְּרוֹיָה :

הַלְלוּיָהּ שִׁירוֹ לִיהוָה יֵאָהֲדוּנָה יֵאָהֲדוּנָה שִׁיר חֲדָשׁ תִּהְיֶה
 בְּקֶהֱל תְּסִידִים : יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשִׂיוֹ
 בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָּם : יִהְיוּ שְׁמוֹ בְּמַחֲזֹר
 בְּתֹף וּבְנֹר וְזָמְרוּ לוֹ : כִּי רוּצָה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָה יֵאָהֲדוּנָה
 בְּעַמּוֹ יִפְאֵר עֲנִיִּים בִּישׁוּעָה : יַעֲלוּ תְּסִידִים
 בְּכַבֹּד יִרְנְנוּ עַל מַשְׁבֹּתָם : רוּמָמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם
 וְחֶרֶב פִּיפּוֹת בְּיָדָם : לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם
 תוֹבְחוֹת פְּלִאָמִים : לְאַסֹּר מִלְּכֵיהֶם בְּזִנְיָם
 וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בְרוֹךְ : לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט
 כְּתוֹב הָדָר הוּא לְכָל תְּסִידֵיוֹ הַלְלוּיָהּ :

הַלְלוּיָהּ הִלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקִּיעַ עֶזוֹ :
 הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ הַלְלוּהוּ כָּל־גִּדְלוֹ :
 הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹל וּבְנֹר :
 הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמַחֲזֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֶגְב :
 הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שֹׁמֵעַ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה :
 כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְיֶה הַלְלוּיָהּ : כַּהֲתִיָּה

כְּרוּךְ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָה יֵאָהֲדוּנָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן : כְּרוּךְ
 יְהוָה יֵאָהֲדוּנָה יֵאָהֲדוּנָה שֶׁכֵּן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ :

בְּרוּךְ יְהוָה יְהוָה יַאֲהֹדֶנָּה אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה
נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיִּמְלֹא
כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן :

ועומד ואומר בכונה

יְבָרֶךְ דָּוִד אֶת־יְהוָה יַאֲהֹדֶנָּה לְעֵינֵי כָל־תְּהִלָּה
וַיֹּאמֶר דָּוִד בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יַאֲהֹדֶנָּה יַאֲהֹדֶנָּה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם : לָךְ
יְהוָה יַאֲהֹדֶנָּה יַאֲהֹדֶנָּה הַגְדֵּלָה וְהַגְבוּרָה וְהַתְפָּאֶרֶת וְהַנִּצָּח
וְהַהוֹד כִּי־כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ יְהוָה יַאֲהֹדֶנָּה יַאֲהֹדֶנָּה
הַמְמַלְכָה וְהַמְחַנֵּשָׁא לְכָל לְרֹאשׁ : וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד
מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל־* וּבִיָּדְךָ כָּח וְגִבּוּרָה
וּבִיָּדְךָ לְגִדֵּל וּלְחַזֵּק כָּל־ : וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים
אֲנַחְנוּ לָךְ וּמַחֲלִים לְשֵׁם תְּפָאֶרֶתְךָ : וַיְבָרְכוּ שֵׁם
כְּבוֹדְךָ וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וְתִהְיֶה : אַתָּה
הוּא יְהוָה יַאֲהֹדֶנָּה יַאֲהֹדֶנָּה לְבָרֶךְ אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת
הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־צִבְאוֹת הָאָרֶץ וְכָל־אֲשֶׁר
עָלֶיהָ חַיִּים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת
כָּל־סִי וְצִבְאוֹת הַשָּׁמַיִם לָךְ מִשְׁתַּחֲוִים : אַתָּה הוּא
יְהוָה יַאֲהֹדֶנָּה יַאֲהֹדֶנָּה הָאֱלֹהִים רִצָּת אֱהִי עִי כִּי מַעֲמִיד אֲשֶׁר בְּחִרְתָּ
בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאֹר כְּשָׂדִים וְשָׂמַתָּ שְׁמוֹ
אַבְרָהָם : וּמִצֵּאתָ אֶת לָבָנוּ גִּיאֵן לְפָנֶיךָ וּבְרוֹת
עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת אָרֶץ הַכְּנַעֲנִי חֲתִי וְהָאֱמֹרִי
וְהַכְּרִזִּי וְהַיְבוֹסִי וְהַגְרֵנָּשִׁי לָתֵת לְזֹרְעוֹ וּתְקֹם אֶת
דְּבָרֶיךָ כִּי צִדִּיק אַתָּה : וְתִרְאֵה אֶת עֲנִי בְּאֲבוֹתֵינוּ
בְּמִצְרַיִם וְאֶת־וְעַתָּה שְׁמַעְתָּ עַל יָם סוּף : וְתִתֵּן

אתות ומפתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם
ארצו כי ידעת כי חידו עליהם ותעש לה שם
כהיום הזה : והים בקעת לפניהם ויעברו בתוך
הים ביבשה ואת רודפיהם השלכת במצולת כמו
אבן במים עזים :

ויישע יהוה ייחודה יאחזנהו ביום ההוא את
ישראל מיד מצרים וירא ישראל
את מצרים מת על שפת הים : וירא ישראל
את הים הגדול אשר עשה יהוה ייחודה יאחזנהו
במצרים ויראו העם את ייחודה יאחזנהו
ויאמינו ביהוה יאחזנהו ובמשה עבדו :
אז ישיר משה ובני ישראל את השירה
הזאת ליהוה יאחזנהו יאחזנהו ויאמרו לאמר
אשירה ליהוה יאחזנהו כי גאה גאה סוס
ורכבו רמה בים : עזי וזמרת יה ויהי לי
לשועה זה אלי ואנוהו אלתי אבי וארמנהו :
יהוה יאחזנהו איש מלחמה יהוה יאחזנהו
שמו : מרכבות פרעה וחילו ירה בים ומבחר
שלשיו טבעו בים סוף : תהמת יבסימו ידתי
במצולת כמו אבן : ימינה יהוה יאחזנהו
נאדרי בכח ימינה יהוה יאחזנהו תרעץ
אויב : וברב גאונה תהרס קמיד תשלח חרנה

יֹאכֵלֶמוֹ כִּקְשׁ׃ וּבְרוּחַ אֶפִּיד נְעַר מוֹמִים נִצְבּוֹ
 כְּמוֹנֵד נִזְלִים קָפְאוּ תַּהֲמַת בְּלָבִיִּים׃ אָמַר
 אֲיִיב אֶרְדֶּף אֲשִׁיג אֶחֱלִיק שָׁרֵל תִּמְלֹאמוּ נַפְשִׁי
 אֶרִיק חֲרָבִי תוֹרִישׁמוּ יָדִי׃ נִשְׁפֹּת בְּרוּחֲךָ
 בְּסֻמּוֹ יָם צִלְלוּ בְּעוֹפֶרֶת בְּמִיִּם אֲדִירִים׃
 מִי־בִמְכָה בְּאֵלִים יְהוָה יִהְיֶה וְאַהֲדוּנִה מִי בְּמִכָּה
 נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נֹרָא תַּהֲלֹת עֲשֵׂה־פִלָּא׃
 נְטִית יְמִינְךָ תִּבְלֵעַמוּ אֶרֶץ׃ נְחִית בְּחִסְדְּךָ
 עִם־זוֹ גִּילָת נִהֲלֹת בְּעֵזָה אֶל־גִּוֵּה קִדְשֶׁךָ׃
 שִׁמְעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן חֵיד אַחֲזִישְׁבִי פִלִּשְׁת׃ אֹז
 נִבְהִלּוּ אֱלֹפֵי אֱדוֹם אֱלִי מוֹאָב יֶאֱחֹזְמוּ רַעַד
 נִמְגּוּ כָּל יֹשְׁבֵי כְּנָעַן׃ תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אִימָתְךָ
 וּפָחַד בְּגִדְךָ זָרַעְךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן עַד־יַעֲבֹר עִמָּךְ
 יְהוָה יִהְיֶה וְאַהֲדוּנִה עַד־יַעֲבֹר עִם־זוֹ קִנִּית׃ תִּבְאֲמוּ
 וְתִטְעִמוּ בְּהַר נִחֲלֹתֶךָ מִכּוֹן לִשְׁבֹּתֶךָ פַּעֲלֹת
 יְהוָה יִהְיֶה וְאַהֲדוּנִה מִקֶּדֶשׁ אֲדָנִי כֹאנְנוּ יָדֶיךָ׃
 יְהוָה יִהְיֶה וְאַהֲדוּנִה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ יְהוָה יִהְיֶה
 וְאַהֲדוּנִה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ יְהוָה יִהְיֶה וְאַהֲדוּנִה
 מִלְכוּתֶהָ קָאִם לְעֹלָם וְלְעֹלָמֵי עֲלָמִיא׃ כִּי בָא
 סוֹם פִּרְעָה בְּרַכְּבוֹ וּבִפְרָשָׁיו בִּיסוּיֹשֶׁב יְהוָה יִהְיֶה
 וְאַהֲדוּנִה עֲלֵיהֶם אֵת מִי הָיִם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 הִלְכוּ בִּיבֻשָּׁה בְּתוֹךְ הָיִם׃ עַד כֹּאן בַּחֹל וּבְכֹל שַׁבַּת.

ובשבת בשלח, ובשביעי של פסח, נודתים לומר

עד רופאך :

וַתִּקַּח מָרִים הַנִּבְיָאָה אֶחָת אֶהֱרֹן אֶת הַתָּף
בִּידָהּ וַתִּצָּאֵן בְּלִי-הַנָּשִׁימֹת אַחֲרֶיהָ
בְּתַפִּים וּבִמְחֹלֶת : וַתַּעַן דָּהֵם מָרִים שִׁירֹו
לַיהוָה יֵאָהֲדוּנִהי כִּי גָאָה גָאָה סוֹם וְרָכְבוֹ
רָמָה בַּיּוֹם :

וַיִּסַּע מֹשֶׁה אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיַּם-סוּף וַיִּצָּאֻ
אֶל-מִדְבַּר-שׁוּר וַיֵּלְכּוּ שְׁלֹשֶׁת-יָמִים
וְלֹא-מָצְאוּ מַיִם : וַיִּבְאֻ מִרְתָּה וְלֹא יָכְלוּ
לַשְׁתֶּת מַיִם מִמֶּרְהָ כִּי מָרִים הָיָה עַל-כֵּן
קָרָא שְׁמָהּ מֶרְהָ : וַיִּלְנֻ הָעָם עַל-מֹשֶׁה
דָּאָמַר מִה-נִּשְׁתָּה : וַיִּצַּעַק אֶל-יְהוָה
יֵאָהֲדוּנִהי וַיִּזְרְחוּ יְהוָה יֵאָהֲדוּנִהי עַן וַיִּשְׁלַךְ
אֶל-הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם שֵׁם שֵׁם לְדוֹ חֶק
וּמִשְׁפָּט וְשֵׁם נִסְהוּ : וַיֹּאמֶר אִם-שָׁמוּעַ
תִּשְׁמָע לְקוֹלִי | יְהוָה יֵאָהֲדוּנִהי אֶלְהֵיךָ
וְהִי־שָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהִאֲזִנָּה לְמִצְוֹתָיו
וְשִׁמְרָתָ כָּל-חֻקָּיו כָּל-הַמִּחְדָּה אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי
בְּמִצְרַיִם לֹא אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה
יֵאָהֲדוּנִהי רַפְּאֶךָ :

בשבת ויו"ט אומרים כאן נשמת ולהלן תמצא זאת.

כִּי לִיתְנָאֲדֵנָה יֵאֱהֹדוּנָהי הַמְּלוּכָה וּמוֹשֶׁל בְּגוֹיִם : וְעָרֹו
מוֹשִׁיעִים בְּהָר צִיּוֹן לְשֹׁפֵט אֶת הָר עֲשׂוּ וְהִיתָה
לִיתְנָאֲדֵנָה יֵאֱהֹדוּנָהי הַמְּלוּכָה : וְהִיָּה יִתְנָאֲדֵנָה יֵאֱהֹדוּנָהי
לְמֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יִתְנָאֲדֵנָה יֵאֱהֹדוּנָהי
יֵאֱהֹדוּנָהי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד :

ועומד השליח צבור לפני התיבה. ויש להמתין מנין לומר ישתבח
אבל יש לו להסמיק חובת אחד לישראל. יש מי שאומר ששלמה
המלך חברו ושמו ברחלה. ויש מי שאומר שאברהם אבינו חברו
ושמו בסופו.

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ קָדֹר מְלִכְנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
וְהַקְדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ בִּיְלֹדֶ נִפְאֶר
יִתְנָאֲדֵנָה יֵאֱהֹדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד.
צִל בְּנִימָה א' שִׁיר וְשִׁבְחָה. הַגֵּל וְזִמְרָה. עוֹ וּמִמְשָׁלָה.
נִצַּח גְּדוּלָה. גְּבוּרָה. תְּהִלָּה וְתַפְאֶרֶת. קְדוּשָׁה
וּמְלָכוּת. ע"כ בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקְדוֹשׁ. וּמַעֲוֹלִים וְעַד־עוֹלָם אָתָּה אֵל. בְּרוּךְ אָתָּה
יִתְנָאֲדֵנָה יֵאֱהֹדוּנָהי מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמְהֻלָּל בַּתְּשֻׁבּוֹת. אֵל
הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְאָרוֹת. בּוֹרֵא כָל־הַנִּשְׁמוֹת. רַבּוֹן
כָּל־הַמַּעֲשִׂים. הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חַי
הַעוֹלָמִים אָמֵן :

בעשרת ימי תשובה יאמר

שִׁיר הַמַּעֲשִׂוֹת מִמַּעַמְקִים קְרֵאתִיךָ יִתְנָאֲדֵנָה יֵאֱהֹדוּנָהי : אֲדֹנִי
שֹׁמֵעַ בְּקוֹלִי תִּתִּינֵנִי אֲזִנֶּיךָ קִשְׁבוֹת קוֹל תַּתְּנוּנִי :
אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָרָה אֲדֹנִי מִי יַעֲמֵד : כִּי עָמְךָ תִּסְלִיחַ

למען

למען תִּזְרָא : קִנִּיתִי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל קִנִּיתָה גִּפְשִׁי וְגִדְכָרְךָ
 הוֹחֵלְתִּי : גִּפְשִׁי זֶאֱדָנִי מִשְׁמָרִים לְבָקָר שְׁמָרִים לְבָקָר :
 יִחַל יִשְׂרָאֵל אֵל יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּי עִם יְהוָה יִשְׁתַּדֵּל יִשְׂרָאֵל
 הַחֲסֵד וְהַרְפָּדָה עִמּוֹ פְדוּת : וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל
 עֲוֹנוֹתָיו : ע"כ

וַיִּתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהֶם בָּבֶא (כאן יענה אמן א' ויכוין
 אידהנוי"ה גימ' אמן) בְּעֶלְמָא דִּי בָרָא בְרֵעוּתִיהָ
 וַיִּמְדֵּיהָ מַלְכוּתִיהָ. וַיַּעֲמֶה פּוֹרְקָנֶיהָ. וַיִּמְרַב
 מְשִׁיחֶיהָ. (אמן ב' ויכוין אידהנוי"ה) בְּחֵיכּוֹן וּבְיָמֵיכּוֹן
 וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ
 (אמן ג' ויכוין אידהנוי"ה ויאמר עד דאמירן בעלמא) אָמֵן :
 יְהֵא שְׁמִיהֶם בָּבֶא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמֵי עָלְמֵי־אֵלִיָּהּ יִתְבָּרַךְ.
 וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר.
 וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלָּל. שְׁמִיהֶם דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמן
 ד' ויכוין אידהנוי"ה) לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַבְתָּא. שִׁירְתָּא
 תִּשְׁבַּחְתָּא. וְנִחְמַתָּא. בְּאִמְרֵן בְּעֶלְמָא. וְאָמְרוּ
 אָמֵן ה' ויכוין אידהנוי"ה) אָמֵן :

ואומר החזן

בְּרַבְּנוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי הַמְּבוֹרָךְ :

(ואומרים בלחש) יִשְׁתַּבַּח וִיתְפָּאֵר שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
 הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמְבַלְעָדֵיו
 אֵין אֱלֹהִים. יְהִי שֵׁם ה' מְבוֹרָךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם וּמְרוֹמָם עַל
 כָּל בְּרַכָּה וְתַהֲלִלָּה :

ועונין הקהל :

בְּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי הַמְּבוֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

וחוזר הש"ץ ברוך ה' וכו'

ברוך

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 יוֹצֵר יוֹסֵיק (יִמְשֵׁם רַק בְּתַפִּילִין שֶׁל יָד וִינֶשֶׁק) אֵל
 וּבּוֹרֵא חֵשֶׁךְ. עֲשֵׂה שָׁרוֹם וּבּוֹרֵא אֶת הַכֹּרֶ.
 הַמֵּאִיר לְאֶרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. גִּימ' מִצֵּץ
 וּבִטְוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית.
 מִהֲרֹבוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כָּלֵם בְּחֻכְמָה
 עֲשִׂיתָ מְלָאכָה הָאֶרֶץ קִנְיָנָה : הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמֵם
 לְבָדוֹ מֵאֵז הַמְשַׁבַּח וְהַמְפָּאֵר וְהַמְתַּנַּשֵּׂא מִימּוֹת
 עוֹלָם : אֵלֵינוּ עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם
 עָלֵינוּ אֲדוֹן עֲזָנוּ צוּר מְשַׁלֵּכֵנוּ מִן יִשְׁעָנוּ מְשַׁבֵּחַ
 בְּעֲדָנוּ : יֹאמֵר אֱלֹהִים בְּנִשְׁמָה אַחַת אֵל בְּרוּךְ גָּדוֹל גִּעָה
 הַבֵּן וּפֶעֶר זִהְרֵי חֲמָה טוֹב יוֹצֵר כְּבוֹד לְשִׁמּוֹ
 מְאֻזְרוֹת גִּתָּן סְבִיבוֹת עֲזוֹ פְּנוֹת צְבָאוֹת
 קְדוּשִׁים רוֹמְמֵי שְׂדֵי תְּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל
 רִית מִיכָאֵל וְקְדוּשָׁתוֹ : תִּתְּכֶנּוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁמְיָם מִמַּעַל וְעַל-הָאֶרֶץ מִתַּחַת עַל-כָּל
 שִׁבְחָה מַעֲשֵׂי יְדֶיךָ וְעַל-מְאֻזֵּי אֵלֶיךָ שִׁבְחָתְךָ הַמְּרָה
 יִפְאָרוּךְ סָלָה :

תִּתְּכֶנּוּ קִנְיָת צוּרָנוּ מְלַכְנוּ וְגוֹאֲלָנוּ בּוֹרֵא קְדוּשִׁים יִשְׁתַּבַּח
 שְׁמֶךָ קָדֵר מְלַכְנוּ יוֹצֵר (רִית מוֹיִם טַשֵּׁם עִב) מְשַׁרְתִּים
 וְאֲשֶׁר מְשַׁרְתִּיו כָּכֵם עוֹמְדִים בְּרוֹם עוֹלָם וּמְשַׁמְעִים
 בִּירָאָה יִחַד בְּקוֹל דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמְקַדֵּשׁ עוֹלָם. כָּכֵם
 אֲהוּבִים. כָּכֵם בְּרוּרִים. כָּכֵם גְּבוּרִים (רִית שֵׁם אֲבִיג). כָּכֵם
 קְדוּשִׁים. כָּכֵם עוֹשִׂים בְּאֵימָה וּבִירָאָה רָצוֹן קוֹנִיָּהם וְכָכֵם
 פּוֹתִחִים אֶת-פִּיהֶם בְּקְדוּשָׁה וּבְמִהְרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה
 מְבַרְכִין מְשַׁבְּחִין מְפָאֲרִין. וּמְקַדִּישִׁין וּמְעֲרִיצִין. וּמְמַלְכִין.

שחרית

פמ

אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמְּקֹדֶה הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא (יכוין כי ר"ת חמשה
 תיבות אלו האל המלך הגדול הגבור והנורא בניסטרוא כ"ז
 כמספר שם הוי"ה ברוך הוא) קָדוֹשׁ הוּא וְכָל־
 מַקְבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹר בְּלָכוֹת שְׁמִים זֶה מִזֶּה. וְנוֹתָנִים רְשׁוֹת
 זֶה לָזֶה. לְבִקְדִישׁ לְיוֹצְרָם בְּנִתְּתָה רוּחַ. בְּשִׁפְהָ בְּרוּרָה
 וּבְנִעֻמָּהּ. קְדוּשָׁה בְּקֶם בְּאַחַד עוֹנִים בְּאִמָּהּ. וְאוֹמְרִים בִּירָאָה׃
 קָדוֹשׁ | קָדוֹשׁ. קָדוֹשׁ יְהוָה יֵאָדוּנָהי צְבָאוֹת מְלֵא
 כָּל־הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ׃

וְהַאוֹפָנִים וְחַיֹּת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִחֲנֻשָּׁאִים
 לַעֲמֹת הַשָּׂרָפִים לַעֲמֹתָם מִשְׁבָּחִים
 וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה יֵאָדוּנָהי מִמְּקוֹמוֹ׃
 לֵאל בְּרוּךְ נְעִיכוֹת יִתְנוּ. לְמֹדֶה אֵל חַי וְקַיִם וְמִירוֹת יֹאמְרוּ
 וְתִשְׁבַּחְתָּ יִשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבָדוֹ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ. פּוֹעֵל
 גְּבוּרוֹת. עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת. בַּעַל מִלְחָמוֹת. זוֹרֵעַ צִדְקוֹחַ.
 מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת. בּוֹרֵא רְפוּאוֹת. נוֹרָא תְהוֹרָח. אֲדוֹן
 הַנִּפְלְאוֹת. הַמְחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית.
 בְּאִמּוֹר קַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים כִּי לְעוֹלָם תִּכְדּוּ בְּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה יֵאָדוּנָהי יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת׃

אַהֲבַת עוֹלָם אֲהַבְתָּנוּ רַחֲמֵי עַבְדְּ יְהוָה יֵאָדוּנָהי יֵאָדוּנָהי
 אֵלֵהֵינוּ חֲמֵלָה גְּדוֹלָה וְיִתְדָה חֲמֵלָה
 עֲלֵינוּ. אָבִינוּ מִלִּבְנוּ בַּעֲבוּר שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וּבַעֲבוּר
 אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּחָהוּ בָךְ וַתִּלְמַדְמוּ חֲקֵי חַיִּים לַעֲשׂוֹת
 רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שְׁלֵם בֶּן תִּחְנֶנּוּ אָבִינוּ אָב
 הַרְחֵמֵן. הַמְרַחֵם רַחֵם נָא עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבְנוּ בִּינָה
 לְחֵבִין לְהַשְׁכִּיל לְשִׁמוֹעַ לְלַמּוֹד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר
 וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ
 בְּאַהֲבָה. וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ. וְדַבֵּק לִבְנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְיִחַד לִבְנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ.

לא גבוש ולא נָכֵלִם וְלֹא נִפְשָׁל לְעֹלָם וָעֶד. כִּי
 בָשֶׁם קִדְשְׁךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא בְּמַהְנוּ נִגְיָה
 וְנִשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתְךָ. וְבַתְּמִיד יְהוָה יִתְּנָה יִתְּנָה
 אֱלֹהֵינוּ וְחֲסִידֶיךָ הַרְבֵּים אֶל יַעֲזֹבוּנוּ נֶצַח סָלָה
 וָעֶד. מִתֵּר וְהִגֵּא עֲלֵינוּ בְּרָכָה וְשָׁלוֹם כֹּאן יֵאָחִיז
 בְּד' צִיצִיּוֹת וַיְהִי מְקִיבִים בִּידוֹ הַשְּׂמָאלִית עַל לְבוֹ עַד שֶׁמִּגִּיעַ
 לִידְבָּרָיו חַיִּים וְכוּ' מִתְּהִירָה מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת כָּל הָאָרֶץ
 וְשִׁבּוֹר עוֹל הַגּוֹיִם מֵעַל צִוְּאָרֵנוּ. וְחֹלִיכֵנוּ מִתְּהִירָה
 קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ. כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אֶתְּךָ
 וּבָנוּ בְּחִרָתְךָ מִכָּר עִם וְקָשׁוֹן. וְהַבְּרָכָה מִלְּפָנֵינוּ
 (יְכוּיָן מִ'ע לִזְכוֹר מַעֲמַד הַר סִינִי) לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל (וַיִּזְכּוֹר
 לַמַּחֲוֹת זָכַר עֲמֶלֶק שֶׁבַעֲבוּרוֹ אֵין הַשֵּׁם גָּדוֹל וְשֶׁלֶם) בְּאַהֲבָה
 לְהַזְדַּרְתִּי לָךְ (וַיִּזְכּוֹר מַעֲשֵׂה מֵרִים שֶׁהִפָּה נִבְרָאֵת לַהּוֹדוֹת
 לְשִׁית וְלֹא לְדַבֵּר לִשׁוֹן הָרַע) וְלִי־תִתְּנֶה. לְיִרְאָה
 וְלִאֲהָבָה אֶת שִׁמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יִתְּנָה יִתְּנָה יִתְּנָה
 הַבּוֹחֵר בַּעֲמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה :

וַיְכוּיָן לְקִיּוֹם מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל קִרְיַת שֶׁמֶע. וַיִּקְרָא בְּכוֹנָה. וַיִּדְקֹדֶק
 בְּאוֹתִיּוֹתֶיךָ. וַיִּשְׁמִיעַ לְאֹזְנוֹ מִה שֶׁמוֹצִיא בְּשִׁפְתָיו וַיְכוּיָן לְבִסָּא
 הָאוֹתִיּוֹת הַיֵּסֶב. וַיִּתֵּן רִיחַ בֵּין שֵׁשִׁים אֹתִיּוֹת הַדְּבָקִים וְסִימָנָם
 כֹּה ' וַיֵּאָרִיךְ בְּאַחֵר שִׁיעוֹר שִׁיכוּיָן שֶׁהִקְבִּיחַ יַחֲיד וּמִיּוֹחַד וּמוֹשֵׁל
 בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ וּבָאֲרֶבַע רוּחוֹת הָעוֹלָם

יִוֵּד. הִי. וִיוֵּ. הִי.

שְׁמִיעַ יִשְׂרָאֵל יְהוָה יִתְּנָה יִתְּנָה יִתְּנָה אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה יִתְּנָה יִתְּנָה יִתְּנָה אֶתְךָ

לֹא יִתִּירָה לָךְ אֱלֹהִים אֲחֵרִים.

בְּלַחַשׁ בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : ע"ב
 צִרִּיךְ לְהַפְסִיק בֵּין עוֹל מְלָכוֹת שְׁמִיּוֹת לְעוֹל מַצִּיּוֹת
 וְאַחֲבֵת

וְאֶהְיֶה לָּא רֹשָׁא. (כוין לקיים מצור עשה אחבת ה') אֶת

יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶהְיֶה לָּא רֹשָׁא בְּכָל־לֵבְכֶם

וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם וּבְכָל־מְאֹדְכֶם : וְהָיוּ הַדְּבָרִים

הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶּה הַיּוֹם עֲלֵי־

לֵבְכֶם : וְשָׁנַתְתֶּם לִבְנֵיכֶם וְדַבַּרְתֶּם בָּם

בְּשֵׁבִיתְךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ

וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ : וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל־יָדְךָ

יִמְשַׁמַּשׁ בְּחַפְלִין ^{יִמְשַׁמַּשׁ בְּחַפְלִין} וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ : ^{שָׁלַח יָד}

לֹא תַחֲמוּד וּכְתַבְתֶּם עַל־מִזְוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעֶיךָ :

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שָׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר

אֲנִי מְצִוֶּה אַחֲכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת

יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְלָעֲבֹד בְּכָל־

לֵבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם : וְנָתַתִּי מִטֶּרֶם־אֶרְצְכֶם

בְּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמִלְקוֹשׁ לֹא תִגְנוּב וְאִסַּפְתָּ דָגְנְךָ

וְתִירְשֶׁךָ וּיצַחֲרֶךָ : וְנָתַתִּי עֵשֶׂב. בְּשֹׂדְךָ

לְבִהְמֶתְךָ וְאִכְלֹת וּשְׁלֹכֶת : וְשָׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־

יִפְתָּה לִבְכֶם וְסִרְתֶּם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים

אַחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : וְחָרָה יִסְסִיק מִצֵּם אֶתְּ

יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם

וְלֹא־יִהְיֶה מִטֶּר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־

יְבוּלָהּ לֹא תִרְצַח וְאִבַּדְתֶּם מִחֲרָה מֵעַל הָאָרֶץ

הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נָתַן לָכֶם :

וְשִׁמְתֶם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹה עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־
 נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאֹזֶן עַל־יְדֵיכֶם
 וּמִדְּבָרֵיכֶם אֲתֶם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדָבָר
 בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבֵיתְךָ וּבְלֶכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ
 וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ : וְכַתְּבֶתֶם עַל־מְזוּזוֹת
 בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ : כְּכֹד אֶת אֲבִיךָ

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה יְהוָה יֵאָדְוֶנָּה יֵאָדְוֶנָּה
 לְאַבְתֵּיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־
 הָאָרֶץ :

יֵאָדְוֶנָּה חוֹטֵי הַצִּיצִיּוֹת גַּם בִּידוֹ הִימָנִית, וּשְׂרָשָׁם יִשְׁאָרוּ בִידוֹ הַשְּׂמָאלִית.
 וַיֹּאמֶר יְהוָה יְהוָה יֵאָדְוֶנָּה יֵאָדְוֶנָּה אֶל־מִשְׁחָה לְאֹמֶר : דָּבָר
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם
 צִיצִית עַל־בְּנָפְיָם בְּגִדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתַנּוּ עַל־
 צִיצִית הַבִּגָּה פְּתִיל תְּכֵלֶת : וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
 יַעֲבִיר הַצִּיצִיּוֹת עַל גְּבִי עֵינָיו וְיִסְרְכַל בָּהֶם ב' סַעֲמִים
 וְיִנְשָׁקָם בֶּסֶם וְיִכּוּיָן לְקִיִּים מִצּוֹת עֲשֵׂה וּרְאִיתָם אוֹתוֹ לְדַעַת הַסֵּמֶךְ.
 וּרְאִיתָם אוֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת
 יְהוָה יְהוָה יֵאָדְוֶנָּה וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם לֹא חֲנֹפֶה
 יִנְשָׁק הַצִּיצִיּוֹת יִכּוּיָן לְקִיִּים מִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה שְׁלֹא לְתוֹר אַחֲרֵי
 מַחֲשַׁבַת הַלֵּב לְמִינּוֹת. וְאַחֲרֵי רֹאוֹת הָעֵינַיִם לְזוֹנָה.
 וְלֹא

וְלֹא־תִתְּנוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶּם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם
 וַיֵּשֶׁם הַצִּיצִיּוֹת נֶגֶד עֵינָיו אֲשֶׁר־אַתֶּם זִנִּים אַחֲרֵיהֶם :
 זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתוֹ
 כְּלִי־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדָשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם :
 אֲנִי יְהוָה יְהוָה יֵהְיוּ אֶהְדוֹנָהי אֱלֹהֵיכֶם יָכוִין לְקִיּוֹם מִצְוֹת
 עֲשֵׂה זָכִירַת יְצִיאַת מִצְרָיִם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם לְהִיזוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים לֹא רָעָנָה בְּרַעַךְ
 אֲנִי יְהוָה יֵהְיוּ אֶהְדוֹנָהי אֱלֹהֵיכֶם : אֱמֶת

פסוק שמע ישראל ופסוק ברוך שם המ ייב תיבות. מואהבת עד
 ובשעריך מ"ב תיבות. מוהיה עד ושמתם ע"ב תיבות. מאת דברי אלה
 עד הארץ ו' תיבות. מויאמר עד אלהיכם ע"ב תיבות חסר ג' נמצא
 שיש בקריאת שמע רמ"ח תיבות חסר ג' וחוזר הש"ץ

יְהוָה יֵהְיוּ אֶהְדוֹנָהי אֱלֹהֵיכֶם אֱמֶת :

ומשלים רמ"ח תיבות כמנין אבריו של אדם משועבדים כולם לעבודת
 הבורא יתברך שמו. וישמע מפי הש"ץ וישתוק.

ויכוין ויאמר הס"ו וזוין שבאמת ויציב בנשימה אחת.

אֱמֶת. וַיִּצְיֵב. וְנִכּוֹן. וְקִיָּם. וַיֵּשֶׁר. וְנִאֲמָן וְאֶחָד. וְחָבִיב. וְנִחְמָד. וְנָעִים. וְנִזְרָא. וְאֶדִיר. וּמִתְוָקֵן. וּמִקְבֵּל. וְטוֹב וְנִפְתָּה. הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד. אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מְלַכְנוּ צוּר
 יַעֲקֹב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְדוֹר וָדוֹר הוּא קָיָם וְשִׁמּוֹ קָיָם
 וְכִסְאוֹ נִכּוֹן וּמִלְכוּתוֹ וְאֱמוּנָתוֹ לְעֶד בְּקִמָּת :
 וּדְבָרָיו חַיִּים וְקָיָמִים וְנִאֲמָנִים וְנִחְמָדִים לְעֶד
 יִשְׁקֵה הַצִּיצִיּוֹת וַיִּנְחֵם מִידוֹ וְלַעֲזוּלָמִי עוֹקְמִים. עַל

אֲבוֹתֵינוּ עָלֵינוּ וְעַד בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־
 דּוֹרוֹת זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ : עַד הָרָאשִׁינִים
 וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְכֵן בְּאַמְתּוֹת וּבְאַמּוֹנָה
 חֹק וְלֹא יַעֲבֹר. אֲמַת שְׁאַתָּה הוּא יְהוָה
 יֵאֱהֹוְהוּ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלְכֵּנוּ
 אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֲלֵ אֲבוֹתֵינוּ יוֹצֵרֵנוּ צוֹר
 יִשׁוּעֵתָנוּ פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׁמֶךָ וְאֵין
 לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זִוְרָתְךָ סֶלָה :

עֲזָרַת ג' מִיכָאֵל מַלְכֵּיאל שְׁנַדְיָאֵל אֲבוֹתֵינוּ אֲתָה רִית נִי עֵיב הוּא
 מֵעוֹלָם טָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וְדִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל
 דּוֹר וָדוֹר בְּרוּם עוֹלָם מוֹשִׁבֵּךְ וּמַשְׁפָּטֵךְ וְדִקְרָתְךָ יַעֲד
 אֶפְסֵי אֶרֶץ : אֲמַת אֲשֶׁרִי אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ וְחֻדְרָתְךָ
 וְדִבְרֶיךָ יָשִׁים עַל רֵבּוֹ : אֲמַת שְׁאַתָּה הוּא אֲדוֹן לְעַמְּךָ
 וּמִקֵּךְ גִּבּוֹר קָרִיב רֵיבָם לְאַבּוֹת וּבְנִים : אֲמַת אֲתָה הוּא
 רֹאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמַבְרָכְךָ אֵין לָנוּ מִקֵּךְ גּוֹאֲלֵ
 וּמוֹשִׁיעַ. אֲמַת בְּמַצְרַיִם גָּאֲלָתָנוּ יְהוָה יֵאֱהֹוְהוּ אֱלֹהֵינוּ
 מִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ כָּל־כְּבוֹדֵיהֶם הִרְגֵּת וּבִכְבוֹדְךָ יִשְׂרָאֵל
 גָּאֲלָתָהּ יְיָ סִיף לָהֶם בְּקַעַת וְגִרִּים טַבַּעַת וִידִידִים עֲבָדֵי
 יָם. וְכִסּוֹ מִיָּם צָרִיהֶם אַחֵר מֵהֶם לֹא גוֹתֵר : עַד זֹאת
 שִׁבְחֵנוּ אַחֲבָבִים וְרוֹמְמוֹ גָּאֵל וְנִתְּנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת
 וְחִשְׁבָּחוֹת בְּרִכּוֹת וְהִדְרָאוֹת לְמִקֵּךְ אֵל חֵי וְקִיָּם. רָם וְנִשָּׂא
 גָּדוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפִּיר גְּזָאִים עֲרֵי אֶרֶץ מִגְבֵּי שְׁפָלִים עַד מְרוֹם
 מוֹצִיא אֲסִירִים פּוֹדֵה עֲנָוִים עוֹזֵר דְּלִים. יִכּוֹן לַעֲשׂוֹת עֲצָמֵי עֵי
 וּנְכַח רִיחַ וְחֹדֶד עַל הַשְׁכִּינָה שְׂחִיא בְּנִלּוֹת הָעוֹנָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת
 שְׁעָם אֶרֶץ. עִסְדֵּי וְאוֹמֵר תִּהְיֶה לָּהֶם עֲדִיוֹן גּוֹאֲלָם בְּרוּךְ הוּא
 וּמְבֹרָךְ. מִשֶּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל קָדְשׁ עָנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאַמְרוּ

יכוין בלבד שם זה בכל הברכות. ושתי אותיות מהשם עצמו בכל פעם שכורע כאשר תראה :

אדון הכל. יאהדונהי. היה הוה ויהיה

יכוין אני מכוין לכלול את נפשי בין אינון דמתטליין לקודשא בריך הוא בלבב שלם.

כאן ימשמש ברזסילין של ראש והוא על פי סוד גדול האר"י ז"ל.

רביבוריה מ"ב

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵהְיֶה יֵהְיֶה (יא) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

אֱלֹהֵי אֲבֹתֵהֶם. אֱלֹהֵי יִצְחָק. וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל

הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים

טוֹבִים קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת. וּמְבִיא גּוֹאֵל

לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

בעשרת ימי תשובה אומרים

זְכַרְנוּ לְחַיִּים, מְקַדֵּךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים, בְּתַבְּנֹנוּ בְּסִפְּרֵי חַיִּים. לְמַעַנְךָ

אֱלֹהִים חַיִּים :

אם לא אמר ונזכר קודם שאמר ה' חוזר ואם אחר ה' אינו חוזר

מְקַדֵּךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵהְיֶה יֵהְיֶה

(הד) מַגֵּן אֲבֹתֵינוּ :

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי. מַחֲיֶה מֵתִים. אַתָּה רַב

לְהוֹשִׁיעַ (בק"ז מוֹרִיד הַטָּהָר) (ואם אמר משיב הרוח מחזירין

אוחו) (בחורף מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם) (ואם אמר מוריד

הסל אין מחזירין אוחו) מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיֶה מֵתִים

בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ גּוֹפִלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים

וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁגֵי עָפָר. מִי

בְּמוֹדָּהּ בַּעַל גְּבוּרָה וּמִי דוֹמֶה לָךְ מְלֶכֶךְ מַמְיָת

וּמַחֲיֶה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

בעשרת ימי תשובה אומרים ואם לא אמרו אינו חוזר

מִי בְּמוֹדָּהּ אֵב הַרְחֵקֵן זוֹכֵר יְצוּרֵי בְּרַחֲמִים לְחַיִּים :

וַיִּנָּאֲמֵן אֶתְּהָ לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַחַיִּים
יֵאָהֳדוּנָהּ מִחַיֵּי הַמֵּתִים :

בהגיע השיץ לנקדישך וכו' צריך האדם לחזור ולפסוע שלש פסיעות לפניו במקום שהיה עומד בהיותו מחלל בלחש, ויסגור עיניו ויכוין הרגלים שיהיו כרגל אחת. ויכוין לקיים מצות עשרה לקדש שמו יחברך כמ"ש ונקדשתי ברוך בני ישראל וגו' גם צריך שיאמר השתי תיבות של נקדישך ונעריצך בקול רם ושאר התיבות בלחש עם השליח צבור ואחר כך קדוש קדוש קדוש וכו' וכן ברוך וכו' וימלוך וכו' יאמר בקול רם עם השיץ. וכשיאמר מלא כל הארץ כבודי יכוין לרמשיך עליו קדושה עליונה מקדושתו יחברך :

נְקַדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ. בְּנוֹעַם שִׁיחַ סוּר שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ הַמַּשְׁלֵשִׁים
שֶׁךְ קְדוּשָׁתְךָ. וְכֵן פָּתוּב עַל יַד גְּבִי' אֶתְּהָ. וְקָרָא זֶה אֶת
זֶה וְאָמַר. קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ. קְדוֹשׁ. יְיָ הַחַיִּים יֵאָהֳדוּנָהּ צְבָאוֹת
מְלֵא בְּכָל הָאָרֶץ בְּכוֹדוֹ : דַּעֲמָתָם מִשְׁבָּתִים וְאוֹמְרִים : בְּרוּךְ
בְּכוֹד יְיָ הַחַיִּים יֵאָהֳדוּנָהּ מִמְּקוֹמוֹ : וּבְדַבְרֵי קְדֻשָּׁתְךָ פָּתוּב לֵאמֹר
יְמִלֶךְ יְיָ הַחַיִּים יֵאָהֳדוּנָהּ דַּעֲוָם אֶתְּהָ צִיּוֹן דָּרַר וְדוֹר הִדְלִיגָהּ :
אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל־יּוֹם
יְהִלְלוּךָ סְלָה : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַחַיִּים יֵאָהֳדוּנָהּ יֵאָהֳדוּנָהּ
הָאֵל הַקְּדוֹשׁ :

בעשרת ימי תשובה אומרים (תְּמַלֵּךְ הַקְּדוֹשׁ) :

ואם שכח ולא אמרו או שהוא מסופק ולא נזכר חוץ כדי דבור חוזר
לראש התפלה :

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת. וּמַלְמֵד לְאִנּוּשׁ בִּינָה.
וְחֻנְנוּ מֵאֲתָךְ חֻכְמָה בִּינָה וְדַעַת : בְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ הַחַיִּים יֵאָהֳדוּנָהּ חוֹנֵן הַדַּעַת :

הַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ. וְקַרְבָּנוּ מִלִּבְנוּ לַעֲבוֹדָתְךָ.
וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתחתור חתירה
מתחת כסא כבודך להחזיר בתשובה שלמה לכל פושעי ישראל
ובכללם תחזירני לי פנים כי ימנך יהוה פשוטה לקבל שבים:

ברוך אתה יהוה אלהי יאהדונהי הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחול לנו מלפניו כי
פשענו. כי אל מוב וסלח אתה. ברוך אתה
יהוה אלהי יאהדונהי חנון המרבה לסלוח:

ראה נא בענינו וריבה ריבנו. ומהר לגאוננו
גאלה שלמה למען שמך כי אל גואל חזק
אתה: ברוך אתה יהוה אלהי יאהדונהי גואל
ישׂראל:

בתיצ אומר כאן השליה צבור עננו חמצא בשמע קולנו

רפאנו יהוה אלהי יאהדונהי וגרפא. חושיענו ונושעה
כי תחלתנו אתה. והעלה ארוכה
ומרפא לכל תחליטנו וקבל מלאכינו ולכל
מבולתינו.

כשרוצה להוסיף בברכת רפאנו על הרפואה יאמר

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתרפאני רפואה
שלימה רפואת הנפש ורפואת הגוף כדי שאהיה חזק
בבריאות גוף ונשמה לקיים תורתך הקדושה.

כי את רופא רחמן וגאמן אתה. ברוך אתה
יהוה אלהי יאהדונהי רופא חולי עמו ישׂראל:

אם אמר ברוך עלינו כימורת החמרה חזיר. בחול אם טעה ואמר ברוך
עלינו אחר ז' חשון תוך ששים לתקופה אינו חזיר. (קשר גודל)

ברכנו יהוה אלהי יאהדונהי אלהינו בכל מעשי
ידינו וברך שנתנו בסללי רצון ברכה וגרבה.

ותחי

וְתִהְיֶינָה אֲחֵרֵיתָהּ חַיִּים וְשָׁכַע וְשָׁלוֹם בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת
 לְבָרְכָהּ. כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אֶתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:
 בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוֹאֲדָנָה יְמֵינוּ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים :

(א) אם נזכר שאמר ברכנו בימות חגשמים קודם שהתחיל חקע ואמר שם
 ותן טל ומטר. (ב) אם נזכר אחר כך יתפלל כדרכו ושואל בשומע חפלה.
 (ג) אם לא נזכר ער שסיים תפלתו אם לא עקר רגליו חוזר לברך עלינו
 ואם עקר רגליו חוזר לראש :

בַּיּוֹם מִתְחִילִין לומר מליל ד' חשון ובחול אחר ס' יום לתקופת תשרי
 בחורף בָּרוּךְ עֲלֵינוּ יְהוָה (ואדנֵה) יְהוֹאֲדָנָה אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת
 וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה. וְתֵן מַלְאָךְ
 לְבָרְכָהּ עַל כָּל פְּנֵי הָאָדָמָה. וְרוּחַ פָּנֵי תְבִלָּה וְשִׁשְׁעֵי אֶת
 הָעוֹקֵם בָּהּ לְטוֹבָה. וּמַלְאָךְ יִדְּוֵנוּ מִבְּרִכּוֹתֶיהָ וּמַעֲשֵׂי מִתְּנוֹת
 יְדֵיהָ. שְׁמֵרָה וְהַצִּיָּדָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל דָּבָר רָע. וּמְבָרֵךְ מִינֵי
 מִשְׁחִית וּמְבָרֵךְ מִינֵי פֹרְעָנוּת. וְעֹשֶׂה לָּהּ
 תְּקִיָּה טוֹבָה וְאַחֲרֵית שָׁלוֹם חוּם וְרַחֵם עָלֶיהָ וְעַל כָּל
 תְּבוּאָתָהּ וּפִירוֹתֶיהָ. וּבָרְכָהּ בְּנִשְׁמֵי רִצּוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה.
 וְתִהְיֶינָה אֲחֵרֵיתָהּ חַיִּים וְשָׁכַע וְשָׁלוֹם. בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבָרְכָהּ.
 כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אֶתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים. בָּרוּךְ אַתָּה
 יְהוָה יְהוֹאֲדָנָה יְמֵינוּ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים :

תִּבְנוֹעַ בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵירוּתֵנוּ. וְשֹׂא גִם לְכַבֵּן
 גְּלוּתֵינוּ. וּבְבִצְנוֹ יִחַד מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת (כיון שם
 קיוש תְּבִי' הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ :

יְדֵי רִצּוֹן מִלִּפְנֵי ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁכָּל טַמֵּה וְטַמֵּה שֶׁל
 זֶרַע שִׁיבָא מִמֶּנִּי לְבִטְלָה בֵּין בָּאוֹנָס בֵּין בְּרִצּוֹן בֵּין בְּשׁוּגָג בֵּין
 בְּמִזִּיד בֵּין עַר בֵּין יִשָּׁן בֵּין עַל יְדֵי בֵּין עַל יְדֵי אֲחֵרִים שֶׁלֹּא בִּמְקוֹם
 מִצְוָה. עֹשֶׂה לְמַעַן שֶׁמֶךְ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַיּוֹצֵא מִפְּסוֹק חֵיל בִּלְעַד וּקְיָאֵנוּ
 חב"ו

חב"ן שתחזירם למקומם במקום הקדש.
 פָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה יִחְהַבֵּנוּהָ מְלִכֵּי נִדְחֵי
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרְאֲשׁוֹנָה. וַיִּנְעֲצֵנוּ כְּבִתְחָה. וְהִסֵּר
 מִמֶּנּוּ יָגוֹן וְאַנְחָה וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ מִהֲרָה אַתָּה
 יְהוָה יְהוָה יִחְהַבֵּנוּהָ לְבִדְדָה בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצֶדֶק וּבִמְשָׁפֵט :
 פָּרוּךְ אַתָּה יוֹהוּוֹאֲדָהוּ יְהוָה יִחְהַבֵּנוּהָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צֶדֶקָה וּמְשָׁפֵט :
 (בעשרת ימי תשובה אומרים הַמֶּלֶךְ הַמְשָׁפֵט) :

אם טעה ואמר מלך אוהב וכו' ונזכר קודם שַׁעֲקָר רַגְלֵיו חוּזֵר לְבִרְכַּת
 חֲשִׁיבָה ואם נזכר אחר שַׁעֲקָר רַגְלֵיו חוּזֵר לְרֹאשׁ.
 לְמִיָּנִים וְלִמְלָשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה וְכֵךְ הַזִּדִּים פְּרָנֵעַ יֵאָבְדוּ
 וְכֵךְ אוֹיְבֵיהֶם וְכֵץ שׁוֹנְאֵיהֶם מִהֲרָה יִפְרֹתוּ. וּמִכְבוֹת
 הָרֶשָׁעָה מִהֲרָה תִּעֲקָר וְתִשָּׁבֵר וְתִכָּרֵם וְתִכְנִיעַם מִמִּהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ. פָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה יִחְהַבֵּנוּהָ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמִכְנִיעַ
 מִיָּנִים :

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל שְׂאֵרֵי עַמֶּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְעַל פְּלִיטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם. וְעַל
 גְּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ. יִתְמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְהוָה יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל־הַבּוֹטָחִים בְּשִׁמְךָ
 בְּאַמְרֵי. וְשִׁים חֲלָקֵנוּ עִמָּהֶם. וְגַעֲוָם לֹא גָבוּשׁ
 כִּי־בָךְ בְּטַחְנוּ. וְעַד תִּסְבֹּךְ תִּגְדֹּל בְּאַמְּתֵי נִשְׁעָנֵנוּ :
 פָּרוּךְ אַתָּה יוֹהוּוֹאֲדָהוּ יְהוָה יִחְהַבֵּנוּהָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח
 לַצַּדִּיקִים :

תִּשְׁכֹּן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירָךְ בְּאֲשֶׁר דְּבַרְתָּ. וְכִפֹּא
 דָּוִד עֲבָדְךָ מִהֲרָה בְּתוֹכָהּ תִּכֵּן. וּבִנֵּה אוֹתָהּ בְּנֵן

קא

שחרית

עולם בְּמִתְרָה בְּיָמֵינוּ : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנָה
בִּזְנוּה יְרוּשָׁלַם :

אַתָּה צִמַּח דָּוִד עַבְדְּךָ מִתְרָה תְּצַמִּיחַ. וְקִרְנוּ תָרוּם
בִּישׁוּעָתְךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִיְנוּ יְכוּיִן לַצִּפּוֹת לִישׁוּעָה
כָּל־תִּיּוֹם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנָה מִצִּמִּיחַ קִרְנוּ
יִשׁוּעָה :

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנָה אֱלֹהֵינוּ אָב תְּרַחֲמֵנוּ (חֹס)
וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְכָל בְּרַחֲמִים וּבְרַחֲמוֹת אֵת תְּפַלֵּתֵנוּ.
כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּגִים | אַתָּה.

הרב הגדול חיד"א במורה באצבע שלו בסימן ג' אורז קכ"ז כתב וז"ל
בשמע קולנו בכל תפלות חול יתודה וכה יאמר :

מורים אנחנו לפניך בבושט פנים בחרפה וכלימה שחטאנו עוינו
ופשענו לפניך ועברנו על מצות דאורייתא ודרבנן ודרזע
בעיניך עשינו והרי אנו מתחרטים חרטה גמורה ואנחנו שבים
בתשובה. ויהי רצון מלפניך ה' אֵל שְׁתּוֹכְנוּ לְשׁוֹב בְּתוֹבָה שְׁלִימָה
וּתְמַחֹל וּתְסַלַּח וּתְכַסֵּר לָנוּ חֲסָדֵינוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ וּתְמַלֵּא כָל
הַשְּׁמוֹת שִׁפְגָּמָנוּ בָּהֶם וּתוֹצִיא לָאוֹר כָּל גִּיצוֹצוֹת הַקְּדוּשָׁה אֲשֶׁר נִתְּפוּרוּ
עַל יְדֵינוּ וְיִשׁוּב הַכֹּל לֵאמֹתָנוּ הָרָאוּשׁוֹן וְתוֹכְנוּ לְקִיּוֹם כָּל מִצְוֹתֶיךָ
וּלְעֶסֶק בְּתוֹרָתְךָ לְשִׁמְהָ וּתְצִילֵנוּ מִיֵּצֵר הָרָע וּתְפָרְנְסֵנוּ פִּרְנֶסָה טוֹבָה
בְּהִתֵּר וְנַחַת וְרִיחוֹ לְעִבּוּדְךָ. (יְכוּיִן בְּשֵׁם הַקְּדוֹשׁ הַמְּמוּנָה עַל
הַפִּרְנֶסָה דִּיקְרָנוּסָא גִימ' חֲתִיךְ עִם ג' אוֹתִיּוֹת) וְיְכוּיִן דּוּקָא
בְּשִׁמוֹת וְלֹא יוֹצִיא מִפּוֹ :

וכיוס שאין בו תחינכ לומר

יקי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתזכנו לעסוק
בתורה לשמה ובמצות ובגמילות חסדים ויהיו כל מעשינו לשם
שמים ותזכנו להשלים תקין גרין בגלגול זה ותפרנסנו פרנסה

טובה

טובה בהתר בנחת וכריוח (ויכוין שם דיקרנוסא היוצא מפסוק
והריקותי לכם ברכה עד בלי די. ומפסוק נסה עלינו אור פניך
ה') ויכוין דוקא בשם ולא יוציא מפיו:

וּמִלְפָּנֶיךָ מִלְּבָבֵנוּ רִיקָם אֶל־תְּשִׁיבֵנוּ. חֲנֻנִי וְעֲנֻנִי
וּשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ.

בתענית יחיד וכן בתענית צבור יאמר היחיד עננו. וכן השיך ששכח לומר
עננו בין גואל לרומא יאמר כאן ביחיד.

עֲנֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוֹם הַתַּעֲנִית הַזֶּה כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה
אֲנִתָּנוּ. אֶל־תִּפֶּן לְרָשָׁעֵנוּ וְאֶל־תִּתְּעַלֵּם מִלְּבָבֵנוּ מִפְּקֻשְׁתָּנוּ.
הִיָּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ. מָרָם נִקְרָא אֱלֹהִי אֶתָּה תַעֲנֵה.
נִדְבָר וְאַתָּה תִשְׁמַע בְּדָבָר שְׁנֵאֲמַר וְהִיָּה מָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי
אֲעֲנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמֵּעַ: כִּי אֶתָּה יְהוָה
יֵאֱהוֹנָהי פִּוְדָה וּמַצִּיר וְעוֹנָה וּמְרַחֵם בְּכָל־עַת צָרָה וְצוּקָה:
הַשֵּׁךְ מַסִּים בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאֱהוֹנָהי יֵאֱהוֹנָהי לְעוֹנָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּעַת צָרָה:

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת בְּלִפְנֶיךָ: בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה יֵאֱהוֹנָהי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

לְרַצֵּה יְהוָה יֵאֱהוֹנָהי יֵאֱהוֹנָהי בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וּלְתַפְלָתָם שְׁעָה וְהַשֵּׁב הָעֲבוּדָה לְדַבֵּר
בֵּיתְךָ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם מִתְּהִירָה בְּאַהֲבָה
תִּקְבֹּל בְּרָצוֹן וְתִהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל
עַמּוֹ:

כראש חדש ובחול המועד אומרים יעלה ויבא ואם לא אמרו מחזירין
אותו חוץ מערבית של לילי ראש חדש.

אֲרֵהֵנוּ וְאֵרְאֵנוּ יֵעֲכָה וְיִבֹּא וְיִגֵּעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ.

וְכָרוּן יְרוּשָׁלַם עִירָהּ. וְזָכְרוּן מַשְׁחָה בֶן דָּוִד עֲבָדָהּ. וְזָכְרוּן
כָּר עֲמֻדָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל. כְּפֻנָּה כְּפֻמָּה לְמוֹכָה. לְחֹן וְלִחְסֹד
וְלִרְחֻמִּים בְּיוֹם כְּרָאשׁ חֲדָשׁ הַזֶּה. בַּחוּהִים סֶסֶת חֵג
הַמִּצּוֹת הַזֶּה בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה בַּחוּהִים סִיכוֹת חֵג הַסְּפּוֹת
הַזֶּה בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה. לְרַחֵם בּוֹ עֲלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ׃
זָכְרֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְאֵהֲרֹנָה אֲדֹנָינוּ בּוֹ לְמוֹכָה וּפְקָדֵנוּ בּוֹ
לְבִרְכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים מוֹכִים. בְּרַבֵּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים.
חוּם וְחֻנּוֹ וְחִמּוֹד וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֱלֹהֵי עֲלֵינוּ.
כִּי אֵל מִלֶּךְ חֲנוּן וְרַחוּם אָתָּה׃

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: תַּחֲפִין בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ
וְתִחְיֶינָהּ עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ הַמְּחַיֵּה הַמֵּתִים שְׂכֵנֵינוּ
לְצִיּוֹן:

כשהחזן אומר מודים יאמר בלחש מודים דרבנן ויכרע ראשו במודים ובה' יקוף ראשו.

זה מודים דרבנן

מרים אשת יוסף

הוא יהוה (אדני) יאֵהוּוֹנָה

אֶרְהִינוּ וְאֶרְהִי אֲבוֹתֵינוּ

יֵאָדָהּ כִּי בִשְׁמֵר יוֹצֵרָנוּ

יִצְרַר פְּרַמֵּשִׁית בְּרָכוֹת

וְהַיְדוּת אֶת דְּשִׁמְךָ הַגָּדוֹל

וְהִקְדֵּשׁ עַל שְׂהִי' יִרְתָּנוּ

וְקִיּוּמָנוּ בֵּין יְהִינּוּ וּתְהִינּוּ

וְתֵאֵסוּף לְיִשְׂרָאֵל בְּחַצְרוֹת

ולעשות

מֹדִים אֲנִיְכוֹנִי לְךָ שְׂאֵתָה

ד'תק"ל י"ב

יֵאֵדוֹנֵהי אֶרְהִינוּ וְאֶרְהִי

מִבֹּתֵינוּ דְּעוֹלָם וָעֶד

צוֹרֵנוּ צוֹר תַּיִנוּ וּמָגֵן

יִשְׁעֵנוּ אֶתֶּרָה הַזֹּאת. קִדֹּר

גִּלְגָּל נִזְדָּה לָךְ וְנִסְפָּר

תְּהִלָּתָךְ. עַל-חַיֵּינוּ.

הַמְּסֻרִים בְּיָדָהּ וְעַד

נִשְׁמָוֵתֵינוּ הַפְּקֻדוֹת לָהּ.

125

עָמְנוּ וְעַל־גִּפְּלֹאֲתֶיהָ | וְנִעְשׂוֹת רְצוֹנָהּ. וְלַעֲבֹדָהּ
וְטוֹבוֹתֶיהָ שֶׁבְּכָל עֵת. עָרַב | בְּלִבָּב שָׁרִים. עַל שְׁאֵנוּ מוֹדִים
וְבָקָר וְצִהָרִים. הַטּוֹב כִּי־ | זָךְ : בְּרוּךְ אַתָּה הַהוֹדְאוֹת :
לֹא־כָלוּ בְּחַמִּידָה הַמְּרִחִים בִּי־לֹא חֲמוֹ בְּחַמִּידָה כִּי
מַעֲוֹלָם קוֹיֵנוּ לָךְ :

בחנוכה ובסורים אומרים כאן על הנסים. ואם לא אמרו ונזכר קודם
שאמר ה' של חתימת הכרכה חזור. ואם אמר ה' אינו חוזר

עַל הַנְּסִים וְעַד הַפְּרָקָן. וְעַל הַגְּבוּרֹת. וְעַד
הַתְּשׁוּעוֹת וְעַד הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַנִּחְמוֹת
שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה :

לחנוכה

בַּיָּמִי מִתְּתִירָה בְּנוּ יוֹחֲנָן כְּהֵן
גִּדְּרוֹ חֲשִׁמוֹנָאִי וּבְנָיו
כִּשְׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן הָרָשָׁעָה
עַד עֶמְקֵי יִשְׂרָאֵל כִּשְׁכַּחֲתָם
סְתוּרָתָהּ וְהַתְּעַבְּרָם מִחֻקֵּי
רְצוֹנָהּ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
עֲמַדְתָּ דָּהֵם בָּעֵת צָרָתָם.
רַבָּת אֶת רִיבָם. דִּנְתָּ אֶת
דִּינָם. נִקְמַתָּ אֶת נִקְמָתָם.
מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בִּיד חֲלָשִׁים.
וְרַבִּים בִּיד מַעֲשִׂים. וְרָשָׁעִים
בִּיד צְדִיקִים. וּמִמַּאִים בִּיד
מְהוּרִים. וְיָדִים בִּיד עוֹסְקֵי
חֲזוֹרָתָהּ. זָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גִּדְּרוֹ
וְקָדוֹשׁ בְּעוֹדְמָהּ. וְלַעֲמֵךְ יִשְׂרָאֵל

עשית

לסורים

בַּיָּמִי מְרֹדְכִי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן
הַבִּירָה. כִּשְׁעָמְדָה
עַל־הֵם הָמָן הָרָשָׁע. בְּקֶשׁ
לְהַשְׁמִיד כְּתוּרָהּ וְלִאֲבֹד אֶת
כָּל תִּירֵיּוֹתֶיהָ מִנְּעַר וְעַד
זָקֵן מֶלֶךְ וְנָשִׁים בָּיוֹם אֶחָד
כִּשְׁלָשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנָיִם
עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֶתְרָר
וְשִׁלָּלָם לְבוֹז. וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הִפַּרְתָּ אֶת
עֲצָתִי וְנִקְדַּקְתָּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ
וְהַשְׁבֹּתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ
וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו עַד
הָעֵץ. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם גְּסִים
וְנִפְלְאוֹת וְנִזְרָה לְשֵׁם מֶלֶךְ
הַגִּדְּרוֹ מְרֹדְכִי :

קה

שחרית

עֲשֵׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפְרָקָן כְּהִיּוֹם הַזֶּה. וְאַחֵר כֵּךְ בָּאוּ
בְּנֵיךְ לְדָבָר בִּיטָרָה וּפָנוּ אֶת הַיָּכָדָה. וּמִהָרֹו אֶת־מִקְדָּשְׁךָ
וְהִדְלִיקוּ גִירוֹת בְּחִצְרוֹת קִדְשֶׁךָ. וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנֶת יָמִי חֲנֻכָּה
אֵלֶּיךָ בְּהִדְלֵךְ וּבְהוֹדָאָה. וְעֲשֵׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים וּנְפִלָאוֹת וְנוֹרָה
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה :

וְעַל כָּלֶם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמֶם וַיִּתְנַשֵּׂא תָמִיד לְשִׁמְךָ
מִלִּבְּנוּ לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל הַחַיִּים יִדְוֶךָ סֶלָה :

בעשרת ימי תשובה אומרים וכתוב לחיים וכו' ואם לא אמרו וזכור קודם
שאמר ה' בברכת הטוב חזור. ואם לא נזכר עד לאחר שאמר ה' אינו חוזר.
וכתוב לַחַיִּים טוֹבִים כָּרַפְנִי בְּרִיתְךָ .

וַיַּהֲלֵנוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי
טוֹב. הָאֵל יִשְׁוּעָתֵנוּ וְעֲזָרְתָנוּ סֶלָה הָאֵל
הַטוֹב. כְּרוֹךְ אֶתָּה יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה (הי) (בם) הַטוֹב
שִׁמְךָ וְלֶךְ נֶאֱדָרָה לְהוֹדוֹת :

לכתחילה יעקור כל כהן ממקומו כשמתחיל השיץ רצה. אם אינו עוקר
רגליו קודם שיסיים השיץ ברכת עבודה שוב אינו עולה.

בכל מקום שמתפללים בצבור יש שם נשיאות כפים אפילו אין שם סתי'
מיע על כהן לישא את כפיו ולברך את ישראל שנאמר כה רבברכו וכו'.
אע"פ שנטלו הכהנים ידיהם בשחרית חוזרים ונטלים ידיהם בלא ברכה
ולוי יצוק מים על ידי דכהנים. אין שם לוי יצוק בכור לאם. אין שם
בכור לא יצוק ישראל אלא יטלו וכהנים ע"י עצמם.

כשיגיעו כהנים לדוכן אומרים :

יִרְמ' ה' אֵלֵינוּ שְׁתֵּהא בְּרַכָּה זֶה שְׂצוּיְתָנוּ לְבָרֵךְ אֶרֶץ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּרַכָּה שְׁלִימָה וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ מִכְשׁוֹל וְעוֹן מִצַּחַת וְעַד עוֹלָם :

מאריכין עד שיכלה אמן הודאה מפי הצבור. עומדים בדוכן פניהם כלפי
ההיכל ואחוריהם כלפי העם ואצבעותיהם כפופים לתוך כפיהם עד
שהשיצ מסיים מודים יענו אמן הצבור ואז אם הם שנים קורא להם כהנים.
כשמתחיל ברכה טניו כלפי ההיכל וגומר הברכה כלפי העם :

בחזרת

יד

21

שחרית

קו

אין מברכין אלא בלהיך ובעמידה ובנשיאת כפים וּבְקוֹל רם ובכל זה לעיכובא. ואם ברכו בלשון אחר או בישיבה או בלא נ"כ או בקול נמוך צריכים לחזור ולברך ברכת כהנים. ואז כהנים מחזירים פניהם דרך ימין להיכל ואומרים: רבין' העולמים עשינו מה שגזרת עלינו עשה אתה מה שהבטחתנו השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך ישראל :

יאריכו עד שיסיים שיצ שים שלום כדי שיענו אמן על שניהם. אין הכהנים רשאים לחזור פניהם עד שיתחיל השיץ שים שלום ואינם רשאים לכוף אצבעותיהם עד שיחזירו פניהם. ועומדים שם ואינם רשאים לעקור משם עד שיסיימו הציבור אמן אחר ברכת שים שלום. אין שיץ רשאי לענות אמן אחר נ"כ. אם שיץ כהן לא ישא כפיו ואם אין שם כהן אלא הוא ומובטח לו שיחזור לתפלתו ישא כפיו כיצד יעשה יעקור רגליו מעט ברצה ויאמר עד ולך גאה להודות ועלה לדוכן ויברך ביכ ויקרא לו אחר. ומסיים השיץ שים שלום. בשעה שמברכים אין לומר שום פסוק אלא ישתקו ויכוונו לברכה :

בשעה שהשיץ אומר ברכת כהנים טוב לומר תפלה זו ויכוין השם הגדול והקדוש בן עשרים ושתיים אותיות היוצא מפסוקים של ברכת כהנים ולא יוציא מפיו השמות חיי :

אל נא קרב תשועת מצפיד (רית אנקתם)
פחדך סר תוציאם ממאסר (רית פסתם)
פדה סועים פקח סומים ישעך מצפים (רית פספסים)
דלה יוקשים וקבץ נפוצים סמוך יי תפלתנו (רית דיונסים)
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד :

הרואה חלום ונפשו עגומה יאמר בעת נשיאות כפים :
רבונו של עולם אני שר'ך וחלומותי שלך. חלום חלמתי ואני יודע מרה הוא. בין שחלמתי אני לעצמי ובין שחלמו לי אחרים. ובין שחלמתי על אחרים. אם טובים הם חזקם ואמצם כחלומותי של יוסף הצדיק ואם צריכים רפואה רפאם כמי מרדה על ידי משה רבינו עלי השלום. וכמי יריחו עלי ידי אלישע וכמרים מצרעתה וננעמן מצרעתו וכחזקיהו מחליו. וכשם שהפכת קללת בלעם דרשע לברכה כן הפוך כל חלומותי עלי ועל כל ישראל לטובה. ותרצני ברחמיך הרבים :

ויש לו להשלים חפ' זו עם גמר ברכת כהנים כדי שיענו הקהל אמן אחר תפלתו גם כן ואז תתקיים תפלתו זו.

שים

שִׁים שְׁלוֹם מוֹבָה וּבִרְכָּה חַיִּים חַן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים
עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וּבִרְכָנוּ אֲבִינוּ
בְּכָנוּ בְּאַחַד בָּאוֹר פְּנִיךָ כִּי בָאוֹר פְּנִיךָ נִתַּתָּ לָנוּ
יְהוָהּ יֵהְיוּ וְיִהְיוּ אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה וְחַיִּים. אֲהַבָּה וְחֶסֶד.
צְדָקָה וּרְחֻמִּים. בִּרְכָּה וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
לְבָרְכָנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת־כָּל־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּרוּכ־עוֹ
וְשְׁלוֹם :

בעשרת ימי תשובה אומרים

וּבְסֵפֶר חַיִּים בִּרְכָּה וְשְׁלוֹם וּפְרֻסָּה מוֹבָה וַיְשׁוּעָה וְנִחְמָה
וְנִזְרוֹת מוֹבוֹת נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל רַחֲמִים מוֹכִים וְשָׁלוֹם : ואם לא אסרו דינו כמו וכתוב.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְיִהְיוּ וְיִהְיוּ אֱלֹהֵינוּ יֵהְיוּ אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן :

יְהִיו לְרִצּוֹן | אֲמַר־כִּי וְיִהְיוּ לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה
יֵהְיוּ וְיִהְיוּ צוּרֵי וְגֹאֲלֵי :

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מָרֵעַ. וְשִׁפְתוֹתַי מְדַבֵּר מִרְמָה.
וּלְמַקְלֵלִי נִפְשֵׁי תְדוּם. וְנִפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל
תְּהִיָּה. פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף
נִפְשִׁי. וְכָל־תַּקְמִים עָלַי לְרַעְרֵה. מִהֲרָה הֲפֹר עֲצָתְךָ
וְקִלְקֵל מַחֲשַׁבוֹתַי. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְרוֹשֶׁתְךָ.
לְמַעַן יִחַלְצוּן יְרִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְנִי :
יְהִיו לְרִצּוֹן | אֲמַר־כִּי וְיִהְיוּ לְבִי לְפָנֶיךָ
יְהוָה יֵהְיוּ וְיִהְיוּ צוּרֵי וְגֹאֲלֵי :

ויש אומרים תסלה זו

יְרִמ' ה' או"א שלא תעלה קנאת אח־ים עלי ולא קנאתי עַל־
אח־ים

שחרית

קמ

אחרים ושל אכעס היום ושל אכעסך ותצילני מיצה"ר ותן
בלבי הכנעה וענוה ויראת חטא, מלכנו ואלהינו יחד שמך בעולמך
ובנה ביתך, שכלל היכלך, וקבץ גלויורינינו, פדה צאנך ושמח
עדתך במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך אמן :

יאמר נא ישראל נוסח תפלה זו מכריזת ידו של הרב מופת הדור
כמהריר חיד"א זצוק"ל :

יְרֵמ' ה' או"א שתרחמנו ותחיינו חיים ארוכים, חיים של שלום,
חיים של טובה, חיים של ברכה, חיים של פרנסה, חיים של
חלוק עצמות, חיים שיש בהם יראת חטא, חיים שאין בהם בושה
וכלימה, חיים של עושר וכבוד, חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת
שמים, חיים שתמלא משאלות לבנו לטובה לעבודתך :

כורע ופוסע ג' פסיעות לאחריי בכריעה אחת וקודם שיזקוף כשיאמר עושה
שלום במרומי הופך פניו לשמאלו, והוא ברחמי יעשה שלום עלינו לימינו,
ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן לפניו, כשפוסע עוקר רגל שמאל החלה :
ואם יש אחריי מי שלא גמר תפלתו ימתין לפחות עד שיסיים לפסוע.

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם (בעשיית השלום) בְּמִרְוֵמֵי הוּא בְּרַחֲמֵי
יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְאִמְרוּ אָמֵן :

וטוב לומר אחר כך

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתבנה בית המקדש
במהרה בימינו ורתן חלקנו בתורתך אמן :

במקום שכלו הג' פסיעות יעמוד ולא יחזור למקומו עד שיגיע שיץ לקדושה.
והשיץ יעמוד שיעור ד' אמות, ובחזרת שליח צבור כל העם חייבים לעמוד
ולכוין בכל הכרכות ולענות אמן שאם לא יש תשעה מכוונים לכרכותיו
קרוב שיהיו ברכותיו לבטלה :

בעשרת ימי תשובה אימרים אבינו מלכנו שחרית ומנח: קידם נפילת אפים
אָבִינוּ מִדְּבַנֵּי חֲמָאנוּ דְּפָגְיָה
אָבִינוּ יְכוּיִן יְהוּהָ (יְכוּיִן יְהוּהָ) אֵין קְנוּ מִקְדָּה אִקְדָּה אֲתָה :
אָבִינוּ מִדְּבַנֵּי עֲשֶׂה עֲמָנוּ דְּמַעַן שְׁמִיךְ :

אבינו

קי

שחרית

- : אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חֲדָשׁ עֲלֵינוּ שָׁנָה מוֹבָה
: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בַּיָּמַר מַעֲלֵינוּ כָּד גְּזִירוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת
: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בַּיָּמַר מַחֲשָׁבוֹת שְׁנָאִינוּ
: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הִפָּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ
: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כִּכָּה כָּד צָר וּמִשְׁטָמִין מַעֲלֵנוּ
: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כִּכָּה הִבֵּר וַחֲרֵב וְרָעָה וְרָעַב וְשָׂבִי וּבָזָה
: וּמִשְׁחָרִית וּמִגָּפָה וְנֹצֵר הָרָע וְחוֹלָאִים רָעִים מִבְּנֵי בְרִיתְךָ
: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָד־חוֹלֵי עַמְּךָ
: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מִנֵּע מִגָּפָה מִנִּחְתָּךְ
: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זְכוּר כִּי עָפָר אָנַחְנוּ
: יְיָבִינוּ מִלְכֵנוּ מִחוֹר וּסְלַח לְכָד עֲוֹנוֹתֵינוּ
: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מְרַע רוּע גִּזֵּר דִּינֵנוּ יִכְיוּ בִשֵּׁ קִרְע שָׁמַן
: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מִחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּד שְׁטָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ
: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מַחֲה וְחַעֲבֵר פִּשְׁעֵינוּ מִגֵּד עֵינֶיךָ
: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסִפָּר חַיִּים מוֹכִים
: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסִפָּר צַדִּיקִים וְחַסִּידִים
: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסִפָּר יִשְׂרָאֵל וְתַמִּימִים
: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסִפָּר פְּרִנְסָה וּבְכַפָּרָה מוֹבָה

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתתן לי ולבני ביתי
ולכל הסומכים על שולחני היום ובכל יום ויום מזונותי
ומזונותיהם בכבוד בזכות שמך הגדול והקדוש **דיקרנוסא**
הממונרה על הפרנסה *

- : אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסִפָּר מְחִיכָה וּסְקִיכָה וּבְפָרָה
: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסִפָּר גְּאֻלָּה וּישׁוּעָה
: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן מוֹב מִלְפָּנֶיךָ
: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַצַּמַּח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב
: אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הָרֵם קִרְנֵן יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ

שחרית

קיא

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ וְהָרַם קֶרֶן מְשִׁיחָךְ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הִחְיֵנוּ בְּתִשְׁבּוּבָה שְׂרָמָה לְפָנֶיךָ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אֵם לֹא לְמַעַנֵנוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ אֵל תִּשְׁיֹבֵנוּ רִיקִם מִלְפָנֶיךָ

אלו הם הימים שאין נוסלים על סניהם ואין אומרים תחנון לא בשחרית ולא במנחה. ראש חדש, מועד, כל ימי ניסן, ססח שני, ליג לעומר ומנחה שלפניהם, מריח סיון עד ייב בו והוא בכלל, תשעה באב, חמשה עשר באב, ובמנחה שלפניהם, ערב ראש השנה, מערב יום כסיר עד סוף תשרי, חנוכה, חמשה עשר בשבט, פורים, ייד וסיו של אדר ראשון ומנחה שלפניהם, וכשיש מילה בבהכ"נ או אפי' שהמילה בבית אם יש אבי הבן או סנדק בבהכ"נ, וכשיש חתן בבית הכנסת :

אֲנֵנוּ יְהוָה יֵהְיוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תְּבָא
 לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל תִּתְּעַלֵּם מִלְכֵנוּ מִתְחַנְּתֵנוּ.
 שְׁאִין אֲנַחְנוּ עוֹי פְּנִים וְחָשִׁי עוֹרְךָ לֹאמַר לְפָנֶיךָ
 יְהוָה יֵהְיוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים
 אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲכַל חָטָאנוּ. עוֹיֵנוּ. פֶּשַׁעֵנוּ.
 אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשִׁי בֵיתֵנוּ : אֲשָׁמנוּ. בְּגִדֵנוּ.
 גְּזוּלֵנוּ. דִּבְרָנוּ דוּפִי. הִעֵוֵינוּ. וְהִרְשָׁעֵנוּ. וְדָנוּ.
 הִמְסָנוּ. טַפְלָנוּ שָׁמַר. יַעֲצֵנוּ עֲצוֹת רָעוֹת. בּוֹכָנוּ.
 בְּעֶסְנוּ. לִצְנוּ. מִרְדָּנוּ. מְרִינוּ. גֹּאֲצֵנוּ. גֹּאֲפָנוּ.
 סָרְרָנוּ. עוֹיֵנוּ פֶּשַׁעֵנוּ. פְּגָמָנוּ. צָרְרָנוּ. צַעֲרָנוּ אֵב וְאֵם.
 חָשִׁינוּ עוֹרְךָ. רָשָׁעֵנוּ. שִׁחַתָּנוּ. תַּעֲבָנוּ. תָּעִינוּ
 וְתַעֲתָעֵנוּ. וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמְשַׁפְּטֶיךָ הַטּוֹבִים
 וְלֹא שָׁוָה לָנוּ : וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל־הַבָּא
 עָלֵינוּ כִּי־אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעֵנוּ :

מִה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמֵה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ
 שׁוֹבֵן שְׁחָקִים הֲלֹא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת
 אִתָּךְ יוֹדֵעַ. אַתָּה יוֹדֵעַ רְזִי עִוְזָם וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי
 כְּלִיָּחִי. אַתָּה הִפֵּשׁ כָּל־חֲדָרֵי־בֵּטֶן וְרָאָה כָּל־יֹצֵאת
 וּלְבִי. אֵין דְּבָר נֶעְזָם מִמֶּךָ וְאֵין גִּסְתָּר מִגִּגְד עֵינֶיךָ ;
 יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{יֵאָהֲדוּנָה} יֵאָהֲדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי
 אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּמְחֹל לָנוּ אֶת־כָּל־חַטָּאתֵנוּ וְתִכַּפֵּר
 קָנוּ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחֹל וְתִסְלַח לְכָל־
 פֶּשְׁעֵינוּ : וְסַלְּחָת לַעֲוֹנֵנוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ : סִלַּח
 לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחֹל לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ כִּי פִשְׁעֵנוּ
 כִּי־אַתָּה אֲדָנִי טוֹב וְסַלַּח וּרְב־חֶסֶד לְכָל־קוֹרְאֶיךָ ;
 לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה ^{יֵאָהֲדוּנָה} יֵאָהֲדוּנָהי וְסַלְּחָת לַעֲוֹנֵי כִּי רַב־
 הוּא : לְמַעַן שִׁמְךָ יְהוָה ^{יֵאָהֲדוּנָה} יֵאָהֲדוּנָהי תַּחֲיֵינִי בְּצִדְקָתְךָ |
 תּוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי : יְהוָה ^{יֵאָהֲדוּנָה} יֵאָהֲדוּנָהי צְבָאוֹת עֲמָנוּ
 מִשָּׁנָב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה : יְהוָה ^{יֵאָהֲדוּנָה} יֵאָהֲדוּנָהי צְבָאוֹת
 אֱשֵׁרֵי אָדָם בָּטַח בְּךָ : יְהוָה ^{יֵאָהֲדוּנָה} יֵאָהֲדוּנָהי רַחוּמֵי
 חֲמֻדָּה יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קִרְאָנוּ : תִּשְׁיִבֵנוּ יְהוָה ^{יֵאָהֲדוּנָה} יֵאָהֲדוּנָהי |
 אֱלֹהֶיךָ וְנִשְׁוֹכָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקָרְבָּם : ע"כ

אֵל אֶרֶךְ אַפִּים אַתָּה וּבָעַר חֲרָתִּים גְּדַלְתָּ רַחֲמֶיךָ וְחֲסָדֶיךָ
 תִּזְכּוֹר הַיּוֹם קִדְּעָה יְהִיְיָ כִּמּוֹ שְׁהוֹרַעְתָּ גִּעְיוֹ מִקָּרָם
 וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ. וְיִרְדַּ יְהוָה ^{יֵאָהֲדוּנָה} יֵאָהֲדוּנָהי בָּעֲנֵן וְיִתְצַב
 עִמּוֹ שָׁם וְיִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה ^{יֵאָהֲדוּנָה} יֵאָהֲדוּנָהי וְשָׁם נִאֶמַר :
 וַיַּעֲבֹר יְהוָה ^{יֵאָהֲדוּנָה} יֵאָהֲדוּנָהי עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה ^{יֵאָהֲדוּנָה} יֵאָהֲדוּנָהי
 יְהוָה ^{יֵאָהֲדוּנָה} יֵאָהֲדוּנָהי אֵל בְּרַחוּם גִּדְּלוֹת דָּאָרְךָ הָאֵפִים וּרְב־חֶסֶד
 וְאַמֶּת : הִנֵּר חֶסֶד מְרַאפִים יִשְׂאֵא יַעֲזֵן וּפִשְׁעֵי יִבְחָטָא יִנְקָה :

רחום והנון חָמָאנוּ קָפְנִיָהּ בְּחַם עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

לְדוֹד אֱלִיָּהּ יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ יֵאָהֳדוּנָהּ נִפְשִׁי אֶשָּׂא : אֱלֹהֵי בָרָךְ
בְּמַחְתִּי אֶל־אֲבוֹשָׁה אֶל־יַעֲלֶצוּ אוֹיְבֵי לִי : גַּם
כָּל־קִנְיִי לֹא יִבְשׁוּ יִבְשׁוּ תַבּוּגִדִים רִיקָם : דְּרָכֶיךָ
יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ יֵאָהֳדוּנָהּ הוֹדִיעֵנִי אֲרָחוֹתֶיךָ לְמַדְנִי : הִדְרִיכֵנִי
בְּאַמְתֶּךָ | וְלְמַדְנִי כִּי־אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתָךְ קִנְיִתִּי
כָּל הַיּוֹם : וְכִרְבַּתְּמִיךָ יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ יֵאָהֳדוּנָהּ וְחִסְדֶּיךָ כִּי
מַעֲוֹלָם הָמָּה : הַפֹּאֶת גְּעוּרִי | וּפִשְׁעֵי אֶלְתִּזְכָּר
כַּחֲסִדֶּךָ וְכִרְלִי־אַתָּה לְמַעַן טוֹבָה יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ יֵאָהֳדוּנָהּ :
טוֹב־וְיִשְׁרָ יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ יֵאָהֳדוּנָהּ עֲרִכָן יוֹרֶה תַּמָּאִים
בְּדָרְךָ : יִדְרֶךְ עֲנֻוִים בְּמִשְׁפָּט וְיִלְמַד עֲנֻוִים דְּרָכָו :
כָּל־אֲרָחוֹת יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ יֵאָהֳדוּנָהּ חֶסֶד וְאַמֶּת לְנֹצְרֵי
בְּרִיתוֹ וְעַלְתִּיו : לְמַעַן־שִׁמְךָ יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ יֵאָהֳדוּנָהּ וְסִלַּחְתָּ
לְעוֹנֵי כִּי־רַב־הוּא : מִי־זֶה הָאִישׁ יֵרָא יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ יֵאָהֳדוּנָהּ
יִוֹרְנוּ בְּדָרְךָ יִבְחָר : נִפְשׁוּ בְּטוֹב תִּלֵּן וְזָרְעוּ יִירֶשׁ
אֶרֶץ : סוֹד יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ יֵאָהֳדוּנָהּ לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם :
עֲיִנֵּי תָמִיד אֶל־יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ יֵאָהֳדוּנָהּ כִּי הוּא־יוֹצִיא מִרְשַׁת
רָגְלִי : פָּנָה אֵלַי וְחַנּוּנִי כִּי־יַחֲדִיד וְעֲנִי אָנִי : צְרוֹת
לִבִּי הִרְחִיבוּ מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי : רְאֵה עֲנִי וְעֲמָלִי
וְשָׂא לְכָל חַטָּאתִי : רְאֵה אוֹיְבֵי כִּי רָבוּ וְשָׂנְאֵת חֲמָם
שָׂנְאוּנִי : שִׁמְרָה נִפְשִׁי וְתַצִּילֵנִי אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חֲסִיתִי
בָּךְ : תָּם וְיִשְׁרָ יִצְרוּנִי כִּי קִנְיִתֶיךָ : פָּדָה אֱלֹהִים אֶת
יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו : וְהוּא יַפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל
מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו :

יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ יֵאָהֳדוּנָהּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ. וְהִנָּחֵם

עַל הַרְעָה לַעֲמָךְ :

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ אָבִינוּ אֶתָּה. אָבִינוּ מִלְכֵנוּ אֵין
לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹא אֶתָּה. אָבִינוּ מִלְכֵנוּ
רַחֵם עָלֵינוּ. אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חַנּוּן וְעֵינּוּ. כִּי אֵין
בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד לְמַעַן
שְׁמֹךְ הַגָּדוֹל וְרוֹשִׁיעֵנוּ : וְאַנְחֵנוּ לֹא נִדְעַ
מִהֲנַעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ : זְכוּר רַחֲמֶיךָ
יְהוָה יֵאֱחָדֹנְהִי וְחֶסְדֶּיךָ כִּי מַעֲוָלִים הָמָּה :
יְהִי־חֶסְדְּךָ יְהוָה יֵאֱחָדֹנְהִי עָלֵינוּ כְּאֶשֶׁר
יַחֲלֵנוּ לָךְ : אֵל תִּזְכֹּר־לָנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשׁוֹנוֹם
מִיָּהר יִקְדָּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דָלוּנוּ מְאֹד : עֲזָרְנוּ
בְּשֵׁם יְהוָה יֵאֱחָדֹנְהִי עֲשֵׂה שְׂמִים וְאָרֶץ :
חַנּוּן יְהוָה יֵאֱחָדֹנְהִי חַנּוּן כִּי רַב שְׁבַעֲנוּ בּוֹ :
בְּרָגְנוּ רַחֵם תִּזְכֹּר : בְּרָגְנוּ אֶהְבֶּה תִּזְכֹּר. בְּרָגְנוּ
עִקְרָה תִּזְכֹּר. בְּרָגְנוּ תְּמִימוֹת תִּזְכֹּר. יְהוָה
יֵאֱחָדֹנְהִי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קָרְאֵנוּ :
כִּי־הוּא יִרְעַ וְיִצְרֵנוּ זְכוּר כִּי־עַפְרָ אֲנַחְנוּ :
עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֹךְ.
וְהַצִּילֵנוּ וּכְפָר עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ :

ואומר חצי קדיש וכו' וביום ב' וה' עומד ואומר אל מלך וכו'.

אל מלך יושב על כסא בְּחִמִּים ומתנהג בְּחִסְדוֹת
מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עִמּוֹ מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן : מְרַבֶּה

מִחִילָה בְּחַטָּאִים וּסְלִיחָה לַפּוֹשְׁעִים : עוֹשֶׂה צְדָמוֹת
 עִם כָּל־בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא כִרְעַתָּם לָהֶם גּוֹמֵל. אֵל
 הוֹרֵתָנוּ לִזְמַר מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה זְכוֹר לָנוּ חַיִּים
 בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה. כָּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָּעָנּוּ מִקֶּדֶם וְכֵן
 כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ. וַיֵּרֶד יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהי בָּעָנּוּ וַיִּתְּנָבֵב
 עִמָּן שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהי וְשֵׁם נֶאֱמָר :
 וַיַּעֲבֹר יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהי | עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה
 יֵאָהֳדוּנָהי יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהי אֵל בְּרַחוּם יוֹחֲנָן
 יֵאָרֶךְ יָאֵפִים יוֹרֵב־חֶסֶד וְיֵאֱמָת : מִנְצֵר חֶסֶד סֵלָאֲלָפִים

עִים א. ב. יִלְשָׁא עוֹן יֵאֲפָשַׁע יִנְחָטָא יִנְגָּקָה :

אֲנָשִׁי אֱמוּנָה אֲבָדוּ. בָּאִים בְּכַח מַעֲשִׂיהֶם.
 גְּבוּרִים לַעֲמֹד בַּפֶּרֶץ. הוֹחִים אֶת
 הַגְּזֵרוֹת : הָיוּ לָנוּ לְחֹמָה. וּלְמַחֶסֶה בַּיּוֹם זֶעַם :
 זוֹעֵכִים אֶף בְּלַחֲשֵׁם. חֲמָה עָצְרוּ בְּשׁוּעֵם :
 מָרָם קָרְאוּ עֲנִיָּהם. יוֹדְעִים לַעֲתוֹר וּלְרִצּוֹת :
 כָּאֵב רַחֲמֹת לְמַעַנָּם. לֹא הִשְׁבִּיבוֹת פְּנֵיהֶם
 רִיקָם : מָרַב עֲוִינֵנו אֲבָדָנוּם. נֶאֱסָפוּ מִנוּ
 בְּחַטָּאֵינוּ. סָעוּ הֵמָּה לְמָנו חוֹת .
 עָזְבוּ אוֹתָנוּ לְאֲנָחוֹת : פָּסוּ גוֹדְרֵי
 גֵּדֵר. צוֹמָתוֹ מִטִּיבֵי חֲמָה : קָמִים בַּפֶּרֶץ אֵין.
 רֵאוּם לְרִצּוֹתָהּ אֶפְסוּ : שׁוֹמְטֵנוּ בְּאַרְבַּע פְּנוֹת.
 תְּרוּפָה לֹא מֵצָאנוּ : שָׁבָנוּ אֵלֶיךָ בְּבוֹשֶׁת
 פָּנֵינוּ לִישְׁחָרֵךְ אֵל בָּיעַת צְרוּתֵינוּ :

אֵל מְקֹד יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּתַסְדוֹת. מוֹחֵל

עֲנוֹת עֲמוֹ מַעֲבִיר רֹאשׁוֹן רֹאשׁוֹן. מְרַבֵּה מְחִיכָה
 כְּחַמְאִים וּמְלִיכָה לְפִשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר
 וְרוּחַ. לֹא כָרַעְתֶּם לָהֶם גּוֹמֵל. אֵל הַיּוֹרֶתְנוּ לְדוֹמֵר מִדּוֹת שְׁלֹשׁ
 עֲשָׂרָה זְכוּר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה. כְּמוֹ שֶׁהוֹרֶעַת
 לָעָנִי מִקֶּדֶם וְכֵן פָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ. וְיָיָהּ יְהוָה יְהוָה
 בָּעָנִי וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה יְהוָה יְהוָה וְשֵׁם
 נִימָר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
 יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
 חֲסִיד וְיָיָהּ מִתְּחִלָּה נֶצֶר חֲסִיד לְאֲפִים יְנִישָׁא יֵאָדָן וּפְשָׁעֵיב
 יְיָ וְחַמְאָה וְנִקְחָה:

ע"ס חשריק

תִּמְחַנּוּ מִרְעוֹת. תִּשְׁשׁ כְּחֵנוּ מִצְרוֹת: שְׁחֵנוּ
 עַד לְמָאד שְׁפָלָנוּ עַד עָפָר: רַחוּם
 כֶּךָ הִיא מִדְּתָנוּ. קָשִׁי עוֹרֶךְ וּמְמָרִים אֲנַחְנוּ:
 צַעֲקָנוּ בְּפִינוּ חֲטָאֵנוּ. פִּתְלֵהוּל וְעִקֵּשׁ לִבֵּנוּ:
 עֲלִיּוֹן רַחֲמֶיךָ מֵעוֹלָם. סְלִיחָה עִמָּךְ הִיא:
 נַחֵם עַל הָרָעָה. מִטָּה כְּלָפִי חֲסִיד: לֹא תִתְעַלֵּם
 בְּעֵתוֹת כָּאֵל. כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ: יוֹדַע
 לְעֵינֵי הַכֹּל מִיָּבֶד וְחֲסִיד עִמָּנוּ: חֲתוּם פִּי
 שָׁמֶן וְאֵל יִשְׁטִין עָלֵינוּ. זַעֲזַע בּוֹ וַיְהִי. וַיַּעֲמִיד
 מִלִּין טוֹב לְצַדִּיקָנוּ הוּא יִגִּיד יִשְׁרָנוּ: דִּרְכֶּיךָ
 רַחוּם וְחֵנוּן. גְּלִית לְנַאֲמָן בֵּית: בְּבִקְשׁוֹ אִזּוּ
 מִלְּפָנֶיךָ אֲמוֹנֶתְךָ הוֹרֶעַת לוֹ:

אֵל מְקֵד יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּתַסְדּוֹת. מוֹחֵד
 עֲנוֹת עֲמוֹ מַעֲבִיר רֹאשׁוֹן רֹאשׁוֹן. מְרַבֵּה מְחִיכָה כְּחַמְאִים

יְהוָה עֲדָנָה יִאֲהֹדֶנָּה עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ : זְכַר־רַחֲמֶיךָ
 יְהוָה אֲדָנָה יִאֲהֹדֶנָּה וְחֶסֶדְךָ כִּי מַעֲוֹלִים הָמָּה : יַעֲנֶךָ
 יְהוָה אֲדָנָה יִאֲהֹדֶנָּה בְּיוֹם צָרָה יִשְׁלָכֶךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב :
 יְהוָה אֲדָנָה יִאֲהֹדֶנָּה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קָרָאנוּ :
 אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ חֲנֻנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה
 עִמָּנוּ צְדָקָה בְּרוּךְ רַחֲמֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לִמְעַן שְׁמֶךָ :
 וַעֲתָה אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ אֶת־עַמְּךָ מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וַתַּעַשׂ לָךְ שֵׁם בְּיוֹם הַזֶּה
 חֲטָאנוּ רָשָׁעֵנוּ : אֲדָנִי כְּכֹד־צִדְקָתֶיךָ יֵשֶׁב נָא אִפֶּךָ
 וְחֲמַתְךָ מֵעִירְךָ יְרוּשָׁלַם חֲרֹדֶשֶׁךָ כִּי בַחֲטָאֵינוּ
 וּבַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ יְרוּשָׁלַם וְעַמְּךָ לְחֶרֶף לְכָל־
 סְבִיבֹתֵינוּ : וַעֲתָה אֲשַׁמַּע אֱלֹהֵינוּ אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ
 וְאֶל־תַּחֲנוּנָיו וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל־מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לִמְעַן
 אֲדָנִי : הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזֻנֶיךָ וְשָׁמַע פֶּקֶח עֵינֶיךָ וּרְאָה
 שְׁמִמֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֶיךָ כִּי לֹא
 עַל־צִדְקָתֵינוּ אֲנַחֲנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי
 עַל־בְּרַחֲמֶיךָ הִרְבִּים : אֲדָנִי אֲשַׁמַּע אֲדָנִי אֶסְתַּח
 אֲדָנִי אֶהְיֶיכָה וְעֲשֵׂה אֶל־תַּאֲחֵר לִמְעַנֶּךָ אֶרְחִי
 כִּי־שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמְּךָ : אֲבִינוּ אֲבִי
 הַבְּרִחָמָן הִרְאֵנוּ אֹרֹת לְמוֹכָרָה וְקִבֵּין גְּפוּצוֹתֵינוּ
 מֵאַרְבַּע פְּגָפוֹת הָאָרֶץ וַיִּדְעוּ כָּל הַגּוֹיִם כִּי־
 אַתָּה יְהוָה אֲדָנָה יִאֲהֹדֶנָּה אֲבִינוּ אַתָּה אֲנַחֲנוּ תַחֲמֹר
 וְאַתָּה יוֹצֵרֵנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ בָּלָנוּ : אֲבִינוּ מַלְכֵנוּ
 צוּרֵנוּ וְגֹאֲלָנוּ חוֹסֶה יְהוָה אֲדָנָה יִאֲהֹדֶנָּה עַל־עַמְּךָ וְאֶרֶץ
 תַּתֵּן נַחֲלָתְךָ לְחֶרֶף לְמַשְׁלִבָם גּוֹיִם לָמָּה יֹאמְרוּ
 בְּעַמִּים אֵיזָה אֱלֹהֵיהֶם : יִבָּעֵנוּ יְהוָה אֲדָנָה יִאֲהֹדֶנָּה כִּי
 חֲטָאנוּ וְאֵין מִי יַעֲמֹד בַּעֲדֵנוּ אֵלָּא שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל

יַעֲמֹד לָנוּ בְּעֵת צָרָה וּבְרַחֵם אָב עַל בָּנָיו רַחֵם
 עָלֵינוּ חֲמוּל עַל עַמּוֹךְ וּבְרַחֵם עַל גִּתְלֶתֶךָ חוֹסֶה גָּא
 כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ חֲנֻנוּ מִלִּבְּנוּ וְעֲנֵנוּ לֵךְ יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ
 הַצְדָּקָה עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל עֵת וְעַתָּה תִּבְטֵן גָּא
 וְהוֹשִׁיעָה גָּא צֶאן מִרְעִיתֶךָ. אֵל יִמְשַׁל־בְּנוּ קִצֹּף בִּי
 לֵךְ יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ הַיְשׁוּעָה בְּךָ תוֹחַלְתֵּנוּ אֱלֹהִים
 סְלִיחוֹת אֲנָא סָלַח גָּא בִּי אֵל טוֹב וְסָלַח אֶתְּךָ :
 אֲנָא מִלֶּדֶ רַחוּם וְחַנּוּן זְכוּר וְהִבְטֵ לְבָרִית בֵּין
 הַבְּתָרִים וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ עֶקֶדֶת יְחִיד.
 וְלִמְעַן יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ. אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ אָבִינוּ. וְאֵל
 תִּפְשֵׁנוּ מִלִּבְּנוּ וְאֵל תִּשְׁכַּחֵנוּ יוֹצֵרֵנוּ. וְאֵל
 תַּעֲשֵׂ עִמָּנוּ כָּלֶה בְּגָלוּתֵינוּ. בִּי אֵל מִלֶּךְ חַנּוּן
 וְרַחוּם אֶתְּךָ : אֵין כְּמוֹךָ חַנּוּן וְרַחוּם אֱלֹהֵינוּ.
 אֵין כְּמוֹךָ אֵל אֶתְּךָ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת.
 הוֹשִׁיעֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ מִרַעַשׁ וּמִרְגָּז הַצִּילָנוּ זְכוּר
 לַעֲבֹדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיֵּעֶקֶב אֵל־תִּפְּן
 אֲל־קִשִּׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל־רַשָּׁעוֹ וְאֵל־חַטָּאתוֹ :
 שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ וְהִנָּחֵם עַל־חֲרָעָה לַעֲמֶיךָ :
 וְהִסֵּר מִפָּנָיו מִכַּת הַמָּוֶת בִּי רַחוּם אֶתְּךָ בִּי כֵן
 דִּרְכֶּךָ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד חֲנּוּם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר.
 אֲנָא יְהוָה | יֵאָהֳדוּנָהּ הוֹשִׁיעָה גָּא : אֲנָא
 יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ תַּצְלִיחָה גָּא. אֲנָא יְהוָה

יֵאָהֳדוֹנִהי עֲנֵנוּ בַּיּוֹם קָרָאנוּ: לֵךְ יְהוָה יֵאָהֳדוֹנִהי
 קוֹיֵנוּ. לֵךְ יְהוָה יֵאָהֳדוֹנִהי חֲכִינֵנוּ. לֵךְ יְהוָה
 יֵאָהֳדוֹנִהי נִיחַל אֶל תַּחֲשֶׁה וְתַעֲנֵנוּ. כִּי נֶאֱמָו
 גּוֹיִם אֲבָדָה תִּקְוָתָם כֹּל־כֶּדֶךְ לֵךְ תִּכְרַע
 וְכִרְקוּמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה:

הַפּוֹתֵחַ יָד בְּתִשְׁבּוּרָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים.
 נִבְהֵלָה נַפְשֵׁנוּ מֵרֹב עֲצוּבֵינוּ. אֵל תִּשְׁכַּחֲנוּ
 נִצַּח קוּמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ. אֵל תִּשְׁפֹּךְ חֲרוֹנְךָ עָלֵינוּ כִּי
 עָמָךְ אֲנַחֲנוּ בְּנֵי בְרִיתְךָ. אֵל הַבִּיטָה דָּל כְּבוֹדֵנוּ
 בְּגוֹיִם וְשִׁקְצוֹנוּ כְּטִמְאֹת הַנֶּגֶד עַד מְתֵי עוֹד
 בְּשָׁבִי וְתִפְאַרְתְּךָ בְּיַד צָר. הִמָּה יִרְאוּ וַיִּבְשּׁוּ
 וַיִּחַתּוּ מִכְּבוֹרְתָם עוֹרְרָה גְבוּרְתְּךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן
 שְׁמֶךָ. אֵל יִמְעֹטוּ לְפָנֶיךָ תִּקְאוּתֵינוּ מֵהָר יִקְדְּמוֹנוּ
 רַחֲמֶךָ בָּעֵת צָרוֹתֵנוּ לֹא לְמַעַנְנוּ אֶלָּא לְמַעַנְךָ
 פֶּעוּל וְלֹא תִשְׁחַת אֶת זִכְרֵךְ שְׁאֲרִיתֵנוּ כִּי לֵךְ מִיַּחֲלוּת
 עֲיִנֵּינוּ כִּי אֵל מְלֹךְ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה. וְזָכוּר
 עֲדוּתֵינוּ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד אוֹמְרִים פְּעָמִים בְּאַחֲבָה
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה יֵאָהֳדוֹנִהי אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יֵאָהֳדוֹנִהי אֶחָד:

ואומר חזון חצי קדיש

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא (כאן יענה אמן א' ויכוין
 אידהנוי"ה גימ' אמן) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיה
 וַיִּמְדֵּיךְ מַלְכוּתִיהָ. וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנִיהָ. וַיִּסְרַב
 מְשִׁיתִיהָ. (אמן ב' ויכוין אידהנוי"ה) בְּחֵיכוֹן וּבְיִמְיִכוֹן
 וּבְחֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזֶמֶן קָרִיב וְאָמְרוּ
 (אמן ג' ויכוין אידהנוי"ה ויאמר עד דאמירן בעלמא) אָמֵן:

שחרית

קבא

יְהִי שְׁמִיּהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמֵי־אֵיתְבָּרַךְ.
וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמָם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר.
וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל. שְׁמִיּהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמן)
ד' ויכוין אידהנוי"ה) לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא
תַּשְׁבְּחָתָא. וְנִתְמַתָּא. בְּאַמִּירָן בְּעֵלְמָא. וְאַמְרוּ
(אמן ה' ויכוין אידהנוי"ה) אָמֵן :

ואחר כך אומרים אל ארך אפים

אַל אָרְךְ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת אֶל בְּאַפְךָ תּוֹכִיתֵנוּ חוּסָה
יְהוָה וְיִתְנֶנָּה יִתְהַדְּנֵהּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִכָּדָר רָע.
חֲטֵאֵנוּ קָדְ אָדוֹן סִלַּח נָא כְּרוּב רַחֲמֶיךָ אֵל :
אַל אָרְךְ אַפִּים וּמִלָּא רַחֲמִים. אֵל תִּסְתַּר פְּנֶיךָ מִפָּנֵינוּ
חוּסָה יְהוָה וְיִתְנֶנָּה יִתְהַדְּנֵהּ עַל שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.
וְתַצִּיֵּנוּ מִכָּדָר רָע. חֲטֵאֵנוּ קָדְ אָדוֹן סִלַּח נָא כְּרוּב
רַחֲמֶיךָ אֵל :

בימים שאין אומרים תחינה במקום אל ארך אפים אומר :

יְהִי יְהוָה וְיִתְנֶנָּה יִתְהַדְּנֵהּ אֶל תִּינוּ עִמָּנוּ בְּאַשֵּׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ
אֵל יַעֲזֹבֵנוּ וְאֵל יִשְׁשֵׁנוּ : הוֹשִׁיעָה אֶת עַמְּךָ וּבְרִיךְ אֶת
נַחֲלֶיךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד חֲעוּלָם : בְּעֶבֶר דָּוִד עֲבָדְךָ אֵל
תָּשֻׁב פָּנֶי מִשִּׁיחָךְ :

וכשמוציאין ס'ת השליח צבור אומר

כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדָבַר יְהוָה וְיִתְנֶנָּה יִתְהַדְּנֵהּ יִתְהַדְּנֵהּ מִירוּשָׁלַם :
פָּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק אֲבֹא בָם אוֹדָה יְהוָה זֶה הַשַּׁעַר לַיהוָה
צְדִיקִים יָבוֹאוּ בּוֹ.

ויוציא ספר תורה ואומר

בְּרוּךְ הַמָּקוֹם שֶׁנֶּחֱנַן תּוֹרָה לְרַעְמֵי יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ הוּא :
אֲשֶׁר־יְהוָה הָעַם שֶׁכָּכָה לוֹ אֲשֶׁר־יְהוָה שִׁי אֱלֹהֵינוּ
וְכַשְׁמוֹצִיאִים מִזֵּן

וכשמיציאים ספר תורה אומר החזן עם הקהל :

גדלו ליי אתי ונרוממה שמו יחדו :

רוממו יי אלהינו ודשתחוּו להדם רגליו קדוש הוא : רוממו יי
אלהינו והשתחוּו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו : אין
קדוש כיי כי אין בלחך ואין צור כאלהינו : כי מי אלוה מבלעדי
יי ומי צור זולתי אלהינו : הכל תנו עוז לאלהים ותנו כבוד לתורה.

ומגביה ספר תורה ומראה הכתב לעם ואומרים

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לְפָנָי בְּנִי
יִשְׂרָאֵל : תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה מֶלֶךְ מִלְּפָנֶיךָ
קָהֳלֶת יַעֲקֹב :

עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר : דרכיה דרכי נעם
וכל נרתיבותיה שלום : שלום רב לאהבי תורתך ואין למו
מכשול : יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום :
האל תמים דרכו אמרת יי צרופה מגן הוא לכל החוסים בו :
וקורין בסדר היום ג' גברי. אין פותחין מהם ואין מוסיפין עליהן. וכשעת
הקריאה אסור לדבר רק אזני כל העם אל ספר התורה.

העולה אומר יי עמכם :

ועוגר השיץ יברכך יי :

ואומר העולה ברכו את יי המבורך :

ועונים הקהל ברוך יי המבורך לעולם ועד : וחזרו העולה
ואח"כ מברך ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו ברוך
אתה יי נותן התורה :

ואחר הקריאה אומר העולה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לנו
תורתו תורת אמת. וחיי עולם נסע בתוכנו ברוך
אתה יי נותן התורה :

שחרית

קכג

ואחר קריאת המסיתים אומר חצי קדיש

יְתַגְדֵּל וַיְתַקְדֹּשׁ שְׁמִיָּהּ רַבָּא (כאן יענה אָמֵן א' ויכוין אידהנוי"ה
ג' אָמֵן) בְּעֶזְרָא דִּי בְרָא כְרֻעֻתִיהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתִיהּ
וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנֶיהּ וַיַּקְרֵב מְשִׁיחִיהּ. (אמן ב' ויכוין אידהנוי"ה פְּתִיכּוֹן
וּבְיוֹמֵיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶזְרָא וּבְזֶמַן קָרִיב
וְאִמְרוּ (אמן ג' ויכוין אידהנוי"ה ויאמר עד דאמירן בעלמא) אָמֵן :
יְהֵא שְׁמִיָּהּ רַבָּא סַבְרָךְ לַעֲקָם וְלַעֲקָמִי עֲלִמְיָא יִתְבָּרַךְ
וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיְהַרְוֶמָם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַבֵּה
וַיִּתְהַלֵּךְ שְׁמִיָּהּ דְקוֹדֶשָׁא בְרִיךְ הוּא. (אמן ד' ויכוין אידהנוי"ה)
לַעֲיָא מִן כָּד בְּרַבְתָּא. שִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִתְמַתָּא. דְאִמְרוּ
בְּעֶזְרָא. וְאִמְרוּ (אמן ה' ויכוין אידהנוי"ה) אָמֵן :

יְהִי חֲסִידְךָ יְהוֹאָכִינָה יֵאֱהֻדוֹנִי עֲלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יִחְנֶנּוּ קָךְ :
אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלְלוּךָ סֵלָה : אֲשֶׁרִי הָעָם
שִׁפְכָה לֹא אֲשֶׁרִי הָעָם שְׁתִּיחוּ אֱלֹהֵי יֵאֱהֻדוֹנִי (כתר) אֱלֹהֵינוּ :
תְּהִלָּה לְדוֹר אַרְוִמְמָךְ אֲרוֹחֵי תְּהִלָּה וְאַבְרָכָה
שְׁמָךְ לְעוֹלָם וָעֶד : בְּכָל יוֹם אַבְרָכְךָ
וְאַהֲלִלָה שְׁמָךְ לְעוֹלָם וָעֶד : גְּדוֹל יְהוֹאָכִינָה יֵאֱהֻדוֹנִי
חַכְמָה וּמַהֲלָל מְאֹד וְלִגְדָלְתּוֹ אֵין חֶקֶר : דוֹר לְדוֹר
יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ וְגִבּוֹרְתֶיךָ יִגִּידוּ : תִּדְר כְּבוֹד חוֹדְךָ
וְדַבְּרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה : וְעֻזּוֹ נִזְרְאוֹתֶיךָ יֵאֱמְרוּ
וְגִדְלָתְךָ אֲסַפְרֶנָּה : זְכַר רַב טוֹבָךָ יִפְיֵעוּ וְצִדְקָתְךָ
יִרְגְּנוּ . תַּנּוּן וְרַחוּם יְהוֹאָכִינָה יֵאֱהֻדוֹנִי בִּיגְדָה אֲתָךְ
אֲפִים וְגִדְרֵי חֶסֶד : טוֹב יְהוֹאָכִינָה יֵאֱהֻדוֹנִי חֶסֶד לְכָל
וְרַחֲמֵינוּ עַל כָּד מַעֲשָׂיו : יוֹדֶנָּה יְהוֹאָכִינָה יֵאֱהֻדוֹנִי גְבוּרָה כָּל
מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶיךָ יִבְרַכִּיכָה : כְּבוֹד מַלְכוּתֶיךָ יֵאֱמְרוּ
וְגִבּוֹרְתֶיךָ יִדְבְּרוּ : לְהוֹדִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גִּבּוֹרָתוֹ
וכבוד

וּבְכוֹד הַדָּבָר מְלָכוּתוֹ : מְלָכוּתְךָ מְלָכוּת כָּל עוֹלָמִים
 וּמִמְשַׁלְתְּךָ כָּל דּוֹר וָדָר : סוּמָךְ יְהוָה יֵהְיוּ אֲהֲדוּנֵהִי
 חֲסֹאֲת לְכָל הַנְּפִלִים וְזֹהָרָךְ לְכָל הַכְּפוּפִים : עֵינֵי־
 כָּל אֱלֹהִים יִשְׁכְּרוּ וְאַתָּה גּוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכֻלָּם בְּעֵתוֹ;
 פֹּתִיחַ אֶת יָדֶיךָ (יכוין מאד בפסוק זה כי בו עיקר הפרנסה ר"ת
 פאי גימטריא יאהדונהי גי' סאל ס"ח חתך) וּמִשְׁפִּיעַ
 (גי' חתך) לְכָל חַי רָצוֹן : צְדִיק יוֹהוֹוָהוּ יֵהְיוּ יִסוֹד
 כָּכָל דְּרָכָיו וְחֲסִיד כָּכָל מַעֲשָׂיו : קְרֹב יְהוָה
 יֵהְיוּ מְלֻכּוֹת לְכָל קְרָאֵיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
 בְּאַמֶּת : רָצוֹן יִרְאֻוּ יַעֲשֶׂה וְאֵת שְׁוַעֲתָם יִשְׁמַע
 וְיוֹשִׁיעֵם : שׁוּמֵר יְהוָה יֵהְיוּ אֲהֲדוּנֵהִי נֹצֵחַ אֶת כָּל
 אֲחֵבָיו וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד : תְּהִלַּת
 יְהוָה יֵהְיוּ אֲהֲדוּנֵהִי חֵדוֹד יִכְבֵּר פִּי וּיְבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר
 שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : וְאֲנַחְנוּ גְבוּרָה יְהִי מַעֲתָה
 וְעַד עוֹלָם תְּלֻוּתָהּ :

בימים שאין אומרים בהם תחנון ידלג מזמור זה :

לְמַנְצֵחַ מְזֻמּוֹר לְדָוִד : יַעֲנֶךָ יְהוָה יֵהְיוּ אֲהֲדוּנֵהִי בְיוֹם
 צָרָה יִשְׁלַח שְׁמֶךָ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב : יִשְׁלַח־
 עֲזָרְךָ מִקִּדְשׁוֹ וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדֶךָ : יִזְכֹּר כָּל־מִנְחָתֶיךָ
 וְעוֹלָתְךָ יִבְשְׁנֶה סֶלָה : יִתֵּן־לְךָ כָּל־בְּכָרְךָ
 וְכָל־עֲצָתְךָ יִמְלֵא : גְּבֻרָתְךָ בִּישׁוּעָתְךָ וּבְשֵׁם
 אֱלֹהֵינוּ גְּדֻלַּת יִמְלֵא יְהוָה יֵהְיוּ אֲהֲדוּנֵהִי כָּל־
 מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ : עֲתִיד יִבְעִתִּי כִּי הוֹשִׁיעַ יְהוָה
 יֵהְיוּ אֲהֲדוּנֵהִי מִשִּׁיחוֹ יַעֲנֶהוּ מִשְׁמִי קִדְשׁוֹ בְּגִבּוּרֹת
 יִשַּׁע יִמִּינוּ : אֲחֶה בְּרָכָב וְאֶלֶּה בְּסוּסִים
 וְאֲנַחְנוּ בְּשֵׁם יְהוָה יֵהְיוּ אֲהֲדוּנֵהִי אֱלֹהֵינוּ גִּזְכִּיר :

הַמָּחָה כָּרְעוּ וְנִפְּלוּ וְאֶנְחֲנוּ קִמְנוּ וְנִתְעוֹדַד :
יְהוָה יִהְיֶה יְהוֹדוֹנָהי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם-קִרְאָנוּ :

בבית האבל מדלגין עד מערה ועד עולם.

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵר וּלְשָׁבִי פֹשֵׁעַ בִּיעֲקֹב נֹאֵם
יְהוָה יִהְיֶה יְהוֹדוֹנָהי : וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם אָמַר
יְהוָה יִהְיֶה יְהוֹדוֹנָהי רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר--
שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמָּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי וּרְעֵךְ וּמִפִּי
זָרַע וְרֵעֵךְ אָמַר יְהוָה יִהְיֶה יְהוֹדוֹנָהי מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם :
וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל : וְקִרָא זֶה אֶל-
זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה יִהְיֶה יְהוֹדוֹנָהי יְהוֹדוֹנָהי
צְבָאוֹת מִלֹּא כְלֶהָאֲרִין כְּבוֹדוֹ : בִּלְחֹשׁ וּמִקְבִּלִין בֵּין
מִזְרָחִין וְאַמְרִין | קְדִישׁ בְּשָׁמִי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית
שְׁכִינְתָּהּ | קְדִישׁ עַל-אַרְעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתָּהּ | קְדִישׁ
לְעֹלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא : יְהוָה יִהְיֶה יְהוֹדוֹנָהי יְהוֹדוֹנָהי
מְלִיָּא כְלֶה-אַרְעָא זִיו יְקָרָהּ | כּוֹלִית שְׁאֲנִי רוּחַ וְאַשְׁמַע
אַחֲרֵי קוֹל רַעֲשׁ גְּדוֹל כְּרוֹךְ כְּבוֹד-יְהוָה יִהְיֶה יְהוֹדוֹנָהי
מִמְקוֹמוֹ : בִּלְחֹשׁ וּנְטַחְתָּנִי רוּחָא | וְשִׁמְעִית בְּרַתִּי
כָּל זֵיעַ שְׁגִיָּא דְמַשְׁכְּחִין וְאַמְרִין בְּרִיךְ יְקָרָא
דִּיהוָה יִהְיֶה יְהוֹדוֹנָהי מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ : יְהוָה יִהְיֶה
יְהוֹדוֹנָהי | יְמִלֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד : יְהוָה יִהְיֶה יְהוֹדוֹנָהי יְהוֹדוֹנָהי
מְלִכּוּתָהּ קָאִים לְעֹלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא : יְהוָה יִהְיֶה יְהוֹדוֹנָהי
יְהוֹדוֹנָהי אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם וְצִחָךְ וְיִשְׂרָאֵל אֲבוּתֵינוּ
יְשַׁמְרְחֵזֵאת לְעוֹלָם לְיָצִיר מַחֲשָׁבוֹת לְבַב עַמֶּךָ וְהִבֵּן
לְבָבְךָ אֱלִיךָ : וְהוּא בָחוּס | יְכַפֵּר עוֹן וְלֹא-יִשְׁחִית
וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אַפּוֹ וְלֹא יַעִיר פְּלִחָתָיו : כִּי
אַתָּה אֲדֹנֵי מוֹיב וְסֹלָח וְכִכְתָּסֵּךְ לְכָל-קִרְאִיךָ :

צִדְקָתְךָ צֶדֶק עוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת : תִּתֵּן אֱמֶת
 לַיַּעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ
 מִיָּמֵי קֶדֶם : בָּרוּךְ אַדְנֵי יוֹם יוֹם יַעֲמֹס־לָנוּ הָאֵל
 יִשְׁנַעֲתָנוּ סֵלָה : יְהוָהּ אֱלֹהֵי יֵהוָהּ אֱלֹהֵי יֵהוָהּ אֱלֹהֵי
 מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה : יְהוָהּ אֱלֹהֵי יֵהוָהּ אֱלֹהֵי
 צִבְאוֹת אֲשֶׁר־יְאֹדָם בְּטֶחַח בָּךְ : יְהוָהּ אֱלֹהֵי יֵהוָהּ אֱלֹהֵי
 הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קָרְאֵינוּ :

יכוין למסור נפשו על קדושת שמו יתברך כשאומר זה

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאֵנוּ לְכְבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן
 הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם
 נָטַע בְּרִיתוֹכֵנוּ הוּא יִפְתָּה לָּנוּ בְּרִיתוֹתָיו
 וְיִשְׁלַח בְּלִבֵּנוּ אֶתְּבוֹתָיו וְיִרְאֲתוּ כַּעֲשׂוֹת רִצּוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ
 בְּרִבְבֵּי שָׁלֹם לֹא גִינַע לְרִיק וְלֹא גִיד לְבִקְחָהּ. יְהִי
 רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָהּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמָר חֻקֶּיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה.
 וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה לְחַיֵּי הָעוֹלָם
 הַבָּא. לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם יְהוָהּ אֱלֹהֵינוּ יֵהוָהּ אֱלֹהֵינוּ
 אֱלֹהֵי עוֹלָם אֱלֹהֵי : יְהוָהּ אֱלֹהֵינוּ יֵהוָהּ אֱלֹהֵינוּ חֲפִיץ לְמַעַן
 צִדְקוֹ יִגְדִּיל תוֹרָה וְיִאֲדִיר : וְיִבְטְחוּ בָךְ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ
 כִּי לֹא־עֲזָבְתָּ דוֹר־שִׁיךָ יְהוָהּ אֱלֹהֵינוּ יֵהוָהּ אֱלֹהֵינוּ : יְהוָהּ אֱלֹהֵינוּ
 יֵהוָהּ אֱלֹהֵינוּ מִה־אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל־הָאָרֶץ : חֲזָקוּ
 וַיֵּאמֶן לְבַבְכֶּם כָּל־הַמִּנְחִלִּים לִיהוָהּ אֱלֹהֵינוּ יֵהוָהּ אֱלֹהֵינוּ :

בשני ובחמישי כשחזרין סית למקומו אומרים

יהללו את שם יי כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים :
 וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרובי
 הללויה : יי דיוא האלהים יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל
 הארץ מתחת אין עוד :

שחרית

קבו

אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך: ובנחה יאמר שובה
 יי רבבות אלפי ישראל: השיבנו יי אליך ונשובה חדש
 ימינו כקדם:

ויתגבר ויתקדש שְׁמִיה רַבָּא (כאן יענה אמן א' ויכוין
 אידהנוי"ה גימ' אמן) בְּעֶלְמָא דִּי כְּרָא כְרַעוּתִיה
 וַיִּמְדִּיךָ מַלְכוּתִיה. וַיַּצְמַח פְּרִיקָנִיה. וַיִּסְרַב
 מְשִׁיחִיה. (אמן ב' ויכוין אידהנוי"ה) בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן
 וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן סָרִיב וְאָמְרוּ
 (אמן ג' ויכוין אידהנוי"ה ויאמר עד דאמירן בעלמא) אָמֵן:
 יְהִיא שְׁמִיה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעָלְמִי עֲלִמָּא
 יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
 וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְחַלֵּל שְׁמִיה דְקוֹדְשָׁא בְּרִיד
 הוּא (אמן ד' ויכוין אידהנוי"ה) לְעֵיכָא מִן כָּל בְּרַבְתָּא
 שִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא בְּאַמִּירָן בְּעֶלְמָא
 וְאָמְרוּ (אמן ה' ויכוין אידהנוי"ה) אָמֵן

תתקבל צלותנא ובעותנא עם צלותהון ובעותהון
 דְּכָרְבִית יִשְׂרָאֵל קֳדָם אַבּוּנָא דְבִשְׁמִיא
 וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִיא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיא. חַיִּים וְשָׁבַע
 וַיִּשְׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁינְבָא וּרְפוּאָה וְנִאֻלָּה
 וְסִלְיָחָה וְכִפּוּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה לָנוּ וְלָכָל עַמּוּ
 יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו
 הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָרֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ
 יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

בימים שאין תחנון אין אומרים תפלה לדוד ומתחילין מבית יעקב :

תפלה לדוד | תתהי יהוה יאהדונהי אונך ענגי
 כיעני ואביון אני : שמרה נפשי כיעסיד
 אני הושע עבדך אתה אלהי הבורח אליך :
 חנגי אדני כי אליך אקרא כל היום : שמה
 נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אשא : כי
 אתה יהוה יאהדונהי טוב וסלח ורב חסד לכל
 קראיך : האזינה יהוה יאהדונהי תפלתתי
 והקשיבה בקול תחנונותי : פיוס צרתי אקראה
 כי תענגי : אין כמוך באלהים אדני ואין
 כמעשיך : כל גוים אשר עשית יבואו וישתחוו
 לפניך אדני ויכבדו לשמך : כי גדול אתה ועשה
 נפלאות אתה אלהים לבדך : הורגני יהוה יאהדונהי
 יאהדונהי | ברךך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה
 שמך : אודך אדני אלהי בכל לבבי ואכבדה שמך
 לעולם : כיעסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול
 תחתיה : אלהים ודים קמו עלי וערת עריצים
 בקשו נפשי ורא שמך לנגדם : ואתה אדני אל
 רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת : פנה אלי
 וחנגי תנה עוז לעבדך וחושיעה לבן אמתך :
 עשה עמי אות לטובה וייראו שגאי ויבשו כיר
 אתה יהוה יאהדונהי עזרתני ונחמתני :

בית יעקב לבו ונגכה באור יהוה יאהדונהי : כי כל העמים
 ירכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם יהוה יאהדונהי
 יאהדונהי אלהינו לעולם ועד : יהי יהוה יאהדונהי אלהינו
 עמנו כאשר היה עם אבותנו אל ועזבנו ואלי יושנו :

שחרית

קכט

דַּהֲמוֹת לִבִּבְנוּ אֲדָיו דָּלָה בְּכָל דִּרְכָּיו וְלִשְׁמֹר מִצֻּוֹתָיו
וְחִקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבֹתֵינוּ : וַיְהִיו דְּבָרֵי אֲדָה
אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי כִפְנֵי יְהוָה ^{יאהדונהי} קָרָבִים אֵל יְהוָה ^{יאהדונהי}
יֵאֱהֹוֶה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וּלְיָמָה בְּעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדָיו וּמִשְׁפָּט
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ : לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי
יְהוָה ^{יאהדונהי} הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד :

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת קָדוֹר לְדָוִד יְהוָה ^{יאהדונהי} שְׁהִיָּה לָנוּ יֵאֱמַר
נָא יִשְׂרָאֵל : לְדָוִד יְהוָה ^{יאהדונהי} שְׁהִיָּה לָנוּ בָּקוּם עֲדֵינוּ
אָדָם : אֲזִי חַיִּים בְּלִעְוֹנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם לָנוּ אֲזִי הַמַּיִם
שִׁטְפוּנוּ נִחְלָה עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ : אֲזִי עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ : הַמַּיִם
הַזֵּירוּנוֹם : בְּרוּךְ יְהוָה ^{יאהדונהי} שְׁלֹא נִתְּנָנוּ מִרַף לַשִּׁנָּיִתָם :
נַפְשֵׁנוּ בְּצַפּוֹר נִמְלָמָה כַּפַּח יוֹקְשִׁים חֶפֶח נִשְׁכָּר וְאִנְחָנוּ
נִמְלָמָנוּ : עֲזָרָנוּ בַּשֵּׁם יְהוָה ^{יאהדונהי} עֲשֵׂה שְׂמִים וְאָרֶץ :

מזמור דוד ראשון

הַשִּׁיר שֶׁהָיוּ הַלֵּוִיִּם אוֹמְרִים עַל הַדּוֹכֵן בַּיּוֹם אֶחָד בַּשַּׁבָּת קוֹדֵשׁ
לְדָוִד מְזֻמָּר לַיהוָה ^{יאהדונהי} הָאָרֶץ וּמִרְאָה
תִּבְרַךְ וַיֵּשְׁבִי בָּהּ : כִּי־הוּא עַל־יָמַי יִסְדָּה
וְעַל־גְּהֻרֹתַי יְכַוְנֶנָּה : מִי־עֲלָה בְּתֵר־יְהוָה ^{יאהדונהי}
יֵאֱהֹוֶה וּמִי יָמוּם בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ : גָּמִי כַּפַּיִם וּבִרְר־
רֶגְלִי אֲשֶׁר | לֹא־נִשְׂא לִשְׂוֹא נִפְשִׁי וְלֹא נִשְׁפַּע
לְמִרְמָה : יֵשֶׁא בְּרָקָה מֵאֵת יְהוָה ^{יאהדונהי}
וַיִּצְדָּקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : זֶה דָּוִד דִּרְשָׁיו מִבְּקָשֵׁי
כְּפִיָּה יַעֲקֹב סָלָה : שָׂאוּ שְׁעָרִים | רְאשֵׁיכֶם
וְהַנִּשְׂאוּ פֶתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹאוּ מִלֶּךְ הַכְּבוֹד : מִיָּמֶה
מִלֶּךְ הַכְּבוֹד יְהוָה ^{יאהדונהי} עֲזָרוּ וַיְגֹבֹר יְהוָה ^{יאהדונהי}
יֵאֱהֹוֶה גִבּוֹר מִלְחָמָה : שָׂאוּ שְׁעָרִים | רְאשֵׁיכֶם

וְשֵׁמוֹ פָּתַח עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי הוּא
זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה יֵאָדוּנָהי צְבָאוֹת הוּא
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֶלָה :

מזמור ליום שני :

השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן ביום שני בשבת קודש
שיר מזמור לְבִנְיָקָרְחַת : גָּדוֹל יְהוָה יֵאָדוּנָהי וּמִהֲקֵד
מָאֵר בָּעִיר אֲלֹהֵינוּ הִרְקִדְשׁוּ : יִפֶּה נוֹף מְשׁוֹשׁ כָּר
הָאָרֶץ הִרְצִיּוֹן יִרְפָּתִי צָפוֹן קָרִית מִגֵּד רָב : אֲלֹהִים
בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נֹדַע לְמִשְׁגָּב : כִּי־הִנֵּה הַמְּכָכִים נֹעְדוּ עָבְרוּ
יָחֲדוּ : הִפָּה רָאוּ בֵּן תִּמְחֶה נִבְחֲלוּ נִחְפְּזוּ : רַעְדָה אֲחֻזָּתָם
שָׁם חֵיל בַּיּוֹדֶה : בְּרוֹחַ קָדִים תִּשְׁפֹּר אֲנִיּוֹת תִּרְשִׁישׁ : בְּאֶשֶׁר
שָׁמְעֵנוּ | בֵּן רָאִינוּ בָּעִיר־יְהוָה יֵאָדוּנָהי צְבָאוֹת בָּעִיר
אֲלֹהֵינוּ אֲלֹהִים יְכוֹנְנָה עַרְעוֹלָם סָדָה : דְּמִינוּ אֲלֹהִים חֲסִדָּה
בְּקֶרֶב הַיִּבְדָּד : כְּשִׁמְךָ אֲלֹהִים בֵּן תִּהְדָּתָה עַרְקֶנִי־אָרֶץ
צֶדֶק מְרָאָה יְמִינָה : יִשְׁמַח הִרְצִיּוֹן תִּגְלָגֶנָה בְּנוֹת יְהוּדָה
לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיהָ : סִבּוּ צִיּוֹן וְהִקְיִפוּהָ סָפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ : שִׁיתוּ
לְבָבָם | לְחִירָה פִּסְגּוֹ אֲרַמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן :
כִּי זֶה | אֲלֹהִים אֲלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא יִנְהַגֵּנוּ עַד־

מוֹת : הוֹשִׁיעֵנו

מזמור ליום שרישי :

השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן ביום שלישי בשבת קודש
מזמור לְאַסָּף אֲלֹהִים גָּצַב בַּעֲבַת־אֵר בְּקֶרֶב
אֲלֹהִים יִשְׁפֹּט : עַד־מָתִי תִשְׁפֹּט־עוֹל וּפָנִי
רְשָׁעִים תִּשְׁאוּ־סֶלָה : שְׁפֹט־דָּל וְיִתּוֹם עָנִי וְרֶשֶׁת
הַצִּדִּיקוּ : פִּלְט־דָּל וְאֶבִּיּוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ : לֹא
יָדָעוּ | וּלֹא־יָבִינּוּ בַּתְּשֻׁבָּה יִתְהַלְכוּ יְמוֹתוֹ כָּל־

מוֹסְרֵי אֶרֶץ : אֲנִי אֲמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֲלִיוֹן
בְּלִבָּם : אֲכֹן בְּאָדָם תִּמְוֹתוֹן וּבְאֶחָד הַשָּׂרִים תִּפְלוּ :
קוֹמָה אֱלֹהִים שְׁפֹטָה הָאָרֶץ בִּי־אִתָּה רַחֲמֶיךָ
בְּכָל הַגּוֹיִם : הוֹשִׁיעֵנו

מזמור כיום רביעי :

השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן ביום רביעי בשבת קודש.

אֶל־נִקְמֹת יְהוָה ^{יאהרונות} יֵאָמְרוּ נִקְמֹת הוֹפִיעַ : הַנֶּשֶׂא שִׁפְט
הָאָרֶץ הַשֵּׁב גָּמֹר עַל־גֹּאֲלִים : עַד־מָתִי רָשָׁעִים | יְהוָה ^{יאהרונות}
עַד־מָתִי רָשָׁעִים יַעֲזֹז : יִבְיְעוּ יִדְבְּרוּ עֲתָק יִתְאַמְרוּ
כִּדְ־פַעֲלֵי אֱוֹן : עֲמָךְ יְהוָה ^{יאהרונות} יִדְבָּא | וְנִתְקַתֵּךְ יַעֲזֹז
אֶלְמָנָה וְגֵר יִהְיֶה וִיתוּסִים יִרְצֻחוּ : וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה־יְיָ וְלֹא
יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב : בֵּינוּ בְּעָרִים בָּעֵם וּבְסִידִים מְתֵי תִשְׁפִּילוּ :
הַנוֹמֵעַ אֱוֹן הֵלֵא יִשְׁמַע אִם־יִצָּר עֵין הֵלֵא יִבְיט : הַיֹּסֵר גּוֹיִם
הֵלֵא יוֹכִיחַ הַמִּלֵּמֵד אָדָם דָּעַת : יְהוָה ^{יאהרונות} יוֹדֵעַ
מַחֲשָׁנוֹת אָדָם בִּי־חֶמֶה הִבָּל : אֲשֶׁר־הִגִּבְרִי אֲשֶׁר־תִּסְרְנוּ יְיָ
וּכְתוּרָתְךָ תִּכְמַדְנוּ : דַּחֲשָׁקִים לוֹ מִימֵי קָע עַד יִכְרֶה לְרַשָּׁע
שַׁחַת : כִּי | לֹא־יִשָּׁשׁ יְהוָה ^{יאהרונות} עֲמוֹ וְנִתְקַחוּ לֹא יַעֲזֹב :
כִּי־עַד צָרָךְ יֵשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כִּדְ־יִשְׁרֵי־לֵב : מִי־קוֹם לִי
עִם־מְרַעִים מִי־יִתְּצֵב לִי עִם־פַּעֲלֵי אֱוֹן : לֹא־יִלְוִי יְהוָה ^{יאהרונות}
עֲזָרְתָה לִי כִּמְעֵט שְׂכָנָה רוֹמָה נִפְשִׁי : אִם־אֲמַרְתִּי מָטָה
רִגְלִי חֲסִידְךָ יְהוָה ^{יאהרונות} יִסְעֲדֵנִי : בָּרֵב שֶׁרַעֲפִי בְּקִרְבִּי
תִּנְחַמְמִיךָ יִשְׁעֲשְׂעוּ נִפְשִׁי : הִתְבָּרַךְ כְּפֹא חוֹת יִצָּר עֲמָךְ
עַל־חֶק : יִגְדֹּדוּ עַד־נִפְשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי יִרְשִׁיעוּ : וַיְהִי
יְהוָה ^{יאהרונות} לִי כְּמִשְׁגָּב וְאֱלֹהֵי קְצוֹר מַחֲסִי : וַיֵּשֶׁב
עַל־יָהִם | אֶת־אֲוֹנָם וּבִרְעָתָם יִצְמִיתָם יִצְמִיתָם יְהוָה ^{יאהרונות}
אֶלְהֵינוּ : הוֹשִׁיעֵנו

מזמור ליום חמישי :

השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן ביום חמישי בשבת קודש
 למנצח על-חגתית לאסף : הרגיניו לאלהים עזנו
 הריעו לאלהי יעקב : שאויזמך ותנו-תך
 כנור געים עס-נגבל : תקעו בחדש שופר בקפה
 ליום חגנו : כי חק לישראל הוא משפט לאלהי
 יעקב : עדות ביהוסף שמו בצאתו על-ארגן
 מצרים שפת לא-ידעתי אשקע : הסירותי מסבל
 שכמו בפיו מדוד תעברנה : בצרה קראתי
 ואחלצך אענה בסתר רעם אבקנה על-מי מריבה
 סלה : שמע עמי ואעידה בקד ישראל אסתשמע-
 לי : לא-יהיה בקד אל זר ולא תשתחנה לאל גבר :
 אנכי יהוה יאהדונה יאהדנה אלהיך המעלה מארגן
 מצרים הרחב-פיה ואמלאהו : ולא-שמע עמי
 קולי וישראל לא-אבה לי : ואשליחהו בשרירות
 לבם ילכו במנעצותיהם : דו עמי שמע לי ישראל
 בדרך יהלכו : במעט אויביהם אכניע ועל-צריהם
 אשיב ידי : משנאי יהוה יאהדונה יכתשו-לו ויהי
 עתם לעולם : ויאכילהו מחלב חמה ומצור
 דבש אשביעך : הושיענו

מזמור ליום ששי :

השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן ביום הששי בשבת קודש
 יהוה יאהדונה מקד גאות לבש לבש יהוה יאהדונה
 עז תתאזר אף תפון תבגר בל-תמוט : נכון
 כסאך מאז מעולם אתה : נשאו נהרות יהוה יאהדונה
 נשאו נהרות קנכם ישאו נהרות דכים : מקלות מים
 רבים אדירים משברי-ים אדיר פרום יהוה יאהדונה

שחרית

ק"נ

עֲרִיתִיךָ יְיָ אֱמֵנוּ מֵאֵר לְבִיתֶךָ נִבְרָאָה קִדְשׁ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָה
לְאַרְבֶּּךָ יָמִים:

(בימי חנוכה אומרים אחר מזמור של יום, מזמור שיר חנוכה הבית לדוד וגו')
בכל יום אחר המזמור אומרים

הוֹשִׁיעֵנו יְהוָה יֵאָהֲדוּנָה יֵאָהֲדוּנָה אֱלֹהֵינוּ וּמִבְּצֵנוּ
מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קִדְשֶׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח
בְּתַהֲלֻתֶךָ: בְּרוּךְ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָה יֵאָהֲדוּנָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל־הָעָם אָמֵן
הַלְלוּהָ: בְּרוּךְ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָה יֵאָהֲדוּנָה מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַם
הַלְלוּהָ: בְּרוּךְ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָה יֵאָהֲדוּנָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת כְּבוֹדוֹ וְכְבוֹדוֹ יֵשֶׁם כְּבוֹדוֹ
לְעוֹלָם וְיִמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא (כאן יענה אמן א' ויכוין
אידהנוי"ה גימ' אמן) בְּעֶלְמָא דִּי כָּרָא כְּרַעוּתִיה
וְיִמְדִּיךָ מַלְכוּתִיהָ. וְיַצְמַח פּוֹרְקָנֶיהָ. וְיִמְרַב
מְשִׁיחִיהָ. (אמן ב' ויכוין אידהנוי"ה) בְּחִיּוּכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן
וּבְחִיּוּ דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ
(אמן ג' ויכוין אידהנוי"ה ויאמר עד דאמירן בעלמא) אָמֵן:
יְהֵא שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמָא
יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא
וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַקַּל שְׁמִיהַ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא (אמן ד' ויכוין אידהנוי"ה) לְעִיקָא מִן כָּל בְּרַבְּתָא
שִׁירְתָא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִחְמַתָּא בְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא
וְאָמְרוּ (אמן ה' ויכוין אידהנוי"ה) אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמָא. חַיִּים וְשָׁבַע
וְיִשׁוּעָה וְנִחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְנִאֻקָּה

וסליחה ובכפרה ורחו והצלה לנו ולכל עמו
 ישראל ואמרו אמן : עושה שלום בְּמִרוֹמָיו
 הוא בְּרִתְמוֹיֵינוּ עוֹשֶׂה שְׁלוֹם עֲדֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

בְּנֵה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יֵהְיוּ חֲזָק וְיֵאֱמִין לְךָ וְנִבְּנֶה אֱלֹהֵינוּ
 יְהוָה יֵהְיוּ יְהוָה יֵהְיוּ : אֵין קְדוֹשׁ כִּיהוָה יֵהְיוּ יֵהְיוּ
 כִּי־אֵין בְּלִתִּי וְאֵין צוּר פֶּאֱלֵהֵינוּ : כִּי מִי אֱלֹהֵינוּ
 מְבַלְעֵדֵי יְהוָה יֵהְיוּ וְכִי צוּר זִלְתֵי אֱלֵהֵינוּ :
 אֵין פֶּאֱלֵהֵינוּ אֵין פֶּאֱדוֹנֵנוּ אֵין מְבַלְעֵנוּ אֵין
 מְמוֹשִׁיעֵנוּ מִי פֶּאֱלֵהֵינוּ מִי פֶּאֱדוֹנֵנוּ מִי
 מְבַלְעֵנוּ מִי מְמוֹשִׁיעֵנוּ : נִזְכֶּה לֵאֱלֵהֵינוּ נִזְכֶּה
 לֵאֲדוֹנֵנוּ נִזְכֶּה לְמַלְכֵנוּ נִזְכֶּה לְמוֹשִׁיעֵנוּ : בְּרוּךְ
 אֱלֵהֵינוּ בְּרוּךְ אֲדוֹנֵנוּ בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ
 אֲתָה הוּא אֱלֵהֵינוּ אֲתָה הוּא אֲדוֹנֵנוּ אֲתָה הוּא
 מַלְכֵנוּ אֲתָה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ : אֲתָה תְּקוּם תִּרְחֹם
 צִיּוֹן כִּי־עַתָּה לְחֻנָּה כִּי־בָא מוֹעֵד :

טוב לומר סטוס הקטורת והוא סגולה למגפה בר מינן
 אֲתָה הוּא יְהוָה יֵהְיוּ יֵהְיוּ יֵהְיוּ : אֵין קְדוֹשׁ כִּיהוָה יֵהְיוּ יֵהְיוּ
 אֲבוֹתֵינוּ רַבֵּנוּ אֵת קְטֹרֶת הַסַּמִּים בְּזִמְנָה
 שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ בְּיָמֵינוּ צִוִּיתָ אוֹתָם עַל־יְדֵי
 מֹשֶׁה נְבִיאָךְ בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ :

וַיֹּאמֶר יְהוָה יֵהְיוּ יֵהְיוּ יֵהְיוּ : אֵין קְדוֹשׁ כִּיהוָה יֵהְיוּ יֵהְיוּ
 גִּטָּה וְשִׁחָלָה וְחִלְבָּה סַמִּים וְלִבְנֵה זָכָה
 בְּרַב בְּכָד יִהְיֶה : וְעֲשִׂיתָ אֲתָה קְטֹרֶת לְרִיחַ
 מִעֲשֶׂה רִיחַת מִמְלַח טָהוֹר קָדֹשׁ : וְשִׁחָלָה מִמְנָה
 הַדָּבָר וְנִתְּתָה מִמְנָה לְפָנֵי הָעֶדֶת בְּאֵהֶל מוֹעֵד
 אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה לָּךְ שְׁמָה קָדֹשׁ קָדְשִׁים תִּתֶּנִּי לָכֶם :

וַיֹּאמֶר יְהוֹקֵטִיר עָלָיו אֱהָרֹן הַטָּהֵר סָמִים בַּבֶּקֶר
בַּבֶּקֶר בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַנֶּלֶת יִקְטִירָנָה : וּבַהֲעֵלֶת
אֱהָרֹן אֶת־הַנֶּלֶת בֵּין הָעֶרְבִים יִקְטִירָנָה קִטְרֵת
תָּמִיד לִפְנֵי יְהוָה יֵאָדוּנָה לְדֹרֹתֵיכֶם :

תָּנוּ רַבָּנֵן פֶּסוּם הַקְטוֹרֶת בִּיצֵד. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
וְשָׁשִׁים וּשְׁמוֹנֶה מָנִים הָיוּ בָּהּ. שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
וְשָׁשִׁים וַחֲמִשָּׁה בְּמִנְיַן יְמוֹת הַחֹמֶה מָנָה בְּכָר יוֹם.
מִחֲצִיתוֹ בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתוֹ בָּעֶרֶב. וְשְׁלֹשָׁה מָנִים
יִתְּרוֹ שֶׁמֶהֶם מִכְּנִים כֵּהֵן גָּדוֹל וְנוֹטֵל מֵהֶם מְלֹא
חֲפָזוֹ בַּיּוֹם הַכַּפּוֹרִים וּמִחֲזִירָן לְמִכְתָּשֶׁת בָּעֶרֶב
יוֹם הַכַּפּוֹרִים. בְּרִי לְקֹנֵם מִצֹּת בְּדָקָה מִן הַדִּקְקָה.
וְאַחַד עָשָׂר סָמִים הָיוּ בָּהּ וְאֵלוֹ הֵן (סוב לַמְנוֹת
הָאֶחָד עֶשֶׂר סָמִים בַּעֲשֵׂר אַצְבָּעוֹתָיו שִׁידָיו שְׁתֵּי יָדָיו)
זוֹכֹרֶת כְּאֶחָד כֶּתֶר א הָצָרִי. יִסּוֹד ב וְהַצִּפּוֹן. מַלְכוּת ג
וְהַחֲלִבָּנָה. אוֹר מִקִּיף ד וְהַלְבֹנָה מִשְׁקַל שִׁבְעִים
שִׁבְעִים מָנָה. חֶסֶד ה מוֹר. גְּבוּרָה ו וְקִצְיָעָה. תִּמָּה ז
וְשִׁבּוֹלֶת גִּרְדִּי. נֶצַח ח וְכִרְכּוֹם מִשְׁמַל שִׁשָּׁה עָשָׂר
שִׁשָּׁה עָשָׂר מָנָה. חֲכָמָה ט הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר. בִּינָה י
קְלוּפָה שְׁלֹשָׁה. הוֹד י"א קִנְמֹן תִּשְׁעָה. בַּחוּל יכּוּן
לַהֲעֵלוֹת י"ב סָמִים מִכֹּל נֶגַע דַּאֲבִי־עִי בּוֹרִית בְּרִשְׁנָא תִשְׁעָה
קִבּוּן. י"ג קְפָרִיסִין סְאִין תִּלְתָּ. וְכִבּוּן תִּלְתָּא.
וְאִם לֹא מִצָּא י"ד קְפָרִיסִין מִבִּיא חֲמֵר חִינּוֹר עֲתִיק
מִזַּח סְדוּמִית רוּבֵעַ. מַעֲלָה עָשֹׂן כָּל שְׁהוּא. רַבִּי
נָתָן הַבְּבֵלִי אוֹמֵר אֵךְ מִכַּפֶּת הַיְרֵדָן כָּל שְׁהוּא
אִם נָתָן בָּהּ רִבֵּשׁ פֶּסָרָה. וְאִם חֲסַר אֶחָת מִכָּד
סַמָּנִיָּה חַיִּיב מִיתָה :

רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא
 שרף הנוטף מעצי הקטף. בורית פרשינא
 למה היא באה כדי לשפוט בה את הצפורן כדי
 שתהא נאה. וין קפריסין למה הוא בא כדי
 לשרות בו את הצפורן כדי שתהא עזה. והלא
 מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים
 במחדש מפני הכבוד :

תניא רבי גתן אומר בפשהוא שוחק אומר
 הדק היטב היטב הדק. מפני שחוקול יפה
 רבשמים. פטמה לתצאין פשרה לשליש
 ולרביע לא שמענו. אמר רבי יהודה זה הכלל
 אם במדתה פשרה לתצאין. ואם חסר אחת
 מקלסממניה תייב מיתה :

תני בר קפרא אחת לששים. או לשבעים
 שנה היתה באה של שירים לתצאין. ועוד
 תני בר קפרא אלו תיה נותן בה קרטוב של
 דבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה. וקמה
 אין מערבין בה דבש מפני שהתורה אמרה
 כי כר-- ש אר וכל--דבש לא--תקמירו ממנו
 אשה ליהוה אלהי יאהדונה : יתוואדה צבאות
 עמנו משוגב לנו אלהי יעקב סגרה : יתוואדה
 יאהדונה צבאות אשרי אדם בטח בך :
 יתוואדה יאהדונה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :
 וערבה ליהוה אלהי מנחת יהודה וירושלים
 כימי עולם ובעשנים קרמניות :

שחרית

קרו

תָּנָא דְּבִי אֱלִיהוּ בְּרֵהֲשֵׁנָה הִלְכוֹת בְּכָל יוֹם מִבֶּטֶח לֹד
 שֶׁהוּא בֶּן הָעוֹלָם חָפֵא. שֶׁנֶּאֱמַר הִלְכוֹת עוֹלָם לוֹ.
 אַל תִּקְרֵי תְּלִיכוֹת אֶקָא הִלְכוֹת: אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזָר אָמַר רַבִּי
 תַּנְיָנָא תִּלְמִידֵי חֲכָמִים מְרַבִּים שָׂרוּם בְּעוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר וְכָר־
 בְּנֵיךָ לְמוֹדֵי יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה וְרַב שָׂרוּם בְּנֵיךָ. אַל תִּקְרֵי
 בְּנֵיךָ אֶקָא בִּנְיָן: יְהִי שְׁלוֹם בְּחֵילֶךָ שֶׁרָחַב בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ:
 לְמַעַן אֲחִי וְרַעֲי אֲדַבְּרָה־נָּא שָׂרוּם בְּךָ: לְמַעַן בֵּית יְהוָה יִהְיֶה
 יִהְיֶה יִהְיֶה אֶלֶי־נִי אֲבַקֶּשֶׁה מִיֵּד כֶּלֶךָ: וְרָאֵה בְּנִים לְבְנֵיךָ שָׂרוּם
 עַל יִשְׂרָאֵל: שָׂרוּם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאִין קָמוּ מִכְשׁוֹר:
 יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה עַל גְּעֻמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה אֶת־
 עֲמּוֹ בְּשָׂרוּם:

זה הקדיש נקרא קדיש יתמא ר"ל קדיש שאומרים אותו היתומים. וטוב
 לומר הקדיש הזה על מיתת אביו ואמו כל השנה כולה אפילו בשבתות ויט,
 (והרב שלא יועץ במערכת כבוד אב ואם דף ט"ב כתב שהבן לא יגרע
 אפילו יום אחד כל ימי חייו מלומר קדיש וליתן צדקה לנפש הוריו.)
 יתְּפַדֵּי וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא (כאן יענה אמן א' ויכוין אידהנוי"ה
 גי' אמן) בְּעֶזְרָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיהּ וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתִיהּ
 וְיַצְמַח פִּוְרְקָנִיהּ וְיִמְרַב מְשִׁיחִיהּ. (אמן ב' ויכוין אידהנוי"ה) בְּחֵילֶיכוֹן
 וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶזְרָא וּבְזִמְן קָרִיב
 וְאָמְרוּ (אמן ג' ויכוין אידהנוי"ה ויאמר עד דאמירן בעלמא) אָמֵן:
 יְהִי שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַד וְלְעַד מִי עֲלָמֵי עֲלָמֵי. יִתְּבַרַךְ
 וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַבֵּר
 וְיִתְהַלָּל. שְׁמִיהּ דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמן ד' ויכוין אידהנוי"ה)
 לְעִיקָא מִן כָּל בְּרִכְתָּא. שִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא. וְנִחַמְתָּא. בְּאַמִּירָן
 בְּעֶזְרָא וְאָמְרוּ (אמן ה' ויכוין אידהנוי"ה) אָמֵן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל
 תלמידי תלמידיהון. דְּעֵסְקוֹן בְּאַוְרִיָּתָא

אחר

יח

קדשָׁתָא. דִּי בִּצְהָרָא הָדִין וְדִי בְּכָל אֲחֵר
וְאֲחֵר. יְהֵא לָנָא וְלֵהוּן חֲנָא וְחֶסֶדָא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מֵאֲרִיָּה שְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן :

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא. חַיִּים וְשָׁבַע
וַיְשׁוּעָה וַיְנַחֲמָה וַיְשׁוּבָא וְרַפּוּאָה וַיְאֻקְרָה
וַיְסַלִּיחָה וּבִפְרָה וְרוּחַ וְחַצְלָה לָנוּ וְלְכָל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם (בעש"ט השלום) בְּמִרוֹמָיו
הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :

ואמר החזן

בָּרְכוּ אֶת יְהוָהנָה יֵאֱהָדוּנְהִי הַמְּבֹרָךְ :

וענין הקהל :

בָּרוּךְ יְהוָהנָה יֵאֱהָדוּנְהִי הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד

וחזור הש"ץ ברוך ה' וכו'

עֲלֵינוּ לְשִׁבְחָ לְאֵדוֹן הַכֹּל לְתֵת נִדְלָה לְיוֹצֵר
בְּרָאשִׁית שְׁלֵא עֲשֵׂנוּ בְּנוֹי הָאֲרָצוֹת וְלֹא
שְׁמָנוּ בְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה שְׁלֵא שָׁם חִדְקֵנוּ בָּהֶם
וְגִוְרֵלְנוּ בְּכָל הַמּוֹנִם. שְׁהֵם מִשְׁתַּתִּיּוֹם לְהַבֵּל וְרִיק
וּמִתְפַּלְלִים אֵל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. וְאַנְחֵנוּ מִשְׁתַּתִּיּוֹם
לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ וּמוֹשֵׁב יִקְרוֹ בְּשָׁמַיִם
מִמַּעַל וּשְׁכִינָת עָזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ
וְאֵין עוֹד אַחֵר. אָמֵת מַלְכֵנוּ וְאָפֶם זִוְלָתוֹ בְּכָחוֹב
בְּתוֹרָה. וְיִבְעֵת הַיּוֹם וְהַשָּׁבוֹת אֶל־לְבָבְךָ בִּי יְהוָהנָה
יֵאֱהָדוּנְהִי הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ
מִתַּחַת אֵין עוֹד :

שחרית

קדמ

א' אחיכ בכל תפלה יאמר על כן נקוה לך ויכוין מהרה בתפארת
עורך סופי תיבות כה'ית שם קדוש מורה באצבע שם אות ליו:
ב' הנכון שלא לחלוק החפילין עד אחר אמירת עלינו לשבח ועל
כן נקוה לך. הארי זצ"ל. שם סימן ד' אות ג':

על כן נקוה לך יהוה יהוה יאהדונהי אלהינו לראות
מהרה בתפארת עורך להעביר גלולים מן
הארץ והאלילים פרות יפרתנו. בתמן עולם
במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות
אלך בלרשעים ארץ. ופירו וידעו כל יושבי תבל.
כי לך תכבד כל בךך תשבע כל לשון. לפניך
יהוה יהוה יאהדונהי אלהינו יקרעו ויפלו ולבבד שמך
יקר יתנו. ויבבדו בךם את עול מלכותך. ותמלוד
עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא.
ועד עומי עד תמלוד בבבד. בכתוב בתורתך
יהוה יהוה יאהדונהי | ימלך לעולם ועד :

ותה יהוה יהוה יאהדונהי למלך על כל הארץ ביום
ההוא יהיה יהוה יהוה יאהדונהי אחר ושמו אחר :
ויאמר אם שמע תשמע לקול ! יהוה יהוה יאהדונהי
אלך ורשך בעיני תעשה והאונת
למצותיו ושמרת כל חקיו כל המלה אשר שמת
במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה יהוה יאהדונהי
ל פ א ד :

אחר תפלה ישחלד ללמוד סדר חק לישראל כי הוא סדר באה ורך
קצרה וכשרה וזוכה במעט זמן לקרות תורה נביאים וכתובים
ולשנות משנה וגמרא וזוהר והלכות ומוסר. והאיש הירא חק נתן ולא
יעבור כי הוא תועלת עצום לנפשו קריה נאמנה הזאת נעמי. ובפסוקי

תורה

שחרית

קמא

וַיְהִי־אֲדֹנָיִי יֵאָהֳרֹנָהּ יֵאָסִפֵּנִי : דְּיוֹרְנִי יְהוָה־אֲדֹנָיִי יֵאָהֳרֹנָהּ דְּרַבֵּי
וְנִחְנִי בְּאַרְחַ מִישׁוֹר דְּמַעַן שׁוֹרְדִי : אֵל תִּתְּנֵנִי בְּנַפְשׁ צְרִי
כִּי קָבוּ בִי עַד־יִשְׁקַר וַיִּפֹּחַ חָכָם : דְּוָגָא הָאֲמַנְתִּי דְּרֵאוּת
בְּמוֹב יְהוָה־אֲדֹנָיִי יֵאָהֳרֹנָהּ בְּאַרְצֵן חַיִּים : בְּנֹה אֵל יְהוָה־אֲדֹנָיִי
יֵאָהֳרֹנָהּ תִּזְק וַיֵּאֱמַן דְּבִדְּ וְקֹנָה אֵל יְהוָה־אֲדֹנָיִי יֵאָהֳרֹנָהּ :

כשאין אומרים תחנון אין אומרים זה המזמור

מזמור פג

שִׁיר מִזְמוֹר דְּאָסָף : אֶרְהִים אֶל־דְּמִי דְּךָ אֶל תִּתְּכַרֵּשׁ וְאֶל־
תִּשְׁקָט אֵל : כִּי הִנֵּה אוֹיְבֶיךָ יִהְיוּן וּמִשְׁנֵאָךְ נִשְׁאֵא
רֹאשׁ : עַד־עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוּר וַיִּתְּעֲצוּ עַד צְפוֹנֶיךָ : אֶתְּרוּ
דְּכוּ וְנִכְחִידֵם מְגוֹי וְלֹא יִזְכָּר שֵׁם־יִשְׂרָאֵל עוֹד : כִּי נִעְצֹו
גַב יַחֲדוּ עֲקִידָה בְּרִית יִכְרוּתוּ : אֲהֲלֵי אֲדוֹם וַיִּשְׁמַעֲאֲלִים
מוֹאָב וְחִגְרִים : גָּבַר וַעֲמֹון וַעֲמֻקַּק פְּלִשְׁתִּי עַם יוֹשְׁבֵי צוּר :
גַּם־אֲשׁוֹר גְּדוּהָ עַמָּם הָיוּ זְרוּעַ יָבִגְוִי דְּוֹט סִדְּהָ : עֲשֵׂה דָהֶם
בְּמִדְּוֵן בְּמִסְרָא כְּבִדּוֹן בְּנַחַל קִישׁוֹן : וּשְׁמְדוּ בַּעֲיוֹן־דָּאָר
הָיוּ דְּמֵן לְאַדְמָה : שִׁיתְמוּ נְדִיבֵמוּ בְּעַרְבִי וּכְזָאב וּכְזֹבֵחַ
וּכְצִלְמָנַע כָּד גַּם־יִכְמוּ : אֲשֶׁר אָמְרוּ נִרְשָׁה לָנוּ אֶת־נִאוּת
אֶרְהִים : אֲרֹחֵי שִׁיתְמוּ בְּגִלְגָּל פִּקֵּשׁ לִפְנֵי רוּחַ : כִּי־אֵשׁ תִּבְעַר
יַעַר וּכְהִדְבָּה תִּלְהֵט חָרִים : בֵּן תִּדְרָפֵם בְּמַעֲרָה וּבְסוּפְתָהּ
תִּבְתְּלֵם : מָדָא פְּנִיָהֶם קִדּוֹן וַיִּבְקִשׁוּ שְׁמֶךָ יְהוָה־אֲדֹנָיִי יֵאָהֳרֹנָהּ
יִבְשׁוּ וַיִּכְהִלוּ עַד־יַעַר וַיַּחֲפְרוּ וַיֵּאָבְדוּ : וַיִּדְעוּ כִּי־אֶתְּהָ
שְׁמֶךָ יְהוָה־אֲדֹנָיִי יֵאָהֳרֹנָהּ דְּבִדְּ עֲלִיוֹן עַד כָּל הָאָרְצֵן :

תפלה מרבי ישמעאל כהן גדול

אמר ר' ישמעאל כל האומר בקשה זו בכל יום פניו
 מזהירות ואימחו מוטלת על הבריות וכל החלומות
 שלו מהוננים ותורתו תהיה משתמרת בלבו כל ימי
 חייו ועונות נעוריו נמחלים לו וינצל מיצה"ר ומלשון
 הרע ומפגע רע ומחיות רעות ומליסמים ומנחשים
 ומעקרים ומרוח רעה ומן השדים ומן המזיקין
 ומכל האויבים ומכל השונאים אותו וירויח במשא
 ומתן שלו :

וכן אמר רבי ישמעאל אני ור' עקיבא ערכים אנו
 שיהיה לו חלק טוב בעולם הבא כדכתיב להנחיל
 אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא :

וזאת התפלה צריך לאומרה בכונה ונכונה בכל יום
 אחר תפלתו וה' יקבל תפלתו אכ"ר.

אָנָּא יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
 הָרְזִים מְגִלָּה נִסְתִּירוֹת מְגִיד תַּעֲלוּמוֹת מוֹשֵׁל בַּעֲלִיּוֹנִים
 יִשְׁלִיט בַּתְּחִתּוֹנִים. קָרוֹב לְכָל קוֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר
 יִקְרְאוּהוּ בְּאַמֶּת. מַצִּיל עָנִי מִחֶזֶק מְגִנּוּ וְעָנִי וְאַבְיּוֹן
 מִגּוֹזֵל: פָּגַה אֶל תִּפְלַת עֲבָדֶךָ וְאֶל תַּחֲנוּנָיו כִּי עָנִי
 וְאַבְיּוֹן אָנִי :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
 אֲבוֹתֵינוּ יִשְׁתַּשְׁמְרֵנִי מִכָּל רָע כִּי אַתָּה שׁוֹמֵר
 יִשְׂרָאֵל וְתֹאמַר לְצִדּוֹתַי בִּי וְתִפְּהֲנִי מִכָּל צָרָה וְצוּקָה
 וּמִכָּל שְׂמוּעָה רָעָה וּמִכָּל בּוֹשָׁה וּבְלִימָה וּמִחֶרֶף
 אָדָם וּמִבּוֹזֵי עַם. וּמִכָּל גִּגָּף וּמִכָּל מַשְׁחִית וּמִנֶּפֶח
 וּמִכָּשׁוֹל וּמִפֶּגַע רָע וּמִעַן הָרָע וּמִלְּשׁוֹן הָרָע

ותצילנו

וּתְצִילֵנִי מוֹצֵר הָרַע וּמִכָּל מַשְׁחִית וּמְזִיק וּמִכָּל
רְגִזוֹת וְגִזְרוֹת שְׁבַע עוֹלָם וּמִכָּל הַטָּא וְפֶשַׁע וּמִכָּל
עוֹן וְאִשְׁמָה וְרָשָׁע אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שְׁתָּרִיב אֶת רִיבֵי נַפְשֵׁי בְּיוֹם
וְכָר הַמִּכְשָׁרִים אֶת נַפְשֵׁי בְּיָדָהּ
וְתִנְקוּם אֶת נַקְמָתִי מֵהֶם וְתִכְצֹר יְמֵיהֶם
וְתַמְלֵא אֶת עוֹנוֹתֵיהֶם בְּרָעָה. וְכוֹלֵם בְּרָעָה יֵאבְדוּ
וּבַעֲגָלָא וּבְזִמְן קָרִיב יִכְרְתוּ מִן הָעוֹלָם וְתִשְׁלַךְ
אִמָּה וְחִשִּׁיכָה גְדוֹלָה וְתִדְרָהּ עֲצוּמָה וּבִהְלָה
וְשִׁנְעוֹן וְעִירוֹן וְתִמְחֹן לִבָּב עַל כָּל אוֹיְבֵי וְשׂוֹנְאֵי
וְעַל כָּל צָר וּמַשְׁטָיִן וּמִכְשָׁרָג עָלַי וְעַל אֲנָשֵׁי בֵּיתִי
בֵּין אִישׁ בֵּין אִשָּׁה בֵּין שָׂד בֵּין מְזִיק בֵּין רוֹחִין
בִּישִׁין וְלִילִין כְּדִכְרֵיב תַּפּוֹל עֲלֵיהֶם אִימָתָה
וּפַחַד כְּגִדּוֹל וְרוֹעָה יְדָמוּ כְּאֶבֶן. כְּאֶבֶן יְדָמוּ וְרוֹעָה
כְּגִדּוֹל וּפַחַד אִימָתָה עֲלֵיהֶם תַּפּוֹל. וְעַל כָּל הַקָּמִים
עָלַי לְרָעָה מִהֲרָה הֲפֹר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבוֹתָם
וּמִוֶּרְאֵךְ וּפַחַדָּךְ יִהְיוּ עֲלֵיהֶם שִׁיחֵיו מִשְׁתַּתְּקִים
מִלְּפָנֶי אִם יִרְאוּנִי בְּעֵין רָעָה חֲלִילָה :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּאֲלֶמְנָה שְׁפָתוֹתָם מִדְּבַר וְתַחֲשַׁכְנָה
עֵינֵיהֶם מִרְאוֹת וְתִחְרַשְׁנָה אוֹזְנֵיהֶם מִשְׁמוֹעַ וּמִתְגִּיהֶם
תְּמִיד הַיָּמָעַד חֲרָבָם תִּבְוָא כְּלָבָם וְשִׁתּוֹתָם
תִּשְׁכַּבְנָה. הִמָּה יְבוֹשׁוּ וְאֲנִי לֹא אֲבוֹשׁ הִמָּה יָגוּסוּ

קמר

שחרית

וְאֵנִי לֹא אָנוּס בְּדִכְתִּיב קוֹמָה יְהוָה יִהְיֶה רָצוֹן בְּנִי
וְנִפְּצוּ אֲוִיבֶיךָ וְנִיּוּסוֹ מִשְׁנֵאִיךָ מִפְּנֶיךָ אִמֵּן בֶּן
יְהִי רָצוֹן :

יְהִי רָצוֹן מִפְּנֶיךָ יְהוָה יִהְיֶה רָצוֹן אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֶי
אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּשְׁלִיךְ אִמָּה וְפֶסֶד עַל הַבְּרִיּוֹת
וְתִגְזֹר עֲלֵיהֶם לַעֲשׂוֹת רָצוֹנִי בְּנִפְשֵׁי הַחֲפֶצֶה וּבְלִבֵּב
שָׁלֵם. וְכֵן בְּנִי מִקְרָא שְׁכָתוֹב וְרָאוּ כָּל עַמֵּי
הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהוָה יִהְיֶה רָצוֹן נִקְרָא עָלֶיךָ וְיִרְאוּ
מִמֶּךָ וְנֶאמַר לֹא יִתְּצֵב אִישׁ בְּפָנֶיכֶם פְּתוּדְכֶם
וּמִרְאֵכֶם יִתֵּן יְהוָה יִהְיֶה רָצוֹן אֱלֹהֵיכֶם עַל פְּנֵי
כָּל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּדְרֹכוּ בָּהּ בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם אָמֵן
בֶּן יְהִי רָצוֹן :

יְהִי רָצוֹן מִפְּנֶיךָ יְהוָה יִהְיֶה רָצוֹן אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֶי
אֲבוֹתֵינוּ וְאֵלֵהֶם וְאֵלֵהֶי יִצְחָק וְאֵלֵהֶי יַעֲקֹב שְׁתַּפְּתַח לִפְנֵי
בְּתוּרְתֶךָ וְתִתֵּן לִי רָעָה וּבִינָה וְחֻמָּה וְתַרְחֵם עָלַי וְתֹאמִר
עֵינִי בְּחֻמָּתְךָ בְּחֻמָּתְךָ וְתַמְדֵּנִי מִדּוֹת חֻמָּתְךָ וְתַבִּינֵנִי
דְּבָרִים עֲמוּקִים בְּתוּרְתֶךָ וְתַגִּיד לִי רוּחַ סְתוּמִּים בְּעֻזְרְתֶךָ
לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ בְּפָנֵי חֲכָמֵי עָמְךָ וְלֹא אֶפְרֹם בְּתוֹךְ חֲסִידֵי
עֲדָתְךָ וְתַחַד אֶת פְּנֵת לִפִּי וְעֲרִיכֵת שְׁפָתַי וְעֻזִּי לְשִׁמּוֹר
וְלִדְמֹד לְשִׁמּוֹר לַעֲשׂוֹת וְכֵן אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תוֹרָתְךָ
בְּאַחֲבָה אֲכִיד :

יְהִי רָצוֹן מִפְּנֶיךָ יְהוָה יִהְיֶה רָצוֹן אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֶי
אֲבוֹתֵינוּ וְאֵלֵהֶם שְׁתַּצֵּל לִנִּי מִרַעְבוֹן וְצָמָאון וּמַעֲרוֹם
וְחִטְרִיפִנִי לֶחֶם חֻקִּי בְּכָל יוֹם וְתַפְרֹנְסֵנִי בְּנֶחֱת וְלֹא בְּצֹעַר
בְּרִית וְלֹא בְּאִיסוֹר בְּרִיחַ וְלֹא בְּצִמְצוּם וְתַמְדָּא אוֹתִי
מִעוֹשֵׁר מִתְּנוּת יְדֶיךָ וְתַשְׁלֵחַ בְּרָכָה וְחֻזְזָחָה בְּכָל עֲסָמִי
וְעִנִּי

תפלות

קמה

וְעֵינֵי וּבְכָל מַעֲשֵׂה יְדֵי שִׁיחֵיו לִי וְהִנֵּנִי לְאַהֲבָה לְחַן וּלְחֶסֶד
וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵי וְיֹדְעֵי וּמַפְרִי אָמֵן כֵּן
יְהִי רָצוֹן :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיכֶם מֶלֶכִּי הַשָּׁרֵת הַקְּדוֹשִׁים וְהַמְּהוֹרִים
שֶׁתַּעֲשֹׂו עָמִי חֶסֶד גָּדוֹל וְעַם אֲנָשֵׁי בִּיתִי וְלִמְעַן קְדוּשַׁת
יְהוָה וְיִהְיֶה יִסְדִּי וְלִמְעַן תּוֹרַתוֹ הַקְּדוּשָׁה וְהַמְּהוּרָה וְלִמְעַן
קְדוּשַׁתְכֶּם תַּעֲמִדוּ לִפְנֵי יְהוָה וְיִהְיֶה יִסְדִּי יִסְדִּי יִשְׂרָאֵל
מִכָּה הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים בְּבִקְשָׁה וּבְתַחֲנוּגִים בְּהַשְׁמִיעַ
אֶת תַּפְאֶרְתִּי וְאֶת תַּחֲנִיתִי כִּדְרֵי גְּשׁוּת אֶת שְׂאֵרְתִּי וּבִקְשָׁתִי
בְּכָל יוֹם וְיוֹם וּמִחוּר לִי אֶת כָּל עֲוֹנוֹתִי וְחַטָּאתִי וְאֲשָׁמוּתִי
שְׂחָמָאִתִּי וְשַׁעֲוִיתִי וְשִׁפְשָׁעִתִּי לִפְנֵי בָּאֹנִים בֵּין בְּרָצוֹן
בֵּין בְּשׁוּגָה בֵּין בְּמִזִּיד בֵּין בְּסֶתֶר בֵּין בְּגָלוּי בֵּין בְּסִתְּפוֹן
בֵּין שְׁלֵא בְּמִתְּפוֹן בֵּין בְּדַבּוּר בֵּין בְּמַעֲשֵׂה בֵּין בְּהִרְהוּר
בֵּין בְּמַחְשָׁבָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן :

בְּכָעוּ בְּכִמְדוּ מִכֶּם מֶלֶכִּי הַשָּׁרֵת הַקְּדוֹשִׁים וְהַמְּהוֹרִים
וְהַמּוֹפְרָשִׁים בְּנִקְיוֹת שֶׁתַּעֲשֹׂו חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים גְּדוֹלִים
בְּזִכּוֹת הַשֵּׁם הַגָּדוֹל (אֶפְתָּרִיאֵל) יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל
וּבְזִכּוֹת שְׂבָעִים וּשְׁתַּיִם שְׁמוֹת הַקְּדוֹשִׁים וְהַמְּהוֹרִים תִּקְחוּ
מִפְתָּחוֹת בְּרִשּׁוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְתַפְתְּחוּ לִי שַׁעֲרֵי חֵן
וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְשַׁעֲרֵי שְׁלוֹם וְשַׁעֲרֵי שְׁרָה וְשַׁעֲרֵי דָעָה וּבִינָה
חֲכָמָה וְהַשְׁפָּלָה וְשַׁעֲרֵי עוֹשֶׁר וְכַבּוֹד וְשַׁעֲרֵי תְּשׁוּבָה וְשַׁעֲרֵי
תְּשׁוּעָה וְאַמְצָא חֵן וְחֶסֶד בְּעֵינֶיכֶם וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵי וְיֹדְעֵי
וּמַפְרִי וְתַצְלִיחוּ אוֹתִי וְתַעֲזְרוּ אוֹתִי עַל כָּל עֲמָקֵי לְמוּדָה
וּכְשֶׁאֲשָׁכַח לֹא אֶפְתָּח בְּדִכְתִּיב אִם תִּשְׁכַּח לֹא תִפְחַד וְשִׁכְחָתָהּ
וְעָרְבָה שְׁנֵיתֶיהָ שִׁיחֵיו חַיִּי מְתוּקִים בְּדִבְשׁ וְנוֹפֶת צוּפִים. וְתִהְיֶה
עָמִי לְעֹזֵר וְלִהְיוֹעִיר וְלִחְוֹשִׁיעַ וְלִסְמוּךְ בְּתַקּוּפַת הַשְּׂמֵשׁ

קמו

תפרות

בַּתְמוּז וּבְמֵלֶאֱת הַקִּבְנָה אָמֵן בֶּן יְהִי רָצוֹן. יְהִי רָצוֹן אֲמַרְי
פִּי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי צוּרִי וְגֹאֲלִי :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּצִּילֵנִי מִיָּצָר רָרֵעַ וּמִכָּל צָרָה
וְצוּקָה וְלֹא יִשְׁמַע בְּכִי וְיַעֲקֹה בְּבֵיתִי וְתוֹצִיאֵנִי
מִשְׁלוֹם אֶל שְׁלוֹם וְאַמְצֵא חֵן וְחֶסֶד בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי
כָּל רוֹאֵי וְתַתְּנֶה עָמִי בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת
הַרְחָמִים וְחוֹסֶה גֹאֲלִי וְנִבְּנִי לְרֹאוֹת בְּאוֹר הַחַיִּים
עֲשֵׂה עָמִי אֶתָּה צִדְקָה לְמַעַן שְׁמִיךְ וּלְמַעַן בְּרִיתְךָ
וּלְמַעַן אֲבִרְהֶם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ וּלְמַעַן מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן וְדָוִד וּשְׁלֹמֹה וְאַלְיָהוּ בְּחִירֶיךָ וּלְמַעַן כָּסֵא
כְּבוֹדְךָ וּלְמַעַן שְׂכִינְתְּךָ וּפְרִנִּי מִכָּל גִּזְרוֹת קָשׁוֹת
וְרָעוֹת. הוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִכָּל צָרָה וְצוּקָה
וְתַנְזֹר עָלַי גִּזְרוֹת טוֹבוֹת וְתִשְׁמְרֵנִי מִכָּל רָע וּבְטֹל
כָּל מַחֲשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵי וְרֹפֵר כָּל עֲצַת אוֹיְבֵי וּמִלֵּא
כָּר מִשְׁאֲלוֹתִי לְטוֹבָה בְּפֶתַח יְתֵן לִּי כֶּלֶקֶבֶךָ וְכָל
עֲצָתְךָ יִמְלֵא. חֲלַצֵנִי יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי מֵאֲדָם רָע
מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצֶרֶנִּי. שְׁמַע יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי וְחַנְּנִי
יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי הִיָּה עֹזְרִי לִי שִׁוְיָהוּ עָמִי לְעֹזֹר
וְלַהֲוֵעִיל וְלַהֲוִשִׁיעַ וְלַחֲצִיל. שׁוּבָה יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי
חֲלַצֵה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסֶדְךָ. וְאַתָּה שְׁלוֹם
וּבִיתְךָ שְׁלוֹם וְכָל אֲשֶׁר לִּי שְׁלוֹם יְהִי רָצוֹן
אֲמַרְי פִּי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי צוּרִי וְגֹאֲלִי :

(תפלת אליהו ז"ל)

בְּשֵׁם יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי מַעֲרֻכוֹת
יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

שְׁמָךְ וּמִלְכּוּתְךָ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה. כִּי
 שְׁמָךְ בָּךְ וּבְךָ שְׁמָךְ. מִשְׁמָךְ יִרְעֶדוּ גְדוּדֵי אֱשׁ
 וּמִפְּאֲרִים אֵת שְׁמָךְ. וְשְׁמָךְ לֹא חֲזֹו. מִשְׁמָךְ נִסִּיִּים
 לְאַחֲזֹר. הֵימָּה וְכָל מְשַׁבְּרֵי וּגְלֵי מְהַדְרִים אֵת
 שְׁמָךְ. וְהָאֲרֶץ בְּחֵבִיטְךָ בָּהּ תִּרְעַד. וְעַמּוּדֶיהָ יִנּוּבֹן
 יִרְאֵת שְׁמָךְ. וְכָל דָּרֵי מַעְלָה שֶׁבְּכָל מַעְוֶן וּמַעְוֶן
 מֵאִימַתְךָ יִרְעֶדוּ וַיִּפְחָדוּ. וְאֲרֶץ וְדָרֶיהָ וְאֶבְרֹן צִירָהּ
 וְצִלְמֹנֶתָהּ. מִשְׁמָךְ יִרְוּפּוּ. גֵּן עֵדֶן וְכָל חֲסִידֶיהָ
 לְשְׁמָךְ יִבְנְנוּ. וְכָל אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאֶפְיוֹ
 בְּנַעֲיֻמוֹת לְשׁוֹנוֹ יֵשׁוּם כְּבוֹד לְשְׁמָךְ. גַּם אֲנִי (פכ"ס)
 בְּךָ אֶמְתִּיךָ (פלונית) עָפָר וְאֶפֶר רַמָּה וְתוֹלַעַה צֹל
 עוֹבֵר צִיץ נוֹבֵל בְּאֵתִי לְהַפִּיל אֶת תְּחִנָּתִי לִפְנֵי כִסֵּא
 כְבוֹדְךָ שְׁתַּעֲנֵנִי וְתִתְּבֹנֵנִי בְּסֶפֶר חַיִּים עִם צַדִּיקִים
 וְתֵשִׁים חֲלָקִי בְּגֵן עֵדֶן בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא
 וְתֵן מִטּוֹבָתְךָ וּמִבְּרִכּוֹתֶיךָ וּמִחֲנֻתְךָ לִי וּלְיִרְעֵי
 וְתַטִּיב וְתַבְרֵךְ דְּרָבִי וְכָל מַעֲשֵׂי יָדַי וּפְתַח לִי שַׁעְרֵי
 פְּרָנְסָה וּבִלְבָּלָה וְתֵן לִי חַיִּים טוֹבִים וּמְרוֹצִים וְלֵב
 טוֹב וַיֵּצֵר טוֹב וְתוֹלִיכֵנִי בְּכֶדֶךָ קוֹמְמִיּוֹת וּשְׁמוֹר
 צִאֲתִי וּבֹאִי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם וְתַצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל
 יוֹם וַיּוֹם מִכָּל פְּגָעִים רָעִים וּמִכָּל רוּחִין בִּישׁוּן
 בָּיִם וּבִיבְשָׁה וּמֵאֵשׁ וּמִדִּלְקָה וּמִחֶרֶב וּמִחֲצִיּוֹת
 וּמִכָּל הַפֶּסֶד וּמִטְּבִיעַת מוֹת וּמִכָּל פְּלִי וַיּוֹן וּמִרְדִּיפָה
 וּמִתְּפִיכָה וּמִכָּל מַה שֶּׁלִּבִּי יֵרָא וְחָרָד. וְתוֹסִיף וְתַטֵּחַ
 עָלַי חֵן וְחֶסֶד לִפְנֶיךָ וְלִפְנֵי כָּל רֹאֵי כִּי אֶתָּה קְרוֹב
 לְכָל קִרְאֶיךָ וּמַצּוֹי לְדוֹרְשֶׁיךָ. קִרְאֲתֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי
 יֵאֱהוּנָה מֵהָר עֲנֵנִי וְחַשִּׁיעֵנִי וְאַבְרָכָה בְּעֶרְוַתֶיךָ

נִגְדַּד מַלְכִּים וְלֹא אִבּוּשׁ וְעָשָׂה שְׂאֵלָתִי וּבִקְשָׁתִי
בְּרַחֲמִים: בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

תפלה נאה מסידור של"ה זי"ע.

יאתר בכל יום אחר התפלה כשמתחיל עיושה.

הִנְנִי מוֹכֵן וּמְזוּמֵן לְקַבֵּל עָלַי אֱמוּנַת אֱלֹהֵי
עוֹלָם אֲשֶׁר טָמִיר וְנִעְלָם מִכָּל חַי בְּרוּב
קְדוּשָׁתוֹ וְהִנְנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה
שֶׁהַבּוֹרָא בְּרוּךְ הוּא אֶחָד יָחִיד וּמִיּוֹחָד וְאֵין
יְחִידוֹת כְּמוֹהוּ בְּשׁוּם פְּנִים בְּרוּךְ הוּא וְאֵין
בְּלָתוֹ. יָחִיד אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְאֱלֹהֵי הָאָרֶץ
הוּא הַיּוֹדֵעַ דַּעוֹת וּמַחֲשָׁבוֹת יְצוּרֵי נִשְׁמוֹתֵיהֶן
הוּא הַאֲצִיל יְחִידִי בָּרָא יָצַר וְעָשָׂה כָּל
הָעוֹלָמוֹת וְאֵין שֵׁנִי לוֹ הֵיךְ הָיָה וַיְהִיָּה תִקּוּף
וּבַעַל הַיְכוּלָתוֹ וּמַבְלָעָדָיו אֵין אֱלֹהִים. הוּא
הַבּוֹרָא שָׁמַיִם וְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם
בָּרָא לְוִיתָן וְכָל הַתַּנִּינִים הַקְטָנִים עִם הַגְּדוֹלִים
וְכָל שָׂרָץ הַשָּׂרָץ עַל הָאָרֶץ וְרוֹמֵשׁ
בָּאָרֶץ. בָּרָא הָרִים וּגְבָעוֹת בָּרָא
דוֹמֵם צוֹמֵחַ חַי מְדַבֵּר. בָּרָא הָאָרֶץ וְכָל
אֲשֶׁר עָלֶיהָ וְכָל אֲשֶׁר תַּחְתֶּיהָ הַיָּמִים וְהַיָּבֵשׁ
אֲשֶׁר בָּהֶם. אֲדָם וּבְהֵמָה וְחַיֹּת הַשָּׂרָה וְחַיֹּת
הַיַּעַר וְכָל צִפּוֹר כָּל כְּנָף וְכָל אֲשֶׁר תַּעֲוֹף

בשמים וכל השָׁרָץ הַשָּׁרָץ עַל הָאָרֶץ וְכָל־
זֶן וּמִפְּרִיָם אוֹתָם מְבִיצי כְּנִים עַד קִרְיִי
רְאֵמִים. בָּרָא כָמָה אֲרָצוֹת הַנִּעְלָמִים מִבְּנֵי
אָדָם וּבָהֶם כָּמָה מִיָּנִי בְרִיּוֹת וְכָל־
בְּחֻכְמָה וּבִדְעָתָה. בָּרָא כָמָה רוּחוֹת וְכוֹחוֹת
בֵּין הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ שָׁם עֲבִים רְכוּבוֹ וּמַהֲלֵךְ
עַל בְּנֵי רוּחַ. בָּרָא שָׁמַיִם וּשְׁמֵי שָׁמַיִם וְכָל־
צִבְאוֹתָם. בָּרָא עוֹלָם הַגְּלָגָלִים. וְכָל גְּלָגֶל לִפְנֵי
חֲבִירוֹ הַגְּבוֹה מִמֶּנּוּ גַם בֵּן בְּגִרְגִיר חֲרָדִי.
בָּרָא עוֹלָם הַמְּלָאכִים אֶלֶף אֶלְפֵי אֲלֵפִים
וּרְבֵי רִבְבוֹת עַד אֵין מִסְפָּר לְגִדּוּדֵי מַעֲלָה
וְכָל־
בָּרָא לְכְבוֹדוֹ לְהַלְלוֹ וּלְסִפּוֹ הוֹדוֹ.
וְעוֹלָם הַגְּלָגָלִים כְּנֶגֶד עוֹלָם הַמְּלָאכִים וּבְגִרְגִיר
חֲרָדִי וְכָל מַלְאָךְ לִפְנֵי מַלְאָךְ חֲבִירוֹ הַגְּבוֹה
מִמֶּנּוּ גַם בֵּן בְּגִרְגִיר חֲרָדִי וּמַלְאָךְ הַגְּבוֹה
שֶׁבְּגִבּוֹהִים לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדוֹ כְּאֶפֶס וְכֵאֵין
נֶחֱשֶׁב וְכִסֵּא כְבוֹדוֹ לִפְנֵי יְתִכְרֵךְ כְּמוֹ בֵּן.
כְּרוֹךְ הוּא וְהוּא כְּרוֹךְ אֵין לוֹ דְמוּת הַגּוֹף
וְאֵינוֹ גּוֹף לֹא נִעְרֹךְ אֵלָיו קְדוּשָׁתוֹ. רֵאשׁוֹן
לְכָל רֵאשִׁית אַחֲרוֹן לְכָל תְּכֵלִית עֵילִת כָּל
הָעֵילוֹת סִיפָת כָּל הַסִּיבּוֹת שְׁלִיט בְּעֵלְיוֹנִים

וּבִתְחִלָּתוֹנִים הָיָה הָיָה וַיְהִיָּה תִקְיָף בְּעַל
 הַיְכוֹלֶת בְּעֶזְמָא דִּין וּבְעֶזְמָא דְּאֵתִי : אֵין
 קְדוּשׁ בִּיהוֹשֻׁעַ יֵאֱחָדוּנְהִי כִּי אֵין בְּלִתָּהּ וְאֵין
 צוּר בְּאַלְהֵינוּ. כִּי מִי אֱלוֹהִים מִבְּלַעֲדֵי יְהוֹשֻׁעַ
 יֵאֱחָדוּנְהִי וּכְמִי צוּר זִוְלָתִי אֱלֹהֵינוּ :

אח"כ יאמר ד' סעמים

יְהוֹשֻׁעַ יֵאֱחָדוּנְהִי הוּא הָאֱלֹהִים בְּבִעַת וּבִתְכוּנָה
 וּבְחֻכְמָהּ בְּרֵאֶת עוֹלָמָהּ אֵתָהּ הוּא יְהוֹשֻׁעַ
 יֵאֱחָדוּנְהִי הָאֱלֹהִים לְבִקָּהּ הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים
 וְאֲדוּנֵי הָאֲדוּנִים הוּא בְּרֵא שִׁידִין וְלִילִין וְרוּחֹת
 וּמִזִּיקִין וְכָל כֵּת דְּלַחֲוֹן וּמַצִּיר אֶת בְּנֵי אָדָם
 מִמָּהֶם שְׂדֵא זִיקוֹ אוֹתָם כְּדִכְתִּיב יְפוּרִי מַצִּדָּה
 אֱלֹהִי וּרְבִבָה מִימִינָהּ אֱלֹהִי לֹא יִגָּשׁ. וְנֵאמַר
 לֹא תֵאֱוֹנָה אֱלֹהִי רָעָה וְגו' כִּי מִלְּאֲכָיו יֵצֵאתָ
 לָךְ לְשִׁמְרָהּ בְּכָל דְּרָבָהּ. הוּא אֲשֶׁר בְּרֵא מִדֵּי
 יוֹם בְּיוֹם אֱלֹהִי אֲלָפִים וְרִבּוֹא רִבְבוֹת מִלְּאֲכֵי
 שָׂרָת וּמַעֲבִיר אוֹתָם בְּנֶהַר דִּינּוּר כְּאֶמּוֹר חֲדָשִׁים
 לְבִקָּרִים רִבָּה אֱמִינָתָהּ. הוּא שְׁעֵתִיד לְתַחֲיוֹת
 מֵתִים בְּרֹב חֲסִדָּיו בְּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם תִּהְלֶתוּ. כּוּ
 אֲנִי מֵאֲמִין וְעָלִיו הַשְׁלֵכְתִּי יְהִי וְאֵלֶיוּ אֲנִי נִשְׁאֵאתִי
 אֶת נַפְשִׁי רוּחִי וְנִשְׁמָתִי וְהִנְנִי מִקְבֵּל עָלִי עוֹל
 מַלְכוּתוֹ וְעוֹל מַצּוֹתָיו לְעַבְדּוֹ בְּכָל לְבָבִי וּבְכָל נַפְשִׁי
 וּבְכָל מְאֹדִי :

(ואח"כ יאמר)

חַס רַבִּי אֱלֹהֵי עֲרוּתִיךָ וְאֵל אֱלֵי בְּצִעֵי. תְּגַבֵּר עֲנִי מִרְאוֹת

תפלות

קנא

שְׂוֹא בְּרִכְיָה חֲנִי. הֲרֹף שֶׁקֶר הִסֵּר מִמֶּנִּי וְחֹרְתֶךָ
חֲנִי. יְהִי גִבִּי תָמִים בְּחֻקֶיךָ לְמַעַן לֹא אֲבוֹשׁ. גֵּר עֵינֵי
וְאֶפִּיטָה נִפְלְאוֹת סִתּוּרְתֶךָ :

תפלה על הפרנסה

אומר מזמור לה' הארץ ומלואה עם כונה בניקוד ההוי"ו

לְדוֹד מְזֻמָּר לַיהוָה יֵאֱהֹוֶנָּה הָאָרֶץ וּמְלֹאָהּ
תִּבְרַךְ וַיֵּשְׁבֵי בָהּ : כִּי־הוּא עַל־יָמִים יִסְדָּהּ
וְעַל־גְּהֹרֹרֶיהָ יִכְוֶנְנָהּ : מִי־יַעֲלֶה בְּהַר־יְהוָה
יֵאֱהֹוֶנָּה וּמִי יָקוּם בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ : גָּמִי כַפַּיִם וּבִרְ-
כָּב אֲשֶׁר | לֹא־נִשְׂא לַשְׂוֹא נִפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע
לְמִרְמָה : יֵשֶׁא בְּרִכָּה מֵאֵת יְהוָה יֵאֱהֹוֶנָּה
וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יֵשֻׁעַ : זֶה דֹּר דֹּרְשׁוֹ מִבְּקִשֵׁי
כְּנִיף יַעֲלֶב סֵלָה : שְׂאוּ שְׁעָרִים | רְאשֵׁיכֶם
וְהַנִּשְׂא : פִּתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי־זֶה
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה יֵאֱהֹוֶנָּה עֲזוֹז וְגִבּוֹר יְהוָה
יֵאֱהֹוֶנָּה גִבּוֹר מֶלֶךְ־מָדָה : שְׂאוּ שְׁעָרִים | רְאשֵׁיכֶם
וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי־הוּא
זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה יֵאֱהֹוֶנָּה יֵצְבָאוֹת הוּא
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה :

ויאמר תפלה זו

יְהִי רַעְוָא מִן קֳדָם עֲתִיקָא אֲתָה הוּא יְהוָה יֵאֱהֹוֶנָּה
הָאֱלֹהִים הַזֶּה וּמִפְּרָגָם וּמִכְּכִפְל בְּרִחְמִיךָ הַרְבֵּים זָכָר
מִבְּרֹאִים מִקְרָנֵי רֵאשִׁים וְעַד בִּיצֵי כְנִים פְּפֻרֹּב מִרָף
נָתַן זִירְאִיו יִזְכּוֹר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ : פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶיךָ :
וּמִשְׁבִּיעַ זָכָר חֵי רְצוֹן :

(ויכוין ברי"ת ובס"ת פותח את ידיך בשם סא"י חת"ך)

יחי

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ וְאֵלֵי אֲבוֹתֵינוּ
 מִכֹּחַ הַיָּהּ וְהַיָּהּ וְיִתֵּן לָכֵן בְּחִסְדְּךָ וּבְחִסְדְּךָ הַרְבֵּים
 וְהַגְדֻלִּים וְלִמְעַן תִּזְכָּרְךָ בְּקִרְוֹשֶׁהּ וְהַמְהוּרָה וְלִמְעַן
 אֲבוֹתֵינוּ הַקְדוּשִׁים אֲבֹתֵהֶם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל וְלִמְעַן מִשְׁחַ
 וְאַהֲרֹן וְדָוִד וְשְׁלֹמֹה וּפְנֵהם וְשֹׁבְעִים וְזִקְנִים וְשִׁמְשׁוֹאֵל
 הַרְמִי וּבְנִיָּהוּ בֶן יְהוֹדָע וְרַב הַמְנוּנָא סָבָא וְרַבִּי פִנְחָס בֶּן
 יֵאִיר וְהַרְשֵׁבִי וְחִבְרִי וְרַבִּי חֲנִינָא וְרַב גְּדִיאֵל גַּעַר וְעֶשְׂרָה
 הַרוּגֵי מַלְכוּת וְכָל הַתַּנְאִים וְהַאֲמוּרָאִים וְהַסְבֹּרָאִים וְהַגִּזְלָאִים
 וְהַזֵּאֲרִי זִל וְחִבְרִי וְכָל הַצַּדִּיקִים וְחַסְדִּים וְחַסְדִּים
 וְחִשְׁרִים בְּבִצּוֹתָם שֶׁהָיוּ מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם וְלִמְעַן שִׁמְךָ
 הַגָּדוֹל וְהַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא בְּזִכְרוֹת שֵׁם רַחוּם בִּיה יִתְבָּרַךְ
 שְׁמִיכֻדוֹ אַחֲרֵי מֵן הַנְּקוּדִים שֶׁפִּיּוֹנְנוּ בָּהֶם בְּמִזְמוֹר שֶׁמְרִינוּ
 לְפָנֶיךָ עֲתָה הַמְּמוֹנָה עַל הַפְּרָגְסָה שְׁהוּא (רִיקְרוּסָא)
 הַיּוֹצֵא מִפְּסוּק וּבְחִיּוֹתֵי זָכָם בְּרַכָּה עַד כָּלִי דִּי וּמִפְּסוּק
 נִסָּה עֲלֵינוּ אֹר פָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַשֵּׁם הַנּוֹכַח
 (נִימְטָרִיא חֲתִיךְ) הַמַּצְפִּים תָּמִיד לִישׁוּעָתְךָ וּמַחֲלִים לְחַסְדְּךָ
 כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֵל יֵד אֲדוֹנֵיהֶם וְכְעֵינֵי שְׁפָתָה אֵל יֵד
 גְּבוּרָתָהּ שְׁאֵהִיָּה אֲנִי מִבֵּי עֲבָדֶיךָ בֶּן אֲמִתְךָ וּבְנֵי בֵיתֵנוּ
 וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל הַרְבֵּמִים וְחֵלֶן וְחִסְדִּים
 שֶׁתִּתֵּן וְחֵלֶן וְחִסְדִּים לָנוּ וְכִסּוּמִים עַל שׁוֹחֲתֵנוּ וְדָבָר
 הַגָּלוּם אֲלֵינוּ וְכָל יִשְׂרָאֵל פְּרִגְסָתֵנוּ וְכִסּוּמֵנוּ פְּרִגְסָה
 מוֹכָה וְכִלְכָּלָה מוֹכָה דָּחָם לְאִכּוֹל וּבְגָד לְבֹשׁ וְעוֹשֶׁר
 וְכָבוֹד בְּשָׁנָה זוֹ תִּבְרָא עֲלֵינוּ לְשָׁלוֹם וְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה
 וְכָל יוֹם וְכָל יוֹם וְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה וְכָל רֵגַע וְרֵגַע דִּי
 מִחֲסוּרֵנוּ וּמִפְּנִיקֵנוּ וְצָרָנוּ מִפּוֹק הָרָאִי וּבְנֵי אָדָם

ויאמר זה הסדוק ישר והסדוק ז' פעמים :

וַיְהִי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּהִי אֶת יוֹסֵף וַיְהִי אִישׁ מַצְלִיחַ
וַיְהִי בְּבֵית אֲדֹנָיו הַמִּצְרִי. הַמִּצְרִי אֲדֹנָיו
בְּבֵית וַיְהִי מַצְלִיחַ אִישׁ וַיְהִי יוֹסֵף אֶת יְהוָה
יֵאָדְוֵנוּהִי וַיְהִי :

ואחר כך יאמר מוסר לדור ה' רועי וכו' (קשריה) יש בו זין
חיבות טוב לפרנסה כי הוא זין ומפרנס לכל. ויש בו
אותיות רכין כמנין ברכיה שישלח ברכה במעשי ירינו. עוד
צריך לכיון כשמוכיר שם הויה של ה' רועי מילוי הנערם מהשם
שהוא יוד מן יוד י' מן ה' איו מן ואיו שעודה ליו. וכן עולה
חיבת י' ה' ליו. עוד יכוין בנקודות הויה בנקוד בשוא קמץ
שעולה ע"ב וכן בנקודות יהבך הוא שוא קמץ. ויכוין שהשית
ישפיע מסטרא דימינא שהוא חסד ע"ב המקבל מחסד עריון
שהוא הסול כי בני חיי ומונוי לא בזכותא תריא מלתא אלא
במולא. ואח"כ יאמר :

יְהִי רַעְיוֹנִי מִן קִדְּם סְתִימָא דְּכָל סְתִימִין רַעְיוֹנִי
דְּכָל בְּעוֹיִן סְתִימָא דְּכֹלָא דִּיתְמִשָּׁךְ מִלָּא
עִיקָאָה חוּרָא מִינִיה דִּרְךָ אוֹרָא לְעִיר אֲנָפִין
וּמִינִיה בְּחִקֵּל תְּפִיחִין בְּדִישִׁין וּמִתְמָן יִתְיָחִיב
מְזוּנָא עִילָאָה מְרִיחָא דְּמִתְנִין מְנָא לְעִדִּיקָא
בְּגִדֵּירוֹ דְּאֲנָפִין וּבְחִדְרָא דְּלִיבָא לָנוּ וּלְכָל
יִשְׂרָאֵל אֲהִי עַל פִּי שְׂאֵינִי בְּדַאי כִּי תִמְאֵתִי
עוֹיִתִי פִּשְׁעֵתִי לְפָנֶיךָ פּוֹתַח אֶת יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ
לְכָל חַי רַעְיוֹן (חיל) :

ומוב לשאל מוונותיו בעת ההיא ולבקש רחמים מהאל על
המחיה ועל הכלכלה וכן הן דברי הזוהר בפ' בשלח
דס"ב ר' ייסא סבא לא ארזקין סעודתא בכל יומא עד דבע'
בעותיה

בעותיה קמי קוביה אמר לא נתקין סעודתא עד דרתייהיב מבי
מלכא מכאן ולחלאה אתקינו סעודתא ודא הוא אורחא דאינון
דחלי קביה דחלי חסאה וכו' יעו"ש, וע"כ טוב לומר תפלה :
(קסל"ה)

אתה יהוה יתואדנה יאהדונהי ה'אלהים תון ומפנגם
ומכלכל בתקריה לכל הברואים מקרגי
ראמים עד ביצי כנים פכתוב מקרה נתן ליראיו
יופר לעולם בריתו. עיני כל אליה ישברו ואתה
נותן להם את אככם בעתו. פותח את ידך
(יכוין ר"ת גי' יאהדונהי ס"ת חת"ך השר ממונה על
הפרנסה) ומשביע לכל חי רצון. נותן להם לכל
בשר כי לעולם תסדו. ובבן יהי רצון מלפניך
יהוה יתואדנה יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו היה תה
ויהיה שגם אנחנו בני אברהם יצחק וישראל
עבדיך עמך המצפים תמיד לישועתך ומיחלים
לתסדך בעיני עבדים אל יד אדוניהם ובעיני
שפחה אל יד גברתה בן עינינו אל יהוה יתואדנה יאהדונהי
אלהינו עד שיוחננו שאהיה אני ובני ביתי וקר
עמך בית ישראל בכלל הרבמים ובכלל החן
ותהדר שתתן מזונותינו במדוי ובריוח להם
לאכול ובגד לבוש ויכנס בני מקרא שכתוב
בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו להם
לשובע ולברכה ולחיים משפע ברכה העליונה
מתחת ידך ולא מתחת ידי בשר ודם ויכנס בני
מקרא שכתוב לא ראיתי צדיק נעזב וזרעו
מבגש להם: פותח את ידך ומשביע לכל חי

תפלות

קנו

כְּבוֹדִי הַשָּׁמַיִם גָּדֹל : וְאַהֲבַתְּ אֶת יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי יֵאָהֲדוּנָהי אֱלֹהֶיךָ
וְשִׁמְרַתְּ מִשְׁמֶרֶתוֹ וְחֻקָּתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וּמִצְוֹתָיו כָּד תִּימִים :
וְיִדְעַתֶּם הַיּוֹם כִּי לֹא אֶת בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ וְאֲשֶׁר לֹא
רָאוּ אֶת מוֹסַר יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי יֵאָהֲדוּנָהי אֱלֹהֵיכֶם אֶת גְּדֻלּוֹ אֶת יָדוֹ
הַחֲזָקָה וְזִרְעוֹ הַנְּטוּיָה : וְאֶת אוֹתוֹתָיו וְאֶת מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר
עָשָׂה בְּחוּץ מִצָּרִים בְּפִרְעָה מִקֵּד מִצָּרִים וּבְכָל אֶרֶצוֹ :
וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְחַיִּי מִצָּרִים לְמוֹסָיו וּלְרִכְבּוֹ אֲשֶׁר הֵצִיף אֶת
מִי יָם סוּף עַל פְּנֵיהֶם בְּרָדָפִם אֲחֵרֵיכֶם וַיִּאֲבָדֻם יְהוָה
יֵאָהֲדוּנָהי עַד הַיּוֹם הַזֶּה : וְאֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם בְּמִדְבָּר עַד בְּאֲכֶם
עַד הַמָּדֶס הַזֶּה : וְאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָחַן וּלְאֲכִירֶם בְּנֵי אֱלִיָּאב
בֶּן רְאוּבֵן אֲשֶׁר פָּצְתָה הָאָרֶץ אֶת פִּיהָ וַתִּבְלָעֵם וְאֶת בְּתִיתָם
וְאֶת אֲהֲלֵיהֶם וְאֶת כָּל הַיְּקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם בְּמִדְבָּר כָּד
יִשְׁרָאֵל : כִּי עֵינֵיכֶם הִרְאוּ אֶת כָּל מַעֲשֵׂי יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי יֵאָהֲדוּנָהי
הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה : וְשִׁמְרַתֶּם אֶת כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנִי
מִצְוֶה הַיּוֹם לַמַּעַן תִּחְזְקוּ וּבֵאתֶם וִירְשֶׁתֶם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר
אַתֶּם עוֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ : וְלַמַּעַן תִּתְּנוּ יָמִים עַל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי יֵאָהֲדוּנָהי לְאֲבוֹתֵיכֶם לֵאמֹר
לָהֶם וְלִזְרָעָם אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי יֵאָהֲדוּנָהי אֱלֹהֵי וְאֵלֵי אֲבוֹתֵי
שְׁתַּמְעֵה יְרֵאָתְךָ וְאַהֲבַתְךָ בְּלִבִּי וּבְלִב כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
דִּירָאָה אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא בְּכָד לְבָבֶם
וּבְכָל נַפְשָׁם יְרֵאָה הַרוֹמְמוֹת שֶׁל אֵין סוּף יִתְפָּרֵךְ
וְיִתְעַלֶּה שְׁמֶךָ כִּי גָדוֹל אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ אָמֵן מְלֶכֶה :

פרשת התשובה

וַיְהִי כִּי־יָבֹאוּ עָלֶיךָ כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַבְּרָכָה
וְהַקְלָלָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֶיךָ וְהַשְׁבַּת אֶל־
לִבְּךָ בְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדִּיתִךָ יְהוָה יִחְוָהנִי יֵאָהֳדוּנִי
אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה : וְשָׁבַת עַד־יִחְוָהנִי יֵאָהֳדוּנִי אֱלֹהֶיךָ
וְשָׁמַעַתָּ בְּקוֹלִי כָּל־אֲשֶׁר־אֲנִי מְצִוֶּה הַיּוֹם אֶתְּךָ
וּבְנֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־גִּפְשֶׁךָ : וְשָׁב יְהוָה
יֵאָהֳדוּנִי אֱלֹהֶיךָ אֶת־שְׁבוּתְךָ וְרַחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבְּצֶךָ
מִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצֶךָ יְהוָה יֵאָהֳדוּנִי
אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה : אִם־יִהְיֶה נִדְחֶךָ בְּרָצוֹהַ הַשָּׁמַיִם
מִשָּׁם וְקִבְּצֶךָ יְהוָה יֵאָהֳדוּנִי אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם
יִקָּחֶךָ : וְהִבִּיֵּאֶךָ יְהוָה יֵאָהֳדוּנִי אֱלֹהֶיךָ אֶל־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יָרָשׁוּ אֲבֹתֶיךָ וִירְשָׁתָהּ וְהִיטְבָּךָ
וְהִרְבָּךָ מֵאֲבֹתֶיךָ : וּמִל יְהוָה יֵאָהֳדוּנִי אֱלֹהֶיךָ
אֶת־לִבְּךָ וְאֶת־לֵבִב וְרַעַךְ לֶאֱהָבָה אֶת יְהוָה
יֵאָהֳדוּנִי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־גִּפְשֶׁךָ לְמַעַן
חַיֶּיךָ : וְנָתַן יְהוָה יֵאָהֳדוּנִי אֱלֹהֶיךָ אֶת כָּל־
הָאֵלוֹת הָאֲקָדָה עַל־אִבְיָךָ וְעַל־שִׁנְאֶיךָ אֲשֶׁר
רָדְפוּךָ : וְאַתָּה תָּשׁוּב וְשָׁמַעַתָּ בְּקוֹל יְהוָה
יֵאָהֳדוּנִי וְעָשִׂיתָ אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצִוֶּה
הַיּוֹם : וְהוֹתִירֶךָ יְהוָה יֵאָהֳדוּנִי אֱלֹהֶיךָ בָּכֵל
מַעֲשֶׂה יָדְךָ בְּפָרִי בְטֶגֶךָ וּבְפָרִי בְהִמְתָּךְ וּבְפָרִי
אֲדָמָתְךָ לְטֶבֶה כִּי יָשׁוּב יְהוָה יֵאָהֳדוּנִי לְשׁוּשׁ
עָלֶיךָ לְטוֹב כַּאֲשֶׁר־שָׁשׁ עַל־אֲבֹתֶיךָ : כִּי תִשְׁמַע
בְּקוֹל יְהוָה יֵאָהֳדוּנִי אֱלֹהֶיךָ לְשָׁמַר מִצְוֹתַי

וְהִלַּכְתִּי הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה כִּי תָשׁוּב
 אֶל־יְיָ אֱלֹהֶיךָ יֵאָדְוֶנָּה יֵאָלְהֶיךָ בְּכָל־כְּבֹד
 וּבְכָל־נֶפֶשׁ :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֶנָּה וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ
 שְׁתַּחֲוֶה וְתִתֶּנָּה כְּתֻמָּת כְּסֵא כְבוֹדךָ וְתִחְזֹר
 בְּתִשְׁבָּה שְׁלֵמָה דָּבָר פּוֹשְׁעֵי עֲמָךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל.
 וּבְכֻלָּם תִּחְזֹרְנִי בְּתִשְׁבָּה שְׁלֵמָה : לְפָנֶיךָ כִּי יִמְנָךְ
 פְּשׁוּטָה לְחֶבֶל שָׁבִים וְרוּצָה אֶתָּה בְּתִשְׁבָּה אָמֵן
 סָלָה :

פרשת המן

(א) טוב לומר פרשת המן בכל יום. כדי שיאמין שמונותיו באין
 לו בהשגחה (סימן א') : (ב) וקבלה ביד החכמים כל האומר
 פרשת המן בכל יום מובטח לו שלא יבא לעולם לידי חסרון
 מזונות. ולא יתמעטו מזונותיו (ירושלמי פרישה רבינו בחי) :
 (ג) ויכול לומר פרשת המן אפילו בשבת. רק התפלות על
 הפרנסה לא יאמר בשבת (סי' א' וסי' רפ"ח). וטוב לקרות פרשת
 המן בטעמים. ומסוגל לפרנסה :

וקודם אמירת פרשת המן אומרים זה :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֶנָּה וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ
 שְׁתַּחֲוֶה וְתִתֶּנָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל וּפְרִנָּתוֹ וּפְרִנָּתוֹ
 אֲנִשִּׁי בֵּיתוֹ בְּכֻלָּם. בְּנַחַת וְלֹא בְּצָעַר בְּכָבוֹד וְלֹא בְּכָבוֹד
 בְּהִתָּר וְלֹא בְּאִסּוּר. כִּדִּי שְׁנוּכָר לְעִבּוּר עֲבוֹדָתְךָ וְלִדְמוּר
 תּוֹרָתְךָ כִּמּוֹ שְׁנוּת אֲבוֹתֵינוּ מִן כְּמִדְּבָר בְּאֶרֶץ צִיָּה וְעִרְבָּה :
 וַיֹּאמֶר יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי מִלְּשָׁה הִנְנִי מִמְּמִיר לָכֶם
 דָּחָם מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם וְלָקְטוּ דְּבַר־יוֹם

בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנַסְנוּ הַיָּלֹד בְּתוֹרָתִי אִם־לֹא : וְהָיָה
 בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי וְהָכִינוּ אֶת אֲשֶׁר־יָבִיאוּ וְהָיָה מִשְׁנֵה
 עַל אֲשֶׁר־יִלְקְטוּ יוֹם אֶחָד : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַחֲרָיו
 אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרֹב וַיִּדְעֻתָם כִּי יְהוָה
 יֹאמְרָהּ הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם : וּבִקֹּר
 וּרְאִיתֶם אֶת־כְּבוֹד יְהוָה יֹאמְרָהּ יֹאמְרָהּ בְּשִׁמְעוּ אֶת־
 תְּלַנְתִּיכֶם עַל־יְהוָה יֹאמְרָהּ וְנָחְנוּ מָה כִּי
 תִּלְּנוּ עָלֵינוּ : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתֵת יְהוָה יֹאמְרָהּ יֹאמְרָהּ
 לָכֶם בְּעֶרְבִי בָשָׂר לֶאֱכֹל וּלְחֶם בַּבֹּקֶר לְשַׂבֵּעַ
 בְּשִׁמְעֵי יְהוָה יֹאמְרָהּ אֶת־תְּלַנְתִּיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם
 מַלְיָנִים עָלָיו וְנָחְנוּ מָה לֹא־עָלֵינוּ תְּלַנְתִּיכֶם כִּי עַל־
 יְהוָה יֹאמְרָהּ : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַחֲרָיו אָמַר אֶל־
 כָּל־עַדֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קִרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה יֹאמְרָהּ יֹאמְרָהּ
 כִּי שָׁמַע אֶת תְּלַנְתִּיכֶם : וַיְהִי כְּדַבֵּר אַחֲרָיו אֶל־
 כָּל־עַדֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּפְּנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר וְהָיָה
 כְּבוֹד יְהוָה יֹאמְרָהּ יֹאמְרָהּ נִרְאָה בְּעֵינָיו : וַיִּדְבֹּר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר : שְׁמַעְתִּי אֶת־תְּלֹנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַדָּבָר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין הָעֲרֻבִים תֹּאכְלוּ בָשָׂר
 וּבַבֹּקֶר תִּשְׁבְּעוּ־לֶחֶם וַיִּדְעֻתָם כִּי אֲנִי יְהוָה יֹאמְרָהּ יֹאמְרָהּ
 אֱלֹהֵיכֶם : וַיְהִי בְּעֶרְבִי וַתַּעַל הַשָּׁלוּ וְתָכֶם אֶת־
 הַמַּחְנֶה וּבַבֹּקֶר הָיְתָה שֹׁכֶבֶת הַטָּל סָבִיב לַמַּחְנֶה
 וַתַּעַל שֹׁכֶבֶת הַטָּל וְהָיָה עַל פְּנֵי הַמִּדְבָּר וּבֶקֶר
 מִחֶסֶם־בֶּקֶר עַל הָאֶרֶץ : וַיִּרְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו מֶן הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מָה
 הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים הוּא הַלָּחֶם אֲשֶׁר נָתַן
 יְהוָה יֹאמְרָהּ לָכֶם לֶאֱכֹלָהּ : וְהָיָה הַדָּבָר אֲשֶׁר

צוה יהוה ייחודנו לקטו ממנו איש לפי אכלו
 עומר לגלגולת מספר נפשותיכם איש לאשר
 באכלו תקחו : ויעשו כן בני ישראל וילקטו
 המרבה והממעיט : וימדו בעומר ולא העדיף
 המרבה והממעיט לא החסיר איש לפי אכלו
 לקטו : ויאמר משה אליהם איש אל יותר ממנו
 עד בוקר : ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים
 ממנו עד בוקר ויהם תולעים ויבאש ויקצוף
 עליהם משה : וילקטו אתו בבוקר בבוקר איש
 כפי אכלו וחס השמש וגמם : ויהי ביום הששי
 לקטו לחם משנה שני העומר לאחר ויבאו כל
 נשיאי העדה ויגידו למשה : ויאמר אליהם הוא
 אשר דבר יהוה ייחודנו שבתון שבת קדש
 ליהוה ייחודנו מחר את אשר תאפו אפו ואת
 אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם
 למשמרת עד הבוקר : ויניחו אתו עד הבוקר
 באשר צוה משה ולא הבאיש רמה לא היתה
 בו : ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום
 ליהוה ייחודנו היום לא תמצאוהו בשדה :
 ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא
 יהיה בו : ויהי ביום השביעי יצאו מן העם
 ללקט ולא מצאו : ויאמר יהוה ייחודנו אל
 משה עד אנה מאנתם לשמור מצותי ותולתי :
 ראו כי יהוה ייחודנו נתן לכם השבת על כן
 הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש
 תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי :

וַיִּשְׁכְּבוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי : וַיִּקְרָאוּ בֵּית
יִשְׂרָאֵל אֶת שְׁמוֹ מִן וְהוּא כְּזָרַע גֶּדֶר לֵבָן וְטַעְמוֹ
כְּצִיחַת כְּדָבָשׁ : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה יֵאָדְוֶנָּה מִלֹּא הָעוֹמֵר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֶרֶת
לְדֹלֵתֵיכֶם לְמַעַן יֵרָאוּ אֶת הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הָאֵלֵלִיתִי
אֵתְכֶם בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם :
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵל אֱהֲרֹן כֹּחַ צִנְצָנֶת אַחַת וְתֵן שָׁמָּה
מִלֹּא הָעוֹמֵר מִן וְהִנֵּחַ אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה יֵאָדְוֶנָּה
לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹלֵתֵיכֶם : כֹּחַ אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
יֵאָדְוֶנָּה אֵל מֹשֶׁה וַיַּנִּיחֵהוּ אֱהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדוּת
לְמִשְׁמֶרֶת : וּבְגִי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת הַמֶּן אַרְבָּעִים
שָׁנָה עַד בָּאָם אֵל אֶרֶץ נוֹשָׁבִת אֶת הַמֶּן אָכְלוּ
עַד בָּאָם אֵל מִצֵּה אֶרֶץ כְּנָעַן : וְהָעוֹמֵר עֲשִׂרִית
הָאָפָה הוּא :

אֵתָה הוּא יְהוָה יֵאָדְוֶנָּה לְבִדְדָה אֵתָה עֲשִׂיתָ אֶת
הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ
חַיִּים וְכָל אֲשֶׁר בֵּינָם. וְאֵתָה מְחִיָּה אֶת כָּלָם וְאֵתָה
הוּא שְׁעִשִׁית גַּמִּים וְנִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת תָּמִיד עִם אֲבוֹתֵינוּ
גַּם בַּמִּדְבָּר הִמְטִירָתָהּ דָּהֵם דָּהֵם מִן הַשָּׁמַיִם וּמִצּוֹר
הַחֲקִישׁ הוֹצֵאתָ דָּהֵם מִים וְגַם נָתַתָּ דָּהֵם כִּי צָרְכֵיהֶם.
שְׁמֹרְתָם לֹא בִדְחָה מִעֲלֵיהֶם. כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיִּם
וּבְחַסְדֶּיךָ הַעֲצוּמִים תְּזוּנֵנוּ וּתְפַרְנְסֵנוּ וּתְכַלֶּכְלֵנוּ וּתְסַפִּיק
דָּנוּ כָּל צָרָכֵנוּ וְצָרְכֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תְּמַרְוֵבֵים
בְּמִלּוֹי וּבְרִיחַ בְּלִי טוֹרַח וְעָמָד גְּדוּלָּה מִתַּחַת יָדְךָ הַנִּקְיָה
וְלֹא מִתַּחַת יָדֵי בָשָׂר וְדָם :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָדְוֶנָּה אֱלֹהֵי וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵי

שְׁתָּכִין רִי וְאַנְשֵׁי בֵּיתִי כָּל מַחֲסוּרֵינוּ וְתִזְמִין לָנוּ
כָּל צָרָתֵנוּ. לְכָל יוֹם וָיוֹם מַחְיֵינוּ רִי מַחֲסוּרֵינוּ. וְלְכָל
שָׁעָה וְשָׁעָה מַשְׁעוּתֵינוּ רִי סְפֹקֵנוּ. וְלְכָל עֵצָם מַעֲצָמוֹ
רִי מַחְיֵתֵנוּ. כִּי־דָה תַּטּוּבָה וְהִרְחֵבָה וְלֹא כִּמְעוּט מַפְעֵלֵינוּ
וְקוֹצֵר תַּסְרִינוּ וּמִזְעֵר גְּמוּלוֹתֵינוּ וְיִתֵּי מִזֻּנוֹתַי וּמִזֻּנוֹת
אֲנָשֵׁי בֵּיתִי וְזָרְעִי וְזָרַע זָרְעֵי מַסּוּרִים כִּי־דָה וְלֹא כִּי־י
בְּשֵׁר וְדָם :

הִירָא אֶת דְּבַר ה' אֹמֵר י"ג עֲקְרֵי הַדָּת בְּכָל יוֹם, וּיְכִיזִין הֵיטֵב
בְּכָל עֵיקַר, וַיֵּאֱמִין בְּלֵב שְׁלָם בְּלִי פִּנְיָה, וַיִּזְכֶּה לֵאמֹר בְּאוֹר
הַחַיִּים הַנִּצְחִיִּים.

שלשה עשר עקרים

א אֲנִי מֵאֱמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלָמָה. שְׁהִבּוּרָא יִתְּכַבֵּד
שְׁמוֹ. הוּא בּוּרָא וּמְנַהִיג לְכָל תְּבָרוּאִים. וְהוּא
לְבָדוֹ עֲשָׂה וְעוֹשֶׂה וַיַּעֲשֶׂה לְכָל הַמַּעֲשִׂים :

ב אֲנִי מֵאֱמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלָמָה. שְׁהִבּוּרָא יִתְּכַבֵּד
שְׁמוֹ. הוּא יְחִיד. וְאֵין יְחִידוֹת כְּמוֹהוּ בְּשׁוּם
פְּנִים. וְהוּא לְבָדוֹ אֱלֹהֵינוּ. הָיָה רַחֵם
וְיִתֵּה :

ג אֲנִי מֵאֱמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלָמָה. שְׁהִבּוּרָא יִתְּכַבֵּד
שְׁמוֹ. אֵינוֹ גּוֹף. וְלֹא יִשְׁגִּיחוּ מִשְׁיָגֵי הַגּוֹף. וְאֵין
לוֹ שׁוּם דְּמִיּוֹן כָּלָל :

ד אֲנִי מֵאֱמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלָמָה. שְׁהִבּוּרָא יִתְּכַבֵּד
שְׁמוֹ. הוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן :

ה אני מאמין באמונה שלמה. שהבורא יתברך שמו לו לבדו ראוי להתפלל ואין לזולתו ראוי להתפלל :

ו אני מאמין באמונה שלמה שבר דברי גביאים אמת :

ז אני מאמין באמונה שלמה. שנביאת משה רבינו עליו השלום. היתה אמיתית ושהוא היה אב לגביאים. לקודמים לפניו ולבאים אחריו :

ח אני מאמין באמונה שלמה. שכל התורה המצויה עתה בדינו. היא הנותנה למשה רבינו עליו השלום :

ט אני מאמין באמונה שלמה. שזאת התורה לא תהא מוחלפת ולא תהא תורה אחרת מאת הבורא יתברך שמו :

י אני מאמין באמונה שלמה. שהבורא יתברך שמו יורע כל מעשה בני אדם וכל מחשבותם. שנאמר היוצר יחד לבם המבין אל כר מעשיהם :

יא אני מאמין באמונה שלמה. שהבורא יתברך שמו גומל טוב לשומרי מצותיו ומעניש למי שיעבור על מצותיו :

יב אני מאמין באמונה שלמה. בביאת המשיח ואף על פי שיתמהמה. עם כל זרה אחכה לו בכל יום שיבא :

יג אני מאמין באמונה שלמה. שיתורה תחת

הַמֵּתִים בָּעֵת שִׁיעָה רָצוֹן מֵאֵת הַבּוֹרָא
יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וַיִּתְעַלֶּה וְכָרוּ לָעַד וּלְנֶצַח
נְצָחִים :

לִישׁוּעָתָךְ קִנִּיתִי יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהי: קִנִּיתִי יְהוָה
יֵאֱהֹדוּנָהי: לִישׁוּעָתָךְ: יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהי: לִישׁוּעָתָךְ
קִנִּיתִי: לְפִוְרָקְךָ סִפְרִית יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהי:
סִפְרִית יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהי: לְפִוְרָקְךָ: יְהוָה
יֵאֱהֹדוּנָהי לְפִוְרָקְךָ סִפְרִית:

תפלה להתפלל בכל יום בכונה והוא כלולה מעשר זכירות.
לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו
בשם כל ישראל הרי אני מוכן ומזומן לקיים
מצות בוראי של עשר זכירות ואלו הם יציאת מצרים.
והשבת, והמנון, ומעשה עמלק, ומעמד הר סיני, ומה
שהקציפו אבותינו ל"הקביה במדבר ובפרט בעגל, ומה
שיעצו בלק ובלעם לעשות לאבותינו למען דעת צדקות
ה', ומעשה מרים הנביאה, ומצות וזכרת כי הוא הנותן
דרך כח לעשות חילה, וזכירת ירושלם תובב"א.

ויש מי שאומר פסוקים אלו :

א זָכוֹר אֶת הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים.
בְּמַעַן תִּזְכּוּר אֶת יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּךְ יְמֵי חַיֶּיךָ:
ב זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת בְּמַדְשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְשִׁשִּׁתָּ
כֹּךְ מְנַאכְתָּךְ: וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה
יֵאֱהֹדוּנָהי אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָל מְלָאכָה:

ג וְזָכַרְתָּ אֶת כָּל הַדָּרֶךְ אֲשֶׁר הוֹדִיכָה יְהוָה
יֵאֱהֹדוּנָהי אֱלֹהֶיךָ זֶה אֲרָבָעִים שָׁנָה בְּמִדְבָּר

למען

למען ענותיך לנפותיך לרעת את אשר בקרבך
 התשמור מצותיו אם לא : ויענה וירעיבך
 ויאכילך את הבן אשר לא ידעת ולא ידעו
 אבותיך למען הודיעה כי לא ער חלקם
 לברו יחיה האדם כי ער כר מוצא פי יהוה
 יאחרונה יחיה האדם :

ד זכור את אשר עשה לך עמלק בדרךך בצאתכם ממצרים :
 אשר קרה בדרךך ויזנב בך כר הנחשלים
 אחריך ואמר עיני ויגע ולא ירא אלהים :
 והיה בקניית ירושלים יאחרונה אלתיך לך
 ספר איבך מסביב בארץ אשר ירושלים
 יאחרונה אלתיך גורן דך נתנה לרשתה תמחה
 את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח :

ה רק תשמר דך ושמור נפשך מאד פן תשכח את
 הדברים אשר ראוי עיניך ופן יסורו מקרבך
 כר ימי חיה והודעתם לבניך ולבני בניך :
 יום אשר עמדת לפני יהוה יאחרונה אלתיך
 בחורב באשור ירושלים יאחרונה אלתיך תקהל כי את
 העם ואשמינם את דברי אשר ימרון לראיה
 אותי כר תמים אשר הם חיים על הארמה
 ואת בניהם ימרון :

ו זכור אל תשכח את אשר הקצפת את ירושלים
 יאחרונה אלתיך במדבר למן היום אשר
 יצאת מארץ מצרים עד בואכם עד המקום
 הזה ממרים הייתם עם ירושלים יאחרונה :

ז עמ' זכור נא מה יען בקק סוף מואב ומה ענת

אוֹתוֹ בִּדְעָם בֶּן בְּעוֹר מִן הַשָּׁמַיִם עַד הַגִּבְעוֹת
רַמְעַן רַעַת צִדְקוֹת יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה :

ח זְכוֹר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה
בְּדִרְךָ בְּצִאתְכֶם מִמִּצְרַיִם :

ט וְזָכַרְתָּ אֵת יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה
כִּי כַח בְּעֲשׂוֹת חֵיר רַמְעַן הָקִים אֵת בְּרִיתוֹ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע בְּאֲבוֹתֶיךָ בַּיּוֹם הַזֶּה :

י אִם אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי : תִּדְבֹּק רְשׁוֹנִי
דְּחִפִּי אִם לֹא אֲזַכְּרִי אִם לֹא אֶעֱשֶׂה אֵת
יְרוּשָׁלַם עַד רֹאשׁ שְׁמַחְתִּי. תִּשׁוּב תִּרְחַם צִיּוֹן
וְתִבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם שִׁיחֶיהָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ
אָמֵן בֶּן יְהִי רַצּוֹן :

וילמוד אחר התפילה כפי יכלתו שנאמר לא ימוש ספר התורה הזה מפיך.
כי אז תצליח את דרכיך ואז תשכיל. וילך לעסקיו ויבטח בה'. ויזכור כי
הוא נותן כח לעשות חיל. ולא יסבור שהצלתו היא מכח דעתו וחרפותו.
והוא הקב"ה ברוב חסדיו יעזרהו ויצליחהו בעסקיו :

שבעים ושתים פסוקים

אלו הם העיב פסוקים כסדר הרמ"ע שמסר הרמב"ן ז"ל לתלמידיו מיוסדות
לדעת רבי נחוניא ורבי שמעון חלקם בחיים. ויכוין ככוונת ה"ל"ב בשמות
היוצאים מהם. ואין לאומרים בשעת חזרת שיץ חמירה כי אם אחר כך
בכל עת שירצה. והזהר שלא תוציא חשמות מהשפה לחוץ. רק במחשבה
כי הוא עון פלילי. ואלו הם הכתובים בספר שערי ציון :

וְאֵתָהּ יִי מִנִּי בְּעֵדִי בְּבִדְרִי וְיָמִירִים רֹאשִׁי
וְאֵתָהּ יִי אֶל תִּרְחַק אֵילֹותִי לְעֹזְרֹתִי חוֹשֶׁה

אומר לוי מהם ומצידתי אלהי אבטח בו סימ
 עיני יי אל צדיקים ואזניו אל שועתם ערם
 יי אלהים צבאות השיבנו האר פניה ונשעה מהש
 חגני יי כי אליך אקרא כל היום ללה
 אני שכבתי ואישנה הקוצותי כי יי וסמכני אבא
 יבעתי יי כי צדק משפטיך ואמונה עזיתני כהת
 למה יי תזנה נפשי תסתיר פניה ממני הוי
 יי אלהי ישועתי יום צעקתי בלילה נגדה אלד
 רולא האמנתי לראות בטוב יי בארץ חיים לאו
 שובה יי חלצה נפשי הושיעני למען תסדה ההע
 ישבעו עצי יי ארזי לבנון אשר נטע יזל
 ויהי יי משגב לדך משגב לעתות בצרה מבה
 הנה כי בן יבורך גבר ירא יי הרי
 למה יי תעמוד ברחוק תעלים לעתות בצרה הקם
 חודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו לאו
 ברכו יי כל צבאיו משרתיו עשי רצונו כלי
 כזה קויתי יי ויט אלי וישמע שועתי לוו
 נדבות פירצה נא יי ומשפטיך למרני פהר
 על כן אודה בגנים יי ולשמה אומרך נלך
 רוצה יי את יראיו את המיתלים לחסדו יי
 זה היום עשה יי נגילה ונשמחה בו מלה
 באו גשתחוו ונכרעה נברכה לפני יי עשנו חהו
 דבשתי את יי וענני ומכל מגורותי הצילני נתה
 יי מלך תגל הארץ ישמחו אלים רבים האא
 חלצני יי מאדם רע מאיש חמסים תנצנני ירת
 שפטני בצדקך יי אלהי ואל ישמחו לי שאה

וּמָרוּ דַּי יוֹשֵׁב צִיּוֹן הִגִּידוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו רִי
 אוֹדָה יִי בְּצִדְקוֹ וְאוֹמְרָה שֵׁם יִי עֲלִיּוֹן
 וְאֶגִּי עֲלֶיךָ בְּמַחְתִּי יִי אֲמַרְתִּי אֱלֹהֵי אֶתָּה רַכֵּב
 וּבִשֵּׁם יִי אֶקְרָא אֲנִי יִי מִלְטָה נַפְשִׁי וְשֵׁר
 מִה גָּדְלוֹ מַעֲשֶׂיךָ יִי מֵאֵד עָמְקוּ מַחֲשַׁבּוֹתֶיךָ יְחֹ
 הִרְיֵעוּ לִי כָּל הָאָרֶץ פִּצְחוּ וּבִנְנוּ וּמָרוּ לַהֲת
 וְאֶגִּי אֵלֶיךָ יִי שׁוֹעֲתִי וּבִבְקָר תִּפְלְתִי תִקְדֶּמְךָ בּוֹק
 יִי אֱלֹהֵי בֵיתִי מְעוֹן בֵּיתְךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ מִנֵּד
 אִם אֲמַרְתִּי מִטָּה רַגְלִי חֲסֹדְךָ יִי יִסְעֲדֵנִי אֲנִי
 כִּי אֶתָּה יִי מַחְסִי עֲלִיּוֹן שִׁמְתָּ מְעוֹנְךָ חֶעֶם
 יִמִּין יִי רֹמְמָה יִמִּין יִי עֲשֵׂה חֵיל רַהֵע
 יִרְאֵאִי יִי בְּמַחֲוֹ בִּי עֲזָרָם וּמִגֹּנָם הוּא יִי
 יִי הִצִּילָה נַפְשִׁי מִשִּׁפְתַּי שִׁקָּר מִלִּשׁוֹן רַמִּיָּה חֶהה
 יִי יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ מִיך
 יִי יִשְׁמַר־צִאֲתְךָ וּבֹאֲךָ מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם וּול
 מִי יִמְלֹל גְּבוּרֹתַי יִי יִשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ יֵלה
 יְהִי חֲסֹדְךָ יִי עֲלֵינוּ כְּאִשֶּׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ סֵאל
 אֵל תַּעֲזֹבֵנִי יִי אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַם מִמֶּנִּי עֵרי
 עֲבֹדוּ אֶת יִי בְּשִׁמְחָה בְּאוֹ לִפְנֵי בְּרִנָּה עֵשל
 אוֹדָה יִי מֵאֵד בְּפִי וּבְחֹדֶר רַבִּים אֶהְלָלְנוּ מִיה
 גָּדוֹל יִי וּמֵהָדֵל מֵאֵד וְלִגְדֻלָּתוֹ אִין חֶקֶר וְהו
 אוֹדָה יִי בְּכָל לֵב אִסְפָּרָה כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ דְּנִי
 יְהִי כְבוֹד יִי לְעוֹלָם יִשְׁמָה יִי בְּמַעֲשָׂיו חֶחש
 זְכֹר רַחֲמֶיךָ יִי וְחֲסִדֶּיךָ כִּי מְעוֹלָם הָמָה עֵמם
 הִגָּה עֵין יִי אֵל יִרְאִיו לְמִינִחִלִים לְחֲסִדוֹ נֵנא

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד

בְּמַנְצֵחַ בְּנִינֹת מִזְמֹר יִרְדּוּ : בְּקִרְאֵי עָנְנֵי אֶהְיֶה צֹרֵקִי
בַּצָּר תִּרְחֹבֶתָ לִי חֲנֻנִי וּשְׂמֵעַ תִּפְקְדָתִי : בְּנִי
אִישׁ עַד מָה כְּבוֹדִי זָכַרְתָּה תִּתְּאֲהָבִין רִיק תִּבְקֶשׁוּ כְּזָב
סֵלָה : וְדַעוּ כִּי הַפִּלָּה יְהוָה (וְהִלָּלָה) יֵאָחֲזֶנָּה חֲסִיד לֹ

תפלות

קעא

יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהּ יִשְׁמַע בְּקִרְאֵי אֲדָוִי : רִבּוֹ וְאֵל
תַּחֲטָאוּ אֲמָרוּ בְּבִבְכֶּם עַל מִשְׁפָּכֶם וְרַמּוּ סִלָּה : זִכְחוּ
זִכְחֵי צֶדֶק וּבִטְחוּ אֵל יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהּ : רַבִּים אֲמָרִים
מִי יֵרָאֶנוּ טוֹב נָסָה עָלֵינוּ אוֹר פְּנִיָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהּ :
נִתְּתָה שְׂמִיחָה בְּלָבִי מֵעֵת דְּגָנָם וְתִירוּשָׁם רָבוּ : בְּשָׂרוֹם
יַחֲדוּ אֲשַׁכְּכָה וְאִישָׁן כִּי אֵתָה יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהּ : לְבָרָךְ
בְּבִטָּח תוֹשִׁיבֵנִי :

(ואח"כ אימר ד' פעמים מזמור לדוד הבו לה' בני אלילים)

מִזְמוֹר לְדָוִד הָבּוּ לִיהוָה יֵאָהֲדוּנֵהּ בְּנֵי אֱלִילִים הָבּוּ
לִיהוָה יֵאָהֲדוּנֵהּ כְּבוֹד וָעֹז : הָבּוּ לִיהוָה יֵאָהֲדוּנֵהּ
יֵאָהֲדוּנֵהּ כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוֹו לִיהוָה יֵאָהֲדוּנֵהּ
בְּהִדְרַת קִדְשׁ : קוֹל יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהּ עַל הַמַּיִם
אֵל הַכְּבוֹד הָרָעִים יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהּ עַל מַיִם
רַבִּים : קוֹל יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהּ בִּפְתַּח קוֹל יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהּ
יֵאָהֲדוּנֵהּ בְּהִדְרָה : קוֹל יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהּ שֹׁבֵר אֲרָזִים
וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהּ אֶת אֲרָזֵי חֶלְבָנוֹן :
וַיִּרְגְּזֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וּשְׂרִיזֹן כְּמוֹ בֶן רֵאמִים :
קוֹל יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהּ חֲצֹב לַחֲבוֹת אֵשׁ : קוֹל
יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהּ יֵחִיל מִדְּבַר יָחִיד יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהּ
מִדְּבַר קִדְשׁ : קוֹל יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהּ יַחֲלִיל
אֵיזוֹת וַיַּחֲשֹׁף יְעָרוֹת וּבְהִיכְלוֹ פָּלוּ אֲמָר כְּבוֹד :
יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהּ לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיִּשְׁבֵּב יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהּ
מֶלֶךְ לַעֲוִלִים : יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהּ עֹז לַעֲמּוֹ יִתֵּן
יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהּ יִבְרָךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

גַּם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יַאֲהֲרֵנוּהִי צָבָאוֹת עֲפָנוּ מִשָּׁנָב דְּנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב מֶלֶךְ :

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יַאֲהֲרֵנוּהִי צָבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאָדָם בְּיָמָם בָּךְ : יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יַאֲהֲרֵנוּהִי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כִּי־נִשְׁקָרָנוּ :
אֵתָּה מֶלֶךְ לִי מִצֹּר תִּצְרֵנִי רִנִּי פֶלֶט תִּסּוּבֵּנִי מֶלֶךְ :
בְּמַחֲוֵי בֵיתְךָ אֱלֹהֵינוּ יַאֲהֲרֵנוּהִי עָרִי עַד כִּי־יִהְיֶה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יַאֲהֲרֵנוּהִי צוּר עֹלָמִים : יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יַאֲהֲרֵנוּהִי עַד לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יַאֲהֲרֵנוּהִי יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יַאֲהֲרֵנוּהִי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵי אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי
יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֲלִיּוֹן.
אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר אֱהִיָּה עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן פְּסוּקֵי
תוֹרָתְךָ אֱדוּ. וּלְמַעַן שֵׁם שֶׁל שְׁבָעִים וּשְׁתֵּים
שְׁמוֹת הַיּוֹצֵאִים מֵאֵלֵינוּ הַפְּסוּקִים. וַיִּפֹּעַ. וַיִּבְלֵא. וַיִּמָּוֶה.
שְׁתַּרְחֲמֵנִי וְתַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֵי וְתַהֲיֶה בְּעֲזָרִי
וּבְעֶזְרִי כָּל אֲשֶׁר לִי וְתַצְלִלֵנִי מִכָּפַי מִעוֹל וְחוֹמֵן
וּבְלִיעַל וּמִכָּל מִינֵי פוֹרְעָנִיּוֹת הַמְּתַרְגְּשׁוֹת וּבָאוֹת
לְעוֹלָם וּתְפַרְנְסֵנִי בְּכִבּוֹד וּלֹא בְּבוּזִי וּמִלֵּא יָרִי
מִעוֹשֶׁיךָ מִתְּנוֹת יָדֶיךָ וּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל
מַעֲשֵׂי יָדֵי לְמַזְכָּה וּבְכָל גִּבּוֹרֵי וְתַצְלִלֵנִי וְתַרְצֵנִי
וְתַחֲפֹזֵן תַּפְלָתִי בְּזִבְחֵי צֶדֶק וּבְרִית נִיחוּת טָהוֹר
אֲשׁוּעַ אֱלֹהֵי עֲנֵנִי בְּדִבְרֵי שְׁנֵאֲמַר וְהִיָּה טָהוֹר
יִקְרָאוּ וְאֵנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֵנִי אֲשַׁמְעַ.
וְתוֹלִיבֵנִי לְשָׁלוֹם וְתִבְיֵאֵנִי אֶל מְחוּז חֶפְצִי לְשָׁלוֹם
כְּרָצוֹן לְבִי הִידוּעַ קֹדֶי יְהִי בִּימִינִי וּבְרוּךְ בְּשִׁמְאֵלִי

אֱלֹהִים מְלַפְנִי וְאֲדִיר מְאַחֲרֵי וּשְׁכִינַת אֵל עַל
 רֹאשִׁי : עֲשֵׂה שָׁלוֹם בְּמִדְּוָמִי הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם
 עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

אגרת הרמב"ן

האגרת רחוקה שלח הרמב"ן ז"ל לבנו כמו שהעתיק
 בראשית חכמתו שער ענוה סדק ו'. וכתב בסידור בשם
 מעולפת ספרים שהרמב"ן ז"ל צוה שיקראה פעם אחת
 בשבוע וילמדו גם אחרים עמו. וירא רגיל בו בעל פה כדי
 לחנכם בילדות ביראת שמים. ובשר לו שביום שיקרא
 אגרת זה יענוהו מן השמים כל מר שישראל. וכל מי
 שירגיל לאומרו בודאי יהא ניצול מכל צרה. ומובטח לו
 שהוא בן עולם רבא עכיל.

שמע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אבך, רחנהג תמיד
 לדבר כל דבריו בנחת לכל אדם ובכל עת, ובוה תנצל
 מן הכעס שהיא מדרג רעה להחטיא בני אדם, וכן אמרו רבותינו
 ז"ל, כל הכועס כל מיני גיהנם שולטין בו, שנאמר וחסר כעס
 מלבך, והעבר רעה מבשרך, ואין רעה אלא גירונם, שנאמר וגם
 רשע ליום רעה, וכאשר תנצל מן הכעס תעלה על לבך מדרג
 הענוה שהיא מדה טובה מכל המדות טובות, שנאמר עקב ענוות
 יראת ה', ובעבור הענוה תעלה על לבך מדרג היראה כי תתן אל
 לבך תמיד מאין באת, ולאן אתה הולך, שאתה רימה ותולערה
 בחיך, ואף כי במותך, ולפני מי ארצה עתיד ליתן דין וחשבון
 לפני מלך הכבוד, שנאמר הנה השמים ושמי השמים לא
 יכלכלוך, אף כי לבית בני אדם, ונעמר תלא את השמים ואת
 הארץ אני מלא גאס רז', וכאשר תחשוב את כל אלה, תירא
 מבוראך ורשעך את עצמך מן החטא, ובמדות אלה תחית שמח
 בחלקך

בחלקך, וכאשר תתנהג במדת הענוה להתבוסש מכל אדם ולתתפחד ממנו ומן החטא, אז תשרה עליך רוח השכינה וזיו כבודה וחיי העולם הבא, ועתה בני דע וראה כי המתגאה בלבו על הבריות מורד הוא במלכות שמים, כי מתפאר הוא בלבוש מלכות שמים, שנאמר ה' מלך גאות לבש וגו', ובמה יתגאה לב האדם, אם בעושר, ה' מוריש ומעשיר, ואם בכבוד, הלא לאלהים הוא, שנאמר והעושר והכבוד מלפניך, ואיך מתפאר בכבוד קונו, ואם מרפאר בחכמה מסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים יקה, נמצא הכל שוה לפני המקום, כי באפו משפיל גאים וברצונו מגביה שפלים, לכן השפל עצמך וינשאך המקום. על כן אפשר לך איך תתנהג במדת הענוה ללכת בה תמיד, כל דבריך יהיו בנחת, וראשך כסוף, ועיניך יביטו למטה לארץ ולבך למעלה, ואל תביט בפני אדם בדברך עמו וכל אדם יהיה גדול ממך בעיניך, ואם חכם או עשיר הוא, עליך לכבדו, ואם רש הוא וארזה עשיר או חכם ממנו, חשוב בלבך כי אתה חייב ממנו, והוא זכאי ממך, שאם הוא חוטא, הוא שוגג ואתה מזיד, בכל דבריך ומעשיך ומחשבותיך ובכל עת חשוב בלבך כאלו אתה עומד לפני קודשא בריך הוא ושכינתו עליך, כי כבודו מלא העולם ודבריך יהיו באימה וביראה כעבד לפני רבו, ותתבייש מכל אדם, ואם יקראך איש אל תעננו בקול רם רק בנחת כעבד העומד לפני רבו, והיו זהיר לקרות בתורה תמיד אשר תוכל לקיימה, וכאשר תקום מן הספר, תחפוש באשר למדת אם יש בו דבר אשר תוכל לקיימו, ותפשפש במעשיך בבקר ובערב, ובזה יהיו כל ימך בתשובה, והסר כל דברי העולם מלבך בעת התפלה, והכן לבך לפני המקום ברוך הוא, וסתר רעיונך, וחשוב הדבור קודם שתוציאנו מפיו, וכן תעשה כל ימי חיי הבלך בכל דבר ודבר ולא תחטא, ובזה יהיו דבריך ומעשיך ומחשבותיך ישרים, ותפלתך תהיה זכה וברה

קעה אנרת הרמבין

יברה ונקיה, ומכוונת ומקובלת לפני המקום ברוך הוא, שנאמר
תכין לבם תקשיב אזנך. תקרא האגרת הזאת פעם אחת בשבוע
ולא חפחות לקיימה, וללכת בה תמיד אחר השם יחברך, למען
תצליח בכל דרכיך, ותזכה לעולם הבא הצפון לצדיקים, ובכל
יום שתקראנה יענוך מן השמים, כאשר יעלה על לבך לשאול
עד עולם, אמן סלה :

וקודם יציאתו מבהכ"נ יושב מעט וישתחווה נגד ארון הקודש ואומר :
אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך :
אל תירא מפחד פתאים ומשואת רשעים כי תבא : כי ה' יהיה
בכסלך ושמר רגלך מלכד : עוצו עצת ותופר דברו ולא
יקום כי עמנו אל : ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבל
אני עשיתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט : יהי ה' אלהינו עמנו
כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו :

יְהוָה יִהְיֶה לִּי אֱלֹהִים יְהוָה נִחַנִּי בְּצִדְקָתְךָ לְמַעַן שׁוֹרְרֵי הַיָּשָׁר
לִפְנֵי דְרָכֶךָ : וַיַּעַלְבֵהָ הָלֶךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ
מִקְאֲכֵי אֱלֹהִים : וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב בְּאֵשֶׁר רָאִם טַחְנָה
אֱלֹהִים זֶה וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא טַחְנָנִים :

תפלה קדושה לאומרה אחר התפלה ואם אפשר לאומרה שלש פעמים
בכל יום יותר טוב :

מבקש אני מכם מלאכי השרת מטטירון שמריאל שר הפנים
עזריאל רפאל מיכאל גבריאל שתעמדו בעבורי
בבקשה ובתחנונים לפני שומע בקשורת ותחנונים לשמוע תפילתי
ובקשתי ותחינתי, ולמחול לי את כל עונותי וחטאתי ופשעי
שחטאתי ושעויתי ושפשעתי בין באונס בין ברצון בין בשוגג בין
במזיד וכן אני משיע עליכם המלאכים הקדושים והטהורים
שזכרתי שמותיכם ערה בשם אכתריאל יושב תהלות ישראל
המשרתים

קעו אנרת הרמב"ן

המשרתים בנקיות ובטהרה שתקחו ברשות מלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא וברוך שמו המפארות של שערי שמים ותפתחו
לי שערי רחמים ושערי ברכה ושערי הרוחה ושערי ריוח ושערי
הצלה ממיתה משונה ומכל חולי ומכל מכאוב ושערי רפואה ושערי
חן וחסד ורחמים ושערי אהבה ושערי אימה ופחד ויראה על כל
הבריות שייראו מפני לעבודת השי"ת :

אחר התפלה יאמר זה הסדר והיא חפלה מטובלת :

עזרי מעם ה' עושה שמים וארץ : השלך על ה' יהבך והוא
יכלכלך : שמר חם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום :
בטח בה' ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה : הנה אל ישועתי
אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה ה' ויהי לי לישועה :

רבוננו של עולם בדברי קדשך כתוב לאמר והבוטח בה' חסד
יסובבנו ואחה מחיה את כלם. אתרו ה' אלהים אמת. תן
לנו ברכה והצלחה בכל מעשרי ידינו ובכר עסקינו כדי שנוכל
לפרנס את עצמנו ולכל אנשי ביתנו בנחת ולא בצער בהיתר
ולא באיסור בריוח ולא בצמצום משפע ברכה והצלחה משפע
ברכה העליונה מתחת ידך ולא מתחת ידי בשר ודם ויקיים
בנו מקרא שכתוב השלך על ה' יהבך והוא יכלכלך : פותח את
ידך ומשביע לכל חי רצון : ה' ימלוך לעולם ועד :

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שתשלח ברכה והצלחה
בכל מעשה ידי כי בטחתי בך כדי שאוכל לפרנס את
עצמי ובני ביתי בנחת ולא בצער לחיים ולשלום אכיר :

גדוד יגודנו והוא יגוד עקב : עקב יגוד ורוא יגודנו גדוד
גד : ג'פ.

יהי דוד לכל דרכיו משכיל וה' עמו : ונח מצא חן
בעיני ה' : י' פעמים :

ואח"כ יאמר מזמור אלהים יחננו כצורת הצנורה.

ואח"כ אומרים :

מזמור לדוד יהוה אלהי יאהרונתי רעי לא אֶחָסֵר :
בְּנֵאֲוֹת דָּשָׁא יִרְבִּיצֵנִי עַל מֵי מִנְחֹת
יִנְהַלְנִי : נִפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי צֶדֶק לַמַּעַן
שְׁמוֹ : גַּם כִּי אֵלֶּה בְּגִיָּא צִלְמֹת לֹא אֵירָא דָּע
כִּי אֶתָּה עֲמָדִי שְׁבֻטָּה וּמִשְׁעֲנֵתָה הִימָּה יִנְחָמֵנִי :
תַּעֲרֶךְ לִפְנֵי שְׁלֹחַן נֶגֶד צִדְרֵי דִשְׁנָתָה בְּשִׁמּוֹן רֹאשִׁי

כוס

כג

כֹּסֵי רְוִיָּה : אֶךְ מִזֶּבֶךְ יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיִּי
וְשָׁבְתִי בְּבֵית יְהוָה יֵאָדְוֵנִי יְאֲרֶךְ יָמַי :

ואח"כ יאמר פסוק זה :

וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוֹעַ חֲשַׁמֵּעַ לִקְוֹל ה' אֱלֹהֶיךָ וְהִישִׁיר
בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהֶאֱזִינָה לְמִצְוֹתָיו וְשִׁמְרָתָ כָּל
חֻקָּיו כָּל הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שִׁמְתִי בַּמִּצְרִים לֹא אֲשִׁים
עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי ה' רַפְּאֵךְ :

תפלת מנחה

יִזְכָּר בַּתְּפִלָּה הַמִּנְחָה לְאוֹמְרָה בִּזְמַנָּהּ וּבִצְבֹרָה (וּזְמַנָּה מִחֲשַׁע
שָׁעוֹת וּמִחֲצָה בִּשְׁעוֹת וּזְמַנִּיּוֹת עַד שְׁקִיעַת הַחֲמָה) וְיוֹחֵר
טוֹב לִלְבוֹשׁ טָלִית וּלְהַנִּיחַ תְּפִלִּין שְׁמוּשָׁא רַבָּא.

טַרַם עָמְדוּ לְהַתְּפִלָּל תְּפִלַּת מִנְחָה בְּעֶרֶב שַׁבַּת יֹאמַר גּוֹטַח תְּפִלָּה זוֹ :
רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם אַתָּה יוֹדֵעַ כִּי לֹא בִינַת אָדָם לָנוּ וְאִין בְּנוֹ כַּח
לְהַשִּׁיג וּלְכַוֵּן וּלְהַשְׁכִּיל מַעֲלַתְךָ וְעַמְקֵי סִדּוּתֶיךָ וְצִרּוּפֵי
שְׁמִיתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים הָרְאוּיִם לְכָל חֲפִלָּה וְתַפְלָה שֶׁל שַׁבַּת קִדְשְׁךָ
וְסִדֵּר הַתְּפִלּוֹת בְּעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים לְמַעַל מַעַת עֲלוֹת הַמִּנְחָה
בְּעֶרֶב שַׁבַּת וְכָל הַיְּחוּדִים וְזוּגֵי מְדוֹת הַקְּדוּשׁוֹת אֲשֶׁר יֵהִי לְמֵאֻרוֹת
בְּכַח סְגוּלַת קְבִלַת שַׁבָּת קִדְשְׁךָ :

לְכֵן יִהְיֶה רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּהְיֶינָה
חֲשׁוּבוֹת וּמְרוּצוֹת תְּפִלּוֹתֵינוּ הֵן תְּפִלַּת מִנְחָה. וְהֵן תְּפִלַּת סֵדֶר
קְבִלַּת שַׁבַּת קִדְשְׁךָ בְּשִׁיר קִדְשְׁךָ וְהֵן תְּפִלַּת עֲרִבִית וּבִרְכוּתֶיהָ
כְּאִילוֹ נִתְכַּוֵּן בְּכָל צִרּוּפֵי שְׁמוֹרַת הַקְּדוּשִׁים הָעוֹלָם מִתּוֹכָם וּבְכָל
הַיְּחוּדִים וְזוּגֵי מְדוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הָרְאוּיֹת לְבֹא עַל יְדֵיהֶם. וְתִצְרֹף
מִחֲשַׁבְתָּנוּ הַטּוֹבָה דֶּרֶךְ כָּלֵל לְמַעֲשֶׂה פִרְטֵי לְכָל סֵדֶר וְסִדֵּר לְבָדוֹ
וַיַּעֲלֵנוּ

מנחה

קעט

ויעל'ו לסניך עם שאר תפלות של בניך היודעים והמכוונים כל הכוונות הראויות לכיון בכל סדר וסדר שבתפלות אלו. וזכנו לקבל תוספת נפש רוח ונשמדה עמהם בסגולת תפלותינו אשר נתפלל עתה לפניך כמו חלב ודשן תשבוע נפשי ושפתי רננות יחלל פי. לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי. אודה ה' בכל לבב בסוד ישרים ועדה. כי כל עוד נשמתי בי ורוח אלוה באפי. ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשר ידינו כוננהו ;

ויאמר :

לשם יחוד קודשא בריך היא ושכינתיה (יאהרונהי בדחילו ורהימו (יאההויהרה) ורחימו ורחילו (איההיוהה) ליחדא שם י"ה ב"יה ביחודא שלים יהוה בשם כל ישראל הנה אנחנו באים להתפלל תפלת מנחה שתקן יצחק אבינו עליו השלום עם כל המצות הכלולות בה לתקן את שורשה במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו ויהי נעם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

במנצח על הגתית קבני קרז מזמור : מה ידירות משפנותיך יהוה אלהי יאהרונהי צבאות: נכספה וגם כלתה נפשי תצרות יהוה אלהי יאהרונהי קבי ובשרי ירננו אך אל חי : גם צפור מצאה בית ודרור קן זה אשר שתה אפרתי את מזבחוריך יהוה אלהי יאהרונהי צבאות סלפי ואדתי : אשרי יושבי ביתך עוד יתקדש סתה : אשרי אדם עוז לו כך מסדות בלבבכם : עברי בעמק הכבא מעין ישיתוהו גם ברכות יעמה מורה : יכו מתיך אך חיי יראה אך אלהים בציון

בְּצִיּוֹן: יְהוָה לֵאמֹר: יֵאָהֲדוּנִהי אֱלֹהִים צְבָאוֹת שְׁמֵעָה תְּפִלָּתִי
הַאֲוִנָּה אֶלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: מִגִּנְנוּ רָאָה אֱלֹהִים וְהִכָּם פָּנֵי
מְשִׁיחָהּ: כִּי טוֹב יוֹם בְּחֻצְרֶיהָ מֵאָרֶץ בְּחֻרְתִּי הִסְתַּוְּפָה
בְּבֵית אֱלֹהֵי מִדְּוָר בְּאֶהְרֵי רָשַׁע: כִּי שָׁמַשׁ וּמִגֵּן יְהוָה לֵאמֹר
יֵאָהֲדוּנִהי אֱלֹהִים חַן וְכֶבֶד יִתֵּן יְהוָה לֵאמֹר: יֵאָהֲדוּנִהי לֹא יִמְנַע
טוֹב מִחֻלְכִּים בְּתַמִּים: יְהוָה לֵאמֹר: יֵאָהֲדוּנִהי צְבָאוֹת אֲשֶׁר־
אָרַם בְּמַח בְּדָה:

כשאומר עולת רמזי יכוין להכניע הקליפה הנקראת

תולע בגי' עולת כידוע ליודעי חן:

וַיְדַבֵּר יְהוָה לֵאמֹר: יֵאָהֲדוּנִהי אֱלֹהֵי מִשְׁחָה לְאָמֹר: צֹו אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֵת קְרָבִי לְחַמִּי לְאֲשֵׁי רֵיחַ
גִּיחֵחִי תִשְׁמְרוּ לְדַקְרִיב לִי בְּמִזְבְּחִי: וְאָמַרְתָּ
לָהֶם זֶה הָאֵשֶׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה לֵאמֹר: יֵאָהֲדוּנִהי
בְּכֻשִׁים בְּגִי־שָׁנָה תְּמִימִים שְׁנָיִם לַיּוֹם עֹלָה
תָּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֵת
הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם: וְעֲשִׂיתָ
הָאִיפָה סֵלֶת לַמִּנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֹּתִית
רְבִיעֵת הַתֵּין: עֹלָה תָּמִיד תַּעֲשֶׂה בְּחֹר סִינֵי
לְרֵיחַ גִּיחֵחַ אֵשֶׁה לַיהוָה לֵאמֹר: יֵאָהֲדוּנִהי: וְנִסְכּוֹ
רְבִיעֵת הַתֵּין לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד בְּקֹדֶשׁ הַסֵּף גִּסָּף
שָׁבֵר לַיהוָה לֵאמֹר: יֵאָהֲדוּנִהי: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי
תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם בְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וְנִסְכּוֹ
תַעֲשֶׂה אֵשֶׁה רֵיחַ גִּיחֵחַ לַיהוָה לֵאמֹר: יֵאָהֲדוּנִהי:

ענין גדול ונורא הוא אמירת פסוק הקטרת ג"ס בכל יום. ב"ס קודם
תפלת שחרית ואחרית. ופעם אחרת קודם מנחה.

שער הכונות דף י"ג ע"ג.

אָתָּה רַחוּם יְהוָה יִחְוָהּ יִחְוָהּ יִחְוָהּ יִחְוָהּ יִחְוָהּ
אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קִטְרֵת הַסַּמִּים בְּזֶמֶן
שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ לְקִים בְּאֶשׁ צִוִּית אוֹתָם עַל־יַד
מֹשֶׁה נְבִיאָךְ בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ :

וַיֹּאמֶר יְהוָה יִחְוָהּ יִחְוָהּ יִחְוָהּ יִחְוָהּ יִחְוָהּ
נִטָּף וְשִׁחָלָת וְחִלְבָּנָה סַמִּים וְלִבְנָה זָכָה
בְּרַב יְהִיָּה : וְעֲשִׂיתָ אִתָּהּ קִטְרֵת לְקַח
מִעֲשֵׂה רִיחָם מִמֶּלֶךְ טְהוֹר קָדֹשׁ : וְשִׁחָקְתָּ מִמֶּנָּה
הַיָּד קִי וְנִתְּתָה מִמֶּנָּה לְפָנֶי תַעֲדָת בְּאֵהָל מוֹעֵד
אֲשֶׁר אֲנִיעַ לָךְ שָׁמָּה קָדֹשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָּכֶם :
וַיֹּאמֶר וְהַקְטִיר עָלָיו אֶהְיוֹן קִטְרֵת סַמִּים בְּבִקְרָה
בְּבִקְרָה בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַגִּלְתָּ יִקְטִירָנָה : וּבְהַעֲלֹת
אֶהְיוֹן אֶת־הַגִּלְתָּ בֵּין הָעֲרֹבִים יִקְטִירָנָה קִטְרֵת
תָּמִיד לְפָנֶי יְהוָה יִחְוָהּ יִחְוָהּ יִחְוָהּ יִחְוָהּ יִחְוָהּ :

תָּנוּ רַבָּנֵי פְּטוּם הַקְטוֹרֶת בִּיצֵד. שְׁלֹשׁ מְאוֹת
וְשִׁשִּׁים וְשִׁמּוֹנָה מָגִים הָיוּ בָּהּ. שְׁלֹשׁ מְאוֹת
וְשִׁשִּׁים וְחֲמִשָּׁה בְּמִנִּין יְמוֹת הַחֲמָה מָגָה בְּכָל יוֹם.
מִחֲצִיתוֹ בְּבִקְרָה וּמִחֲצִיתוֹ בְּעֶרֶב. וְשִׁלְשָׁה מָגִים
יְתָרִים שָׁמָּה מִכֵּנִים כֹּהֵן גָּדוֹל וְנוֹטֵל מֵהֶם מְלֹא
חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים וּמִחֲזִירָן לְמִכְתֶּשֶׁת בְּעֶרֶב
יוֹם הַכַּפּוּרִים. בְּיָדֵי לְקִים מִצּוֹת בְּדָקָה מִן הַדְּקָרָה.
וְאַחַד עָשָׂר סַמִּים הָיוּ בָּהּ וְאֵלּוּ הֵן (טוב לַמְנוּחַ
הָאֶחָד עֶשְׂרִי סַמִּים בְּעֶשֶׂר אַצְבָּעוֹתָיו שִׁיחִיו שְׁתֵּי יָדָיו)
זוֹכִיר כְּאֶחָד כֶּתֶר א הָצִירִי יסוד ב וְהַצִּפּוֹרִן מַלְכוּת ג
וְהַחֲלִבָּנָה אִוֵּר ד וְהַלְבָּנָה מִשְׁקֶל־שֶׁבַע ה
שֶׁבַע הַמָּגָה חסד ה מִזְרָה גְבוּרָה ו וְקִצְעָהה תִּתֵּן ז

וְשִׁבּוֹלֶת גִּרְדִּי. נצח ח וְכִרְבּוֹם מִשְׁמַל שְׁשָׁה עָשָׂר
 שְׁשָׁה עָשָׂר מָנָה. חכמה ט הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר. בינה י
 קְלוּפָה שְׁלֹשָׁה. הוד י"א קִנְמוֹן תְּשָׁעָה. בחול יכיון
 להעלות י"א סמנים מכל גנה דאבי"ע. בִּזְרִית פְּרָשִׁינָא תְּשָׁעָה
 קִבּוּיִן. י"ז קְפָרִיסִין סְאִין תֵּלֶת. וְכַבִּין תִּלְתָּא.
 וְאִם לֹא מָצָא י"ז קְפָרִיסִין מִבֵּיא חֲמֵר חִזְרָה עֲתִיק
 מִדְּרַח סְדוּמִית רֹבַע. מַעֲלָה עָשָׂן כָּל שְׁהוּא. רִבִּי
 גָּתָן הַבְּבִלִי אָמַר אֵף מִכַּפֶּת הַיִּרְדֵּן כָּל שְׁהוּא
 אִם גָּתָן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסָקָה. וְאִם חֲסֵר אַחַת מִכָּד
 סְמָמְנִיה חַיִּיב מִיתָה :

רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְדִּיאֵל אָמַר הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא
 שְׂרָף הַנוֹטָף מֵעֲצֵי הַקָּטָף. בִּזְרִית פְּרָשִׁינָא
 לָמָּה הִיא בָּאָה בְּדִי לְשַׁפֵּת בָּהּ אֶת הַצִּפּוֹרֵן בְּדִי
 שְׁתֵּהא נָאָה. י"ז קְפָרִיסִין לָמָּה הוּא בָּא בְּדִי
 לְשֵׁרוֹת בּוֹ אֶת הַצִּפּוֹרֵן בְּדִי שְׁתֵּהא עֲזָה. וְהִלָּא
 מִי רִגְזִים יָפִין לָהּ אֵלָּא שְׁאִין מִכְּנִיסִין מִי רִגְזִים
 בְּמַחֲדָשׁ מִפְּנֵי הַקְּבוֹד :

תִּנְיָא רַבִּי גָּתָן אָמַר בְּשֵׁהוּא שׁוֹחֵק אָמַר
 הָדֵק הֵיטֵב הֵיטֵב הָדֵק. מִפְּנֵי שְׁוֹהֵקוֹל יָפָה
 דְּבִשְׁמִים. פִּטְמָה לְחֻצְאִין כְּשֶׁרָה דְּשָׁלִישׁ
 וְלָרְבִיעַ לֹא שְׁמַעְנִי. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה זֶה הַכָּלָל
 אִם כְּמִדְּתָה כְּשֶׁרָה לְחֻצְאִין. וְאִם חֲסֵר אַחַת
 מִכָּד סְמָמְנִיה חַיִּיב מִיתָה :

תִּנְיָ בֵּר לְפָרָא אַחַת דְּשִׁשִּׁים. אוֹ לְשִׁבְעִים
 שְׁנָה הָיִיתָה בָּאָה שֶׁל שִׁירִים לְחֻצְאִין. וְעוֹד
 תִּנְיָ בֵּר לְפָרָא אֵלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קִרְטוֹב שֶׁל

יְהִי חֶסֶדְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ פֶּאֶר שֶׁר יִחְלְנוּ לָךְ :

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִתְלַוְךָ סֵלָה : אֲשֶׁרִי הָעַם
שֶׁכָּכָה לֹא אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיתְוָאֲדֵנָה יאהדונהי (כתר) אֶלְדֵּיו :
תִּתְּלָה לְדוֹר אַרְוֹמָמָה אֲרוֹתִי תִמְלֵךְ וְאַבְרָכָה
שִׁמָּה לְעוֹלָם וָעֶד : בְּכָל יוֹם אַבְרָכָךָ
וְאַתְּלָלָה שִׁמָּה לְעוֹלָם וָעֶד : גְּדוֹל יִתְוָאֲדֵנָה יאהדונהי
חֲכָמָה וּמִתְּלָל מְאֹד וְנִגְדְּלָתוּ אֵין תִּקְרָה : דוֹר לְדוֹר
יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִגִּידוּ : תִּדְר כְּבוֹד הוֹרָךָ
וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה : וְעֵזוֹ נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ
וְנִגְדְּלָתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה : זָכָר רַב טוֹבָךָ וּפִיעוֹ וְצִדְקָתְךָ
יִרְגְּנוּ : חֲנוּן וְרַחוּם יִתְוָאֲדֵנָה יאהדונהי בִּינָה אֶרְךָ
אֲפִים וְנִגְדְּר־הֶסֶד : טוֹב יִתְוָאֲדֵנָה יאהדונהי חֶסֶד לְכָל
וְרַחֲמָיו עַל כָּר מַעֲשָׂיו : יוֹדוֹךָ יִתְוָאֲדֵנָה יאהדונהי גְבוּרָה כָּל
מַעֲשֵׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יִכְרַכּוּכָה : כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ
וְגִבּוֹרֹתְךָ יִדְבְּרוּ : לְחוֹדֵיעַ לִבִּנִי הָאָדָם גִּבּוֹרָתוֹ
וּכְבוֹד תִּדְר מַלְכוּתוֹ : מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים
וּמִמֶּשְׁלֶתְךָ בְּכָל דָּר וָדָר : סוּמָךְ יִתְוָאֲדֵנָה יאהדונהי

חפארת לְכָל הַנְּפִלִים וְזִמְהָה לְכָל הַכְּפוּסִים: עֲנִי-
 כָּל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ:
 פֹּתֵת אֶת יָדֶיךָ (יכוין מאד בפסוק זה כי בו עיקר הפרנסה ר"ת
 פאי גימטריא יאהדונהי גי' סאל ס"ח חתך) וּמִשְׁבִּיעַ
 (גי' חתך) לְכָל חַי רֶצֶון: צְדִיק יוֹהוֹוָהוּ יַאֲהוֹנֵה יִסּוּד
 בְּכָל דְּרָכָיו וְחֹסֵד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קְרוֹב יְהוָה
 יַאֲהוֹנֵה מְלוֹכֹת לְכָל קִרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ
 בְּאֵמֶת: רֶצֶון יִרְאֵיו יַעֲשֶׂה וְאֵת שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע
 וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְהוָה יַאֲהוֹנֵה נֹצַח אֶת כָּל
 אֲהָבָיו וְאֵת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהַלֵּל
 יְהוָה יַאֲהוֹנֵה חוֹד יִדְבֵּר פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל בָּשָׂר
 שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאֲנַחְנוּ נִבְרַךְ יְהי מַעֲתָה
 וְעַד עוֹלָם הַלְלוּהָ:

בשבת אומרים ובא לציון תמצא להלן במנחה של שבת.
 תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי קִטְרֶת לִפְנֶיךָ מִשְׁאֵת כְּפִי מִנְחַת
 עֶרֶב: תִּקְשִׁיבָה דְּקוֹל שׁוֹעֵי מְלָכֵי וְאֱלֹהֵי
 כִּי אֱלֹהֶיךָ אֶתְפַּלֵּל:

יְחַזֵּד וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיה רַבָּא (כאן יענה אָמֵן א' ויכוין אידהנוי'ה
 גי' אמן) בְּעֶדְמָא דִּי בְּרָא בְּרִיעוּתִיה וַיְמַלִּיךָ מְלְכוּתִיה
 וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנִיה וַיִּמְרֹב מְשִׁיתִיה. (אמן ב' ויכוין אידהנוי'ה) בְּתִיכּוֹן
 וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיִּי דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶזְרָא וּבְזִמְן קָרִיב
 וְאִמְרוּ (אמן ג' ויכוין אידהנוי'ה ויאמר עד דאמירן בעלמא) אָמֵן:
 יְהֵא שְׁמִיה רַבָּא מְבָרַךְ לְעַד וּלְעָדְמִי עֲלֵמִיא יִתְבָּרַךְ
 וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֶם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְחַדֵּר וַיִּתְעַבֵּה
 וַיִּתְהַלֵּךְ שְׁמִיה דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמן ד' ויכוין אידהנוי'ה)
 לַעֲיָא מִן כָּל בְּרִכְתָּא שִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְּאִמְרִין
 בְּעֶדְמָא וְאִמְרוּ (אמן ה' ויכוין אידהנוי'ה) אָמֵן:

יכוין בלכד שם זה בכל הברכות. ושתי אותיות מהשם עצמו בכל פעם שכורע כאשר תראה :

אדון הכל. יאהדונהי. היה הוה ויהיה

יכוין אני מכוין לכלול את נפשי בין אינון דמתפללין לקודשא בריך הוא בלבב שלם.

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

רבינו ריה מ"ב

ברוך אתה יהוה אלהינו (יא) אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי אברהם. אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל
הגדול הגבור והנורא. אל עליון גומל תסדים
טובים קונה הכל וזוכר חסדי אבות. ומביא גואל
לבני בגיהם למען שמו באהבה :

בעשרת ימי תשובה אומרים

זכרנו חיים. מקדך תפץ בחיים. כתבנו בספר חיים. למענך
אֱלֹהִים חיים :

אם לא אמר ונזכר קודם שאמר ה' חזור ואם אחר ה' אינו חוזר

מקדך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יהוה אלהינו
(הד) מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני. מחיה מתים. אתה רב
להושיע (בקיצ מוריד המלך) (ואם אמר משיב הרוח מחזירין
אותו) (בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם) (ואם אמר מוריד
הטל אין מחזירין אותו) מכללך חיים בחסד מחיה מתים
ברחמים רבים. סומך נופלים ורופא חולים
ומתיר אסירים. ומקים אמונתו לישיגי עפר. מי
כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית
ומחיה ומצמים ישועה :

בעשרת

כד

בעשרת ימי תשובה אומרים. ואם לא אמרו אינו חוזר
מי כמזה אב הרחמן זוכר יצוריו ברחמים רבים :

ונאמן אתה להחיות מתים. פרוך אתה יהוה ואדני
יאהדונהי מתייה המיתים :

בהגיע השיץ לנקדישך וכו' צריך האדם לחזור ולפסוע שלש פסיעות לפניו
במקום שהיה עומד בהיותו מחפול בלחש, ויסבור עיניו ויכוין הרגלים
שיהיו כרגל אחת. ויכוין לקיים מצות עשרה לקדש שמו יתברך כמ"ס
ונקדשתי ברזך בני ישראל וגו' גם צריך שיאמר השתי תיבות של
נקדישך ונעריצך בקול רם ושאר התיבות בלחש עם השליח צבור ואחר
כך קדוש קדוש קדוש וכו' וכן ברוך וכו' וימלוך וכו' יאמר בקול רם
עם השיץ. וכשיאמר מלא כל הארץ כבודי יכוין לרחמשיך עליו קדושה
עליונה מקדושתו יתברך :

בחזרה השליח ציבור אומר נקדישך ונושאים עיניהם למרום.
נקדישך ונעריצך. בנזעם שית סוד שרפי קדש המשלישים
? קדושה. וכן פתוב על יד גביאך. וקרא זה אר
זה ואמר. קדוש. קדוש. קדוש יהוה ואדני יאהדונהי צבאות
מרא כד הארץ כבודו : געמתם משפחים ואומרים : פרוך
כבוד יהוה ואדני במקומו : וברברי קדשך פתוב לאמר
ימלך יהוה ואדני יאהדונהי געוכם אלהיך ציון דר ודור הדנוהי :
אתה קדוש ושמה קדוש וקדושים בכל יום
יהללוך סלה : פרוך אתה יתוואדני יאהדונהי
האל הקדוש :

בעשרת ימי תשובה אומרים (המלך הקדוש) :

ואם שכח ולא אמרו או שהוא מסופק ולא נזכר חוץ כדי דבור חוזר
לראש התפלה :

אתה חנן לאדם בעת. ומלמד לאנוש בינה.

וְחָגְנוּ מֵאֲתֶיךָ חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת : בְּרוּךְ אַתָּה.

יְהוָה יֵאָדוּנָהי חוֹנֵן הַדַּעַת :

הַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ. וְקִרְבָנוּ מִלְכָנוּ לְעִבּוּדְךָ.

וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :

יְהי רצון מִלִּפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּחֲתוֹר חֲתִירָה

מִתַּחַת כֶּסֶּא כְבוֹדְךָ לְהַחֲזִיר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְכָל פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל

וּבְכָל־לֵם תַּחֲזִירֵנוּ לִי סֶכֶם כִּי יִמִּינְךָ יְהוָה פְּשׁוּטָה לִקְבֹּל שְׁבִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָדוּנָהי הַרוֹצֶה בְּתִשׁוּבָה :

סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחֹל לָנוּ מִלְכָנוּ כִּי

פָּשַׁעְנוּ. כִּי אֵל טוֹב וְסִלַּח אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה

יְהוָה יֵאָדוּנָהי חוֹנֵן הַמִּרְבֶּה לְסִלּוֹחַ :

רְאֵה נָא בְּעֵינֵינוּ וּרְיֹכָה רִיבֵנוּ. וּמַחֵר לְנַאֲרֵנוּ

נִאֲלָה שְׁלֵמָה לְמַעַן שְׁמֹךְ כִּי אֵל גּוֹאֵל חֹק

אַתָּה : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָדוּנָהי יֵאָדוּנָהי גּוֹאֵל

יִשְׂרָאֵל :

בְּתִצַּת הַשְּׁלִיחַ זְכוֹר אֹמֵר כַּאֲן עָנְנוּ

עָנְנוּ אֲבִינוּ עָנְנוּ בְּיוֹם צוֹם הַתַּעֲנִית הַזֶּה כִּי בָצָרָה גְּדוּלָּה

אֲנַחְנוּ אֶרֶץ־תִּפְּזוֹן קִרְשֵׁנוּ וְאֵל־תִּתְּעָכֶם מִלְכָנוּ

מִבִּקְשָׁתֵנוּ. הִיָּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ. טָרֵם נִקְרָא אֲנִיךְ

אַתָּה תַּעֲנֶה. גִּדְּבֵר וְאַתָּה תִּשְׁמַע בְּדִבְרֵי שְׁנֵאֶמֶר וְהִיָּה

טָרֵם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֶשְׁמַע :

כִּי אַתָּה יְהוָה יֵאָדוּנָהי פּוֹדֶה וּמַצִּיל וְעוֹנֶה וּמְבַרֵּחַ בְּכָל־

עֵת צָרָה וְצוּקָה : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָדוּנָהי יֵאָדוּנָהי

הַעוֹנֶה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת צָרָה :

רַבָּאנוּ יְהוָה יֵאָדוּנָהי יֵאָדוּנָהי וְנִרְפָּא. הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה

כִּי תִהְלַחְנוּ אַתָּה. וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה

וּמִרְפָּא לְכָל־תַּחֲוָאֵינוּ. וְלְכָל־מַכְאוֹבֵינוּ וְלְכָל
מַכּוֹרֵינוּ.

כשרוצה להוסיף בברכת רטאנו על הרפואה יאמר
יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתתפארי רפואה
שלימה ופואת הנפש ורפואת הגוף כדי שאהיה חזק
בבריאות גוף ונשמה לקיים תורתך הקדושה.

כִּי אֵל רִוּפָא רַחֲמָן וְנִיחָאֵן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה רִוּפָא חֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

אם אמר בריך עלינו בימורי החמה חוזר. בחויל אם סערה ואמר בריך
עלינו אחר ז' חשון חוך ששים לתקופה אינו חוזר. (קשר גודל)

בְּרַכְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה רִוּפָא חֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :
יְהוָה רִוּפָא חֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :
יְהוָה רִוּפָא חֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :
יְהוָה רִוּפָא חֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :
יְהוָה רִוּפָא חֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :
יְהוָה רִוּפָא חֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :
יְהוָה רִוּפָא חֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

(א) אם נזכר שאמר ברכנו בימות הגשמים קודם שהתחיל חקע ואומר שם
ותן טל ומטר. (ב) אם נזכר אחר כך יתפלל כדרכו ושואל בשומע חפלה.
(ג) אם לא נזכר עד שטיים תפלתו אם לא עקר רגליו חוזר לכרך עלינו
ואם עקר רגליו חוזר לראש :

בְּיָמֵינוּ מִתְחִילִין לומר מליל ז' חשון ובחיל אחר ס' יום לתקופת תשרי
בחורף בְּרַכְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה רִוּפָא חֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :
יְהוָה רִוּפָא חֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :
יְהוָה רִוּפָא חֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :
יְהוָה רִוּפָא חֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :
יְהוָה רִוּפָא חֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :
יְהוָה רִוּפָא חֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :
יְהוָה רִוּפָא חֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

קפט

מנחה

תִּקְנָה מוֹכָה וְאַחֲרִית שְׁלוֹם חוֹם וְרַחֵם עַלֶּיָּה וְעַד כָּל
תְּבוּאָתָהּ וּפִירוֹתֶיהָ. וּבִרְכָּהּ בְּגִשְׁמֵי רָצוֹן בְּרִכָּה וּבִרְכָּה.
וְתִחִי אַחֲרֵיתָהּ חַיִּים וְשָׁכֵעַ וְשָׁלוֹם. כְּשֵׁנִים הַמּוֹבּוֹת בְּרִכָּה.
כִּי אֵל מִלֵּךְ וּמִמִּיב אֶתָּה וּמִבְּרַךְ הַשָּׁנִים. בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְאֹהֲדוּנְהִי מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים :

תָּבֹעַ בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵירוּתֵנוּ. וְשֵׁא גַם לְקַבֵּץ
גְּלוּתֵינוּ. וּמִבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כְּנָפוֹת (יְכִיז סס
קודש חֲבִי' הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ :

יְדֵי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךְ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁכַל טַהַר וְטַהַר שֶׁל
זֶרַע שִׁיבָא מִמֶּנִּי לְכַסְלָהּ בֵּין בְּאוֹנֵם בֵּין בְּרָצוֹן בֵּין בְּשׁוֹגֵג בֵּין
בְּמוֹזֵד בֵּין עַר בֵּין יֶשֶׁן בֵּין עַל יְדֵי בֵּין עַל יְדֵי אַחֲרִים שֶׁלֹּא בִּמְקוֹם
מִצְוָה. עֲשֵׂה לִמְעַן שֶׁמֶךְ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַיּוֹצֵא מִסּוֹס חֵיל בֶּלַע וּקִיאָנוּ
חֲבִי' שֶׁתְּחַזִּירֵם לִמְקוֹמָם בִּמְקוֹם הַקֹּדֶשׁ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְאֹהֲדוּנְהִי יְחִהְבּוּהָ מִבְּרַךְ גְּדֻלָּתוֹ
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ בְּכָרְאִשׁוֹנָה. וְיִזְעִצֵנוּ בְּכַתְתָּהּ. וְהִסֵּר
מִבְּצֵנוּ יָגוֹן וְאַנְחָה וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ מִהֲרָה אֶתָּה
יְהוָה יְאֹהֲדוּנְהִי בְּרִכָּהּ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט :
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְיְאֹהֲדוּנְהִי יְאֹהֲדוּנְהִי מִקֵּץ אוֹהֵב צֶדֶק וּמִשְׁפָּט :
(בְּעֶשְׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה אוֹמְרִים הַמְּבָרֵךְ הַמִּשְׁפָּט) :

אִם טַהַר וְאִם מֶלֶךְ אוֹהֵב וְכו' וְנוֹכַח קוֹדֶם שֶׁעָקַר רִגְלֵי חוּזֵר לְבִרְכָּתוֹ
חֲשִׁיבָה וְאִם נֹכַח אַחֵר שֶׁעָקַר רִגְלֵי חוּזֵר לְרֹאשׁ.

זְמִינִים וְזִמְּכִינִים אֵל תִּחִי תִקְנָה וְכֵן תִּזְרִים בְּרִנֵּי יִאֲבִדוּ
וְכֵן אוֹיְבֶיךָ וְכֵן שׁוֹנְאֵיךָ מִהֲרָה יִפְרֹתוּ. וּמִלְכּוֹת
הַרְשָׁעָה מִהֲרָה תִּעָקַר וְתִשְׁפָּר וְתִגָּדֵם וְתִכְנִיעַם בְּמִהֲרָה
בִּימֵינוּ

בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָהּ יֵאָהֲדוּנָהּ שׁוֹכֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ
מִיָּנִים :

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל שְׂאֵרֵי עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְעַל פְּלִיטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם. וְעַל
גְּרֵי הַצָּדֵק וְעַל־נֵינוּ. יִתְמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ
אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל־הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ
בְּאַמְרָת. וְשִׁים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם. וְקַעֲזֵלָם לֹא גְבוּשׁ
כִּי־בָךְ בְּטַחְנוּ. וְעַד חֲסִדְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמְרָת נִשְׁעָנֵנוּ :
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ יֵאָהֲדוּנָהּ מִשְׁעָן וּמִבְטָח
לַצַּדִּיקִים :

תִּשְׁכַּח בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ בְּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ. וְכִסֵּא
דָּוִד עֲבָדְךָ מִהֲרָה בְּתוֹכָהּ תָּכִין. וּבִנְיָה אוֹתָהּ בְּנֵן
עוֹלָם בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ יֵאָהֲדוּנָהּ
בִּנְיָה יְרוּשָׁלָם :

אֵת צֶמַח דָּוִד עֲבָדְךָ מִהֲרָה תַצְמִיחַ. וְקִרְנוֹ תָרוֹם
בִּישׁוּעָתְךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ לְצִפּוֹת לִישׁוּעָה
כָּל־הַיּוֹם : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ יֵאָהֲדוּנָהּ מִצְמִיחַ קִרְנוֹ
יִשׁוּעָה :

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ יֵאָהֲדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ אָב תְּרַחֲמֵן חוֹם
וְרַחֵם עָלֵינוּ. וְכָל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֵת תַּפְלִיחֵנוּ.
כִּי אַרְ שׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת וְתַתְּנוּנִים | אַתָּה.

הַרְבֵּה חֲגִדוֹל חֵידָא בְּמִוֶּרֶת בְּאֶצְבַּע שְׁלֹו כְּסִימָן ג' אוֹרֵת קִמְיוֹ כְּתַב ווִילָא
בְּשִׁמְעַ קוֹלֵנוּ בְּכָל תַּפְלוֹת חוֹל יְתוּוֹרָה וְכֵה יֹאמֵר :

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ בְּבוֹשַׁת פָּנִים בְּחֶרֶפָה וְכִלְיָמָה שְׁחַטָּאנוּ עוֹיְנוּ
וּפְשַׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ וְעִכְרָנוּ עַל מַצּוֹת דְּאוֹרִייתָא וְדִרְבָּנָן וְדִרְרַע
בְּעִינֶיךָ עֲשִׂינוּ וְהָרִי אֲנוּ מִתְחַרְטִים חֲרָטָה גְּמִוֶרָה וְאֲנַחְנוּ שְׁבִים
בְּתִשְׁבּוּחַ

מנחה

קצא

בתשובה. ויהי רצון מלפניך ה' אבינו שתזכנו לשוב בתשובה שלימה ותמחול והסלח ותכפר לנו חטאתינו עונותינו ופשעינו ותמלא כל השמות שפגמנו בהם ותוציא לאור כל ניצוצות הקדושה אשר נתפורו על ידינו וישוב הכל לאיתנו הראשון ותזכנו לקיים כל מצותיך ולעסוק בתורתך לשמה ותצילנו מיצר הרע ותפרנסנו פרנסה טובה בהתר ונחת וריוח לעבודתך. (יכוין בשם הקדוש הממונה על הפרנסה דיקרנוסא גימ' חת"ך עם ג' אותיות) ויכוין דוקא בשמות ולא יוציא מפיו:

זכיוס שאין בו תמיכה לזמרים

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתזכנו לעסוק בתורה לשמה ובמצות ובגמילות חסדים ויהיו כל מעשינו לשם שמים ותזכנו להשלים תקין נר"ן בגלגול זה ותפרנסנו פרנסה טובה בהתר בנחת וכריוח (ויכוין שם דיקרנוסא היוצא מפסוק והריקותי לכם ברכה עד בלי די. ומפסוק נסה עלינו אור פניך ה') ויכוין דוקא בשם ולא יוציא מפיו:

וּמִלְפָּנֶיךָ מְרַבֵּנוּ רִיקָם אֱלֹהֵי־תִשְׁבִּינֵנוּ. חֲבֵנֵנוּ וְעֲנֵנֵנוּ
וְשָׁמַע תִּפְלֶתֵנוּ.

יכוין בשם הקדוש ארארית'א אחד ראש אחדותו ראש יחיד תמורתו אחד.

בתענית יחיד וכן בתענית צבור יאמר היחיד עננו. וכן השיך ששכח לומר עננו בין גואל לרופא יאמר כאן ביחיד.

עֲנֵנוּ אֱבִינוּ עֲנֵנוּ בְּיוֹם צוֹם הַתַּעֲנִית הַזֶּה כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ. אֵל־תִּתֵּן לְרַשְׁעֵנוּ וְאֵל־תִּתְּעַלֵּם מִלִּפְנֵינוּ מִכַּפְּשָׁתֵנוּ. הִיָּה גַּא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ. מֶרֶם גָּקְרָא אֱלִיד אַתָּה תַעֲנֶה. גְּדַבֵּר וְאַתָּה תִשְׁמַע בְּדַבָּר שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה מֶרֶם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֲעֲנֶה עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמָּע: כִּי אַתָּה יְהוָה יֵהְיוּ־לָנוּ יֵהְיוּ־לָנוּ פִּזְרָה וּמַצִּיר וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה: כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תִּפְלֶת כָּל־פֶּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵהְיוּ־לָנוּ יֵהְיוּ־לָנוּ שׁוֹמֵעַ תִּפְלָה:

רָצוּהוּ יְהוָה יִהְיֶה יֵאֱהָדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ בְּעֶמְקָהּ יִשְׂרָאֵל
 וּלְתַפְלָתָם. שְׁעָה וְהָשָׁב הַעֲבֹדָה לְדָבִיר
 בֵּיתָךְ וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם מִהֲרָה בְּאַהֲבָה
 תִּקְבֹּר בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבֹדַת יִשְׂרָאֵל
 עֲמֹךְ :

בראש חדש ובחול המועד אומרים יעלה ויבא ואם לא אמרו מחזירין
 אותו חוץ מערבית של לילי ראש חדש

אֲרֵהֵנוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲקֹב וְיִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל וְיִרְצֵה
 וְיִשְׁמַע וְיַפְקֹד וְיִזְכֹּר זִכְרוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ.
 זִכְרוֹן יְרוּשָׁלַם עִירָךְ. וְזִכְרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ. וְזִכְרוֹן כָּל
 עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל קִפְנִיךָ קִפְּטָה מְטוֹבָה. לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
 בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ בְּיוֹם רֹאשׁ חֹדֶשׁ הַזֶּה.

בְּחֹהֲלִים כֶּסֶף בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה.
 בְּחֹהֲלִים סוּכּוֹת בְּיוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה.
 בְּרַחֲמִים בּוֹ עֲלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנו :

זִכְרֵנוּ יְהוָה יִהְיֶה יֵאֱהָדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ מְטוֹבָה וּפְקָדֵנוּ בּוֹ
 לְבִרְכָּהּ וְהוֹשִׁיעֵנו בּוֹ לְחַיִּים מְטוֹבִים. בְּדָבָר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים.
 חֹם וְחֲנוּךְ וְחֶמֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי אֱלֹהֵי עֲיֵנֵינוּ.
 כִּי אַךְ מִלֵּךְ חֲנוּךְ וְרַחֲמִים אָתָּה :

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. תַּחֲפִין בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ
 וְתַחֲיֵנוּ עֲיֵנֵנוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים :
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאֱהָדוּנָהּ יֵאֱהָדוּנָהּ הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ
 לְצִיּוֹן :

כשהחזן אומר מודים יאמר בלחש מודים ורבנן ויכרע ראשו במודים
 ובה' יתקוף ראשו.

מודים ורובנו

מודים אנחנו לך שאמרת
הוא יהוה אחד ואחדותו
אלהינו וארצו אבותינו
אשר פיר בשם יוצרנו
יוצר בראשית ברכות
והודאות בשם הגדול
והפדוש על שהיה ירנו
וקימתנו בן תחינו ותחנונו
ותאסוף גלותינו כתצרות
קדשך קדשך קדשך
ובעשות רצונך ובעבדך
ברבב שגם על שאנו מודים
לך ברוך אל ההודאות

מודים אנחנו לך שאמרת
הוא יהוה אחד ואחדותו
אלהינו וארצו אבותינו
אשר פיר בשם יוצרנו
יוצר בראשית ברכות
והודאות בשם הגדול
והפדוש על שהיה ירנו
וקימתנו בן תחינו ותחנונו
ותאסוף גלותינו כתצרות
קדשך קדשך קדשך
ובעשות רצונך ובעבדך
ברבב שגם על שאנו מודים
לך ברוך אל ההודאות

לא יכלו בתמיד המרחם בילא תמו תסדך בי
מעולם קוינו לך :

בחנוכה ובסורים אסורים כאן על הנסים ואם לא אמרו וזכר קודם
שאמר ה' של חתימת הברכה חזור ואם אמר ה' אינו חוזר

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל
התשועות ועל הנפלאות ועל הגמלות
שעשית לאבותינו בנמים ההם בזמן הזה :

לסורים

לחנוכה

בימי מרדכי ואסתר בשושן
הבירה בשם ר
עניהם המן הרשע בקש
להשמיד לתרוג וקאבר את

בימי מתתיה בן יוחנן כהן
גדול השמונאי ובניו
בשעמרה מכות יון הרשעה
על עמך ישראל ששבתם

מתורח

כה

כָּל הַיְּהוּדִים מִנֶּעַר וְעַד
זָקֵן טָף וְנָשִׁים כָּיוֹם אֶחָד
בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ שְׁנִים
עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר
וְשִׁלְשָׁם לָבוֹז. וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הַפְּרַתְּ אֶת
עַצְמוֹ וְקִקְלַקְתָּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ
וְהַשְׁבוֹת לוֹ גְּמוּלוֹ כְּרֹאשׁוֹ
וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת בָּנָיו עַל
הָעֵץ. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם גְּסִים
וְנִפְקָאוֹת וְגוֹדָה לְשֵׁם ה' הַגָּדוֹל סֵלָה :

מִתּוֹרַתְךָ וְלַהֲעֲבִירָם מִחֲקֵי
רְצוֹנֶךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
עָמַדְתָּ דָּהֵם בָּעֵת צָרָתָם.
רַבָּת אֶת רִיבָם. דִּנְתָּ אֶת
דִּינָם. נִקְמָת אֶת נִקְמָה
מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בִּיד תִּלְשִׁים.
וְרַבִּים בִּיד מַעֲשִׂים. וְרָשָׁעִים
בִּיד צַדִּיקִים. וְטַמְאִים בִּיד
מְהוּרִים. וְגוֹדִים בִּיד עוֹסְקֵי
רְחוּמֶיךָ. דָּךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל
וְקָדוֹשׁ בְּעוֹדְמָךָ. וְלַעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל

עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרוֹקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְאַחֵר כֶּךָ כָּאוֹ
בְּגִיָּה דְרָבִיר בִּיָּתְךָ וּפָנוּ אֶת הַיִּכְכָּה. וְסִתְּרוּ אֶת מִקְדָּשְׁךָ
וְהִדְדִיקוּ גֵרוֹת בְּחִצְרוֹת קִדְשְׁךָ. וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנֶת יָמֵי חֲנֻכָּה
אֲדוֹ כְּהִלָּה וּבְהוֹרָאָה. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם גְּסִים וְנִפְקָאוֹת וְגוֹדָה
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֵלָה :

וְעַל כָּלָם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְּנוּם וַיַּתְּנֵם תָּמִיד שְׁמֶךָ
מִלִּפְנֵי לַעֲוֹלָם וָעַד. וְכָל תַּחִּיִּים יוֹדוּךָ סֵלָה :

בַּעֲשֵׂרַת יְמֵי תְּשׁוּבָה אוֹמְרִים וְכוּב לַחַיִּים וְכוּ' וְאִם לֹא אָמְרוּ וְזָכַר קוֹרֵם
שֶׁאָמַר ה' בְּבִרְכַּת הַטּוֹב חוֹזֵר. וְאִם לֹא זָכַר עַד לְאַחֵר שֶׁאָמַר ה' אֵינִי חוֹזֵר
וּבְכָתוּב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל־כָּל בְּרִיתְךָ .

וַיִּתְּלֻהוּ וַיִּבְרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת לַעֲוֹלָם כִּי
טוֹב. הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֵלָה הָאֵל
הַטּוֹב. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּשִׁיב הַרוּחַ (הִי) (בֵּם) הַטּוֹב
שְׁמֶךָ וְלֹךְ נֶאֱמָר לַהֲוֹדוֹת :

וּבַחֲזוֹרַת חֲשִׁין בַּתְּעִנִּית צָבוּר אוֹמְרִים בְּרִכַּת כַּחֲנִים תִּמְצָא לַעֲיִל.

שִׁים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ. וּבְרַכְנוּ אֲבוֹנֵינוּ
בְּכָדוֹ בְּאַחַד בְּאוֹר פְּנִיָּה כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נִתַּת לָנוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֳדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה וְחַיִּים. אֱהָבָה וְחֶסֶד.
צְדָקָה וְרַחֲמִים. בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת-כָּל-עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּרוּכֵ-עוֹ
וְשָׁלוֹם :

בעשרת ימי תשובה אומרים

וּבְסֹפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִיָּסָה טוֹבָה. וַיִּשְׁוּעָה וְנִחְמָה
וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלָוִם : וְאִם לֹא אִמְרוּ דִּינוּ כְּסוּ וּכְתוּב.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְאֱלֹהֵינוּ יֵאָהֳדוּנָהי הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם אָמֵן :

יְהִיו לְרַצוֹן אֱמֹרֵי-פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה
יֵאָהֳדוּנָהי צוּרִי וְגֹאֲלִי :

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לִשְׁוֵנֵי מַדְעָה. וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מִרְמָה.
וְלִמְקַלְלֵי גִפְשֵׁי תְדוּם. וְנִפְשֵׁי כַּעֲפָר לִכְר
תִּהְיֶה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף
נִפְשֵׁי. וְכִלְ-הֶקְמִים עָלַי לְרַעְיָה. מִהֲרָה תִּפְרֹעַ עֲצָתְךָ
וְכִלְקַל מִחֲשֻׁבוֹתֶיךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
יִמִּינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְרוֹשְׁתְּךָ.
לְמַעַן יִתְלַצוֹן יְדִידְךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי :
יְהִיו לְרַצוֹן אֱמֹרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ
יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהי צוּרִי וְגֹאֲלִי :

ויש אומרים חסלה זו

יִרְמ' ה' אִו"א שְׁלֹא תַעֲלֶה קִנְאָת אַחֲרִים עָלַי וְלֹא קִנְאָתִי עַל-
אַחֲרִים

אחרים ושלא אכעוס היום ושלא אכעיסך ותצילני מיצהיר ותן
בלבי הכנעה וענוה ויראת חסא, מלכנו ואלהינו יחד שמך בעולמך
ובנה ביתך, שכלל היכלך, וקבץ גלויורתינו, פדה צאנך ושמח
עדתך במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך אמן :

יאמר נא ישראל נוסח תפלה זו מכריבת ידו של הרב מוסר הדור

כמוהר"ד חיד"א וצוק"ל :

יִרְמ' ה' או"א שתרחמנו ותחינו חיים ארוכים. חיים של שלום.
חיים של טובה. חיים של ברכה. חיים של פרנסה. חיים של
חלוק עצמות. חיים שיש בהם יראת חסא. חיים שאין בהם בושה
וכלימה. חיים של עושר וכבוד. חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת
שמים. חיים שתמלא משאלות לבנו לטובה לעבודתך :

כורע ומוסע ג' פסיעות לאחוריו בכריעה אחת וקודם שיזקוף כשיאמר עושה
שלום במרומי הוסף פניו לשמאלו, והוא ברחמיו יעשה שלום עלינו לימינו.
ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן לפניו. כשפוסע עוקר רגל שמאל תחלה :
ואם יש אחוריו מי שלא גמר תפלתו ימתין לפחות עד שיסיים למסוע.

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם (בעֲשֵׂית הַשְּׁלוֹם) בְּמִרְוֵמוֹ הוּא בְּרַחֲמָיו
יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ. יִשְׂרָאֵל
יֵאָמְרוּ אָמֵן :

וטוב לומר אחר כך

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתבנה בית המקדש
במהרה בימינו ורמן חלקנו ברחמיך אמן :

בעשרת ימי תשובה אומרים כאן אכינו מלכנו תמצא לעיל דף קיט.

אלו הימים שאין נופלים על פניהם במנחה, ערב שבת, ערב ר"ח,
ערב ראש השנה, ערב חנוכה ופורים, ערב תשעה באב, ובבית
האכל, ובבית החרץ, ובבית בעל הברית.

אָנָּא יְהוָה יאֲהוּדוֹנְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵּהִי אֲבוֹתֵינוּ תְּבֵא
 לְפָנֶיךָ תִּפְלְתָנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִלִּפְנֵינוּ מִתְחַנְתָנוּ.
 שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֲזִי פָנִים וְיִמְשִׁי עוֹרְךָ לוֹמֵר לְפָנֶיךָ
 יְהוָה יאֲהוּדוֹנְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵּהִי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים
 אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטְאוּנוּ. אָבֵל חָטְאוּנוּ. עֲזִינוּ. פֶּשַׁעֲנוּ.
 אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאִנְשֵׁי בֵיתֵנוּ : אֲשָׁמֵנוּ. בְּגִדֵנוּ.
 גִּזְלָנוּ. דִּבְרָנוּ רוּפִי. הִיעֲזִינוּ. וְהִרְשָׁעֲנוּ. זָרָנוּ.
 חֲמֻסָנוּ. טַפְלָנוּ שָׁמֵר. יַעֲזֵנוּ עֲצוֹת רָעוֹת. כּוֹזְנוּ.
 כְּעֻסָנוּ. לִצְנוּ. מְרִדָנוּ. מְרִינוּ. נֶאֱצָנוּ. נֶאֱפָנוּ.
 סָרְנוּ. עֲזִינוּ. פֶּשַׁעֲנוּ. פְּגָמֵנוּ. צָרְנוּ. צַעֲרָנוּ אָב וְאִם.
 חֲשִׁינוּ עוֹרְךָ. רָשָׁעֵנוּ. שֹׁחֲתָנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲזִינוּ
 וְתַעֲתָעֲנוּ. וְסָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים
 וְלֹא שָׁוָה לָנוּ : יֵאָתֶר צְדִיק עַל כָּל־הַבָּא
 עֲלֵינוּ בִּי־אַמֶּת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעֲנוּ :

אִי אֶתְּךָ אֲפִים אֶתָּה וּבַעַר דְּרַחֲמִים גִּרְשִׁית בְּחַמֶּיךָ וּבְחֶסֶדֶךָ
 תִּזְכּוּר חַיִּים לְיָרֵעַ יִדְיָךָ כִּמּוֹ שְׁהוֹרַעְתָּ רָעָנוּ מִקָּרֵם
 וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ. וַיִּרְדֵּי יְהוָה יאֲהוּדוֹנְהִי בָעֵז וּבִתְצִיב
 עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה יאֲהוּדוֹנְהִי וּשֵׁם גִּבְעֹר :
 וַיַּעֲבֹר יְהוָה יאֲהוּדוֹנְהִי עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה יאֲהוּדוֹנְהִי
 יְהוָה יאֲהוּדוֹנְהִי אֵלֶּךָ בְּרַחוּם גִּדְּלִין דִּאֶתְּךָ הָאֲפִים וְיָרֵב חֶסֶד
 וְיִאמֶת: חֲנֹצֵר חֶסֶד מְרַאָפִים יִשְׂאֵל יֵאָעוֹן וּפֶשַׁע יִבְחָטָא וְיִגְנָקָה:
 רַחוּם וְחֲנוּן חָטְאוּנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עֲלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

לְדוֹד אֵלֶיךָ יְהוָה יאֲהוּדוֹנְהִי גִבְשִׁי אֲשָׁא אֱלֹהֵי בָּךְ
 כְּמַחֲתִי אֶל־אֲבוֹשָׁה אֶרְיַעֲלָצוּ אוֹיְבֵי לִי : גַּם
 כְּלִקְוִיךָ לֹא יִבְשׁוּ יִבְשׁוּ תַבּוּגִדִים רִיקָם: דְּרַכֶּיךָ
 יְהוָה יאֲהוּדוֹנְהִי הוֹדִיעֵנִי אֶרְחוֹתֶיךָ לִמְדָנִי: הִדְרִיבֵנִי

בְּאַמְתֶּךָ | וּלְמַדְנִי בִּי־אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אוֹתְךָ קִוִּיתִי
 כָּל הַיּוֹם : זָכַר־בְּתַמִּיד יְהוָה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה
 מִעוֹלָם הֵמָּה : חֲטֹאת גְּעוּרֵי | וּפִשְׁעֵי אֶל־תִּזְכֹּר
 כְּחִסְדְּךָ וְכִרְלִי־אַתָּה לְמַעַן טוֹבֶךָ יְהוָה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה
 טוֹב־וְיִשְׁר׃ יְהוָה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה
 בְּדֶרֶךְ : יִדְרֹךְ עֲנוּיִם בְּמִשְׁפָּט וּלְמַד עֲנוּיִם דְּרָכָו :
 כָּל־אַרְחוֹת יְהוָה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה
 בְּרִיתוֹ וַיַּעֲלֵתוּ : לְמַעַן־שִׁמְךָ יְהוָה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה
 לְעוֹנֵי כִי־בִי־הוּא : מִי־זֶה הָאִישׁ יֵרָא יְהוָה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה
 יוֹרְנוּ בְּדֶרֶךְ יִבְחָר : נִפְשׁוּ בְּטוֹב תָּלִין וְזָרְעוּ יִירֶשׁ
 אֲרָץ : סוֹד יְהוָה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה
 עֵינֵי תַמִּיד אֶל־יְהוָה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה
 רַגְלֵי : פָּנָה אֵלַי וְחַגְגִּי כִי־יִחִיד וְעֵנִי אֲנִי : צָרוֹת
 לִבִּי תִרְחִיבוּ מִמְּצוֹקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי : רֵאֵה עֲנִי וְעֲמָלִי
 וְשֵׂא לְכָל חַטֹּאתַי : רֵאֵה אֲבִי כִי רָכּוּ וְשָׂנְאֵת חַמָּס
 שְׂנֵאוֹנִי : שְׁמָרָה נִפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אֵל אֲבוֹשׁ כִּי חֲסִיתִי
 בְּךָ : תֵּם וְיִשְׁר׃ יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה
 יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו : וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל
 מִכָּל עוֹנֹתָיו :

יְהוָה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוֹב מִמְּרוֹן אִפְּךָ וְהַנְּחִים
 עַל הָרָעָה לְעַמְּךָ :

אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי אֲבִינוּ אֶתָּה. אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי אֵין
 לָנוּ מִלֶּךְ אֵלָּא אֶתָּה. אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי
 רַחֵם עָלֵינוּ. אֲבִינוּ מִלִּפְנֵי חֲנּוּנוּ וְעֲנּוּנוּ. כִּי אֵין
 בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד לְמַעַן

שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְרוֹשִׁיעֵנו : וְאַנְחֵנו לֹא גִדַּע
מִהֲנַעֲשָׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ : זְכוֹר רַחֲמֶיךָ
יְהוָה יֵאֱהוּדֵנוּ וְחַסְדֶּיךָ כִּי מַעֲוָלִים הָמָּה :
יְהִי־חַסְדְּךָ יְהוָה יֵאֱהוּדֵנוּ עָלֵינוּ כְּאֲשֶׁר
יַחֲלֵנוּ לָךְ : אֵל תִּזְכֹּר־לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנֵינוּ
מִיָּהּ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דָלוּנוּ מְאֹד : עֲזָרְנוּ
בְּשֵׁם יְהוָה יֵאֱהוּדֵנוּ עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ :
חַנּוּנוּ יְהוָה יֵאֱהוּדֵנוּ חַנּוּנוּ כִּי רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹ :
בְּרָגְזוּ רַחֵם תִּזְכֹּר : בְּרָגְזוּ אֶהְבֵּה תִזְכֹּר. בְּרָגְזוּ
עִקְדָה תִזְכֹּר. בְּרָגְזוּ תְּמִימוֹת תִזְכֹּר. יְהוָה
יֵאֱהוּדֵנוּ הוֹשִׁיעָה הַמְּלֶכֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קָרְאֵנוּ :
כִּי־הוּא יִדַּע יִצְרָנוּ זְכוֹר כִּי־עָפָר אָנֹכְנוּ :
עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ.
וְהַצִּילָנוּ וּבִפֶּר עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ :

וַיִּתְּנֵהוּ לְשֵׁם שְׁמִיָּה רַבָּא (כאן יענה אמן א' ויכיון
אידהנוי'ה גימ' אמן) בְּעֶלְמָא דִּי בָּרָא בְּרֵעוּתִיהָ
וַיִּמְדִּיךָ מַלְכוּתִיהָ. וַיַּצְמַח פּוּרְקָנֶיהָ. וַיִּסְרֹב
מְשִׁיתֶיהָ. (אמן ב' ויכיון אידהנוי'ה) בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְזָלָא וּבְזֶמַן קָרִיב וְאִמְרוּ
(אמן ג' ויכיון אידהנוי'ה ויאמר עד דאמירן בעלמא) אָמֵן:
יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעָלְמֵי עָלְמִיָּא
וְיִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא
וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַדָּל שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ

הוא (אמן ד' ויכוין אידהגוי"ה) לְעִיקָא מִן כָּל בְּרִכְתָּא
שִׁירְתָּא תַּשְׁבַּחְתָּא וְנִחְמְתָא בְּאִמְרֵן בְּעִלְמָא
וְאָמְרוּ (אמן ה' ויכוין אידהגוי"ה) אָמֵן :

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתָנָא וּבְעוֹתָנָא עִם צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן
דְּכַל-בֵּית יִשְׂרָאֵל קִדְּם אֲבוּנָא דְּבִשְׁמִיא
וְאִרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן :

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיא. חַיִּים וְשָׁבַע
וַיִּשְׁעָה וְנִחְמָה וְשִׁינְבָא וְרַפּוּאָה וְנִאֲוִיָּה
וְסִלִּיחָה וּבִפְרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן : עוֹשֶׂה שְׁלוֹם (כַּעֲשֵׂיית הַשְׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו
הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

בערב שבת אומרים :

יְהוָהנִי יֵאֱהָרֹנִי מִקֵּדָה גְּאוֹת דְּבִשׁ לְבִשׁ יְהוָהנִי יֵאֱהָרֹנִי
עוֹ הַתְּאֲזָר אֶף-תִּפּוֹן תִּבְגַּד בִּלְ-תַּמּוּט : נִכּוֹן
כְּסֻאָה מְאֹז מַעֲרֹם אֶתָּה : נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָהנִי יֵאֱהָרֹנִי
נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹרֵם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָבִים : מִקְלוֹת א מִים
רַבִּים אֲדִירִים מְשַׁבְּרֵי-יָם אֲדִיר בְּמִרוֹם יְהוָהנִי יֵאֱהָרֹנִי
עֲדִיתִּיךָ גִּבְעוֹתֵינוּ מֵאֵד דְּבִיתֶךָ גִּבְעוֹתֵינוּ קִדְּשׁ יְהוָהנִי יֵאֱהָרֹנִי
דְּאֶרֶךְ יָמִים : עֵיב

בחול המועד ססח אומרים :

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מַעֲם לַעֲזוֹ : חֵיתִיךָ
יְהוּדָה דְּקִדְּשׁוּ יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁדְּתוֹ : הָיִם דְּאֶתָּה
וַיִּנֵּם בְּיָרְדֵן יֹסֵב דְּאֶחָד : הַחֲרִים דְּקִדְּשׁוּ כְּאִילִים גְּבָעוֹת
כְּבָנֵי-צֶאֱן : מַה דְּהָ הָיִם כִּי תָנוּם תִּירְדֵן תִּסְבֵּי דְּאֶחָד :
הַחֲרִים תִּרְמְדוּ כְּאִילִים גְּבָעוֹת כְּבָנֵי-צֶאֱן : מִדְּפְנֵי אֶרֶן
חוּדֵי אֶרֶץ מִדְּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב : תַּחֲפִּי תַצּוּר אֲנִי מִיָּם
תִּקְמִישׁ לְמַעֲיָנוֹ מִיָּם :

בחול המועד סוכות אומרים :

שְׁפַטְנִי אֱלֹהִים | וְרִיבָה רִיבִי מִגּוֹי לֹא־חָסִיד
מֵאִישׁ מִדְּמָה וְעוֹלָה תִּפְדָּטֵנִי : כִּי־אָתָּה |
אֱלֹהֵי מַעֲזוֹי דָּמָה וְנִחַתְנִי לָמָּה לָדָר אֶתְהַלֵּךְ
בְּדַחֲן אֹיִב : שְׁלַח אֹרֶךְ וְאַמְתֵּךְ הִמָּה יִנְחוּגֵי
יְבִיאוּנִי אֶל־הַר־קֹדֶשְׁךָ וְאֶל־מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ : וְאִבּוֹאָה |
אֶל מִזְבֵּחַ אֱלֹהִים אֶל־אֵל שְׁמִיחַת גִּידֵי וְאוֹדֶךָ
בְּכִנּוּר אֱלֹהִים אֱלֹהֵי : מַה־תִּשְׁתַּחֲוֶהוּ | נַפְשִׁי וּמַה־
תִּתְּהִי עָלַי הוֹחֲלִי לֵאלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְגּוּ יִשׁוּעוֹת
פָּנִי וְאֱלֹהֵי : עֵיכ

בכל ימות החול אומרים

לְמַנְצֵחַ בְּנִגְיֵלַת מְזֻמּוֹר שִׁיר : אֱלֹהִים יִחַגְּנוּ
וְיִבְרְכְּנוּ יָאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סֶלָה : קְדַבַּעַת
בְּאַרְבָּן בְּרַבֶּךָ בְּבִרְגָּוִים יִשׁוּעָתָךְ : יוֹדוּךָ עַמִּים |
אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֶם : יִשְׁמְחוּ וִיבִנְנוּ לְאֻמִּים
כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וּלְאֻמִּים | בְּאַרְבָּן תִּנְחַם
סֶלָה : יוֹדוּךָ עַמִּים | אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֶם :
אַרְבָּן נִתְּנָה יְבוּקָה יִבְרְכְּנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ : יִבְרְכְּנוּ
אֱלֹהִים וְיִירָאוּ אוֹתוֹ כָּל־אֲפִסִּי־אַרְבָּן :

ואומר קדיש יהא שלמא רבא

עֲלֵינוּ לְשֹׁבֵחַ לְאֶדוֹן הַכֹּל לְתַת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית שְׁלֹא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא
שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפַּחוֹת הָאֲדָמָה שְׁלֹא שָׁם חִדְּקֵנוּ כָּהֶם
וְגוֹרְלֵנוּ בְּכָל הַמּוֹנִם. שְׁהֵם מִשְׁתַּבְּחִים לְהַבֵּל וְרִיק
וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. וְאַנְחֵנוּ מִשְׁתַּבְּחִים
לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

שהוא נוטת שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים
 ממשל ושכינת עזו בגבתי מרומים. הוא אלהינו
 ואין עוד אחר. אמת מלכנו ואפס זולתו בכתוב
 בתורה. וידעת היום והשבת אל לבבך כי יתואלה
 יאהדונהי הוא האלהים בשמים ממשל ועל הארץ
 מתחת אין עוד :

על כן נבנה קד יתואלה יאהדונהי אלהינו לראות
 מהרה בתפארת עזך להעביר גלולים מן
 הארץ והאלילים פרות יגרתו. בתקן עולם
 במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות
 אליך כל דשעי ארץ. יבירו וידעו כל יושבי תבל.
 כי לה תכבד כל לבבך תשבע כל לשון. לפניך
 יתואלה יאהדונהי אלהינו יברעו ויפלו ולקבד שמך
 יקר יתנו. ויבדלו בך את עול מלכותך. ותמלוד
 עליהם מהרה לעולם ועד. כי תמכות שלך היא.
 ודעו קמי עד תמלוד בקבוד. בפתוב בתירכתך
 יתואלה יאהדונהי | ומלך לשוקם ועד :

ותיה יתואלה יאהדונהי למלך על כל הארץ ביום
 תהוא יתיה יתואלה יאהדונהי אחר ושמו אחד :

ויאמר אם שמוע תשמע לקול יתואלה יאהדונהי
 אליה ויהי שר בעיניו תעשה והאזנת
 למצותיו ושמרת כל חקיו כל המצוה אשר עמתי
 במצרים לא אשים עליך כי אני יתואלה יאהדונהי
 לפאך :

תפלת ערבית

אסור להתחיל "לאכול" חצי שעה סמוך לזמן קיש של ערבית :
 זמן קריאת שמע של ערבית משעת יציאת ג' ככבים קטנים ואם הצבור
 מקדימין לקרות יקרא עמהם קיש וברכותיה ויתפלל עמהם וכשיגיע זמן
 קיש חוזר וקורא ק"ש בלא ברכות :

מזמור של ראש חודש

כמו שהאדם חייב לכבד המועדים, כך חייב לכבד ראשי חדשים, ויש
 להחליף איוה בגדים ולהוסיף נר.

בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה יֵאֱהֹדוּנִי יְהוָה יֵאֱהֹדוּנִי
 אֱלֹהֵי גְבוּלָתָּ מְאֹד הוֹד וְהָדָר לְבִשְׁתָּ : עֲמִידָה
 אֹר פְּשֻׁלָּמָה נֹטָה שָׁמַיִם פּוֹרֵעַה : הַמְּקַרְה
 בַּמִּים עֲלִיּוֹתָיו הַשֶּׁם עֲבִים רְכוּבוֹ הַמְּתַלָּךְ עַל־
 בְּנֵי־רוּחַ : עֲשֵׂה מְלָאכָיו רוּחוֹת מְשַׁרְתָּיו אֵשׁ
 לֶהֱטֹ : יִסְד־אֶרֶץ עַל־מְכוּנֶיהָ בְּרִית־מוֹט עוֹלָם
 נָעַד : תַּחֲסִים בְּלָבוֹשׁ בְּסִיתוֹ עַל־הָרִים יַעֲמִדוּ־מַיִם :
 מִן־גִּעְרָתָהּ יִנוֹסִין מִן־קוֹל בַּעֲמָה יִתְפַּזֵּזוּן : יַעֲלוּ
 הָרִים יִרְדּוּ בְּקָעוֹת אֶל־מְקוֹם זֶה יִסְדָּתָּ לָהֶם :
 גְּבוּר־שִׁבְתָּ בְּרִי־עֲבִירוֹן בְּלִי־שִׁבּוֹן לְבָסוֹת הָאֶרֶץ :
 הַמְּשַׁלַּח מַעֲנִיִּים בְּנִחְלָיִים בֵּין הָרִים יִתְלַכּוּן : יִשְׁקוּ
 בְּלִי־חֵיתוֹ שְׂדֵי וְשִׁבְרוּ בָּרָאִים עֲמָאִם : עֲלִיָּהֶם
 עוֹף־הַשָּׁמַיִם יִשְׁבּוּן מִבֵּין עֲפָאִים יִתְנוּ קוֹל :
 מְשַׁקֶּה הָרִים מְעִלִּיּוֹתָיו מְפָרִי מַעֲשֵׂיךָ תִּשָּׁבַע

הָאָרֶץ : מִצְמִית | חֲצִיר | לִבְהֶמָה וְעֹשֶׁב לְעֹבֶרֶת
הָאָדָם לְהוֹצִיא לָהֶם מִן־הָאָרֶץ : וַיֵּן יִשְׁמַח לִבְבִּי־
אֲנוֹשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים מִשָּׁמֶן וּלְהָס לִבְבִּי־אֲנוֹשׁ
יִסְעָד : יִשְׁלָעוּ עֲצֵי יְהוָה יֵאֱהוּנָהי אֲרָזֵי לְבָנוֹן
אֲשֶׁר נָטַע : אֲשֶׁר־שָׁם צִפְרִים יִקְנְנוּ חֲסִידָה
בְּרוֹשִׁים בִּירְתָה : הָרִים הַגְּבֹהִים לִיעָלִים סָלָעִים
מִחֶסֶה לְשֹׁפְנִים : עֲשָׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ
יָדַע מְבוֹאוֹ : תִּשְׁתַּחֲשֹׁד וַיְהִי לִילָה בּוֹ־תִרְמַשׁ
כָּל־חִיתוֹ־יַעַר : הַכְּפִירִים שְׂאֲגִים לְטָרֶף וּלְבִקֵּשׁ
מֵאֵל אֲדָקָם : תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ וְאֶסְפוֹן וְאֶל־מַעְיֹנָתָם
יִרְבְּצוּן : יֵצֵא אָדָם לִפְעָלוֹ וְלִעֲבֹדָתוֹ עַד־יָעֲרֵב :
מִהֲרִבּוֹ מַעֲשֵׂיָהּ | יְהוָה יֵאֱהוּנָהי בָּלָם בְּחֻקָּמָה
עֲשִׂיתָ מְלָאָה הָאָרֶץ קִנְיָיָה : זֶה | הָיָם גְּדוֹל
וַיִּרְחַב יָבִים שֶׁ־רָמַשׁ וְאֵין מִסְפָּר חֵיוֹת קִטְנוֹת
עַם־גְּדֻלּוֹת : שֶׁם אֲנִיוֹת יִהְיֶכֶן לַוִּיתָן זֶה | יִצְרָף
לְשַׁחֲקֵבּוֹ : בָּלָם אֱלִיָּה יִשְׁבְּרוֹן לָתֵת אֲכָלָם
בָּעֵתוֹ : תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֹטִין תִּפְתַּח יָדָהּ יִשְׁלָעוּן
טוֹב : תִּסְתִּיר פָּנֶיהָ וּבְהִלּוֹן תִּסָּף רוּחָם וַיִּנָּעוּן
וְאֶל־עַפְרָם יִשׁוּבוּן : תִּשְׁלַח רוּחָהּ וַיִּבְרָאוּן וַתַּחַדֵּשׁ
פָּנֶי אֲדָמָה : יְהִי כְבוֹד יְהוָה יֵאֱהוּנָהי לְעוֹלָם
יִשְׁמַח יְהוָה יֵאֱהוּנָהי בְּמַעֲשָׂיו : הַמְבִיט לְאָרֶץ
וַתִּרְעַד וַיַּעַ בְּהָרִים וַיִּעֲשֵׂנוּ : אֲשִׁירָה לִיתְהוָה
יֵאֱהוּנָהי בְּחַיִּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי בְעוֹדֵי : יַעֲרֵב עֲדִיו
שִׁיחֵי אֲנָבִי אֲשַׁמַּח בִּיתְהוָה יֵאֱהוּנָהי : יִתְמוֹ
חֲטָאִים | מִן־הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים | עוֹד אֵינָם בְּרָכִי נִפְשֵׁי
אֶת־יְהוָה יֵאֱהוּנָהי תִלְלוּיָהּ :

מזמור של פסח

חֲדָוּ בַּיהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה
 גְּאוּלֵּי יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה
 קִבְּצָם מִמִּזְרַח וּמִמַּעַרְב מִצָּפוֹן וּמִיָּם : תָּעֻז בְּמִדְבָּר בְּיִשְׁמוֹן
 דֶּרֶךְ עִיר מוֹשֶׁב לֹא מָצְאוּ : רַעֲבִים גַּם צִמְאִים נִפְשָׁם
 בָּהֶם תִּתְעַטֵּף : וַיִּצְעֲקוּ אֶל יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה
 מִמִּצְוֹתֵיהֶם יִצִּילֵם : וַיְדַרְבֵּם בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵבָתָּה אֶל עִיר
 מוֹשֶׁב : יוֹדוּ בַּיהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה
 אָדָם : כִּי הִשְׁפִּיעַ נֶפֶשׁ שְׁקֵמָה וְנֶפֶשׁ רַעֲבָה מִקֵּדָּה מוֹב :
 יוֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ וְצִלְמֹת אֲסִירֵי עֲנִי וּבְרוּךְ : כִּי הִמְרוּ אֶמְרֵי אֵל
 וַעֲצֵת עֲלִיוֹן נֶאֱצַו וַיִּבְּנֶה בְּעַמּוֹ קֶדֶם כְּשֶׁלֹּו וְאִין עוֹזֵר :
 וַיִּצְעֲקוּ אֶל יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה
 יוֹשִׁיעִים : יוֹצִיאֵם מִחֹשֶׁךְ וְצִלְמֹת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יִנְתֵּק :
 יוֹדוּ בַּיהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה
 שֹׁכֵר בְּלִתּוֹת נְחֹשֶׁת וּבְרִיתִי בְרוּךְ גִּדְעָה : אֲוִילִים מִדֶּרֶךְ
 פֶּשַׁע וּמַעֲוֹנוֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ : כֹּה אֶכֶל תִּתְעַב נֶפֶשָׁם וַיִּגְעֻ
 עַד שְׁעַר מוֹת : וַיִּצְעֲקוּ אֶל יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה
 מִמִּצְוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעִים : יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וַיִּרְפָּאֵם וַיַּמְלֵם
 מִשְׁחִירָתוֹתָם : יוֹדוּ בַּיהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה
 כִּבְנֵי אָדָם : וַיִּזְכְּחוּ זִכְתִּי תוֹדָה וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה :
 יוֹדֵי הַיָּם בְּאֲנוּת עֲשֵׂי מְלָאכָה בְּיָמִים רַבִּים : הִמָּה רָאוּ
 מַעֲשֵׂי יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה
 וַיַּעֲמֵד רֹחַ סִצְזָה וּתְרוּמָם גִּבּוֹר : יַעֲרוּ שָׁמַיִם יוֹדוּ
 תְּהוֹמוֹת נֶפֶשׁ בְּרַעַה תִּתְמוּגַג : יַחֲוּגוּ וַיִּגְעֻ פֶּשַׁע וְכָל
 חֲכָמָתָם תִּתְבַּדֵּעַ : וַיִּצְעֲקוּ אֶל יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה יֵהוָה

וממצוקותיהם

וּמִצְוֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם : יָקֹם סַעֲרָה לְדִמְמָה וַיַּחֲשׂוּ גִלְיָהִם
וַיִּשְׁמְחוּ כִּי יִשְׁתַּקּוּ וַיִּנָּחֵם אֶל מַחֲזֵי חֲפָצָם : יוֹדוּ לַיהוָה
יֵאֱהֲרֹנְהִי תַסְדּוֹ וַנִּפְלְאוּתוֹ יִדְבְּקֵי אָדָם : וַיְרוּמְמוּהוּ בְּקִהְלֵי
עָם וּבְמִישַׁב זִקְנִים יִתְגַּדְּלוּהוּ : יֵשֶׁם נִהְרֹת לְמִדְבָּר וּמוֹצְאֵי
מַיִם לְצִמְאֻן : אֶרֶץ פְּרִי לְמַגְחָה מִרְעֵת יוֹשְׁבֵי בָהּ :
יֵשֶׁם מִדְבָּר לְאִגָּם מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמִצְאֵי מַיִם :
וַיֵּשֶׁב שָׁם רְעִידִים וַיִּכְוֲנוּ עִיר מוֹשָׁב : וַיִּזְרְעוּ שְׂדֹת
וַיִּטְעוּ כִרְמִים וַיַּעֲשׂוּ פְרִי תְבוּאָה : וַיִּבְרַכֵּם וַיִּרְבּוּ מְאֹד
וּבְהִמְתָּם לֹא יִמְעִיט : וַיִּמְעֲטוּ וַיִּשְׁחִי מַלְאָךְ רָעָה וַיִּנּוּן :
שֹׁפֵךְ בָּזֹז עַל נְדִיבִים וַיִּחַעַם בְּתֹהוּ לֹא דָרָךְ : וַיִּשְׁגֹּב
אֶבְיֹן מַעֲוֵי וַיֵּשֶׁם בְּצֹאן מִשְׁפָּחוֹת : יִרְאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ וְכָר
עֹלָה קֹפֶצָה פִּיהָ : מִי חָכֵם וַיִּשְׁמֵר אֱלֹהִי וַיִּתְּנוּ
חֶסֶדִי יְהוָה יֵאֱהֲרֹנְהִי :

מזמור של שבועות

לְמַנְצֶה לְדָוִד מִזְמֹר שִׁיר : יָקֹם אֱלֹהִים יַפְיֹצוּ
אֹיְבָיו וַיִּנָּחֵם מִשְׁנָאֵיו מִפְּנֵיו : בְּחִנְלָה
עָשָׂן תִּנְלָה בְּהִמָּם דֹּעַג מִפְּנֵי־אֵשׁ יֵאֱבְדוּ רָשָׁעִים
מִפְּנֵי אֱלֹהִים : וַצְדִּיקִים יִשְׁמְחוּ יַעֲרֹצוּ לִפְנֵי
אֱלֹהִים וַיִּשְׂשִׂי בְשִׁמְחָה : שִׁיר לְאֱלֹהִים וּמְרו
שִׁמּוֹ סֵלֹו כְּרָגָב בְּעֶבְרֹת בָּהּ שִׁמּוֹ וְעֲלֹו לִפְנֵיו :
אֲבִי יִתְּוָמִים וַבִּי אֶלְמִנּוֹת אֱלֹהִים בְּמַעֲוֹן קִדְשׁוֹ :
אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בְּיִתָּה מִצִּיא אֲסִירִים
בְּבוֹשֵׁרוֹת יִתְּוָמִים שִׁבְנֵי צִחִיחָה : אֱלֹהִים
בְּצֹאתָ לִפְנֵי עַמְּךָ בְּצִעְדְּךָ בִישִׁימֹן סֵלָה : אֶרֶץ
רַעֲשָׁה אֶת־שָׁמַיִם גָּמַל מִפְּנֵי אֱלֹהִים וְהָ סִנִּי

מִפְנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : גִּשְׁם גְּדֻבוֹת תָּגִיד
אֱלֹהִים נִחְלָהּ וְנִלְאָה אַתָּה כּוֹנֵנָתָה : מִתְּךָ
יִשְׁבּוּבָה תִּכֵּין בְּמִוְבָּהּ לַעֲנֵי אֱלֹהִים : אֲדָנִי
יְתוֹאמֶר הַמְּבֹשְׂרוֹת צִבָּא רַב : מַלְכֵי צְבָאוֹת
יְהוֹן יְהוֹן וְגִנְת בֵּית תְּחַלֵּק שָׁלָל : אִם־תִּשְׁכַּח
בֵּין שִׁפְתֵּיךְ בְּנִפִי יוֹנָה נִחְפָּה בַּכֶּסֶף וְאַבְרוֹתֶיהָ
בִּירְקֶב חֲרוֹן : בִּפְרֹשׁ שְׂבִי מַלְכִּים בָּהּ תִּשְׁלַג
בְּצִלְמוֹן : חֲרֹ־אֱלֹהִים חֲרֹ־בָשָׁן : חֲרֹ־גִבְנִים
חֲרֹ־בָשָׁן : לְמֹה־ תִרְצֶדוֹן חֲרִים גִּבְנִים דִּהֲרֹ
חֲמֹד אֱלֹהִים לְשִׁבְתוֹ אֶל־יְהוָה יִהְיֶה יִשְׁכֵּן
לְנֶצַח : רַכֵּב אֱלֹהִים רַבְתִּים אֶלְפֵי שִׁנְאָן אֲדָנִי
בָּם סִינִי בִקְדָשׁ : עֲלִית לְמָרוֹם שְׁבִית שְׂבִי
לְמִקְדָּת מִתְנֹת בְּאֶדָם וְאַף סוֹדִים לְשִׁבּוֹן אֶהְיֶה
אֱלֹהִים : בְּרוּךְ אֲדָנִי יוֹם יוֹם יַעֲמֹס־לִנִי הָאֵל
יִשְׁוּעַתְנִי סֵלָה : הָאֵל לָנוּ אֵל לְמוֹשָׁעוֹת וְלִיהוֹת
אֲדָנִי לְמוֹת תּוֹצְאוֹת : אֶל־אֱלֹהִים יִמְחֹן רֹאשׁ
אֵיבֵי קִדְקִד שְׁעַר מִתְחַלֵּךְ בְּאַשְׁמִי : אָמַר אֲדָנִי
מִבָּשָׁן אָשִׁיב אָשִׁיב מִמְּצֹלוֹת יָם : קִמְעֵן אֶתְמַחֵן
בְּגִלְגָּל בָּדָם לְשׁוֹן כְּלִבִּיךָ מֵאֵיבִים מִגֵּרוֹ : רָאוּ
הַדִּיכוֹתֶיךָ אֱלֹהִים הַדִּיכוֹת אֵלֵי מַלְכִי בִקְדָשׁ :
קָדְמוֹ שָׁרִים אַחֵר נִגְנִים בְּתוֹךְ עֲלָמוֹת תּוֹפְפוֹת :
בְּמִקְהֲרוֹת בְּרַבּוֹ אֱלֹהִים אֲדָנִי מִמְּקוֹר יִשְׂרָאֵל :
שֵׁם בְּנִימִין אֶצְעִיר לָהֶם שְׁבִי יְהוּדָה רִגְמָתָם שְׁבִי
זְבוּלוֹן שְׁבִי גִפְתָּלִי : צוּה אֱלֹהֶיךָ עֲזוּךְ עֲזוּרָה
אֱלֹהִים זֶה פִּעֲדָתָ לָנוּ : מִתִּכְלִיךָ עֲדִירוֹשְׁלָם
לָךְ יוֹבִילוּ מַלְכִּים שִׁי : גָּעַר חֵית קִנְיָה עֲכַת

אֲבִירִים בְּעֵגְלֵי עַמִּים מִתְרַבֵּם בְּרָצִי-כֶסֶף בְּזָר
עַמִּים קִרְבֹּת יִהְיֶצוּ : יֵאָתִיו חֲשָׁמַיִם מִנִּי מַצְרִים
פֹּשֵׁ תְרִיץ יָדָיו לֵאלֹהִים : מִמְּלָכֹת הָאָרֶץ שִׁירוּ
לֵאלֹהִים וְזָמְרוּ אֲדָנִי סֵלָה : לְרֹכֵב בְּשָׁמַי שָׁמַי
קָדָם הֵי-יָתֵן בְּקִוְרוֹ קוֹל עֹז : תָּנוּ עֹז לֵאלֹהִים
עַל-יִשְׂרָאֵל גִּבּוֹתָיו וְעֹז בְּשִׁחָקִים : נוֹרָא אֱלֹהִים
מִמְּקַדְשֵׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נָתַן עֹז וְתַעֲצֹמוֹת
לְעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים :

מוֹמֹר שֶׁל סוּכּוֹת

לְמַנְצַח מִשְׁכִּיר לְבָנֵי-קֶרֶח : כְּאֵל תַּעֲרוֹג עַד-אֲפִיקֵי-
יָמִים כֵּן גִּפְשֵׁי תַעֲלֶג אֱלֹהִים : צִמְאָה
גִּפְשֵׁי לֵאלֹהִים לֹאֵל חֵי מָתִי אָבוֹא וְאֶבְרָא פָּגִי
אֱלֹהִים : הֵיטָה לִי דְמַעְתִּי לְחֵם יוֹמָם וְלֵילָה
בְּאֹמֶר אֵלֵי כָל-הַיּוֹם אֵיזָה אֱלֹהֶיךָ : אֵלָה אֶזְכְּרָה
וְאֶשְׁפָּכָה עָלַי גִּפְשֵׁי כִי אֶעֱבֹר אֶבְרָא אֶבְרָא עַד-
בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה תִּמְוֶן חוֹגֵג : מִה
תִּשְׁתַּחֲוֶה לִי גִפְשֵׁי וְתִתְּהֵמִי עָלַי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי-
עוֹד אוֹדְנִי יִשְׁוּעוֹת פָּגִיו : אֱלֹהֵי עָלִי גִפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוֶה
עַד-כֵּן אֶזְכְּרָה מֵאֲרֶץ גִּרְהֵן וְחֶרְמוֹנִים מֵהַר מִצְרַיִם :
תְּהוֹם-אֶל-תְּהוֹם קוֹרָא לְמוֹל צִנּוּרֶיךָ כָּל-מִשְׁבְּרֶיךָ
וְגִלְיָה עָלִי עֲבָרוּ : יוֹמָם אֶצְוֶה יְהוָה יִתְּנֵהּ יִתְּנֵהּ
חֶסֶד וּבִלְיָה שִׁירָה עַמִּי תִפְלָה לֹאֵל חֵי : אוֹמְרָה
לֹאֵל סִלְעֵי קָמָה שִׁבְחִתִּנִי לְמַה-קָּדֵר אֵלֶיךָ בְּלִחַן
אֵיבִי : בְּרָצָה אֶבְרָא בְּרָצָה חֶרְפוֹנִי צוֹרְרִי בְּאֹמֶר
אֵלֵי כָל-הַיּוֹם אֵיזָה אֱלֹהֶיךָ : מֵהַתִּשְׁתַּחֲוֶה לִי גִפְשֵׁי

וּמַה־תִּתֶּנִּי עָלַי רוּחִילִי לְאֵלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנִי
יְשׁוּעוֹת פָּנִי וְאֱלֹהֵי :

שָׁפְטֵנִי אֱלֹהִים | וְרִיבָה רִיבִי מִנִּי לֹא־חָסִיד
מֵאִישׁ מְרָמָה וְעוֹלָה תִּפְלֹטֵנִי : כִּי־אַתָּה |
אֱלֹהֵי מַעֲוִי לָמָּה וְנִהַתְנִי לָמָּה קָדַר אֶתְהַלֵּךְ
בְּבִחַן אוֹיֵב : שְׁלַח אוֹרְךָ וְאַמְתֵּךְ רַחֲמֶה יִנְחוּנִי
יְבִיאֵנִי אֶל־הַר־קֹדֶשְׁךָ וְאֶל־מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ : וְאַבּוֹאָה |
אֶל מוֹפֶת אֱלֹהִים אֶל־אֵל שְׁמֹת גִּירִי וְאוֹדְךָ
בְּכָבוֹד אֱלֹהִים אֱלֹהֵי : מַה־תִּשְׁתַּחֲוִי | גִּפְשִׁי וּמַה־
תִּתֶּנִּי עָלַי רוּחִילִי לְאֵלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנִי יְשׁוּעוֹת
פָּנִי וְאֱלֹהֵי : ע"כ

מזמור של שמיני עצרת

לְמַנְצֶחַ עַל־הַשְּׁמִינִית מְזֻמָּר לְדוֹד : הוֹשִׁיעָה
יְהוָה יֵהְיוּנָה יֵהְיוּנָה כִּי־נִמְר חָסִיד כִּי־פָסוּ
אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם : שׁוּא | יִדְּבֵרוּ אִישׁ אֶת
רֵעֵהוּ שִׁפְתַּי תַּחֲלָקוֹת בְּלֵב וּלֵב יִדְּבֵרוּ : יְכַרֵּת
יְהוָה יֵהְיוּנָה יֵהְיוּנָה כִּי־שִׁפְתַי תַּחֲלָקוֹת לְשׁוֹן מִדְּבָרַת
גְּדוּלוֹת : אֲשֶׁר אָמְרוּ | לְלִשְׁוֹנֵנוּ גִּבּוֹר שִׁפְתֵינוּ
אֶתְנוּ מִי אֲדוֹן לָנוּ : מִשֹּׁד עֲנִיִּים מֵאַנְקַת
אֲבִיוֹנִים עֲתָה אָקוּם יֹאמֶר יְהוָה יֵהְיוּנָה יֵהְיוּנָה אֲשִׁית
בְּיִשְׁע יָפִית לִי : אֲמָרוֹת יְהוָה יֵהְיוּנָה יֵהְיוּנָה אֲמָרוֹת
טְהוֹרוֹת כֶּסֶף צָרוּף בַּעֲדִיל קָדָרִין מְזֻמָּק
שִׁבְעָתִים : אֶתְהַלֵּךְ יְהוָה יֵהְיוּנָה יֵהְיוּנָה תִּשְׁמְרֵם
תִּצְרְנוּ | מִן־הַדּוֹר | זוֹ לְעוֹקֶם : סָבִיב רַשָּׁעִים
יִתְהַלְכוּ כָּרֶם זֵלוֹת לִבִּי אָדָם :

מזמור של חנוכה

אומרים מזמור שיר חנוכה הבית לדוד : חמצא לעיל דף ס"ד.

מזמור של פורים

לְמַנְצַח עַל אֵילַת הַשֶּׁחַר מְזֻמֹּר קְדוֹד : אֵלֵי אֵלֵי
 לָמָּה עֲזַבְתָּנִי רְחוֹק מִיִּשׁוּעָתִי דְבָרִי שְׁאַנְתִּי :
 אֵלֵהִי אֶקְרָא יוֹמָם וְלֹא תִעָנֶה וְלֵילָה וְלֹא דוֹמֶה
 לִי : וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַדּוֹת יִשְׂרָאֵל : בָּךְ בְּמַחֲו
 אֲבוֹתֵינוּ בְּמַחֲו וְתַפְלִיטָמוֹ : אֵלֶיךָ זָעֲקוּ וְנִמְצָטוּ בָּךְ
 בְּמַחֲו וְלֹא בּוֹשׁוּ : וְאַנְכִי תוֹרַעַת וְלֹא אִישׁ תְּרַפָּת
 אֲדָם וּבְזוּי עָם : כֹּר רֹאִי יִדְעִינוּ לִי יִפְטִירוּ בְּשִׁפְהָ
 יַגִּיעוּ רֹאשׁ : גֵּר אֶל יְהוֹאָדָנָה יֵאָחֲזֶנָּה יִפְקְטֶהוּ יִצְיָלֶהוּ
 כִּי חִפֵּץ בּוֹ : כִּי אַתָּה גָּחִי מִבְּטָן מִבְּטִיחִי עַד שְׁדֵי אִמִּי :
 עֲקִידָה הִשְׁכַּכְתִּי מִרְחֹם מִבְּטָן אִמִּי אֵלֵי אַתָּה : אֵל
 תִּרְחֹק מִמֶּנִּי כִּי צָרָה קְרוּבָה כִּי אֵין עֲזָרָה : סִבְבוּנִי
 פָּרִים רַבִּים אֲבִירִי בָשָׁן כְּתִירוֹנִי : פָּצוּ עֲלֵי פִיָּהֶם
 אֲרִיָּה מֶרֶף וְשֹׁאֵג : פָּמִים נִשְׁפַּכְתִּי וְהִתְפָּרְדּוּ כָּל
 עֲצָמוֹתַי הָיָה לִּי בְּדוֹנָג נָמַס בְּתוֹךְ מַעֵי : יָבֵשׁ בְּחֶרֶשׁ
 כְּחִי וְלִשׁוֹנִי מִדְּבַק מִלִּקּוֹחִי וְלַעֲפָר מָוֶת תִּשְׁפָּתֵנִי : כִּי סִבְבוּנִי
 בְּקִבִּים עֲבַת מֶרְעִים הִקִּיפוּנִי כְּאֵרִי יָדִי וְרִגְלִי :
 אֲסַפֵּר כֹּר עֲצָמוֹתַי הֵמָּה יִבְיטוּ יִרְאוּ כִי : יִחַדְקוּ
 בְּגִבִּי דָהֶם וְעַד לְבוֹשִׁי יִפְיִדוּ גוֹרָר : וְאַתָּה יְהוֹאָדָנָה
 יֵאָחֲזֶנָּה אֵל תִּרְחֹק אֵיזוֹתִי לַעֲזוֹרָתִי חוֹשֶׁה : תִּצְיָלָה
 מִחֶרֶב גִּפְשִׁי מִיַּד בְּקִבִּי יִחַדְתִּי : הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אֲרִיָּה
 וּמִקְרָנֵי רַמִּים עֲנִיתֵנִי : אֲסַפֵּרָה שִׁמְךָ לְאָחִי בְּתוֹךְ
 קִהְלִי אֲתַלְלֶנָּה : יִרְאִי יְהוֹאָדָנָה יֵאָחֲזֶנָּה תִּלְדוּהוּ כֹר
 זָבַע יַעֲקֹב בְּבִרְוָחוֹ וְגוֹרֵוּ מִמֶּנּוּ כֹר זָבַע יִשְׂרָאֵל : כִּי

לא בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו
 ובשועו אקיו שמע : מאתך תחזתי בקהר רב נדרי
 אשכם נגד יראיו : יאכלו ענוים וישבעו יהלדו יהואדנה
 יאהדונה דרשיו יחי לבבכם קער : יזכרו וישוכו אך יהואדנה
 יאהדונה כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל משפחות
 גוים : כי ביהואדנה יאהדונה המזוכה ומושר בגוים :
 יאכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו יכרעו כל
 יורדי עפר ונפשו לא חיה : זרע יעבדנו יספר בארץ
 דהור : יבאו ויגידו צדקתו קעם נזכר כי עשה :

מזמור של חול

אומרים לדוד ה' אורי וישעי. תמצא לעיל דף ק"מ.

ואח"כ אומרים :

שיר המעלות הנה ברכו את יהואדנה יאהדונה כל עברי
 יהואדנה יאהדונה תעומדים בבית יהואדנה יאהדונה
 בקירות : שאו ידיכם קדש וברכו את יהואדנה יאהדונה :
 יברכה יהואדנה יאהדונה מציון עשה שמים וארץ :
 בשמים יחדיו אשכבה ואישן כי אתה יהואדנה יאהדונה
 קבדך קבטח תושבני : תודיעני ארח חיים שבע
 שמחות את לפניך נעמות בימיך נצח : מי יתן מציון
 ישועת ישראל בשוב יהואדנה יאהדונה שבות עמו יגד
 יעקב ישמח ישראל :

ותשועת צדיקים מיהואדנה יאהדונה מעוזם בעת צרה :
 ויעזרם יהואדנה יאהדונה בפקטם ופקטם מרשעים וישועם
 כי חסו בו :

ואומר :

דשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה (יאהדונה)

בדחילו

בדחילו ורחימו (יאהוהוידה) ורחימו ודחילו
 (איההויה) ליחדא שם י"ה כו"ה ביחודא שלים (יהוה)
 בשם כל ישראל, הנה אנחנו באים להתפלל תפלת
 ערבית שתקן יעקב אבינו עליו השלום עם כל המצות
 הכלולות בה לתקן את שורשה במקום עליון לעשות
 נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו ויהי נעם ה'
 אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה
 ידינו כוננהו :

יהוה אלהינו יאהרונחי צבאות עמנו משגב לנו אליה יעקב סדה :
 יהוה אלהינו יאהרונחי צבאות אשרי אדם בושח בך : יהוה אלהינו
 יאהרונחי הושיעה המלך יענינו ביום קראנו :

יתגדל ויתקדש שמייה רבא (כאן יענה אמן א' ויכוין
 אידהנוי"ה גימ' אמן) בעלמא די ברא ברעויתיה
 וימדיה מלכותיה. ויצמח פורקניה. וימרב
 משיחיה. (אמן ב' ויכוין אידהנוי"ה) בתיכון וביומיו
 ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו
 (אמן ג' ויכוין אידהנוי"ה ויאמר עד דאמירן בעלמא) אמן :
 יהא שמייה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא
 יתברך וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא
 ויתעלה ויתעלה ויתעלה שמייה דקודשא בריך
 הוא (אמן ד' ויכוין אידהנוי"ה) לעיקא מן כל ברכתא
 שירתא תשבחתא ונחמדתא באמירן בעלמא
 ואמרו (אמן ה' ויכוין אידהנוי"ה) אמן :

והוא בחום יכפר עון ולא ישתית והרבה להשיב אפן
 ולא יעיר כל תפלתו : יהוה אלהינו יאהרונחי הושיעה
 המלך יענינו ביום קראנו :

בָּרְכוּ אֶת יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהוּ הַמְּבֹרָךְ :

ועונין הקהל :

בָּרוּךְ יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהוּ הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד

וחוזר הש"ץ ברוך ה' וכו'

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהוּ אֱלֹהֵינוּ מִכֵּן הָעוֹלָם אֲשֶׁר
בָּרְכוּ מַעֲרִיב עַרְבִים בְּחֻכְמָהּ פִּתְחַת שְׁעָרִים
בְּתִבּוּנָהּ מִשְׁנֶה עֲתִים וּמַחֲלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים וְיַסְדֵּר אֶת־
הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרְקִיעַ בְּרָצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹמָם
וְלַיְלָה גּוֹלֵל אֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אֹר הַמַּעֲבִיר יוֹם
וּמַבִּיא לַיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לַיְלָה יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהוּ
צְבָאוֹת שְׁמוֹ בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהוּ הַמַּעֲרִיב
עַרְבִים :

אֶהְבֵּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֶהְבֵּת תּוֹרָה
וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לַמִּדָּת;
עַל כֵּן יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהוּ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְכֵנוּ וּבְקִיּוּמֵנוּ
נָשִׁיחַ בְּחֻקֶּיךָ וְנִשְׁמַח וְנַעֲלוֹז בְּדִבְרֵי רַחֲמֶיךָ
תּוֹרָתְךָ וּמִצְוֹתֶיךָ וְחֻקֹּתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי הֵם
חַיֵּינוּ וְאוֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה
וְאֶהְבֵּתְךָ לֹא תִסּוּר מִפְּנֵי לְעוֹלָמִים בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהוּ אוֹהֵב אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

יוד. חי. ויו. חי.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָה יֵאָהֲדוּנְהוּ אֶחָד

לֹא יֵהִי לָךְ אֱלֹהִים אֲחֵרִים.

בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : ע"כ
צריך

צריך להפסיק בין עול מלכות שמים לעול מצות
 ואהבה לא ראש. (יכוין לקיים מצות עשה אהבת ה') את
 יהוה ואהבה יאהדונה אלהיה בכל--לִבְּךָ
 ובכל-נפשך ובכל-מאריך: והיו הדברים
 האלה אשר אנכי מצוה היום ע-ל-
 לִבְּךָ: וישננתם לבניך ודברת בם
 בשבתך בביתך ובלידתך ובליכתך בדרך
 ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאזת על-ידך
 והיו לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ:
 לא תחמוד וכתבתם על-מזוזות ביתך ובשעריך:
 והיה אם-ששמע תשמעו אל-מצותי אשר
 אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את
 יהוה ואהבה יאהדונה אלהיכם ולעבדו בכל-
 לִבְבְּכֶם ובכל-נפשכם: ונתתי מטר-ארצכם
 בעתו יורה ומלקוש לא תגנב ואספת דגנה
 ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב. בשדה
 דבמהתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן
 יפתה לִבְבְּכֶם וסרתם ועבדתם אלהים
 אחרים והשתחיתם להם: וחרה יפסיק מעם אף
 יהוה ואהדונה בכם ועצר את-השמים
 ולא-יהיה מטר: ותאדמה לא תלן את-

יְבוֹלָה לֹא תִרְצַח וְאֲבֹדְתֶם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ
הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה יִהְיֶה יִאֲחֹדֶנָּה יִנְחֶנּוּ נֹתֵן לָכֶם:
וְשִׁמְתֶם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־
נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אִתְּם לְאוֹת עַל־יְדֵיכֶם
וְהָיוּ לָטוֹט פֶּרֶת בֵּין עֵינֵיכֶם:
וּמִדְּבָרֵיכֶם אִתְּם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
בָּם בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבִיתְכֶם וּבְלֶכְתְּכֶם בְּדֶרֶךְ
וּבְשֹׁכְכֶם וּבְקוֹמְכֶם: וְכִתְבֶתֶם עַל־מַוֹזוֹת
בֵּיתְכֶם וּבְשַׁעְרֵיכֶם: כְּכֹד אֶת אֲבִיךָ

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה יִאֲחֹדֶנָּה
לְאַבְתֵּיכֶם לָתֵת לָהֶם בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־
הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה יִאֲחֹדֶנָּה יִנְחֶנּוּ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דִּבֶּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם
צִיצִית עַל־כַּנְפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנִתְּנוּ עַל־
צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת
יְהוָה יִאֲחֹדֶנָּה יִנְחֶנּוּ וַעֲשִׂיתֶם אִתְּם לֹא חֲנֹף
וְלֹא־תִתְּלוּ אַחֲרַי לִבְבְּכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר־רִאִיתֶם זֵנִים אַחֲרַי הֵם־

זכור את יום השבת למען תזכרו וַעֲשִׂיתֶם אֶת־
 בְּלִיַּי־מִצּוֹתַי וְהִיִּיתֶם קְדָשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם :
 אֲנִי יְהוָה יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵיכֶם יכוין לקיים מצות
 עשה זכירת יציאת מצרים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם לַחַיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים לֹא רַעְנָה בִרְעַךְ
 אֲנִי יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵיכֶם : אַמֵּת

וחזור השי"ן ואומר

יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵיכֶם

אַמֵּת. וְאַמִּנְהָ בָּל וְאֵת וְכִיָּם עֲלִינוּ : בִּי הוּא
 יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵינוּ וְאִין זולתו. וְאַנְחֵנוּ
 יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ : הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְקַדִּים הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף
 כָּל עֲרִיצִים : הָאֵל הַנִּפְרַע לָנוּ מִצְרֵינוּ. הַמְשַׁלֵּם
 גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ : הַשֶּׁם נַפְשֵׁנוּ בְּחַיִּים
 וְלֹא גָתַן לְמוֹט רַגְלֵנוּ. הַמְדְּרִיכֵנוּ עַל בְּמוֹת
 אוֹיְבֵינוּ. וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ. הָאֵל
 הַעֲזִישָׁה לָנוּ נִקְמָה בַּפָּרַעַה. בְּאֻזּוֹת וּבְמוֹפְתִים
 בְּאֻדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכָּה בְּעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי
 מִצְרַיִם. וַיּוֹצִיא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכָם לְחֵרוֹת
 עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנֵיו בֵּין גִּזְרֵי יָם סוּף. וְאֵת
 רוֹדְפֵיהֶם וְאֵת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע. רָאוּ
 בְּנֵים אֶת גְּבוּרָתוֹ שֶׁבָּחוּ וְחִדְּדוּ לְשִׁמּוֹ וּמַלְכוּתוֹ
 בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם: מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵךְ עִנּוּ
 שִׁירָה בְּשִׁמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ בָלָם. מִי־כַמְכָּה |
 בָּאֵלִים יְהוָה יאהדונהי מִי כַמְכָּה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ
 נוֹרָא תְהִלָּת עֲשֵׂה־פִלָּא : מַלְכוּתְךָ יְהוָה

יאהדונהי אלהינו ראו בְּנִיךְ עַל־הַיָּם יַחַד בָּלֶם
רִדְדוּ וְהַמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְהוָה־נֶהֱיָה יַאֲהֲדוֹנֵהִי | יִמְלֹךְ
לְעוֹלָם וָעֶד : וְנֹאמַר כִּי־פָדָה יְהוָה־נֶהֱיָה יַאֲהֲדוֹנֵהִי
אֶת־יַעֲקֹב וְנֹאמְרוּ מִיַּד הַזֶּק מִמֶּנּוּ בְּרוּךְ | אֶתָּה
יְהוָה־נֶהֱיָה יַאֲהֲדוֹנֵהִי גָאֵל יִשְׂרָאֵל

הַשְׂפִּיבֵנוּ אֲבוֹנֵנוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים
וְלִשְׁלֹם וּפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סִפְתָּ שְׁלוֹמְךָ וְתִקְנֵנוּ
מִלְּכֵנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְחֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן
שָׁמֶךָ וְהִגֵּן בְּעֲדֵנוּ וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ מִכַּף אוֹיֵב דְּבַר חֶרֶב
חוּלִי צָרָה רָעָה רָעָב וִיגוֹן וּמִשְׁחִית וּמִגָּפָה שְׂבוֹר וְהִסֵּר
הַשָּׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֹל בְּנִפְיֶךָ תִּסְתִּירֵנוּ וְשִׁמּוֹר
צִאֲתֵנוּ וּבֹאֲנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם
כִּי יֵאָר שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּיבֵנוּ אֶתָּה מִכָּל דְּבַר רָע וּמִפֶּחַד
זִיכָּה : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה־נֶהֱיָה יַאֲהֲדוֹנֵהִי שׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
לְעַד אָמֵן :

יִתְגַּדֵּד וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהַ רַבָּא (כאן יענה אָמֵן א' ויכוין אידהנוי'ה
ג' אמן) בְּעֶזְמָא דִּי בְּרָא כְּרַעוּתִיה וּמִלְּכִיה מְלִכּוּתִיה
וַיִּצְמַח פּוֹרְקִינִיה וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיה (אמן ב' ויכוין אידהנוי'ה) בְּחִיבּוֹן
וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי הַכֹּל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶזְלָא וּבְזִמָּן קָרִיב
וְאָמְרוּ (אמן ג' ויכוין אידהנוי'ה ויאמר עד דאמירן בעלמא) אָמֵן :
יְהִי שְׁמִיהַ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמִי וְלְעַלְמֵי עַדְמֵיָא יִתְבָּרַךְ
וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַבֵּה
וַיִּתְהַלַּל שְׁמִיהַ דְּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הוּא (אמן ד' ויכוין אידהנוי'ה)
לְעִיקָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִחַמְתָּא בְּאַמִּירָן
בְּעֶזְמָא וְאָמְרוּ (אמן ה' ויכוין אידהנוי'ה) אָמֵן :

אדון הכל. יאהדונהי. היה הוה ויהיה

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהקתך :

חיבוריה מ"ב

ברוך אתה יהוה יהי יאהדונהי (יא) אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי אברהם. אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל
הגדול הגבור והנורא. אל עליון גומל תסדים
טובים קנה הכל וזכר תסדי אבות. ומביא גואל
לבני בגיהם למען שמו באהבה :

בעשרת ימי תשובה אומרים

וזכרנו לחיים. מקד תפץ בחיים. כתבנו בספר חיים. למענך
אלהים חיים :

אם לא אמר וזכר קודם שאמר ה' חוזר ואם אחר ה' אינו חוזר

מקד עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יהוה יהי יאהדונהי
(הד) מגן אברהם :

אתה גבור לעולם. אדני. סתיה מתים. אתה רב
להשיע (בקצ' מוריד תפץ) (ואם אמר משיב הרוח מחזירין
אותו) (בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם) (ואם אמר מוריד
השל אין מחזירין אותו) מבלבל חיים בתסוד מחיה מתים
ברחמים רבים. סומך גופלים ורופא חולים
ומתיר אסורים. ומקים אמונתו לישגי עפר. מי
במוד בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית
ומחיה ומצמים ישועה :

בעשרת ימי תשובה אומרים. ואם לא אמרו אינו חוזר

מי כמוד אב הרחמן וזכר יצוריו ברחמים לחיים :

ונאמן אתה לתחיות מתים. ברוך אתה יהוה יהי יאהדונהי
יאהדונהי סתיה המתים :

אֶתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל־יּוֹם
יְחַלְלוּךָ סֵלָה : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵהְיוּ אֵלֶיךָ יֵהְיוּ
הָאֵל הַקָּדוֹשׁ :

בעשרת ימי תשובה אומרים (הַמְלִיךְ הַקָּדוֹשׁ) :

ואם שכח ולא אמרו או שהוא מסופק ולא נזכר חוץ כדי דבור חוזר
לראש החפלה :

אַתָּה חֲנוּן לְאָדָם דַּעַת. וּמְלַמֵּד לְאָנוּשׁ בִּינָה.
בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת וּבְמוֹצָאֵי יוֹם אִמְרִים אַתָּה חוֹנֵנֵתָנוּ :

אַתָּה חוֹנֵנֵתָנוּ יְהוָה יֵהְיוּ אֵלֶינוּ מִדַּע וְהַשְׁכֵּל אַתָּה
אִמְרֵךְ לְהַבְדִּיל בֵּין קָדֹשׁ לְחֹל וּבֵין אֵל וְדָשׁ
וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים וּבֵין יוֹם הַשַּׁבָּת לְיָמֵי הַמַּעֲשֶׂה
כְּשֵׁם שֶׁהַבְּרִיתָנוּ יְהוָה יֵהְיוּ אֵלֶינוּ מַעֲמֵי הַבְּרִית
וּמַמְשָׁכֹת הָאֲרָצָה. כִּךְ פָּרְנוּ וְהִצִּינוּ מִשְׁטָן רָע וּמִפְּנֵעַ
רָע וּמִכָּל גְּזִירוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת קָבֵא
בְּעוֹלָם : עֵי.

וְחֲנֵנוּ מֵאַתָּה חֲכָמָה בִּינָה וְדַעַת : בְּרוּךְ אַתָּה.
יְהוָה יֵהְיוּ אֵלֶינוּ חֲנוּן הַדַּעַת :

הַשִּׁיבֵנוּ אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ. וְקִרְבֵּנוּ מִלִּבֵּנוּ לְעִבּוּדְךָ.
וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ :

יְהי רצון מלפניך יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּחֲתוֹר חֲתִירָת
מִתַּחַת כֶּסֶּא כְבוֹדךָ לְהַחֲזִיר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְכָל פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל
וּבְכָל־לֶם חֲחִירָנִי לִי פֶסֶם כִּי יִמִּיךְ יְהוָה פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵהְיוּ אֵלֶינוּ הַרְוָצָה בְּתִשׁוּבָה :
סֵלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחֹל לָנוּ מִלִּבֵּנוּ כִּי
פָשַׁעְנוּ. כִּי אֵל מִזֶּבֶחַ וְסֵלַח אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה יֵהְיוּ אֵלֶינוּ חֲנוּן הַמְּרַבֵּה לְסִלּוּחַ :

רָאָה נָא בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבָנוּ. וּמִהֵר לְנַאֲרָנוּ
וְנִאֲלָה שְׁלָמָה לְמַעַן שְׁמֹךְ כִּי אֵל גּוֹאֵל חֶזֶק
אֲתָהּ : כְּרוֹךְ אֲתָהּ יְהוָה יֵהְיוּ אֲדֹנָיִי גּוֹאֲלֵי
יִשְׂרָאֵל :

רָפֵאנוּ יְהוָה יֵהְיוּ אֲדֹנָיִי וְנִרְפָּא. הוֹשִׁיעֵנו וְנַשְׁעָה
כִּי רַחֲמֵינוּ אֲתָהּ. וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה
וּמִרְפָּא לְכָל־תַּחֲלוּאֵינוּ. וְלְכָל־מַכָּאֲבֵינוּ וְלְכָל
מַכּוֹתֵינוּ.

כשרוצה להוסיף בברכת רפאנו על הרפואה יאמר
יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתרפאני רפואה
שלימה רפואת הנפש ורפואת הגוף כדי שאהיה חזק
בבריאות גוף ונשמה לקיים תורתך הקדושה.

כִּי אֵר רֹפֵא רַחֲמָן וְנִאֲמָן אֲתָהּ. כְּרוֹךְ אֲתָהּ
יְהוָה יֵהְיוּ אֲדֹנָיִי רֹפֵא חֲלִי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

אם אמר ברך עלינו בימורי החמה חורי. בחויל אם סערה ואמר ברך
עלינו אחר ז' חשון תוך ששים לחקופה אינו חורי. (קשר גודל)

בְּקִיז בְּרָבֵנוּ יְהוָה יֵהְיוּ אֲדֹנָיִי אֱלֹהֵינוּ בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ וּבְרַךְ שְׁנַתֵּנוּ בְּסֻלֵּי רָצוֹן בְּרָכָה וּבְרָכָה.
וְתִהְיֵ אַחֲרִיתָהּ חַיִּים וְשָׁבַע וְשָׁלוֹם בְּשָׁנִים תְּמוּבוֹת
לְבָרָכָה. כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אֲתָהּ וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:
כְּרוֹךְ אֲתָהּ יְהוָה יֵהְיוּ אֲדֹנָיִי מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים : ע"כ.

בא"י מתחילין לומר מליל ז' חשון ובחויל אחר ס' יום לתקופת תשרי
בחורף בְּרַךְ עֲבֵינוּ יְהוָה יֵהְיוּ אֲדֹנָיִי אֱלֹהֵינוּ אֵת הַשָּׁנָה הַזֹּאת
וְאֵת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה. וְתֵן שֶׁל וּמִטָּר
לְבָרָכָה עַל כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה. וְרוּחַ פְּנֵי תִבְלָה וְשִׁבַּע אֵת
הָעוֹקֵם בְּיַד מְטִיבָהּ. וּמִצָּא יְדֵינוּ מְבָרְכֵתִיךְ וּמַעֲשֵׂר מִתְּנוֹת

יְרִידָה. שְׁמֵרָה וְהַצִּידָה שָׁנָה זוֹ מִכָּל־דָּבָר רָע. וּמִכָּל־מִינֵי
מִשְׁחִית וּמִכָּל מִינֵי פֹרְעָנוּת. וְעֵשֶׂה קָה
תִּקְוָה טוֹבָה וְאַחֲרִית שְׁלוֹם חוּם וְרַחֵם עָלֶיךָ וְעַל כָּל
תְּבוּאָתָהּ וּפִירוּתֶיהָ. וּבְרָכָה בְּנִשְׁמֵי רָצוֹן בְּרָכָה וּבְדָבָרָה.
וְתִהְיֶי אַחֲרִיתָהּ חַיִּים וְשָׁבַע וְשָׁלוֹם. כְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת בְּבְרָכָה.
כִּי אֵל טוֹב וּמְטִיב אֶתָּה וּמְבַרֵךְ הַשָּׁנִים. בָּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְאֹהֲדוּנֵהוּ מְבַרֵךְ הַשָּׁנִים : ע"כ

תִּקַּע בְּשׁוּפָר גָּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ. וְשֵׂא גַם לְקַבֵּץ
גְּלוּתֵינוּ. וּמִכָּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת (יכין סם
קדוש תבין) הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ :

יְדֵי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךְ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁכֵל טַהַר וְטַהַר שֶׁל
זֶרַע שִׂיבָא מִמֶּנִּי לְבַטְלָה בֵּין בְּאוֹנָס בֵּין בְּרָצוֹן בֵּין בְּשׁוֹגֵג בֵּין
בְּמִזִּיד בֵּין עַר בֵּין יֶשֶׁן בֵּין עַל יְדֵי בֵּין עַל יְדֵי אַחֲרִים שֶׁלֹּא בְּמִקּוֹם
מִצִּיָּה. עֲשֵׂה לִמְעַן שֶׁמֶךְ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַיּוֹצֵא מִפְּסוֹק חֵיל בִּלְע וּיְקִיאֵנוּ
חֲבִי' שְׂתַחֲזִירָם לִמְקוֹמָם בְּמִקּוֹם הַקֹּדֶשׁ.

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְאֹהֲדוּנֵהוּ יְחַבְּבוּהָ מְבַרֵךְ גְּדֻלָּתִי
עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ בְּבִרְאשׁוֹנָה. וְיַעֲצֵנוּ בְּכִתְחֻקָּהּ. וְהִסֵּר
מִפָּנֵינוּ יָגוֹן וְאַנְחָה וְסִלּוֹף עֲלֵינוּ מִהֲרָה אֶתָּה
יְהוָה יְאֹהֲדוּנֵהוּ בְּבִרְךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים בְּצִדִּיק וּבְמִשְׁפָּט :
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְיְהוָה יְאֹהֲדוּנֵהוּ יְמִיךָ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט :
(כַּעֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה אוֹמְרִים תְּמַלֵּךְ הַמִּשְׁפָּט) :

כְּמִינִים וְכַמִּלְשֵׁינִים אֵל תִּהְיֶי תִּקְוָה וְכָל הַזֵּדִים כְּרָגַע יֵאָבְדוּ
וְכָל אוֹיְבֶיךָ וְכָל שׁוֹנְאֶיךָ מִהֲרָה יִפְּרֹתוּ. וּמִלְּכוּת
הַרְשָׁעָה מִהֲרָה תִּעָקֵר וְתִשָּׁפַר וְתִבָּנֶה וְתִכְנִיעַם בְּמִהֲרָה

בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָהנוּ יֵהוּדֵנוּ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ
מִנִּים :

עַל הַצְדִּיקִים וְעַל הַתְּסִידִים וְעַל שְׂאֵרֵי עַמֶּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְעַל פְּלִיטַת בֵּית סוֹפְרֵיהֶם. וְעַל
גְּרֵי הַצֶּדֶק וְעַלֵּינוּ. יְהִמּוּ גַּם רַחֲמֶיךָ יְהוָהנוּ יֵהוּדֵנוּ
אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל־הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ
בְּאַמֶּת. וְשִׁים חֲלָקֵנוּ עִמָּהֶם. וְקַעֲזֵם לֹא גְבוּשׁ
כִּי־בָּהּ בְּמַחֲנוּ. וְעַד חֲסֶדְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת נִשְׁעָנֵנוּ :
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָהנוּ יֵהוּדֵנוּ יֵהוּדֵנוּ מִשְׁעָן וּמִבְטָח
לְצַדִּיקִים :

תִּשְׁכּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ בְּאֶשֶׁר דְּבַרְתָּ. וְכַסֵּא
דָּוִד עֲבֹדְךָ מִתְהַרָה בְּתוֹכָהּ תִּכֵּין. וּבִגְדֵה אֹתָהּ בְּנֵן
עוֹלָם בְּמִתְהַרָה בְּיָמֵינוּ : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָהנוּ יֵהוּדֵנוּ יֵהוּדֵנוּ
בּוֹגֵה יְרוּשָׁלַם :

אֵת צֶמַח דָּוִד עֲבֹדְךָ מִתְהַרָה תַּצְמִיחַ. וְגִבּוֹרֵנוּ תִּרְוֵם
בִּישׁוּעָתְךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ יְכוּיִן לַצּוֹט לִישׁוּעָה
כְּלִי־חַיִּים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָהנוּ יֵהוּדֵנוּ יֵהוּדֵנוּ מַצְמִיחַ קֶהֱן
יִשׁוּעָה :

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְהוָהנוּ יֵהוּדֵנוּ אֱלֹהֵינוּ אֵב תְּרַחֲמֵן חוּם
וְרַחֵם עַלֵּינוּ. וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ.
כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנִים | אַתָּה.

הרב הגדול חיד"א במורה באצבע שלו בסימן ג אורח קביו כתב וז"ל

בשמע קולנו בכל תפלות חול יתודה וכה יאמר :

מודים אנחנו לפניך בבושת פנים בחרפה וכלימה שחטאנו עוינו
ופשענו לפניך ועברנו על מצות דאורייתא ודרבנן וירדע
בעיניך עשינו והרי אנו מתחרטים חרטה גמורה ואנחנו שבים
בתשובה

ערבית

רכג

בתשובה. ויהי רצון מלפניך ה' אֱלֹהֵינוּ שְׁתַּזְכְּנוּ לשוב בתשובה שלימה ותמחול והסלח ותכפר לנו חטאתינו עונותינו ופשעינו וחמלא כֹּל השמות שפגמנו בהם ותוציא לאור כל ניצוצות הקדושה אשר נתפזרו על ידינו וישוב הכל לאיחנו הראשון ותזכנו לקיים כל מצותיך ולעסוק בתורתך לשמה ותצילנו מיצר הרע ותפרנסנו פרנסה טובה בהתר ונחת וריוח לעבודתך. (יכוין בשם הקדוש הממונה על הפרנסה דיקרנוסא גימ' חת"ך עם ג' אותיות) ויכוין דוקא בשמות ולא יוציא מפיו:

וציוס שאין בו תחינכ לומרים

יְהִי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתזכנו לעסוק בתורה לשמה ובמצות ובגמילות חסדים ויהיו כל מעשינו לשם שמים ותזכנו להשלים חקין נר"ן בגלגול זה ותפרנסנו פרנסה טובה בהתר בנחת ובריוח (ויכוין שם דיקרנוסא היוצא מפסוק והריקותי לכם ברכה עד בלי די. ומפסוק נסה עלינו אור פניך ה') ויכוין דוקא בשם ולא יוציא מפיו:

וּמִלִּפְנֵי מַלְאָכָיו רִיבֵנוּ אֱלֹהֵינוּ. חָנּוּ וְעֲנֵנוּ
וְשָׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ.

יכוין בשם הקדוש אֱרֵאֲרִיתָא (אחד ראש אחדותו ראש יחוד תמורתו אחד).

כִּי אָתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל־פֶּה : בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה יְהוָה יֵהְיוּ שְׁמוֹתֶיךָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה :

רְצוּהוּ יְהוָה יֵהְיוּ שְׁמוֹתֶיךָ יֵהְיוּ שְׁמוֹתֶיךָ
וְלִתְפִלָּתָם שְׁעָה וְהָשִׁב הָעֲבוּרָה לְדָבָר
בֵּיתְךָ וְאֵשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתִפְלָתָם (מִהֲרָה) בְּאַתְחָהּ
תִּכְבֵּד בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל
עָמֶךָ :

בראש חדש ובחול המועד אומרים יעלה ויבא ואם לא אמרו מחזירין אותו חוץ מערבית של לילי ראש חדש

אֲרֵהֵנוּ וְאֵלֵהֵנוּ אֲבוֹתֵינוּ יַעֲקֹב וְיִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל וְיִרְצֵה
וְשָׁמַע וְיַפְקֹד וְיִזְכֵּר וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ.

זכרון

רכד

ערבית

וְכָרוֹן יְרוּשָׁלַם עִירָהּ. וְכָרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדָהּ. וְכָרוֹן בְּרַ
עֲמֻדָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל קִפְּנִידָה קִפְּנִיטָה קְטוּבָה. לָחֹן וְלִקְחָסֵד וְלִרְחֻמִּים
בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ בְּיוֹם רֹאשׁ חֹדֶשׁ הַזֶּה.

בְּחֹהֲמִים פֶּסַח בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה.

בְּחֹהֲמִים סוּכּוֹת בְּיוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה בְּיוֹם מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה.

בְּרַחֲמִים בּוֹ עֲלִינִי וְהוֹשִׁיעֵנִי :

וְכָרְנוּ יְהוֹנָדָה יֵאֱחָדוּנָהי אֶת־חֵינּוּ בּוֹ קְטוּבָה וּפְקָרְנוּ בּוֹ

בְּבִרְכָּהּ וְהוֹשִׁיעֵנִי בּוֹ לְחַיִּים מוֹבִים בְּדָבָר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים.

חֹסֶם וְחִנָּנוּ וְחִמּוֹד וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנִי כִּי אֶלֶיךָ עֵינֵינוּ.

כִּי אַתָּה מִקְדָּה חֲנוּן וְרַחֲמִים אַתָּה :

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. תַּחֲפִּין בָּנוּ וְתַרְצֵנוּ

וְתַחֲזִיקֵנוּ עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוֹנָדָה יֵאֱחָדוּנָהי הַמַּחְזִיר שְׂכִינָתוֹ

לְצִיּוֹן :

מוֹדִים אֲנִיחֵנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְהוֹנָדָה יֵאֱחָדוּנָהי

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּרֵנוּ

צוּר חֵינּוּ וּמִיָּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא. לְדָר וְדָר גּוֹדָה

לָךְ וּנְסִיחָה תַּחֲלִיתָהּ. עַל־חֵינּוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ

וְעַל גְּשֵׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ. וְעַל־נְסִיחָה שְׂבָבָלִיּוֹם

עֲמָנוּ וְעַל־נְסִיחָה אֲוִתִּיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָבָל

עִת. עָרֵב וְכָמֵר וְצִהָרִים. הַטּוֹב כִּי־

לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ הַמְּרַחֲמִים כִּי־לֹא תָמוּ חֲסִדֶיךָ כִּי

מַעֲוָלִים קִיְּנוּ לָךְ :

בְּזִמְנוֹתֶיךָ וּבְסוּרִים אוֹסְרִים כָּאֵן עַל הַנְּסִים. וְאִם לֹא אָמְרוּ וְנִזְכָּר קוֹדֶם

שֶׁאָמַר ה' שֶׁל חֲתִימַת הַבְּרָכָה חוֹזֵר. וְאִם אָמַר ה' אֵינִי חוֹזֵר

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן. וְעַל הַגְּבוּרָה. וְעַל

חַתְּשׁוּעוֹת

הַתְּשׁוּעוֹת וְעַד הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַנִּחְמוֹת
שְׁעֵשִׁית לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה :

לסורים

בַּיָּמִי מְרֻדֵּי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשׁן
הַבִּירָה. כִּשְׁעָמֵר
עֲלֵיהֶם הָמָן הַרְשָׁעִי. בְּקֶשׁ
דֶּה־שְׁמִיר בְּהִרְגוֹ וּלְאַבְרָם אֶת
כָּל הַיִּהוּדִים מְצַעַר וְעַד
זָקֵן טַף וְנָשִׁים כִּיּוֹם אֶחָד
בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ שְׁנֵים
עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֶבָר
וְשִׁלְלָם לְבוֹז. וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הַפְּרַתְּ אֶת
עַצְמוֹ וְקִדְּמָתָ אֶת־מַחְשַׁבְתּוֹ
וְהִשְׁבֹּתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ
וְתָלוּ אֹתוֹ. וְאַתָּה בְּנוֹי־עַד
הָעֵץ. וְעֵשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים
וְנִפְלְאוֹת וְנוֹרָה כִּשְׁמֶךָ
הַגָּדוֹל מְכֻה :

לחנוכה

בַּיָּמִי מִתְתִּירָה בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן
גָּדוֹל חֲשִׁמוֹנָאִי וּבְנוֹי
כְּשִׁעְמָדָה מַלְכוּת יוֹן הַרְשָׁעָה
עַל עַמּוּךְ יִשְׂרָאֵל דְּשִׁכְחָם
מִתּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי
רְצוֹנְךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
עֲמַדְתָּ דָּהֵם בָּעֵת צָרָתָם.
רַבָּתְּ אֶת־יְרִיבָם. וְנָתַתְּ אֶת
דִּינָם נִקְמָתָ אֶת־נִקְמָתָם
מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים.
וּרְבִים בְּיַד מַעֲשִׂים. וּרְשָׁעִים
בְּיַד צַדִּיקִים. וְטַמְאִים בְּיַד
טְהוֹרִים. וְגוֹדִים בְּיַד עוֹמְקֵי
חוֹרְתָהּ. דָּה עֵשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל
וְקָדוֹשׁ בְּעוֹדְמָה. וּבְעַמּוּךְ יִשְׂרָאֵל

עֵשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְדוּתָן כִּהְיוּם הַזֶּה. וְאַחֲרַי כֵּן בָּאוּ
בְּגִיף דְּרַבִּיר בִּירְתָּהּ וּפָנּוּ אֶת־הַיִּבְקָה. וּשְׁתַּחֲוּוּ אֶת־מִקְדָּשְׁךָ
וְהִדְלִיקוּ גִירוֹת כְּחִצּוֹת קִדְשְׁךָ. וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנֶת יָמִי חֲנֻכָּה
אֵילוּ כְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה. וְעֵשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים וְנִפְלְאוֹת וְנוֹרָה
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל מְכֻה :

וְעַל כָּל־שֵׁם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרַוָּם וַיִּתְנַשֵּׂא תָמִיד שִׁמְךָ
מִלִּבְנוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל־הַחַיִּים יוֹדוּךָ מְכֻה :

בעשרת ימי תשובה אומרים וכתוב לחיים וכו' ואם לא אמרו ונזכר קודם
שאמר ה' בברכת הטוב חזור. ואם לא נזכר עד לאחר שאמר ה' אינו חוזר
ובתשוב לַחַיִּים מוֹכִימ כָּל פְּנֵי בְרִיתָהּ .

וַיִּהְיוּ וַיִּבְרְכוּ אֶת שְׁמֶה הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי
טוֹב. הָאֵל יִשְׁעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֶלָה הָאֵל
הַטּוֹב. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְהוָה (הי) (בם) הַטּוֹב
שְׁמֶה וְלֵךְ נֶאֱמָר לְהוֹדוֹת :

שֵׁים שְׁלֹם מוֹכָה וּבְרָכָה חַיִּים חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עֲמָהּ. וּבְרָכָנוּ אֲבִינוּ
בְּכָנוּ בְּאַחַד בָּאוֹר פְּנִיָּה כִּי בָאוֹר פְּנִיָּה נָתַתָּ לָנוּ
יְהוָה יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה וְחַיִּים. אַתְּהָה וְחֶסֶד.
עֲדָקָה וְרַחֲמִים. בְּרָכָה וְשְׁלֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיהָ
לְבָרְכָנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת־כָּל־עַמָּהּ יִשְׂרָאֵל בְּרוּכ־עוֹ
וְשְׁלֹם :

בעשרת ימי תשובה אומרים

וּבְסֶפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלֹם וּפְרִיָּסָה מוֹכָה וַיִּשְׁעָה וַנְּחַמָּה
וַנְּזַרֹת מוֹכֹת נִזְכָּר וְנִכְתָּב לְפָנֶיהָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמָּה
יִשְׂרָאֵל לַחַיִּים מוֹכִים וְשְׁלֹם : ואם לא אמרו דינו כטו וכתוב.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יְהוָה הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֹם אָמֵן :

יְהִיו לְרַצוֹן אֱמֶר־כִּי וְהַגִּידוּ לִבִּי לְפָנֶיהָ יְהוָה
יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי :

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מָרָע. וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מְרָמָה.
וְלִמְקַלְלֵי נִפְשֵׁי תְדוּם. וְנִפְשֵׁי כְּעֹפֵר לִפְלִי
תְהִיָּה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתָהּ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיהָ תִּרְדּוּף
נִפְשֵׁי. וְכָל־תְּקֻמָּים עָלַי לְרַעְרָה. מִהֲרָה תִּפְרַע עֲצָתְךָ

וְקִלְקַל מִחֲשָׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמִי. עֲשֵׂה לְמַעַן
 יְמִינִי. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתִּי. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתִּי.
 לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדֵיִי הַוְשִׁיעָה יְמִינִי וְעֲנֵנִי :
 יְהִי רָצוֹן אֱלֹהֵי פִי וְהִנֵּינוּ לְבִי לְפָנֶיךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוֹנָהּ צוּרֵי וְגֵאֵלֵי :

ויש אומרים תפלה זו

יר"מ ה' או"א שלא תעלה קנאת אחרים עלי ולא קנאתי על
 אחרים ושלא אכעוס היום ושלא אכעיסך ותצילני מִצַּהַר וְתִן
 בלבי הכנעה וענוה ויראת חסא, מלכנו ואלהינו יחד שמך בעולמך
 ובנה ביחך, שכלל היכלך, וקבץ גלויותינו, פדה צאנך ושמח
 עדתך במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך אמן :

יאמר נא ישראל נוסח תפלה זו מכריזת ידו של הרב מופת הדור
 כמוהר"ר חיד"א זצוק"ל :

יר"מ ה' או"א שתרחמנו ותחיינו חיים ארוכים. חיים של שלום.
 חיים של טובה. חיים של ברכה. חיים של פרנסה. חיים של
 חלוץ עצמות. חיים שיש בהם יראת חסא. חיים שאין בהם בושה
 וכלימה. חיים של עושר וכבוד. חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת
 שמים. חיים שתמלא משאלות לבנו לטובה לעבודתך :

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשיית השלום) בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
 יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 וְאָמְרוּ אָמֵן :

וסוב לומר אחר כך

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתבנה בית המקדש
 במהרה בימינו ורחן חלקנו בתורתך אמן :

יְהִי שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְבָרֵךְ מְעַתָּה וְעַד עוֹלָם :
 מְמֹרַח שְׁמֵשׁ עַד מְבֹאז מְהֵרָל שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוֹנָהּ :

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדְּשׁ שְׁמֵךְ בְּכָל

דְּאָרְךָ :

בחול אומרים כאן קדיש תתקבל.

וַיְתַגְדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא (כאן יענה אמן א' ויכוין

אידהנוי'ה גימ' אמן) בְּעֶלְמָא דִּי בָּרָא בְּרַעוּתִיהּ

וַיִּמְדִּיךָ מַלְכוּתִיהּ. וַיַּצְמַח פְּרֻקְנִיָּהּ. וַיַּמְרֹב

מְשִׁיתִיהּ. (אמן ב' ויכוין אידהנוי'ה) בְּתִיכּוּן וּבִזְמִיכּוּן

וּבְחִי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן מְרִיב וְאִמְרוּ

(אמן ג' ויכוין אידהנוי'ה ויאמר עד דאמירן בעלמא) אָמֵן :

יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעַפְס וּלְעֵלְמִי עֲלֻמִּיא

יְתַבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיְתַפְאֵר וַיְתַרְוֶם וַיְתַנְשֵׂא

וַיְתַהַדֵּר וַיְתַעֲלֶה וַיְתַהַקֵּל שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ

הוּא (אמן ד' ויכוין אידהנוי'ה) לְעִיקָא מִן כָּל בְּרַבְתָּא

שִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא וַנְּחַמְתָּא דְאַמִּירָן בְּעֶלְמָא

וְאִמְרוּ (אמן ה' ויכוין אידהנוי'ה) אָמֵן :

במוצאי שבת אומרים חצי קדיש עד כאן. ואח"כ אומרים שובה יי וגו'.

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתָנָא וּבְעִיתָנָא עִם צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן

דְּכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל קָרָם אַבּוּנָא דְבִשְׁמִיא

וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן :

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיא. חַיִּים וְשָׁבַע

וַיִּשְׁוּעָה וַנְּחַמָּה וְשִׁיזְבָּא וּרְפוּאָה וּנְאוּקָה

וּסְלִיחָה וּבִפְרָרָה וְרִיחַ וְהַצְלָה קְנוּ וּלְכָל עַמּוּ

יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם (נעש"ה השלום) בְּמִרְוּמֵי

הוּא בְּרִיתְמוֹ יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ

יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן :

אם חל יום טוב באמצע השבוע מתחילין מאורך ימים. ושבעה פעמים בשנה

ערבית

רכט

אין אומרים אותו. כפסח שתי שבתות. שבועות אחת. ראש השנה אחת. יום הכפורים אחת. סוכות שתיים. וסימן שלא תמצא אותן בויהי נועם. ועל דרך הסוד אומרים פסוק ויהי נועם לכדו ואחיכ אומרים ואתה קדוש. שובה יהוה אלהינו יאהדונהי עד-מתי והנחם עד-עבדיך : שבענו בפקר חסדך ונרננה ונשמחה בך ימינו : שמחנו בימורי ענינו שנות ראינו רעה : יראה אל-עבדיך פעליך וברכה על-בניתם : ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

ישב בסיחור עליון בצל שדי יתלונן : אמר ליהוה אלהינו יאהדונהי מחסי ומצודתי אלהי אבטח-בו : כי הוא יצילה מפח יקוש מדבר הוות : באברתו יסוף לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו : לא-תירא מפחד לילה מחין יעוף יומם : מדבר באפל יחלף מקצב ישור צהרים : יפל מצודך אלה ורכבה מימינה אליך לא יגש : רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה : כי-אתה יהוה אלהינו יאהדונהי מחסי עליון שלמת מעונה : לא-תאנה אליך רעה ונגע לא-יקרב באחלקך : כי מלאכיו יצור-לך לשמרך בכל-ירכיק : על-כפים ישאונה פן תגוף באינן כנף : על-שחל ופיתן תדרוך תרמם כפיר ותנין : כי כי חשק ואפלטו אשגבהו בידע שמי : יקראני ואענהו עמו-אנכי בצרה אחלצהו ואברכהו : ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי :

ואתה

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל : וקרא זה אל-
 זה ואמר קדוש | קדוש קדוש יהוה יהוה יהוה יהוה
 צבאות מלא כל-הארץ כבודו : בלחש ומקבלין דין
 מן-דין ואמרין. קדיש בשמי מרומא עלאה בית
 שכינתה. קדיש על-ארעא עובר גבורתה. קדיש
 לעלם ולעלמי עלמאי : יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
 מליא כל-ארעא ויו יקרה. כחילות שאני רוח ואשמע
 אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד-יהוה יהוה יהוה
 ממקומו : בלחש ונטלתני רוחא. ושמיית ברתני
 בל זיע שגיא דמשבחין ואמרין בריך יקרא
 ביהוה יהוה יהוה יהוה מאתר בית שכינתה : יהוה יהוה
 יהוה יהוה | ומלך לעולם ועד : יהוה יהוה יהוה יהוה
 מלכותה קאים לעלם ולעלמי עלמאי : יהוה יהוה
 יהוה יהוה | אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו
 שמרה-זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמך והכן
 לבכם אליך : והיא בחוס | יבפר עון ולא-ישחית
 והרבה להשיב אפן ולא יעיר כל-חמתו : כי
 אתה אדני טוב וסלה ורכי-חסד לכל-קראיך :
 צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת : תתן אמת
 ליעקב חסד לאברהם אשר-נשבעת לאבותינו
 מימי קדם : ברוך אדני יום יום יעמס-לנו האל
 ישועתנו סלה : יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
 משגב לנו אלהי יעקב סלה : יהוה יהוה יהוה יהוה
 צבאות אשרי אדם בשם בך : יהוה יהוה יהוה יהוה
 הושיעה תמלך יעגנו ביום-קראנו :

יכוין למסור נפשו על קדושת שמו יתברך כשאומר זה

ברוך אלהינו שבראנו לכבודו ויהידיקנו מן
התועים ונתן לנו תורת אמת וחי עולם
נטע ברתוכנו הוא יפתח רגלנו בתורתו
וישים בלבנו אהבתו ויראתו לעשות רצונו ולעבדו
בלבב שלם לא גיגע לריק ולא גלד לבהקה. יהי
רצון מקדשך יהוה אלהי יאהדונהי אלהינו ואלהי
אבותינו שנשמור חקיה ומצותיה בעולם הזה.
וננופה ונחיה ונירש טובה וברכה לחיי העולם
הבא. למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי יאהדונהי
אלהי לעולם אלהי : יהוה אלהי יאהדונהי חפץ למען
צדקו יגדיל תורה ויאדיר : ויבטחו בך יודעי שמך
כי לא תעזבת דורשיך יהוה אלהי יאהדונהי : יהוה אלהי
יאהדונהי אדגינו מהאדיר שמך בכל הארץ : חזקו
ויאמין לבבכם כל המיתלים ליהוה אלהי יאהדונהי :

ואומר החזן קדיש תתקבל ואח"כ אומרים

שיר במעלות אשא עיני אל הקדים מאן יבא עזרי : עזרי
מעם יהוה אלהי יאהדונהי עושה שמים וארץ : אל יתן כמות
רגלך אל יגום שומרך : הנה לא יגום ולא יישן שומר
ישקאל : יהוה אלהי יאהדונהי שומרך יהוה אלהי יאהדונהי
צדק על יד ימינה : יומם השמש לא יכבה וירח בקינה :
יהוה אלהי יאהדונהי ישמרך מכל רע ישמר את נפשך :
יהוה אלהי יאהדונהי ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם :

ואומר קדיש יהא שלמא רבא.

ואומר החזן ברכו את יהוה אלהי המבורך :

וענין הקהל

ברוך יהוה אלהי המבורך לעולם ועד : וחזרו הש"ץ

עדינו

עָלֵינוּ לְשִׁבְחָהּ לְאֹדוֹן הַכֹּל לַחַת גְּדֻלָּהּ לְיוֹצֵר
 בְּרָאשִׁית שְׁלֹא עָשָׂנוּ בְּגוּיֵי הָאָרְצוֹת וְלֹא
 שָׁמְנוּ בְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה שְׁלֹא שָׁם חִלְּקֵנוּ כְּהֵם
 וּגְוָרֵלְנוּ בְּכָל הַמוֹנֶם. שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לַהֶבֶל וְרִיק
 וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. וְאַנְחֵנוּ מִשְׁתַּחֲוִים
 לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
 שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ וּמוֹשֵׁב יִקְרוּ בְּשָׁמַיִם
 מִמַּעַל וְשֹׁכֵנִית עֵזוֹ בְּגִבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ
 וְאֵין עוֹד אַחֵר. אֱמֶת מַלְכֵנוּ וְאַפָּס זִוְלָתוֹ בְּכָתוּב
 בַּתּוֹרָה. וַיֵּדַעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל־לִבְכֶּךָ כִּי יְהוָה
 יֵהְיֶה הוּא הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ
 מִתַּחַת אֵין עוֹד :

עַל כֵּן נִבְּרָה לָךְ יְהוָה יֵהְיֶה אֱלֹהֵינוּ כִּרְאוֹת
 מִהֲרָה בַּתְּפִאֲרָת עֲזוֹךְ (סִי' כה"ח) לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים
 מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים בְּרוּרֵת יִפְרִתוֹן. דְּתִקֵּן עוֹלָם
 בְּמַלְכוּת שְׂדֵי. וְכַל־כֵּנִי בְּשֵׁר יִקְרָאוּ בְּשִׁמְךָ לְהַפְנוֹת
 אֵלֶיךָ כָּל־שְׁעֵי־אָרֶץ. יִפְּרוּ וַיֵּדְעוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תֵּבֵל.
 כִּי לָךְ רַחֲבֵעַ כָּל־בְּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לִשׁוֹן. לְפָנֶיךָ
 יְהוָה יֵהְיֶה אֱלֹהֵינוּ יִכָּרְעוּ וַיִּפְּלוּ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ
 יִקָּר יִתְּנִי. וַיִּבְּלוּ בָּכֶם אֶת־עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלֹךְ
 עֲלֵיהֶם מִהֲרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֹךְ הִיא.
 וְלְעוֹדְמִי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. בְּכָתוּב בַּתּוֹרָתֶךָ
 יְהוָה יֵהְיֶה אֱלֹהֵינוּ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

וְנֹאמַר וְהָיָה יְהוָה יֵהְיֶה אֱלֹהֵינוּ יִמְלֹךְ עַל כָּל הָאָרֶץ
 בַּיּוֹם תִּהְיֶה יְהוָה יֵהְיֶה אֱלֹהֵינוּ אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד :

ויאמר אם שמוע תשמע לקול ה' אל־היך והישר בעיניו תעשה והאזנת
 למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים

עליך כי אני ה' רופאך :

סדר ערב שבת

מצוה להשכים כבוקר ביום ששי לקנות ול'הכין צרכי שבת ע"י עצמו וי'אמר על כל דבר לכבוד שבת ואפילו שיש לו כמדה משרתים ישח'ל להכין על ידו איזה דבר. לא יאכל סעודת קבע בערב שבת כדי שיאכל בשבת לרי'אבון ויטעום מתבשילין ולא יעורר מחלוקת והקפדה עם אנשי ביתו. יטול צפרני ידיו ורגליו כסדרן ואין לחוש כמ'ש האכזר'הם. יטבול במקוה אם אפשר. ירחוץ פניו ידיו ורגליו בחמין. יערוך שול'חנו וידליק הנרות וילבוש בגדים נאים ונקיים ויקבל שבת מבעוד יום שלא יבא בסמך. ישח'ל קודם חצות בערב שבת לגלח ראשו, ויכוין שח'וא מסתפר לכבוד שבת ומקיים מצות לא תקיפו פאת ראשכם, ולא תשחית ארץ סאת זקנך (מורה באצבע סי' ד' אות קצ"ה). רבינו יהודה החסיד ז"ל צוה שלא ל'הסתפר בראש חודש אפילו חל בערב שבת. ישח'ל שיר'ו לו בגדים נאים לשבת, והאר"י ז"ל הקפיד על ד' בגדי לבן עליון ותחתון ואזור וחלוק, ורח'ת העליון יכול ללבוש בגד אדום מפני ר'קור.

דינים השייכים לערב שבת

א יום הששי בבקר מיד אחר התפלה יזהר לקרות פרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום, וטוב שיקראנה בטלית ותפילין אם אפשר, והנכון לקרותה כל פסוק שנים מקרא ואחד תרגום, ולא כמו שנוהג ללמוד כל פרשה מפרשיות קטנות כולה שמו"ת וכ"ש שלא יקרא כל פרשת השבוע שנים מקרא, ואחד כולה תרגום, (מחב"ר סי' רפ"ה).

ב צריך ליזהר בקריאת המקרא בנגינת הסעמים הדק היטב (מחב"ר שם).

ג החרגום צריך לקרותו בלא טעמים (מחב"ר שם).

ד אין לקרות הפרשה שמו"ת באשמורת אור הששי קודם שיאיר

היום, כי כתבו גורי הארץ זצ"ל שאין לקרות תרגום
בלילה (מחבר).

ה חולה וחש בעינו, וכן סומא, ומי שאינו יודע לקרות פטורים
מחיוב קריאת שמירת ואינם צריכים לשמוע מאחר
(הרדב"ז, מחבר שם).

ן פסוק אחרון מהפרשה אחר שקראו שמות יחזור לקרותו
שנים מקרא לבד ויקרא ההפסרה.

ן אם בשבת יקראו הפסרת שבת ור"ח או מחר חדש, הוא יקרא
הפסרת דפרשה, (מורה באצבע סי' ד' ד').

ת אחר כך יאמר ה' מלך גאות לבש וכו'.

מ עיקר הקריאה שמות הוא תכף אחר תפלת שחר ביום ו'
בבקר השכם הארץ זצ"ל.

י כשחל ש"ת באמצע השבוע יקרא שמות בהור' וכן בחול'
וכן כשחל ש"ת בע"ש. ואם קראה בשיע יצא ברכי.

הרב החסיד המקובל המופלא מהר"ש מערבי זצוק"ל הנהיג בבית
מדרשו בכל ערב שבת קודם תפלת מנחה לעשות התרת
קללות ונדרים לו ולכל בני ביתו, הרב חיד"א ז"ל בקונטרס
שירי שרים שבסוף ס' חיים שאל ח"א סי' רי"א.

ולזכות את הרבים דעגנו פה את

סדר התרת קללות

שמעו נא רבותינו הרי אנחנו שואלים ומבקשים
החזרה מן קוב"ה ושכינתיה ומבי"ד של מעלה
ומבי"ד של מטה וממעלתכם שתתירו לנו ולנשינו ולבנינו
ולבנותינו ולכל הנלדים אלינו כל מיני נדרים ונוזירות
ואיסורים והסכמות ומנהגים ושכועות וקללות ונוזירות
ונדונים וחרמים וחלומות רעים ופתרונות רעים וכל מיני
עין

עין הרע רהן וכיצא בהן שתבטלו ותתירו לנו עליהם
התרה 'נמורה'!

בצירוף קוביה ושכינתיה וברשות ב"ד של מעלה
וברשות ב"ד של מטה מותרים יהיו כל מיני

נדרים וניזירות ואיסורים והסכמות ומנהגים ושבועות
ואלות ושמטות וחרמים ונדוים וארורים וניזופות ובטוים
וכשופים וכל מיני חלומות ופתרונות רעים ומסירת דין
ופתחון פה לרעה וכל מיני דברים רעים ומסירת דין
ופתחון פה לרעה וכל מיני עין הרע שהושמו עליכם
או על אחד מבני בתיכם וכל קללות שקללו אתכם
אחרים או שקללכם את עצמכם בכל צד ואופן שיהיה
או שנתחייבתם שום קללה או ארור או נדוי או חרם
או ניזפה או שום גזירה רעה בכל צד ואופן שיהיה על
הכל אנחנו מתירים ומבטלים הכל וכך אנחנו אומרים
בצירוף קוביה ושכינתיה וברשות ב"ד של מעלה
וברשות ב"ד של מטה וברשות תורתנו הקדושה וברשות
סנהדרי גדולה וברשות סנהדרי קטנה

מותרים לכם מותרים לכם מותרים לכם
שרוים לכם שרוים לכם שרוים לכם
מחולים לכם מחולים לכם מחולים לכם
אין כאן נדרים אין כאן גזירות אין כאן איסורים
אין כאן הסכמות אין כאן מנהגים אין כאן שבועות
אין כאן קללות אין כאן אלות אין כאן שמטות אין
כאן ארורים אין כאן חרמים אין כאן נדוים אין כאן
ניזופות אין כאן בטוים אין כאן כשופים אין כאן דברים
רעים אין כאן חלומות רעים אין כאן פתרונות
רעים, אין כאן מסירת דין אין כאן פתחון פה לרעה

אין כאן מחשבות זרות והרהורים רעים, אין כאן גזרות קשות ורעות אין כאן עין הרע וכולם יהיו בטלים ומבוטלים וחשובים כחרס הנשבר וכדבר שאין בו ממש וכל מיני עין הרע יוסרו מעליכם ומנתיכם ויושלכו במצולות ים ככתוב ולֹא ידבק בידך מאומה מן החרס למען ישוב ה' מחרון אפו ונרחן לך רחמים ורחמך והרכך כאשר נשבע לאבותיך.

אנא ה' התמלא ברחמים ויכבשו רחמך את כעסך ויגולו רחמך על מדותיך ויתמרחקו הדינים וזכור לנו עקידתו של יצחק אבינו ע"ה כאילו אפרו צבור ומונח על גבי המזבח ורחבט באפרו להצילנו לנו ולכל ישראל מכל רע וחבטל מעלינו ומעל כל ישראל אחינו כל גזרות קשות ורעות בשם (קר"ע שט"ן) וכשם שהסכימו ורחתירו לכם בית דין של מטה כך יסכימו ויתירו לכם בית דין של מעלה וכל הקללות וחלומות ופתרונות רעים ופתחון פה לרעה וכל גזרות רעות כלם יתהפכו לכם לטובה ולברכה ככתוב ולא אבה ה' אלהיך לשמוע אל בלעם ויהפך ה' אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך ה' אלהיך, וכתיב ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום עשה למען שמך, עשה למען ימינך, עשה למען תורתך עשה למען קדושתך, יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי, ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום.

נכון לומר שיר השירים כלו כי הוא קדש קדשים כידוע. ולהעלות
לרצון יאמר חפלה זו בכוונה וברעותא דלבא ואשרי חלקו כי הוא
פ"תח פתוח לברכה פתחים סגורים למי שיש לו מוח בקדקדו.

תפלה לאומרה קודם שיר השירים

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו
ורחימו ודחילו ליחדא שם י"ה בוי"ה ביחודא שלים בשם
כל ישראל, הנה אנחנו באים לשורר בקול נעים
שיר השירים ק"ק לעורר חבצלת השרון. לשיר בקול
נעים נילה ורנן כבוד הלכנו. ולחבר אשת נעורים
עם דודה באהבה ורעותא וחדוותא דלבא ששון
ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה. ויעלה לפניך
קריאת שה"ש כאלו אמרו שלמה בעצמו וכאלו
השגנו כל הסודות החתומים בו. ויהי נועם ה'
אלהינו עלינו ומעשרה ידינו כוננה עלינו ומעשה
ידינו כוננהו: יהיו לרצון אמרי פי ודמיון לבי לפניך
ה' צורי ונואלי:

א שיר השירים אשר לשלמה: ישלני
מנשיקות פיהו בייטובים דדיך מנין:
לריח שמניך טובים שמן תובך שמך עליון
עלמות אהבה: משכני אהבה גרועה הביאני
המלך חדריו גניזה ונשמחה בך נזכרה דדיך
מנין מישרים אהבה: שחורה אני ונאנה בנות
ירושלם באהלי גדר פריעות שלמה: אר
תראני שאני שחרחרת ששופתני השמש בגי
אמי גתרוכי שמני גמרה את חברמים ברמי

שלי לא נמרתני : היגידה לי שאהבה נפשי
 איבה תרעה איבה תרביץ בצחרים שלמה
 אהיה בעמיה על עדרי חבריה : אם לא תדעי
 כך תיפה בנשים צאייך בעקבי הצאן ורעי
 את גדיתיך על משכנות הרעים : לססתי
 ברכבי פרעה רמיתיך רעיתי : נאנו לחייה
 בתורים צוארך בחרונים : תורי זהב געשה לך
 עם נקדות חכסף : עד שחמלך במסכו גרדי
 נתן ריחו : צורר המר דודי לי בין שרי ילון :
 אשכל הכפר דודי לי בברמי עין גדי : הנה
 יפה רעיתי הנה יפה עיניך יונים : הנה יפה
 דודי אף געים אף ערשנו רעננה : קרות בתינו
 ארום רהיטנו ברוחים :

ב אני חבצלת הישרון שושנת העמקים :
 בשושנה בין החוחים בן רעיתי בין הבנות :
 כתפוח בעצי תיער בן דודי בין הבנים בצל
 חמדת וישבתי ופריו מתוק לחי : הביאני
 ארצות הירדן ודגרו עלי אהבה : סמכני
 באששות בפרוגי בתפוחים בייחולת אהבה
 אני : שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני :
 השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או
 באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את
 האהבה עד שתחפץ : קול דודי הנהיה בא
 מדלג על ההרים מופץ על הגבעות : דומה
 דודי לעב או לעפר האילים הנהיה עומד
 אחר בתלנו משגים מן תחלנות מצין מן

החֲכָמִים : עֲנֵה דודי וְאָמַר לִי קוֹמִי לָךְ בְּעִיִּתִי
 יִפְתִּי וְלִכְי־לָךְ : כִּי־הִנֵּה הִפְתִּיו עֲבָר הַנָּשִׁים
 חֲדָרָה הַלָּךְ לוֹ : הַנְּצָנִים גִּרְאוּ בְּאַרְיֵן עֵת הַזְמִיר
 הַגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצָנוּ : הִתְאַנְּה חֲנֻמָּה
 פְּגִיָּה וְהַנְּפָנִים סָמְדָר נָתְנוּ רֵיחַ קוֹמִי לָךְ בְּעִיִּתִי
 יִפְתִּי וְלִכְי־לָךְ : יוֹנָתִי בְּחֻגֵּי הַסֶּלַע בְּסֶתֶר
 הַמִּדְבָּרָה הִרְאִינִי אֶת־מִרְאִיָּךְ הַשְׁמִיעֵנִי אֶת־
 קוֹלְךָ בִּי־קוֹלְךָ עֲרֹב וּמִרְאֶךָ גִּאֲוָה : אֲחֻז־לָנוּ
 שְׁעָלִים שְׁעָלִים קִטְנִים מִחֲבָלִים כְּרָמִים וּכְרָמֵינוּ
 סָמְדָר : דודי לִי וְאֲנִי לוֹ הָרְעָה בְּשׁוֹשָׁנִים : עַד
 שְׁפֹפֹת תַּיֹּם וְנָסוּ הַצִּלְלִים סָבִב דְּמַה־לָּךְ דודי
 לְצִבִּי אוֹ לְעֶפֶר הָאֵילִים עַל־הָרִי בְּתֹר :

גַּיַע־מִשְׁכְּבִי בְּלִילוֹת בְּפִשְׁתִּי אֶת שְׂאֵהֶבָה
 נִפְשִׁי בְּפִשְׁתִּי וְלֹא מִצֵּאתִיו : אֶקְוֶה גִּאֲוָה
 וְאֶסְבֶּכֶה בְּעֵיר בְּשֻׁנָּיִם וּבְרַחֲבוֹת אֲבִקְשָׁה
 אֶת שְׂאֵהֶבָה נִפְשִׁי בְּפִשְׁתִּי וְלֹא מִצֵּאתִיו :
 מִצֵּאוֹנִי הַשְׁמֵרִים הַסְּבָבִים בְּעֵיר אֶת שְׂאֵהֶבָה
 נִפְשִׁי רֵאִיתִם : בְּמַעַט שְׁעֵבֶרְתִּי מֵהֶם עַד
 שְׁמִצֵּאתִי אֶת שְׂאֵהֶבָה נִפְשִׁי אֲחֻזְתִּיו וְלֹא אֲרָפְנוּ
 עַד־שֶׁהִבִּיאתִיו אֶל־בֵּית אִמִּי וְאֶל־חֲדָר הַדֹּרְתִּי :
 הַשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצִבְאוֹת אוֹ
 בְּאִילוֹת הַשָּׁדָה אִם־תִּעְצְרוּ וְאִם־תִּעְזְרוּ אֶת־
 הָאֵהֶבָה עַד שֶׁתִּחַפֵּץ : מִי זֹאת עֹלָה מִן־הַמִּדְבָּר
 כְּתִימְרוֹת עֵשׂוֹן מִקְטֹרֶת מֵר וּלְבוּנָה מְכַל אֲבִקָּת
 רוֹבֵל : הִנֵּה מִשְׁתּוֹ שֶׁל־שְׁלֹמֹה שְׁשִׁים גִּבּוֹרִים
 סָבִיב לָהּ מִגִּבּוֹרֵי יִשְׂרָאֵל : כָּל־ם אֲחֻזִּי חֲרֹב

מִרְמָדִי מִקְחָמָה אִישׁ חֲרָבִי עַל־יָרְכֹו מִפָּחַד
בְּגִילוֹת : אֶפְרָיִן עָשָׂה לֹו הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מַעֲצֵי
הַלְבָּנוֹן : עֲמוּדָיו עָשָׂה כֶּסֶף רִפִּידָתוֹ זָהָב מִרְכָּבוֹ
אֲרָגְמָן תּוֹכוֹ רָצוּף אֲהָבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלָּם :
צֹאֲיָנָה | וּרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בַּעֲטָרָה
שְׁעָטָרָה־לֹו אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתָנָתוֹ וּבְיוֹם שְׁמִחַת
לְבוֹ :

ד הִנֵּךְ יָפָה רַעֲיָתִי הִנֵּךְ יָפָה עֵינֶיךָ יוֹנִים מִבָּעַד
לְצִמְתֶּךָ שֶׁעָרָךְ בָּעֵדָר הָעוֹזִים שְׁגָרָשׁוֹ מֵהָר
גִּלְעָד : שִׁנֶּךָ בָּעֵדָר הַקְּצוּבוֹת שְׁעָלוֹ מִן־הַרְחָצָה
שְׁבָלִם מִתְאַיְמוֹת וְשִׁבְלָה אֵין בָּהֶם : כְּחוֹם
הַשָּׁנִי שֹׁפְתוֹתֶיךָ וּמִדְּבָרֶךָ נֶאֱוָה בְּפֶלֶח הָרִמּוֹן
הַקֶּתֶךָ מִבָּעַד לְצִמְתֶּךָ : כְּמִגְדֵּל דָּוִיד צֹאֲרֶךְ
בְּנוֹי לְתִפְסִיּוֹת אֶדְרָה הַמִּגֵּן תָּלוּי עָלָיו כֹּל שְׁלֹמִי
הַנְּבוֹקִים : שָׁנִי שְׂבִידֶךָ כְּשָׁנִי עֲפָרִים תְּאוּמִי צִבְיָה
הָרָעִים בְּשׁוֹשָׁנִים : עַד שְׁיָפוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים
אֵלֶיךָ לִי אֶל־תֵּרֶם הַמִּזֹּר וְאַל־נִכְעַסְתָּ הַלְבוּנָה :
בָּלֶךְ יָפָה רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בָּךְ : אֲתִי מִלְּבָנוֹן
כֶּלֶה אֲתִי מִלְּבָנוֹן תִּבְוֹאִי תִשְׁוִרִי | מִלֵּאשׁ אִמְנָה
מִלֵּאשׁ שְׁגִיר וְחִרְמוֹן מִמַּעַנּוֹת אֲרִיּוֹת מִהַרְרֵי
נִמְרִים : לִבְתָּנִי אֲחָתִי כֶלֶה לִבְתָּנִי בְּאַחַת
מִעֵינֶיךָ בְּאַחַד עֵגֶק מִצֹּרְגֶיךָ : מִה־יָפוֹ לְרִיךְ
אֲחָתִי כֶלֶה מִה־טָבוֹ לְרִיךְ מִיּוֹן וְרִיחַ שְׁמֶנֶךָ
מִכָּל־בְּשָׁמִים : נִפְתָּ תִטַּפְּנָה שֹׁפְתוֹתֶיךָ כֶּלֶה
דְּבַשׁ וְחֶרֶב תַּחַת לְשׁוֹנֶךָ וְרִיחַ שְׁלֹמִתֶיךָ כְּרִיחַ
לְבָנוֹן : גֵּן | גִּעְוִל אֲחָתִי כֶלֶה גֵּן | גִּעְוִל מִעֵין

חָתוּם : שְׁלַחֲךָ פָּרְדֶּם רְמוּגִים עִם פָּרִי מְגָדִים
 כְּפָרִים עַם-נִרְדִּים : גִּרְדָּה | וְכִרְפֶּם קָנָה וְקִנְמוֹן
 עִם כָּד-עֲצִים לְבוֹנָה מֵר-וְאֵהֳלוֹת עִם כָּל-רֹאשֵׁי
 בְּשָׁמִים : מַעֲיֵן גִּנִּים בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנִזְלִים
 מִן-לִבְנָן : עֲוִרִי צָפוֹן וּבֹאִי תִימָן הַפִּיחִי
 גִּנִּי יִזְלוּ בְּשָׁמִי יָבֹא דוּדִי לִגְנוֹ וַיֹּאכֶל פָּרִי
 מְגָדִי :

הָ בָּאתִי לִגְנִי אֲחֹתִי בְּלֶה אֲרִיתִי מוֹרִי עַם--
 בְּשָׁמִי אֲכַלְתִּי יַעֲרִי עַם-דִּבְשֵׁי שְׁתִּיתִי
 יַיִן עִם חֲדָבִי אֲכָלוּ רַעִים שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ דוּדִים:
 אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עַר קוֹל דוּדִי רוֹפֵק פֶּתַח-יְדֵי-לִי
 אֲחֹתִי רַעֲיָתִי יוֹנָתִי תַמְתִּי שְׂרָאשִׁי נִמְלֵא-טָל
 קִוְצוֹתִי רִסְסִי זָיִלָה : פִּשְׁטֹתִי אֶת-כֶּתֶנְתִּי
 אֵיכָכָה אֶלְבֹּשְׁנָה רַחֲצֵתִי אֶת-רִגְלִי אֵיכָכָה
 אֲמַנְנָם : דוּדִי שֶׁלַח יָדוֹ מוֹתֶחֱזֵר וְיַמְעֵי הַמָּו
 עָלוּ : קָמְתִי אֲנִי לִפְתָּח לְדוּדִי וַיְבִי נִטְפוֹ-מֹר
 וְאֶצְבְּעֵתִי מֹר עֶבֶר עַל כַּפּוֹת הַמִּנְעוֹל : פֶּתַחְתִּי
 אֲנִי לְדוּדִי וְדוּדִי חֲמֵק עֶבֶר גִּפְשִׁי יֵצֵאָה
 בְּדַבְּרוֹ בִּקְשֵׁתִיהוּ וְלֹא מִצְאָתִיהוּ קִרְאָתִיו וְלֹא
 עָנָנִי : מִצְאָנִי הַשְּׂמֵרִים הַסֹּבְבִים בְּעִיר הַפּוֹנִי
 פָּצְעוּנִי גִשְׁאוֹ אֶת-רִדִּידִי מֵעָלִי שְׂמֵרִי הַחֲמוֹת :
 הַשֹּׁבְעֵתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם אִם-תִּמְצְאוּ אֶת-
 דוּדִי מִהֶתְגִּידוֹ לוֹ שְׁחֹלֶלֶת אֶהְבֶּה אֹנִי : מִהֶ-
 דוּרְךָ מִדּוֹר הַיָּפֶה בְּנָשִׁים מִהֶדוּבָר מִדּוֹר
 שֶׁכָּכָה הַשֹּׁבְעֵתָנוּ : דוּדִי צֵחַ וְאֶדוּם דָּגוּל
 מִרְבֶּבָה : רֹאשׁוֹ כֶּתֶם פֶּן מוֹצוֹתִיו תִּלְתְּלִים
 שָׁחֲרוֹת
 לֹא

שְׁחֹרֹת בְּעֹרֶב : עֵינָיו כִּיּוֹנִים עַל־אֶפְיָקִי מַיִם
 וְחֻצוֹת בְּחֶלֶב יִשְׁבּוֹת עַל מִלֵּאת : לִחְיֹו בְּעֲרוֹגַת
 הַבָּשָׂם מִגְדָּלוֹת מֶרְקָחִים שִׁפְתוֹתָיו שׁוֹשְׁנִים
 גִּטָּפוֹת מֹר עֶבֶר : יָדָיו גְּלִילִי זָהָב מִמָּלְאִים
 בַּתְּרֵשֶׁשׁ מַעְיֹו עָשִׂיתָ שָׁן מַעֲלַפֶּת סְפִירִים ;
 שׁוֹמְיוֹ עֲמוּדֵי יֶשׁ מִיִּסְדִּים עַל־אֲדָנֶיָּךְ מֵרָאֵהוּ
 בְּלִבָּנוֹן בַּחֹר פְּאֲרוֹנִים : חָפוֹ מִמֶּתְקִים וְכָלֹ
 מִחֲמָדִים זֶה דְּוָדִי זֶה רָעִי בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם :

ו אָנֹה הִלֵּךְ דֹּדֶךְ הִנֵּפָה בְּנָשִׁים אָנֹה פָּנָה
 דֹּדֶךְ וּנְבִקְשָׁנוּ עִמָּךְ : דְּוָדִי יָרַד לָנוּ
 לַעֲרוֹגוֹת הַבָּשָׂם לְרֻעוֹת בָּנִים וְלִקְלֵט שׁוֹשְׁנִים :
 אָנִי דְּוָדִי וְדְוָדִי לִי הָרוּעָה בְּשׁוֹשְׁנִים : יָפָה
 אֶת רַעֲיָתִי בְּתַרְצָה נֶאֱמָה בִּירוּשָׁלַם אֵימָה
 בְּגִדְגָלוֹת : הִסְבִּי עֵינֶיךָ מִגְּדֵי שֶׁהֵם הִרְהִיבֵנִי
 שְׁעָרֶךָ בְּעֶדֶר הָעוֹזִים שֶׁגִּלְשׁוּ מִן־הַגִּלְעָד :
 שְׁנִיךָ בְּעֶדֶר הָרִחִלִּים שֶׁעָרֹו מִן־הַרְחֻצָה שֶׁכָּלֵם
 מִתְּאִימוֹת וְשִׁבְלָה אֵין בָּהֶם : כִּפְלַח הָרִמּוֹן
 רִשְׁתֶּךָ מִבְּעַד לְצִמְחָתֶךָ : שְׁשִׁים הֵמָּה מַלְכוֹת
 וְשִׁמְנִים פִּילִגְשִׁים וְעֵלְמוֹת אֵין מִסְפָּר : אַחַת
 הִיא יוֹנְתִי תַמְתִּי אַחַת הִיא לֵאמָה בָּרָה הִיא
 לְיוֹלָדָתָה רָאוּהָ בָנוֹת וַיֵּאשְׁרוּהָ מַלְכוֹת וּפִילִגְשִׁים
 וַיַּחֲלִינָהּ : מִי זֹאת הַנְּשָׁקָה כְּמוֹ־שֶׁחַר יָפָה
 בְּלִבָּנָה בָּרָה בַּחֲמָה אֵימָה בְּגִדְגָלוֹת : אֶל־
 גִּנַּת אֲנֹו יִרְדֵּתִי לְרֹאוֹת בְּאֶבֶי הַנֶּחֱר לְרֹאוֹת
 הַפְּרָתָה הַגֶּפֶן הַנֶּצֶו הָרִמְנִים : לֹא יִדְעֵתִי
 נִפְשִׁי שֶׁמִּתְנִי מִרְכְּבוֹת עַמִּי גָדִיב :

ז שׁוּבִי שׁוּבִי הַשּׁוֹלֵמִית שׁוּבִי שׁוּבִי וְנִחְוֶה־
 בָּךְ מִה־תִּחְוֶה בַּשּׁוֹלֵמִית בְּמַחֲלַת הַמַּחֲנִינִים :
 מִה־יָּפּוּ פְעָמָיִךְ בְּנָעָלִים בְּתִנְדִּיב חֲמֻנִי יִרְבִּיךְ
 כִּמּוֹ חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אֶמֶן : שְׂרַדְךָ אֲנִי הַפֶּה־
 אֶל־יַחַסְר הַמָּוֶה בְּטִנּוֹת עֲרֻמַּת חֲטִיִּם סוּגְרָה
 בַּשּׁוֹשְׁנִים : שְׁנֵי שְׂדֵיךְ בַּשְּׁנֵי עֶפְרַיִם תֵּאֱמָר
 צִבְיָה : צִוְּאָרְךָ כְּמִגְדַּל הַשֵּׁן עֵינֶיךָ בִּרְכוֹת
 בְּחֻשְׁבּוֹן עַד־שַׁעַר בְּתִרְכֵּי־אֶפְרַיִם כְּמִגְדַּל
 הַלְבָנוֹן צוּפָה פָנֶיךָ בַּמֶּשֶׁק : רֹאשְׁךָ עֲלֶיךָ כְּכֹמֶל
 וְדֹלֶת רֹאשְׁךָ כְּאַרְגָּמָן מִלֶּךְ אֲסוּר בִּרְחֻמִּים :
 מִה־יָּפִית וּמִה־נִּעְמָת אֶהְבֶּה בַּתְּעוּנִיִּם : וְזֹאת
 קוֹמַתְךָ דְּמַתָּה לְחֹמֶר וְשְׂדֵיךְ לֹא־שְׂכֹלוֹת : אֲמַרְתִּי
 יִאֲעֲלֶה בְּתֹמֶר אֶתְּוֶה בְּסִסְגִּי וְיִחְיֶינָה שְׂדֵיךְ
 כְּאֲשֶׁכֹּחַת הַגֶּפֶן וְרִיחַ אֶפְרַיִם בַּתְּפוּחִים : וְחִפְךָ
 כִּיִּין הַטּוֹב הוֹלֵךְ דְּדוּדֵי לְמִישָׁרִים דוֹבֵב שִׁפְתֵי
 יִשְׁנִים : אֲנִי לְדוּדֵי וְעַל תְּשׁוּקָתוֹ : לִבָּה דוּדֵי
 גִצָּא הַשֹּׁדֶה גְּלִינָה בְּכַפְרִים : נִשְׁכִּימָה לְכַרְמִים
 גִּרְאָה אִם פָּרְחָה הַגֶּפֶן פֶּתַח הַסְּמֹדֶר הִי־גִצָּו
 הַרְמוּנִים שֵׁם אֶתֶּן אֶת־דוּדֵי לָךְ : הַדּוֹדָאִים
 נִתְנוּ־רִיחַ וְעַל־פִּתְחֵינוּ כְּלִי־מַגִּידִם חֲדָשִׁים גַּם
 יִשְׁנִים דוּדֵי צִפְנִתִי לָךְ :

ח מִי יִתְנֶךָ כְּאֵח לִי יוֹנֵק שְׂדֵי אֶמֶץ־אֶתֶּךָ
 בַּחוּץ יִשְׁקֶךָ גַּם לֹא יָבוֹז לִי : אֶתְּהַנֶּךָ
 אֶבְיֹאֵךְ אֶל־בֵּית אֶמִּי תִלְמְדֵנִי אֲשַׁקֶּךָ מִיָּין
 הֶרְקָה מַעֲסִים רַמְנִי : שְׂמֹאדוֹ תַחַת רֹאשִׁי
 וְיָמִינוֹ תַחְבֵּלֵנִי : הַשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם

מה־תַּעֲרֶוּ ומה־תַּעֲרֶוּ אֶת־הָאֵהָבָה עַד־
 שֶׁתִּחַפֵּן׃ מִי־זֹאת עָלָה מִן־הַמִּדְבָּר מִהַבִּפְקֶת
 עַל־דֹּדָה תַּחַת הַמִּפְּוֹת עֹרֹתֶיהָ שָׁמָּה חִבְּלָתָהּ
 אִמָּה שָׁמָּה חִבְּלָה יִלְדָתָה׃ שִׁימֵנִי כַחֲוֹתֶם עַד־
 לִבִּי כַחֲוֹתֶם עַל־זִרְעִי כִּי עֲזָה בְּמֹות אֵהָבָה
 קִשָּׁה כְּשֹׂאֹל קִנְיָה רִשְׁפִּיהָ רִשְׁפִּי אִישׁ
 שֶׁלֹּהֶבֶתֶיהָ׃ מִיָּם רַבִּים לֹא יִכְלוּ לִכְבוֹת אֶת־
 הָאֵהָבָה וְנִהְיוֹת לֹא יִשְׁטָפוּהָ אִם־יֵתֵן אִישׁ אֶת־
 כָּל־יָוֶן בֵּיתוֹ בְּאֵהָבָה בּוֹז יְבוֹזוּ לוֹ׃ אֲחוֹת לָנוּ
 קִטְנָה וְשָׂדִים אֵין לָהּ מַה־נַּעֲשֶׂה לְאֲחוֹתֵנוּ
 בַּיּוֹם שִׁיד־בִּרְכָּה׃ אִם־חֹמֶה הִיא נִכְנָה עָלֶיהָ
 טִיבֵת כֶּסֶף וְאִם־דָּבָלֶת הִיא נָצוּר עָלֶיהָ לַיּוֹם אָרוּ׃
 אֲנִי חֹמֶה וְשָׂדֵי פִמְנִדְלוֹת אֲנִי הֵייתִי בְּעֵינָיו
 כְּמוֹצֵאת שָׁלוֹם׃ כֶּרֶם הִיָּה לְשִׁלְמָה כְּבַעַל
 הַמֶּזֶן נָתַן אֶת־הַכֶּרֶם לְנָטְרִים אִישׁ יָבִיא בִּפְרִי
 אֵלָה כֶּסֶף׃ כֶּרֶםִּי שְׁלִי לִפְנֵי הָאֵלָה דָּהּ שְׁלֹמָה
 וּמֵאתִים לְנָטְרִים אֶת־פְּרִי׃ הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגִנּוֹם
 חִבְרִים מִגְּשֻׁיכִים לְקֹלָהּ הַשְּׁמִיעֵנִי׃ בָּרַח׃
 דֹּדִי וְדָמָה־לָּהּ לְצָבִי אֲנִי לְעַפְר הָאֵילִים עַל־
 הָרִי בְשָׂמִים׃ הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגִנּוֹם חִבְרִים מִקְשִׁיבִים לְקוֹלָהּ הַשְּׁמִיעֵנִי

לאחר שיר השירים יאמר :

רבוֹן כָּל הָעוֹלָמִים יְהִי רִצּוֹן מִלִּפְנֵיךְ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 שְׂבֻחוֹת שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר קִירַנִּי וְלִמְדַתִּי שֶׁהוּא קוֹדֵשׁ
 קדוּשִׁים וּבְזֻכוֹת פִּסְקִיו וּבְזֻכוֹת תִּיבוֹתָיו וּבְזֻכוֹת אוֹתִיּוֹתָיו וּבְזֻכוֹת
 נְקוּדוֹתָיו וּבְזֻכוֹת סַעֲמִיו וְצִרְפוּיּוֹ וְרִמּוּזוֹ וְסוּדוֹרָיו הַקְדוּשִׁים
 וְדַסְסוּרִים הַנּוֹרָאִים הַיּוֹצֵאִים מִמֶּנּוּ שֶׁתִּהְיֶה שָׁעָה זֹאת שְׁעַת רַחֲמִים
 שְׁעַת הַקְּשֵׁבָה שְׁעַת הָאֲזוּרָה וְנִקְרָאךָ וְתַעֲנֵנִי נַעֲתִיר לָךְ וְתַעֲתֵר
 לָנוּ

לנו ויהיה עולה לפניך קריאת ולימוד שיר השירים כאילו
השגנו כל הסודות הנפלאות והנוראות אשר הם חתומים וסתומים בו
בכל חנאיו ונזכה למקום שהנפשות והרוחות ונשמות נחצבות משם
וכאילו עשינו כל מה שמוטל עלינו להשיג בין בגלגול זה בין
בגלגולים אחרים ולהיות מן העולים והזוכים לעולם הבא עם שאר
צדיקים וחסידים ומלא כל משאלות לבנו לטובה ותהיה עם
לבבנו ואמרי פינו בעת מחשבותינו ועם ידינו בעת מעבדינו
ותשלח ברכה והצלחה והרוחה בכל מעשה ידינו ומעפר עניינו
תקימנו ומאשפות דלוחנו ררוממנו ותשיב שכינתך לעיר
קדשך במהרה בימינו אמן סליה :

סדר קבלת שבת

וקודם קבלת שבת יכנס בכי טוב לומר נוסח תפלה זו
ליחדא שמיא דקודשא ב"ה ושכינתיה וכו' רחמי בא לומר
מזמורי קבלת שבת מלכתא להאדיר ולהעלות עולמות
עליונים למעלה. ויהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו
שתסן ברחמים אל קריאת מזמורי חהלים שנקרא לומר עריצים
ולהכרית הקליפות ששלטו וגברו בעשיה יצירה ובריאה. תזרם
ורוח תשאם וסערה תפיץ אותם ואל יהרסו להעלות ולהכלל בעליית
העולמות. וכל החוחים והקיצים הסובבים את השושנה העליונה תעקר
ותשבר ותכלם ותשמידם לחבר את האוהב לחיול אחד אשת
נעורים עם דודה והיה המשכן אחד ובכן פרשו עלינו מזיו
שפעתם להאיר בנפשנו תוספת רוח ונשמה. כמו חלב ורשן
תשבע נפשי ושפתי רננות יהלל פי. לב טהור ברא לי אלהים ורוח
נכון חדש בקרבי. אודה ה' בכל לבב בסוד ישרים ועדה. כי כל
עוד נשמתי בי ורוח אלוה באפי. ויהי נועם ה' אלהינו עלינו וגו'
יהיו לרצון אמרי פי ולגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי :

יש נוהגים לומר אלו הששה מזמורים וכל מזמור ומזמור כנגד יום אחד
ממימי החול, ויכוין כי בכל מזמור דבר יום ביומו הוא כורת ומסלק
הקליפות ששלטו וגברו באותו היום בסדר שיח שפרותינו כאמור,
ואלו הם :

מזמור כנגד יום ראשון

לְכוּ נִרְנְנָה לַיהוָה יִאֲהֲדוּנָהי נְרִיעָה נְרִיעָה :
 נִקְדְּמָה פָּנֵינוּ בַּתּוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיעָה לוֹ : כִּי אֵל
 גָּדוֹל יְהוָה יִאֲהֲדוּנָהי וּמִלֵּךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים : אֲשֶׁר
 בָּרָא מַחְמֵי אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ : אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם
 וְהוּא עָשָׂהוּ וַיִּבְשֶׁת יָדָיו וַיִּצְרוּ : בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעַה
 נִבְרָכָה לִפְנֵי יְהוָה יִאֲהֲדוּנָהי עֲשֵׂנוּ : כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ
 וְאִנְחָנוּ עִם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ הַיּוֹם אִם--בִּקְרוֹי תִשְׁמְעוּ :
 אֶל-תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶּם כְּמַרְיָכָה כְּיוֹם מִסָּה בַּמִּדְבָּר : אֲשֶׁר
 גִּסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם בַּחֲנוּנֵי גִם-רָאוּ פָּעֳלִי : אֲרַבְּעִים שָׁנָה
 אָקוּט בְּדוֹר וְאָמַר עִם תַּעֲיִ זָכָב הֵם וְהֵם לֹא יִדְעוּ דְרָכֵי :
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם--יִבְאוּן אֶךְ מְנוּחָתִי :

מזמור כנגד יום שני

שִׁירוֹ לַיהוָה יִאֲהֲדוּנָהי שִׁיר דָּוִד שִׁירוֹ לַיהוָה יִאֲהֲדוּנָהי
 כָּל הָאָרֶץ : שִׁירוֹ לַיהוָה יִאֲהֲדוּנָהי בָּרְכוּ שְׁמוֹ
 בְּשִׁירוֹ מְיוֹם--לְיוֹם יִשׁוּעָתוֹ : סִפְרוּ בְּגוֹיִם כְּבוֹדוֹ כְּבָל--
 הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו : כִּי גָדוֹל יְהוָה יִאֲהֲדוּנָהי וּמִתְקַדֵּשׁ מְאֹד
 וְנוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים : כִּי אֶל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלֹדִים.
 וַיְהוָה יִאֲהֲדוּנָהי שְׁמִים עָשָׂה : חוֹד--וְהָדָר לִפְנֵי עוֹ
 וְתִפְאָרֶת כְּמִקְדָּשׁוֹ: הָבוּ לַיהוָה יִאֲהֲדוּנָהי מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים
 הָבוּ לַיהוָה יִאֲהֲדוּנָהי כְּבוֹד וְעוֹ : הָבוּ לַיהוָה יִאֲהֲדוּנָהי
 כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְחַצְרוֹתָיו : הִשְׁתַּחֲוֶה
 לַיהוָה יִאֲהֲדוּנָהי בְּהִרְבַּת קֹדֶשׁ חִירוֹ מִפְּנֵי כָל-הָאָרֶץ :
 אָמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוָה יִאֲהֲדוּנָהי מִלֵּךְ אֵל-תִּבְּרֹן תִּכְבַּר בְּר-
 תִּשׁוּמֵי יָדָיו עַמִּים בְּמִישָׁיִם : יִשְׁחָתִי הַשָּׁמַיִם וְתִגַּר הָאָרֶץ
 יִרְעֵם הַיָּם וּמִלֵּא : יַעֲזוּ שְׂבִי וְגַם אֲשֶׁר בּוֹ אֲנִי יִרְנְנוּ
 כָּל-עַצְמֵי יַעַר : לִפְנֵי יְהוָה אֵל כִּי בָא כִּי בָא לְשִׁפּוֹט הָאָרֶץ
 יִשְׁפֹּט תִּכְבַּר בְּצִדִּיק וְעַמִּים בְּאִמּוֹנָתוֹ :

מזמור כנגד יום שלישי

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנֵּן מִלְּפָנֶיךָ הָאָרֶץ יִשְׁמְחוּ אַיִם
 רַבִּים : עֲנֵן וְעָרְפֶל סָבִיבוֹ צֶדֶק וּמִשְׁפָּט
 מְכוּזָּב בָּבֶאוֹ : אֵשׁ לִפְנֵי תִלְדָּה וּתְרֵהֵט סָבִיב
 צָרִיו : הָאִירוּ בְּרִקְיוֹ תֵּבֵל רְאֵתָהּ וּתְחַל הָאָרֶץ :
 הָרִים בְּדוֹנָג נִמְסוּ מִלִּפְנֵי יְהוָה יִתְחַנֵּן מִלִּפְנֵי
 אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ : הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צֶדֶקוֹ וְרָאוּ כָּל
 הָעַמִּים בְּכֹדוֹ : יִבְשׁוּ כָּל עֲבָדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים
 בְּאֵלִילִים הַשֹּׁתְתָהוּ לוֹ כָּל אֱלֹהִים : שִׁמְעָה וּתְשַׁמַּח
 צִיּוֹן וּתְגַלְגֶּלֶה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנֵּן : כִּי אֶתָּה יְהוָה יִתְחַנֵּן מִלִּפְנֵי
 עַל כָּל הָאָרֶץ מֵאֵד גְּעֻלָּתָהּ עַל כָּל אֱלֹהִים :
 אֲהַבֵּי יְהוָה יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן שְׁנֵאוֹ רָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת
 חֲסִידָיו מִיַּד רָשָׁעִים יִצִּילֵם : אֹרֶךְ יָמָיו לְצַדִּיק
 וּלְיִשְׁרֵי לֵב שֹׁמֵחָה : שִׁמְחוּ צַדִּיקִים בִּיתְחַנֵּן
 יִתְחַנֵּן וְחֹדְדוֹ לְזִכָּר קִנְיָנוֹ :

מזמור כנגד יום רביעי

מִזְמוֹר שִׁירוֹ לַיהוָה יִתְחַנֵּן | שִׁיר תְּהַדֵּשׁ כִּי-
 נִפְלְאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה-לוֹ יְמִינוֹ וְזִרְעוֹ
 קִדְּשׁוּ : הוֹדִיעַ יְהוָה יִתְחַנֵּן יִשְׁוֹעָתוֹ לְעֵינֵי
 הַגּוֹיִם גָּלָה צֶדֶקְתּוֹ : זָכַר חֲסִדּוֹ | וְאַמוֹנָתוֹ
 לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָּד־אֶפְסִי-אָרֶץ אֶת יִשְׁוֹעָתָהּ
 אֱלֹהֵינוּ : הִרְיעוּ לַיהוָה יִתְחַנֵּן מִלִּפְנֵי הָאָרֶץ
 פִּצְחוּ וּרְנְנוּ וְזָמְרוּ : זָמְרוּ לַיהוָה יִתְחַנֵּן בְּכִנּוֹר
 בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה : בְּחִצְצֹרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר
 הִרְיעוּ לִפְנֵי | הַמֶּלֶךְ יְהוָה יִתְחַנֵּן יִתְחַנֵּן : יִרְעֵם

קבלת שבת

רמח

הַיּוֹם וּמִלֵּאזְ תִּבְּל וַיֵּשְׁבִי בָּהּ : גְּהֵרֹת יִמְתָּאוּ-
בָּהּ יַחַד הָרִים יִבְנֶנּוּ : לִפְנֵי-יְהוָה יֵאָחֲזוּנָהּ
כִּי-בֹא לִשְׁפֹט הָאָרֶץ יִשְׁפֹט תִּבְּל בְּצִדֶּק וְעַמִּים
בְּמִישָׁרִים :

מזמור כנגד יום חמישי

יְהוָה יֵאָחֲזוּנָהּ מִכָּדָּה יִרְגְּזוּ עַמִּים יוֹשֵׁב כְּרוּבִים תִּנּוּמ
הָאָרֶץ : יְהוָה יֵאָחֲזוּנָהּ בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרֵם הוּא
עַל כָּל-הָעַמִּים : יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קְרוֹשׁ הוּא :
וְעוֹ מִכָּדָּה מִשְׁפָּט אַחֲב אֶתְּה כּוֹנֵנֶת מִישָׁרִים מִשְׁפָּט
וְצִדִּיקָה בִּיַּעֲקֹב | אֶתְּה עֲשִׂיתָ : רוֹמְמוֹ יְהוָה יֵאָחֲזוּנָהּ
אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ כְהֵרֶם רִגְלָיו קְרוֹשׁ הוּא : מִשָּׁה
וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו וְשִׁמְעוֹנִי בְּקִרְיָא שְׁמוֹ קְרָאִים אֶל-יְהוָה
יֵאָחֲזוּנָהּ וְהוּא יַעֲנֵם : בְּעַמּוֹד עָנָן יִבְכְּר אֱלֹהֵיהֶם שְׁמֵרוּ
עֲדָתָיו וְחֹק נִתָּן-קָמוּ : יְהוָה יֵאָחֲזוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ
אֶתְּה עֲנִיתָם אֵל נִשְׂא הַיִּיֶּתָ כְּהֵם וְנִקֵּם עַל
עֲדִיּוֹתָם : רוֹמְמוֹ יְהוָה יֵאָחֲזוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוּוּ כְהֵר
קְרָשׁוֹ כִּי-קְרוֹשׁ יְהוָה יֵאָחֲזוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ :

מזמור כנגד יום הששי

מִזְמוֹר לְתוֹדָה הִרְיעוּ לִי-יְהוָה יֵאָחֲזוּנָהּ כִּי-
הָאָרֶץ : רֵיחַ הִלְכָה עֲבָדוֹ אֶת יְהוָה יֵאָחֲזוּנָהּ
בְּשִׁמְחָה בָּאוּ לִפְנֵי בְּרִנָּה : דָּעוּ כִּי-יְהוָה
יֵאָחֲזוּנָהּ הוּא אֱלֹהִים הוּא עֲשָׂנוּ וְלוֹ | אֲנַחְנוּ
עַמּוֹ וְצֹאן מִרְעִיתוֹ : בָּאוּ שְׁעָרָיו | בְּתוֹדָה תַּחֲרוֹתָיו
בְּתִהְלָה רִחוּדוֹ רַו בְּרִכוֹ שְׁמוֹ : כִּי-טוֹב יְהוָה
יֵאָחֲזוּנָהּ לְעוֹלָם תִּסְדּוּ וְעַד-דָּר וְדָר אֲמוֹנָתוֹ :

קברת שבת

רמז

מצוה לקבל שבת מבעוד יום לפי שהשבת קודש, וסביבותיו יושבים חיילות של חול, ולפיכך צריך האדם שלא יקצר גבול הקודש, ולא יכניס טומאה בהיכל, שלא יאמרו עליו ארור מסיג גבול רעהו, אבל ירחיב גבול לשכינה, ובהיותו מוסיף בשבת בכניסתו וביציאתו מחול אל הקודש, נמצא שהוא מוסיף ומרחיב גבול הקודש, ובזכות זה, בהיותו קורא ה' בעת צרה, מרחיב לו ה' גבול הקודש, ומקצר גבול הצרה, ובמסכת שבת דף קי"ח ע"ב איתא אמר ר' יוסי יהא חלקי ממכניסי שבת בטבריה, וממוציאי שבת בצפורי, ובזכות זה זוכה לנחלה בלי מיצרים, ועל כן בין על פי הפשט ובין על פי הקבלה מצוה להקדים בקבלת שבת מבעוד יום, וכל המוסיף מוסיפין ליה כדאיתא בזוהר ובתיקונים תיקון מ"ח בסופו:

(וז"ל שח"כ ד' ס"ד ע"ג) סדר קבלת שבת חצא בשדה ותאמר באו ונצא לקראת שבת מלכתא לחקל תפוחין קדישין ותעמוד מעומד במקום א' בשדה ואם יהיה ע"ג הר גבוה יותר טוב ויהיה מקום נקי ותחזור פניך כנגד רוח מערב ששם החמה שוקעת ובעת שקיעתה ממש תסגור עיניך ותשים ירך השמאלית על החזה ויד ימינך על גבי שמאל באימה וביראה כעומד לפני המלך לקבל תוספת קדושת שבת ותתחיל מזמור לדוד רבו לה' בני אלים וכו' כולו בנעימה. ואח"כ תאמר ג"פ באי כלה באי כלה באי כלה. ב"פ הראשונים בקול רם. ובאי כלה השלישי בלחש שבת מלכתא. ואח"כ תאמר מזמור שיר ליום השבת כולו ואח"כ תאמר ה' מלך גאות לבש עד לאורך ימים. אח"כ תלך לביתך ותתעטף בציצית. ותקיף השולחן עד שתחזור לומר כל הסדר שאמרת בשדה. ואח"כ תקרא ד' פריקים הראשונים במסכת שבת ואח"כ תסתכל באור הנר ותרלך להתפלל ערבית.

ואחר

לב

ואח"כ ירחיל זה המזמור שיש בו שבעה קולות שאמר דוד המלך ע"ה כנגד שבעת ימי בראשית.

לשם יחיד קודשא בריך הוא ושכינתיה (יאהדונהי) בדחילו ורחימו (יאהחוייה) ורחימו ודחילו (איהחוייה) ליחדא שם י"ה בוי"ה שלים בשם כל ישראל בואו ונצא לקראת שבת מלכתא לחקל תפוחין קדישין. **מְזֻמָּר לְרֹדֶר הָבוּ לַיהוָה יַאֲהֹדוּהִי בְּנֵי אֱלִים הָבוּ לַיהוָה יַאֲהֹדוּהִי כְּבוֹד וְעֹז: הָבוּ לַיהוָה יַאֲהֹדוּהִי כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוִּי לַיהוָה יַאֲהֹדוּהִי בְּהִדְרַת קִדְשׁ: קוֹל (כנגד יום א') יִתְּלוּ אֲדָנִי יַאֲהֹדוּהִי עַל הַמַּיִם אֵל הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוָה יַאֲהֹדוּהִי עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל (כנגד יום ב') יִתְּלוּ אֲדָנִי יַאֲהֹדוּהִי בַכַּח קוֹל (כנגד יום ג') יִתְּלוּ אֲדָנִי יַאֲהֹדוּהִי בְּהֶדֶר: קוֹל (כנגד יום ד') יִתְּלוּ אֲדָנִי יַאֲהֹדוּהִי שֶׁבַר אֲרָזִים וַיִּשְׁבַּר יְהוָה יַאֲהֹדוּהִי אֶת אֲרָזֵי הַלְבָּנוֹן: וַיִּרְקִי־הֶם כָּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׁרְיוֹן כָּמוֹ בֶּן רְאֵמִים: קוֹל (כנגד יום ה') יִתְּלוּ אֲדָנִי יַאֲהֹדוּהִי חֵצֵב לְהַבֹּרֶת אֵשׁ: קוֹל (כנגד יום ו') יִתְּלוּ אֲדָנִי יַאֲהֹדוּהִי יַחִיל מְדָבָר יַחִיל יְהוָה יַאֲהֹדוּהִי מְדָבָר קִדְשׁ: קוֹל (כנגד יום ז') יִתְּלוּ אֲדָנִי יַאֲהֹדוּהִי יַחֲלִיל אֵילֹת וַיִּחַשֵּׁף יַעֲרֹת וּבְרִיכָלוֹ כָּלוֹ אָמַר כְּבוֹד: יְהוָה יַאֲהֹדוּהִי לַמַּבּוּל יֵשֶׁב וַיִּשָּׁב יְהוָה יַאֲהֹדוּהִי מִלֵּךְ לְעוֹלָם: יְהוָה יַאֲהֹדוּהִי עֹז לַעֲמוֹ יִתֵּן יְהוָה יַאֲהֹדוּהִי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:**

ואומר תפלת ר' נחוניא בן הקנה בכוונה גדולה.

א אֲנָא בְּכַחַי. גְּדִלַת יְמִינִי. תַּתִּיר צְרוּרָה (אבגיתח)
ב כִּבְל רַגְלִי. עֲמִידָה שְׁגָבְנוּ. מְהֵרָנִי נִזְרָא: (קדשסו)

מבט שבת

רנא

ג נא גבור. דורשי יחודך. כבבת שמרם : (נגדיכש
 ד ברכם מחרם. רחמי צדקתך. תמיד גמלים : (בטריצחג)
 ה חסין קדוש. ברוב טובך. נהל עדתך : (חקב"סנע)
 ו יחיד גאה. לעמך פנה. זוכרי קדושתך : (יגליסוק)
 ז שועתנו קבל. ושמע צעקתנו יודע
 תעלומות : (סקי"צית)

ואמר בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד : ע"כ

אין אומרים כמה מדיקין ביום טוב שחל להיות בערב שבת.
 וכן כחול המועד, ובערב שבת חנוכה, ובבית האכל.

במה מדיקין ובמה אין מדיקין. אין מדיקין לא
 בקבש ולא בחוסן ולא בכקה. ולא בפתילת
 הא"ב. ולא בפתילת המדבר. ולא בירוקה שעד פני
 המים. לא בגפת ולא בשעה. ולא בשמן חיק ולא
 בשמן שרפה. ולא בא"ת. ולא בחלב. נחום הפרי
 אומר מדיקין בחלב מבשר וחקמים אומרים אחר
 מבשר ואחר שאינו מבשר אין מדיקין בו : אין
 מדיקין בשמן שרפה ביום טוב. רבי ישמעאל אומר
 אין מדיקין בעטרן מפני כבוד השבת. וחקמים
 מתירין בכל השמים בשמן שמשמין בשמן אגוזים
 בשמן צנונות בשמן דגים בשמן פקועות בעטרן ובגפס
 רבי מרפון אומר אין מדיקין אלא בשמן זית בלבד.
 כל היוצא מן העץ אין מדיקין בו אלא פשתן וכד
 היוצא מן העץ אינו מממא טומאת אה"ים אלא פשתן :
 פתיחת הפגר שקפדה ולא הכהבה. רבי אליעזר אומר
 מממא היא ואין מדיקין בה. רבי עקיבא אומר
 מהורה היא ומדיקין בה : לא יקוב אדם שפופרת

קב"ת שבת

רנב

שֶׁךְ בִּיצָה וַיִּמְדָּאָהּ שְׁמֹן וַיִּתְּנָהּ עַל פִּי הַנֵּר. בְּשָׂבִיר
שֶׁתִּהְיֶה מִנְטָפֶת. וַאֲפִירוּ הִיא שֶׁךְ תָּרַם. וְרָבִי יְהוּדָה
מֵתִיר. אֲבָל אִם חֲבֵרָה הֵיוּצֵר מִתְחַלֶּה מִתֵּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא
כְּפִי אַחֵר : לֹא יִמְדָּא אָדָם קֶעֱרָה שְׁמֹן וַיִּתְּנָה בְּצֵר
הַנֵּר וַיִּתֵּן רֹאשׁ חֲפְתִּיקָה בְּתוֹכָהּ בְּשָׂבִיר שֶׁתִּהְיֶה שׂוֹאֵבֶת.
וְרָבִי יְהוּדָה מֵתִיר : תִּמְכֹּכֶת אֶת הַנֵּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא
מִתְיָרָא מִפְּנֵי גוֹיִם מִפְּנֵי דְסָטִים מִפְּנֵי רוּחַ רָעָה
מִפְּנֵי הַחוּלָה שְׂשִׁשׁ פָּטוּר. כָּחֶם עַד הַנֵּר כָּחֶם עַד
הַשְּׁמֹן כָּחֶם עַד הַפְּתִיקָה חַיִּיב. וְרָבִי יוֹסִי פּוֹמֵר בְּכֶבֶן
חוּץ מִן הַפְּתִיקָה מִפְּנֵי שֶׁהוּא עוֹשֶׂה כָּחֶם. עַד שֶׁרֹשׁ
עֲבִירוֹת גִּשְׁיִם מִתּוֹת בְּשַׁעַת דִּדְתָן. עַד שֶׁאֵינָן זְהִירוֹת
בְּנֵדָה. וּבַחֲבֵרָה. וּבְהַדְלָקַת הַנֵּר : שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים צָרִיךְ
אָדָם לִזְמֹר בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ עֶרֶב שַׁבָּת עִם תְּשֻׁבָה. עֲשֶׂרְתָּן.
עֲרֵבְתָּן. הִדְלִיקוּ אֶת הַנֵּר. סָפַק תְּשֻׁבָה סָפַק אֵינָה תְּשֻׁבָה
אֵין מַעֲשָׂרִין אֶת הַנֵּדָא. וְאֵין מַטְבִּילִין אֶת הַכֵּלִים. וְאֵין
מְדַלִּיקִין אֶת הַנֵּרוֹת. אֲבָל מַעֲשָׂרִין אֶת הַנֵּדָא וּמַעֲרֵבִין.
וְמוֹמְנִין אֶת הַתַּמִּין :

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא תלמידי חכמים מרבים שלום
בעולם שנאמר וכל בניך למודי יי ורב שגום בניך. אר
תקרי בניך אלא בניך : יהא שלום בחיך שדוה בארמנותיך :
דמען אחי ורעי אדברה נא שלום כך : דמען בית יי אלהיני
אבקשה טוב דך : וראה בנים דבניך שלום עד ישראל : שדום
רב לאוהבי תורתך ואין למי מכשול. יי עז דעמי יתן יי יברך
את עמו בשלום :

ואומרים קדיש ורבנן תמצא לעיל דף קל"ז.

פיוט נאה ומשובח ברוב הרשבות אשר אבר דהרב הכולל
האלהי כמוהר"ר שלמה הלוי אלקבץ ז"ל. שהיה בעיר ואם
בישראל ארץ צני לכל המדצות תבנה ותכונן במהרה בימינו.
ושמו חתום בראשו.

לָכָה דוֹדִי לְקִבֵּאת בִּלְהָ. פָּנֵי שַׁבָּת נִקְבְּלָה :

שְׁמֹר וְזָכוֹר בְּדַבּוֹר אֶחָד. הַשְׁמִיעֵנוּ אֵל הַמְּיוֹחֵד.
יְהוָהנִה יֵאֱהֹדוֹנֵהי אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד. לְשֵׁם וּלְתַפְאֲרַת
וּלְתַהֲלָה :

לְקִבֵּאת שַׁבָּת לָכֹו וְנִלְכָּה. כִּי הִיא מְקוֹר
הַבְּרָכָה. מֵרֹאשׁ מְקָדֶם גְּסוּבָה. סוֹף מַעֲשֵׂה
בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה :

מְקַדֵּשׁ מְלֶכֶךְ עִיר מְרוּבָה. קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ
הַהִפְכָּה. רַב לָךְ שַׁבָּת בְּעַמְּךָ הַבָּכָה. וְהוּא
יִחְמֹל עָלֶיךָ תַּחֲלָה :

הַתְּנַעֲרִי מֵעַפְר קוּמִי. לְבָשִׁי בְּגָדֵי תַּפְאֲרָתֶךָ
עֲמִי. עַל יַד בֶּן יִשִּׁי בֵּית הַלְחָמִי. קִרְבָּה אֵל
נִפְשִׁי גְאֻלָּה :

הַתְּעוֹרְרִי. הַתְּעוֹרְרִי. כִּי בָא אֲוֶרֶךְ קוּמִי אֲוֶרֶי.
עוֹרֵי עוֹרֵי שִׁיר דְּבָרִי. כְּבוֹד יְהוָהנִה יֵאֱהֹדוֹנֵהי
עָלֶיךָ נִגְלָה :

לֹא תִבּוֹשִׁי וְלֹא תִבְלָמִי. מֶה תִּשְׁתַּחֲוִי וּמֶה
תִּתְהַמֵּי. כֹּךְ יִחַסֵּי עֲנִי עֲמִי. וְנִבְרָתָה עִיר
עַל תַּלָּה :

וְהָיוּ לְמַשְׁפָּה שׁוֹסֶדֶ. וְרַחֲמֵי כָּל מְבֻלָּעִיד.
יִשִּׁישׁ עָלֶיךָ יִאֲדֹהֶיךָ. בְּמַשׁוֹשׁ חֲתָן עַל
בִּלְהָ :

מבט שבת

רנר

יָמִין וְשִׁמְאֵל תִּפְרוּצִי. וְאַתָּה יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ
תַּעֲרִיצִי. עַל יַד אִישׁ בֶּן פְּרָצִי וְנִשְׁמָחָהּ
וְנִגְלָהּ :

כשאומר בואי בשלום מנהג נכון לקום בגילה יתירה
באי בשלום עֲטָרַת בַּעֲלָהּ. גַּם בְּשִׁמְחָה בְּרָנָה
וּבְצִהְלָהּ. תוֹךְ אֲמוּנִי עִם סָגְלָה :
(בקול) באי פֶלָה מִימִין באי פֶלָה מִשְׁמָאל
תוֹךְ אֲמוּנִי עִם סָגְלָה :
(בלחש) באי פֶלָה. מִן הָאֲמִצָּע (שבת מנוחה) שֶׁבֶת מְלֻכְתָּא :
ברוך ה' אשר נתן מנוחה לַעֲמֹ יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם
שַׁבַּת קֹדֶשׁ :

אמירת מזמור שיר ליום השבת היא עיקר קבלת שבת, ולכן ראוי לאמרו
מעומד בגנינה ושמחה רבה.
יכוין לקבל תוספת נפש

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת : מִזְמוֹר לְיְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ
וְיִזְמְרוּ שִׁמְחָה עֲלֵיוֹן : דְּהַגִּיד בַּבִּקְר חֲסִידָהּ וְאֲמוּנָתָהּ
בְּדִלּוֹת : עָלֵי עֲשׂוֹר וְעָלֵי נֶגֶב עָלֵי הַגִּיּוֹן בְּכַנּוֹר :
כִּי שִׁמְחָתִנִּי יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ בְּפִעֲלָהּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיהָ אֲבָנִן :
מִחַ גִּדְּרוּ מַעֲשֵׂיהָ יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ יֵאָהֳדוּנָהּ מֵאֵד עֲמָקוֹ מִחֲשׁוֹבוֹתֶיהָ :
אִישׁ בַּעַר לֹא יָדַע וְכִסִּי לֹא יָבִין אֶת־זֹאת : בִּפְרֹחַ
רִשְׁעִים פֶּמֶן עֲשָׂב וַיִּצְּצוּ כָּר פֶּעֶלִי אֲנִי דְהַשְׁמַדִּם עָרֵי־
עַר : וְאַתָּה מָרוֹם לְעוֹקֶם יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ יֵאָהֳדוּנָהּ : כִּי הִנֵּה
אֵיבֶיךָ יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ יֵאָהֳדוּנָהּ כִּי־הִנֵּה אֵיבֶיךָ יֵאָהֳדוּנָהּ יֵאָהֳדוּנָהּ :
כָּר פֶּעֶלִי אֲנִי : וְתָרַם כְּרָאִם קָרְנֵי בְּדוֹתֵי בִשְׁמֹן רֶעֶנִן :
וְתַבַּט עֵינֵי בִשְׁוֹרֵי בָקָמִים עָלֵי מַרְעִים תִּשְׁמַעְנָה אֲזִנִּי :

צִדִּיק כִּתְמָר יִפְרַח כְּאֶרֶז בְּכִנּוּן יִשְׁגָּה : שְׁחֹלִים בְּבֵית
 יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה בְּחִצּוֹת אֵלֵינוּ יִפְרִיחוּ : עוֹד יִנּוּבוֹן
 בְּשִׁיבָה דְּשָׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ : דְּבִגְדֵי כִּי יִשָּׁר יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה
 צוּרֵי וְלֹא עֲזָתָהּ בּוֹ :

יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה מְקָה גְּאוֹת דְּבֶשׁ לְבָשׁ יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה
 עַז הַתְּאֵזֶר אֶף-תִּכּוֹן תִּכְבֵּד בְּלִ-תְּמוֹט : נְכוּן
 כְּמֵאֵד מֵאֵז מְעֹקֶם אֶתָּה : נִשְׁאֹו נְהָרוֹת | יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה
 נִשְׁאֹו נְהָרוֹת קוֹקֶם יִשְׁאֹו נְהָרוֹת דְּכָכִים : מְקָרוֹת | מִים
 רְבִים אֲדִירִים מְשַׁבְּרִים אֲדִיר בְּמָרוֹם יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה
 עֲדִיתִיךָ | נֶאֱמָנוּ מֵאֵד ? בֵּיתְךָ נֶאֱמָנוּ קִדְשׁ יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה
 דְּאֶרֶךְ יָמִים :

ערבית של שבת

א בעיש מקדימין להחפול ערבית יותר מבימות החול. ובסלג חמנחה
 יכול להדליק נר שבת ולקבל שבת ברסלת ערבית ולאכול מיד.

שיע ס' רס"ו.

ב הנוהגים להתפלל ערבית של שבת מבעוד יום צריכין לחזור ולקרוא
 קיש בצאת הכוכבים והיא זמנה דלא נסקו כלל בקריאת שמע דיממא
 ועל כן כשיגיע חצי שעה סמוך לזמן קיש אסורין להתחיל
 לאכול. מג"א שם :

בשבת צריך להתפלל בעינים סגורות או מתוך הספר. ואומר השיץ בניגון.
 לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה (יאהדונהי) בדחילו ורחימו
 (יאההיהה) ורחימו ודחילו (איההיהה) ליחדא שם י"ה ב"ה ביחודא
 שלי"ם (יהוה) בשם כל ישראל חנה גנחנו באים להתפלל תפלת
 ערבית של שבת קודש שתקן יעקב אבינו סבא קדישא ע"ה
 עם כל המצות הכלולות בה לחקן את שורשה במקום עליון
 לעשות

לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשור רצון בוראנו (ולהאיר אורים גדולים בעולמות עליונים למעלה ובאורך נראה אור חוספת הרוח בעניית ברכו וחוספת הנשמה באמור ופרוס עלינו סוכת רחמים ושלום ואחה בסובך תשוב תחשב לתפלות הנדחות עם קדושת תפלה זו להיות צורה לראשך.

ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות (יכוין שקוציר)
 יתגבר ויתקדש שְׁמִיהּ רַבָּא (כאן יענה אָמֵן א' ויכוין אידהנוי'ה
 גי' אמן) בְּעֶזְרָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיהּ וַיִּמְדִּיהּ מְלַכּוּתִיהּ
 וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנִיהּ וַיִּמְרַב מְשִׁיתִיהּ. (אמן ב' ויכוין אידהנוי'ה) בְּתִיּוֹן
 וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶזְרָא וּבְיָמֵן קָרִיב
 וְאֶמְרוּ (אמן ג' ויכוין אידהנוי'ה ויאמר עד דאמירן בעלמא) אָמֵן :
 יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַבְדֵּם וְלְעַמִּי עֲזֵמְיָא יִתְבָּרַךְ
 וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְחַדֵּר וַיִּתְעַבֵּר
 וַיִּתְהַקֵּר שְׁמִיהּ דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמן ד' ויכוין אידהנוי'ה)
 דְּעֵינָא מִן כָּד בְּרַבְתָּא. שִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא. וְנִחַמְתָּא. דְּאִמְרִין
 בְּעֶזְרָא. וְאֶמְרוּ (אמן ה' ויכוין אידהנוי'ה) אָמֵן :

ואומר החזן

בְּרַכּוּ אֶת יְהוָה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה הַמְּבֹרָךְ :

יכוין לקבל תוספת רוח

בעוד שהשיץ מאריך בניגון אומרים הקהל אלו ב' הפסוקים כנגד הנשמה יתירה.

לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי: השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני :

וצריך לענות בשמחה יתירה ויכוין :

בְּרוּךְ נִפְשׁ יְהוָה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה הַמְּבֹרָךְ נשמה

לְעוֹלָם חיה וְעַד יְחִידה :

וחזור חשיץ ברוך ה' וכו'

א. יאמר מעריב ערבים כחכמה ויפסיק. ואח"כ יאמר פוחח שערים
בתבונה ויפסיק, ואח"כ יאמר משנה עתים וכו' (האריי זיל)
וצריך להפסיק בין ברקיע כרצונו ובין בורא יומם ולילה. (ס' עמק
ברכה מגיא :

ב. זה לשון ש' הכוונות דף ס"ח סוף ע"ד להורות כי יש חוססות
קדושה ערה בליל שבת מבלייל החורל לכן נרצו לומר ברכות
ק"ש בנועם ובחן טוב ובקול נעים.

והאריי זיל היה מרים קולו בברכות של קריאת שמע בשבת
ברוך אתה יהוה יהוה אחד יאהדונהי אלהינו מלך העולם אשר
בדברו מעריב ערבים בחדקיה פותח שערים
בתבונה משנה עתים ומתקין את הימים. ומסדר את
הפוכים. במשמרותיהם ברקיע כרצונו בורא יומם
ולילה גורר אור מפני חשך וחשך מפני אור. המעביר יום
ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה יהוה יהוה אחד יאהדונהי
נבארת שמו. ברוך אתה יהוה יהוה אחד יאהדונהי המעריב
ערבים :

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת. תורה
ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת.
על בן יהוה יהוה אחד יאהדונהי אלהינו בששכנו ובקומנו
נשים בתקיע ונשמח ונעלוז בדברי תלמוד
תורתך ומצותיך וחקותיך לעולם ועד. כי הם
חינו ואורך ימינו. ובהם נהנה יומם ולילה
ואהבתך לא תסור ממנו לעולמים. ברוך אתה
יהוה יהוה אחד יאהדונהי אוהב את עמו ישראל :

יוד. הי. ויו. הי.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֶחָד יְהוָה אֶחָד

יְהוָה אֶחָד יְהוָה אֶחָד

לֹא יִהְיֶה לָּךְ אֱלֹהִים אֲחֵרִים.

בלחש בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : ע"כ

צריך להפסיק בין עול מלכות שמים לעול מצות

וְאַתָּה יְהוָה (יכוין לקיים מצות עשה אהבת ה') אַתָּה

יְהוָה אֶחָד יְהוָה אֶחָד יְהוָה אֶחָד

וּבְכָל-נַפְשֶׁךָ וּבְכָל-מְאֹדֶךָ : וְהָיוּ חֲדָבְרִים

הָאֵלֹהִים אֲשֶׁר אֲנִי מְצֹוֶה הַיּוֹם עֲלֵי-

לְבָבְךָ : וְשִׁנְתָּם לְבָבְךָ וְדַבַּרְתָּ בָּם

בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלַכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ

וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ : וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל-יָדְךָ

וְהָיוּ לְטֹטַף רַת בְּיָן עַיִנֶיךָ :

לֹא תַחֲמוּד וּכְתֹבָתָם עַל-מִזְוֹת בֵּיתְךָ וּבִשְׁעֶיךָ :

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שְׁמִיעוּ אֶל-מִצְוֹתֵי אֲשֶׁר

אֲנִי מְצֹוֶה אֹתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת

יְהוָה אֶחָד יְהוָה אֶחָד יְהוָה אֶחָד

לְבָבְכֶם וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם : וְנִתְּתִי מִטְר-אֲרָצְכֶם

בְּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמִלְקֹושׁ לֹא תִגְנוּב וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ

וְתִירֶשֶׁךָ וַיִּצְהָרְךָ : וְנִתְּתִי עֵשֶׂב. בְּשָׂדְךָ

לְבַהֲמֹתָם וְאֵבְלָתָם וְשֹׁבְעֹתָם : הַשְׁמֵרוּ לָכֶם פֶּן־
 יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסִרְתֶּם וְעַבְדְּתֶם אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם : וְחָרָה יִסְסִיק מֵעַם אֶרֶץ
 יְהוָה וְאֶהְרֹנְהִי בָכֶם וְעֶצֶר אֶת־הַשָּׁמַיִם
 וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר : וְהָאֵל מָה לָּא תִתֵּן אֶת־
 יְבוּלָהּ לֹא תִרְצַח וְאֵבְדְּתֶם מִחֵרָה מִעַל הָאָרֶץ
 הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה יֶהְיֶה יֶהְיֶה וְאֶהְרֹנְהִי נֹתֵן לָכֶם :
 וְשִׁמְתֶם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־
 נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרְתֶם אֹתָם לְאוֹת עַל־יְרֵכְכֶם
 וְהָיוּ לִּי טוֹט פֶּתַח בֵּין עֵינֵיכֶם :
 וְדַמְדַּמְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
 בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ
 וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ : וְכִתְבֹתֶם עַל־מְזוֹזוֹת
 בֵּיתְךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ : כְּבֹד אֶת אֲבִיךָ

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע (צִדִּיק לַחֲסִידִים הַעֲיִין) יְהוָה וְאֶהְרֹנְהִי
 לְאַבְתִּיכֶם לְתֹתָם לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־
 הָאָרֶץ :

וַיֹּאמֶר יְהוָה וְאֶהְרֹנְהִי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם
 צִיצִית עַל־כְּנָפֵי בְגֵדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנִתְּנוּ עַל־

צִיצַת הַכֶּנֶף פְּתִיל תְּכֵלֶת : וְהָיָה לָכֶם לְצִיצַת
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת
יְהוָה וְאֶהְדוּנְהִי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם לֹא חֲנֹף
וְלֹא־תִתְּלוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶּם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם
אֲשֶׁר־אֵתֶם זָנִים אַחֲרַי הֵם־
זְכוּר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לִמְעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־
כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם :
אֲנִי יְהוָה וְאֶהְדוּנְהִי אֵלֵיכֶם יְכוּיֹן לְקִיָּם מִצְוֹת
עֲשֵׂה זְכוּרֹת יְצִיאַת מִצְרַיִם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לְהוֹיֹת לָכֶם לֵאלֹהִים לֹא רִחַנָה בְרֶדֶךְ
אֲנִי יְהוָה וְאֶהְדוּנְהִי אֵלֵיכֶם : אֱמֶת

וְחֹזֶר הַשִּׁיץ וְאוֹמֵר

יְהוָה וְאֶהְדוּנְהִי אֵלֵיכֶם

אֱמֶת. וְאֶמְנֶה כָּל זֹאת וּמִיָּם עָלֵינוּ : בִּי הוּא
יְהוָה וְאֶהְדוּנְהִי אֵלֵינוּ וְאֵין וּלְתוֹ. וְאֶנְחֵנוּ
יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ : הַפּוֹנֵנוּ מִיַּד מְקַדִּים חַגּוֹאֲלֵנוּ מִלְּבָנֵי מִבְּרָה
כָּל עֲרִיצִים : הָאֵל הַנִּפְרַע לָנוּ מִצְרֵינוּ. הַמְּשַׁלֵּם
גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ : הַשֹּׁשׁ נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים
וְלֹא גֵתֵן לַמּוֹט בְּגִלְנוּ. הַמְּדַרְיָנוּ עַל בְּמוֹת
אוֹיְבֵינוּ. וְיָהּ קָרְגָנוּ עַל כָּל שׂוֹנְאֵינוּ. הָאֵל
הַעוֹשֶׂה לָנוּ נִקְמָה בַּפְּרָעָה. בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים
בְּאֶדְמַת בְּנֵי חָם. הַמְּבַקֵּה בְּעֶבְרַתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי
מִצְרַיִם. וַיֵּצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵירוֹת
עוֹלָם. הַמְּעֲבִיר בְּנֵיו בֵּין גִּזְרֵי יָם סוּף. וְאֶת

וְרִדְפֵיהֶם וְאֵת שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע. רָאוּ
בָנִים אֶת גְּבוּרָתוֹ שֶׁבָחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ וּמַלְכוּתוֹ
בְּרָצוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם: מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לִךְ עָנּוּ
שִׁירָה בְּשִׁמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלָם. מִי־כַמְכָּה |
בָּאִלִּים יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהּ מִי כַמְכָּה גָּאֹדֶר בְּקֹדֶשׁ
נוֹרָא תְהִלָּת עֲשֵׂה־פֶלֶא : מַלְכוּתְךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהּ
יֵאָהֲדוּנֵהּ אֱלֹהֵינוּ רָאוּ בְּנֵיךְ עַל־הֵים יַחַד כָּלָם
הוֹדּוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהּ | יִמְלֹךְ
לְעוֹלָם וָעֶד : וְגָאֹדֶר כִּי־פָדָה יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהּ יֵאָהֲדוּנֵהּ
אֶת־יַעֲקֹב וְגָאֹדֶר מִיַּד חָזַק מִמֶּנּוּ בְּרוּךְ | אֶתְּהָ
יְהוָה יֵאָהֲדוּנֵהּ גָּאֹדֶר יִשְׂרָאֵל

א. ברכת השכיבנו אומרים אותה מיושב כן כרזוב בש' הכוונות
דף גיב ע"ג.

ב. אין לומר ופרוס סוכת רחמים. ולא לחחום הפורס סוכת רחמים
ושלום. וכן מרן בש"ע כתב הנוסח ופרוס סוכת שלום וכו' הפורס
סוכת שלום וכו' (שירי ברכה סי' רס"ז).

הַשְּׂבִיבֵנוּ אֲבִינוּ לְשָׁרוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִקְּבָנוּ דְחִים טוֹבִים
וְלִשְׁלֹם וּפְרוּשׁ עָגִינוּ סִפְת שְׂרוּמָךְ וְתִקְנֵנוּ
מִקְּבָנוּ בַּעֲצָה טוֹבָה מִקְּבָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן
שְׁמֶךָ וְהִגֵּן בְּעֲדָנוּ וּפְרוּשׁ נִכּוֹן לִקְבֹּל תִּסְפֹּת נִשְׁמָה עָגִינוּ
וְעַד יְרוּשָׁלַם עֵרֶךְ סִפְת שְׂרוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
יֵאָהֲדוּנֵהּ הַפּוֹרֵשׁ סִפְת שְׂרוֹם עָגִינוּ וְעַד כָּךְ עָמּוּ יִשְׂרָאֵל
וְעַד יְרוּשָׁלַם אָמֵן :

יש נוהגין לקים להרפול בשבת באמירת ושמרו בני ישראל את
השבת. ורוא מנהג נכון.

וְשָׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשִׂית אֶת־
הַשַּׁבָּת לְדֹלֶתָם בְּרִית עוֹלָם : בְּיָמֵינוּ

וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ הָיָא קְדוֹלָם בִּי-שֵׁשֶׁת
יָמִים עָשָׂה יְהוָה יִחְדָּדָהּ יֵאָדוּנָהּ אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-
הָאָרֶץ וּבָיִם הַשְּׂבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ :

ואומר החזן :

יִחְדָּדֵל וַיִּתְקַדֵּשׁ שָׁמַיָּהּ בָּרָא (כאן יענה אמן א' ויכוין
אידהנוי"ה גימ' אמן) בְּעֶלְמָא דִּי בָרָא בְרֻעוּתִיהּ
וַיִּמְדִּיךָ מַלְכוּתִיהּ. וַיַּעֲמַח פּוֹרְקָנֶיהּ. וַיִּמְרַב
מְשִׁיחֵיהּ. (אמן ב' ויכוין אידהנוי"ה) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמִיכוּן
וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְגָּא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ
(אמן ג' ויכוין אידהנוי"ה ויאמר עד דאמירן בעלמא) אָמֵן :
יְהֵא שָׁמַיָּהּ בָּרָא מְבָרַךְ לְעַלְמָא וּלְעַלְמֵי עֲלַמָּא
יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדָּל שָׁמַיָּהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא (אמן ד' ויכוין אידהנוי"ה) לְעֵיכָא מִן כָּל בְּרֵכְתָא
שִׁירְתָא תְּשַׁבְּחָתָא וְנִתְמַתָּא בְּאַמִּירָן בְּעֶלְמָא
וְאָמְרוּ (אמן ה' ויכוין אידהנוי"ה) אָמֵן :

אדון הכל. יֵאָדוּנָהּ. הִיא הוּא וְהִיא

בְּאֶדְנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהַדָּתְךָ :

חיבורתיה מ"ב

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָדוּנָהּ יֵאָדוּנָהּ (יא) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי אֲבֹתֵהֶם. אֱלֹהֵי יִצְחָק. וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסִדִּים
מִזִּבְּחֵי קוֹנֶה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵּי אֲבוֹת. וּמֵבִיא גּוֹאֵל
לְבָנֵי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

בשבת חשובה אומרים

זָכַרְנוּ יְחִיִּים, מִקֵּד חֶפֶץ בְּחַיִּים, בְּתִבְנוּ בְּסֶפֶר חַיִּים. וְמִעֲנֶה
אֱלֹהִים חַיִּים :

אם לא אמר ונזכר קודם שאמר ה' חוזר ואם אחר ה' אינו חוזר

מִקֵּד עֲזָר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה
(הד) מִגֵּן אֲבִרָה :

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנִי, מְחִיָּה מֵתִים. אַתָּה רַב
לְהוֹשִׁיעַ (בקיז מוריד תפיל) (ואם אמר משיב הרוח מחזירין
אותו) (בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם) (ואם אמר מוריד
הטל אין מחזירין אותו) מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחִיָּה מֵתִים
בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ גּוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים
וּמְתִיר אֲסִירִים, וּמְקִים אֱמוּנָתוֹ לִישְׁגֵי עֶפְרָיִם.
כְּמוֹדָא בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי דוֹמָה לָךְ מִלָּד מִמִּית
וּמְחִיָּה וּמְצֻמִּים יְשׁוּעָה :

בשבת חשובה אומרים, ואם לא אמרו אינו חוזר

מִי כְּמוֹדָא אֲב הַרְחֵק מִן זִכְרֵי יְצוּרֵי בְּרַחֲמִים לְחַיִּים :
וּנְאֻמָּן אַתָּה לְתַחֲנוּן מֵתִים, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
יְהוָה מְחִיָּה הַמֵּתִים :

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמּוֹךְ קְדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכָל־יּוֹם
יְתַלְלוּךָ סָלָה : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
הָאֵל הַקְדוֹשׁ :

בשבת חשובה אומרים (המקלך הקדוש) :

ואם שכח ולא אמרו או שהוא מסופק ולא זכר תוך כדי דבור חוזר
לראש התפלה :

יזהר האדם מאד ברפלותיו בשבת שלא לבא לכלל טעות
להרחיק אתה חונן שאינו סימן טוב לו והיא ברכה שאינה
צריכה, לכן טוב להחפול רמיד בסידור ולשים כל מעיניו
כולי האי ואולי שיתפלל כהוגן, (שליה ואחרונים).

אתה

אתה קדשתי את יום השביעי לשמך. יפסיק תכלית
מעשה שמים וארץ. וברכתו מכל הנמים.
וקדשתו מכל הזמנים וכן כתוב בתורתך :

ויקדש השמים והארץ וכל צבאם : ויכל אלהים
ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבות
ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה :
ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו
כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא
אלהים לעשות : (סידאמת)

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם
מקדשי שביעי. בלם ישבעו ויתענגו
מטובך. והשביעי רצית בו וקדשתו. תמדת נמים
אותו קראת. וזכר למעשה בראשית :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו.
קדשנו במצותיך שים חלקנו בתורתך
שבענו מטובך. שמח בפשנו בישועתך. וטהר
לבנו לעבודך בנאמת. והנחילנו יתואדנה יאהדונה
אלהינו באתהבך וברצון שבת קדשך. וינוחו בה
כל ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה יתואדנה
יאהדונה מקדש השבת :

רצה יתואדנה יאהדונה אלהינו בעמך ישראל
ולתפלתם שעה והשב העבודה לדביר
ביתך ואשי ישראל ותפלתם (מהרה) באתהבך
תקבל ברצון ותחי לרצון תמיד עבודת ישראל
עמך :

בראש חדש ובחול המועד אומרים יעלה ויבא ואם לא אמרו מחזירין

אותו חוץ מערבית של לילי ראש חדש

אָרְחֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲקֹב וַיְבָא וַיִּגַּע וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה

וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר וַיִּזְכֶּנּוּ וַיִּזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ.

זָכְרוּן יְרוּשָׁלַם עִירָהּ. וַיִּזְכְּרוּן מְשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עֲבָדָהּ. וַיִּזְכְּרוּן כָּל

עַמָּהּ בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּפְּגִיף כִּפְּגִטָּה כְּטוֹבָה. לָחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים

בראש חדש ביום ראש חדש הזה.

בחוה"מ פסח ביום חג המצות הזה ביום מקרא קדש הזה.

בחוה"מ סוכות ביום חג הסוכות הזה ביום מקרא קדש הזה.

דברים בו עלינו ודחשיענו :

זָכְרֵנוּ יְהוָה (יהוה) יֵאָדוֹנָהּ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ כְּטוֹבָה וּפְקָדָנוּ בּוֹ

כְּבָרָהּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. בְּדָבָר יִשׁוּעָה וּרְחֻמִּים.

חֹסֶם וְחַנּוּן וְחַסֵּד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֱלֹהֶיךָ עֲיִנֵּינוּ.

כִּי אֵל מְקֹדֶה חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה :

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. תַּחֲפֹץ בָּנוּ וְתַרְצֵנוּ

וְתַחַנּוּנֵנוּ עֲיִנֵּנוּ בְּשׂוֹכֶה לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָדוֹנָהּ יֵאָדוֹנָהּ הַמַּחְזִיר לְשִׁכְנָתוֹ

לְצִיּוֹן :

מוֹדִים אֲנִחנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְהוָה (יהוה) יֵאָדוֹנָהּ (ונ)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּרֵנוּ

צוּר חַיִּינוּ וּמִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא. לָלֶךְ נָלַךְ נוֹדָה

לָךְ וּנְסַפֵּר תִּהְלָתְךָ. עַל־חַיִּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ

וְעַל גְּשָׁמֵינוּ הַמְּקוֹדֹת לָךְ. וְעַל־גְּפִיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם

עָמְנוּ וְעַל־נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־

עֵת. עָרַב וְבָקַר וְצִהָרִים. הַטוֹב כִּי־

לא-כלו בַּתְּמִיד הַמִּרְחֵם בִּי-לֹא תִמּוּ תַּסְדִּידָהּ כִּי
מַעֲוָלִם קִינּוּ לָךְ :

בַּתְּנוּכָהּ וּבְסוּרִים אוֹסְרִים כֹּאן עַל הַנְּסִים. וְאִם לֹא אָמְרוּ וְזָכַר קוֹדֶם
שֶׁאָמַר ה' שֶׁל חַתִּימַת הַבְּרָכָה חֲזוֹר. וְאִם אָמַר ה' אֵינִי חֲזוֹר
עַל הַנְּסִים וְעַד הַפְּרָקָן. וְעַל הַנְּבִירוֹת. וְעַד
הַתְּשׁוּעוֹת וְעַד הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַנְּחִמּוֹת
שֶׁעָשִׂיתָ לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הֵעָלָם בְּזִמְנָהּ הַזֶּה :

לסורים

לחנוכה

בַּיָּמִי מִתְּתִידָהּ בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן
גָּדוֹל חֲשֹׁמוֹנָאִי וּבָנָיו
כִּשְׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹנָן הַרְשָׁעָה
עַד עַמּוּדָה יִשְׂרָאֵל שֶׁכָּתָב
סִתּוּרָתָהּ וְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי
רִצּוֹנָהּ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
עֲמַדְתָּ דָּהֵם בְּעֵת צָרָתָם.
רַבְּתָּ אֶת רִיבָם. דִּנְתָּ אֶת
דִּינָם נִקְמַתָּ אֶת נִקְמָתָם
מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בִּיד חֲלָשִׁים.
וְרַבִּים בִּיד מַעֲטִים. וְרָשָׁעִים
בִּיד צְדִיקִים. וְנִמְאִים בִּיד
מְהוּרִים. וְנֹרִים בִּיד עוֹסְקֵי
חֲוָרָתָהּ. דָּךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל
וְקָדוֹשׁ בְּעוֹדְמָהּ. וְדַעַמָּה יִשְׂרָאֵל
עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפְרָקָן כְּהִיּוֹם הַזֶּה. וְאַחֲרַיִךְ כָּאֵן
כְּנִיָּה דְרַבִּיר בִּיתָהּ וּפָנּוּ אֶת הַיְכָלָהּ. וְנִתְּנוּ אֶת מִקְדָּשָׁהּ
וְהִדְדִיקוּ גְרוֹת כְּתֻצּוֹת קָדְשָׁהּ. וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנֶת יָמִי חֲנֻכָּה

בַּיָּמִי מִתְּתִידָהּ בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן
גָּדוֹל חֲשֹׁמוֹנָאִי וּבָנָיו
כִּשְׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹנָן הַרְשָׁעָה
עַד עַמּוּדָה יִשְׂרָאֵל שֶׁכָּתָב
סִתּוּרָתָהּ וְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי
רִצּוֹנָהּ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
עֲמַדְתָּ דָּהֵם בְּעֵת צָרָתָם.
רַבְּתָּ אֶת רִיבָם. דִּנְתָּ אֶת
דִּינָם נִקְמַתָּ אֶת נִקְמָתָם
מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בִּיד חֲלָשִׁים.
וְרַבִּים בִּיד מַעֲטִים. וְרָשָׁעִים
בִּיד צְדִיקִים. וְנִמְאִים בִּיד
מְהוּרִים. וְנֹרִים בִּיד עוֹסְקֵי
חֲוָרָתָהּ. דָּךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל
וְקָדוֹשׁ בְּעוֹדְמָהּ. וְדַעַמָּה יִשְׂרָאֵל
עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפְרָקָן כְּהִיּוֹם הַזֶּה. וְאַחֲרַיִךְ כָּאֵן
כְּנִיָּה דְרַבִּיר בִּיתָהּ וּפָנּוּ אֶת הַיְכָלָהּ. וְנִתְּנוּ אֶת מִקְדָּשָׁהּ
וְהִדְדִיקוּ גְרוֹת כְּתֻצּוֹת קָדְשָׁהּ. וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנֶת יָמִי חֲנֻכָּה

אָדוּ בְּחֵלֶל וּבְהוֹרָאָה. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים וּנִסְתָּאוֹת וְנוֹרָה
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה :

וְעַל בָּלֶם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְּרוֹמֶם וַיִּתְּנֶשָׂא תָמִיד שִׁמְךָ
מִלִּפְנֵי לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל חַיִּים יִדְוֶה סֶלָה :

בשבת תשובה אומרים וכתוב לחיים וכו' ואם לא אמרו ונזכר קודם
שאמר ה' בברכת הטוב חזור. ואם לא נזכר עד לאחר שאמר ה' אינו חוזר
ובכתוב לחיים טובים כָּל־כְּנִי בְרִיתְךָ .

וַיִּהְיֶה וַיִּבְרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי
טוֹב. הָאֵל יִשְׁעֶתְנוּ וְעֲזָרְתֵנוּ סֶלָה הָאֵל
הַטוֹב. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ (הי) הַטוֹב
שִׁמְךָ וְלֹךְ נֶאֱחָד לַהֲדוּת :

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ. וּבְרָכֵנוּ אֲבוֹתֵנוּ
בְּכָל־בְּרָכָה בְּאֵזֶר כֹּחַ בְּכֹחַ כֶּסֶף בְּכֹחַ כְּתוּבָה לָנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה וְחַיִּים. אֲהַבָה וְחֶסֶד.
צְדָקָה וְרַחֲמִים. בְּרָכָה וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת־כָּל־עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל בְּרוּכ־עוֹ
וְשְׁלוֹם :

בשבת תשובה אומרים

וּבְסֶפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרִיָּסָה טוֹבָה וַיִּשְׁעָה וַיִּנְחָמָה
וַיְנַחֵם טוֹבוֹת נִזְכָּר וְנִכְתָּב בְּכֹחַ אֲנִיָּהּ וְכָל עַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁׁוֹם : ואם לא אמרו דינו כמו וכתוב.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם אָמֵן :

יְהִי לְרַצּוֹן אֱמִרְתִּי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
יֵאָדְוֵנוּ צוּרֵי וְגִבּוֹרֵי :

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוּנֵי מִרְעָ. וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מְרָמָה.
 וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם. וְנַפְשִׁי בַּעֲפָר לִכֹּל
 תַּחֲיָה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ. וְאַתְּחִי מִצִּוְתֶיךָ תִּרְדּוּף
 נַפְשִׁי. וְכָל־תִּקְמִים עָלַי לְרַעְרָה. מִתְּהִרָה הָפֵר עֲצָתָם
 וְלִקְלֹקל מִחֲשָׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
 יִמְיִנְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתְךָ.
 לְמַעַן יִתְלַצוּן יְרֵידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יִמְיִנְךָ וְעַנְגִּי :
 יִהְיוּ דְרָצוֹן | אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי דְפָנֶיךָ
 יִתְנַאֲרֶנָּה יֵאֱהוֹנָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי :

ויש אומרים תסלה זו

יִרְמ' ה' או"א שלא תעלה קנאת אחרים עלי ולא קנאתי עַל־
 אחרים ושלא אכעוס היום ושלא אכעיסך ותצילני מִצַּהַר וְתֵן
 בלבי הכנעה וענוה ויראת חטא, מלכנו ואלהינו יחד שמך בעולמך
 ובנה ביתך, שכלל היכלך, וקבץ גליוֹרֵינוּ, פדה צאנך ושמח
 עדתך במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך אמן :

יֹאמֶר נָא יִשְׂרָאֵל נֹסַח תְּסֵלָה זו מִכְרִיבַת יְדוֹ שֶׁל הָרֵב מוֹסַר הַדּוֹר
 כְּמֹהֲרִיר חִידָא זְצוּקִיל :

יִרְמ' ה' או"א שתרחמנו ותחיינו חיים ארוכים. חיים של שלום.
 חיים של טובה. חיים של ברכה. חיים של פרנסה. חיים של
 חלוק עצמות. חיים שיש בהם יראת חטא. חיים שאין בהם בושה
 וכלימה. חיים של עושר וכבוד. חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת
 שמים. חיים שתמלא משאלות לבנו לטובה לעבודתך :

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם (בִּשְׁמִי הַשְׁלוֹם) בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
 יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ. יִשְׁתַּאֲלֵל
 וְאִמְרוּ אָמֵן :

וטוב לומר אחר כך

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּבַנְדֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 בְּמַהֲרָה בִּימֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּרִצּוֹרְתְךָ אָמֵן :

אין

אין לדבר בשעה שאומרים ויכולו ולא בשעה שאומר ש"ץ ברכה מעין ז'.
 ש"ע שם. ובס' חסידים הביאו השור כתב מעשה בחסיד א' שראה
 לחסיד אחר כמותו ופניו מוריקורת א"ל למה פניך מוריקות א"ל מפני
 שהייתי מדבר בוויכולו בשעה שהצבור היו אומרים אותו ובברכת מעין
 ז' וביחגדל ע"כ :

ואומר הש"ץ עם הקהל בקול רם (יום הששי)
 וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צֶבָאָם : וַיְכַל אֱלֹהִים
 בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי (ויכין אל חסד לאברהם) מְלֶאכֶתוֹ
 אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבּוֹת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי (ויכין אלהים
 פחד יצחק) מִכָּל־מְלֶאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיְבָרֶךְ
 אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי (ויכין יהוה תפארת ישראל)
 וַיְמַלֵּךְ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלֶאכֶתוֹ אֲשֶׁר
 בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת (סופי תיבות אמת) :

ואח"כ הש"ץ אומר ברכת מעין שבע ואין היחיד אומר אותה : (ש"ע
 סי' רס"ח).

במחבר'ר מביא משם קובץ ישן נושן ליקוטי הנאון מהר"ם ממורינא
 שכתב וז"ל ספרה נשמה א' לרבי יחיאל מפאריץ בעל
 הסמ"ק וז"ל שהמלאכים זורקין אותה למעלה ומניחין אותה ליסוד
 בעצמה על שהיה מדבר בשעה שהחזן אומר ברכה מעין שבע. כי על
 כן יוהר האדם בזה מאוד :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵינוּ וְאַלֵּהֵינוּ
 אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵנוּ אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַלֵּהֵינוּ
 יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן
 קוֹנֵה בְּרִיתָיו שָׁמַיִם וָאָרֶץ. מֶלֶךְ אֲבוֹת בְּדָבָר
 מְחִיָּה יְמִיתִים בְּמִאֲמָרוֹ. הָאֵל (בשבת תשובה המלך)
 הַקְּדוֹשׁ שְׁאִין כְּמוֹהוּ. תְּמִנִּית לַעֲמוֹ בַּיּוֹם שָׁבַת
 קָדְשׁוֹ. כִּי בָּם רָצָה לְהִנִּיחַ דָּהֵם. רַפְּנוּ נַעֲבוֹד

בִּירְאָה וּפַחַד. וְנוֹדָה לְשֵׁמוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד
מֵעֵין הַבְּרָכוֹת וְהַחֲדָאוֹת. לְאֶדוֹן הַשָּׁלוֹם
מִכֶּדֶשׁ הַשָּׁבֶת וּמִכֶּדֶשׁ הַשָּׁבִיעִי: וּמִנִּית בְּקִדְשָׁהּ
לְעַם מִדְּשָׁנֵי עֵינָג וְכָר לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ. וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה נָא בְּמִנוּחֵינוּ.
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ שִׁים חֲלֻקָּנוּ בְּתוֹרָתְךָ
שִׁבְעָנוּ מִטּוֹבָךְ. שָׂמַח בְּפִשְׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ. וְטַהֵר
לִבֵּנוּ לְעִבְדְּךָ בְּיָאֱמַת. וְהִנְחִילָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שָׁבֶת קִדְשֶׁךָ. וְיִנּוּחוּ בָּהּ
כָּל יִשְׂרָאֵל מִקִּדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. כְּרוֹךְ אֲתָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יֵאָהֲדוּנָה מִכֶּדֶשׁ הַשָּׁבֶת:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא (כאן יענה אָמֵן א' ויכוין אידהנוי'ה
ג') בְּעֶזְרָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתִיהּ וּמִקִּיד מַכְבוּתִיהּ
וַיַּצְמַח פּוֹרְקָנִיהּ. וַיִּקְרַב מְשִׁיחִיהּ. (אמן ב' ויכוין אידהנוי'ה) בְּחֵיכּוֹן
וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶזְרָא וּבְיוֹמִין קָרִיב
וְאָמְרוּ (אמן ג' ויכוין אידהנוי'ה ויאמר עד דאמירן בעלמא) אָמֵן:
יְהִי שְׁמִיהּ רַבָּא מִכֶּדֶשׁ לְעַלְמָא וּלְעַלְמֵי עָזְמִיָּא. יִתְבָּרַךְ
וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֶם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַבֵּר
וַיִּתְהַלָּךְ. שְׁמִיהּ דְּקוֹדֶשׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמן ד' ויכוין אידהנוי'ה)
לְעִזָּא מִן כָּר בְּרַבְתָּא. שִׁירְתָּא. תִּשְׁבַּחְתָּא. וְנִחַמְתָּא. דְּאִמִּירן
בְּעֶזְרָא. וְאָמְרוּ (אמן ה' ויכוין אידהנוי'ה) אָמֵן:

תְּתַבָּל צְלוּתָנָא וּבְעִיתָנָא עִם צְלוּתָהוֹן וּבְעִיתָהוֹן
דְּכַל־בֵּית יִשְׂרָאֵל קְרָם אֲבוּנָא דְבִשְׁמִיָּא
וְאָרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא. חַיִּים וְשִׁבְעָה
וַיִּשְׁוּעָה וְנִחְמָה וְשִׁיבָא וְרַפּוּאָה וְגִאּוּלָּה

רעא

ערבית שר שבת

וּסְלִיחָה וּבִפְרָה וְרִיחַ וְהַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם (נְשִׂיט השלום) בְּמִרְוֵמָיו
הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָהּ יִאֲהֲדוּנֵהי רָעִי לֹא אֶחָסֵר :
בְּנֵאוֹת דָּשָׁא יִרְבִּיצֵנִי עַל מִי מְנַחֲוֹת
יִנְחֵלֵנִי : נִפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי צֶדֶק לְמַעַן
שָׁמוּ : גַּם כִּי אֵלֶּה בְּגִיא צִלְמֹת לֹא אֵירָא רָע
כִּי אַתָּה עֲמָדִי שְׁבֻטִי וּמִשְׁעֲנִיתִי הִימָּה יִנְחֵמֵנִי :
תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי שִׁלְחָן גִּגְד צִדְרֵי דִשְׁנָת בִּשְׁמֹן רֹאשִׁי
כּוֹסֵי רִנָּה : אֵךְ טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיִּי
וְשִׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָהּ יִאֲהֲדוּנֵהי לְאֶרֶךְ יָמִים :

ואומר קדיש יהא שלמא רבא חמצא לעיל בדף הקודם.

מי ששכח לקבל חוספת הרוח בעניית ברכו ראשון. מעוות יוכל
לחקון בעניית ברכו אחרון :

ואומר החזון

בְּרִיכוּ אֶת יְהוָהּ יִאֲהֲדוּנֵהי הַמְּבֹרָךְ :

ועונק בקול רם

בְּרוּךְ נַפֶּשׁ יְהוָהּ יִאֲהֲדוּנֵהי רוּחַ הַמְּבֹרָךְ נִשְׁמָה
לְעוֹלָם חַיָּה וְעַד יַחֲדָה : וְחֻזְרוּ רַחֲשִׁין

עָלֵינוּ לְשִׁבְחָה לְאֵדוֹן הַכֹּל לְתֵת גְּדָלָה לְיוֹצֵר
בְּרֵאשִׁית שְׁלֹא עָשָׂנוּ בְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת וְלֹא
שָׁמְנוּ בְּמִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה שְׁלֹא שָׁם חִדְקֵנוּ בָּהֶם
וְגוֹרְלֵנוּ בְּכָל הַמּוֹנֵם. שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים לְהֶבֶל וְרִיק
וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. וְאֵנְחָנוּ מִשְׁתַּחֲוִים

לסני

לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.
 שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים
 ממעל ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו
 ואין עוד אחר. אמת מלכנו ואפס זורתו בכתוב
 בתורה. וידעת היום והשבת אל-לכבוד כי יהוה אחד
 יאהדונהי הוא האלהים בשמים ממעל ועל-הארץ
 מתחת אין עוד :

על כן נקנה לך יהוה אחד יאהדונהי אלהינו לראות
 מהרה בתפארת עזך (ס"ח כה"ת) להעביר גלולים
 מן הארץ והאלילים פרוצת יברתון. בתקן עולם
 במלכות שדי. וכל-בני בשר יקראו בשמך להפנות
 אליך כל-רשעי-ארץ. יבירו וידעו כל-יושבי תבל.
 כי לך תכבד כל-בך תשבע כל-לשון. לפניך
 יהוה יאהדונהי אלהינו יכרעו ויפלו ולקבד שמך
 יקר יתנו. ויבדלו בך את-עול מלכותך. ותמלוך
 עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא.
 ולעזרמי עד תמלוך בקבוצ. בכתוב בתורתך
 יהוה יאהדונהי | ימלך לעזרם ועד :

ונאמר והיה יהוה יאהדונהי למלך על כל הארץ
 ביום ההוא יהיה יהוה יאהדונהי אחד ושמו אחד :

ויאמר אם שמע תשמע לקול ה' אל-היך והישר בעיניי תעשה והאזנת
 למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים

עליך כי אני ה' רופאך :

ויש נוהגין לומר סומון יגדל אלהים חי, תמצא לעיל דף ל"ה :

אחר התפלה לא יעכב הרבה בנהנין מפני שמצוה להקדים לקדש
היום וכל הזריו הרי הוא משוכח וסודו מבוזר למטה קודם
שיצא ממשלה סמיאל וכוכב מאדים בתחלת ליל שבת כידוע.

אח"כ הלך לביחן ובניסחך לבית האמר בקול רם ובשמחה
שבת שלום ואם אמך בחיים תלך ותנשק ידיה ואח"כ
תעמוד בשלחן המסודר מעומד במקום אשר אחיך תושב בו ותאמר
דא היא סעודתא דחקל תפוחין קדישין ותקיף פיא השלחן בשריתקה
ואח"כ תקח ב' אגודות הדס בין ב' ידיך ותחברם יחד ותברך עצי
בשמים ותריח בהם ואח"כ תחזור להקיף השלחן פעם שני בשתיקה.
ואח"כ יאמר כנגד השלחן שהעריכו ופנורה שהדליקו לכבוד שבת
מלכתא תפלה זו המהוללת הנזכרת למטה בכוונה וברעותא דלבא
בשמחה ובחדוה וכחוב כוזרר זיל כשאדם בא מבית הכנסת
באים עמו המלאכים מצד זה ומצד זה ושכינה על כלם כאם על בנים
באותה שעה יפול מצדך אלף וגו' רק בעיניך תביט וגו' כי אחה ה'
מחסי וגו' לא חאונה אליך רעה וכל זה כשאדם בא לביתו ומקבל
אושפיוזא בשמחה והשכינה והמלאכים רואים נר דולק שלחן ערוך איש
ואשחרו בשמחה השכינה ואומרת זה שלי הוא ישראל אשר בך
אתפאר. ואם לאו השכינה הולכת והמלאכים עמה והיצר הרע בא
וחילו עמו ומתחברים עמו ואומר שלי הוא מן דילי הוא רוח הטומאה
שורה עליו ומסלק יו"ד מאיש והיא מאישה ונשאר אש אש. ומאכלו
נקרא טמא ועל ידי זה נאמר אל תתאו למסעמותיו של עין רע ושלחנו
מלא קיא צואה. על כן יזהרו מאד שלא יהיה חס ושלום מחלוקת
בין איש לאשתו. וזו התפלה שיאמרו כל איש ואשה :

שְׁלוֹם עַלְיֶיכֶם מְלָאכֵי הַשָּׁרֵת מְלָאכֵי עֲלִיּוֹן מְלָךְ

מְלָכֵי הַמְּלָכִים תְּקַדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג"פ

בּוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם מְלָאכֵי הַשָּׁלוֹם מְלָאכֵי עֲלִיּוֹן מְלָךְ

מְלָכֵי הַמְּלָכִים תְּקַדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג"פ

בְּרִכּוֹנֵי לְשָׁלוֹם מְלָאכֵי הַשָּׁלוֹם מְלָאכֵי עֲלִיּוֹן מְלָךְ

מְלָכֵי הַמְּלָכִים תְּקַדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא : ג"פ

בשבתכם

לה

בְּשִׁבְתְּכֶם לְשֹׁלוֹם מִלֵּאכֵי הַשָּׁלוֹם מִלֵּאכֵי עֲלִיּוֹן
 מִלֵּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גִי'ם
 בְּצִאתְכֶם לְשֹׁלוֹם מִלֵּאכֵי הַשָּׁלוֹם מִלֵּאכֵי עֲלִיּוֹן מִלֵּךְ
 מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא : גִי'ם

ואומר בנחת ובכונה כנגד נפשו ורוחו ונשמתו פסוקים אלו :

כִּי מִלֵּאכֵי יִצְוָה לֵךְ לִשְׁמֶרְךָ בְּכָר דְּרָכֶיךָ :
 יְהוָה יִהְיֶה יְיָ אֱהוּדִנְהִי יִשְׁמַר צִאתְךָ וּבֹאֶךָ מִנֶּעֱתָה
 וְעַד עוֹרְכָם :

רבונו של עולם אָדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת אָדוֹן הַשָּׁלוֹם מִלֵּךְ
 אֱבִיר. מִלֵּךְ בְּרוּךְ. מִלֵּךְ גָּדוֹל. מִלֵּךְ דּוֹבֵר שְׁרוֹם.
 מִלֵּךְ הַדּוֹר. מִלֵּךְ וְתִיק. מִלֵּךְ זָה. מִלֵּךְ חֵי הָעוֹלָמִים.
 מִלֵּךְ טוֹב וְיָמִיב. מִלֵּךְ יָחִיד וְיִמְיָחַד. מִלֵּךְ כְּבִיר. מִלֵּךְ
 רוֹבֵשׁ רַחֲמִים. מִלֵּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים. מִלֵּךְ נִשְׁגָּב. מִלֵּךְ
 סוֹמֵךְ גּוֹפְלִים. מִלֵּךְ עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. מִלֵּךְ
 פּוֹדֶה וּמַצִּיל. מִלֵּךְ צַח וְאֲדוֹם. מִלֵּךְ קָדוֹשׁ : מִלֵּךְ רֵם
 וְנִשְׂאֵי. מִלֵּךְ שׁוֹמֵעַ תַּפְקָה. מִלֵּךְ תָּמִים דְּרָכָיו : מוֹדֶה אֲנִי
 לְפָנֶיךָ יְהוָה יְיָ אֱהוּדִנְהִי אֱלֹהֵי וְאֵלֵי אֲבוֹתַי עַד כָּר
 הַחֲסֵד אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי וְאֲשֶׁר אָתָּה עָתִיד לַעֲשׂוֹת עִמָּי
 וְעַם כָּר בְּנֵי בֵּיתִי וְעַם כָּר בְּרִיּוֹתֶיךָ בְּנֵי בֵּיתִי וּבְרוּכִים
 הֵם מִלֵּאכֵי הַקָּדוֹשִׁים וְהַמְּהוּרִים שְׁעוֹשִׂים רְצוֹנְךָ.
 אָדוֹן הַשָּׁלוֹם מִלֵּךְ שֶׁהַשָּׁלוֹם שָׁלוֹ בְּרַכְנִי בְּשָׁלוֹם וְתַפְקוֹד
 אוֹתִי וְאֵת כָּל בְּנֵי בֵּיתִי וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם. מִלֵּךְ עֲלִיּוֹן עַד כָּר צָבָא מְרוֹם
 יוֹצֵרנו יוֹצֵר כָּר מַעֲשֶׂה בְּרָאשִׁית אֲתָתָה פָּנֶיךָ הַמְּאִירִים
 שְׁתַּנּוּפָה אוֹתִי וְאֵת כָּר בְּנֵי בֵּיתִי לְמִצּוֹא חַן וְשֶׁכֶךְ טוֹב
 בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָר בְּנֵי אָדָם וְחָדָה וּבְעֵינֵי כָר רֹאֵנִי

בַּעֲבוּרְךָ. וּמִחַח וּמִחוּר קָנוּ וּלְיָרְעֵנוּ עַל פִּשְׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ
וְעֲוֹנוֹתֵינוּ וְנִכְנְנוּ לְקַבֵּל שְׂכָחוֹת מִחוּךְ רֹב שְׂמִיחָה וּמִחוּךְ
עוֹשֶׁר וְכָבוֹד וּמִחוּךְ מִעוֹשׂ עֲוֹנוֹת. וְהִסֵּר מִמֶּנִּי וּמִכָּל
בְּנֵי בֵיתִי וּמִכָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּל מִינֵי חוֹלֵי וְכָל מִינֵי
מַדּוּה וְכָל מִינֵי דַלּוֹת וְעֲנִיּוֹת וְאֲבִיוֹנוֹת וְתָן בָּנוּ יֵצֵר טוֹב
לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת וּבִירָאָה וּבְאַהֲבָה. וְנִתְּיָה מִכִּפְּרִים
בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד
כִּי דָה נָאָה כִּי דָה יָאָה: אָנָּה מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא צִוֶּה לְמַלְאָכֶיךָ מְלָאכֵי הַשְׂרָת
מִשְׁרָתִי עֲדִין שִׁפְקָרוֹנִי בְּרַחֲמִים וּבִרְכוּנִי בְּבוֹאֵם לְבֵיתִי
בְּיוֹם קֳדָשְׁנוּ. כִּי הִדְלַקְתִּי נִירוֹתִי וְהִצַּעְתִּי טִשְׁתִּי וְהִחַלְכַּפְתִּי
שְׁמִדוֹתִי לְכָבוֹד יוֹם הַשַּׁבָּת. וּבֵאתִי לְבֵיתְךָ לְהַפִּיל תַּחֲנוּנִי
לְפָנֶיךָ שֶׁתַּעֲבִיר אֲנַחְתִּי וְאֶעִיד אֲשֶׁר בְּרָאָת בִּשְׁשֶׁה יָמִים
כָּל הַיְצוֹר. וְאֲשַׁנֶּה וְאֲשַׁלֵּשׁ עוֹד לְהַעֲד עַל כּוֹסֵי בְּחוּךְ
שְׂמִיחָתִי לְזָכְרוֹ וּלְהַתְעַנֵּג בְּיָתֶר נִשְׁמָתִי אֲשֶׁר נָתַתָּה לִּי.
בּוֹ אֲשַׁבּוֹת בְּאֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לְשַׁרְתְּךָ וְכֵן אֲנִיד לְגִדְּתְךָ
בְּרָנָה וְשִׁוִּיתִי יְהוָה יִהְיֶה יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה
בְּגִדּוֹתִי לְגִאָּגִנִי לְעוֹרֵר לִּי לְאַהֲבָתְךָ וְאִז אֲשַׁמּוֹר לְפָקוּדְךָ
וְחִקֶּיךָ לִּי עֶצֶב וְאַתְפָּלָה כֹּדֶת וּבְרָאוֹי וּכְנָכוֹן. מְלָאכֵי
הַשָּׁרוֹם בּוֹאֲכֶם לְשָׁרוֹם בְּרָכוֹנִי לְשָׁרוֹם. וְאֶמְרוּ בְּרוּךְ
לְשׁוֹנְךָ הַעֲרוּךְ וְצִאֲתְכֶם לְשָׁרוֹם מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם
אָמֵן מְלָכָה:

אחר כך בלי הפסק יאמר פרשת אשת חיל מראשה לסופה כנגד
השכינה הרומז על דרך הקבלה על השכינה כידוע ליורעי ח"ן
ויש בה כיב אורחיות כנגד כיב צנורות של מעלה שבער רהז הם
פתוחים ומריקים שפע וברכה מהבריכה העליונה מראש כל הכתרים

אֵשֶׁת חַיִּל מִי יִמָּצֵא וְרַחוּק מִפְּנִינִים מִכָּבֶדָה : בָּטַח
 בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ וְשָׁלַל לֹא יִחָסֵר : גָּמְלָתֶיהָ
 טוֹב וְלֹא רָע כָּל יָמֶי חַיֶּיהָ : דָּרָשָׁה צָמֵר וּפְשָׁתִים
 וַתַּעַשׂ בְּחִפְזָן בִּפְיָהּ : הִיטִיחַ בְּאֲנוּת סוֹחֵר
 מִמֶּרְחֶק תָּבִיא לַחֲמָה : וַתִּקָּם בְּעוֹד לַיְלָה
 וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחֶק לְנַעֲרֹתֶיהָ : וַמָּמָה שָׂדֶה
 וַתִּקְמָחֶהוּ מִפָּרִי כִפְיָהּ וְנִטְעָה בָּרֶם : חֲגָרָה בְּעוֹז
 מִתְּנִיָּה וַתֵּאֱמָן זְרוּעוֹתֶיהָ : טַעֲמָה כִּי טוֹב סִחָרָה
 לֹא יִכָּפֶה בַּלֵּילָה גֵּרָה : יָדֶיהָ שֶׁלְחָה בִּפְיֹשׁוֹר
 וּכְפִיָּהּ תִּמְכּוּ פֶלֶךְ : כִּפְּהָ פָּרָשָׁה לְעָנִי וַיְדִיָּהּ
 שֶׁלְחָה לְאֲבִיוֹן : לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלָג כִּי כָּל
 בֵּיתָהּ רָבֹשׁ שָׁנִים : מִרְבָּדִים עֲשָׂתָה לָּהּ שֵׁשׁ
 וְאַרְבָּעֵן לְבוּשָׁה : נִזְדַּע בְּשַׁעְרִים בַּעֲלָהּ בְּשִׁבְתּוֹ
 עִם זִמְנֵי אֶרֶץ : סָדִין עֲשִׂתָה וַתִּמְכֹּר וַתַּחְגּוֹר נִתְּנָה
 לְבִנְיָנֶיהָ : עוֹז וְהִדָּר לְבוּשָׁה וַתִּשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן :
 פִּיָּהּ פִּתְחָה בְּתִכְמָה וַתֹּזֶרֶת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה :
 צוּפִיָּהּ תְּלִיכוֹת בֵּיתָהּ וְלֶחֶם עֲצָלוֹת לֹא תֵאָכֵל :
 קָמּוּ בָנֶיהָ וַיֵּאֱשְׁרוּהָ בַּעֲלָהּ וַיַּהֲלֶלָהּ : רַבּוֹת בָּנוֹת
 עָשׂוּ חַיִּל וְאֵת עֲלִית עַד בְּלָנָה : שֶׁקֶר חֲחֹן וְהִבָּר
 הַיּוֹפִי אֵשֶׁה יֵרָאֵת יְהוָה יֵאֱהָדֶנָּה יֵאֱהָדֶנָּה הִיא תִתְּהַלֵּל :
 תָּנוּ זָרָה מִפָּרִי יְדִיָּהּ וַיְהִלְרוּהָ בְּשַׁעְרִים
 מְעֻשִׂיָּה :

סומון נאה מא"י שמסורים בכל ערב שבת ושבת בסדר קבלת שבת
 על קברו של רשב"י ז"ל זכיתו יגן בעדנו ובעד כל ישראל כי לו
 נאה להודות בהלל ושכח לפני מי שאמר נעשה אדם בעבורו שזכרה
 וזיכה

וויכח את הרבים. וזהו סגולת נפלאה להארה הנשמה ואותיות מחכימות
ודוא מיוסד ומסודר דרך המעלות סולם מוצב ארצה וראשו מגיע
השמים מלמטה למעלה עד לראש כל הכתרים :

בר יוחאי נמשחת אשירי. שמן ששון מחבריה :

מכור בר יוחאי שמן משחת קדש. נמשחת
מבדת הקדש. נשאת ציין גזר הקדש. חבוש
על ראשה פאה :

יסוד בר יוחאי מושב טוב ישבת. יום נסת יום
אשר ברכת במערת צורים שעמדת. שם
קנית הודך בהדרך :

נצח הוד בר יוחאי עצי שטים עומדים. למודי יהודה
יאהדוגי הם לומדים. אור מפלא אור היןוד
הם יוקדים. תלא תמה יורוד מזריה : בר יוחאי

תפארת בר יוחאי ושלחה תפוחים. עלית ללקוט
בו מרקחים. סוד תורה כציצים ופרחים.
נעשה אדם נאמר בעבוריה : בר יוחאי

גבורה בר יוחאי נאזרת בגבורה. ובמלחמת אש
דת השערה. וחרב הוצאת מתערה. שלפת
נגד צוריה : בר יוחאי

חסד בר יוחאי למקום אבני שיש. הנעת לפני
אניה ליש. גם גלת פותרת על עיש.
תשורי ומי ישורך : בר יוחאי

בינה בר יוחאי בקדש הקדשים. בו ירוק מחדש
חדשים. שבע שבתות סוד חמשים. קשרת
משרי שין קשריה : בר יוחאי

חכמה
 בַּר יוֹחָאִי יוֹד תְּכַמֶּה קְרוּמָה. הַשְׁמַפֶּת
 לְכַבּוֹדוֹ פְּנִימָה. שְׁלֵשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת
 רֵאשִׁית תְּרוּמָה. אֵת כְּרוֹב מְמִשָּׁח זֵיו
 אוֹרֶךְ : בַּר יוֹחָאִי

כִּי
 בַּר יוֹחָאִי אוֹר מְפָלָא רוּם מַעְזָה. יִרְאֵת
 מְלַתְבִּיט כִּי רַב לָהּ. תַּעֲלוּמָה וְאִין קוּרָא
 לָהּ. גַּעְמָתָ עֵין לֹא תִשׁוּרֶךְ : בַּר יוֹחָאִי

בַּר יוֹחָאִי אֲשֶׁרִי יוֹלְדֶתָהּ. אֲשֶׁרִי הָעַם הֵם לוֹמְרִיהָ.
 וְאֲשֶׁרִי הָעוֹמְדִים עַל סוּדָךְ לְבוֹשֵׁי חֲשֵׁן
 תִּמְרִיךְ וְאוֹרִיךְ :

יֵשׁ נוֹהֲגִים לְהוֹסִיף בַּר יוֹחָאִי זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ.
 בַּר יוֹחָאִי זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ וְעַל כָּךְ יִשְׁכָּאֵל אֲחִינוּ
 בְּמַהֲרָה יָבֹא מְשִׁיחַ צְהֻקָּנוּ עִם אֱלֹהֵינוּ
 נִבְיָאֵנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְאָמְרוּ כָּל הָעָם אָמֵן .

בַּר יוֹחָאִי נִמְשַׁחֶת אֲשֶׁרִיךְ. שְׁמֵן שִׁשׁוֹן מִתְבַּרֵּיךְ :

יֵשׁ נוֹהֲגִים לומר זוהר הק' פרשת יתרו ד' ס"ח ע"א המדבר מכבוד
 סעודת שבת קדש.

זְכוּר אַתָּה יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ, רַבִּי יִצְחָק אָמַר כְּתִיב וַיְבָרֶךְ
 אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְכַתֵּב בְּמִן שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַטְהוּ
 וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת לֹא יִהְיֶה בוֹ. כִּיּוֹן דְּלֹא מִשְׁתַּכְּחִי בֵּיהּ
 מְזוּנִי מִה בְּרַכְתָּ אֶשְׁתַּכַּח בִּיהּ. אֵלֵּא הֵכִי תֵּאֵנָּה כָּל בְּרַכְּתָּ
 דְּלַעֲיֵלָא וְתֵתָּא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה תְּלִינָן. וְתֵאֵנָּה אִמָּאִי לֹא אֶשְׁתַּכַּח
 מִנָּא בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה מְשׁוּם דְּרַהוּא יוֹמָא מִתְבַּרְכָּאן מִנִּיהּ כָּל
 שִׁיתָּא יוֹמִין עֲלֵאִין וְכָל חַד וְחַד יִהְיֶה מְזוּנִיהּ לְתַתָּא, כָּל חַד
 בְּיוֹמוֹ. מִהֵיאָה בְּרַכָּה דְּמִתְבַּרְכָּאן בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה. וּבְגִיטְּ מֵאֵן דֹּאִיהוּ

סדר ליל שבת

רעמ

בדרגא דמהימנותא בעי לסדרא פרחורא ולאחקנא סעודתא
 בליליא דשבתא בגין דיתברך פרחוריה כל אינון שיחא יומין דהא
 בהוא זמנא אזדמן ברכה לאחברכא כל שיחא יומין דשבתא
 וברכורא לא אשתכח בפחורא ריקניא ועיכ בעי לסדרא פחוריה
 בליליא דשבתא בנהמא ובמזוני. רבי יצחק אמר אפילו ביומא
 דשבתא נמי. רבי יהודה אמר בעי לאתענגא בהאי יומא ולמיכל
 תלת סעודתי דשבתא בגין דישתכח שבעא וענוגא בהאי יומא
 בעלמא. ר' אבא אמר לאזדמנא ברכתא באינון יומין דלעילא
 דמתברכאן מהאי יומא והאי יומא מלייא רישיה דזא מסלא
 דנחירי מעתיקא קדישא סהימא דכלא ואטיל לחקלא דתפוחין
 קדישין תלת זמני מכד עייל שבתא בגין דיתברכון כלהו כחדא.
 ועל דא בעי בר נש לאתענגא תלת זמנין אלין דהא בהא תליא
 מהימנותא דלעילא בעתיקא קדישא בזא ובחקלא דתפוחין. ובעי
 בר נש לאתענגא בהו ולמחדי בהו. ומאן דגרע חד סעודתא מנייהו
 אחזי פנימותא לעילא ועונשיה דההוא בר נש סגי בגיני כך בעי
 לסדרא פחוריה תלת זמני מכד עייל שבתא ולא ישתכח פחוריה
 ריקניא ותשרי ברכתא עליה כל שאר יומי דשבתא ובהאי מלה
 אחזי ותלי מהימנותא לעילא. ר' שמעון אמר האי מאן דאשלים
 תלת סעודתי בשבתא קלא נפיק ומכרזא עליה אז תתענג על ה'
 דא סעודתא חדא לקבל עתיקא קדישא דכל קדישין. ורזרכבתיך
 על במתי ארץ דא סעודתא תניינא לקבל חקלא דתפוחין קדישין.
 והאכלרתיך נחלת יעקב אביך דא הוא שלימו דאשתלים בזעיר
 אנפין ולקבלייהו בעי לאשלמא סעודתיה ובעי לאתענגא בכלהו
 סעודתיה ולמחדי בכל חד וחד מנייהו משום דאיהו מהימנותא
 שלימתא ובכ שבתא אתייקר מכל שאר זמנין וחגיגין משום דכלא
 ביה אשתכח ולא אשתכח הכי בכלהו זמני וחגי. אמר רבי חייא

בגין

בגין כך משום דאשכחך כלא ביה אדכר חלת זמנין דכתיב ויכל
אלהים ביום השביעי. וישבות ביום השביעי. ויברך אלהים את יום
השביעי. ר' אבא (נ"א רב המנונא סבא) כד הוה יתיב בסעודתא
דשבחא הוי חדי בכל חד וחד והוה אמר דא היא סעודתא
קדישא דעתיקא קדישא סרימא דכלא. בסעודתא אחרא הוה
אמר דא היא סעודתא דקב"ה וכן בכלהו סעודתי והוה חדי בכל
חד וחד. כד הוה אשלים סעודתי אמר אשלימו סעודתי דמהימנותא
ר' שמעון כד הוה אחי לסעודתא הוה אמר הכי ארקינן
סעודתא דמימנורא עילאה אתקינן סעודתא דמלכא והוה
יריב וחדו כד אשלים סעודתא תליתאה הוו מכרו
עליה או חתענג על ה' והרכבתיך על במתי ארץ וראכלתיך
נחלת יעקב אביך. אמר ר' אלעזר לאבוי אלין סעודתי
היך מתתקנן אמר ליה לילא דשבחא כתיב והרכבתיך על במתי
ארץ ביה בלילא מתברכא מטרוניתא וכלהו חקל תפוחין ומתברכא
פחוריה דב"נ ונשמתא אתוספת ביה וההוא לילא חדא דמטרוניתא
הוי. ובעי בר נש למחדי בחדוותא ולמיכל סעודתא דמטרוניתא,
ברוך ה' לעולם אמן ואמן :

וישורר בנעימות קול וזה השיר ושמו של רבי יצחק לוריא ז"ל בקרבו
אתקינן סעודתא דמהימנותא שלימתא תרדתא דמלכא
קדישא : אתקינן סעודתא דמלכא דא היא
סעודתא דחקר תפוחין קדישן וזעיר אנפין ועתיקא
קדישא אתין מסעדא בהדיה :

אהדקה שם אלהים בשיר ואגדלנו בתורה : יתואדני יאהדנהו
עזי ומגני בו במח לבי וגעזרתי ויערו לבי ומשירי
אהדנו :

א זמר בשבתין. רמיער נז פתחין.
 דבחלק תפוחין. דאנינו קדישין :
 ג זמין לה השתא. בפתורא חדתא.
 ובמנרתא מבחא. דנהרא על רישין :
 ז מינא ושטאקא. ובינייהו בקרה.
 בקשומין אזקא. ומאנין וגבושין :
 ח תבק לה בעקה. וביסודא דיקה.
 דעביר נחא לה. יהא פתיש פתישין :
 ט וחין אף עקתין. במידין ושבתין.
 פרס אנפין חדתין. ורוחין עם נפשין :
 י הו סגי ייתי. ועל חדא תרתי.
 נהורא לה יממי. וברכאן דנפישין :
 ק ריבו שושבינין. עבירו תקונין.
 ראפשא זינין. וננין עם רחשין :
 ר מעבר נשמתין. ורוחין חדתין.
 בתרתין ובתרתין. ובתלתא שבשין :
 ו עטורין שבועין לה. ומקא דלעיקא.
 דתתעטר בקה. בקדיש קדישין :
 ר שימין ומתימין. גנו כל ערטין.
 פרס עתיק יומין. הלא בטיש בטישין :
 י הא רעוא קמיה. דתשרי על עמיה.
 דיתענג לשמיה. במתיקין ודובשין :
 א סדר דרומא. מנרתא דסתימא.
 ושלחן עם נהמא. ובצמנא ארשין :
 ב חמרא גז בסא. ומראני אסא.
 דארום וארוסה. דהתקפא חזשין :

ג עֶבֶר דָּחֹן כְּתָרִין. בְּמִדְרִין יִקְרִין.
 בְּשִׁבְעֵין עֲטוּרִין. דְּעַל גְּבֵי חֲמִשִּׁין :
 יֵשׁ בֵּיתֵין וְשִׁבְיָקוֹן. מִסְּאֲבִין דְּרַחֲמִין.
 חֲכִידִין דְּמַעֲקוֹן. וְכֵךְ זִיגֵי חֲרָשִׁין :
 שׁ כִּינְתָא תִתְעַטֵּר. בְּשִׁית נְהִמֵי דְסִטָּר.
 בְּוִין תִּתְמַטֵּר. וְזִיגִין דְּכִנְשִׁין :

זה נוהגים לומר קודם ברכת המוציא

דְּמִכְצַע עַר רִיפְתָא. בְּזִיתָא וּבְכִיעָתָא.
 תָּרִין יוֹרִין גִּמְטָא. סְתִימִין וּפְרִישִׁין :
 מִשֶּׁח זִיתָא דְכָא. דְּמִזְנִין רַחֲמָא.
 וְנִגְרִין נַחֲמָא. בְּנִיחָא בְּלִחִישִׁין :
 הָ לָא גִמְטָא דְזִין. וּמִדְרִין דְּגִנְזִין.
 דְּלִיתְהוֹן מִתְחִין. מְסִירִין וּבְכִישִׁין :
 אֲתַעְטֵרְת כְּתָה. בְּרִין דְּקִיעִיָּא.
 בְּנו הָאִי הִילּוּקָא. דְּעִירִין מְרִישִׁין : ע"כ

ויהא רעוא מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין ממירא דכל ממירין
 סתימא דכלא דיתמשך שלא עיזאה מיניה למיזא רישיה
 דזעיר אנפין ולהטיג לחקל תפוחין קדישין בנהירו דאנפין ברעוא
 וחדותא דכלא. ויתמשך מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין ממירא
 דכל ממירין סתימא דכלא. רעותא ורחמי חנא וחסדא בנהירו
 עיזאה ברעותא וחרוה עלי ועל כל בני ביתי ועל כל הגלוים אלי
 ועד כל בני ישראל עמיה ויפרקינן מכל עקתין בישינ דייתון
 לעלמא ויומין וייתהיב לנא ולכל נפשחנא חנא וחסדא וחיי אריכי
 ומוזני רויחי מן קדמיה אמן כן יהי רצון אמן ואמן :

מנהג חסידים לקרות קודם הקידוש לשון חזק פ' ויקהל דף ר"ז ע"ב
 יומא דא מתעטרא בשבעין עטרין ושמא עלאה קדישא אשתלים
 בכל סטריין ואחנהירו כלהו דרגין וכלא כחדא דברכא
 ובקדושה על קדושה ותוספת דקדושה קדושה דמעלי שבתא דא
 איחי קדושה דשבת בראשית דהא אתקדשא מתלחין ותרין שבילין
 ותלת דרגין דתפוחין קדישין. ובעינן לאדכרא על האי קדושא
 כלא דעובדא דבראשית ונייחא ברזא דתלחין ותרין שבילין ותרין
 דרגין דאתכלילן בהו רזא דסהדותא דעובדא דבראשית דהיינו.
 ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי ואית
 בסהדותא דא ליה תיבין ליב שבילין ותלת דרגין דתפוחין קדישין
 תלת דרגין אינון. שביעי שביעי שביעי ואית ביה רזא
 דעלמא עלאה ורזא דעלמא תחאה ורזא דכל מהמנותא תלת זמנין
 אלהים. חד עלמא תחאה. וחד פחד יצחק ועד עלמא עלאה קדישא
 קדש קידשין. בעי בר נש למסדר סהדותא דא כחדא ברעותא
 דרבא לאסחדא קמיה מאריה דמהימנותא. וכל מאן דיסהיד דא
 וישוי כביה ורעותיה לדא מכפר על כל חוביו. ברוך אתה ה'
 אלהינו מיד העולם אשר קדשנו במצותיו ורצה בנו וגו'. האי
 קדושא איהו בחד מתקלא לקבל סהדותא דמהימנותא אינון תלתין
 וחמס תיבין אחרנין כמה דאית בויכולו. כלא סקין לשבעין תיבין
 לאתעטרא בהו שבת דמעלי שבתא. זכאה חולקיה דבר נש דיכוין
 ברעותיה למילין אלין ליקרא דמאריה. בילא' :

לשם יחוד קב"ה ושכינתיה (יאהרונה) בדחילו ורחימו (יאההויה)
 ורחימו ודחילו (איההויה) ליחדא שם י"ה ב"ה ביחודא
 שנים (יהוה) בשם כל ישראל זכור ושמו בדבור אחד
 נאמרו הריני מקיים מצות קידוש על היין. כמו שפירשו רז"ל
 זכור את יום השבת לקדשו. זכרהו בדברים הנאמרים על היין
 לתקן

קידוש ליל שבת

רפר

לחקן את שרשה במקום עליון, וברוב רחשיך העלה עלינו כאילו כיוננו בכל הראוי לכיון ויעלה לפניך קידוש זה עם קידושי בניך היודעים ומכוונים כהוגן ויומטך שפע וברכה רבה בכל העולמות ומשם יושפע על נרנן לעבדך באמת ולשמור כל שבחות קרשך כל ימי חיינו במחשכה דיבור ומעשה ביראה ואהבה ושמחה, ויהי גועם יי אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי

קודם הקידוש צריך שיאמר מזמור לדוד ה' רועי וכו' בין בלילה בין בשחרית, ובין בסעודת מנחה.

מְזִמֹּר לְדָוִד יְהוָה־נִּי יֵאֱהָדֹנָהי רָעִי לֹא אֶחָסֵד :
בְּנֵאֲוֹת דָּשָׁא יִרְבִּיצֵנִי עַל מֵי מִנְחֹת
יְנַהֲלֵנִי : גִּפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי צֶדֶק לְמַעַן
שְׁמוֹ : גַּם כִּי אֵלֶּה בְּגִיא צַלְמוֹת לֹא אֵירָא רָע
כִּי אַתָּה עֲמָדִי שִׁבְטֶךָ וּמִשְׁעַנְתְּךָ רַחֲמֶךָ יְנַחֲמֵנִי :
תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי שְׁלַחַן גִּגְד צִדְרֵי דִשְׁנֶךָ בְּשִׁמְן רֵאשֵׁי
כּוֹסֵי רְגִוִּיה : אֶךְ טוֹב וְחָסֵד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיִּי
וְשִׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה־נִּי יֵאֱהָדֹנָהי דְּאֶרֶץ יָמִים :

צריך שתהיה מסה על השלחן תחת הפת ומסודר עליו י"ב לחמים ששה למטה וששה עליהם כסדר זה   ומטה אחרת פרוסה על גביו בשעת   הקידוש.

יִקְבַּל הַכּוֹס מִבִּי יְדֵי זֹולָתוֹ כִּבִּי יְדֵי וַיִּגְבְּהֵנוּ נִגְדַּת הַחוּה וְאֶחָכ יִתֵּן הַכּוֹס בִּיד יָמִין לְכַד וּיִסֵּן אֶל הַנְּרוֹת וַיִּמְזַגֵּנוּ וַיִּתֵּן עֵינָיו בְּכּוֹס :
וַיֵּשׁ גִּוְהִיגִים לְהַתְחִיל מֵרָאשׁ הַפִּסּוֹק בְּלֶחֶשׁ וִירָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהָנָה טוֹב מֵאֵד וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בּוֹקֵר (דַּמְשֶׁק אֲלִיעֹזֵר אוֹת ק' ס' ב')

לֵיה רַחֲמוֹת א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב

יּוֹם הַשְּׁשִׁי וַיִּכְלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צִבְאוֹם :
וַיִּבַּל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֶאכֶתוֹ אֲשֶׁר

עשה

קידוש ר"י שבת

עֲשֵׂה ^{יב} וַיִּשְׁבּוֹת ^{יג} בַּיּוֹם ^{יד} הַשְּׁבִיעִי ^{טו} מִקְדָּשְׁךָ ^{טז} מְרַאֲבֶתָּהּ ^{יז}
אֲשֶׁר ^{יח} עָשִׂהָ ^{יט} : וַיִּבְרָךְ ^כ אֱלֹהִים ^{כא} אֶת־יּוֹם ^{כב} הַשְּׁבִיעִי ^{כג}
וַיִּקְדָּשׁ ^{כה} אֹתוֹ ^{כו} כִּי בּוֹ ^{כז} שָׁבַת ^{כח} מִקְדָּשְׁךָ ^{כט} מְרַאֲבֶתָּהּ ^ל אֲשֶׁר ^{לב}
בָּרָא ^{לג} אֱלֹהִים ^{לד} לַעֲשׂוֹת ^{לה} :

סְבָרֵי מְרִנָּן.

ס' תיבות

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוֹדֶנָּה יֵאֱהָדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
בְּיָרָא פְרִי הַגֶּפֶן :

ויכוין מיע של הקידוש ועל היין דרבנן :

ליה תיבות

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוֹדֶנָּה יֵאֱהָדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בָּנוּ וּשְׁבַת
קִדְּשׁוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחִילָנוּ וּזְרוֹן לְמַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית תַּחֲלָה לְמִקְרָאֵי קִדְּשׁ וְכָר לִיצִיאַת
מִצְרַיִם וּשְׁבַת קִדְּשָׁךְ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחִילָתָנוּ
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאֱהָדוּנָהי מְקַדְּשׁ הַשְּׁבַת :

ברוך ה' אשר נתן מנוחה לעמו ישראל כיום שבת קדשו :

וישחה מכוס קידוש מלא לוגמיו מיושב. אח"כ יטול ידיו מעומד ויגביה
ידיו כנגד ראשו ויברך ענט"י מעומד. אח"כ תשב ותקח ב' לחם
האמצעיים ותחברם שניהם בב' ידיך וב' שולי הלחם יהיו דבוקים זה
בזה וב' פני הלחם מב' הצדדים. ותברך המוציא ותבצע לחם הימני שיעור
כזית ותאכלנו ואח"כ תבצע כשיעור ביצה ותתן לאשתך ואח"כ תבצע
ותתן לשאר בני הסעודה :

יאמר

יאמר למבצע על ריפתא ככרוב לעיל

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
הַמוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ :

אחר שיאכל כזית המוציא יאמר חפילה זו :

לשם יחוד קוביה ושכינתיה (יאהרונה) ברחילו ורחימו (יאההויה)
ורחימו ורחילו (יאההויה) ליחרא שם ייה ביה ביחורא
שלים בשם כל ישראל הנה אנכי בא לקיים מצות סעודה
ראשונה של שבת לתקן את שורשה במקום עליון והיא כנגד יצחק
אבא קדישא וכוונתו ניצוד מחבלו של משיח ויקויים בנו מקרא
שכתוב והרכבתך על במותי ארץ ויהי נועם ה' אלהינו עלינו
ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

יהיו רציון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי.

ילמוד על שלחנו ח' פורקים ממסכת שבת, או ד' לפחות, ואם עסק בתורה
אפילו בפרק אחד די.

פרק א' יציאות הישבת. שתים שהן ארבע בפינים. ושתים
שהן ארבע בחוץ. פיצר. העני עומד בחוץ ובער
הבית בפינים. פשט העני את ידו לפנים. ונתן לתוך
ידו שר בער הבית. או שנמר מתוכה והוציא. העני חייב
ובער הבית פטור. פשט בער הבית את ידו בחוץ.
ונתן לתוך ידו שר עני. או שנמר מתוכה והכגים בער
הבית חייב והעני פטור. פשט העני את ידו לפנים
ונמר בער הבית מתוכה או שנתן לתוכה והוציא.
שניהם פטורים. פשט בער הבית את ידו בחוץ ונמר
ונתן

פרק ב' יציאות השבת. כוללות מרשות לרשות : שתים. מן
כחורכ : ארבע. מדגנן שכם כוספו ב' לאסור לכתחילה :
בחוץ. לפני כעומד בחוץ זר"כ : חייב. שעשכ מלאכש שלומכ

דִּהְעֵנִי מִתּוֹכָהּ אוֹ שֶׁנֶּחֱן לְרוֹכָהּ וְהַנִּימִים. שְׁנֵיהֶם פְּטוּרִים :
 ב' לֹא יֵשֵׁב אָדָם לְפָנַי בַּפֶּה כְּכוּף לְכִנּוּחַ עַד שִׁיתְפִּיל
 לֹא יִכְנֹס אָדָם לְמִרְחָץ וְלֹא לְבוֹרְסָקִי וְלֹא לְאָכּוֹד וְלֹא
 לְדוֹן וְאִם הִתְחִילוּ אֵין מִפְסִיקִין. מִפְסִיקִין לְקִרְיָאָת
 שְׁמַע וְאֵין מִפְסִיקִין לְהַפְלָה : ג' לֹא יֵצֵא הַתֵּימָן בְּמַחְטוֹ סְמוּךְ
 לְחֻשְׁבָּה שְׂמָא יִשְׁכַּח וְיֵצֵא וְלֹא הַבְּבֵר לְקוֹלְמוֹסוֹ וְלֹא
 יִפְלֶה אֶת פְּרִי וְלֹא יִקְרָא לְאוֹר הַנֵּר. בְּאַמַּת אָמְרוּ
 הֶחָזֵן רוֹאֶה הֵיכָן תִּינוּקוֹת קוֹרְאִים אָבֵר הוּא לֹא יִקְרָא.
 בְּיֹצֵא בּוֹ לֹא יֵאבֵר הַזָּב עִם הַזָּבָה מִפְּנֵי הַרְגֵל עֲבִירָה :
 ד' וְאִלּוּ מִן הַתְּכָבוֹת שְׂאֵמְרוּ בְּעֵלִית. תְּנִינָה בֵּין חֻזְקָהּ
 בֵּין גִּזְרִין בְּשַׁעְרָהּ לְבָקְרוּ גִמְנוּ וְרָבוּ בֵּית שְׂמָא עַד בֵּית
 הַגֵּל וּשְׂמֹנֶה עָשָׂר רַבָּרִים גָּזְרוּ בּוֹ בַּיּוֹם : ה' בֵּית שְׂמָא
 אוֹמְרִים אֵין שׁוֹרִין דִּיו וְסַמָּנִים וְכַרְשִׁינִים אָלָא בְּרִי
 שִׁישׁוּרוֹ מִבְּעוֹר יוֹם וּבֵית הַגֵּל מִתִּירִין : ו' בֵּית שְׂמָא
 אוֹמְרִים אֵין גִּזְתִּין אוֹנִין שֶׁר בְּשִׁתָּן לְחוּף הַתְּנוּרָה. אָלָא
 בְּרִי שִׁיהִבִּידוּ מִבְּעוֹר יוֹם וְגַא אֶת הַצֶּמֶר לְיוֹרָה אָלָא
 בְּרִי שִׁיקְלוּם הָעֵין וּבֵית הַגֵּל מִתִּירִין : ז' בֵּית שְׂמָא אוֹמְרִים
 אֵין פּוֹרְשִׁין מְצוּדוֹת חֵה וְעוֹפּוֹת וְדָגִים אָלָא בְּרִי שִׁישׁוּרוֹ
 מִבְּעוֹר יוֹם וּבֵית הַגֵּל מִתִּירִין : ח' בֵּית שְׂמָא אוֹמְרִים
 אֵין מוֹכְרִין כְּנָבִרִי וְאֵין מוֹעֲנִין עַמּוֹ וְאֵין מַגְבִּיהִין עָדִין

אלו

מקורכ זר"כ וכנסכ זרכ"י : פטורין. שלא עשכ שוכ אחד
 מלאככ שלימכ וכתוב זעשוככ כעושכ כולכ ולא מקלככ : הספר
 להספכ : למרחץ. שמא יתעלף וטעמא דכולכו שמא ימשך ויעצור
 זמן חפככ : לבורסקי. מקום עצוד עורות : החיים. הסופר
 בגדים : ויצא משתחשך : לבבך סופר : יפלה את כליו.
 מצטר ככנים מצגדיו : החזן. מלמד תינוקות : נמנו ורבו. כלומר
 שצאו למנין ונמלאו של ז"ש מרובין : דיו. סמנין שעושין ממנו
 דיו : אונין. אגודות : שיהבילו. שיתחממו : העין. כלככ : עם

אָמַר כָּרִי שְׂיִנֵּיעַ לְמָקוֹם קָרוֹב וּבֵית הַגָּל מִתִּירִין :
 הַבֵּית שֶׁמֵּאִי אוֹמְרִים אֵין נוֹתֵנִין עוֹרוֹת לְעֶבְרָן וְלֹא
 בָּלִים לְכוּבֶם גָּכִרִי אָמַר כָּרִי שְׂיִנֵּיעַ מִבְּעוֹר יוֹם וּבְכֶקֶן
 בֵּית הַגָּל מִתִּירִין עִם הַשֶּׁמֶשׁ : ט אָמַר רַבֵּן שִׁמְעוֹן בֶּן
 גַּמְלִיאֵל נוֹתֵנִין הָיוּ בֵּית אָבִא שֶׁהָיוּ נוֹתֵנִין בְּלִי קָבֵן
 לְכוּבֶם גָּכִרִי שֶׁלֶּשָׁה יָמִים קוֹרֵם גְּשֶׁמֶת וְשׁוֹיִן אִדּוֹ וְאִדּוֹ
 שְׁמוֹנֵעִים קוֹרוֹת בֵּית הַבֵּר וְעֵגוּלֵי הַגָּת : י אֵין צוֹרִין
 בְּשׂוֹר בְּצֵל וּבִיצָה אָמַר כָּרִי שְׂיִנֵּיעַ מִבְּעוֹר יוֹם אֵין
 נוֹתֵנִין פֶּת לַחֲנוּר עִם חֲשֶׁכָה וְלֹא חֲרָה עַל גַּבִּי גִחְלִים אָמַר
 כָּרִי שְׂיִקְרָמוּ פָּנֶיהָ מִבְּעוֹר יוֹם רַבִּי אֵיעֶזֶר אוֹמֵר כָּרִי
 שְׂיִקְרוֹם הַתַּחֲתוֹן שָׂדֶה : יא מִשְׁשָׁשְׁכִין אֶת הַפֶּסֶת בַּתַּחֲנוּר
 עִם חֲשֶׁכָה וּמֵאֲחִיזִין אֶת הָאוֹר בְּמִדּוֹרֵת בֵּית הַמוֹקֵד
 וּבְגִבּוֹלֵין כָּרִי שֶׁתֵּאֲחֹזֶה הָאוֹר בְּרַבֵּן רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר
 אֵף בַּפֶּתַח מִן כָּר שֶׁהוּא :

בְּמָה מְדִיקִין וּבְמָה אֵין מְדִיקִין אֵין מְדִיקִין לֹא
 בְּכֶקֶשׁ וְלֹא בְּחוּסֵן וְלֹא בְּכֶקֶדָה וְלֹא בְּפִתְחֵלֵת
 הָאֵידֵן וְלֹא בְּפִתְחֵת הַמִּדְבָּר וְלֹא בִירוֹקָה שְׁעַר פְּנֵי
 הַמַּיִם לֹא בְּזִפֹּת וְלֹא בְּשַׁעֲוָה וְלֹא בְּשֶׁמֶן סִיק וְלֹא
 בְּשֶׁמֶן שְׂרָפָה וְלֹא בְּאֵרֶיהָ וְלֹא בְּחֶלֶב גָּחוֹם הַמִּדְבָּר
 אוֹמֵר מְדִיקִין בְּחֶלֶב מִבְּשָׁל וְחֶכְמִים אוֹמְרִים אַחֵר
 מִבְּשָׁל וְאַחֵר שְׂאִינוֹ מִבְּשָׁל אֵין מְדִיקִין כּו : אֵין

מדיקין

הַשֶּׁמֶשׁ צֵעוֹר מִכַּחֲמַכ זֹרַחַת : וְעִינוּלִי כֹדֶפִין כִּיו עֲגוּלִין :
 שִׁיקְרָמוּ נִעֲשֶׂה עֲלֵיו כְּקוֹרֵם : מִשְׁלֵשְׁלִין מוֹרִידִין : בְּמִדּוֹרֵת
 אֵשׁ הַמוֹקֵד כִּנְסַקַת תָּמִיד לִכְתַּחֲמַם זֶכ כִּכְכֵּיִם :
 פֶּרֶק ז' לְכֶשׁ כִּמִּין לָמַר גֹּדֵל צֵעֵן אֲרִי : בְּחוּסֵן פֶּשֶׁתִּין שְׂאִינוֹ
 מוֹנִסֵּן : בְּכֶלֶךְ פִּסּוּלֵת מִשִּׁי : הָאֵידֵן כִּמִּין לָמַר גֹּדֵל צֵעֲרֵי נַחַל :
 פִּתְחֵלֵת עֵשׂ כִּמִּין פִּתְחֵל : בִּירוֹקָה עֵשׂ צִדּוּפֵיִי כִסְפִּינֶה : קִיק

פרקי שבת

מַדְּלִיקִין בַּשֶּׁמֶן שֶׁרָפָה בְּיוֹם כּוֹב. רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר
 אִין מַדְּלִיקִין בַּשֶּׁמֶן כִּפְּנֵי כְּבוֹד רַשָּׁתִּי. וְחֻכְמִים
 בְּתִירִין בְּכָל הַשָּׁבָתִים בַּשֶּׁמֶן שֶׁכֶּשְׂמִין בַּשֶּׁמֶן אֲנוּזִים
 בַּשֶּׁמֶן צְנוּנוֹת בַּשֶּׁמֶן דָּגִים בַּשֶּׁמֶן פְּקוּעוֹת בַּשֶּׁמֶן וּבְנִפְטָם
 רַבִּי מֵרְפוּן אוֹמֵר אִין מַדְּלִיקִין אֶקָא בַּשֶּׁמֶן זֵית בְּלֻבָּד:
 יָבֵד הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אִין מַדְּלִיקִין בּוֹ אֶקָא פִּשְׁתָּן וְכִר
 הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵינוֹ מִטְמֵא טוֹמֵאת אֱהָלִים אֶקָא פִּשְׁתָּן.
 פְּתִיחַת הַבֶּגֶד שֶׁקָּפְדָה וְלֹא הִבְהֵבָה. רַבִּי אֶלְעִזָּר אוֹמֵר
 מִטְמֵא הִיא וְאִין מַדְּלִיקִין בָּהּ. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר
 מְחוּדָה הִיא וּמַדְּלִיקִין בָּהּ: וְלֹא יָקוּב אָדָם שְׂפּוֹפֶרֶת
 שֶׁר בִּיצָה וַיִּמְקְאָנָה שֶׁמֶן וַיִּתְּנָה עַל פִּי הַנֶּר. בַּשֶּׁבִיר
 שֶׁתִּהְיֶה מְנֻמָּפֶת. וְאִפִּירוּ הִיא שֶׁר חָרַם. וְרַבִּי יְהוּדָה
 מְתִיר. אֲבָל אִם חִבְרָה הַיּוֹצֵר מִתְחַדָּה מוֹתֵר כִּפְּנֵי שֶׁהוּא
 כְּבִי אֲחֵר. לֹא יִמְכֹּר אָדָם קֶעֱרָה שֶׁמֶן וַיִּתְּנָה בְּצֵד
 הַנֶּר וַיִּתֵּן רֹאשׁ הַפְּתִיחָה בְּתוֹכָהּ בַּשֶּׁבִיר שֶׁתִּהְיֶה שׂוֹאֵבֶת.
 וְרַבִּי יְהוּדָה מְתִיר: הַמְכַבֶּה אֶת הַנֶּר כִּפְּנֵי שֶׁהוּא
 מְרַגֵּז מִפְּנֵי גוֹיִם מִפְּנֵי לְסָמִים מִפְּנֵי רוּחַ רָעָה
 וְאִם בַּשֶּׁבִיר הַחוּדָה שׁוֹשֵׁן פָּטוּר. כָּחַם עַל הַנֶּר כָּחַם עַל
 הַשֶּׁמֶן כָּחַם עַל הַפְּתִיחָה חֵיב. וְרַבִּי יוֹסִי פּוֹמֵר בְּכֶבֶן
 חוּץ מִן הַפְּתִיחָה מִפְּנֵי שֶׁהוּא עוֹשֶׂה כָּחַם: וְעַל שֶׁרֶשׁ
 עֲבִירוֹת נָשִׁים מִתּוֹת בְּשַׁעַת דִּדְתָן. עַל שֶׁאֵינָן זְהִירוֹת

בגדה

גרעינין של למר גפן: שרפה. תרומה טמאה שראוי
 לשרף: עיסרן. פסולת דזפתא: שומשמן. כך שמו
 וכוא זרע דק ומחוק כוא: פקועות. דלעת מדברית: נפט.
 מין זפת לבן: שקפלה. שגולב: וְלֹא הִבְהֵבָה. לא חרך ראש
 זשלכז: שפופרה. קליפת כזילכ: מנמפת. שחכא כשמן
 מטפטף כל שטח: כחם על הנר. שראכו שמתקלקל וחם
 עליו וככו:

בַּנֶּזֶה, וּבַחֲזָה, וּבַהֲדַלְקַת הַנֵּר: שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים צָרִיךְ
אָדָם לִזְמַר בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ עֶרֶב שַׁבָּת עִם חֲשֻׁכָה, עֲשֵׂרְתָּנוּ.
עֲרֵבְתָּנוּ, הִדְלִיקוּ אֶת הַנֵּר, סָפַק חֲשֻׁכָה סָפַק אֵינָה חֲשֻׁכָה
אֵין מַעֲשֵׂרִין אֶת הַנֶּזֶה, וְאֵין מַטְבִּילִין אֶת הַכֶּלִים, וְאֵין
מַדְלִיקִין אֶת הַנֵּרוֹת, אֲבָל מַעֲשֵׂרִין אֶת הַדְּמָאִי וּמַעֲרִיבִין.
וְמוֹמְנִין אֶת הַחֲמִין:

פֶּרֶק ג' בִּירָה, שֶׁהִסְקוּהָ בְּקֶשׁ וּבַגִּבָּבָא נֹתְנִים עָלֶיהָ
תְּבָשִׁיר, בְּנִפְתָּת וּבַעֲצִים לֹא יִתֵּן עַד שִׁנְרוּף אִו
עַד שִׁיתֵּן אֶת הָאֵפֶר, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים חֲמִין אֲבָל רֹא
תְּבָשִׁיר וּבֵית הַהֵל אוֹמְרִים חֲמִין וְתְּבָשִׁיר, בֵּית שְׁמַאי
אוֹמְרִים נֹמְרִין, אֲבָל לֹא מַחְזִירִין וּבֵית הַהֵל אוֹמְרִים אֵף
מַחְזִירִין: ב' תֵּנוּר שֶׁהִסְקוּהוּ בְּקֶשׁ וּבַגִּבָּבָא לֹא יִתֵּן בֵּין
מִתּוֹכוֹ בֵּין מַעַר גָּבִיו, בְּפֶחַ שֶׁהִסְקוּהוּ בְּקֶשׁ וּבַגִּבָּבָא
הֵרִי הוּא כְּבִירִים בְּנִפְתָּת וּבַעֲצִים הֵרִי הוּא כְּתֵנוּר: ג' אֵין
נֹתְנִין בִּיצָה בְּצֵד הַמִּיּוֹחֵם בְּשֶׁבִיר שֶׁתִּתְּנֶנְגָּל וְלֹא יִפְקִיעֶנָה
בְּסוּדְרִין, וְרַבִּי יוֹסִי מֵתִיר, וְרֹא יִמְסִינָה בְּחוֹר וּבְאֵבֶס
דְּרָכִים בְּשֶׁבִיר שֶׁתִּצָּקָה: ד' מַעֲשֶׂה שֶׁעָשָׂה אֲנָשִׁי מְבֻרָא
וְהִבִּיאוּ סִדֵּן שֶׁר צִוְּנוּ לְתוֹךְ אִמָּה שֶׁר חֲמִין, אָמְרוּ לָהֶם
תְּכַמִּים אִם בְּשַׁבָּת בְּחֲמִין שֶׁהִיּוֹחֵמוּ בְּשַׁבָּת, אֲסוּרִין
בְּרַחֲצָה וּבְשִׁתָּה, וְאִם בְּיוֹם טוֹב בְּחֲמִין שֶׁהִיּוֹחֵמוּ בְּיוֹם
טוֹב, אֲסוּרִים בְּרַחֲצָה וּמִיתָרִין בְּשִׁתָּה, מוֹלִיאָר הַגְּרוּף
שׁוֹחִין

פֶּרֶק ג' בִּירָה, מִקּוֹם כֹּחֵם ז' קְדִירוֹת: בְּקֶשׁ, כִּינּוּ וּזְנוֹת
כְּשִׁיזְלוּ שְׁנֵאֵל צִשׁוֹ: וּבַגִּבָּבָא, עֲלִים דָּקִים: נִפְתָּת,
פְּסוּלֵת זִיתִים אִו שׁוּמֵשְׁמִין: שִׁנְרוּף, שִׁיּוּלֵא כִגְחִלִים: מַעַר
גָּבִיו, לְסוּךְ אֵלֶל דּוּפְנוֹ: כּוּפָת, מִקּוֹם לְקִדּוּכַּ א': הַמִּיּוֹחֵם,
קִימָקִים שֶׁל נְחוּשֶׁת: שֶׁתִּתְּנֶנְגָּל, שֶׁתִּלַּכַּ קֶלֶט: יִפְקִיעֶנָה,
יִשְׁצַנֵּס: סִלּוֹן, לִינוֹר שֶׁל חֶרֶם חִלּוּל: מוֹלִיאָר, כּוֹל כְּלֵי שֵׁשׁ לוֹ
צִית קִינּוֹל וְכוֹל מִים מַצְנֵימִים וּגְחִלִים מַצְחִין: הַגְּרוּף, שְׁפָנו

שותין הימנו בשבת. אנמיכי אף ער פי שגרופה אין שותין כמנה: ה רמיחם שפנהו לא יתן לתוכו צונן בשביל שיחמו. אבר נותן הוא לתוכו או לתוך הכוס כדי להפשיטו. האילפס והקדרה שהעבירו מרתחין. לא יתן רחוק תבלין. אבר נותן הוא לתוך הקערה או לתוך התמחוי. רבי יהודה אומר כבר הוא נותן חוץ מדבר שיש בו חומץ וציר: ו אין נותנין כדי תחת הגר בקבר בו את השמן ואם נתנו מבעור יום מותר ואין נאותין ממנו כדי שאינו מן המוכן. מטמאין גר חדש אבר לא ישן. רבי שמעון אומר כל הירות מטמאין חוץ מן הגר הדולק בשבת. נותנין כדי תחת הגר בקבר נצוצות ולא יתן לתוכו מים. מפני שהוא מכבה:

פרק ד במה מומנין. ובמה אין מומנין. אין מומנין לא בגפרת. ולא בזבד. ולא במרח ולא בסיד. ולא בחור. בין זחלים בין יבשים. לא ברתבן ולא בזגים. ולא במוכין. ולא בעשפים. בזמן שהן זחין. אבר מומנין בהן בשתן יבשים. מומנין בקסות. ובפירות ובכנפי יונה. ובנסורת של תרשים ובנעורת של פשתן דקה. רבי יהודה אומר בדקה ומתיר בגסה: ב מומנין בשלחין ומטמאין אותם. בגזי צמר ואין מטמאין אותן. כיצד הוא עושה נוצר את הפסוי והן נופלות

בגחלים ממנו: אנמיכי. כלי נחושת שיש לו שתי שוליים ומשימים מים צליון וגחלים בתחתון: המיחם. קומקום של חמין: תמחוי. קערה: נאותין. נכנין:

פרק ד מומנין. הקדירה כדי שישאר החום בתוכו ולא לכוסוף חום לתוכו: גפח. פסולת של זחלים ושל שומשמן: זגין. קליפי העננים: מוכין. דברים רכין: כנפי יונה. נולד: נסורת. פסולת שנופל כשמגרין כעץ במגירה: נעורת. מגרין מכפשתן

פרקי שבת

רצב

נופלות. רבי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה אומר מִפֶּה מִפֶּה עַל צִדָּה וְנוֹמֵר שֶׁמֶא יִמּוֹר וְאֵינוּ יָכוֹל דְּהִתּוּרָה וְחֻכִּים אומרים נוֹמֵר וּמִתּוּרָה. לֹא כִפְהוּ מִבְּעוֹר יוֹם לֹא יִכְסְנוּ מִשְׁתַּחֲשָׁה. כִּפְהוּ וְנִתְנָה מוֹתֵר לְכַפּוֹתוֹ. מִמָּד אֵת הַקִּיתוֹן. וְנוֹתֵן דְּתַחַת הַכֶּר אוֹ תַּחַת הַכֶּסֶת :

וְרָקָה בְּמֶה בְּהֶמָּה יוֹצֵאתָ. וּבְמֶה אֵינָה יוֹצֵאתָ. יוֹצֵאת הַגָּמֵל בְּאַפְסָר. וְנֹאקָה בְּחֶמֶס. וְגִבְרִים בְּפֶרֶם בִּיָּא וְסוֹם בְּשִׁיר. וְכָל פְּעֻלַּי הַשִּׁיר יוֹצֵאים בְּשִׁיר. וְנִמְשָׁבִים בְּשִׁיר וּמִזֵּין עֲלֵיהֶן וְסוֹבְלִין בְּמִקְדָּן : בְּחִמּוֹר יוֹצֵאת בְּמִדְּעַת בְּזִמָּן שֶׁהִיא קְשׁוּרָה לֹו. זְכָרִים יוֹצֵאִין בְּבוֹבִין רִחֲלוֹת יוֹצֵאות שְׁחוּזוֹת. כְּבוֹלוֹת. וְכַבּוּנוֹת. הָעֵזִים יוֹצֵאות צְרוּרוֹת. רַבִּי יוֹסִי אומר בְּכָבֶן חוּץ מִן הַרְחֵלִים הַכְּבוּנוֹת. רַבִּי יְהוּדָה אומר עֵזִים יוֹצֵאות צְרוּרוֹת לִיָּבֶשׁ. אֲבָר : לֹא דִחֵב : וּבְמֶה אֵינָה יוֹצֵאתָ לֹא יֵצֵא גָמֵל בְּמִטְוִשָּׁתָה. לֹא עֶקֶד וְלֹא רָגִיר. וְכֵן שָׂאָר כָּל הַפְּתֻמוֹת.

ר א

כַּשֶּׁמֶנְפִּלִין אוֹתוֹ : שֶׁלֹּחִין. עוֹרוֹת : מִטָּה עַל צִדָּה. כּוֹפֵס עַל לֹדֶב : קִיתוֹן. שֶׁס כְּלִי : כֶּר. שֶׁמֶשִׁים תַּחַת כִּרָּאשׁ : כֶּסֶת. שֶׁמֶשִׁים תַּחַת כִּגוֹף :

פֶּרֶק כ בְּהֶמָּה. שֶׁאִדָּם מְלוּכ עַל שְׂצִיתָה בְּחֶמֶסוֹ וּמִיָּדִי דִלָּא מִינְטֵרָה זִיכ כּוֹי כִּמְשֹׁאֵי : אֶפְסָר. חֲזַל שְׁקִישִׁים צוֹ בְּחֶמֶס : נֹאקָה. כֵּן שֶׁמֶס בְּעֶרְבִי : לִבְדָּקִים. חִמּוֹר כִּבֵּל מְלוֹד : בְּפֶרֶם בִּיָּא רֶסֶן שֶׁל בְּרָזֶל : בְּשִׁיר. כִּמִּין אֲלַעֲדֵס סָבִיב לוֹאֲרוֹ : בְּעֲלֵי הַשִּׁיר. כִּמוֹ כְּלָזִים שֶׁל לִיָּדִים : בְּמִקְדָּן. בְּלוֹאֵר בְּחֶמֶס : מִדְּעַת. כִּמִּין אֲוֹכַף קֶטֶן : קְשׁוּרָה לֹו. מַעֲשֶׂה : לְבוֹבִין. בְּעוֹר שְׁקִישִׁין עַל כִּזְכּוֹרוֹת : שְׁחוּזוֹת. שְׁחוּזִין הֵאֱלִיכ לַמַּעֲלָה : כְּבוֹלוֹת. כִּמוֹ בְּכַבִּי בְּרָזֶל שְׁקִישִׁים הֵאֱלִיכ לַמַּעֲלָה : כְּבוּנוֹת. שְׁקִישִׁים בְּגַד עַל רַחֲלוֹת בִּשְׁעַת לִידָתָם לְשִׁמּוֹר לְמַרְס : צְרוּרוֹת. קוֹשֶׁרִין לֶכֶס כִּים בְּדוּכִין שֶׁלָּא יִטְפֹּטֵף כִּחֲלָז לֶאֱרֶץ : מִטְוִשָּׁתָה. חֲתִיכָה שֶׁל בְּגָד : עֶקֶד. קוֹשֶׁרִין יוֹדֵס עִם רַגְלִיכָס : רָגִיר. שְׁקִישִׁין יָדוֹ עַל

פרקי שבת רצג

לא יקשור גמדים זה בזה וימשוך. אבר מכנים חבקים
 רחוקי ידו וימשוך. ובגבד שלא יכרוך: ר אין תמור
 יוצא במרבעת בזמן שאינה קשורה לו ולא בזוג אף ער
 פי שהוא פקוק. ולא בסכס שפצוצארו. ולא ברצועה
 שברגלו ואין התרגנוקין יוצאין בחושים ולא ברצועות
 שברגליהם. ואין הזכרים יוצאין בענקה שפתת הארץ
 שבהן. ואין הרחלים יוצאות תנונות. ואין הענך יוצא
 בגימון. ולא פרה בעור הקופד. ולא ברצועה שבין
 מרגינה. פרתו שר רפי אדעור פן עזריה היתה יוצאה
 ברצועה שבין מרגינה שלא ברצון חבמים:

סרס ו במה אשה יוצאה. ובמה אינה יוצאה. לא
 תצא אשה לא בחומי צמר. ולא בחומי פשתן.
 ולא ברצועות שבראשה. ולא תסבול בהן עד שתתרכם
 ולא בטומפת. ולא בסנבוטין בזמן שאינן תפורין.
 ולא בכבול רשות הרבים. ולא בעיר שר זהב ולא
 בסמך. ולא סבנזמים. ולא במפעת שאין עניה חותם
 ולא במחט שאינה נקובה. ואם יצאה אינה חייבת
 תפאת: ב לא יצא האיש בסנדך המסמר. ולא ביחיד
 בזמן שאין ברגלו מכה. ולא בתפילין. ולא בקמיע
 בזמן שאינו מן הממחה. לא בשריון. ולא בקסדה.
 ולא

זרעו: זוג. כמו פעמון: פקוק. סתום: חנונות. משימים צחוטס
 ככשכ עץ ששמו יוחנן: בגימון. דבר של גמי נותנין על לואר
 טגל שיכא למוד לכוף ראשו: הקופד. שרץ שנימיו כמחטין
 וקושרין עורו דדויכ שלא יונקו:

פרק ו שתרכס. לשון רפיון: טומפת. לין שקושרים הנשים על
 כמלח: סנבוטין. תלויים צטיטפת על לחיים: כבול. צגד
 תחת הלץ: בעיר של זהב. עטרת זהב כלורת ירושלם: קמלא.
 תכשיט נחון צלואר דוחק שתתראה צלח צער: לא ביחיד.
 רגל אחד: שריון. מלבוש של טבעות קטנות מצנזל: קסדה. כובע של

פרקי שבת

רצד

וְלֹא בַמִּנְפִּיִּים. וְאִם יֵצֵא אִינוּ חֵיב חֲטָאת : ג' לֹא תֵצֵא
אִשָּׁה בַמַּחֲטָה הַנְּקוּבָה. וְלֹא בַמַּבְעֵת שֵׁשׁ עָלֶיהָ חוֹתָם
וְלֹא בְכָדִיָּאֵר. וְלֹא בְכוּבֶקֶת. וְלֹא בַעֲדוּחִית שֶׁל פְּלִיטוֹן
וְאִם יֵצֵא חֵיבֵת חֲטָאת דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֲכָמִים
פּוֹמְרִין בְּכוּבֶקֶת וּבַעֲדוּחִית שֶׁל פְּלִיטוֹן : ד' לֹא יֵצֵא
הָאִישׁ לֹא בְמִיָּה. וְלֹא בְקֶשֶׁת. וְלֹא בְתָרִים. וְלֹא בְאָקָה
וְלֹא בְרוּמָחַ. וְאִם יֵצֵא חֵיב חֲטָאת. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר
תִּכְשִׁיטִין הֵן לוֹ. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים אֵינָן אֶקָּא דְנִגְנֵא
שְׁנֵאמַר וְכִתְתּוּ חֲרֻבוֹתֵם לְאֵתִים וְחִנְתוּתֵיהֶם לְמוֹמֵרוֹת
וְלֹא יֵשֶׁא גּוֹי אֶל גּוֹי חָרֵב וְלֹא יִקְמְדוּ עוֹד מִדְּחָמָה. בִּירִית
מְהוּרָה וְיוֹצֵאִין בָּהּ בְּשֶׁפֶת. בְּכָדִין מִמַּאִין וְאִין יוֹצֵאִין
בָּהּ בְּשֶׁפֶת : ה' יוֹצֵאת אִשָּׁה בְּחוּטֵי שַׁעַר בֵּין מִשְׁקָה.
בֵּין מִשְׁרַח תְּבַרְתָּהּ בֵּין מִשְׁלַח בְּהֶמָּה. בְּמוֹמְפֶת וּבְסִנְבוֹטִין
בְּזֶמֶן שֶׁהֵן תְּפִירִין. בְּכַבּוּד. וּבְפֶאֶה נְכָרִית קָחָצֵר. בְּמוֹד
שְׁבָאֲזָנָה. וּבְמוֹד שְׁבָסִנְדָּקָה וּבְמוֹד שְׁהַתְקִנְתָּ דְנִדְתָּהּ
בְּפֶלֶל וּבְגִרְגִיר מִזַּח וּבְכָד רָבֵר שֶׁתֵּתֵן דְּרוֹד פִּיָּה.
וּבְכָדֵר שֶׁלֹּא תֵתֵן דְּכִתְחִלָּה בְּשֶׁפֶת. וְאִם נָפֵר לֹא תַחֲזִיר
שֵׁן תוֹרֶתָהּ. וְשֵׁן שֶׁל זָהָב רַבִּי מֵתִיר וְחֲכָמִים אוֹסְרִים :
ו' יוֹצֵאִין בְּסִלַּע שֶׁעַר הַצִּינִית. הַפְּנוֹת קַמְנוֹת יוֹצֵאוֹת
בְּחוּטִין. וְאִפִּילוּ בְּקֶסֶמִין שְׁבָאֲזָנֵיהֶם. עֲרֵבִיּוֹת יוֹצֵאוֹת
רְעוּלוֹת. וּמְדוּרוֹת. פְּרוּפוֹת. וְכָל אֶדָם אֶקָּא שְׁדִּבְרוּ חֲכָמִים

בַּחוּה

נזול : במנפיים. נחי שוקים של נזול : בכוליאיר. כמין טזעת
נראש האשכ : כבול כל שוקעת נזול : בכוליאיר. כמין טזעת
שקורין מוסק"ו : חרים. מגן משולש : אלה. מגן עגול : לאתים
כלי שחופרים צו אח הקרקע : בירית. אלעזר על השוק : כבליים
שלשלה : במוך נגד נך : ערביות. נזול ישראל שזעזעו :
רעולות. מעוטף נראש ומכוסים חין מן העינים : פורפת.
מחזרת : הקטע. שנקטע רגלו : בקב. כמין דפוס רגל : סמוכות

פרקי שבת

בהוה: ו פורפת על האבן ועל האנוז ועל המטבע
ובלבד שרא תפרוף לבתחלה בשבת ח הקטע יוצא
בקב שלו דברי רבי מאיר ורבי יוסי אומר ואם יש לו
בית קבול פחותים ממא. סמוכות שלו ממאין מדרם
ויוצאין בהן בשבת ונכנסין בהן בעזרה כמא וסמוכות
שלו ממאין מדרם ואין יוצאין בהן בשבת. ואין ונכנסין
בהן בעזרה. אנקממין מהורים ואין יוצאין בהן: מהכנים
יוצאים בקשרים ובגני סככים בזונון וכך אדם אקא
שדברו חכמים בהוה: י יוצאין בכיצת החרגול ובשן
שוועל ובמסמר מן הצרוב משום רפואה דברי רבי מאיר
וחכמים אומרים (נא דברי רבי יוסי ורמא) אף בחור
אסור משום דברי האמורי:

פרק ו פלך גדול אמרו בשבת פך חשוכה עקר שבת
ועשה מקאכות הרבה בשבתות הרבה אינו חייב
אקא חטאת אחת. היורע עקר שבת ועשה מקאכות
הרבה בשבתות הרבה חייב על פך שבת ושבת. היורע
שהוא שבת ועשה מקאכות הרבה בשבתות הרבה
חייב על פך אב מקאכה ומקאכה. העשה מקאכות הרבה
מעין מקאכה אחת אינו חייב אקא חטאת אחת:
ב אבות מקאכות ארבעים חסר אחת. הזורע. והחורש.
והקוצר. והמעמר. הדש. והזורה. הבורר. חטות. והמבקר
והלש

שלו. קטוע צמר רגליו עושב סמוכות צוקיו: אנקממין. כמין
פרוף אדם על כפנים: בהוה. שרגיל לכיות: מסמר הצלוב.
מסמר שצטין כחלוי ויחכו על נפח כמכס ויסור:
פרק ז מעין מלאכה. כגון צ' תולדות של חז' א': המעמר.
אוסף זרעים תלושים אל מקום א': הזורה. צרחת לרוח:
הבורר. פסולת: המרקד. נפס: המלבנו. מכנסו נכסר:

וְהָדָשׁ. וְהָאוֹמֶה. הַגּוֹזֵז אֶת הַצֶּמֶר. הַמַּלְבֵּנוֹ. וְהַמִּנְפֵּצוֹ
וְהַצּוֹבְעוֹ. וְהַטּוֹנֶה. וְהַמִּסֵּךְ. וְהַעוֹשֶׂה שְׁתֵּי בְּתֵי נִירִין.
וְהָאוֹרֵג שְׁנֵי חוּטִין. וְהַפּוֹצֵעַ שְׁנֵי חוּטִין. הַקּוֹשֵׁר. וְהַמְּתִיר.
וְהַתּוֹפֵר שְׁתֵּי תְּפִירוֹת. וְהַקּוֹרֵעַ עַל מִנֵּת לְתוֹפֵר שְׁתֵּי
תְּפִירוֹת. הַצֵּד צִבִּי הַשּׁוֹתֵמוֹ. וְהַמַּפְשִׁימוֹ. הַמּוֹכֵחוֹ. וְהַמַּעְבֵּר
אֶת עוּרוֹ. וְהַמּוֹחֵקוֹ. וְהַמַּחְתֵּכוֹ. הַפּוֹתֵב שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת
וְהַמּוֹחֵק עַל מִנֵּת לְכָחוּב שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת. הַפּוֹנֶה. וְהַפּוֹתֵר
הַמְּכַבֶּה. וְהַמַּבְעִיר הַמְּכַה בַּמַּיִשׁ. הַמּוֹצִיא מִרְשׁוֹת
לְרִשְׁוֹת. הִנֵּי אֵלֶּה אָבוֹת מִקְּאֻכּוֹת אֲרֻבָּעִים חֹסֵר אַחַת:
יָעוֹד כְּכָד אַחֵר אָמְרוּ כָּד הַכָּשֵׁר לְהַצְנִיעַ וּמַצְנִיעִין
כְּמוֹהוּ. וְהוֹצִיאוּ בְּשִׁפְתַּת חֵיִב עָלָיו חֲטָאֵת. וְכָד שְׁאִינוּ
כָּשֵׁר לְהַצְנִיעַ. וְאִין מַצְנִיעִין כְּמוֹהוּ. וְהוֹצִיאוּ בְּשִׁפְתַּת. אִינוּ
חֵיִב אֲנָא בְּמַצְנִיעוֹ: ר' הַמּוֹצִיא תֵּבֶן כְּמֵלֵא פִי פָּרָה
עֲצָה כְּמֵלֵא פִי גָמֵר עֲמִיר כְּמֵלֵא פִי מָקָה עֲשָׁבִים כְּמֵלֵא
פִי גָדִי עֲדִי שׁוֹם. וְעֲדִי בְּצָלִים לְחִים כְּגִרְוֹגֶרֶת. יִבְשִׁים
כְּמֵלֵא פִי גָדִי. וְאִין מַצְמֵרְפִין זֶה עִם זֶה מִפְּנֵי שֶׁאֵין שׁוֹוֹ
בְּשִׁיעוּרֵיהֶן. הַמּוֹצִיא אוֹבְדִין כְּגִרְוֹגֶרֶת חֵיִב וּמַצְמֵרְפִין זֶה
עִם זֶה מִפְּנֵי שֶׁשׁוֹוֹ בְּשִׁיעוּרֵיהֶן חוּץ מִקְרִיפֵיהֶן. וְגִרְעִינֵיהֶן
וְעֻקְצֵיהֶן. וְסוּבָן וּמוֹרְסָן. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר חוּץ מִקְרִיפֵי
עֲדָשִׁים שְׁמֵת בְּשָׂרוֹת עֲמָהֶן:

פרק ח הַמּוֹצִיא יֵין כְּדִי מְזִיגַת הַפּוֹם. חֲלֵב כְּדִי גְמִיעָה.
דָּבֶשׁ כְּדִי דִיתָן עַל תְּפִית. שֶׁמֶן כְּדִי דְסוּךְ. אֶבֶר

קסו

הַמִּנְפֵּצוֹ. חוֹבְטוֹ צִצְט: בְּתֵי נִירִין. כְּאוֹרֵגִים יֵשׁ לָכֵס טִצְעוֹת
קִטְנוֹת שֶׁל כִּרְזֵל תְּלוּיֹת כְּחוּטִין וּמַעֲבִירִין כָּל טִצְעַת סוּט מִכֹּאֲרִיגָה:
הַפּוֹצֵעַ. מִסִּיר חוּטִי כְּעֶרֶב מַעַל כְּשִׁמִּי: הַמּוֹחֵקוֹ. מִגֵּרֵד שְׁעָרֵי:
עֲצָה. חֶזֶן שֶׁל מִינֵי קִטְנוֹת: עֲמִיר. קֶשֶׁן שֶׁל שְׁלִיס:
פרק ח מְזִיגַת. שְׁכּוֹל רוֹבֵעַ כְּזִיעִית יֵין חִי: גְּמִיעָה. מִכּ שְׁאֵדֵס
בּוֹלַע צִנֹּחַ אִמֵּת: הַכְּתִית. מִכּ שְׁעַל גְּזִי צִכְמֵס: לְשׁוֹף.

פרקי שבת

רצו

קמין. מים פְּדִי גִשּׁוּף בָּהֶם אֶת דְּקִירוֹ. וְשֹׁאֵר כֹּר בַּיָּשְׁקִין
בְּרִבְעִית וְכָל הַשּׁוֹפְכִין בְּרִבְעִית. רַבִּי שְׁמֵעוֹן אוֹמֵר
בְּלֹן בְּרִבְעִית. וְלֹא אָמְרוּ כֹּר דְּשִׁיעוֹרִין הִקְדוּ אֵלָּא
דְּמַצְנִיעֵיהֶן : ב הַמוֹצֵיא חֶבֶד פְּדִי גַעְשׁוֹת אֵלֶּן לְקוּפָּה.
גְּמִי פְּדִי גַעְשׁוֹת תִּקְדְּאִי גִנְפָּה וְדִכְבָּרְדִּי. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר
פְּדִי לְטוֹר כְּמִנּוּ מִדַּת מִנְעֵר גִּקְמִין. גִּייר גְּכַתוּב עָלָיו
קָשָׁר מוֹכְסִין וְהַמוֹצֵיא מִשָּׁר מוֹכְסִין חֲיִיב. גִּייר מִחֻק
פְּדִי דְכָרוֹה עַל פִּי צְרוּחִית קִמְנָה שֶׁר פִּלְיִטוֹן : ג עוֹר
פְּדִי גַעְשׁוֹת קְמִיעַ. מִיָּף פְּדִי גְכַתוּב עָלָיו פֶּרֶשֶׁר. הַמְנֵה
שִׁבְתִּפִּיִין שְׁחִיא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. דּוֹכְסוֹסְטוֹס פְּדִי לְכַתוּב
מוֹזָנָה. דִּין פְּדִי גְכַתוּב שְׁתֵּי אוֹתִיות. פֶּחוֹר פְּדִי גְכַחוֹר
עֵין אַחַת : ד דִּבְק פְּדִי דִיתָן בְּרֹאשׁ הַשְּׁבִיבָת. זִפְתָּ
וְגִפְרִית פְּדִי גַעְשׁוֹת. גִּקְבִּי. שְׁעוּה פְּדִי דִיתָן עַר פִּי. גִּקְבִּי
קָמִין. חֲרִסִית פְּדִי גַעְשׁוֹת פִּי כּוֹר שֶׁל צוֹרְפִי זָהָב. רַבִּי
יְהוּדָה אוֹמֵר פְּדִי גַעְשׁוֹת פִּמְפּוֹמ. סוּבִין פְּדִי דִיתָן עַר פִּי
כּוֹר שֶׁל צוֹרְפִי זָהָב. סִיד פְּדִי דְסוֹר אֶצְבַּע קִמְנָה שִׁבְכָּנוֹת
רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר פְּדִי גַעְשׁוֹת בְּרִבְכּוֹר. רַבִּי נַחֲמִיָּה אוֹמֵר
פְּדִי לְסוֹר (נִיא גַעְשׁוֹת) אֲנִדִּיפִי : ה אֲדָמָה. פְּחוֹתָם

המרצופין

לשפּשֶׁף : קִירִיֹר. שְׁנוֹתִין ע"ג כַּעֲיִן : הַשּׁוֹפְכִין. מִים סְרוּחִים
חֲלָאִי. לַחֲלוּח כּוּפֶס : קָשָׁר מוֹכְסִין. חִיסָה לַחֲרוּחַ שְׁכָר פֶּרַע
כּוּמֶס : לְעִשׁוֹת. לַכְסִית : הַשְּׁבִיבָת. נֶסֶר קֶטֶן שֶׁל לִיָּדִי טוֹפּוֹת
חֲרִסִית. לִנְזֶה כְחוּשֶׁה : פִּי כּוֹר. שְׁכַמְפּוֹח נֶכֶס צו : פִּמְפּוֹמ.
רַגֵּל לְמוֹשֶׁז כִּירֶה : כִּלְכּוֹלִי. שְׁמִשְׁמִין עַל הַלְדֵעִין לַכְסִיז אַחַת
כַּשֶּׁנֶּר : אֲנִדִּיפִי. לְמִטָּה מִן הַלְדֵעִין מַעַט : אֲדָמָה. טִיט אֲדוּס :

פרקי שבת

רצח

הַמְרִצּוּפִין. דְּבָרֵי רַבִּי עֲקִיבָא וְחֲכָמִים אוֹמְרִים בְּחוֹתָם
הַאֲיָגְרוֹת. זָבֵד. וְחוּר הִדָּק כִּדִּי זִזְבֵּד קָבַח שֶׁר פָּרוּב דְּבָרֵי
רַבִּי עֲקִיבָא וְחֲכָמִים אוֹמְרִים כִּדִּי זִזְבֵּד בְּרִישָׁא. חוּר הָגַם
כִּדִּי לִיתֵּן עַר מְלֵא פָּה מִיָּד. מְנָה כִּדִּי לַעֲשׂוֹת קוֹמָס וְאִם
הָיָה עָב אוֹ מְרוֹסָם כִּדִּי לְבִשָׁר בּוֹ בִּיצָה מְלָה שְׁבַבְצִים
מְרוּפָה וְנִתְּנָה בְּאִיפָס : וְעַצָּם כִּדִּי לַעֲשׂוֹת תְּרוּד
רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר כִּדִּי לַעֲשׂוֹת מִמְּנֵי חָף. זְכוּכִית כִּדִּי
לְגִרוֹר בּוֹ רֹאשׁ הַכֶּרֶךְ. צָרוֹר אוֹ אָכֵן כִּדִּי לְזִרוֹק בְּעוֹף
רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב אוֹמֵר כִּדִּי לְזִרוֹק בְּבִהֶמָה : וְחָרָם
כִּדִּי לִיתֵּן בֶּן פָּצִים תְּחִבִּירוֹ דְּבָרֵי רַבִּי יְהוּדָה. רַבִּי מֵאִיר
אוֹמֵר כִּדִּי בְּחִתּוֹת בּוֹ אֶת הָאוֹר רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר כִּדִּי
לְקַבֵּל בּוֹ רְבִיעִית. אָמַר רַבִּי מֵאִיר אֵף עַר פִּי שְׂאִין רֵאזָה
לְדָבָר זָכָר לְדָבָר שְׁנֶאֱמַר וְלֹא יִמָּצֵא בְּמִכְתָּתוֹ חֶרֶשׁ
בְּחִתּוֹת אִשׁ מִיקוֹד אָמַר לוֹ רַבִּי יוֹסִי מִשָּׁם רֵאזָה וְכִחְשׁוֹף
מִים מִנְּבָא :

יה

מְרִצּוּפִין. שְׁקִין גְּדוּלִים : כְּרִישָׁא. כְּרִיתִי : מְרוֹסָם. מְרוֹזֵן :
מְרוּפָה. מְעוֹרָנָה : תְּרוּד. כָּף : חָף. שֵׁן מַפְתָּח : כְּרִכָּר.
שֵׁל לְאוֹרָגִים : פָּצִים. קוֹרֵב : לִחְשׁוֹף. לְדוּלָה : מִנְּבָא.
גוֹמֵל קֶטֶנֶס :

אין קורין בספר לאור הנר בשבת ואפילו אינו מוציא בפיו שמא יטח הנר
ואפילו הוא גבוה עשר קומות שאינו יכול ליגע אליו שלא חלקו חכמים
בדבר. ומטעם זה יש לאסור אפילו הוא כעששית או קבוע בחור שבכוחו.
וכן בנר של שעה. (ש"ע סימן ע"ה). ויש לאסור אפי' אם הנר הוא
סגור במגדל במנעול של כרזל. (מחבר). דוקא אדם אחד אסור לו לקרות
לאור הנר אבל כ' קורין ביחד שאם בא האחד להטות הנר יזכרנו חבירו.
והוא שקורא בענין אחד שאז ישניח האחד במה שיעשה חבירו אכל
בשני עניינים לא. (ש"ע) :

ואחר האכילה מומרין לכבוד שבת.

שמעתי מכמה חסידים שאומרים זה הזמר תדיר. וסימנו ישראל.

י ה רבון עלם ועלמיה. אנת הוא מלכא מלך
מלכיה. עובדי גבורתך ותמתיה. שפר קדמי
להחיה :

ש בחין אסתר צפרא ורמשה. לך אלהא קדישא
ברא כל נפשא. עירין קדישין וגני אנשא
חיות ברא ועוף שמיה :

ב ברבין עובדי ותמיפין. מכי רמיה לקיף כפיפין
לו יחי גבר שגין אקפין לא יעול גבורתך
בחושבניה :

א קהא דיליה יקר ורבותא. פרוק ית ענד מפום
אריותא. ואפיק ית עמד מגו גלותא. עמא
די בחרת מקד עמיה :

ל מקדשך תוב ולקדש קודשין. אחר די
ביה יחדון רוחין ונפשין. ויגמרון
לך שירין ובהשין. בירושלם קרתא
דשופריא :

פזמון קודם ברכת המזון

השיר הזה מיוסד על ד' ברכת המזון הנסובת בגד ברכת זמון.

הזן נגד ברכת הזן. בשיר נגד ברכת הארץ. רחם נגד ברכת
ירושלם. יבנה נגד ברכת הטיב שחקנו ביבנה ברכת הכוס :

צור משרו אכלנו. ברכו אמוני. שבענו והותרגנו
בדבר יהוה יאהדונה : תזן את עולמו.
רוענו אבינו. אכלנו מלחמו ומיניו שתינו. על

בן נודה לשמו. ונהללו בפינו. אמרנו וענינו
 אין קדוש ביהוה יאהדונה : צור בשיר וקול
 תודה נברך לאלהינו. על ארץ חמדה טובה.
 שהנחיל לאבותינו. ומזון וצידה. השביע
 לנפשינו. חסדו נבר עדינו. ואמת יהוה
 יאהדונה : צור רחם בחסדך. על עמך צורנו. על
 ציון משכן כבודך. זבול בית תפארתנו. וכן
 דוד עבדך. יבא וינגאלנו. רוח אפינו משיח
 יהוה יאהדונה : צור יבנה המקדש. עיר ציון
 תמלא. ושם נשיר שיר חדש. וברננה שם נעינה.
 הרחמן הנקדש יתברך ויתעלה. על פוס יין מלא
 כבודת יהוה יאהדונה : צור

דינים

בברכת המוציא בחול יתחוק מהלחם מעט קודם ברכת המוציא ואחר
 הברכה יסירנה ובשבת יחרוך אחר הברכה משום שלמור
 לחם משנה. בחול קודם שיטול ידיו ישתה מים או שאר משקים
 פחות מרביעית כדי שלא יתחייב בברכה אחרונה ויברך ברכה ראשונה
 ויכוין בברכה זו לפסור המים או שאר המשקין (חוץ מיין) שבתוך
 הסעודה ואם יש יין בתוך הסעודה אין צריך לכל זה כי ברכת היין
 פוסרת כל מיני משקין ובשבת שמקדשין ביין קודם נטילה אין צריך לכל
 זה. לאכול על שלחן של ו' רגליים. מים אמצעים בין תבשיל לתבשיל
 רשות. בין בשר לדגים חובה משום דקשה לדא' (פי' לצרעת) ואפשר
 דבזמן הזה אין סכנה דנשתנו הטבעים. מים אמצעים צריך ליטלם ע"ג
 כלי (ברכיי). אין להסיר המפה והלחם עד אחר בהמיו. נשים חייבות
 בהמיו. שלשה שאכלו כאחד חייבים לזמן אם שכח או הויר אחד מהם
 ובירך

ובירך השנים יכולים לזמן עליו והוא אינו יוצא יח זימון. בעשרה מומנים בשם. ואם קדם אחד מהם ובירך אינרו מומני עליו בשם ואיהו לא נפיק. שלשה שאכלו כאחד אינם רשאים ליחלק וכן ד' או ה'. ששה נחלקים עד י'. ועשרה אינם נחלקים עד שיריו עשרים אבל אם הקדים האחד לאכול ואח"כ באו שנים ואכלו רשאי האחד לגמור סעודתו קודם ולברך לעצמו. תשעה אכלו דגן ואחד אכל כוית ירק מצטרפין ואסילו שבעה אכלו דגן ושלשה אכלו ירק מצטרפין. המצטרף צריך לברך אחר הזימון ברכה אחרונה על מה שאכל ואינו נפטר בבהמ"ז של אלו. קטן היודע למי מברכין מומנין עליו. נשים מומנות לעצמן רשות. אבל כשאוכלות עם אנשים חייבות. ויוצאות בזימון שלנו. אחר גמר סעודה יסול ידיו במים צוננים. מים אחרונים חובה. אין נוטלין ע"ג קרקע אלא בכלי ואם אין לו כלי נוטל על כל דבר שחוצץ כינו לבין הקרקע ואפי' ע"ג רצפה. צריך ליטול עד פרק שני של אצבעות. נוטל בכל מיני משקים. אין להפסיק בין מים אחרונים לבהמ"ז. יחיד לא יברך על הכוס. ובשלשה יברכו על הכוס. אם נכנס ומצא חבורה שמומנין. אם נכנס כשאומר נברך שאכר'נו משלו עונה ברוך ומבורך שמו רמיד לעולם ועד ואם נכנס בשעה שעונים ברוך שאכלנו עונה אחריהם אמן. וכן אם הם עשרה עונה ברוך אלהינו ומבורך שמו רמיד לעולם ועד :

עשרה דברים נאמרים בכוס בהמ"ז הדחה מבפנים. שטיפה מבחוץ חי שאינו מזוג. וי"מ מזוג ואינו מזוג. א"נ להביא מן החבית לשמו. מלא כמשמעו. עיטור מעטרהו בכוסות. א"נ בתלמידים. עיטוף. מתעטף בטליתו. איג פרים סודרא על רישיה. (אנו אין לנו עיטור ועיטוף). נוטלו בשתי ידיו ונוטלו בימין ולא יסייע בשמאל. ומגביהו מן הקרקע טפח אם מסיב על הקרקע. ואם מסיב על השלחן יגביהו מן חשלחן טפח. ונירצן עיניו בו שלא יסוח דעתו. ומשגרו לאשתו שתשתה ממנו. וצריך שיהיה הכוס שלם שלא יהיה שבור אפי' בסיס שלו. כשנטל ידיו מים אחרונים אינו יכול לאכול ולשתות עד שיברך בהמ"ז. יש לאדם לזהר לברך בהמ"ז בכונת הלב ולקדק המ"ז והתיבות ולהוציאם מפיו כחקונן ולא יבליע אות אחת. ומה טוב לברך בהמ"ז מתוך הספר ולא בעל פה :

קודם

סדר ברכת המזון

קודם ברכת המזון של כל סעודה יטול ידיו במים אחרונים ויאמר
נוסח זה :

יְדֵי אֶסְתִּי אֲנִי. לִנְבִי חֵד מְנָא. לְסִטְרָא חוֹרִינָא.
דְּלִית בָּהּ מַמָּשָׁא :
אֲזַמִּין בְּתַלְתָּא. בְּכִסָּא דְּבִרְכָתָא. לְעֵלְת עֲלָתָא.
עֲתִיקָא קִדִּישָׁא :

בשבת אומרים מזמור ליום וה' מלך שהוא לעיל דף ע"ו ואח"כ אומרים
למנצח בנגינות מזמור שיר שהוא לעיל דף ר"א. ואח"כ יאמר אלו
הפסוקים וסימנם אסתו"ו.

א בְּרָכָה אַתְּ יְהוָהּ יֵאֱהֹוֹנָהי בְּכָל עֵת תָּמִיד
תְּהַלְתּוּ בְּפִי :

ס וְהַ דְּבַר הַכֹּל נִשְׁמַע אֶת הָאֱלֹהִים יֵרָא וְאֶת
מִצְוֹתָיו שְׁמֹר כִּי זֶה כָּל הָאָדָם :

ת הַלֵּל יְהוָהּ יֵאֱהֹוֹנָהי יְדַבֵּר פִּי וַיְבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר
שֵׁם קִדְּשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

ו אֲנַחְנוּ גְּבֻרָה יְהִי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם הִלְלוּהָ :
ז יְדַבֵּר אֱלֹהֵי זֶה הַשֵּׁלֶחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָהּ יֵאֱהֹוֹנָהי :

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה (יאהדונהי) בדחילו
ורחִימו (יאהזייתה) ורחִימו ודחִילו (איתהיוהת) ליחדא שם
י"ה בוי"ה ביחודא שלים ע"י ההוא סמיר ונעלם בשם כל ישראל הנה
אנחנו באים לקיים מצות עשה של ברכת המזון כמ"ש ואכלת ושבעת
וברכת את ה' אלהיך על הארץ הטיבה אשר נתן לך עם כל המצות
הכלולות בה לתקן את שורשה במקום עליון לעשירת נחת רוח
ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה
ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

ברכת המזון

אם מברכין בזימון אומר המברך :

היבָּרְךָ וְיִגְבְּרֶךָ.

המברך אומר :

נִבְרַךְ שְׁמֶךָנוּ מִשְׁלֹ

ועונין המסובין :

בָּרוּךְ שְׁמֶךָנוּ מִשְׁלֹ וּבְטוֹבוֹ (הַגְדוֹל) חַיֵּינוּ :

ומי שלא אכל עונה :

בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ שְׁמוֹ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד :

ואם הם עשרה או יותר אומר המברך

נִבְרַךְ אֱלֹהֵינוּ שְׁמֶךָנוּ מִשְׁלֹ

ועונין המסובין

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שְׁמֶךָנוּ מִשְׁלֹ וּבְטוֹבוֹ (הַגְדוֹל) חַיֵּינוּ

ומי שלא אכל עונה :

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ וּמְבֹרָךְ שְׁמוֹ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד

בסעודת הנשואים אומר המברך :

נִבְרַךְ (אם יש עשרה אֱלֹהֵינוּ) שְׁתִּשְׁמַחַת בְּמַעֲנוֹ שְׁמֶךָנוּ מִשְׁלֹ

ועונין המסובין :

בָּרוּךְ (אֱלֹהֵינוּ) שְׁתִּשְׁמַחַת בְּמַעֲנוֹ שְׁמֶךָנוּ מִשְׁלֹ וּבְטוֹבוֹ (הַגְדוֹל) חַיֵּינוּ.

ברוך הוא וברוך שמו אין לאומרו בין ביחיד בין בזימון אפילו בעשרה :

קודם ברכת המזון יכוין בד' ברכותיה ד' עולמות שהם אצילות בריאות יצירות עשיה כנגד שם דחוייה לרזוריה השפע מלמעלה ל'מטה (ובברכה ראשונה יכוין אצילות י. יוד. ה. ויו. ה.)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵהְיֶה נִסְתָּר יֵהְיֶה נִסְתָּר תִּזְוֶה אֶת הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּטִיבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד וּבְרִתִּים נִתֵּן לָהֶם לֶחֶם לְכָל-בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם תִּסְדֹּךְ

ובטובו

וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל יִתְחַסֵּר
 לָנוּ מְזוֹן תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הוּא אֵל זֶן
 וּמִפְּרִיגָם לִכְלֹל וְשִׁלְחָנוּ עֲרוּךְ שְׂלֵפֶל וְהִתְקִין מִתְּחִילָה
 וּמְזוֹן לְכָל־בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרוּב
 חֲסָדָיו כְּאֹמֹר. פִּוּחַת אֶת־יְדֶיךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְבָרִיתִי
 רִצּוֹן : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵהְיֶה חֵן (בְּרַחֲמָיו)
 אֶת הַכֹּל :

גם הנשים אומרות ברית ותורה (מגיא)

נִזְכָּה לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵהְיֶה חֵן אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ
 לְאַבֹּתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה בְּרִית
 וְתוֹכָה חַיִּים וּמְזוֹן. עַל שֶׁהִצִּיאָתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 וּפָדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים. וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ
 בְּבִשְׁרָנוּ וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ. וְעַל חֲסֵי רִצּוֹן
 שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל חַיִּים וּמְזוֹן שֶׁאַתָּה זֶן וּמִפְּרִיגָם
 אֹתָנוּ :

בחנוכה ובפורים אומר על רגנסים ואם לא אמר על הנסים ונזכר
 קודם ריבת ה' חוזר לאמרו. ואם נזכר אחר תיבת ה' יאמר
 אותו כהרחמן ויתחיל הרחמן הוא יעשה לנו נסים ונפלאות כמו
 שעשה לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי וכו' :

עַל הַנְּסִים וְעַד הַפְּרָקָן. וְעַל הַגְּבוּרוֹת. וְעַד
 הַתְּשׁוּעוֹת וְעַד הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַנִּחְמוֹת
 שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבֹּתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה :

לפורים

לחנוכה

בַּיָּמִים מִתְּחִילָה בְּזֶמֶן הַזֶּה	בַּיָּמִים מִתְּחִילָה בְּזֶמֶן הַזֶּה
גָּדוֹל חֲשׂוֹנָאִי וּבְגִי	גָּדוֹל חֲשׂוֹנָאִי וּבְגִי
בְּשִׁעְמָה מְלִכּוֹת זֶן הָרָשָׁע	בְּשִׁעְמָה מְלִכּוֹת זֶן הָרָשָׁע
עַד עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְשִׁכְחָם	עַד עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְשִׁכְחָם

כָּל הַיְּדִידִים מְנַעַר וְעַד
וְקָן מִן וְנָשִׁים כְּיוֹם אֶחָד
בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ שְׁנִים
עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר
וְשָׁלָלָם לְבוֹז. וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הַפְּרַת אֶת
עַצְתוֹ וְקִבְּלָתָהּ אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ
וְהַשְׁבוֹתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ
וְתִלְוֵהוּ אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו עַד
הָעֵץ. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים
וּנְפִלָאוֹת וְנוֹרָה לְשֵׁם מֶלֶךְ
הַגָּדוֹל מְלֵכָה :

כִּתְּוֹרְתְּךָ וְיִהְיֶה עֲבִירָם מִחֲקִי
רְצוֹנְךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
עֲמִידָה זָהָם בָּעֵת צָרָתָם.
רַבָּת אֶת רִיבָם. וְנָתַתְּ אֶת
דִּינָם וְנִכְנַתְּ אֶת נִקְבָּרָם
מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים.
וְרַבִּים בְּיַד מַעֲטִים. וְרָשָׁעִים
בְּיַד צַדִּיקִים. וְטַמְאִים בְּיַד
טְהוֹרִים. וְגוֹדִים בְּיַד עוֹסְקֵי
חַוְרָתְךָ. דָּה עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל
וְקָדוֹשׁ בְּעוֹדְמָךָ. וְלַעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל

עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְדוּתָן כְּהוּיִם הַזֶּה. וְאַחֲרַי בְּךָ בָּאוּ
בְּקִנְיָה לְדַבֵּיר בִּיתְךָ וּפָנּוּ אֶת־הַיִּכָּרְךָ. וּמִתְּרוּ אֶת־מִקְדָּשְׁךָ
וְהִדְלִיקוּ גִירוֹת בַּחֲצֵרוֹת מִדְּשָׁךָ. וְמִבְּעוֹ שְׁמוֹנֶת יָמִי חֲנֻכָּה
אֵלֶּיךָ בְּהִתְקַדּוּת וּבְהוֹדָאָה. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וּנְפִלָאוֹת וְנוֹרָה
לְשֵׁמֶךָ הַגָּדוֹל מְלֵכָה :

וְעַל הַכֹּל יְהוָהּ יֵהְיוּ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ
וּמְבָרְכִים אֶת שִׁמְךָ כְּאֹמֹר וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה
וּבְרַכָּתָהּ (מוֹזֵגִין אֶת הַכּוֹס) אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵהְיוּ
עַל־הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַתָּ לָךְ : בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵהְיוּ (בְּרִיאַת הַיּוֹד הִי וְאוֹ הִי) עַל הָאָרֶץ

וְעַל הַמִּזְוֶה

רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַם עִירְךָ וְעַל הַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדְךָ וְעַל הַיִּכָּרְךָ וְעַל מַעוֹנְךָ וְעַל דְּבִירְךָ

וְעַר הַבֵּית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו.
אֲבִינוּ רַעֲנוּ זִוְגְנוּ פִּרְנָסְנוּ כָּל־כְּלָנוּ הַרְוִיתָנוּ
הִרְנֵת לָנוּ מִתְּהָרָה מִכָּל־צָרוֹתֵינוּ. וְאַל תַּצְרִיכֵנוּ
יְהוָה יֵאֱהֹוֶנָּה אֱלֹהֵינוּ לַיְדֵי מַתְנוּת בָּשָׂר וָדָם.
וְלֹא לַיְדֵי הַלּוֹאֲתָם. אֱלֹא לַיְדֵךְ הַמְּלָאָה
וְהַרְחֲבָה. הַעֲשִׂיכָה וְהַפְתּוּחָה. שֶׁרֹא נִבּוֹשׁ
בְּעוֹדָם הִזָּה. וְלֹא נִפְלֵם לְעוֹלָם הַבָּא וּמַלְכוּת
בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ תַּחְזִירָנָה לְמִקְוָהּ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵנוּ :

בשבת אומר כאן רצה והחליצנו

רַצָּה וְהַחֲלִיצָנוּ יְהוָה יֵאֱהֹוֶנָּה אֱלֹהֵינוּ בְּמַצּוֹתֶיךָ
וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשַּׁבָּת. הַשִּׁבְעִי. הַשִּׁבְתָּ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
הַזֶּה. כִּי יוֹם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ הוּא מְלַכְּנִי. נִשְׁבּוֹת
בּוֹ וְנָנוּחַ בּוֹ בְּמִצְוֹת חֻקֵּי רְצוֹנְךָ. וְאַל תְּהִי צָרָה
וְיָגוֹן בְּיוֹם מְנוּחָתֵנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּנִחְמַת צִיּוֹן
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. כִּי אַתָּה הוּא פֶּעַל הַנִּחְמוּת.
וְתַבְּנָה יְרוּשָׁלַם עִירְךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ :

כראש חדש וביום טוב ובחול המועד אומרים יעלה ויבא
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲרָה וַיְבֹא וַיַּגִּיעַ וַיִּרְאֶה וַיִּרְצֶה
וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקֹד וַיִּזְכֹּר וַיִּזְכְּנוּ וַיִּזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ.
וַיִּזְכְּרוּ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ וַיִּזְכְּרוּ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדְּךָ. וַיִּזְכְּרוּ כָּל
עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל קְפִנֶיךָ קִפְּטָה קְמוּכָה. לָחַן וְלִחְסָד וְקִרְבָּתִים
כראש חדש ביום ראש חדש הנה

בשבת ובחול המועד ביום חג המצות הנה ביום (בחול המועד אין
אִיִּים מַיִם) מִקְרָא קֹדֶשׁ הִזָּה.

בסוכות ובחור'ס ב'יום חג הסוכות ת'זה ב'יום (בחול המועד אין

אומרים טוב) מְקַרְא קֹדֶשׁ הַזֶּה.

בשבועות ב'יום חג השבועות ת'זה.

בשמיני עצרת ב'יום שְׁמִינִי חג הַעֲצָרֶת ת'זה.

בראש השנה ב'יום הַזְכָּרֹן ת'זה.

ב'יה'ם בו עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ :

וְכִרְנוּ יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ יֵאָדְהֵנוּ בּוֹ קְטוּבָה וּפְקָדָנוּ בּוֹ

לְבָרְכָהּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדַבֵּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים

חַסִּים וְחֲנּוּן וְחַמּוּד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ.

כִּי אֵל מְלֶכֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ (יצי'ה' י' יוד הא ואו הא)

בּוֹגֵה יְרוּשָׁלַם (ואומר בלחש אָמֵן) :

ואם שכח להזכיר שבת אם נזכר קודם שהתחיל ברכת הטוב

והמטיב יאמר :

ברוך אתה ה' אלהינו מֶלֶךְ הָעוֹלָם שנתן שבחות לַמְנוּחָה

לַעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל כִּאֲהֲבָה לָאוֹת וּלְבִרִית בְּרוּךְ אַתָּה

ה' מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת :

ואם הוא שבת וראש חודש כולל שניהם בברכה א' :

ואם התחיל ברכת הטוב והמטיב וכ'ש אב' סיים ברכת המזון

יחזור לראש :

דִּינֵי בְרָכָה רְבִיעִית : ככל מקום שטעה בבהמ'ז חוזר לראש בהמ'ז

דכולהו שלש ברכות חשיבי כאחת. אבל אם טעה בכרכ'ה רביעית

אינו חוזר אלא להטוב והמטיב (מג"א) :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ (עשי'ה' י' יוד ה' ו' ה'ה) יֵאָדְהֵנוּ

מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל אֱבִינוּ מְקַדֵּשׁ אֲדִירָנוּ, בּוֹרְאָנוּ.

גּוֹאֲלָנוּ, קְדוֹשָׁנוּ, קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ רוֹעֵה

הַרְחֵמֵנוּ

יִשְׂרָאֵל. הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמְּטִיב לָכָל. בְּכָרִיּוֹם
וְיוֹם הוּא הַטּוֹב לָנוּ. הוּא מְטִיב לָנוּ. הוּא יִיטִיב
לָנוּ. הוּא גִמְלָנוּ. הוּא גּוֹמְלָנוּ. הוּא יִגְמְלָנוּ לְעַד
חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרֵיחַ וְהַצְלָחָה וְכָל־טוֹב : יֵעָנוּ אָמֵן :
הַבְּרַחְמָן הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל בִּסְמָא כְּבוֹדוֹ :
הַבְּרַחְמָן הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּשֵׁמִים וּבְאֲרֵן : הַבְּרַחְמָן
הוּא יִשְׁתַּבַּח בָּנוּ לְדוֹר דּוֹרִים : הַבְּרַחְמָן הוּא בְּרֵן
קְעֻמּוֹ יָרִים : הַבְּרַחְמָן הוּא יִתְפָּאֵר בָּנוּ לְנִצָּח
נִצָּחִים : הַבְּרַחְמָן הוּא יִפְרֹגֵנוּ בְּכָבוֹד וְלֹא בְּכֹזִי
בְּהֶתֶר וְלֹא בְּאִיסוּר בְּנִחַת וְלֹא בְּצַעַר : הַבְּרַחְמָן
הוּא יִתֵּן שְׁלוֹם בְּיָדֵינוּ : הַבְּרַחְמָן הוּא יִשְׁרַח
בְּרַכָּה וְרוּחָה וְהַצְלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ :
הַבְּרַחְמָן הוּא יַצִּיל אֶת יָרֵכֵנוּ : הַבְּרַחְמָן הוּא
יִשְׁבֹּר עוֹל גְּלוּת מִהֶרָה מֵעַל צֹאֲרֵנוּ : הַבְּרַחְמָן
הוּא יוֹלִיכֵנוּ מִהֶרָה קוֹמָמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ : הַבְּרַחְמָן
הוּא יִרְפָּאֵנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה. רְפוּאָה הַגְּפֹשׁ
וְרְפוּאָה הַגּוֹף : הַבְּרַחְמָן הוּא יִפְתַּח לָנוּ אֶת יָדוֹ
הַרְחֵבָה : הַבְּרַחְמָן הוּא יִבְרַךְ כָּל־אֶחָד וְאֶחָד
מִמֶּנּוּ בְּשֵׁמוֹ הַגָּדוֹל בָּמוֹ שְׁנַת־בְּרִכּוֹ אֲבוֹתֵינוּ
אֲבֹרָהִים יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל מִכַּל כָּל כֵּן יִבְרַךְ
אוֹתָנוּ יַחַד בְּרַכָּה שְׁלֵמָה וְכֵן יִהְיֶה רְצוֹן
וְנֹאמַר אָמֵן : הַבְּרַחְמָן הוּא יִפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סֶבֶת
שְׁלוֹמוֹ :

בשבת איסור תרומתן הוא יתנו לנו עולם שגורו שבת ומנוחה
לחיי עולמים :

בראש חש תרומתן הוא יחדש עלינו תחיש הזה לטובה
ולברכה :

שט

ברכת המזון

בראש השנה ה'רחמן הוא יחדש עלינו את השנה הזאת
למוֹבָה וְלִבְרָכָה.

בסוכות ה'רחמן הוא יוכני לישב בסֶכֶת עורו שר קוֹיָתוֹ :
ה'רחמן הוא יִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ שְׁפַע קְרוּשָׁה וּמְהִרָה
מִשְׁבָּעָה אוֹשְׁפִיזִין עָדָיִן וְכוֹרֶתֶם תְּהֵא מִגֵּן וְצִנֵּה
עָלֵינוּ :

ה'רחמן הוא יָקִים לָנוּ אֶת סֶכֶת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת.
בשלוש רגלים ה'רחמן הוא יִגְעֵנוּ לְמוֹעֲדִים אַחֲרִים הַבָּאִים
לְקִרְאָתָנוּ לְשָׂרוֹם :

ליום ה'רחמן הוא יַנְחִילָנוּ יוֹם שְׂכָרוֹ מִיּוֹם שְׂכָרוֹ
אֲרוּךְ לַיּוֹם שְׂצַדִּיקִים יוֹשְׁבִים וְעַמְרוּתֵיהֶם בְּרֹאשֵׁיהֶם
וְגִהְנִים מִזֵּי הַשְּׂכִינָה.

ה'רחמן הוא יַשֵּׁעַ תּוֹרָתוֹ וְאַהֲבָתוֹ בְּלִבָּנוּ וְתִהְיֶה
יְרָאתוֹ עַל פָּנֵינוּ לְבִלְתִּי נִחְטָא. וְיִהְיֶה כָּל־
מַעֲשֵׂנוּ לְשֵׁם שְׁמַיִם :

ברכת האורח :

ה'רחמן הוא יִבְרַךְ אֶת הַשְּׁלֵחַן הַזֶּה שְׂאֵבָנוּ
עָדָיו וַיִּסְדֵּר בּוֹ כָּד מַעֲדָנֵי עוֹלָם וַיְהִיָּה בְּשִׂחְתָּנוּ
שֶׁךְ אֲבִרָתָם אֲבִינוּ כָּד רָעַב מִמֶּנּוּ יֹאכֵל וְכָד צָמָא
מִמֶּנּוּ יִשְׁתֶּה. וְאַל יִחְסַר מִמֶּנּוּ כָּל מִזֵּב קָעַד וְקָעוֹלָמִי
עוֹלָמִים אָמֵן : ה'רחמן הוא יִבְרַךְ בְּעַד הַבֵּית הַזֶּה וּבְעַד
הַסְעוּדָה הַזֹּאת. הוּא וּבְנָיו וְאִשְׁתּוֹ וְכָד אֲשֶׁר לוֹ. בְּבָנִים
שִׂיחָיו וּבְנִכְסִים שְׂיָרְבוּ. בְּרַךְ יְהוָה (אֱלֹהֵינוּ) יִחְדְּנוּ וּפּוֹעֵד
יִדְּיוֹ תִרְצֶה וַיְהִי גִבּוֹר וְגִבּוֹר מִיִּצְחָקִים וְקִרְוִים קָעִיר.
וְאַל יִדְבַק קָפְנִי וְלֹא לְפָנֵינוּ שׁוֹם דְּבַר חֲטָא וְהִרְהוֹר
עוֹן. שֵׁשׁ וְשִׁמְחַ כָּד הַיָּמִים בְּעֶשֶׂר וּכְבוֹד מַעֲתָה וְעַד

עולם

עוֹקֵם. רֹא יְבוֹשׁ בְּעוֹקֵם הַזֶּה וְלֹא יִפְּלִים לְעוֹקֵם הַבָּא.
אָמֵן בֶּן יְחִי רָצוֹן :

בסעודת המילה.

הַרְחֵמֶן הוּא יִבְרֶךְ אֶת בָּעַד הַפִּית הַזֶּה אֲבִי תֵבֶן וכו'
הוּא וְאִשְׁתּוֹ הַיּוֹגֵדֶת וכו' וְעַד עוֹקֵם : הַרְחֵמֶן
הוּא יִבְרֶךְ אֶת הַיָּגֵד הַנּוֹדֵד וּכְשֵׁם שֶׁזֶפְחוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הוּא מְפִיק בּוֹ יִזְכְּרוּ קִנְיָם בַּתּוֹרָה בַּחֲפָזָה לְמַצּוֹת
וּקְמָעִים טוֹבִים וְכֵן יְחִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן. הַרְחֵמֶן
הוּא יִבְרֶךְ אֶת מַעֲגַת הַמִּנְדֵּק וְהַמּוֹהֵל וְשֹׂאֵר הַמְשַׁתְּדָלִים
בַּמַּצּוֹת הֵם וְכָל אֲשֶׁר זָהָם :

בסעודת החתן :

הַרְחֵמֶן הוּא יִבְרֶךְ אֶת הַיִּתְחֵן וְחַפְזָה בְּכָנִים וְזָכָרִים
בְּעִבּוּדָתוֹ. יִתְבָּרֶךְ וּמִנְחָנוּ לְהוֹסִיף הַרְחֵמֶן הוּא יִבְרֶךְ
אֶת כָּל הַמְסוּבִין בְּשִׁלְחָן הַזֶּה וַיִּתֵּן לָנוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הוּא מַשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה :

הַרְחֵמֶן הוּא יַחֲיֵינוּ וַיִּזְכְּנוּ וַיְקַרְבֵּנוּ לִימּוֹת

הַמְּשִׁיחַ וּלְבִגְיֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּלְחַיֵּי

הָעוֹלָם הַבָּא. מְגִדִּיל (בְּרִיחַ וּבִשְׁבַת יוֹם טוֹב מְגִדִּיל)

יִשׁוּעוֹת מַלְכוּ וְעוֹשֶׂה חֶסֶד לְמַשִּׁיחוֹ לְדוֹד וּלְזָרְעוֹ

עַד עוֹלָם : בְּפִירִים רָשׁוּ וְהָעִבּוּ וְדוֹרְשֵׁי יְחִי וְאֵדֵנָה

יֵאֱהֻדוֹנֵהִי לֹא יִחְסְרוּ כָּל טוֹב : גַּעַר הָיִיתִי גַם

זָקֵנְתִי וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק גָּעוּב וְזָרְעוֹ מִבִּקְשׁ

לֶחֶם : כָּל הַיּוֹם חוֹגֵן וּמִלְּגָה וְזָרְעוֹ לְבָרָכָה :

מִה שֶׁאֲבָלְנוּ יִתֵּה לְשִׁבְעָה. וּמִה שֶׁשִּׁתִּינוּ יִתֵּה

לְרִפּוּאָה. וּמִה שֶׁהוֹתַרְנוּ יִתֵּה לְבָרָכָה כְּדִכְתִּיב

וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּהִם וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂתּוּ וַיִּשְׂמְחוּ וַיִּשְׂתְּבְּחוּ וַיִּשְׂתְּבְּחוּ וַיִּשְׂתְּבְּחוּ

שיא

ברכת המזון

יאהדונהי : בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה יאהדונהי עֲשֵׂה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ : בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיהוָה
יאהדונהי וְהָיָה יְהוָה יאהדונהי מְבַטְחוֹ : יְהוָה
יאהדונהי עַז לַעֲמוֹ יִתֵּן יְהוָה יאהדונהי יִבְרַךְ אֶת
עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם : עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ אָמֵן :

ברוך הוּן. ברוך השלחן. ברוך משה בן עמרם. ברוך ה' ימלוך
ה' לעולם אמן ואמן :

ברכת המזון לאבלים

המברך אומר :

נִבְרַךְ (אם יש עשרה אומר אֶלְהֵינוּ) מְנַחֵם אֲבָלִים שְׂאֵבְרֵנוּ מִשָּׁרוֹ :

ועונין המסובין :

נִבְרַךְ (אלהינו) מְנַחֵם אֲבָלִים שְׂאֵבְרֵנוּ מִשָּׁרוֹ וּבִטְבוֹ חַיֵּינוּ

ויאמר ברכת המזון עד תחזירנה למקומה במהרה בימנו :

ואחר כן אומר :

נַחֵם יְהוָה יאהדונהי אֶלְהֵינוּ אֶת אֲבָלֵי צִיּוֹן וְאֶת
אֲבָלֵי יְרוּשָׁלַם וְאֶת הָאֲבָלִים הַמְתְּאֲבָלִים
בְּאֵבֶל הַזֶּה נַחֲמֵם מֵאֲבָלִים וְשִׁמְחֵם מִיּוֹנִים
בְּאָמֹר בְּאִישׁ אֲשֶׁר אָמוּ תִנְחַמְנוּ כֵּן אֲנֹכִי
אֶנְחַמְכֶם וּבִירוּשָׁלַם תִּנְחַמוּ : בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה יאהדונהי מְנַחֵם אֲבָלִים וּבִזְמַנְךָ יְרוּשָׁלַם
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵנו אָמֵן : בְּחַיֵּינוּ תִכְנֶה עִיר צִיּוֹן

ותכון

וּתְכוֹן הָעֲבוּדָה בִּירוּשָׁלַם : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
 יֵאָהֳדוּנֵהי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל אֲבִינוּ מִלְכֵנו
 אֲדִירֵנוּ גָּאֻלֵנוּ קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב. הַמֶּלֶךְ הַחַי
 הַטּוֹב וְהַמְּטִיב אֵל אֲמֶת שׁוֹפֵט בְּצֶדֶק לֹדֶקֶת
 נִפְשׁוֹת שְׁלִיט בְּעוֹלָמוֹ לַעֲשׂוֹת בְּרָצוֹנוֹ וְאֲנַחֲנוּ
 עִמּוֹ וְעֶבְדָּיו וְעַל הַכֹּל אָנוּ חַיִּבִּין לְהוֹדוֹת לּוֹ
 וּלְבָרְכּוֹ גִּדְר פְּרָצוֹת הוּא יְגִדֹר אֶת הַפְּרָצָה הַזֹּאת
 מֵעַלֵּינוּ וּמֵעַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
 בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

כל דבר שצריך כוס צריך לשחות ממנו מלא לוגמיו שהוא רוב רביעית
 הילכך ישחה רביעית שלם (ש"ע ק"צ).

כּוּם יִשְׁעוֹת אֱשָׁא וּבִשְׁם יְהוָה (יֵאָהֳדוּנֵהי) אֶמְרָא :

סְבִרֵי מְרַנֵּן.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָהֳדוּנֵהי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן :

אחר ששחה רביעית משגרו לאשתו שתשחה ממנו. אם המכרך אינו
 רוצה לסעוד יסעוד אחד מן המסובין רביעית ואחריו מכרך :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָהֳדוּנֵהי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

אם אכל מזונות יאמר	א"א סירות מו' מינים	אם שחה יין יאמר
עַר הַמַּחֲיָה וְעַר	עַר הָעֵץ וְעַר	עַר הַגֶּפֶן וְעַר
הַפְּרִי הָעֵץ	פְּרִי הָעֵץ	פְּרִי הַגֶּפֶן :

וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חֲמֶדָה טוֹבָה וְרַחֲבָה
 שְׂרָצִיתָ וְרִגְחֶלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ לְאַמּוֹל מִפְּרִיָהּ
 וּלְשִׁבּוּעַ מִטּוֹבָהּ. רַחֵם יְהוָה יֵאָהֳדוּנֵהי אֱלֹהֵינוּ
 עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וְעַל יְרוּשָׁלַם עִירָךְ וְעַל

הַר צִיּוֹן מְשֻׁכָּן בְּבוֹדָךְ. וְעַל מִזְבְּחֶךָ. וְעַל הַיִּכְלָד
וּבְגִנַּת יְרוּשָׁלַם עֵיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. וְהַעֲלֵנוּ
לְתוֹכָהּ. וְשִׁמְחָנוּ בְּבִנְיָנָהּ וּבְבִרְכָךְ עֲדִידָהּ בְּקִדּוּשָׁהּ
וּבְטַהֲרָהּ :

בְּשַׁבַּת וּרְצָה וְהִתְלַצְנוּ	}	בְּרִיחַ וְזָכְרָנוּ לְמוֹכְרָה
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה.		בְּיוֹם רֹאשׁ חֹדֶשׁ הַזֶּה.

בְּיוֹם וְשִׁמְחָנוּ בְּיוֹם

בְּשַׁבַּת חַג	בְּשַׁבְּעוֹת חַג	בְּסוּכוֹת חַג	בְּשִׁעַ שְׁמִינִי
הַמִּצּוֹת	הַשְּׁבוּעוֹת	הַסּוּכוֹת	חַג הָעֲצֵרֶת

הַזֶּה. (בְּיוֹם) (בְּחוּה"מ א"א טוֹב) מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה.
כִּי אַתָּה טוֹב וְיָמִיב לְכָל וְנוֹדָה לָךְ עַל הָאָרֶץ

וְעַל הַמִּחְיָה	}	וְעַל הָעֵץ	}	וְעַל הַגֶּפֶן
וְעַל הַפְּרִיָּהּ.		וְעַל פְּרִי הָעֵץ.		וְעַל פְּרִי הַגֶּפֶן :

בְּרֹדֶף | אַתָּה יְהוָה יֵאָדוֹנֶי עַל הָאָרֶץ

וְעַל הַמִּחְיָה	}	וְעַל הַפִּירֹת	}	וְעַל פְּרִי הַגֶּפֶן
בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל		בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל		בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
מִחְיָהּ		פִּירֹתֶיהָ.		וְעַל פְּרִי הַגֶּפֶן :

עֵינִי מְבִילָה בְּשַׁחֲרִית דְּשַׁבַּת

עֵינִי הַטְּבִילָה בְּשַׁחֲרִית דְּשַׁבַּת. הִנֵּה אִם נִטְמָא בְּקִרְיָ אוֹ בְּתַשְׁמִישׁ הַמָּטָה אִין
צוּרֶךְ לְהַזְכִּיר כִּי הַטְּבִילָה אִז מוֹכַרְחָת אַבֵּל אִף אִם לֹא הוּצַרֶךְ לְטַבּוֹל לְסִכָּה
הַנּוֹ' צִירֶךְ לְטַבּוֹל בְּבוֹקֶר בְּיוֹם שַׁבַּת, וְהוּא כִּי כְדִמְיוֹן מֵה שְׁבִיאָרְנוּ שְׁצִירֶךְ
לְטַבּוֹל בְּכָל עֵשׂ לְהַפְרִישׁ מִן הַחֹל לְשַׁבַּת כֵּן צִירֶךְ עָתָה טְבִילָה אַחֲרֵת
כִּי דְהַפְרִישׁ גְּדוֹל יֵשׁ בֵּין קְדוּשַׁת לַיִל שַׁבַּת לְקְדוּשַׁת יוֹם שַׁבַּת שְׁהוּא
קְדוּשָׁה יִתְרָה, אַבֵּל הַחִילּוֹק הוּא כִּי בַעֲשׂ הוּצַרֶךְ לְב' טְבִילוֹת הָא' לְהַפְרִישׁ
בְּגִדֵי הַחֹל מֵעַל נִפְשׁוֹ, וְהַב' לְהַתְּדַבֵּק וְלְהַמְשִׁיךְ בּוֹ קְדוּשַׁת שַׁבַּת, אַבֵּל עָתָה
בְּבוֹקֶר יוֹם שַׁבַּת דִּי לֹא בְּטְבִילָה אַחַת לְהַמְשִׁיךְ עָלָיו קְדוּשָׁה עֲלִיוֹנָה שֶׁל
יוֹם הַשַּׁבַּת, וְאִיגִינּוּ מִפְּשִׁיט מֵעָלָיו חַיֵּי קְדוּשַׁת לַיִל שַׁבַּת (שְׁעָה"כ דָּף עִיג ע"א):

שחרית של שבת

שיד

אומרים הזמירות ומזמורי שבת עד סוף השירה, כמו שנדפס לעיל
בשחרית של חול.

ואחר כן מתחילים :

כִּי יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנָהּ | הַמְלֻכָּה וּמוֹשֶׁל בְּגוֹיִם : וְעַל
מוֹשִׁיעִים בְּכֹהֵר צִיּוֹן ? שֶׁפֶט אֶת־הַיָּם עָשׂוּ וְהִיָּתָה
בִּיהֲוָדָנוּ יֵאָהֲדוּנָהּ הַמְלֻכָּה : וְהָיָה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנָהּ ? מְלֶכֶךְ
עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַזֶּה וְהָיָה יִהְיֶה אֱלֹהֵנוּ יֵאָהֲדוּנָהּ אַחֲרֵי
וּשְׁמוֹ אַחֲרֵי :

יכוין לקבל תוספת נפש ממדת יום שבת.

נִשְׁמַת כָּל חַי הַבְּרִיָּה אֶת שְׁמֵךְ יִהְיֶה אֱלֹהֵנוּ יֵאָהֲדוּנָהּ
אֱלֹהֵינוּ וְרוּחַ כָּל־בְּשָׂר תִּפְאֹר וּתְרוֹמָם
וְכִרָּה מִלִּבֵּנוּ תִּמְיֵד. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אֶתָּה
אֵל. וּמִבְּלָעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ. פּוֹדֶה
וּמַצִּיר וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה. אֵין
לָנוּ מֶלֶךְ עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ אֵלָּא אַתָּה :

אֱלֹהֵי הָרָאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים אֲדוֹת כָּל בְּרִיּוֹת.
אֲדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת. הַמְהַלֵּל בְּכָל תַּתְּשֻׁבּוֹת.
הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְכָל בְּרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. יִהְיֶה אֱלֹהֵנוּ
יֵאָהֲדוּנָהּ (עַר) רֵא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן. הַמְעוֹרֵר יְשָׁנִים.
וְהַמְהַיֵּן גִּבְרָתִים. מְחַיֶּה מֵתִים וְרוֹפֵא חוֹלִים. פּוֹקֵחַ
עוֹרִים וְזוֹקֵךְ בְּפוֹפִים. הַמְשִׁיחַ אֱלָמִים. וְהַמְפַּעֵנֵת
נַעֲלָמִים. וְלֵךְ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים :

וְאֵלֵינוּ פִּינוּ מֵלֹא שִׁירָה כִּידִם. וְלִשְׁנֵינוּ רִנָּה בְּתִמְזוֹן
גִּבּוֹר. וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שִׁבַּח כְּמֶרְחֵבֵי רִקְיעַ. וְעֵינֵינוּ
מֵאִירוֹת בְּשִׁמְשׁ וּבִכְרֹחַ. וְיָרִינוּ פְּרוֹשׁוֹת כְּנָשָׁרִי
שָׁמַיִם. וְרַגְלֵינוּ קִרְאוֹת כְּאַיָּלוֹת. אֵין אָנוּ מְסֻפָּקִין
לְהוֹדוֹת לָךְ יִהְיֶה אֱלֹהֵנוּ יֵאָהֲדוּנָהּ אַחֲרֵינוּ. וְלִבְּךָ אֶת

שמך

שִׁמְךָ מִלִּבֵּנוּ עַל אַחַת מֵאַרְבָּע אֲלָפֵי אֲלָפִים. וְרוֹב
 רַבִּי רִבְכּוּן פְּעָמִים. הַטּוֹבוֹת נָסִים וְנִפְלְאוֹת.
 שְׁעֵשִׂיתָ עִמָּנוּ וְעַם אֲבוֹתֵינוּ. מִלִּפְנֵים מִמְּצָרִים
 גָּאֻלְתָּנוּ יְהוָה יֵאֱהוּנָהי אֱלֹהֵינוּ. מִבֵּית עֲבָדִים
 פָּדִיתָנוּ. בְּרָעַב זָנְתָנוּ. וּבְשָׂבַע כִּלְכַּלְתָּנוּ. מִחֶרֶב
 הִצַּלְתָּנוּ. וּמִדָּבָר מִלִּטְתָּנוּ. וּמִחֲלָאִים רָעִים וְרָבִים
 דִּלִּיתָנוּ. עַד הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזָבוּנוּ
 חֲסִדֶיךָ. עַל כֵּן אֲבָרִים שְׁפַלְגְתָּ בָנוּ. וְרוּחַ וְנִשְׁמָה
 שְׁנַפְחָתָ בָּאֵפִינוּ. וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שִׁמְתָּ בְּפִינוּ. הֵן הֵם
 יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיִּשְׁאֲרוּ אֶת שִׁמְךָ
 מִלִּבֵּנוּ תָמִיד. כִּי כָּרַם לָךְ יוֹדָה. וְכָל לִשׁוֹן לָךְ
 תִּשְׁבַּח. וְכָל עֵין לָךְ תִּצְפֹּרֶה. וְכָל בֶּרֶךְ לָךְ תִּכְרַע.
 וְכָל קוֹמָה לִפְנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה. וְהַלְבָּבוֹת יִרְאוּךָ.
 וְהַקְרִיב וְהַקְלִיט וַיִּמְרוּ לְשִׁמְךָ. כִּדְבָר שֶׁנֶּאֱמַר כָּל
 עֲצָמוֹתַי תֹּאמְרֶנָּה יְהוָה יֵאֱהוּנָהי מִי כְמוֹךָ מַצִּיר
 עָנִי מִחֲזֶק מִמָּנוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ :

בשבת קודם פורים נוהגים לומר כאן מי כמוך :

שׁוֹעֵת עֲנִיִּים אַתָּה תִּשְׁמַע. צַעֲקַת הַדָּל תִּתְּשִׁיב
 וְחֹשֵׁיעַ. וּבְתוֹב רַבָּנוּ צְדִיקִים בֵּיתְהוָה
 יֵאֱהוּנָהי לִישָׁרִים נֶאֱמָה תִּהְיֶה :

בְּפִי	י	שָׁרִים	תָּת	ר	וְעַם :
וּבְשִׁפְתַי	צ	דִּיקִים	תָּת	כָּ	בָּךְ :
וּבְלִשׁוֹן	ח	סִידִים	תָּת	כָּ	דָּש :
וּבְקֶרֶב	ק	רוּשִׁים	תָּת	ה	לָל :

בְּמִקְהֵלוֹת רִבְבוֹת עָמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. שֶׁכֵּן חֹבֶרֶת כָּד
 הַיְצוּרִים לִפְנֶיךָ יְהוָה יֵאֱהוּנָהי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵינוּ

אבותינו דהודות. דהגל. דשבת. דפאר. דרומם. דהדר.
 ונצח. על דר דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי
 עבדך משיחך : וכן

ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול
 והקדוש בשמים ובארץ כילך נא
 יהוה יהוה יאהדונהי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד.
 ציל בנשימה א' שיר ושבתה. הגל וזמרה. עז וממשלה.
 נצח גדולה. גבורה. תהלה ותפארת. קדושה
 ומלכות. עי' ברכות וחזאנות לשמך הגדול
 והקדוש. ומעולם ועד-עולם אתה אל. ברוך אתה
 יהוה יהוה יאהדונהי מלך גדול ומתקל בתשבחות. אל
 ההודאות ארון הנפלאות. בורא כל-הנשמות. רבון
 כל-המפעלים. הבוחר בשיירי זמרה מלך אר חי
 דהעולמים אמן :

בשבת חשובה יאמר :

שיר הפעלות מפעמקים קראתיה יהוה יהוה יאהדונהי : ארני
 שמעה בקולי תהייתה אזניה קשבות דקוד תחנוני :
 אם עונות תשמר יה ארני מי יעמר : כי עמך תפדיה
 דמען תגרא : קניתי יהוה יהוה יאהדונהי קננה נפשי ודברו
 הוהייתי : נפשי בארני משמרים צפקר שמרים צפקר :
 יחל ישראל אל יהוה יהוה יאהדונהי כי עם יהוה יהוה יאהדונהי
 החסד והרבה עמו פדות : והוא יפדה את ישראל מכל
 עונותיו : עי'

יתגבר ויתקדש שמייה רבא (כאן יענה אמן א' ויכוין אידהנויה
 גי' אמן) בעקמא די ברך ברעויה וימדיה מלכותיה
 ונצח פורקניה ויקרב משיחיה. (אמן ב' ויכוין אידהנויה) בתיכון

שיו

שחרית של שבת

ובְיִמְיָנוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְיָא וּבְזִמְן קָרִיב
וְאָמְרוּ (אָמֵן ב' ויכוין אידהנוי"ה ויאמר עד דאמירן בעלמא) אָמֵן :
יְהֵא שְׁמִיה רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמָא וּלְעַלְמֵי עַלְמָא יִתְבָּרַךְ
וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשָּׂא וְיִתְחַדֵּר וְיִתְעַבֵּר
וְיִתְהַלַּל שְׁמִיה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אָמֵן ד' ויכוין אידהנוי"ה)
לְעֵינָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמָתָא דְאִמְרִין
בְּעַלְמָא. וְאָמְרוּ (אָמֵן ה' ויכוין אידהנוי"ה) אָמֵן :

ואומר החזן

בָּרְכוּ אֶת יְהוָה יְאֵהֲדוּנְהִי הַמְּבֹרָךְ :

ועונין בקול רם

בָּרוּךְ נַפֶּשׁ יְהוָה יְאֵהֲדוּנְהִי רִיחַ הַמְּבֹרָךְ נִשְׁמָה
לְעוֹלָם חַיָּה וְעַד יַחֲדָה : וחוורו רש"ץ

כל האוחיות יש ביוצר חוץ מן אות ה' להודיענו שהאומר יוצר בכונן
הלב אין מלאך אף. שצף. קצף. אנף. שולס בו. (הרוקח :ל'
הלכות סוף סי' של"ח.)

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְאֵהֲדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר
יִפְסִיק אוֹר וּבּוֹרֵא הַשֶּׁךְ. עֲשֵׂה שְׁלוֹם וּבּוֹרֵא אֶת הַכֹּל.
הַכֹּל יוֹדוּךָ. וְהַכֹּל יִשְׁבַּחֶךָ. וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קָדוֹשׁ
בִּיהוָה יְאֵהֲדוּנְהִי. הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶלָה יוֹצֵר הַכֹּל.
הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל יוֹם פְּלִתוֹת שְׁעָרֵי מִזְרָח. וּבּוֹקֵעַ
חַלּוֹנֵי רָקִיעַ. מוֹצִיא חֶמֶד מִמְּרוֹמָה וּלְבָנָה מִמְּבוֹן
שְׁבַתָּה. וּמֵאִיר לְעוֹלָם כָּלוּ וְלִישְׁכָּיו שְׁבָרָא בְּמִדַּת
הַרְחָמִים. הֵמָּאִיר לְאֶרֶץ וּלְבָרִים עָלֶיךָ בְּרַחֲמִים
וּבְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל־יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית.
מְהֻרָּבוּ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה יְאֵהֲדוּנְהִי כָּלָם בְּחֻבְמָה

עשית

עֲשִׂיתָ מְלָאָה הָאֶרֶץ קִנְיָנֶיהָ : הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבָדוֹ
מֵאִזֹּה הַמִּשְׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמְתַּנְשָׁא מִיְמֹת עוֹלָם :
אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיהָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן
עֲנֵנו צִוֵּר מְשַׁנְּבֵנו מִן יִשְׁעֵנו מְשַׁנְּבֵנו בְּעֵדֵנו. אֵין
עֲרוּךְ לָךְ וְאֵין זִוְלָתְךָ אִפְסֵם בְּלָתְךָ וּמִי דוֹמָה לָךְ.
אֵין עֲרוּךְ לָךְ יְהוָה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה אֱלֹהֵינוּ בְּעוֹלָם הַחַיָּה.
וְאֵין זִוְלָתְךָ מְלַכְנו לַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. אִפְסֵם בְּלָתְךָ
נִזְאָרְנוּ לִיְמֹת הַמִּשְׁחָה וּמִי דוֹמָה לָךְ מוֹשִׁיעֵנו
לְתַחֲיַת הַמֵּתִים :

אֵל אֲדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים : בְּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָל
הַבְּשָׁמָה : גִּדְלוֹ וְטִיבוֹ מְלֵא עוֹלָם : כַּעַת וּתְבוֹנָה
סוֹבְבִים הוֹדוֹ : הַמְתַּנְשָׁא עַל חַיֵּי הַקֶּדֶשׁ : וְנִתְחַדֵּר
בְּכְבוֹד עַל הַמְרַבֵּה זְכוֹת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כְסֹאוֹ
חֶסֶד וְרַחֲמִים מְלֵא כְבוֹדוֹ : מִזְבִּים מְאֹרוֹת
שִׁבְרָאִים אֱלֹהֵינוּ : יִצְרֵם בְּדַעַת בְּיִנְיָה וּבְהַשְׁכֵּל :
כַּח וּגְבוּרָה נִתֵּן בָּהֶם : לַחַיֵּי מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תַּבֵּל :
מְלֵאִים זִיּוֹ וּמְפִיקִים נֹגֶה. נֶאֱמָה זִינֵם בְּכָל הָעוֹלָם :
שְׁמֵחִים בְּצֵאתָם שְׂשִׁים בְּכוֹאֵם : עוֹשִׂים בְּאִמָּה
רִצּוֹן קוֹנֵיָהֶם : פֶּאֶר וְכְבוֹד נֹתְנִים לְשִׁמּוֹ. צִתְּךָ
וְרָנָה לְזִכָּר מַלְכוּתוֹ : קָרָא לְשִׁמּוֹשׁ נִיזְרַח אֲדוֹר :
רָאָה וְהִתְחַיֵּן צוּרַת הַלְבָּנָה : שֹׁבַח נֹתְנִים לוֹ כָּל
צֵבָא מְרוֹם : תַּפְאֶרֶת וּגְדוּלָה שְׂרָפִים וְחַיֵּי וְאִפְּנֵי
הַקֶּדֶשׁ :

בְּיוֹם טוֹב שְׂאִינוּ שְׁבַת אֵין אוֹמְרִים זֶה אֵלֵא מִתְחִילִין שִׁמְךָ :
יֵהְיֶה אֲשֶׁר שְׁבַת מִכָּר הַמַּעֲשִׂים וּבְיוֹם הַשְּׂבִיעִי נִתְעַלָּה
וַיֵּשֶׁב עַל כְּסֵא כְבוֹדוֹ. תַּפְאֶרֶת עֲטָה לְיוֹם הַמְנוּחָה

ענג קרא דיום השבת. זה שיר שבח שר יום השביעי
שבב שבת אל מכר מכאבתו. ויום השביעי משבת
ואומר מזמור שיר דיום השבת : לפיכך יפארו לא
כר יצוריו. שבח וקר וגדרה וכבוד יתנו למקד יוצר
כל המנחיל מנוחה לעמו ישראל ביום שבת קדש :

שמה יהוה ^{יאהדונה} אלהינו יהקדש וזכרך יתפאר
מלכנו בשמים ממעל ועל הארץ מתחת עד כל
שבר מעשה ידך ועד מאורי אור שיעצרת הבה
יפארוך מלך :

תתברך דנצח צורנו מלכנו וגואלנו בורא קדושים ישתבח
שמה קער מלכנו יוצר (ר"ת מים טים ע"ב) משרתים

ואשר משרתיו בכם עומדים ברום עוזם ומשמיעים
ביראה יחד בקול דברי אלהים חיים ומקדש עולם. בכם
אהובים. בכם ברוכים. בכם גבורים (ר"ת שם אביג). בכם
קדושים. בכם עושים פאמה וביראה רצון קוניהם ובכם
פועלים את פיהם בקדושה ובטהרה בשירה ובזמרה
מברכין משבחין מפאין ומקדישין ומעריצין. וממליכין.
את שם האל המקדש הגדול הגבור והנורא תיבות אלו האל המלך

הגדול הגבור הגורא בניסמיה כ"ו כמספר שם הוי"ה ברוך הוא קדוש הוא
ובכם מקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה וגו' תנים
רשות זה זה. תקדיש ליוצרים בנתת רוח בשפה ברוכה
ובנעמה קדושה בכם באחד עונים פאמה. ואומרים ביראה :
קדוש קדוש קדוש יהוה ^{יאהדונה} יצבאות מלא
כל הארץ כבודו :

והאופנים ותיות הקדש ברעש גדול מתנשאים
לעמדת השופים לעמדתם משבחים

וְאֹמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָּונוּ מִמְּקוֹמוֹ :
 לֹא בְרוּךְ גַּעֲיֹמוֹת וְתַנּוּ. לְמַלְכָּךְ אֵל חַי וְקַיִם וְמִירֹת יֹאמְרוּ
 וְתִשְׁבְּחוּת יִשְׁמְעוּ. כִּי הוּא לְבָדוֹ מְרוֹם וְקָדוֹשׁ. פּוֹעֵל
 גְּבוּרוֹת. עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת. בַּעַל מַלְחָמוֹת. זוֹרֵעַ צָדִיקוֹת.
 מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת. בּוֹרֵא רַפִּיאֹת. נוֹרֵא תְהִלּוֹת. בָּרוּךְ
 הַנִּפְקָאוֹת. הַמַּחְדִּישׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֶׂה בְּרָאשִׁית.
 כְּאֹמֵר לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּרוֹלִים כִּי לְעוֹלָם תִּסְדּוּ: בְּרוּךְ אַתָּה
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָּונוּ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת :

אַתָּה בַּת עוֹלָם אַתָּה בְּתוֹנוֹתֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָּונוּ יֵאָדָּונוּ
 אֱלֹהֵינוּ חֲמֵלָה גְּדוֹלָה וְיִתְיָרָה חֲמֵלָה
 עָלֵנוּ. אֲבִינוּ מְלֵכֵנוּ בַּעֲבוּר שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וּבַעֲבוּר
 אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבִּטְחוּ בְּךָ וּתְלַמְּדוּ חֲכָי חַיִּים לַעֲשׂוֹת
 רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שְׁלֵם בֵּן תִּתְחַנֵּנוּ אֲבִינוּ אֵל
 הַרְחֵמֵנוּ. הַמְּרַחֵם רַחֵם נָא עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִּינָה
 דְּהִבִּין לְהַשְׁכִּיל לְשִׁמוֹעַ לְלַמּוֹד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר
 וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת כָּל דִּבְרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ
 בְּאַהֲבָה. וְהָאֵל עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ. וְדַבֵּק לִבֵּנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְיִחַד לִבֵּנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ
 לֹא גִבוּשׁ וְלֹא נִפְלִים וְלֹא נִפְשֵׁל לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי
 בְּשֵׁם קִדְשֶׁךָ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא בְּטַחְנוּ נִגְלִיהַ
 וְנִשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתְךָ. וְנִתְחַמֵּךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָּונוּ
 אֱלֹהֵינוּ וְנִסְתַּדֵּךְ הַרְבֵּים אֵל יַעֲזֹבֵנוּ נִצַּח סָלָה
 וָעֶד. מִהַר וְהִבָּא עָלֵינוּ בְּרָכָה וְשְׁלוֹם כֹּאן יֵאָדָּונוּ
 בְּד' צִיצִיּוֹת וְהָיוּ מְקוּבָצִים בִּידוֹ הַשְּׁמַאלִית עַל לְבֹ עַד שְׁמִינִי
 לִודְבְּרֵי חַיִּים וְכִי מִתְהַרָה מֵאַרְבַּע בְּנִפּוֹת כִּי הָאֲרִין
 וְשִׁבּוֹר עוֹל הַגּוֹיִם מֵעַר צְוֹאֲרֵנוּ. וְהוֹלִיכֵנוּ מִתְהַרָה

שכא

שחרית שר שבת

קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצָנוּ. בִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אֲתָה
וּבָנוּ בְּחֶרֶת מִכָּד עִם וְקִשּׁוֹן. וְקִרְבָּנוּ מִלְּגִנוּ
(יכוין מ"ע לזכור מעמד הר סיני) קִשְׁמָה הַגָּדוֹל (ויזכור
למחור זכר עמלק שנעברו אין השם גדול ושלם) בְּאַהֲבָה
לְהוֹדוֹת קָךְ (ויזכור מעשה מרים שהפה נבראת להודות
לשׁוֹת וּלֹא לְדַבֵּר לִשּׁוֹן הָרַע) וְלִיְיָיִךְ. קִירָאָה
וְלֹאֲהָבָה אֶת שְׁמָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְאֹהֲדוֹנֵה
הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

יוד. הי. ויו. הי.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה יְאֹהֲדוֹנֵה יִשְׂרָאֵל

יְהוָה יְאֹהֲדוֹנֵה אֲחֶךָ

לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים.

בִּלְחַשׁ בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: ע"כ

צריך להפסיק בין עול מלכות שמים לעול מצות

וְאַהֲבָתְךָ לֹא רַשָּׁא. (יכוין לקיים מצות עשה אהבת ה')

יְהוָה יְאֹהֲדוֹנֵה יִשְׂרָאֵל בְּכָל־לֵב־לְבָבְךָ

וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדְךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים

הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְךָ הַיּוֹם עַל־

לְבָבְךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְיָהּ וְדַבַּרְתָּ בָּם

בְּשֵׁבִיתְךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַּדֶּרֶךְ

וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת עַל־יָדְךָ

וְהָיוּ לְטֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ:

לֹא תַחֲמוֹד וּכְתִבְתָּם עַל־מִזְוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר
אֲנִי מִצְוֶה אֹתְכֶם הַיּוֹם לֵאמֹר הִנֵּה אֶת
יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדּוֹ בְּכָל־
לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנִתַּתִּי מִטָּר־אֲרָצְכֶם
בְּעֵתוֹ יוֹרֶה וּמִלֶּקֶשׁ לֹא חֲנֹנִיב וְאִסְפָּת דְּגָנְךָ
וְתִירֶשֶׁךָ וַיִּצְהָרְךָ׃ וְנִתַּתִּי עֵשֶׂב. בְּשָׂדֶךָ
לְבֹהֶמֶתְךָ וְאֹכֵלֶת וּשְׂבֹעֶת׃ הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־
יִפְתָּה לְבַבְכֶם וּסְרִתֶם וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים
אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה יְפִסִּיק מֵעַם אֶת
יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם
וְלֹא־יִהְיֶה מִטָּר וְהָאָרֶץ מָה לֹא תִתֵּן אֶת־
יְבוּלָהּ לֹא תִרְצֹחַ וְאֹבַדְתֶּם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ
הַפְּטָה אֲשֶׁר יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי נֹתֵן דָּבָר׃
וּשְׁמַתֶּם אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהַ עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־
נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יַדְכֶם
וְהָיוּ לָטוֹט פֶּתַח בֵּין עֵינֵיכֶם׃
וּדְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר
בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ וּבְלֶכְתְּךָ בְּדֶרֶךְ
וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ׃ וּכְתַבְתֶּם עַל־מַזְוֹזוֹת
בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ׃ כְּבֹד אֶת אֲבִיךָ

לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאָרֶץ

אֲשֶׁר נִשְׁבַּע (צריך לחסעים העיין) יְהוָה יֵאָדָּוּ יֵאָדָּוּ יֵאָדָּוּ
 לְאַבְתִּיכֶם לְתֹתָ לָהֶם בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־
 הָאָרֶץ :

יֵאָדָּוּ חוֹטֵי הַצִּיצִיּוֹת גַּם בִּידוֹ הַיְמָנִית וּשְׂרָשָׁם יִשְׁאָרוּ בִידוֹ הַשְּׂמָאלִית :

וַיֹּאמֶר יְהוָה יֵאָדָּוּ יֵאָדָּוּ יֵאָדָּוּ יֵאָדָּוּ יֵאָדָּוּ יֵאָדָּוּ יֵאָדָּוּ יֵאָדָּוּ
 אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם
 צִיצִית עַל־כְּנָפֵי בְּגֵדֵיהֶם לְדֶרֶתָם וְנִתְּנוּ עַל־
 צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת : וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
 יַעֲבִיר הַצִּיצִיּוֹת עַל גְּבִי עֵינָיו וְיִסְתַּכֵּל בָּהֶם שְׁנֵי פְעָמִים וְיִנְשָׁקֵם
 שְׁנֵי פְעָמִים וְיִכּוּיִן לִקְיָיִם מִצּוֹת עֲשֵׂה לְדַעַת הַסֵּמֶךְ :

וְרֵאִיתֶם אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת
 יְהוָה יֵאָדָּוּ יֵאָדָּוּ יֵאָדָּוּ יֵאָדָּוּ יֵאָדָּוּ יֵאָדָּוּ יֵאָדָּוּ יֵאָדָּוּ
 הַצִּיצִיּוֹת וְיִכּוּיִן לִקְיָיִם מִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה שְׁלֹא לְרֹדֵר אַחֲרֵי
 מַחֲשַׁבֶּת הַלֵּב לְמִיגֹדֶת וְאַחֲרֵי רֵאוֹת הָעֵינַיִם לְזוֹדֶת :
 וְלֹא־תִתְּנוּ אַחֲרָי לְבִבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם
 אֲשֶׁר־אֶתֶּם זְנִיִּם אֶחָדֵי הֵם־
 זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעָשִׂיתֶם אֶת־
 כָּל־מִצְוֹתֵי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם :
 אֲנִי יְהוָה יֵאָדָּוּ יֵאָדָּוּ יֵאָדָּוּ יֵאָדָּוּ יֵאָדָּוּ יֵאָדָּוּ יֵאָדָּוּ יֵאָדָּוּ
 עֲשֵׂה זְכוֹרֶת יִצְאֹת מִצְרַיִם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרָיִם
 מִצְרַיִם לְהִיזֹת לָכֶם לֵאלֹהִים לֹא רַעְנָה בְּרַעַךְ
 אֲנִי יְהוָה יֵאָדָּוּ יֵאָדָּוּ יֵאָדָּוּ יֵאָדָּוּ יֵאָדָּוּ יֵאָדָּוּ יֵאָדָּוּ יֵאָדָּוּ
 אֶתְכֶם אֶתְכֶם אֶתְכֶם אֶתְכֶם אֶתְכֶם אֶתְכֶם אֶתְכֶם אֶתְכֶם :

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ אֱלֹהֵיכֶם

ויכוין ויאמר הסיו ווין שבאמת ויציב בנשימה אחת.

אָמַרְתָּ. וַיְצִיב. וַנִּכּוֹן וְקִיָּם. וַיֵּשֶׁר. וַנִּבְאָמֶן וְאֶרְוֹב.
וְחִבִּיב. וְנִחְמַד. וְנַעֲיִם. וְנוֹדָא. וְאֶדִיר.
וּמַחְוֶקֶן. וּמִקְבֵּל. וְטוֹב וְיָפֶה. הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד. אָמַרְתָּ אֱלֹהֵי עוֹלָם מִלְכֵּנוּ צוּר
יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ לְדוֹר וָדוֹר הוּא קִיָּם וְשִׁמּוֹ קִיָּם
וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמִכְתּוֹתָיו וְאִמּוֹנָתוֹ לְעַד קִיָּמָתָהּ ;
וּדְבָרָיו חַיִּים וְקִיָּמִים וְנִבְאָמִים וְנִחְמָדִים לְעַד
יִנְשָׁק הַצִּיצִיּוֹת וַיִּנְיחֵם מִדּוֹ וּלְעוֹלָמִי עוֹלָמִים. עַל
אֲבוֹתֵינוּ עָלֵינוּ וְעַד בְּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־
דּוֹרוֹת עָבֵד יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ : עַד הָרֵאשׁוֹנִים
וְעַל הָרֵאחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקִיָּם בְּאַמְרָת וּבִבְרָכָתָהּ
חוֹק וְלֹא יַעֲבֹר. אָמַרְתָּ שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוָה
יֵאָדְוֵנוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלְכֵּנוּ מֶלֶךְ
אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲרֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ יוֹצֵרֵנוּ צוּר
יִשׁוּעֵתָנוּ פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׂמֵךְ וְאֵין
לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זִכְרָתְךָ סֶלָה :

עֲוֹרֶת נִי מִכָּאֵל מִלְכָּאֵל שְׁנֵי מֵאֵל אֲבוֹתֵינוּ אֲתָרָה רִית נִי עֵיב הוּא
מֵעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם אֲתָרֵיהֶם כָּכָל
דּוֹר וָדוֹר בְּרוּם עוֹקֵם מוֹשְׁקֶה וּמְשַׁפְּטֶה וְצִדִּיקָתְךָ עַד
אֶפְסֵי אֶרֶץ : אָמַרְתָּ אֲשֶׁרֵי אִישׁ שִׁישְׁמַע מִצִּדִּיקָתְךָ וְתוֹרָתְךָ
וּדְבָרְךָ יִשִּׁים עַל רֵבּוֹ : אָמַרְתָּ שְׂאֵתָהּ הוּא אֲרוֹן לְעֶמְךָ
וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר דָּרִיב רֵיבָם לְאִכּוֹרֵת וּבָנִים : אָמַרְתָּ אֲתָהּ הוּא
רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִכְּדֻשָּׁתְךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֲרֵ

שבה

שחרית של שבת

ומושיע. אַמֶּת כַּמְצֻרִים גָּאֲלָתָנוּ יְהוָהּ יֵאֱהֹוֶנְהִי אֱלֹהֵינוּ
מִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ כָּל־פְּכוּרֵיהֶם חֲבַנְתָּ וּבְכוּרָהּ יִשְׂרָאֵל
גָּאֲלָתָּ וְיִם־סוּף לָהֶם בְּקַעַת וְזָרִים מִבְּעַת וְיָרִידִים עֲבָרוּ
יָם. וַיִּכְסּוּ מִים צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נֹתַר: עַל זֹאת
שִׁבְחוּ אֱהֻבִים וְרוֹמְמוּ גֵאֹל וְנִתְּנוּ יָרִידִים וּמִירוֹת שִׁירוֹת
וְתִשְׁבְּחוּת בְּרָכוֹת וְהִנְדְּאוֹת לְמִקְדָּשְׁךָ אֵל חַי וְקַיִם, רָם וְנִשְׂאָ
גָּדוֹל וְנוֹרָא מְשַׁפִּיר גְּאִים עֲרֵי אֶרֶץ מִנְּפִיָּה שְׁפָלִים עַד מְרוֹם
מוֹצִיא אֲסִירִים פּוֹדֶה עֲנָוִים עֹזֵר דָּלִים, יִכּוֹן לַעֲשׂוֹת עֲצֻמוֹ עֲנִי
וְנִכַּח רוּחַ וְחָרָד עַל הַשְׂכִּינָה שְׁמוֹא בְּגִלּוֹת תַּעֲוֶנָּה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בָּעֵת
שׁוֹעֵם אֲרִיו, עוֹמֵד וְאוֹמֵר תִּתְּלוֹת לֹאֵל עֲקִיּוֹן גּוֹאֲלָם בְּרוּךְ הוּא
וּמְבֹרָךְ. מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל דָּה עֲנֵי שִׁירָה בְּשִׁמְחַת רַבָּה וְאָמְרוּ
בָּרָם: מִי־כִמְכָּה בְּאֵלִים יְהוָהּ יֵאֱהֹוֶנְהִי מִי־כִמְכָּה גָּאֲדָר
בְּקִדְּשׁ נֹרָא תִּתְּלוֹת עֲשֵׂה פֶלְא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גֵאֻלִּים לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
עַד שְׁפַת הַיָּם וְחַד בְּכֵלם הַזֶּה
וְתִמְלִיכוֹ וְאָמְרוּ:

יְהוָהּ יֵאֱהֹוֶנְהִי | יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
וְנִבְּאֵמַר גָּאֲלָנוּ יְהוָהּ יֵאֱהֹוֶנְהִי צִבְאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָהּ יֵאֱהֹוֶנְהִי גָּאֲדָר
יִשְׂרָאֵל:

אדון הכל. יֵאֱהֹוֶנְהִי. הִיָּה הוּא וְהִיָּה

אֲדֹנִי שְׁפַתִּי תִפְתָּח וּפִי יַגִּיד תִּתְּלוֹתָךְ:

יִכּוֹן לַקְּבֵל תּוֹסַפַּת רוּחַ מִמֶּדֶת הַיּוֹם.

חִיבוּרִיָּה מִיָּב

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָהּ יֵאֱהֹוֶנְהִי (יֵא) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

אלהי

שכנו שחרית של שבת

אֱלֹהֵי אֲבֹתָם. אֱלֹהֵי יִצְחָק. וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חַסְדִּים
טוֹבִים קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת. וּמֵבִיא גּוֹאֵל
לְבָנָי בְּגִיחֵם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

בשבת חשובה אומרים

זְכַרְנוּ חַיִּים. מִקֵּד תַּפְּץ בַּחַיִּים. כְּתִבְנוּ בַסֵּפֶר חַיִּים. וְלַמַּעֲנֶה
אֱלֹהִים חַיִּים :

אם לא אמר ונזכר קודם שאמר ה' חוזר ואם אחר ה' אינו חוזר

מִקֵּד עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן. כְּרוֹךְ אֶתָּה יְהוָה יֵהְיוּ
(הר) מִגֵּן אֲבֹתָם :

אֶתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מַחֲיָה מֵתִים. אֶתָּה רַב
לְהוֹשִׁיעַ (בקיז מוריד הַמָּל) (ואם אמר משיב הרוח מחזירין
אוֹתוֹ) (בחורף מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם) (ואם אמר מוריד
הַסֵּל אֵין מחזירין אוֹתוֹ) מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחֲיָה מֵתִים
בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים
וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁגֵי עֶפֶר. מִי
כְמוֹךָ פֶּעַל גְּבוּרָת וּמִי דוֹמָה לָךְ מִלֵּךְ מַמְיֵת
וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

בשבת חשובה אומרים. ואם לא אמרו אינו חוזר

מִי כְמוֹךָ אֵב הֶרְחָקוֹן זוֹכֵר יְצוּרֵי בְרַחֲמִים חַיִּים :
וּנְגַמָּן אֶתֶּר. לְהַחְיוֹת מֵתִים. כְּרוֹךְ אֶתָּה יְהוָה
יֵהְיוּ יֵהְיוּ מַחֲיָה הַמֵּתִים :

בחזרה השליח ציבור אומר נקדישך ונישאים עיניהם למרום.
נְקַדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ. כְּנוֹעַם שֵׁית סוֹר שְׂרָפֵי קֹדֶשׁ הַמְּשַׁלְּשִׁים
יְיָ קְדוֹשָׁה. וְכֵן כְּתוּב עַל יַד גְּבִיאוֹךָ. וְקָרָא זֶה אֵר

זֶה וְאִמֶּר. קָרוֹשׁ. קָרוֹשׁ. קָרוֹשׁ יְהוָה (יהוה) יֵאָדְרוּנָהי צְבָאוֹת
מֵלֵא כָּר הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ : לְעַמָּתָם מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים : פָּרוּךְ
בְּבוֹד יְהוָה (יהוה) יֵאָדְרוּנָהי מִמָּקוֹמוֹ וּבִבְכִירֵי קָדְשׁךָ פָּתוּב גְּאִמֶר
יִמְלֹךְ יְהוָה (יהוה) יֵאָדְרוּנָהי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן דָּר וְדוֹר הַלְלוּנָהּ:

אֶתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקִדְּוָשִׁים בְּכָל-יוֹם
יִהְיֶה לְךָ סֵלָה : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָנוּבְרָה יֵאָדוּנָה

הַיָּאֵל הַקָּדוֹשׁ :

בשבת תשובה אומרים (הַמֶּלֶךְ תִּקְרֹא) :

טעה והתמלל של חול בשבת אם עקר רגליו חוזר לראש ואם לא עקר רגליו חוזר לשל שבת :

יִשְׁמַח מִשְׁחָה בְּמִתְנַת חֶלְקוֹ. כִּי עָבַד נְאֻמָּן קִרְאָתָהּ
לוֹ. כְּלִיר תִּפְאָרֶת בְּרֹאשׁוֹ גִּתָּהּ. בְּעֶמְדוֹ
לְפָנָיו עַל הַר סִינִי. שְׁנֵי לִוְחֹת אֲבָנִים חֲזִירֵי בָּדָן
וּכְתוּב בָּהֶן שְׁמִירַת שִׁבְתָּ וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ :

וַיִּשְׁמְרוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשָּׁבָת לַעֲשׂוֹת אֶת־
הַשָּׁבָת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם : בְּיַד
וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתוֹת הָיוּ לְעוֹלָם בִּי־שֵׁשֶׁת
יָמִים עָשָׂה יְהוָה יְהוֹשֻׁעַ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיְנַפֵּשׁ :

וְלֹא נָתַתּוּ יְהוָה יִחְדָּוְנָהּ יִאֲחַדּוּנָהּ אֶל־הֵינוּ לְגֻוֵי הָאָרְצוֹת.
וְלֹא הִנָּחִלְתָּ מִלִּפְנֵינוּ לְעוֹבְדֵי אֱלִילִים. גַּם
בְּמִנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ עַרְלִים. כִּי לַעֲמֹד יִשְׂרָאֵל
נָתַתָּ בְּאַהֲבָה לְזֶרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם בְּחֵרְתָּ :

וַיִּשְׁמְחוּ בְּמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹונָה עִם
מַהֲרָשֵׁי שְׁבִיעִי. כָּלֵם יִשְׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְּגוּ

שכח

שחריתי של שבת :

מטובך. והשביעי רצית בו וקבשתי. חמדת ימים
אותך קראת :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה גא במנוחתנו.
קדשנו במצותיה שים חלקנו בתורתך
שבענו מטובך. שלמח נפשנו בישועתך. ומהר
לכנו לעבדך באמת. והנחילנו יהוה אלהי יאהדונהי
אלהינו באהבה ובכבוד שבת קדשך. וינוחו בו
כל ישראל מקדשי שמה. ברוך אתה יהוה אלהי
יאהדונהי מקדש השבת :

כשאמר רצה יכוין להיות עבד.

בחורה כהנים עוקרים רגליהם לעלות לדוכן. ואם לא עקר רגליו ברצה.
שוב לא יעלה.

רצה יהוה אלהי יאהדונהי אלהינו בעמך ישראל
ולתפלתם עצה והשב העבודה לדביר
ביתך ואשי ישראל ותפלתם (מהרה) באהבה
תקבל בכבוד ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

בראש חדש ובחול המועד אומרים יעלה ויבא ואם לא אמרו מחזירין אותו.
אלהינו ואלהי אבותינו יענה ויבא ויניע ויראה וירצה
וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו.

זכרון ירושלים עירך. וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון כר
עמך בית ישראל לפניך לפניך לטובה. לחן ולחסד ורחמים

בראש חדש ביום ראש חדש הזה.

בחוה"מ ססח ביום חג המצות הזה ביום

מקרא קדש הזה.

בחוה"מ סוכות ביום חג המצות הזה ביום

מקרא קדש הזה.

ברחם בו עלינו וקהלנו :

שחרית של שבת

שכח

זכרנו יְהוָה יאֲהֲדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ, בּוֹ לְמוֹכֵד וּפְקֻדָּנוּ בּוֹ
לְבָרְכָהּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים, בְּדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים
חֹם וְחֲנוּן וְחֵסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ.
כִּי אַתָּה מְקַדֵּשׁ חֲנוּן וּרְחוּם אָתָּה :

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, תַּחֲפִין בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ
וְתַחֲיֶינָהּ עֵינֵינוּ בְּשׁוּבָךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים :
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יאֲהֲדוּנָהי הַמְּחַיֵּה הַמְּבַרְכֵי שְׂכֵנֶיךָ
לְצִיּוֹן :

מודים ורבנן

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה
הוּא יְהוָה יאֲהֲדוּנָהי
אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֲדָרְתִּי כָּר בְּשָׁר יוֹצֵרנוּ
יוֹצֵר בְּרָאשִׁית בְּרָכוֹת
וְהַיְדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ עַל שְׁהִיְיָתָנוּ
וְקִיַּמְתָּנוּ בֵּן תַּחֲנוּנוּ וְתַחֲנוּנוּ
וְתִאֱסֹף גְּלוּתֵינוּ לְחַצְרוֹת
קִדְשֶׁךָ לְשִׁמְךָ הַקָּדוֹשׁ
וּבְעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וּלְעֲבֹדָתְךָ
בְּגִבּוֹר שְׁכֵם עַל שְׂאֵנוּ מוֹדִים
לָךְ : בָּרוּךְ אַתָּה הַמְּחַיֵּה הַמְּבַרְכֵי
כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶּיךָ כִּי
מַעֲלָם קוֹיֵנוּ לָךְ :

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה
הוּא יְהוָה יאֲהֲדוּנָהי
אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
אֲדָרְתִּי כָּר בְּשָׁר יוֹצֵרנוּ
יוֹצֵר בְּרָאשִׁית בְּרָכוֹת
וְהַיְדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ עַל שְׁהִיְיָתָנוּ
וְקִיַּמְתָּנוּ בֵּן תַּחֲנוּנוּ וְתַחֲנוּנוּ
וְתִאֱסֹף גְּלוּתֵינוּ לְחַצְרוֹת
קִדְשֶׁךָ לְשִׁמְךָ הַקָּדוֹשׁ
וּבְעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וּלְעֲבֹדָתְךָ
בְּגִבּוֹר שְׁכֵם עַל שְׂאֵנוּ מוֹדִים
לָךְ : בָּרוּךְ אַתָּה הַמְּחַיֵּה הַמְּבַרְכֵי
כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶּיךָ כִּי
מַעֲלָם קוֹיֵנוּ לָךְ :

בחנוכה ובסורים אומרים כאן על הנסים. ואם לא אמרו ונוכר קודם
שאמר ה' של חתימת הברכה חזור. ואם אמר ה' אינו חוזר

על הנסים ועל הפקדון. ועל הנבירות. ועל
התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות
שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה :

לחנוכה

לסורים

בימי מתתיה בן יוחנן כהן
גדול השמונאי ובניו
פשעמדה מלכות יון הרשעה
על עמך ישראל לשפחם
מתורבת וזהעבירם מחקי
רצונה. ואתה ברחמיה הרבים
עמדת להם בעת צרתם.
רבת את ריבם. ונתת את
דינם ונקמת את נקמתם
מסרת גבורים ביד חלשים.
ורבים ביד מעטים. ורשעים
ביד צדיקים. וממאים ביד
טהורים. וזרים ביד עומקי
חורבתה. דה עשית שם גדול
וקדוש בעוצמתה. ובעמך ישרא

בימי מרדכי ואסתר פשוט
הפירה. פשעמר
עליהם המן הרשע בקש
להשמיד כהרונ ודאבד את
כל תירידיים מצער וער
זקן טף ונשים ביום אחד
בשלשה עשר לחדש שנים
עשר הוא חדש אדר
ושללם לבז. ואתה
ברחמיה הרבים הפדת את
עצתו וקדקדת את מחשבתו
והשבות לו גמולו בראשו
ותלו אורחו ואת בניו על
העץ. ועשית עמהם נסים
ונפלאות וגו' ונתת להם
הגדול סגה :

עשית תשועה גדולה ופורקן כהיום הזה. ואחר כך באו
בניה דרביר ביהמה ופנו את היבנה. ומתרו את מקדשה
והדליקו גרות בחצרות מדשה. ומבעו שמונת ימי חנכה
אזו בחדל ובהודאה. ועשית עמהם נסים ונפלאות וגו' ונתת
לשמה הגדול סגה :

שָׂרָא

שַׁחֲרִית שֶׁל שַׁבָּת

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וַיְתַרְוָם וַיִּתְנַשְּׂא תָמִיד שְׁמֶךָ
מִלִּפְנֵי לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל הַחַיִּים יִדְוֶךָ סֵלָה :

בשבת תשובה אומרים וכתוב לחיים וכו' ואם לא אמרו ונזכר קודם
שאמר ה' בברכת הטוב חזור. ואם לא נזכר עד לאחר שאמר ה' אינו חוזר

וכתוב לַחַיִּים טוֹבִים כָּרְפָנִי בְרִיתֶךָ .

וַיִּהְלְלוּ וַיְבָרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי
טוֹב. הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֵלָה הָאֵל
הַטוֹב. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָהּ יֵהוָהּ יֵהוָהּ (הי) הַטוֹב
שְׁמֶךָ וְלֶךְ-נָאֵר לְהוֹדוֹת :

בחזרת השיץ אומרים ברכת כהנים ואחר כל פסוק יענו הקהל אמן :
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָהּ יֵהוָהּ יֵהוָהּ יֵהוָהּ אֱלֹהֵינוּ מְדָךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר מְדַשְּׁנוּ בְּמִדָּשְׁתּוֹ שֶׁל אֶהְרֹן וְצִיָּנוּ לְבָרֶךְ
אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה :

ואם לא יש כהנים יתחיל השיץ ואיך ואחר כל פסוק יענו הקהל כ"ר.
חַוּוֹאֲלֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בְּבִרְכַּת הַמִּשְׁלֶשֶׁת
בְּתוֹרָה. הַתְּנוּבָה עַל יְדֵי מִשָּׁה עֲבָדֶךָ
הָאֲמִירָה מִפִּי אֶהְרֹן וּבְנָיו כֹּהֲנִים עִם גְּדוֹלֵי שֵׁיף
כְּאֶמֶז :

הַשִּׁיץ יֹאמֶר יְבָרְכֶךָ יְהוָהּ יֵהוָהּ יֵהוָהּ כִּלְפֵי הַיִּכָּל
וַיִּשְׁמְרֶךָ: לְצַד יְמִין. יֵאָר יְהוָהּ יֵהוָהּ יֵהוָהּ כִּלְפֵי הַיִּכָּל
פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּחַנֶּךָ: לְצַד שְׂמֹאל. יֵשָׂא יְהוָהּ יֵהוָהּ
יֵהוָהּ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשָּׂם לְךָ שָׁלוֹם :
וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֵם :
שִׁים שָׁלוֹם טוֹבָה וְבִרְכָּה תִּיְיָ חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים

עלינו

עֲרִינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל עֲמֹה. וּבָרְכֵנוּ אֱלֹהֵינוּ
 בְּרֵנוּ בְּאַחַד בָּאוֹר פְּנִיָּה כִּי בָאוֹר פְּנִיָּה נָתַתָּ לָנוּ
 יְהוָהּ יֵאֱהֹוֶה יֵאֱהֹוֶה אֱלֹהֵינוּ תִּזְרֶה וְחַיִּים. אֲהַבָה וְחֶסֶד.
 צְדָקָה וְרַחֲמִים. בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
 לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת־כָּל־עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוּב־עוֹ
 וְשָׁלוֹם :

בשבת תשובה אומרים

וּבְמִסְפָּר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרֻמָּה טוֹבָה וְיִשׁוּעָה וְנִחְמָה
 וְגִזְרוֹת טוֹבוֹת נִזְכָּר וְנִכְתָּב בְּפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמֶּךָ
 יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁשׁוֹם : ואם לא אמרו דינו כטו וכתוב.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְיֵאֱהֹוֶה יֵאֱהֹוֶה הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם אָמֵן :

יְהִיו לְרָצוֹן אֱמֹרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה
 יֵאֱהֹוֶה צוּרִי וְגֹאֲלִי :

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוּגֵי מָרַע. וְשִׁפְתוֹתֵי מִדְּבַר מְרָמָה.
 וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם. וְנַפְשֵׁי בָעֶפֶר לִכְל תִּהְיֶה.
 פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךְ
 נַפְשִׁי. וְכָל־תַּפְסִּים עָלֵי לְרַעְיָה. מִתְּהֵרָה הִפֵּר עֲצָתָם
 וּבִלְגָּה מִחֲשֹׁבוֹתָם עָשָׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עָשָׂה לְמַעַן
 יִמְיָנֶךָ. עָשָׂה לְמַעַן תוֹרָתְךָ. עָשָׂה לְמַעַן קְדוּשָׁתְךָ.
 לְמַעַן יִחְלְצוֹן יְדִיֶּיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעֲנֵנִי :
 יְהִיו־לְרָצוֹן אֱמֹרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ
 יְהוָה יֵאֱהֹוֶה צוּרִי וְגֹאֲלִי :

ויש אומרים תפלה זו

יְרֵמֶה ה' אוֹמַר שֶׁלֹּא תַעֲלֶה קִנְאָה אַחֲרַיִם עָלַי וְלֹא קִנְאָתִי עַל־
 אַחֲרַיִם וְשֶׁלֹּא אֲכַעֵס הַיּוֹם וְשֶׁלֹּא אֲכַעִיֶסְךָ וְתַצִּילֵנִי מִיַּצְהָר וְתֵן
 בְּלִבִּי

בלבי הכנעה וענוה ויראת חסא. מלכנו ואלהינו יחד שמך בעולמך
ובנה ביתך, שכלל היכלך, וקבץ גליוורינו, פדה צאנך ושמה
עדתך במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך אמן :

יאמר נא ישראל נוסח תפלה זו מכריבת ידו של הרב מופת הדור
כמהרץ חידא וצוקיל :

יר"מ ה' או"א שתרחנו ותחיינו חיים ארוכים. חיים של שלום.
חיים של טובה. חיים של ברכה. חיים של פרנסה. חיים של
חלוץ עצמות. חיים שיש בהם יראת חסא. חיים שאין בהם בושה
וכלימה. חיים של עושר וכבוד. חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת
שמים. חיים שתמלא משאלות לבנו לטובה לעבודתך :

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם (בש"ת הַשְּׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
יַעֲשֶׂה שְׁרוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וַאֲמָרוּ אָמֵן :

וטוב לומר אחר כך

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתבנה בית המקדש
במהרה בימינו ורצן חלקנו בתורתך אמן :

ואומר החזן :

יְתַגְדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא (כאן יענה אמן א' ויכוין
אידהנוי"ה גימ' אמן) בְּעֻלְמָא דִּי בְּרָא בְּרַעוּתִיהּ
וַיְמַדִּיף מַלְכוּתִיהּ. וַיַּעֲמַח פְּזִיקָנִיהּ. וַיְמַרְב
מְשִׁיחִיהּ. (אמן ב' ויכוין אידהנוי"ה) בְּחֵיכּוֹן וּבְיָמִיכּוֹן
וּבְחֵי דְבָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֻלְמָא וּבְזִמְן מְרִיב וַאֲמָרוּ
(אמן ג' ויכוין אידהנוי"ה ויאמר עד דאמירן בעלמא) אָמֵן :
יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא מְכַבֵּד לַעֲסָם וְלַעֲלָמִי עֲלֻמְיָא
יְתַכְרֵךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמַם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַקֵּל שְׁמִיהּ דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ
הוּא (אמן ד' ויכוין אידהנוי"ה) לַעֲיָקָא מִן כָּל בְּרַבָּתָא

שרד שחרית שר שבת

שִׁירְתָּא תִּשְׁבְּחָתָא וְנִתְמַרְתָּא דְּאַמִּירָן בְּעִלְמָא
וְאַמְרוּ (אמן ה' ויכוין אידהנוי"ה) אָמֵן :

תִּתְקַבֵּל צְלוֹתָנָא וּבְעִיתָנָא עִם צְלוֹתְהוֹן וּבְעִיתְהוֹן
דְּדְבָר־בֵּית יִשְׂרָאֵל קָדָם אַבִּינָא דְּבִשְׁמִיָּא
וְאַרְעָא וְאַמְרוּ אָמֵן : אמן

יְהִיא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמִיָּא. חַיִּים וְשָׁבַע
וַיִּשְׁוּעָה וְנִחְמָה וְשִׁינְבָא וְרַפּוּאָה וְנִאֻקָּה
וְסְלִיחָה וּבִפְרָה וְרִיחַ וְהַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְאַמְרוּ אָמֵן אָמֵן : עוֹשֶׂה שְׁלוֹם (בְּשֵׁית הַשָּׁלוֹם) בְּמִרְמִיּוֹ
הוּא בְּרַבְחִיּוֹ יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאַמְרוּ אָמֵן :

דיני ס"ת.

בעת הוצאת סִית צריך לַעֲמוֹד בִּירֵאָה כֹּאֲלוּ עָתָה מִקְבֵּל הַרְזוּרָה.
בְּיוֹם שִׁשׁ ב' סְפָרִים מוֹצִיאִין שְׁנֵיהֶם כֶּאֱחָד. לֹא יֵאָחֲזוּ סִית בְּלֹא
מִסְפָּחַת. וַיִּפְתַּח סִית וַיִּגְדֹּל ג' דִּפִּין וַיִּגְבִּיהַ סִית וּמִרְאֵת הַכֶּתֶב לַעֲם
וַיֹּאמְרוּ זֹאת הַתּוֹרָה וְכו' בְּכִרְעָה. מִסְפֵּר הָעוֹלָם בְּסִ"ת. בְּשָׁנִי וּבְחִמִּישִׁי
וּבְמִנְחָה דְּשֶׁבַע וּכְפֹר וּבְתַעֲנִיּוֹת שְׁלֹשָׁה. כִּרְ"ח וּבְחִשִּׁימ ד'. בְּיוֹם טוֹב
ה'. וּבִיּוֹכ ו'. בְּשַׁבָּת ז'. כֵּהָן קוֹרֵא רִאשׁוֹן וְאַחֲרָיו לְוִי וְאַחֲרָיו
יִשְׂרָאֵל. אֵין שֵׁם כֵּהָן עוֹלָה יִשְׂרָאֵל בְּמָקוֹם כֵּהָן וְלֹא יַעֲלֶה לְוִי כָּלֵל. אֵין
שֵׁם לְוִי כֵּהָן שְׁקָרָא רִאשׁוֹן מִבֶּרֶךְ שְׁנִית בְּמָקוֹם לְוִי. אֵין קוֹרִין כֵּהָן
אַחֵר כֵּהָן וְלְוִי אַחֵר לְוִי כֵּלִי הַפֶּסֶק יִשְׂרָאֵל. קוֹדֵם בְּרַכָּה תִּרְאֶה פֶּסֶק
שֶׁתַּחֲחִיל בּוֹ וְאַחֲכֵי הַכֶּסֶה הַכְּתִיבָהּ בְּמִפָּה שֶׁל סִ"ת וְתֵאָחֲזוּ עֵי מַפָּה בְּשָׁנִי
יָדִיךְ בִּירְעָה וְלֹא בְּחִיק וִיד א' מִצַּד זֶה וִיד א' מִצַּד זֶה וְרַחֲנִיךְ בְּרַכּוֹ
וּבְרַכָּה רִאשׁוֹנָה בְּקוֹיֵר וְאַחֲכֵי תִסִּיר מִשָּׁם יָד שְׂמָאלְךָ וְתִשָּׂאֵר יָד יְמִינְךָ
לְבַדָּה אַחֲזוּהָ כְּסִית כֹּל זָמַן קְרִיאַתְךָ כּוֹ וְאַחֲכֵי תַחֲזוֹר וְתַסְתּוּם הַכְּתִיבָהּ
וְתַבִּיךְ בְּרַכָּה אַחֲרוֹנָה. טַעַם וְכִירֵךְ רִאשׁוֹנָה אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ אִם לֹא סִיּוּם
יֹאמֵר אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ וְלֹא יֹאמֵר עוֹד בְּאִ"י וְאִם סִיּוּם יֹאמֵר אֲשֶׁר בָּחַר
בְּאַחֲרוֹנָה. הַקּוֹרֵא בְּתוֹרָה צָרִיךְ שִׁהְיָה בְּקִי בְּדִקְדּוֹק וְאוֹתוּת וְתִכּוּת וּבְטַעֲמִים
וּבְנִקּוּדוֹת

סדר הוצאת ס"ת

שלה

ובנקודות ובפרשיות מחוכרות. קסן עולה למנין ז' אבל לא למנין ג'. כיון שנפתח ס"ת אסור לספר אפילו בדבר הלכה. קורין בס"ת מעומד ואפילו לסמוך השיץ או העולה אסור. אסור לקרות אפי' אות א' שלא מן הכחב. העולה קורא בנחת עם השיצ שלא ישמיע לאזניו. אסור לצאת ולרדניח הסית כשהוא פתוח ואפי' בין פסוק לפסוק. באונס יש להחיר בין גברא לגברא. ביום שמוציאין ב' סית מנהג לומר קדיש אחר ספר א' ואחר ספר ב'. ביום שמוציאין ג' ספרים אין אומרים קדיש אחר ספר א' לפי שאין קורין בו אלא ו' ולא גמרו הובת היום שהם ז' ואומרים אחר ספר ב' וכסר ג'. במנחת שבת ומנחת תעניות אין אומרים קדיש אחר קריאה ס"ת. דקדיש שאומרים קודם עמידה קאי גם על קריאת סית. המפטיר בנביא צריך לקרות בתורה תחילה. במקום שאין ישראל יודע להפטיר יכול לעלות כהן או לוי להפטיר ויאמר השיץ אעפ"י שהוא כהן או לוי כמו שנהגו כשעולה באמצע:

קודם שיוציאו ספר תורה יאמר:

אַתָּה הָרֵאִיתָ לְדַעַת בִּי יְהוָה יֵאָדְוֵהִי יֵאָדְוֵהִי הוּא
הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מְלַבְדּוֹ : אֵין כְּמוֹהוּ
בְּאֱלֹהִים אֲדָנִי וְאֵין כְּמַעֲשָׂיו : יְהִי יְהוָה יֵאָדְוֵהִי יֵאָדְוֵהִי
אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כְּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֲרֵי
יַעֲזֹבֵנוּ וְאֵל יִטְשֵׁנוּ : רַחֲשִׁיעָה אֶת עַמּוֹ וּבָרֵךְ אֶת
גִּבְעֹתָיו וְרַעַם וְגִשָּׁאִם עַד הָעוֹלָם : וַיְהִי בְּגִסְעַ
הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מִשְׁרָה קוֹמָה יְהוָה יֵאָדְוֵהִי יֵאָדְוֵהִי וַיִּפּוּצוּ
אִיְבֹיָהּ וַיִּגְסוּ מִשְׁנֵאִיהָ מִפְּנֵיהָ : קוֹמָה יְהוָה יֵאָדְוֵהִי יֵאָדְוֵהִי
לְמִנוּחֶיהָ אֶתְּהָ וְאֶרֶץ עֶזְרָה : כְּהִגִּיד וּלְבָשׁוּ צִדִּיק
וְחִסְדֵּיהָ יִרְגְּנוּ : בְּעֵבֹר דָּוִד עֲבָדָה אֵל תֵּשֵׁב
פָּנָי מִשִּׁיחָה :

כִּי מַצִּיזִין תַּצֵּא תוֹרָה וְדַבֵּר יְהוָה יֵאָדְוֵהִי יֵאָדְוֵהִי
מִירוּשָׁלַם :

פִּחְחוּ לִי שְׁעָרֵי צֶדֶק אֲבֹא בָם אֹדֶה יְהוָה: זֶה הַשַּׁעַר
לַיהוָה צְדִיקִים יָבוֹאוּ בּוֹ.

ופותחין ההיכל ואומרים :

בְּרִיךְ שְׁמֶה דְּמֹאֲרֵי עֲקָמָא בְּרִיךְ פְּרִיךְ וְאַתְרֶךְ יְהוָה
רְעוּרְתֶךָ עִם עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל לְעַד וּפְרִיכֵן יְמִינֶךָ אֲחֹזִי
לְעַמֶּךָ בְּבֵית מִקְדָּשְׁךָ לְאַכְטוּיֵי דְנָא כְּשׁוֹב נְהוּרֶךָ וְזִקְנֶךָ
צִדוּתָנָא בְּרַחֲמִין יְהוָה רְעוּא קְדָמְךָ דְּתוֹרִיךָ כּוֹן חַיִּין בְּמִיכּוֹ
וְלִיְהוּי אָנָּה עֲבָדְךָ פְּקִידָא בְּנוֹ צְדִיקָא לְמַרְחָם עָלֵי וְזִמְנָסַר
יְתִי וְיִת פֶּל דִּי כִי וְדִי לְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל אֲנִתָּה הוּא
זֶן לְכָלָא וּמְפָרְגִים דְּכָלָא אֲנִתָּה הוּא שְׁלִיט
עַל כָּלָא אֲנִתָּה הוּא דְשִׁלִּיט עַל מַלְכֵיָא וּמַלְכוּתָא דִּיךָ
הִיא אָנָּה עֲבָדָא דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְסִגְדָנָא קָמָה
מִן קָמָה דִּימַר אֲוִרִיתָה בְּכָל עֵדֶן וְעֵדֶן לָא עַר אָנֹשׁ
רַחֲצִינָא וְלָא עַל פֶּר אֲזָהִין סְמִיכָנָא אָנָּה בְּאַלְהָא
דְשִׁמְיָא דְהוּא אֲזָהִא קְשׁוּט וְאֲוִרִיתָה קְשׁוּט וְגִבְיָאוּתִי
קְשׁוּט וּמִסְגִּי דְמַעְבָּד מְכֻן וְקְשׁוּט בֵּה אָנָּה רַחֵץ וְזִשְׁמָה
יְקִירָא מְדִישָׁא אָנָּה אִימַר תִּשְׁבְּחוּן יְהוָה רְעוּא מְדָמְךָ
דְּתַפְתַּח רַבִּי בְּאֲוִרִיתֶךָ וְיִתִּיב דִּי בְּגִין דִּיכְרִין דְּעַבְדִּין
רְעוּרְתֶךָ וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲדִין דְּכָפָא וְזִכָּא דְכָר עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל
דְּמִב וְלִתִּין וְלִשְׁכֶם אָמֵן :

ואחר כך יש אומרים פסוק זה :

צְאִינָה וְרֵאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמֶלֶךְ שְׁלָמָה בְּעֶסְרֵה שַׁעֲרֶיהָ לֹא אִמּוֹ
בְּיוֹם חַתּוּנָתוֹ וּבְיוֹם שְׂמִחַת לְבוֹ.

ויוציא ספר תורה ואומר

בְּרוּךְ הַמָּקוֹם שֶׁנֶּחֱן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ הוּא : אֲשֶׁרִי דְרַעַם

שִׁכְכָה לֹא אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁי אֱלֹהֵיו :

וכשמוציאים ספר תורה אומר החזן עם הקהל

גְּדִלָן לִי אֲתִי וְנִרְוֵמָה שְׁמוּ יִתְדֵיו :

סדר הוצאת סֵת שרז

רוממו יי אלהינו והשתחוו להדום רגליו קדוש הוא : רוממו
יי אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו : אין
קדוש כיי כי אין בלחך ואין צור כאלהינו ; כי מי אלוה מבלעדי
יי ומי צור זולתי אלהינו :

הכל תנו עם לאלהים ותנו כבוד לתורה.

ומגביה ספר תורה ומראה הכתב לעם ואומרים :

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יָשָׁם מֹשֶׁה לְפָנָי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה מוֹדָעָה קְהֵלֶת יַעֲקֹב :

עץ חיים היא למחזיקים ותומכיה מאושר : דרכיה דרכי

נעם וכל נתיבותיה שלום : שלום רב לאהבי חרותך

ואין למו מכשול : יי עוז לעמו יתן יי יברך את

עמו בשלום :

הָאֵל תָּמִיד בְּרַבּוֹ אֲמַרְתָּ יְהוָה (ואהיה) יאהודגהי צְרוּפָה

מִגֵּן הוּא לְכָל הַחַוְסִים בּוֹ :

וקורין בסדר היום שבעה גברי ואין טוחתין אבל מוסיפין ומנהג בית אל

אין מוסיפין כלל.

ברכת התורה לעיל דף קכ"ב ואחר הקריאה המסיים אומר ח"ק

ועולה המפטיר.

פיוטי מילה

שירה שנהגו בעיר בוכארה ואגפיה לשורר בבהכ"נ ביום שבת קדש

בערת עליית סֵת למי שנוגד לו בן זכר והשירה

סימן יהושע עבדיה בן ראובן.

יְרוּשָׁת נְחֻלָּה. בְּשֵׁם מֶלֶךְ וְגִדּוּקָה. בְּכִרְפֶּת חֲמִיקָה אָמֵן

עוֹנִים :

הַ נְסוּרֵי שְׁמוֹנֶה. יִזְכֶּה בְּחַתּוּנָה. וּלְעֵדוּת נֶאֱמָר

וְשִׁמְחַת שְׁשׁוֹנִים :

ו לשמונת הימים. בבריתך חתומים. בָּבָנִים חֲכָמִים.
תְּמִימִים וְנִבְוִנִים :

ש כּוֹס וְשִׁירָה. אֲחֵרִית וְתַקְוָה. תּוֹרָה וּמִצְוָה. וּבְרִית
רֵאשׁוֹנִים :

ע נִגְנְנוּ עֵינֵינוּ טוֹב. ס מְנִינוּ סִמָּן טוֹב. הִגְיוֹנֵנוּ דָקָה טוֹב.
בְּמוֹשָׁב זִקְנִים :

ע זר אל וגם חֲמִידָה. שְׁפָרַת אֵל דָּעַם סְגָדָה. שְׁהִיָּא סוֹד
בְּרִית מִידָה. מְבוֹאָר הוּא זִנְבוֹנִים :

פ חר אל בָּאֵב הַסּוֹן. וְכֵרַת לוֹ בְּרִית אֲמוֹן. שִׁירָבָה זָרַע
בְּנֵי הַסּוֹן. הַנִּקְרָאִים רַבָּנִים :

ד בר האר לאִתְּנִי. דְּבַר בְּרָךְ קָמְנִי. דְּחִמוֹד בַּר בְּשִׁמוֹנָה
בְּרוּב שְׁמָחָה וּשְׁשׁוֹנִים :

י הא חִיָּדָר בְּשִׁמְיָהּ. וְגַם יוֹכָה דְּאוֹר תּוֹרָה. וַיִּחְיֶה בַר
דְּבַר בְּרָח. וְגַם חוֹפּוֹת בְּנֵי בָנִים :

ה דור אֲתָה וְגַם דִּיפָה. דְּזֶה הַבֵּן שִׁים מְרַפָּא. לְאָב הַבֵּן גַּם
הַרְפָּה. כָּד מַחֲקָה וְאַסּוֹנִים :

כ רוד יְהִיָּה מְקוֹרָה. וְגַם צִבְצִיבֵי זָרַעָה. וְשִׁשׁ בְּבֵן יְדִידָה.
שְׁהוּא זָרַע אֲתָנִים :

ג עִימוֹת הִיא וְגַם גִּידָה. לְאָב הַבֵּן וְדִקְדָּקָה. יוֹם פִּי... יוֹם
הַמִּידָה. תּוֹךְ קַחֲלִי גְאוֹנִים :

ד או בן זה אֲשֶׁר נָתַן. חֲדָשׁ פִּי בְּרִית אִיתָן. שְׁנַת פִּי פְּרַם
קָמֹן. יְחִי יָמִים וְגַם שָׁנִים : בְּרוּךְ אַתָּה בְּבִלְאָה. וּבְרוּךְ
אַתָּה בְּצִאֲתָךְ. בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַכּוֹ אֵת יְהוָה ^{יֵהוָה} יֵהוָה ^{יֵהוָה} יֵהוָה :

לזכר הבת

יוֹנְתִי בְּחַגֵּי הַיִּסְלַע בְּסֶתֶר הַמְּדִינָה הִרְאִינִי אֶת
מֶרְאִיךָ הַשְּׁמִיעִינִי אֶת קוֹלְךָ כִּי קוֹלְךָ עָרֵב
וּמֶרְאִיךָ נָאוֹה :

ואם היא בת ראשונה יאמר :

אֶחָת הִיא יוֹנְתִי חֲמִתִּי אֶחָת הִיא לְאִמָּה בָּרָה
הִיא לְיִלְדָתָהּ רְאוּהָ בְּנוֹת וַיֵּאֱשְׁרוּהָ מְלָכוֹת
וּפִינִינָשִׁים וַיְהִלְלוּהָ :

מִי שֶׁבָּרַךְ אֲמוֹתֵינוּ שָׁרָה וְרֵבְקָה רָחֵל וְלֵאָה וּמְרִים
הַנְּבִיאָה וְאַבְיִגַּיִל וְאַסְתֵּר הַמְּלָכָה בֵּת אֲבִיחַיִל
הִוא יִבְרָךְ אֶת הַיְּכָדָה הַנְּעִימָה הַזֹּאת וַיִּקְרָא
שְׁמָהּ סְלוּיָה בְּמִזְל טוֹב וּבְשַׁעַת בְּרָכָה וַיַּעֲבֶדֶהָ
בְּבָרִיאוֹת שְׁלוֹם מְנוּחָה וַיַּנִּיחָה לְרֵאשִׁיתָהּ וַיֵּאֱמָה
לְרֵאוֹת בְּשִׁמְחָתָהּ וּבְחֻפְתָּהּ בְּבָנִים וּבָרִים עֲשֹׂר
וּכְבוֹד רִשְׁוֹנִים וְנִבְעָנִים יְנוּבִין בְּשִׁיבָה וְכֵן יִהְיֶה רְצוֹן
וְנֹאמַר אָמֵן :

פיוטים לחתן

פיוט גאה לקרוא לחתן לספר תורה.

קוֹם חֲתָן לִקְרֹא בַּתּוֹרָה. קוֹם בְּמַהֲרָה. קוֹם חֲתָן
אֲשֶׁכֶּל הַכֹּפֶר קִרְבִּי בְּצִבְי וּבְעוֹפֹר. בְּעִבּוּרֵת
הָאֵל נִזְרָא : קוֹם בְּמַהֲרָה

עוד פיוט אחר גאה ומסואר לקרא לחתן לספר תורה

חֲתָן נָעִים עָלֶיךָ. בְּתוֹךְ עַם אֲמוֹנִי. לִקְרֹא בְּסֶפֶר
תּוֹרַת יִתְחַדְּדֵהּ יֵאֱהֹדוּנֶהּ : יִבְרָכְךָ הָאֵל מְשֻׁמִּי

עליה

עלֶיהָ בְּמִמּוֹן וּבִשְׁם בְּפָרְיָה וּרְבִיָּה. אֲשֶׁתְּךָ
תַּהְיֶה בְּנֶפֶן פֹּרִיָּה. כֵּן יִכְרֹךְ גָּבֶר יִרְאֵה
יְהוָה אֱדֵנָה יֵאֱהֹדוּנָהי : חתן נעים עֲלֶיהָ.

עוד אחר לקרא חתן לספר חוריה.

יִשְׁמַח חֲתָנִי בְּקֶהֱלִי אֲמוּנִי. יֵשֶׁא בְּרָכָה מֵאֵת יְהוָה אֱדֵנָה
יֵאֱהֹדוּנָהי : שְׂדֵי יִמְכֹּא תַאֲבוֹת לִבּוֹ. מִגֵּן וְצִנּוֹר יִהְיֶה סְבִיבוֹ
וַיֵּאָר אוֹרָתוֹ. וַיִּיָּשֶׁר נְתִיבוֹ : גִּמְזוֹר וְלִשְׁמוֹר דְּרָכֵי יְהוָה אֱדֵנָה
יֵאֱהֹדוּנָהי : יִשְׁמַח לְרֹאשׁוֹ יִצְוֶה בְּרָכוֹת עֲצוּמוֹת. וַיִּסַּע בְּכָר
עֵת בְּנֶהֱרֵר שְׁלוֹמוֹת. יוֹפֶה וִירָאָה יִשׁוּעַת יְהוָה אֱדֵנָה
יֵאֱהֹדוּנָהי : יֵשֶׁא בְּרָכָה מֵאֵת ח'.

וקוראין החתן, וכשיבא החתן עם ספר חוריה בדוכן אומרים :

מִן הַמִּצֵּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִרְחֵב יָה : לֹא אָמוֹת
כִּי אֶתְחַיֶּה וְאֶסְפֹּר מַעֲשֵׂי יְהוָה : יְהוָה אֱהִיָּה אֲשֶׁר
אֱהִיָּה וְאֶסְפֹּר מַעֲשֵׂי יְהוָה .

חרגום שקורין לחתן בשבת שורה

בְּרִשׁוֹת אֵל חַי אֱמֶת וַיֵּצִיב אֶתְרִגְלָם פְּרָשֶׁת
וְאֶבְרָהָם סִיב :

וְאֶבְרָהָם זִמְן כָּא בְּיָמִים וַיְהוָה אֱדֵנָה יֵאֱהֹדוּנָהי בְּרִךְ
אֶת־אֶבְרָהָם בְּכָל :

וְאֶבְרָהָם סִיב עָאֵר בְּיוֹמִין וַיְהוָה אֱדֵנָה יֵאֱהֹדוּנָהי בְּרִךְ יֵרֵךְ
אֶבְרָהָם בְּכָא :

וַיֹּאמֶר אֶבְרָהָם אֶל־עֲבָדָיו זִמְן בֵּיתוֹ הַמִּשְׁלָל בְּכָל־
אֲשֶׁר־לוֹ שִׁים־נָא יְדֶךָ תַּחַת יְרֵכִי :

וַאֲמַר אֶבְרָהָם לְעֲבָדָיו סָבֵא רַב־יְהוָה דְּשִׁלִּישׁ בְּכָר דִּי
דִּיה שְׁנֵי בְּעֵן יְדֶךָ תַּחֲוֹת יְרֵכִי :

וַאֲשַׁבֵּיעֲךָ בֵּיתְךָ אֱדֵנָה יֵאֱהֹדוּנָהי אֶלְהֵי הַשָּׁמַיִם

ואלהי

וְאֶלֶּהֶן הָאָרְצִין אֲשֶׁר לֹא־תִקַּח אִשָּׁה לְבָנִי
מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי אֲשֶׁר אֲנֹכִי יוֹשֵׁב בְּהַרְבֵּוֹ :
וְאֵלֶּים עַלֶּךָ כְּמִימָדָא בִּיהוָה (וארנה) יאהרונהי אֵלֶּהָא דְשִׁמְיָא
וְאֵלֶּהָא דְאַרְעָא דְלֹא תִסֵּב אֶתְתָּא לְכָרִי מִבְּנֵי
כְּנַעֲנָאִי דִּי אָנָּא יְרֵיב בִּינֵיהוֹן :

כִּי אֶל־אֶרְצֵי וְאֶל־מוֹלְדֹתֵי תִלְדָּה וְלִקְחֹת אִשָּׁה
רָבָנִי לִיצְחָק :

אֲנֶהֱיִן דְאַרְשֵׁי וְכִידוּתֵי תִיזִיק וְתִסֵּב אֶתְתָּא קְבָרִי לִיצְחָק :
וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי הַעֲבָד אֲלֹכֵי לֹא־תֵאבְּהָ הָאִשָּׁה
לְלֶכֶת אַחֲרַי אֶל־הָאָרְצִין הַזֹּאת הַהִשָּׁב
אָשִׁיב אֶת־בְּנִי אֶל־הָאָרְצִין אֲשֶׁר־יֵצְאֶת מִשָּׁם :

וַיֹּאמֶר יְיָ עֲבָדָא מָאִים קָא תִיבִי אֶתְתָּא קְמִיתִי בְּתִרְאִי
לְאַרְעָא הָדָא הָאֶתְבָּא אֶתִּיב יֵת כְּרָךְ לְאַרְעָא
דִּי נִפְקַת מִתַּמָּן :

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אֲבֹרְהָם הַשְׁמֵר לָךְ פֶּן־תָּשִׁיב אֶת־
בְּנִי שָׁמָּה :

וַיֹּאמֶר בִּיה אֲבֹרְהָם אֶסְתַּמַּר קָךְ דִּירְמָא תְּרִיב יֵת
כָּרִי גִרְתָּן :

יְהוָה (וארנה) יאהרונהי אֵלֶּהֶן | הַשְּׁמִים אֲשֶׁר קִחְנִי מִבְּנֵי
אָבִי וּמֵאָרְצִין מוֹלְדֹתֵי נֹאֲשֶׁר דְּכָרִי־לִי וְאֲשֶׁר
נִשְׁבַּע לִי־לֵאמֹר לְיִרְעָה אֶתְּו אֶת הָאָרְצִין הַזֹּאת
הוּא יִשְׁלַח מִלְּאָכֹו לְפָנֶיךָ וְלִקְחֹת אִשָּׁה לְבָנִי
מִשָּׁם :

יְהוָה (וארנה) יאהרונהי אֵלֶּהָא דְשִׁמְיָא דִּי דְכָרִנִי מִבְּנֵי אַפָּא וּמֵאָרְע
יְכִדוּתֵי וְדִמְגִיד לִי וְדִקְנִים דִּי לְמִימָר לְכָנֶךָ אֶתְּו
יֵת אֶרְעָא הָדָא הוּא יִשְׁלַח מִלְּאָכִיָּה קְדָמָךְ וְתִסֵּב אֶתְתָּא
כָּרִי מִתַּמָּן :

ובשחזור החתן עם ספר חזקוני למקומו אומר החזן :

לְשָׁלוֹם בְּמַחְמָה. יִרְצֶה הָאֱלֹהִים אֶת
מַעֲשֵׂיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה? בְּבֹאֶךָ וּבְרוּךְ אַתָּה
בְּצֵאתְךָ :

זה השירה קורין בבה"כ לכבוד חתן וכלה

שם כמחנך עובדיה בן ראובן חזק

יום שבת ושירה, לא הנורא, עמוד חתן בכבוד וקרא בתורה :
עדת קודש שאזמרה, להחן שר התפארה, לכלה הנאדרת,
ברוך אתה כבואך : ברא אל כל בחכמה, עשה לו זיווג תמה, וזיו
שניהם כלבנה וכחמה, לא תחשך מאורך : דומה חתן לכר יופי
וגם כלה סכלל יופי, הנך יפה בלא דופי, מה יפו פעמך : יפה
חתן וגם נעים, בתוך אחים וגם רעים, ושישביניו לו מביעים, מה
יפו דודך : בריך שם כבוד הודו, שהכל ברא לכבודו. הכל
מעידים יחודו, לדור דורים שנותך : נצור חשבון זה השירה,
שנת ה' אפים פ' ליצירה, חודש פ' הנאדרת, ישיש עליך אלהיך :
רם אָנְרָה וצהלה, בתוך עני הסגולה, לחתן וגם כלה, וראה בנים
לכניך : חזק לבי בתורהך, גלה לבי לצפונותיך, ואז יזכה בשפעותיך,
עובדיה בן אמחך : שמח חתן כניגוחיך, וגיג ושמח בחלקיך,
ושיש ופוח נחלתך, בריך אתה כבואך : חיי עושר חייכם,
ויפרכם וירבכם, ואל שדי יברך אתכם, כבנים סביב לשחנך :
מזליכם יעלה טובה, והחיו יחד ברוי חבה, וחזכו לזקנה וגם
שיבה, אתה וכל קרוביך : בריך אתה כבואך, וברוך אתה בצאתך,
בית ישראל ברכו את ה' :

ברכת הגומר

ארבעה הם שצריכין להודות. יורדי הים. והולכי מדברות. והיוצא מבית האסורים. ומי שחלה ונתרפא: ובכולם כתיב יודו לה' חסדו

וירוממהו בקהל עם. מכאן שצריך להודות בקהל. ומאי מברכין:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
הַגּוֹמֵר לְחַיִּיבִים טוֹבוֹת שְׂמֵלָנִי כָּר
טוב: וענין לו אמן.

ואומר החזן

הָאֵל אֲשֶׁר גָּמְלָךְ כָּל טוֹב וְחֵן וְחֶסֶד וְחֶמְלָה.
יִתְפַּבֵּד וְיִתְרוֹמֵם עַל כָּל בְּרָכָה וְיִתְהַלָּה.
הוּא בְּרַחֲמָיו יִשְׁמְרֶךָ וְיִגְמְלֶךָ לְעַד כָּר טוֹב
נְצַח סְלָה:

קודם חזרת סירת להיכל החזן מברך למלך ולקהל
הנזותן תשועה במזכים וממשקה בנסיכים ומככותו
מזכות כר עוקמים. הפועה את דור עבדו
מחרב רעה. הנזותן בים הרה. ובמים עזים נתיבה.
הוא יברה. וישמור. וינצור. ויעזור. וירומם. ויגדר.
וינשא. למענה למענה. לאדונו המלך ודבר אנשי
השררה. מלך מזכי המזכים ברחמיו. ישמרהו (ישמרהו)
ויתיהו (ויתיהו) ומפל צרה וגזק יציהו (יציהו). מלך
מלכי המזכים ברחמיו. ירום ויגביה פוכב מערכתו
(מערכתם). ויארך (ויאריך) ימים עד ממדתו (ממדתם)
מלך מלכי המזכים ברחמיו. יתן ברכו. (ברכום) וכלב

ברכות למקד ודקה

שמד

כָּר יוֹעֲצֵיו (יוֹעֲצֵיהֶם) וְשָׂרָיו (וְשָׂרֵיהֶם) וּמְנַהֲגָיו (וּמְנַהֲגֵיהֶם)
רַחֲמָנוּת. גַּעֲשׂוֹת מִזְבֵּחַ עִמָּנוּ וְעִם כָּל יִשְׂרָאֵל אֲתִינוּ. בְּיָמָיו
(בְּיָמֵיהֶם) וּבְיָמֵינוּ תִּשָּׁע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. יִשְׁכּוּן קְבֻצָּת
וְכָא קְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן :

מִי שֶׁבִּרְךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבֹתָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב וּמֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן וְדָוִד וְשְׁלֹמֹה. וְכָל הַקְּהָלוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת
וְהַמְּחֻזָּרוֹת. הוּא יְבָרֶךְ אֶת כָּל הַקְּהָל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה.
גְּדוֹלִים וְקַטָּנִים. הֵם וּבְנֵיהֶם. וְנִשְׁיָיהֶם וְתַלְמִידֵיהֶם
וְכָר אֲשֶׁר לָהֶם. מְלָכָא דְעַלְמָא הוּא יְבָרֶךְ
יִתְכּוֹן. וַיִּזְכֶּה יִתְכּוֹן. וַיִּשְׁמַע בְּקַל צְלוֹתָכוֹן.
תַּתְּפַּרְקוֹן וְתִשְׁתַּזְבֹּן מִכָּד צָרָה וְעֻקְתָּא. וִיחָא
מִמָּרָא דִּיהֶוְאֵהָ יֵאֱהֻדוּנְהִי בְּסַעֲדָכֶם. וַיִּגֹן בְּעַדְכֶם.
וַיִּפְרֹשׁ סִבַּת שְׁלוֹמֹו עֲלֵיכֶם. וַיִּשַׁע בִּיגִיבְכֶם אֲתַבָּה
וְאַחֲוָה. שְׁלוֹם וְרִיעוּת. וַיִּסְלַק שְׁנֵאת חֲנָם
מִבִּיגִיבְכֶם. וַיִּשְׁבּוֹר עוֹל הַגּוֹיִם מֵעַד צִוְּאֵרֵיכֶם.
וַיִּמְיִם בְּכֶם מִקְרָא שְׁפָתוֹב. יְהוֹוָה יֵאֱהֻדוּנְהִי
אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יִסֵּף עֲלֵיכֶם בְּכֶם אֱלֹהֵי פְעָמִים
וַיְבָרֶךְ אֲתַכֶּם כָּאֲשֶׁר דְּבַר לְכֶם. (בְּשַׁבַּת תְּשׁוּבָה אוֹמְרִים
וַיְכַתְּבֵנוּ הָאֵל בְּסִפְרֵי חַיִּים מִזְבֵּי). וְכֵן יְהִי רָצוֹן
וְנֹאמַר אָמֵן :

הברות ראש חדש

א שַׁבַּת שְׁלֹפְנִי רֹאשׁ חֹדֶשׁ מַכְרִיזִין רֹאשׁ חֹדֶשׁ וְאוֹמְרִים גּוֹסֵת יְהִי רָצוֹן
וְכוֹ' הַכְּתוּב בְּסִידוּרִים. וְגַם לִפְנֵי רֹאשׁ חֹדֶשׁ אֵב מַכְרִיזִין. וּזְלוֹת ר"ח
חֲשָׁרֵי שָׁאִין מַכְרִיזִין דְּכָתִיב בְּכֶסֶה לְיוֹם חַגְנוּ. (אֵלִיעֶזֶר) : וְגַבּוֹן לִידַע
הַמּוֹלֵד קוֹדֵם. בְּשַׁנָּה

ב בשנה מעוברת בשבת שלפני ר"ח אדר יכריז בסיס יהא לנו ר"ח
אדר א'. ובשני יאמר אדר שני. ויש נוהגין לומר בראשון סרסם.
ובב' אדר שני. (אליהו) :

יהי רצון מלפני אלהי השמים לכוון את בית
חיינו ולהשיב שכינתו בתוכו במהרה בימינו
ואמרו אמן :

יהי רצון מלפני אלהי השמים לרחם עד
פליטתנו. ורעזור המגפה. והמשחית.
והחרב והרעב. והשבי. והבזה. מעלינו ומעל
עמו ישראל ואמרו אמן :

יהי רצון מלפני אלהי השמים לרגם לנו את
כל-חכמי ישראל הם וגשיהם וגביהם
ותלמידיהם בכל-מקומות מושבותיהם ואמרו
אמן :

יהי רצון מלפני אלהי השמים שנשמע ונתבשר
בשורות טובות בשורות ישועות ונחמות
מארבע כנפות הארץ ואמרו אמן :

מי שעשה נסים לאבותינו וממצרים גאדם.
הוא יגאל אותנו וישיב בנים לגבולם. בסימן
טוב יהא לנו ראש חדש פלוני ביום פלוני ופלוני :
יתחדש הקדוש ברוך הוא עלינו ועד עמו
ישראל בכל-מקום שהם. למזבח
ולברכה. רששון ולשמחה. לישועה ולנחמה.
לפרנסה ולכלכלה טובה. לשמעות טובות.
ולבשורות טובות. ולגשמים בעתם. ולרפואה
שלמה. ולגאולה מרובה. ואמרו אמן :

בשבת קודם הצום מכריז החזן יום התענית חוץ מרשעה באב וצום כפור ופורים וסימנך אכ"ף עליו פיהו. ואומר :

אֲחִינוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל שְׁמָעוּ. צוֹם

בשבעה עשר בתמוז הִרְבִּיעִי בעשרה בסבת הָעֲשִׁירִי

יְהִי יוֹם פְּלוּגֵי יִתְפּוֹף אוֹתוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה בְּדִכְתִּיב כֹּה אָמַר יְהוָה
יֵאֱהֹדוּנָהי צָבָאוֹת צוֹם הִרְבִּיעִי וְצוֹם הַחֲמִישִׁי וְצוֹם
הַשְּׁבִיעִי וְצוֹם הָעֲשִׁירִי יְהִי לְבֵית יִהוּדָה לְשִׁשּׁוֹן
וּלְשִׁמְחָה וּלְמוֹעֲדִים טוֹבִים וּרְאֵמָת וְהַשְׁלוֹם
אַהֲבֹו :

דיני מוסף

זמן תפלת מוסף מיד אחר תפלת שחרית ואין לאחרת יותר משבע שעות. ואם התפלל אחר ו' שעות נקרא פושע. ואעפ"י כן יצא ידי חובתו מפני שזמנה כל היום. ואם עבר כל זמנה אין לה תשלומין. מותר לסעוד קודם תפלת מוסף דהיינו אכילת פירות או אפי' סת מעט כדי לסעוד דהלכ אפילו בלא קידוש (אגרות הרמ"ז סי' ג'). נשים פסורות מתפילות המוספין ואם רוצות להתפלל הרשות בידן.

יְהִי חֲסִדָּה יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהי עַל־יְדֵינוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲנֹנוּ לָךְ :
אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִתְלַוֶּךָ סֵלָה : אֲשֶׁרִי הָעַם
שִׁבְכָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיחַוָּאֲדָנִה יֵאֱהֹדוּנָהי (כתר) אֱלֹהֵינוּ :
תְּהִלָּה לְדוֹר אֲרוֹמָמָה אֲרוֹתֵי תְּהִלָּה וְאַבְרָכָה
שִׁמָּה לְעוֹלָם וָעֶד : בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָ
וְאֶהְלָלָה שִׁמָּה לְעוֹלָם וָעֶד : גְּדוֹל יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהי
חֲכֵמָה וּמְהִלָּל מְאֹד וְלִגְדָלָתוֹ אֵין תִּקְרָה : הוֹר לְדוֹר
יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ וּגְבוּלֶיךָ יִגִּידוּ : תְּבַר כְּבוֹד חֲסִדָּה

וּדְבָרֵי נִפְלְאוֹתֶיהָ אֲשֵׁיחָהּ : וַעֲזֹז נִזְרֵאוֹתֶיהָ יֹאמְרוּ
וַיִּגְדְּלוּתָהּ אֲסִפְרֶנָּהּ : זָכַר רַב טוֹבָהּ יִבְיְעוּ וַיִּצְדָּקוּתָהּ
יִרְנְנוּ : חֲנֹן וְרַחוּם יְהוָה יִתְּנָהּ יֵאֱהֹדוּנָהּ בִּינָה אֶתֶר
אֲפִים וַיִּגְדֵּל-חֶסֶד : טוֹב יְהוָה יִתְּנָהּ יֵאֱהֹדוּנָהּ חֶסֶד לְכָל
וְרַחֲמֶיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו : יוֹדוּךָ יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהּ גְבוּרָה כָּל
מַעֲשָׂיהָ וְחִסְדֶּיהָ יִכְרֹכֶכֶה : כְּבוֹד מַלְכוּתָהּ יֹאמְרוּ
וַיִּבְיָרְתָהּ יִדְבְּרוּ : לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרָתוֹ
וּכְבוֹד הַדָּר מַלְכוּתוֹ : מַלְכוּתָהּ מַלְכוּת כָּל-עֲלָמִים
וּמִמְשַׁלְתָּהּ כָּל דָּר וְדָר : סוֹמֵךְ יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהּ יֵאֱהֹדוּנָהּ
חֶסֶד לְכָל הַנִּפְלִים וְזוֹמָךְ לְכָל הַכַּפּוֹפִים : עֵינֵי
כָל אֱלֹהִים יִשְׁכְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ
פֹּתִיחַ אֶת יָדֶיךָ (יְכוֹיָן מֵאֵד בַּפְּסוּק זֶה כִּי בּוֹ עִיקַר הַפְּרִסָּה רַת
פֹּאֵי גִימַטְרִיָּא יֵאֱהֹדוּנָהּ גִּי סֵאל סִיחַ חֲתָךְ) וּמַשְׁבִּיעַ
(גִּי חֲתָךְ) לְכָל חַי רֶצֶן : צְדִיק וְיִתְוֹוֶהוּ יֵאֱהֹדוּנָהּ יִסוֹד
כָּל דְּרָכָיו וְחִסִּיד כָּל מַעֲשָׂיו : קְרוֹב יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהּ
יֵאֱהֹדוּנָהּ מַלְכוּת לְכָל קְרָאִיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֶהוּ
בְּאַמֶּת : רֶצֶן יִרְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שְׁוַעֲתָם יִשְׁמַע
וְיִשְׁמְעֵם : שׁוֹמֵר יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהּ יֵאֱהֹדוּנָהּ נֹצַח אֶת כָּל
אֲהָבָיו וְאֶת כָּל הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד : תִּתְּלֵת
יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהּ יֵאֱהֹדוּנָהּ חֵד וְיִדְבֵּר פִּי וַיִּכְרֹךְ כָּל בָּשָׂר
שֵׁם קְדֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד : וַאֲנַחְנוּ נִכְרֹךְ יְהוָה מִעַתָּה
וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

כְּרוּךְ יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהּ יֵאֱהֹדוּנָהּ אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
כָּל אֲשֶׁר דָּבָר לֹא נָפַל דָּבָר אֶחָד מִכָּל דְּבָרוֹ
בְּטוֹב אֲשֶׁר דָּבָר בְּיַד מֹשֶׁה עֲבָדוֹ : יְהִי יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהּ יֵאֱהֹדוּנָהּ
אֲרֵחֵינוּ עַמּוֹנוּ בְּאֲשֶׁר תִּהְיֶה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֵל יַעֲזֹבֵנוּ וְאֵל

שטח

מוסף של שבת

יִשְׁשֹׁנוּ: דְּהַיְוֹת לְבָבֵנוּ אֵלָיו לְלַבֵּת בְּכָל דְּרָכָיו
וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְתַקְיֹו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבוֹתֵינוּ:
וַיְהִיו דְּבָרֵי אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנְּנֵנִי לִפְנֵי יְהוָה (יאהדונהי)
קְרוֹבִים אֵל יְהוָה (יאהדונהי) יֵאָדְהֵנוּ יוֹמָם וְלַיְלָה בְּעֲשׂוֹת
מִשְׁפָּט עֲבָדָיו וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ:
לְמַעַן בַּעַר כָּר עַמִּי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה (יאהדונהי) הוּא
הַאֱלֹהִים אֲיוֹן עוֹד: רֵא יְמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּי
וְהִגִּיתָ בוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה לְמַעַן תִּשְׁמֹר בְּעֲשׂוֹת בְּכָל הַפְּתוּב
בוֹ כִּי אֲנִי תִצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶיךָ וְאֲנִי תִשְׁפִּיר: הֲלֹא צִוִּיתִיךָ
תִּזְק וְאִמְצֵן אֵל תַּעֲרֹץ וְאֵל תַּחַת כִּי עָמְדָה יְהוָה (יאהדונהי)
אֵלֶיךָ בְּכָר אֲשֶׁר תִּלְדָּה:

ויאמר החון בקול רם שני פעמים:

יְמִלֵךְ יְהוָה (יאהדונהי) קְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיוֹן קָדֵר
נִדָר הַקְלוּנָה:

ומחזירין ספר תורה למקומו ואומרים מזמור לדוד הכו' לד' בני
אלים תמצא לעיל דף ר"ן

ואומר החון:

שׁוּבָה לְמַעֲנֶךָ וּשְׁכֹן בְּבֵית מִאֲוִיךָ. כִּי כָל פֶּה
וְכָל לָשׁוֹן יִתְּנוּ הוֹד וְהָדָר לְמַלְכוּתְךָ:
וּבִגְּתוּחַ יֹאמֵר שׁוּבָה יְהוָה (יאהדונהי) רַבְּבוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל: הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה (יאהדונהי) אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוּבָה
חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקֶרֶם:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה (יאהדונהי) בדחילו
ורחימו (יאהויהה) ורחימו ודחילו (יאהויהה) ליחדא שם
י"ה בו"ה ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל, הנה
אנחנו באים להתפלל תפלת מוסף של שבת עם כל
דחצות הכלולות בה לתקן את שורשה במקום עליון
לעשות

לעשור נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו (ונשלמה פרים
ספרתנו ולהוסיף על המאורות העליונים למעלה כי אתה תכרך
צדיק ה' כצנה רצון תעטרנו. ותשב באירן קשרו ויסור זרועי ידיו
מידי אביר יעקב משם רועה אבן ישראל : אבן מאסו הבונים הירה
לראש סנה : נפשי ישובכ ינחגי במעגלי צדק למען שמו). ויהי נועם ה'
אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו : יהיו
לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי :

ואח"כ אומר חש"ץ חצי קריש :

יְתַבַּר וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּהּ בָּרָא (כאן יענה אָמֵן א' ויכוין אידהנוי"א
ג' אמן) בְּעֶקְמָא דִּי בָרָא כְרַעֲוִיתִיהּ וַיִּמְלִיךָ מַלְכוּתִיהּ
וַיַּצְמַח פְּוִרְקֻנִיהּ. וַיִּמְרַב מְשִׁיחִיהּ. (אָמֵן ב' ויכוין אידהנוי"ה) בְּחִיּוֹנוֹ
וּבְיוֹמֵיכֹון וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶזְרָא וּבְזִמְן קָרִיב
וְאָמְרוּ (אָמֵן ג' ויכוין אידהנוי"ה ויאמר עד דאמירן בעלמא) אָמֵן :
יְהִי שְׁמִיָּהּ בָּרָא מְבָרַךְ לְעַלְמָא וְלְעַלְמֵי עָרְמִיָּא. יִתְבָּרַךְ
וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַבֵּר.
וַיִּתְהַלָּךְ. שְׁמִיָּהּ דְקוֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. (אָמֵן ד' ויכוין אידהנוי"ה)
לְעִיקָא מִן כָּר בְּרַכְתָּא. שִׁירְתָּא. תְּשַׁבַּחְתָּא. וְנַחֲמַתָּא. דְאָמִירָן
בְּעֶקְמָא. וְאָמְרוּ (אָמֵן ה' ויכוין אידהנוי"ה) אָמֵן :

אדון הכל. יֵאֱהָדוֹנָהּ. הִיָּה הוּא וְהִיָּה

אֲדֹנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

רַיבוּרִיתָּהּ מ"ב

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהָדוֹנָהּ (יא) אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי אֲבֹרָהִים. אֱלֹהֵי יִצְחָק. וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת. וּמֵבִיא גּוֹאֵל
לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

בשבר תשובה אומרים

זכרנו לחיים. מִקֵּד תַּפֵּן בְּחַיִּים. כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים. לְמַעַן
אֱלֹהִים חַיִּים :

אם לא אמר ונזכר קודם שאמר ה' חוזר ואם אחר ה' אינו חוזר

מִקֵּד עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֹּן. כְּרוֹךְ אֶתָּה יְהוָה יֵאָהֲדוֹנָהּ
(הד) מִגֹּן אֲבִרָהם :

אֶתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנִי. מַתִּיָּה מַתִּים. אֶתָּה רַב
לְחַיִּשֵׁי (בקיז מוריד המל) (ואם אמר משיב הרוח מחזירין
אותו) (בחורף משיב הרוח ומוריד הגשם) (ואם אמר מוריד
השל אין מחזירין אותו) מְבַלְלֵךְ חַיִּים כְּחֶסֶד מַתִּיָּה מַתִּים
כְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים
וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם
כְּמוֹד כַּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי דוֹמָה לָךְ מִלֵּךְ מַמְלֶכֶת
וּמַתִּיָּה וּמַצְמִית יְשִׁיעָה :

בשבר תשובה אומרים. ואם לא אמרו אינו חוזר

מִי כְמוֹד אָב הַרְחֵמֶן זוֹכֵר יְצוּרֵי כְרַחֲמִים חַיִּים :

וְנִצָּמֶן אֶתָּה לְחַיִּוֹת מַתִּים. כְּרוֹךְ אֶתָּה יְהוָה
יֵאָהֲדוֹנָהּ מַתִּיָּה הַמַּתִּים :

בחזרת העמידה אומרים כתר. יכוין רגליו באחת ויכוין לקיים מצות
עשה לקדש שמו יתברך.

כְּתִיר יִתְּנֵנוּ לָךְ יְהוָה יֵאָהֲדוֹנָהּ יֵאָהֲדוֹנָהּ מִלְּאָכִים תְּמוּנֵי
מַעֲלָה עִם עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל קְבִיצֵי מַטָּה. יַחַד כְּכֶם
קִרְשָׁה לָךְ יִשְׁשִׁי כְּכֶבֶד הָאֱמוּנָה עַל יָד גְּבִיאוֹךָ וְקִרְאָה
זֶה אֲלֹהֵי וְאִמֵּר קְרוֹשׁ קְרוֹשׁ יְהוָה יֵאָהֲדוֹנָהּ יֵאָהֲדוֹנָהּ
צְבָאוֹת מֶלֶךְ כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : כְּבוֹדוֹ מְגֵל עוֹלָם
וּמִשְׁרָתוֹ

שנא

מוסף של שבת

וּמְעַרְתִּיו שְׂוָאִים אֵיהּ יְכוּיִן בְּמִלַּת אִיהּ לִקְבֹּל תּוֹכַסָּה נִשְׁמַח
סְמַדַּת יוֹם הַשַּׁבָּת מְקוֹם כְּבוֹדוֹ קִהְעִרִיצוֹ : קִעְמָתָם מְשַׁבְּחִים
וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ יְהוָה יֵהְיֶה מְקוֹמוֹ : מְקוֹמוֹ
הוא יִפֵּן בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ הַמִּיחֲדִים שְׁמוֹ עָרֵב וְכָקֵר בְּכָר
יוֹם תְּסִיד אוֹמְרִים פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה
יֵהְיֶה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יֵהְיֶה אֱלֹהֵינוּ אֶחָד : הוא אֱלֹהֵינוּ. הוא
אֱבִינוּ הוא מִקְנֵנוּ הוא מוֹשִׁיעֵנוּ. הוא יוֹשִׁיעֵנוּ וְיִגְאָלֵנוּ
שְׁנִית. וְיִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו לְעֵינֵי כָל־חַי לֵאמֹר הֵן גְּאֻלָּתִי
אֲתֶכֶם אַחֲרִית בְּרֵאשִׁית לְהַיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים. אֲנִי
יְהוָה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה אֱלֹהֵיכֶם : וְכִדְבָרִי קִרְשֶׁךָ כְּתוּב לֵאמֹר.
יִמְלֹךְ יְהוָה יֵהְיֶה יֵהְיֶה יֵהְיֶה צִיּוֹן דָּרֹר דָּרֹר הִקְדִּישָׁהּ :

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשִׁים בְּכָל־יוֹם
יְהִלְלוּךָ סֵלָה : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵהְיֶה יֵהְיֶה
הָאֵל הַקְדוֹשׁ :

בשבת תשובה אומרים (המלך הקדוש) :

אם במקום חכנת קרא אתה קדשת או ישמח משה או אתה אחד יצא. ויא
שלא יצא וצריך לחזור ולהתפלל. ואם מתפלל בצבור יכוין מלה
במלה עם הש"ץ בחזרה.

תִּפְתָּה שַׁבָּת רְצִיתָ קִרְבְּנוֹתֶיהָ צִוִּיתָ פִּירוֹשֶׁיהָ
עִם סְדוּרֵי נִסְכֶּיהָ מְעַנְנֶיהָ לְעוֹלָם כְּבוֹד
יִגְדְּלוּ מוֹעֲמֶיהָ חַיִּים זָכוּ וְגַם הָאוֹהֲבֵי רַבְרִיתָ
גְּדוּלָּה בָּחֲרוּ. אֲזִי מְסִינִי נִצְמוֹ צוּרֵי פְעֻלָּתֶיהָ
כְּרֵאֵי :

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵהְיֶה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שְׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתַטְעֵנוּ
בְּגִבּוֹלֵנוּ וְשֵׁם גִּעְשָׁרֵהּ לְפָנֶיךָ אֶת קִרְבְּנוֹת חוֹבֵלֵינוּ

תמידים בסדרם ומוספים בהלכתם. את מוסף
יום השבת (הזה). געשה ונקריב לפניך באהבה
במצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על-
ידי משה עבדך באמור :

וביום השבת שני-כבשים בני-שנה תמימים ושני
עזרונים סלת מנחה בלולה בשמן
ונסכו : עזרת שבת בשבתו על-עלת
התמיד ונסכה :

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם
ממדישי שביעי. כלם ישבעו ויתענגו
מטובך. והשביעי רצית בו וקדשתו. תמדת ימים
אותו קראך וזכר למעשה בראשית :

אלהינו ואלהי אבותינו רצה גא במנוחתנו.
קדשנו במצותיך שים חלקנו בתורתך
שבענו מטובך. שמח נפשנו בישועתך. וטהר
לבנו לעבדך בנאמת. והנחילנו יחואהי יאהדונהי
אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך. וינוחו בו
כל ישראל ממדישי שמך. ברוך אתה יחואהי
יאהדונהי מקדש השבת :

כשאמר רצה יכוין להיות עבד

בחזרה כהנים עוקרים רגליהם לעלות לדוכן. ואם לא עקר רגליו ברצה.

שוב לא יעלה.

רצה יחואהי יאהדונהי אלהינו בעמך ישראל
ולתפלתם שעה והשב העבודה לרביר
ביתך ואשי ישראל ותפלתם (מהרה) באהבה
תקבל ברצון ותהי לקצון תמיד עבודת ישראל עמך :

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. תַּחֲפִין בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ
וְתַחֲיֶנּוּ עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים :
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוּדָהּ יֵאָדוֹנָהּי הַמְּחַיֶּה הַמְּבַרְכֵּה שְׂכֵינָתָהּ
לְצִיּוֹן :

מודים ורבנו

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יהוה יְהוָהּ יֵאָדוֹנָהּי
אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ
אֵלֵינוּ כָּר בְּשֵׁר יוֹצֵרנו
יוֹצֵר בְּרָאשִׁית בְּרָכוֹת
וְהַדְרָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֵחַיִּיתָנוּ
וְקִיַּמְתָּנוּ בְּנֵי תַחֲנוּנוּ וְתַחֲנוּנוּ
וְתַאֲסוּף גְּדִילוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת
קִדְשֶׁךָ לְשִׁמְךָ חֲסִידֶיךָ
וְכַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וְלַעֲבֹדֶךָ
בְּרַב־שָׁלוֹם עַל שְׁאֵנוּ מוֹדִים
לְךָ : בְּרוּךְ אַתָּה הַמְּחַיֶּה הַמְּבַרְכֵּה
כִּי
מַעֲוִלָם קִוִּינוּ לְךָ :

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יְהוָהּ יֵאָדוֹנָהּי
אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ
אֵלֵינוּ כָּר בְּשֵׁר יוֹצֵרנו
יוֹצֵר בְּרָאשִׁית בְּרָכוֹת
וְהַדְרָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֵחַיִּיתָנוּ
וְקִיַּמְתָּנוּ בְּנֵי תַחֲנוּנוּ וְתַחֲנוּנוּ
וְתַאֲסוּף גְּדִילוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת
קִדְשֶׁךָ לְשִׁמְךָ חֲסִידֶיךָ
וְכַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וְלַעֲבֹדֶךָ
בְּרַב־שָׁלוֹם עַל שְׁאֵנוּ מוֹדִים
לְךָ : בְּרוּךְ אַתָּה הַמְּחַיֶּה הַמְּבַרְכֵּה
כִּי
מַעֲוִלָם קִוִּינוּ לְךָ :

בחנוכה ובפורים אוסרים כאן על הנסים. ואם לא אמרו וזכור קורם
שאמר ה' של חתימת הברכה חזור. ואם אמר ה' אינו חוזר

על הנסים ועל הפרקן. ועל הגבורות. ועל
התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות
שעשית לאבותינו בימים תהם בזמן הזה :

לחנוכה

לסורים

בִּימֵי מַתְתִּיָּה בֶן יוֹחָנָן כִּהְיוּ
גָּדוֹל חֲשׁוֹנוֹנָאֵי וּבְנֵי
כְּשַׁעְמָרָה מִלְּכֹת יוֹן הִרְשָׁעָה
עַל עַמָּהּ יִשְׂרָאֵל לְשַׁכְּחֵם
מִתּוֹרַתָּךְ וּלְהַעֲבִירָם מִחֻקֵּי
רְצוֹנָךְ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
עֲמַדְתָּ לָהֶם בָּעֵת צָרָתָם.
רַכַּתָּ אֶת רִיבָם. וְנָתַתָּ אֶת
דִּינָם גְּנוּמָתָא אֶת גְּנוּמָתָם
מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בִּיד חֲלָשִׁים.
וְרַבִּים בִּיד מַעֲשִׂים. וְרִשְׁעִים
בִּיד צְדִיקִים. וּמִמַּאִים בִּיד
מְהוּרִים. וְזָרִים בִּיד עוֹמְקֵי
חִוְרָתָהּ. לָךְ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל
וְקָדוֹשׁ בְּעוֹקְמָךְ. וּלְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל

בִּימֵי מָרְדֳּכָי וְאַסְתֵּר כְּשִׁוְשָׁן
הַבִּירָה. כְּשֶׁעָמַד
עֲלֵיהֶם הָמָן הִרְשָׁע. כְּכֹשׁ
לְהַשְׁמִיד בְּהִרוֹג וּלְאַבֵּר אֶת
כָּל הַיְּהוּדִים מִנַּעַר וְעַד
זָקֵן מִן הַנָּשִׁים בְּיוֹם אֶחָד
בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ שְׁנִים
עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר
וּשְׁלָלָם לָבוֹז. וְאַתָּה
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הִפְרַתָּ אֶת
עֲצָתוֹ וּקְדַקְדַתָּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ
וְהַיְשָׁבוֹת לוֹ גָּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ
וְתָדָו אוֹרָתוֹ וְאֶת בְּנָיו עַל
הָעֵץ. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים
וּנְפִלָאוֹת וְנוֹדַתָּ לְשֵׁם מֶלֶךְ
הַגָּדוֹל מְלֶכֶה :

עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוּלָּה וּפְדוּתָא בְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְאַחֲרַיִךְ כָּאוֹ
כְּנִיָּה לְדַבֵּיר בִּיחָדָה וּפָנִי אֶת הַיְכָלָהּ. וּמִתְרוֹ אֶת מִקְדָּשָׁהּ
וְהִדְלִיקוּ גִירוֹת בְּחִצְרוֹת מִדְּשָׁהּ. וְהִכְעִיז שְׁמוֹנֶת יָמִי חֲנוּכָה
אֵלֶּה בְּהִלָּל וּבְהוֹדָאָה. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים וּנְפִלָאוֹת וְנוֹדַתָּ
לְשֵׁמָךְ הַגָּדוֹל מְלֶכֶה :

וְעַל כָּלֵם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמֶם וַיִּתְנַשֵּׂא תַמִּיד שִׁמְךָ
מִלְּפָנֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל חַיִּים יוֹדֶיךָ סֶלָה :

בשבת תשובה אומרים וכתוב לחיים וכו' ואם לא אמרו וזכור קורם
שומר ה' בברכת הטוב חזור. ואם לא זכור עד לאחר שאמר ה' אינו חוזר.
ובכתוב לחיים טובים כדפני בריתך.

שנה

מוסף של שבת

ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי
טוב. האל ישועתנו ועזרתנו סלה האל
הטוב. ברוך אתה יהוה ייחודה יאהדוניה (הי) הטוב
שמך ולך נאח להודות :

בחזרת השיץ אומרים ברכת כהנים ואחר כל פסוק יענו הקהל אמן :

ברוך אתה יהוה ייחודה יאהדוניה אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו בקדשיו של אהרן וצונו לקבד
את עמו ישראל באהבה :

ואם לא יש כהנים יתחיל השיץ ואחרי כל פסוק יענו הקהל כייר.
חזו אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המושלשת
בתורה. הכתובה על ידי משה עבדך
האמרה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושים
באמור :

השיץ יאמר יברכה יהוה ייחודה יאהדוניה כלפי ההיכל
וישמך: לצד ימין יאר יהוה ייחודה יאהדוניה כלפי ההיכל
פניו אריך ויחנה: לצד שמאל ישא יהוה ייחודה
יאהדוניה פניו אריך וישלם לה שלום:
ושמו את שמי ערבני ישראל ואני אברכם:
שים שלום טובה וברכה תיים חן וחסד ורחמים
עלינו ועל כל ישראל עמך. וברכנו אבינו
בכנו באהד באור פניו כי באור פניו נתת לנו
יהוה ייחודה יאהדוניה אלהינו תורה וחיים. אהבה וחסד.
צדקה ורחמים. ברכה ושלום. וטוב בעיניך
לקבדנו ולקבד את כל עמך ישראל ברוכנו
ושלום :

בשבת תשובה אומרים

וּבְסֵפֶר תִּימִם בְּרַבֵּחַ יִשְׁלֹם וּפְרִנָּסָה טוֹבָה וַיְשׁוּעָה וַנִּחְמָה
וַנְּזַרֵת טוֹבוֹת נִזְכָּר וְנִפְתָּח רַפְּנִיָּה אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלֹם : ואם לא אמרו דינו כמו וכתוב.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹוֵה אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנָהי הַמְּבַרֵּךְ אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם אָמֵן :

יְהִי לְרַצּוֹן אֱמֵרֵי פִי וְהִגִּיזֵן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ הוֹוֵה
יֵאָהֲדוּנָהי צוּרִי וְגֹאֲלִי :

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעֵי וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מִרְמָה.
וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם. וְנַפְשֵׁי בִּעְפָּר לִכְל תִּהְיֶה.
פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ
נַפְשֵׁי. וְכִלְתֶּם לִּי לְרַעְיָה. מִתְּהַרָה הַפֶּר עֲצָתְךָ
וְקִלְקֵל מַחֲשַׁבוֹתַי. עֲשֵׂה לִּי מִעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לִּי מִעַן
יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לִּי מִעַן תוֹרָתְךָ. עֲשֵׂה לִּי מִעַן קְרוֹשָׁתְךָ.
לִּי מִעַן יִחְלְצוּן יְדֵיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי :
יְיָ הוֹוֵה לְרַצּוֹן אֱמֵרֵי פִי וְהִגִּיזֵן לִבִּי רַפְּנִיָּה
יְיָ הוֹוֵה יֵאָהֲדוּנָהי צוּרִי וְגֹאֲלִי :

ויש אומרים תפלה זו

יִרְמ' ה' או"א שלא תעלה קנאת אחרים עלי ולא קנאתי על
אחרים ושלא אכעוס היום ושלא אכעיסך ותצילני מִיִּצְהָר וְחַן
בְּלִבִּי הַכְנֵעָה וְעֲנוּה וִירָאת חֹטָא. מִלַּכְנוּ וְאַלֵּהֵינוּ יַחַד שֶׁמֶךְ בְּעוֹלָמְךָ
וּבִנְה בֵּיתְךָ, שְׁכָל הֵיכָלְךָ, וְקִבֵּץ גְּלוּיֵרֵינוּ, סִדָּה צֶאֱנָךְ וְשִׁמְחָה
עֲדָתְךָ בְּמַהֲרָה בִּימֵינוּ וְחַן חֲלָקְנוּ בְּתוֹרָתְךָ אָמֵן :

יאמר נא ישראל גוסס תפלה זו מכריבת ידו של הרב מוסר הדור
כמהריר חיד"א וצוק"ל :

יִרְמ' ה' או"א שתרחמנו ותחיינו חיים ארוכים. חיים של שלום.
חיים של טובה. חיים של ברכה. חיים של פרנסה. חיים של
חלוצ

חלוץ עצמות. חיים שיש בהם יראת חסא. חיים שאין בהם בושה וכלימה. חיים של עושר וכבוד. חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת שמים. חיים שתמלא משאלות לבנו לטובה לעבודתך :

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם (בש"ת הַשָּׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ אָמֵן :

וטוב לומר אחר כך

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתבנה בית המקדש
במהרה בימינו ורצן הלקנו בתורתך אמן :

ואומר החזן :

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא (כאן יענה אמן א' ויכוין
אידהנוי"ה גימ' אמן) בְּעֻלְמָא דִּי בְּרָא בְּרַעֲיוֹתֵיהּ
וַיְמַדֵּיָּהּ מַלְכוּתֵיהּ. וַיַּצְמַח פְּרִיקָנֶיהּ. וַיַּמְרֵב
מְשִׁיחֵיהּ. (אמן ב' ויכוין אידהנוי"ה) בְּחַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן
וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֻלְמָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ
(אמן ג' ויכוין אידהנוי"ה ויאמר עד דאמירן בעלמא) אָמֵן :
יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמָא וְלְעַלְמֵי עֻלְמָא
יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא (אמן ד' ויכוין אידהנוי"ה) לְעִיקָא מִן כָּל בְּרַבָּתָא
שִׁירָתָא תִּשְׁבַּחְתָּהּ וְנִחַמְתָּהּ בְּאִמְרִין בְּעֻלְמָא
וְאָמְרוּ (אמן ה' ויכוין אידהנוי"ה) אָמֵן :

תִּתְקַבַּל צְלוֹתָנָא וּבְעוֹתָנָא עִם צְלוֹתָהוֹן וּבְעוֹתָהוֹן
דְּכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל קָדָם אֲבוּנָא דְבִשְׁמִיָּה
וְאִרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן : אמן

שנח

מוסף שר שבת

יְהִי אֱלֹהֵינוּ רַבָּא מִן שְׁמַיָא. חַיִּים וְשָׁבַע
וַיִּשְׁוּעָה וַנְּחַמָּה וְשִׁינָּבָא וּרְפוּאָה וּנְאוּלָה
וּמְלִיחָה וּבִכּוּרָה וְרִינָח וְהַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ אָמֵן אִמּוֹ : עוֹשֶׂה שְׁלוֹם (בִּשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם) בְּמִרוֹמָיו
הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

ואח"כ אומרים :

כָּל יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לָהֶם חֶלֶק לְעוֹזְרֵם הַבָּא. שְׁנֵאמַר
וְעַמּוֹ בָּלָם צְדִיקִים. לְעוֹזְרֵם יִירָשׁוּ אֶרֶץ.
נֶצֶר מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְפָּאָר : אָמַר רַבִּי
יְחִזְקֵאל אֲשֶׁרִי מִי שֶׁעָמְלוֹ בַּתּוֹרָה וְעוֹשֶׂה נְחִת
רוּחַ קִיּוּצָרוֹ. גָּבַל בְּשֵׁם טוֹב. וּנְפָטַר בְּשֵׁם
טוֹב מִן הָעוֹזְרִים. וְעָלָיו אָמַר שְׁלֹמֹה בְּחֻכְמָתוֹ.
טוֹב שֵׁם מִשְׁמֵן טוֹב. וַיּוֹם חֲמֹנֶת מִיּוֹם הַנִּזְכָּרוֹ :
קָמוֹד תּוֹרָה הַרְבֵּה וַיִּתְּנוּ לָךְ שָׂכָר הַרְבֵּה. וְדַע
מִתֵּן שָׂכָרְךָ שֶׁר צְדִיקִים לְעָתִיד קָבָא : רַבִּי
תַּנְיָנָא בֵּן עַקְשִׁיָא אָמַר רַצָּה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְפִיכָה הַרְבֵּה לָהֶם תּוֹרָה
וּמִצְוֹת. שְׁנֵאמַר יְהוָה יִתְּנֵנוּ יִתְּנֵנוּ חֶפֶץ לְמַעַן צְדָקָנוּ
יִגְדִּיר תּוֹרָה וַיִּאֲדִיר :

ואומרים אין כאלהינו עד סוף עלינו לשבח ככתוב לעיל דף קל"ד.

ויש נוהגים לומר אדון עולם ככתוב לעיל דף ל"ג.

פרקי שבת

קודם כעבור שעות שהיא יעתיקא קדישא יאמר אלו ח' פרקים

פרק ט' אמר רבי עקיבא כמין לעבודה זרה שמממא
במשא פנדה. שנאמר תזרם כמו דוה. צא תאמר
19. מה נדה כממא במשא אף עבודה זרה כממא
במשא : ב כמין לפניה שהיא מחורה שנאמר דרך
אניה בלב ים. מנין לערנה שהיא עשה על עשה
טפחים שזורעין בתוכה חמשה זרעונים. ארבע בארבע
רוחות הערנה ואחד באמצע. שנאמר כי בארץ תוציא
צמחה. וכננה זרועיה תצמיח זרעה לא נאמר אלא
זרועיה : ג מנין לפולטת שכבת זרע ביום השלישי
שהיא ממא. שנאמר יהיו נכונים לשלשת ימים מנין
שמרחצין את המילה ביום השלישי שחל להיות בשבת
שנאמר ויהי ביום השלישי בהיותם פואבים. מנין
שקושרין לשון שר זהורית בראש שעיר המשתבח
שנאמר אם יהיו חטאיכם פשעים פשגג ידבינו : ד מנין
לסיכה שהיא בשבת ביום הפפורים אף על פי שאין
ראיה בדבר ובר בדבר שנאמר ותבא כמים בקרב
ובשמן פעצמותיו : ה המוציא עצים כדי לבשל ביעה
קנה תבדיל כדי לביש ביעה קנה ומצטרפין זה עם זה
קריפי אגוזים. קריפי רמונים. איסמים ופיאה. כדי
לצבוע בהן בגד קטן בסבכה. מי הגלים. נתר ובורית.

קמוליא

פרק ט' דוה כמו אשכ דוכ : בד' רוחות. תמלא כל כרוח עד
סמוך לקרן : וא' באמצע. כדי שיכא רחיק ג' טפחים
מן כזע : כי בארץ. תולא חד. למח חד. זרועי חרי. תלמים
חד. כרי כ' : לשון. של לזע אדום : בסבכה. מעט בגד

שם פרקי שבת

קמוליא. ואשג. פרי זכבם בהן בגד קטן פסבכה.
 רבי יהודה אומר פרי להעביר על הפתח: ו פלפלת
 פל שהוא ועטרן פל שהוא מיני בשמים ומיני מתכות
 פל שהן. מאבני המזבח. ומעפר המזבח. מקק ספרים
 ומקק מטפותיהם פל שהוא שמצניעים אותן לגונן.
 רבי יהודה אומר אף המוציא כמשמשי עבודה זרה
 פל שהוא. שנאמר ורא ירבק בידה מאומה מן התרם:
 ו המוציא קפת הרוכלין אף על פי שיש בה מיני הרבה
 אינו חייב אקא חטאת אחת. זרעוני גנה פחות מבגדונת
 רבי יהודה בן בתירה אומר תמשה. זרע קישואין שנים.
 זרע זלועין שנים. זרע פוג המצרי שנים. חגב חי מהור
 פל שהוא. מת בגדונת. צפורת פרמים בין תיה בין
 מתה פל שהוא שמצניעין אותה לרפואה. רבי יהודה
 אומר אף המוציא חגב חי ממא פל שהוא שמצניעין
 אותו דקטן לשחוק בו:

סרי המצניע לזרע ודרונמא ולרפואה והוציאו בשבת
 חייב בכר שהוא. וכר אדם אין חייב עזיו אקא
 כשיעורו. חור והכניסו אינו חייב אקא כשיעורו:
 ב המוציא אוכלין ונתנן על האסקופה בין שחור והוציאן
 בין שהוציאן אחר פטור מפני שלא עשה מצאכתו בבית
 אחת. קופה שהיא פגאה פירות ונתנה על האסקופה
 החיצונה אף על פי שרוב הפירות מבחוץ פטור עד
 שיוציא את פל הקופה: ג המוציא בין בימינו בין

בשמאלו

שנותים זראש כשכנכ: בורית קמוליא ואשג. מיני עשנים
 שמנקים את כידים: מקק. רקב: רובלין. מוכרי נשמים:
 צפורת. עוף שמלוי בין כדקלים:
 פריק י' המצניע. קודם שנה: לרונמה. לכראות שיש לו: אסקופה.

בְּשִׁמְלוֹ בְּחוּךְ חִיקוֹ אוֹ עַל כְּתִיפוֹ חַיִּיב שֶׁכֵּן מִשָּׁא בְּגִי קָהָת. דְּאֲחֵר יָדוֹ בְּרִגְלוֹ בְּפִי וּבְמַרְפָּקוֹ בְּאָזְנוֹ וּבְשִׁעְרוֹ וּבְפוֹגְרָהוּ וּפִיָּה לְכַטָּה. בֵּין פּוֹגְרָתוֹ בְּחִדּוֹקוֹ וּבְשִׁפְתֵי חִדּוֹקוֹ בְּמַנְעָרוֹ בְּסִנְדְּלוֹ פָּטוּר שֶׁלֹּא הוֹצִיא בְּדֶרֶךְ הַמוֹצִיאִין: ד' הַמְתַּכְּבִּין לְהוֹצִיא קָפְנִי וְכֹא לוֹ לְאַחֲרָיו פָּטוּר. לְאַחֲרָיו וְכֹא לוֹ קָפְנִי חַיִּיב. בְּאַמַּת אָמְרוּ הָאֲשֶׁה הַחוֹנֶנֶת בְּסִינֵר בֵּין מִדְּפִנֶּה וּבֵין מִדְּאַחֲרֶיהָ חַיִּיבֶת שֶׁכֵּן רָאוּי לְהִיט חוֹזֵר רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אִם מְקַבְּלִי פִיתָקִין: ה' הַמוֹצִיא בְּכֶר לְרִשּׁוֹת הָרַבִּים חַיִּיב הוֹצִיאָוהוּ שְׁנַיִם פָּטוּרִים לֹא יָכוֹל אֶחָד לְהוֹצִיאָו וְהוֹצִיאָוהוּ שְׁנַיִם חַיִּיבִין. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן פּוֹטֵר. הַמוֹצִיא אוֹכְלִין פָּחוֹת מִכְּשִׁיעוֹר בְּכִלִּי פָּטוּר אִם עַל הַכִּלִּי שֶׁהַכִּלִּי מְפִיקָה לוֹ. אֶת הַחִי בַּמָּטָה פָּטוּר אִם עַל הַמָּטָה שֶׁהַמָּטָה מְפִיקָה לוֹ. אֶת הַמֵּת בַּמָּטָה חַיִּיב. וְכֵן פְּזִית מִן הַמֵּת וּכְזִית מִן הַנִּבְכָּה וּכְעֶרְשָׁה מִן הַשָּׂרִץ חַיִּיב וְרַבִּי שְׁמַעוֹן פּוֹטֵר: ו' הַנוֹטֵר צְפוּרָתוֹ זֶה פְּזוֹ אוֹ בְּשִׁנּוֹ וְכֵן שִׁעְרוֹ וְכֵן שְׁפִמּוֹ וְכֵן זָקְנוֹ וְכֵן הַגּוֹדֵלֶת וְכֵן הַפּוֹחֶקֶת וְכֵן הַפּוֹקֶסֶת רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מְחַיֵּב וְחֻבְכָּמִים אוֹסְרִין מִשּׁוּם שְׁבוּת. הַתּוֹלֵשׁ מַעְצִיץ נָקוּב חַיִּיב וְשֹׁאֵינּוּ נָקוּב פָּטוּר. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן פּוֹטֵר בִּזְהָ וּבְזָה:

פירק יא הזורק מרשות היחיד לרשות הרבים מרשות הרבים לרשות היחיד חייב. מרשות היחיד לרשות היחיד ורשות הרבים באמצע רבי עקיבא מחייב

וחכמים

אלטנא שלפני פתח כזית ללז ר"כ: במרפקו. פרק כאמלעי שזרוע: אפונדחו. אזור חלול: פחקין. כוללים כנושאים אגרות כמלך ומותנים צקנים חלולים וחולים איתם זלואריכס: הגודלת. קולעת שער ראש: פוקסת. חולקת שער כראש:

וְחֻכָּמִים פּוֹמְרִין : ג בִּיצֵד שְׁתֵּי גִזּוּזֵי מְרָאוֹת זו כְּנָגֵד זו
בְּרִשּׁוֹת הָרָבִים הַמוֹשִׁיט וְהַזֹּרֵק מִזוּ לְזוּ פָּטוּר. ה' י
שְׁתֵּי יָדַי בְּדִיּוּמָא אַחֶרֶת בְּמוֹשִׁיט חַיִּיב וְהַזֹּרֵק פָּטוּר שְׁכָךְ
הֵיטָה עֲבוּדַת הַגִּזּוּיִם. שְׁתֵּי עֲגָלוֹת זו אַחֶר זו בְּרִשּׁוֹת
הָרָבִים מוֹשִׁיטִין הַקָּרָשִׁים מִזוּ לְזוּ. אֲבָל לֹא זוֹרֵקִין. חוֹלִית
הַבּוֹר וְהַסֵּבֵעַ שֶׁהֵן גְּבוּהִים עֲשָׂרָה וְרַחֲבֵן אַרְבָּעָה הַנוֹמֵר
מֵהֵן וְהַנּוֹתֵן עַד גָּבֵן חַיִּיב. פָּחוֹת מִכֵּן פָּטוּר : י הַזֹּרֵק
אַרְבַּע אַמּוֹת בַּבּוֹרֶת לְמַעַכָּה מַעֲשָׂרָה מִפָּחִים בְּזוֹרֵק
בְּאֵיּוֹר. לְמַטָּה מַעֲשָׂרָה מִפָּחִים בְּזוֹרֵק בְּאֶרֶץ הַזֹּרֵק
בְּאֶרֶץ אַרְבַּע אַמּוֹת חַיִּיב זֶרֶק לְתוֹךְ אַרְבַּע אַמּוֹת
וְנִתְגַּבֵּל חוּץ לְאַרְבַּע אַמּוֹת פָּטוּר חוּץ לְאַרְבַּע אַמּוֹת
וְנִתְגַּבֵּל לְתוֹךְ אַרְבַּע אַמּוֹת חַיִּיב : י הַזֹּרֵק בֵּינָם אַרְבַּע
אַמּוֹת פָּטוּר. אִם הָיָה רֶקֶק מִים וְרִשּׁוֹת הָרָבִים מְחַבֵּקֶת
בּו הַזֹּרֵק לְתוֹכוֹ אַרְבַּע אַמּוֹת חַיִּיב וּפְמָה הוּא רֶקֶק
מִים פָּחוֹת מַעֲשָׂרָה מִפָּחִים רֶקֶק מִים וְרִשּׁוֹת הָרָבִים
מְחַבֵּקֶת בּו הַזֹּרֵק לְתוֹכוֹ אַרְבַּע אַמּוֹת חַיִּיב : ה הַזֹּרֵק
מִן הַיָּם לַיָּבֵשֶׁת. וּמִן הַיָּבֵשֶׁת לַיָּם. וּמִן הַיָּם לְסִפִּינָה.
וּמִן הַסִּפִּינָה לַיָּם. וּמִן הַסִּפִּינָה לְתַבְרִיתָהּ פָּטוּר סִפִּינֹת
קְשׁוּרוֹת זו בְּזוּ מִמְּקַמָּהֶן מִזוּ לְזוּ אִם אֵין מְשׁוּרוֹת אֵף
עַד פִּי שְׂמוֹקְמוֹת אֵין מִמְּקַמָּהֶן מִזוּ לְזוּ : י הַזֹּרֵק וְנוֹפֵךְ
לְאַחֵר שִׁיעֲזָתָה מִדְּרוֹ קָדְמָה אַחֵר קָדְמָה פֶּלֶג אוֹ שְׁנִשְׁרָפָה

פטור

ס"ק י"א גִּזּוּזֵי מְרָאוֹת. כֵּס נִסְרִים שִׁיּוּלָאִים מְכוּתֵל כַּעֲלִיכ וּלְחוּץ
לר"כ : בְּדִיּוּמָא. צַעֲלִיכ א' צֹארוֹךְ ר"כ : חוֹלִית הַבּוֹר.
עַפְר שְׂמוּלָאִין מַחְפִּירֵת כְּבוֹר : וְהַנּוֹתֵן. מר"כ : רֶקֶק מִים. מִקִּים
שֵׁשׁ מִים מִטַּט וּרְפֵשׁ וְטִיט : ור"ה. שְׂרָצִים מְכַלְכִּין : מוֹקְפוֹת.
סְמוּכוֹת : הַזֹּרֵק. צְשׁוּגָה : וְנוֹכַח. שְׂכוּא שְׂצָה : קִרְטָה.
כְּמוֹ קִנְיָן :

פְּטוּר. זָרֵק קֶעֱשׂוּר: חֲבוּרָה בֵּין בָּאָדָם וּבֵין בְּבִהֶמָּה
וְנוֹזֵק עַד שֶׁלֹּא נַעֲשִׂית חֲבוּרָה פְּטוּר. זֶה הַפֶּלֶל כֹּךְ חֵיבִי
חֲטָאוֹת אֵינָן חֵיבִין עַד שֶׁתֵּהָא תַּחֲיָדְתָן וְסוּפָן שְׁנֵנָה
תַּחֲיָדְתָן שְׁנֵנָה וְסוּפָן זָרוֹן תַּחֲיָדְתָן זָרוֹן וְסוּפָן שְׁנֵנָה פְּטוּרִי
עַד שֶׁתֵּהָא תַּחֲיָלְתָן וְסוּפֵי שְׁנֵנָה :

פּרָק י"ב הַבּוֹנֶה כֶּמֶה יִבְנֶה וַיֵּהָא חֵיִב הַבּוֹנֶה כֹּךְ שֶׁהוּא
וְהַמְּסַחֵת וְהַמִּכֶּה בַּפִּטִּישׁ וּבַמַּעֲצָד וְהַקּוֹרֵחַ כֹּךְ
שֶׁהוּא חֵיִב. זֶה הַפֶּלֶל כֹּךְ הָעוֹשֶׂה מְלָאכָה וּמְכַאֲבָהּ
מִתְקַיֵּמֶת בְּשֶׁבֶת חֵיִב רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְדִּיאֵל אוֹמֵר אִף
הַמִּכֶּה בְּקוֹרְנָם עַל הַסֶּדֶן בְּשַׁעַת מְכַאֲבָהּ חֵיִב מִפְּנֵי
שֶׁהוּא בְּמִתְקֵן מְכַאֲבָה: ב' הַחוֹרֵשׁ כֹּךְ שֶׁהוּא הַמְּנַכֵּשׁ
וְהַמְּקַרְסֵם וְהַמְּזוֹרֵד כֹּךְ שֶׁהוּא חֵיִב הַמְּקַקֵּט עֲצִים אִם
כֹּתֵקוֹן כֹּךְ שֶׁהוּא אִם דֹּחֲסִיק בְּרִי גִבְשֵׁר בִּיצָה מְדָה הַמְּקַקֵּט
עֲשֻׁבִּים אִם לְתֵקוֹן כֹּךְ שֶׁהוּא אִם גִּבְהֶמָּה בְּמֵלֵא פִי גָרִי:
ג' הַכּוֹתֵב שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת בֵּין בִּימֵינוּ בֵּין בְּשִׁמְאֻרוֹ בֵּין
מִשֵּׁם אֶחָד בֵּין מִשְׁתֵּי שְׁמוֹת בֵּין מִשְׁתֵּי סְמָנוֹת כֹּכְד
קֶשׁוֹן חֵיִב אָמַר רַבִּי יוֹסִי לֹא חֵיבֻ שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת אֶדָּא
מִשּׁוֹם רוּשָׁם שֶׁכֹּךְ הָיוּ כּוֹתְבִין עַל קִרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן דִּירַע
אִיזוּ בֶּן זוגִי אָמַר רַבִּי מַצִּינוּ שֵׁם קָמָן מִשֵּׁם גָּרוֹד שֵׁם
מִשְׁמַעוֹן וּמִשְׁמוּאֵל נִחַ מִנְחוֹר דֵּן מְדִינָא גָר מְדִינָא:
ד' הַכּוֹתֵב שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת בְּהֶעֱגֵם אֶחָד חֵיִב כֹּתֵב בְּרִי

בס

פּרָק יב' וְהַמְּסַחֵת. מַחְלִיק וּמַחֲקֵן כֹּחֶזֶן: כּוּפִין קֶטוֹן:
הַקּוֹרֵחַ. כּוּקֶז: קוֹרְנָם. מַרְטִיל זַלְע"ז: הַסֶּדֶן.
וּיְגוּרֵל' זַלְע"ז: מִנְכֶּשׁ. עוֹקֵר טַפִּים רַעִים: מְקַרְסֵם וּמְזוֹרֵד.
מְפוֹרְשִׁים זַלְע"ז דַּשְׁנִיעִית: בִּיצָה קִדָּה. זִילַת תְּרַנְגוּלַת:
מִשֵּׁם זֹא'. שְׁחִיכָן חֶלְפִין: ב' שְׁמוּרָה. חֶלֶף זִית:

בַּסֵּם בְּסִקְרָא בְּקוֹמוֹם וּבְקִנְיָנוֹם וּבְכָר דְּכָר שְׁחֵוּא
 רוּשָׁם עַל שְׁנֵי כוּרְחֵי זְוִיּוֹת וְעַד שְׁנֵי כוּרְחֵי פִּנְקָם וְהוּן גִּהְגִּין
 זָרָה עִם זֶה חֵיב חֲפוּתָב עַל בְּשָׂרוֹ חֵיב הַמְסַרְט עַל
 בְּשָׂרוֹ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מְחִיב חֲטָאֵת וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ פּוֹטֵר :
 ה' כָּרַתַּב בְּמִשְׁקִין בְּמִי פִירוּת. בְּאַבָּק דְּרָכִים בְּאַבָּק
 הַסּוּפְרִים וּבְכָר דְּכָר שְׁאֵינוֹ מִתְקִים פְּטוּר לְאַחַר יָדוֹ
 בְּרַגְלָו בְּפִיו וּבְמִרְפִּיקוֹ כָּרַתַּב אוֹת אַחַת סְמוּךְ לְכָתַב.
 וּכְתַב עַד גָּבִי כָּרַתַּב נִרְחַבֵּן דְּכָתוּב חֵית וּכְתַב שְׁנֵי זְוִיּוֹן
 אַחַת בְּאַרְצָן וְאַחַת בְּקוּרָה כָּתַב עַד שְׁתֵּי כוּרְחֵי הַבֵּית
 עַל שְׁנֵי רַפִּי פִּנְקָם וְאִין גִּהְגִּין זָרָה עִם זֶה פְּטוּר כָּתַב אוֹת
 אַחַת נוֹטְרִיקוֹן רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן בְּרַחְמֵיָא מְחִיב וְחֻבְמִים
 פּוֹטֵרִין : וְהַכּוֹתֵב שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת בְּשְׁתֵּי הָעֲמֻת אַחַת
 שְׁחִירִית וְאַחַת בֵּין הָעֲרָבִים רַבֵּן גַּמְלִיאֵל מְחִיב וְחֻבְמִים
 פּוֹטֵרִין :

סִימָא יג רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר הָאוּרֵג שְׂרָשָׁה חוּטִין בְּתַחֲלִילָה
 וְאַחַת עַל הָאֲרִיגָה חֵיב וְחֻבְמִים אוֹמְרִים בֵּין בְּתַחֲלִילָה
 בֵּין בְּסוּף שִׁיעוּרוֹ שְׁנֵי חוּטִין : כ' תְּעוּשָׂה שְׁתֵּי בְּתֵי גִירִין
 בְּגִירִין בְּקִירוֹם בְּנִגְזָה בְּכִבְרָה וּבְפֶסֶק חֵיב וְחַתוּפֵר שְׁתֵּי
 תְּפִירוֹת וְחֻקוּרַע עַל מְנַת דְּתַפּוּר שְׁתֵּי תְּפִירוֹת : י' הַקּוּרַע
 בְּתַחֲמוֹ וְעַל מְתוֹ וְכָר הַמְקַלְקֵלִין פְּטוּרִין וְחַמְקָמְקָר עַד

מנח

ב' כוּחֲלִיל. א' צִמְזִמָּה וּא' צִלְפִּין : הַמְסַרְט. עוֹשֵׁב לִזְרוֹת
 אוֹתִיּוֹת צִנְטְרוֹ : לְאַחַר יָדוֹ. שֶׁכֶּפֶן יָדוֹ : מִרְפָּקוֹ. כִּפְרָק
 סֶאֱמֵלֵי שִׁנְרוּעִי : עַל גְּבִי כְּתַב. שֶׁעֲנִיד כְּקוֹלָמוֹם עַל אוֹתִיּוֹת
 כְּחוֹצוֹת לִכְרֶשֶׁת : נוֹטְרִיקוֹן. כְּגִין ק' קִרְצֵן מ' מַעֲשֵׂה ת' תְּרוּמָה :
 בְּשְׁתֵּי הָעֲלָמוֹת. שְׂנִידַע לוֹ צִינְטִים :

סִימָא יג בְּתַחֲלִילָה. תַּחֲלִילַת אֲרִיגָתוֹ שֶׁל כָּל צִנְד : נִירִין. מַפּוּרָשׁ
 לַעִיל צִפ"ח : קִירוֹם. יוֹעֵס אֲרוּגָה מִסִּיב שֶׁל דָּקל :

פרקי שבת

ששה

מֵנֶת לְהִתְקַן שְׁעוֹרוֹ בְּמִתְקָן : ד' שְׁעוֹר הַמִּבְּרֵן וְהַמִּנְפֵּץ
וְהַצֹּבֵעַ וְהַטּוֹהַ פְּמָלָא רֹחַב הַסֵּיט כְּפֹלֵי וְהָאוֹרֵג שְׁנֵי
חוּמֵין שְׁעוֹרוֹ פְּמָלָא הַסֵּיט : ה' רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר הַיָּד
צָפוֹר לְמִנְדָּךְ וְצָבִי לְבֵית חֵיבִי, וְתַכְמִּים אוֹמְרִים צָפוֹר
לְמִנְדָּךְ וְצָבִי לְבֵית וְתַצֵּר וְתַבִּירֶיךָ. רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל
אוֹמֵר לֹא כָדֶהֱבִירִין שְׁוִין זֶה הַפֶּלֶל כֹּל הַמְּחוּסֵר צִידָה
פְּטוֹר וְשֵׁאִינוּ מְחוּסֵר צִידָה חֵיב : ו' צָבִי שְׁנֹכְנִים לְבֵית
וְנָעַר אַחֵר בְּפָנָיו חֵיב גָּעָלוֹ שְׁנֹכְנִים פְּטוֹרִין לֹא יָכוֹל אַחֵר
קָנְעוֹ וְנָעָרוֹ שְׁנֹכְנִים חֵיבִין וְרַבִּי שְׁמַעוֹן פּוֹמֵר : ז' יָשֵׁב
הָאֶחָד עַל הַפֶּתַח וְלֹא מְקָאֵהוּ יָשֵׁב הַשְּׁנִי וּמְלָאֵהוּ הַשְּׁנִי
חֵיב. יָשֵׁב הָרִאשׁוֹן עַל הַפֶּתַח וּמְקָאֵהוּ וְכֹא הַשְּׁנִי וְיָשֵׁב
בְּצִדוֹ אַף עַל פִּי שְׁעָמֵד הָרִאשׁוֹן וְהַיָּד לֹא הָרִאשׁוֹן חֵיב
וְהַשְּׁנִי פְטוֹר. הֵאָּה לְמָה זֶה דּוּמָה לְנוֹעֵל אֶת בֵּיתוֹ לְשַׁמְרוֹ
וְנִמְצָא צָבִי שְׁמוֹר בְּחוּכוֹ :

פרק י"ד שְׁמִינֵה שְׂרָצִים הָאֲמוּרִים בְּתוֹרָה. הַצֵּדָן וְהַחוֹבֵל
כֹּהֵן חֵיב. וְשֹׂאֵר שְׂקָצִים וְרָמָשִׁים. הַחוֹבֵל כֹּהֵן
פְּטוֹר. הַצֵּדָן לְצוּרָה חֵיב. וְשֹׂאֵר לְצוּרָה פְּטוֹר. מִתָּה
וְעוֹף שֶׁבְרִשּׁוֹתָיו. הַצֵּדָן פְּטוֹר. וְהַחוֹבֵל כֹּהֵן חֵיב : כ' אֵין
עוֹשִׂין הִיָּדִים בְּשִׁפְרָתָא. אֲבָל עוֹשֶׂה הוּא אֶת מִי הַמִּבְּחַת.
וְסוֹבֵל כֹּהֵן פְּטוֹר. וְנוֹתֵן לְתוֹךְ הַתְּבָשִׁיר. אָמַר רַבִּי יוֹסִי
וְהִרְאָה הוּא הִיָּדִים. בֵּין מְרַבֶּה וּבֵין מוֹעֵט. וְאִילוּ הֵן מִי
מִלַּח הַמּוֹתְרִין. נוֹתֵן שֶׁמֶן בְּתַחֲלָה לְחוּץ הַפֶּיִס אוֹ לְתוֹךְ

המלח

הַמִּנְפֵּץ וכו' : כִּלְכּוֹ מִפִּירְשִׁים צ"ז : הַסֵּיט. כּוֹל שִׁיעוֹר כִּפְסֵק
שֵׁם צִין אִמֵּל לֹאֲצֵעַ כֹּל מִכּ סוֹבֵל לִכְרִמִּינִי : בִּיבְרִין. מִקּוֹם
מוֹקֵף שְׁנֵשְׁמִידִים שֵׁם חִיּוֹת גַּם דְּגוּס : מַחוּסֵר. שְׁקָשָׁה לְתוֹפְשִׁי :
וְנִמְצָא. כִּךְ זֶה אֵף עַל פִּי שְׁכֵלךְ כִּרְאִשִּׁין אֵין זֶה אֵלֹא כְּשׁוֹמֵר :
פרק י"ד הִירָמִי. מִי מִלַּח מְדוּזִים : מִי מִלַּח. מַעֲיִטִּים : בֵּין

פרקי שבת

שמו

המלח : ג אין אוכלין אוכל יין בשבת רמב"ם שמי שאינו מאכל
בריא. אבל אוכל הוא את ידיו ושותה אכיל
רועה. כל האוכלין אוכל אדם גרפואה. וכ"ל המטקין
שותה חוץ ממי דקלים. וכוס עקרין מפני שהן לירוקה
אבל שותה הוא מי דקלים גרמא וסוף שמן עקרין שלא
גרפואה : ד החושש בשני. לא ינמץ בהן את החומץ.
אבל מטבב הוא בדרבנן. ואם גתרפא גתרפא. החושש
במתניו לא יסוף יין וחומץ. אבל סוף הוא את השמן.
ולא שמן ורר. בני מקדים סכים שמן ורר על מפותיהן
שמן דרפם לסוף פחור. רבי שמעון אומר כל ישראל
בני מקדים הם :

פרק טו ארז קשרים שחבין עליהן קשר בגמליו. ומשך
הפגיון. וישם שהוא חייב על השורן בזה הוא
חייב על התרן. רבי מאיר אומר כל המשך שהוא יבול
להתירו באתח מידיו אין חבין עליו : ב יש דף קשרים
שאין חבין עליהן פקשר הגמליו. וכן קשר הפגיון.
קושרת אשה מפתח ומנקה וחומץ סבבא ושם פסיקא
ורצועות מנעל ומנדה. ונורות יין. ושמן. וקדרה של בשר.
רבי אביעזר בן יעקב אומר מושרין לפני הפחמח בשביר

שלא

מרוכה. ואסור : איזוב יין. מין אכיל : יועזר פולין בלעז :
אכיל רועה. עץ גדל יחידו בלתי ענפים : כוס עקרים.
עושים סמנים לאש זכר ושותה מכס ג' כוסות ותתפא :
לירוקה. רפואה לחולי כירקין : ינמץ. לשון גמיעה מפורש
לעיל בפ"ח :

פרק טז לרחיצו. שאינו מכודק יפה : סבבה.
מגבעת כראש כעין רשת : פסיקא. אכיל
רמז : וקדירה. פעמים קישר זה בגד סביב לפיה :
בהמה. חבל כרופא פתח לנעול בפניה שלא תלא :

שלא תצא. קושרין ר'י בפסיקיא אבל לא בחבך. רבי יהודה בתיר. ב' אבד רבי יהודה. ב' קשר שאינו שר מיימא. אין חיבין עליו : נ' ב' פלין את הפלים אפילו ארבעה וחמשה פעמים. ומציעין את המטות מדי שבת לשבת. אבל לא משבת למוצאי שבת. רבי ישמעאל אומר מקפלין את הפלים ומציעין את המטות מיום הכפורים לשבת. וחב' שבת. וחב' שבת קרבין ביום הכפורים (נא אבל לא שר יום הכפורים בשבת). רבי עקיבא אומר לא שר שבת קרבין ביום הכפורים ו'לא שר יום הכפורים מרבין בשבת :

מרק טז ב' בתבי הקדש מצידין אותן מפני הדליקה בין שקורין בהן ובין שאין מורין בהן. ואף על פי שבתובים ב' לשון טעונים גניזה. ומפני מה אין קורין בהן מפני בטור בית המדרש. מצידין תיק הספר עם הספר ותיק התפלין עם התפלין. ואף על פי שיש בתוכן טעות ודאיכון מצידין אותן. למבוי שאינו מפקש. בן בתירא אומר אף למפקש : ב' מצידין מזון שרש סעודות הראוי לאדם לאדם. הראוי לבתהמה לבתהמה. ביצר. נפקדה דליקה בלילי שבת מצידין מזון שרש סעודות. בשחרית מצידין מזון שתי סעודות. במנחה מזון סעודה אחת. רבי יוסי אומר לעולם מצידין מזון שרש סעודות : נ' מצידין סד מקא בפרות. ואף על פי שיש בו מאה סעודות. ועגור שר דבכה. ותבית שר יו'. ואומר גאחרים בואו והצילו דכם ואם היו פקחין עושין עמו חשבון

אחר

מקפלין. כמו מכפלין : מי"ה לשבת. חס חל י"ב דע"ט : פק טז הדליקה. שפולכ נמלר : שאינו מפורש. שיש לו

פרקי שבת

שם
אחר השבת. להיכן מצלין אותן? חצור המעורבת. בן
בתיא אומר אף? ושאנה מעורבת? וילשם מוציא
כר גלי תשבישו ולובש כר מה שיכול ללבוש. ועומף
כר מה שיכול לעטוף. רבי יוסי אומר שמונה עשר
כלים. וחוזר ורובש ומציא. ואומר לאחרים בואו והצילו
עמי: ה רבי שמעון בן ננס אומר פורסין עור של גדי
על גבי שידה תיבה ומגדל שאחזו בהן את האור מפני
שהוא מתהדק. ועושין מחיצה בכר הכלים. בין מלאים
בין ריקנים בשביר שלא תעבור הדליקה. רבי יוסי
אומר בכלי חרש חדשים מלאים מים. לפי שאין יכולין
לקבל את האור והן מתבקעין ומבבין את הדליקה:
ונברי שבא לכבות. אין אומרים לו בכה ואל תכבה
מפני שאין שביחתו עליהם. אכל קטן שבא לכבות אין
שומעין לו. מפני ששביחתו עליהן:: כופין קערה על גבי
הגר בשביר שלא תאחז בקורה ועד צואה שר קטן
ועד עקרב שלא תשוה. אמר רבי יהודה מעשה בא
רפני רבן. יוחנן בן זכאי בערב. ואמר חוששני לו
מחטאת: ה נברי שהדליק את הגר משתמש לאורו
ישראל. ואם בשביר ישראל אסור. מלא מים להשקות
בהמתו. משקה אחריו ישראל ואם בשביר ישראל
אסור. עשה גוי כבש לירד בו. יורד אחריו ישראל.
ואם בשביר ישראל אסור. מעשה ברבן גמליאל וזמנים

שהיו

ג' מחילות ולחי צדוק ד': שידה. ארון: ומנדל. ארמון בלע"ז
וכוח של עץ: מחרך. ואין כאור נאחז בו: מלאים. מים: אין
אומרים. דאמירכ לע"א שבות: ואל תכבה. שאין שניתו
עליך: בערב. שם מקום: מחטאת. משום לידכ: חוששני.

פרקי שבת
שמי
שְׁדִיּוֹ בָּאִין בְּסִפְיָהּ. וְעָשָׂה גוֹי כְּבֶשֶׁת לִירֵד בּוֹ וַיֵּרְדּוּ בּוֹ
בְּפֶן גְּמֵרֵי אֶרֶץ זֻזְקִינִים :

חושש אני לו : כבש. לוח עץ שטושים לירד מכספונכ ליצטכ :

יש נוהגים לומר ביום השבת פרק שביעי ממסכת שבת ופיק דמסכת
כלים ממסנה המרחלת עשר קדושות ורהמשנה הראשונה מפרק
השני משום אל רחמוד על הפרק כי בזה יתקשר קשר אמין חורה
וארץ ישראל וירושלם ובית המקדש ושבת וה' בראשם וזו היא :

עֲשֹׂר קְדוּשֹׁתַי הֵן. אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְקוֹדֶשֶׁת מְכֹל־
הָאֲרָצוֹת וְזֶה הִיא קְדוּשָׁתָהּ שְׁמִיָּאִים
מִמֶּנָּה הָעוֹמֵר וְהַכְּבוֹרִים וְשִׁתִּי הַלֶּחֶם מִה שְׂאִין
מִבְּאֵין בֶּן מְכֹל־הָאֲרָצוֹת : גְּעֵרוֹת הַמִּקְפּוֹת חוֹמָה
מְקוֹדֶשֶׁת מִמֶּנָּה שְׁמִשְׁלָחִין מִתּוֹכָן אֶת הַמִּצְוֹעִים
וּמִסְבִּיבִין לְתוֹכָן מִרַח עַד שִׁירְצוֹ יֵצֵא אֵין מִחֲזִירִין
אוֹתוֹ : י לַפְּנִים מִן הַחוֹמָה מְקוֹדֶשׁ מֵהֶם שְׂאוּכָלִים
שֵׁם קְדָשִׁים קָלִים וּמַעֲשֵׂר שְׁנִי : י הַר הַבֵּית
מְקוֹדֶשׁ מִמֶּנּוּ שְׂאִין זָבִים וְזָבוֹת גְּדוֹת וַיִּזְלָחוּ
נִכְנָסִים לְשֵׁם : יי תְּחִיל מְקוֹדֶשׁ מִמֶּנּוּ שְׂאִין
גּוֹיִם וְטִמְאֵי מִתִּים נִכְנָסִים לְשֵׁם : יג עֲזֹבַת נָשִׁים
מְקוֹדֶשֶׁת מִמֶּנּוּ שְׂאִין טָבוֹל יוֹם נִכְנָס לְשֵׁם
וְאֵין חֲיִבִּין עָלֶיהָ חֲטָאת : יד עֲזֹבַת יִשְׂרָאֵל
מְקוֹדֶשֶׁת מִמֶּנָּה שְׂאִין מְחִיבֵר כְּפוֹרִים נִכְנָס לְשֵׁם
וְחֲיִבִּין עָלֶיהָ חֲטָאת : טו עֲזֹבַת הַכֹּהֲנִים מְקוֹדֶשֶׁת
מִמֶּנָּה שְׂאִין יִשְׂרָאֵלִים נִכְנָסִין לְשֵׁם אֶלָּא בְּשַׁעַת
צְרִיכֵיהֶם לְסִמִּיכָה לְשִׁחִיטָה וְלִתְנוּפָה : טז בֵּין
הָאוֹלָם וְלִמְזֻבָּח מְקוֹדֶשׁ מִמֶּנָּה שְׂאִין בְּעֵדֵי
מוֹמִין וּפְרוּעֵי רֹאשׁ נִכְנָסִים לְשֵׁם : יז הַהִיכָל מְקוֹדֶשׁ

מִמֶּנּוּ שְׁאִין גִּבְנָם לָשֶׁם שְׁלֹא רְחוּץ יָדִים וְרַגְלִים :
 יא קִדְּשׁ הַקָּדָשִׁים מִקֹּדֶשׁ מִמֶּנּוּ שְׁאִין גִּבְנָם לָשֶׁם
 אֵלֶּא כִּהֵן הַגָּדוֹל בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים בְּשַׁעַת הָעֲבוּדָה
 אָמַר רַבִּי יוֹסִי בְּחַמְשָׁה דְּבָרִים בֵּין הָאִיִּקָּם וְלִמְזִבְתָּ
 שְׁנֵה זִהִיכֵל שְׁאִין בְּעָלֵי מוֹמִין וּפְרוּעֵי רֹאשׁ וּשְׁתוּיֵי
 זֵין וְשְׁלֹא רְחוּץ יָדִים וְרַגְלִים גִּבְנָם לָשֶׁם וּפּוֹרְשֵׁין
 מִבֵּין הָאִוֵּלִם וְלִמְזִבְתָּ בְּשַׁעַת הַקָּטָה :

פרק ב כָּלִי עֵץ וְכָלִי עוֹר וְכָלִי עֶצֶם וְכָלִי זָכוּבִית
 פְּשׁוּטִיתָּן מְחֻזְרִים וּמִקְבְּלִיתָּן טִמְאִין נִשְׁבְּרוּ
 מְחֻזְרֵי חֹזֶר וְעֵשֶׂה מֵהֶם כָּלִים מִקְבָּלִים טוֹמְאָה
 מִפְּאֵן וְלִחְבָּא כָּלִי חָרָם וְכָלִי גֵתֵר טוֹמְאָתָן שְׁנֵה
 מִטְמְאִין וּמִטְמְאִין בְּאוֹר וּמִטְמְאִין מֵאֲחֻרֵּיהֶן
 וְאִיֵּן מִטְמְאִין מִגְבִּיתָּן וְשִׁבִּירָתָן הִיא מְחַדָּתָן :

קורם סעודה שניה יאמר זה המאמר מהזוהר המדבר מכבוד הסעודה
 ביומא דשבתא בסעודתא תנינא כתיב, או תתענג על ה', על
 ה' וראי דההיא שעמא אתגליא עתיקא קדישא וכולהו
 עלמין בחדותא ושרימו וחדותא דעתיקא עבדינן וסעודתא דיליה
 היא ודאי. בסעודתא תליתאה דשבתא כתיב והאכלתיך נחלת יעקב
 אביך דא היא סעודתא דזעיר אנפין דהוי בשלימותא וכולהו שיתא
 יומין מההוא שרימו מתברכאן ובעי בר נש למחדי בסעודתיה
 וראשמתא אלין סעודתי דאינון סעודתי דמהימנותא שלימתא דזרעא
 קדישא דישראל די מהימנותא עראה דא דילהן היא ולא דעמין
 עיבדי עין ובג"כ אמר ביני ובין ישראל. תיח בסעודתיה אלין
 אשתמודעין ישראל דאינון בני מלכא דאינון מהיכלא דמלכא דאינון
 בני מהימנותא. ומאן דפגים חד סעודתא מנייהו אחוי פגיסותא
 לעילא ואחוי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא דלאו מבני
 היכנא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא ויהבין עליה
 חומרא דתלת מילין דינא דגיהנם וכו'. ותא חזי בכלהו שאר זמנין
 וחגיגין

שעא

סדר קדוש ליום שבת

וחגין בעי בר נש למחרי ולמחרי למסכני. ואי הוא חרי בלחודוי ולא יהיב למסכני עונשיה סגי דהא בלחודוי חרי ולא יהיב חידו לאחרא עליה כתיב ווריתי פרש על פניכם פרש חניכם ואי איהו בשבתא הרי אף על גב דלא יהיב לאחרא לא יהבין ליה עינשא כשאר זמנין וחגין דכתיב פרש חניכם. פרש חניכם קאמר ולא פרש שבתכם. וכתיב חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי ואלו שבת לא קאמר ובגניי כך כתיב ביני ובין כני ישראל ומשום דכר מהימנותא אשתכח בשבתא יהבין ליה לבר נש גשמתא אחרא נשמתא עילאה נשמתא דכל שלימו כה כדוגמא דעלמא דאתי ובגניי כך איקרי שבת מהו שבת שמא דקידשא בריך הוא שמא דאיהו שיים מכל סטרוי. אמר רבי יוסי ודאי כך הוא ווי ליה לבר נש דלא אשלים חרותא דמלכא קדישא ומאן חרותא דיליה ארין תלת סעודתי מהימנותא. סעודתא דאברהם יצחק ויעקב כדילן בהו וכלהו חדו על חדו מהימנותא שלימותא מכל סטרוי. תאנא בהדין יומא מתעטרין אבהן וכל בנין ינקין מה דלאו הכי בכל שאר חגין וזמנין בהדין יומא חייבייא דגיהנם נייחין בהדין יומא כל דינין אחכפין ולא מתערין בעלמא בהדין יומא אורייתא מתעטרא בעטרין שלימין בהדין יומא חרותא וחפונקא אשתמע במאתן וחמשים עשין. ברוך ה' לעולם אמן ואמן:

תקוני שבת לסעודה שניה

שהיא כנגד אברהם להנצל מדינה דגהינם.

כבוד יום קודם לכבוד לילה, יזרח לכבוד יום שבת
בסעודתו יותר מכבוד לילה.

אתקינו סעודתא דמהימנותא שלימתא חרותא דמלכא
קדישא : אתקינו סעודתא דמלכא דא תיא
סעודתא דעתיקא קדישא וזעיר אנפין ותקל תפוחין
קדישין ארין לסעודא בהדיה :

שעב

סדר קדוש ליום שבת

סומין ריח אני יצחק לוריא

א סדר קסעודתא. פצפרא דשפרא. ואומין פה תשתא.
עתיקא קדישא :

ג חוריה ישרי בה. בקדושא רבא. ובחמרא טבא. דביה
תחדי נפשא :

י שדר לן שופריה. ונחזי ביקריה. ונחזי לן סתריה.
דאתאמר בקדישא :

י גגה לן מעמי. דבתריסר נהמי. דאינון את בשמיה
פפיקא וקדישא :

צ רורא דלעיקא. דביה חיי פרא. ויתרבי חיקא.
והיסק ער רישא :

ת רי חצרי חסלא. בדיבור ובקרא. ומקליו מקרי.
במחיקא וכרובשא :

ק דם רבון עזמין. בטיגין סתימין. תגדון פתגמין.
ויתמרון חרושא :

ק עמר פתורא. פרוא יפרא. עמיקא ומסירא. וכו
מלתא אושא :

ו אגין סגיא. יריון פרקיעא. ותפן טאן שריא. חלא
תחוא שמשא :

ר בו יתיר יסגיה לעיקא מן דרגיה. ויסב פת זוגה.
דחת פרישא :

אלה השני חרוזים נוהגים לאומרים קודם מים אחרונים

י די אסתי אנא. לגבי חר סגא. לסטרא חוריגא. דלית
פה ספשא :

א זמין בתתא. בבשא דברכתא. לעבת עתא. עתיקא
קדישא :

סימן חיים יצחק

(חי) יהוה יהוה יאהדונהי וברוך צור. ביהוה יהוה יאהדונהי
תתהלל בפשי. כי יהוה יהוה יאהדונהי ואיר גרי.
בהלו גרו. עלי ראשי: יהוה יהוה יאהדונהי רועי לא
אחסר. על מי מנוחות ינחני. נותן להם לכל
בשר. להם חמי חסריפני: יהי רצון מלפני.
אתה אלהי קרושי. תערוך לפני שלחנה. תרשן
בשמן ראשי: מי יתן מנוחתי. לפני ארון השלום.
והיתה שרמה משרתי. חתים ותשלום: ישלח
מלאכו לפני. ללוותי ויהי. ביום ישועות אשא
פני. מנת כוסי רניה: צמאה בפשי אל יהוה יהוה
יאהדונהי. ימלא שבע אסמי. אל החרים אשא
עיני. בהלל ובשמאי: חדנת ימים ושנות
עולמים. עורה בבודי עורה. ועל ראשי יהיו
תמים. גר מצורה ואור תורה: קומה יהוה יהוה
יאהדונהי? מנוחתי. אתה וארון עזך חן גא את
ברבתי. ותחזק מגן חונך):

רחבא ותעמוד לפני השולחן במקום שאתה ערירי לישיב בו ותקיף
השלחן דרך ימין פיא ואחזיק קח בידך ב' אנודות הדס ותחברם
ותברך עליהם ותריח ותאמר שמור וזכור בדבור אחד נאמרו ותחזור להקיף
בהם השולחן כ"פ ואחר הקפה הב' תשב במקומך ותקבל דרכוס בשני
ידיך ותאמר:

מזמור לדוד יהוה יהוה יאהדונהי רועי לא אחסר:
בנאות דשא ירביצני על מי מנוחות
ינחני: בפשי ישוכב ינחני במעגלי צדק למען
שמו: גם כי אלה בגיא צלמית לא אירא רע
כי אתה עמדי שכתף ומשענתך יחפה ינחני:

שער סדר קדוש ליום שבת

תַּעֲלֶךְ לְפָנַי שְׁלַחַן נֶגֶד צִדְרֵי דִשְׁנָתָ בְּשִׁמְךָ לֹאֲשִׁי
כּוֹסֵי רְוִיָּה : אֶדְ מִיּוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיִּי
וְשַׁבְּתִי בְּבֵית יְהוָה יִהְיֶה יְאֻהְדּוּנִי : לְאַרְךָ יָמִים :

קודם שיאחזו הכוס בשתי ידיו יאמר :

אל נערץ בסוד קדושים רבה ונירא על כל סביביו : עזי וזמרת
יה יי ויהי לי לישועה : כל הנשמה תהלל יה הגלויה :

קודם קדושא רבא נכון לומר לשון הזהר פרשת ויקהל :

קידושא דיומא הא אוקמוה בורא פרי הגפן ולא יתיר. דהא יומא
קאים לקדשא היה. מה דלית הכי כיליא ראנן צריכין
לקדשא היה בחני מילין כמה דאוקימנא ולא אחקדש האי ליליא
ארא בעמא קדישא לתתא כד שרייא עלייהו ההוא רוחא עזא.
ואנן בעינן לקדשא ליה ברעיתא דלבא ולכוונא דעתא להאי.
ויומא איהו קא מקדשא היה. וישראל מקדשין בצלותין ובעותין
ומתקדשין בקדושתיה בהאי יומא זכאין ישראל עמא קדישא
דאחסינו יומא דא אחסנת יריתא לעלמין. ברוך ה' לעולם
אמן ואמן :

לשם יחוד קיבוצ' ושכינותיה בדחילו ורחימו ליחד שם ייה בריה
ביחודא שנים בשם כל ישראל הנה אנכי בא לקיים מצות
עשה לקדש על היום קדושא רבא. נאדר בקדש הוללים ומעשה
ידינו כוננה עלינו. ייה המתעלה באור הקדמון שורש כל הענפים
במשפט האירים במים וביין וישוב עוד אל הבאיר העליון לשאוב
וממנה אל באר התחתין ומשם ישתלשף בכל העולמות ולזכך נפשנו
רוחנו נשמתנו לאור באיר החיים עולם שכולו טוב ושכלו שבת
מניחה לחיי העולמים ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו
כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

אִם תָּשִׁיב מִשְׁבֶּת רַגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶיךָ בְּיוֹם
קָדְשִׁי וְיִזְכְּרָתָ לְשַׁבֵּת עֲנֵנִי לְקָדוֹשׁ יְהוָה
יִהְיֶה יְאֻהְדּוּנִי וְכִבְדָּתוֹ מִעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמְּצוֹת

חפצך

סדר קדוש ליום שבת שעה

חֲפָצֶיךָ וְדָבָר דְּבָר : אֲזִי תִתְעַנֵּג עַל יְהוָה
יֵאֱהֹדוּנְהִי וְהִרְפִּיבְתִּיךָ עַל בְּמַתִּי אֶרֶץ וְהִזְאָבְלִתִּיךָ
נִחַת יַעֲקֹב אֲבִיךָ כִּי פִי יְהוָה יֵאֱהֹדוּנְהִי דְבָר :

וְשָׁמְרוּ וַחֲכוּיִן לְכָלֹל מִדַּת לַיְלָה שֶׁהוּא שְׁמוֹר עִם מִדַּת יוֹם שֶׁהוּא זְכוֹר
בְּנִי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־
הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם : בְּנִי וּבִין
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵלֶּה הֵינּוּ קְדוֹתָם כִּי־שֵׁשֶׁת
יָמִים עָשָׂה יְהוָה יֵאֱהֹדוּנְהִי אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפֶשׁ :

ויש ניהגים לומר

(זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת קְדֹשׁ : שֵׁשֶׁת יָמִים
תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלָאכָתָךְ : וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
שָׁבַת לַיהוָה יֵאֱהֹדוּנְהִי אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל־
מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֵמָתְךָ
וְגִרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ : כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה
יְהוָה יֵאֱהֹדוּנְהִי אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם
וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר בָּם וַיִּנַּח כִּי־וַיִּנָּפֶשׁ הַשְּׁבִיעִי) :
עַל כֵּן בָּרַךְ יְהוָה יֵאֱהֹדוּנְהִי אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת
וַיְבָרֶךְ שֶׁהוּא :

דא היא סעודתא דערתיקא קדישא

ימזוג את היין סְבְּרִי מְרִנָּן. שלשה פעמים

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאֱהֹדוּנְהִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן :

ושותח כדי רביעית ויתן לכל המסובין.

מיד אחר הקידוש תטול ידך מעומד וצריך שבשעה שרברך על גטילת
ידים

ידים תגביה שני ידיך זקופות למעלה כנגד ראשך משני צדדי ראשך.

גם יהיה כל זה מעומד :

ויהיו מסודרים בשלחן י"ב ל'חמים (ואם אין לו י"ב לחמים יהיו ד' לחמים) ואח"כ תשב ותקח שני לחם האמצעים העליונים וכו' כנזכר בסדר הלילה. כעודר ליל שבת ושחרית אינה אלא בסת. חיוב אכילת פת בסעודת שבת הוא מדאורייתא (תשובות רשב"א תרי"ד). ירבה בפירות ומגדים ומיני ריח כדי להשלים מאה ברכות.

ויבצע על שתי ככרות. וקידם שיבצע על שתי ככרות יאמר למבצע על ריפתא ככתוב לעיל דף רס"ב, ואח"כ יבצע ויברך ברכת המוציא :

אחר שאכל כזית המוציא יאמר תפלה זו :

ליחדא שמא דקדושא ב"ה ושכינתיה בדחירו ורחימו רחימו ורחילו ליחד שם י"ה בוי"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל הנה אנכי בא לקיים מצות סעודה שניה של שבת קדש המיוחדת לאברהם חסידא לתקן את שרשה במקום עליון ובזכותה ניצול מדינה של גהנום ויקויים בנו מקרא שכתוב אז תתענג על ה'. ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננהו עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

כתבו דהפוסקים שחייב אדם לברך בכל יום מאה ברכות. ובשבתות וימים טובים שאין כל כך ברכות. משלימים אותן במיני פירות. ועונה אמן לקוראים בתורה ולמפטיר ומכוין לכו אז שיעלו להשלים. ומפני טעם זה כשיבאו לו פירות בשבת בתוך הסעודה יאחר לאכול אותם עד אחר הסעודה כדי שישתכר בזה ברכה אחרונה אבל בחול לא יעשה כן משום ברכה שאינה צריכה. ואחר הסעודה ילמוד על השלחן. ויומר זמירות. ומצאתי כתוב נוהגים לומר זמירות כי איוב קלל יומו ואמר ארור יומו ולא יהא רגנה בו. שמע מינה בשבת שהיום מכורך כדכתיב על כן ברך ה' את יום השבת ויקדשהו צריך לרנן :

שעז

כזמונים לשבת

סימן ישראל

יום זה מְכַבֵּד מְכַל יְמִיב. כִּי בּו שְׁבֵת צוֹר
עוֹלָמִים :

שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלֹאכֶתְךָ. וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
לֵאלֹהֶיךָ. שְׁבֵת לֹא תַעֲשֶׂה בּו כָּל מְלֹאכָה. כִּי
כָל עֲשֵׂה שֵׁשֶׁת יָמִים :

רֵאשׁוֹן הוּא לְמִקְרָאֵי קוֹדֶשׁ. יוֹם שְׁבִתוֹן
יוֹם שְׁבֵת קוֹדֶשׁ. עַל בֵּן כָּל אִישׁ עַל יֵינוּ יִקְדֹּשׁ.
עַל שְׁתֵּי לֶחֶם יִבְצְעוּ תְּמִימִים :

אֲכֹל מִשְׁמָנִים וְשִׁתָּה מִמֵּתִקִּים. כִּי אֵל יִתֵּן
לְכָל בּו דְּבָקִים. בְּגֵד לְלִבּוֹשׁ לֶחֶם חֻקִּים.
בָּשָׂר וְדָגִים וְכָל מִטְעָמִים :

רֵא הַתַּחֲסֵר כָּל בּו וְאֶבְלָת וְשִׁבְעָת. וּבִרְכָּת
אֶת יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ יֵאָהֳדוּנָהּ אֲשֶׁר אֶהְבָּת.
כִּי בִרְכָּך מְכַל הַעֲמִים :

הַשָּׁמַיִם מִסְפָּרִים כְּבוֹדוֹ. וְגַם הָאָרֶץ מְלֹאָה
תְּסֻדּוֹ. רֵא כִּי כָל אֱלֹהִי עֲשֵׂתָה יְדוֹ. כִּי
הוּא הַצּוֹר פְּעֻלּוֹ תְּמִים :

סימן יהודה

יום שְׁבִתוֹן אֵין דְּשִׁלְתָּ. זְכָרוּ כְּרִית תְּנִיחָת. יוֹנָה
מִצָּאָה בּו מְנוּחָ. וְשֵׁם יְנוּחוּ יִגִּיעִי כַח : יוֹנָה
הַיּוֹם נִכְבֵּד לְכָנִי אֱמוּנִים. וְהִירִים לְשִׁמְרוֹ אֲבוֹת
וּבְנִים. חֲקוּק בְּשִׁנִּי לְחוֹת אֲבָנִים. מְרוֹב
אֲנִים וְאִמִּין כַּח :

וּבָאוּ כָלָם בְּכִרִית יַחַד. נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע אֲמָרו
בְּאֶחָד. וּפְתַחוּ וְעָנוּ יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהּ אֲתָרָה.
כְּרוּךְ הַנוֹתֵן לְעַף כַּח :

הָעַם אֲשֶׁר גַּע בְּצֹאן טָעָה. יִזְכֹּר לְפָקֶדוֹ בְּרִית
וּשְׁבוּעָה. לְבַל יַעֲבֹר בָּם מִקְרָה רָעָה. בְּאֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ עַל מִי נָח :

סימן אברהם
כִּי אֲשַׁמְרָה שְׁבֶרֶת אֵל יִשְׁמְרֵנִי. אוֹת הִיא לְעוֹלָמִי
עַד בֵּינוּ וּבֵינִי :

אֲסוּר מִצֵּא תַפְּן עֲשׂוֹת דְּרָכִים. נָם מְלַבֵּר בּוֹ
דְּבָרֵי צָרָכִים. דְּבָרֵי סְחֻרָה אֶף דְּבָרֵי מְלָכִים.
אֶהְיֶה בְּתוֹרַת אֵל וּתְחַכְמֵנִי : אֹת הִיא.

בּוֹ אֲמַצֵּא תְּמִיד נּוֹפֵשׁ לְנַפְשִׁי. הִגֵּה לְדוֹר רֹאשׁוֹן
נָתַן קְדוּשִׁי. מוֹפֵת בְּתַת לָחֶם מִשְׁנֵה בִשְׁשִׁי.
בָּכָה בְּכָל שָׁשִׁי יִכְפִּיר מוֹזְנִי : אֹת הִיא.

רָשָׁם בְּדַת הָאֵל חוֹק אֵל סִנְיָיו. בּוֹ לַעְרוֹךְ לָחֶם
פָּנִים לְפָנָיו. עַד כֵּן לְהִתְעַנּוֹת בּוֹ עַל פִּי
נְבוֹנָיו. אֲסוּר לְבַד מִיּוֹם כְּפֹר עֲזָנִי : אֹת הִיא.

הוּא יוֹם מְכַבֵּד הוּא יוֹם תַּעֲנוּגִים. לָחֶם וַיֵּין
טוֹב בְּשָׁר וְדָגִים. הִמְתַּשְׁמָחִים בּוֹ שְׁמַחָה
מְשִׁיגִים. כִּי יוֹם שְׁמָחוֹת הוּא וְתִשְׁמַחְנִי : אִית הִיא.

מִחַל מְקַאֲכָה בּוֹ סוּפוֹ לְהַכְרִית. עַל כֵּן אֲכַבֵּם
בּוֹ לְפִי כְבוֹדִית. אֶתְפַּלֶּה אֵל אֵל עֲרִבִית
וְשַׁחֲרִית. מוֹסֵף וְנָם מְנַחֶה הוּא יַעֲנֵנִי : אֹת הִיא.

סימן שלמה חזק
שְׁמְרוּ שְׁבֻתוֹתַי. קִמַּעַן תִּינָקוּ וּשְׁבַעְתֶּם. מִזֵּיו בְּרֻכּוֹתַי.
אֵל הַמְּנוּחָה כִּי בָאתֶם. וּלְזֵיו עֲבִי יַפְנִי. וְעֲרֵנוּ
מַעֲרָנִי. שֶׁבֶת הַיּוֹם זִיחָאֲדָנִי יֵאָהֲרֵנִי :

זָעַמְךָ קָרָאוּ דְּרוֹר. וְנִתְּתִי אֶת בְּרַכְתִּי. אִשָּׁה אֵל אֲחֻרְתָּה
לְצֻרוֹר. זְגִילוֹת עַד יוֹם שְׁמַחְתִּי. בְּנֵדִי שֵׁשׁ עִם

שעם

פזמונים לשבת

שָׁנִי. וְהִתְבּוֹנְנִי מִזִּקְנִי. שִׁבְתָּ הַיּוֹם זִיחַ ^{יאהרונה} וְלֹא
מִהָרֹץ אֶת הַמָּנֶה. כַּעֲשׂוֹת אֶת דְּבַר אֲסִתָּר. וְחִשְׁבוּ עִם
חֲקוֹנָה. לְשִׁכְם אָכֹל וְחֹתֶר. בְּמַחוּ בִי יְאֻמִּי.
וְשִׁתִּי יֵין מְשֻׁמֵּי. שִׁבְתָּ הַיּוֹם זִיחַ ^{יאהרונה} וְלֹא
הִנֵּה יוֹם גְּאוּלָּה. יוֹם שִׁבְתָּ אִם תִּשְׁמְרוּ. וְהִיִּיתֶם לִי
סִגְדָּה. לִינִי וְאַחֵר תַּעֲבוּרוּ. וְאִזּוּ תִהְיֶה לְפָנַי וְתִפְלְאוּ
צִפּוֹנִי. שִׁבְתָּ הַיּוֹם זִיחַ ^{יאהרונה} וְלֹא
חֹק קִרְיָתִי. אֶל אֱלֹהִים עֲרִיזִין. וְהָשִׁב אֶת נִוְתִי. בְּשִׂמְחָה
וּבְהִלָּלוֹן. יִשׁוּרוּ שָׁם רִנָּי. לִנִּי וּבְהִנֵּי. וְאִזּוּ תִתְעַנֵּג
עַל יְהוָה ^{יאהרונה} וְלֹא

סימן בכל פסוק דונש

דְּרוֹר יִמְרָא רָבֵן עִם בֵּית. וְיִנְצְרְכֶם כְּמוֹ בֵּית. נָעִים שְׂכָכֶם
וְלֹא יוֹשְׁבֵית. שָׁבוּ וְנוֹחוּ בְיוֹם שִׁבְתָּ. דְּרוֹשׁ נָוִי
וְאוֹרְכִי. וְאוֹת יֵשַׁע עֲשֵׂה עִמִּי. נִמְעַ שׁוֹרֵק בְּחוּף בְּרָמִי.
שַׁעֲה שְׁוַעַת בְּגִי עִמִּי : דְּרוֹף פּוֹדָה בְּחוּף בְּצָרָה. וְגַם
בְּכֵךְ אֲשֶׁר גָּבְרָה. נְחוּץ צָרִי בְּאֵף וְעִבְרָה. שְׁמַע קוֹלִי
בְיוֹם אֲמָרָא : אֱלֹהִים תָּן בְּמִדְבָּר הַר. הַרְס שְׁמִיר בְּרוֹשׁ
תִּדְרָה. וְלִמְזוּהִיר וְכִנְזוּתָה. שְׁלוֹמִים תָּן כְּמִי נִהַר : הַדּוֹף
קָמִי אֶל קָנָא. בְּמוֹג קָבֵב וּבְמִגִּינָה. וְנִרְחִיב פֶּה וְנִמְדְּאָנָה.
לְשׁוֹנִי קֵךְ רִנָּה : דִּיעָה חֲכָמָה לְנִפְשָׁה. וְהִיא בְּתֵר לְרֵאשָׁה.
נִצּוֹר מְצִית קְרוּשָׁה. שְׁמוֹר שִׁבְתָּ סְדִישָׁה :

אחר האכילה נוהגין לומר בניגון צור משלו אכלנו תמצא לעיל דף רצ"ט.
וקודם ברכת חמזון יאמר פסוק זה

אִזּוּ תִתְעַנֵּג עַל יְהוָה ^{יאהרונה} וְהִרְפִּיתִיךָ עַל בְּרָמִי אֶרֶץ
וְהִאֲבִרְתִּיךָ נִחְתִּי יַעֲקֹב אֲבִיךָ כִּי פִי יְהוָה ^{יאהרונה} רַבֵּר :

אחר כן ישול ידיו במים אחרונים ויאמר ידי אסחי אנא וכוס ברכה וברהמיו וכו'
ככתוב לעיל דף ש"ב שיג. נכון לישן ביום שבת ב' או ג'
שעות, וגם זה מכלל עונג שבת. יוהר שלא לדבר בשבת כי אם בלה"ק ושלא
לדבר שיחה בשילה"א דבור חול אפי' בלה"ק. אחר השינה יעסוק
בתורתו ויחדש חדושי תורה כפי השגתו.

אֲחֵרֵי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ
מִמָּקוֹמוֹ : בִּלְחֹשׁ וְנִטְרָתִי רוּחָא. וְשִׁמְעִית בְּרִתִּי
קָל זַע שָׁגִיא דְּמִשְׁכָּחִין וְאַמְרִין בָּרִיךְ יְהוָה
דִּיתְוָאדְנָה יֵאָהֲדוּנָהּ מֵאַחַר בֵּית שְׂכִינְתָּהּ : יְהוָה
יֵאָהֲדוּנָהּ | יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד : יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ
מִלְכוּתָהּ קָאִים לְעֵלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמֵיָא : יְהוָה
יֵאָהֲדוּנָהּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ
שְׁמִרָה־זֹאת לְעוֹלָם לִיצֵר מַחֲשָׁבוֹת לְבַב עֲמֹד וְהִבֵּן
לְבָבָם אֱלִיךְ : וְהוּא בָּחִים | יִבְכֹּר עוֹן וְלֹא־יִשְׁחִית
וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל־חַמְתּוֹ : כִּי
אַתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסֶלָה וּבִבְחִסְדְּךָ לְכָל־קְרָאִיךְ :
צִדְקָתְךָ צִדֵּק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת : תִּתֵּן אֱמֶת
לִיעֲלֵב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ
מִימֵי קֶדֶם : בָּרוּךְ אֲדֹנֵי יוֹם יוֹם יַעֲמֹס־לָנוּ הָאֵל
יִשְׁעֵתָנוּ סֶלָה : יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ צְבָאוֹת עֲמָנוּ
מִשְׁגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲלֵב סֶלָה : יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ
צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאֹדָם בְּטֵחַ בָּךְ : יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ
הוֹשִׁיעָה חַמְלָךְ יַעֲגֵנוּ כְּיוֹם־קָרְאָנוּ :

יכוין למסור נפשו על קדושת שמו יתברך כשאומר זה

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבָּרָאָנוּ לְכְבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן
חַתּוּעִים וְנָתַן לָנוּ תוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם
נָטַע בְּרִיתֵנוּ הוּא יִפְתַּח לָנוּ בְּתוֹרָתוֹ
וְיִשְׁלַח בְּלִבֵּנוּ אֶהְבֵּתוֹ וְיִרְאֵתוֹ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעַבְדּוֹ
בְּרִבְבִּי שָׁלֹם לֹא נִיָּע לְרִיק וְלֹא נִגְדַּל לְבִקְחָהּ. יְהִי
רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמָר חֻקֶּיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ בְּעוֹלָם הַזֶּה.

וְנִזְכָּה וְנִחְיָה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבִרְכָּה לַחַיִּי הָעוֹלָם
הָבֵא. לְמַעַן יִזְמְרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִלָּם יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהּ
אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֱוֹדֶךָ : יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהּ יֵאֱהֹדוּנָהּ חַפֵּן לְמַעַן
צִדְקוֹ יִגְדִּיל תְּהִלָּה וְיֵאֱדִיר : וְיִבְטְחוּ בְּךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ
כִּי לֹא-עֲזַבְתָּ דוֹרֵשֶׁיךָ יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהּ יֵאֱהֹדוּנָהּ : יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהּ
יֵאֱהֹדוּנָהּ אֲדִינֶנּוּ מִהֶ-אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל-הָאָרֶץ : חֲזַקוּ
וַיֵּאמֶן לְבַבְכֶּם כָּל-הַמִּיתָרִים לִיהוָה יֵאֱהֹדוּנָהּ יֵאֱהֹדוּנָהּ :

ואחר כך אומר החזן ח.ק. וקודם הוצאת ספר תורה עומד ואומר :
וְאֲנִי תַפְלֵתִי-לָךְ | יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהּ יֵאֱהֹדוּנָהּ עַת רְצוֹן אֱלֹהִים
בְּרַב-חֲסִדֶּךָ עֲנֵנִי בְּאַמֶּת יִשְׁעֶךָ : וכפלו פעם שנית

ואח"כ אומר בריך שמיא וכו' תמצא לעיל דף שלי

ומוציאין ס"ר ואומר חזון ברוך המקום וגדלו כמו שכתוב בשחרית.
וקורא בו כהן לוי וא' מישראל כפ' השבוע הבאה י' פסוקים
ולא יאמר קדיש ונוללין ס"ת ואומרים מומור שיר ליום השבת
תמצא לעיל בדף רנ"ד ומחזירין ס"ת למקומו ואומרים יהללו ואחר
שמכניס ס"ת להיכל אומר החזן :

כי לקח טוב נתתי לכם תורתִי אל רעזובו :
חזון חפלתִי קטורת לפניך משאת כפי מנחת ערב :
הקשיבה לקול שועי מלכי ואֱלֹהֵי כי אליך אתפלל :
ואומר החזן חצי קדיש

אדון הכל. יֵאֱהֹדוּנָהּ. הִיא הוּא וְהִיא :

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתֶךָ :

חיבוריה מ"ב

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאֱהֹדוּנָהּ יֵאֱהֹדוּנָהּ (יא) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ. אֱלֹהֵי יִצְחָק. וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסִדִּים

שפג

מנוחה של שבת.

מזיבים קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת. וּמֵבִיא גּוֹאֵל
לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

בשבת חשובה ואומרים

זָכְרָנוּ לַחַיִּים. מִקֵּד חֶפֶץ בְּחַיִּים. כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים. לְמַעַן
אֲרֵהִים חַיִּים :

אם לא אמר ונזכר קודם שאמר ה' חוזר ואם אחר ה' אינו חוזר

מִקֵּד עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. כְּרוֹךְ אֶתָּה יְהוָה יְהוָה
(הד) מַגֵּן אֲבֹרָהִים :

אֶתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנִי. מְחַיֶּה מֵתִים. אֶתָּה רַב
לְחַיִּים (בקיז מוריד הקל) (ואם אמר משיב הרוח מחזירין
אותו) (בחורף משיב הקור ומוזרז הגשם) (ואם אמר מוריד
הטל אין מחזירין אותו) מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים
בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים
וּמְחַיֶּה אֲסוּרִים. וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָה. מִי
כְמוֹד בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מִלֵּךְ מִמִּית
וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה :

בשבת חשובה ואומרים. ואם לא אמרו אינו חוזר

מִי כְמוֹד אֵב תְּרַחֲמֵן זוֹכֵר יִצְרָיו בְּרַחֲמִים לַחַיִּים :

וּנְיָאֵמֵן אֶתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. כְּרוֹךְ אֶתָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה מְחַיֶּה הַמֵּתִים :

בחזרה השליח ציבור אומר נקדישך ונושאים עיניהם למרום.

נְקַדִּישְׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ. כְּנוֹעַם שֵׁית סוֹד שְׂרָפֵי מִדֶּשׁ הַמַּשְׁלֵשִׁים
לָךְ קְדוּשָׁה. וְכֵן כְּתוּב עַל יַד גְּבִיאָה. וְקָרָא זֶה אֵר
זֶה וְאָמַר. קְדוּשָׁה. קְדוּשָׁה. קְדוּשָׁה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
מִלֵּא כָךְ הָאָרֶץ בְּבוֹרוֹ : לְעַמְתָּם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים : כְּרוֹךְ

כבוד

כבוד יהוה אלהי יאחדנו ממקומו: ובברכי קדשך כְּתוּב גַּאֲמַר
יְמִלֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם אֱלֹהֵינוּ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר תְּקַדְּשֶׁנּוּ:
אֶתְּהָ קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקַדְוָשִׁים בְּכָל־יוֹם
יְחַלְלוּךָ סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יאחדנו
הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

בשבת תשובה אומרים (הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ):

אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד. וּמִי כְעִמָּךְ בְּיִשְׂרָאֵל
גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ. תַּפְאֶרֶת גְּדֹלָה וְעֲטָרַת
יְשׁוּעָה. יוֹם מְנוּחָה וְקַדְוָשָׁה לְעַמָּךְ גִּתִּי. אֲבִרְהֶם
יִגַּל. יִצְחָק יִרְגֵן. יַעֲקֹב וּבָנָיו יִנּוּחוּ בּוֹ. מְנוּחַת
אַהֲבָה וְנִרְבָּה. מְנוּחַת אֱמֶת וְאַמוּנָה. מְנוּחַת
שָׁלוֹם הַשָּׁקֵט וְהַטָּה. מְנוּחָה שְׁלֵמָה שְׁאַתָּה הוּא
רוֹצֶה בָּהּ. יִפְרֹוּ בָנֶיךָ וְיִדְּעוּ כִּי מֵאַתָּה יְכוּיִן מֵאַתָּה שְׁחֹוּ
כָּתִיר הִיא מְנוּחָתָם. וְעַל מְנוּחָתָם יִקְרִישׁוּ יְכוּיִן לְמִסֹּר
נַפְשִׁי עַל קְדוֹשׁ ה' אֶת שִׁמְךָ:

אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ רִצְּהָ נָא בְּמְנוּחָתֵנוּ.
קְדִישָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ שִׁים תִּלְקֶנּוּ בְּתוֹרָתְךָ
שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹיֶבֶךָ. שְׁמֵחַ נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ. וְטַהֲרֵנוּ
לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת. וְתִנְחִילֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יאחדנו
אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שְׁבֵת קְדִישָׁךְ. וְיִנּוּחוּ בָּם
כָּל יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שִׁמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יאחדנו מִקְדָּשׁ הַשְּׁבֵת:

רִצְּהָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעִמָּךְ יִשְׂרָאֵל
וְלִתְפִלָּתָם שְׁעָה וְהַשֵּׁב הָעֲבוּדָה לְדָבִיר
בֵּיתְךָ וְאַשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם (מִהֲרָה) בְּאַהֲבָה
תִּמְבֹּל בְּרָצוֹן וְתִהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

וְדָר גִּזְהָה לָךְ וְנִסְפָּר
 תְּהִלָּתֶךָ. עַל-חַיֵּינוּ
 הַמְּסֻרִּים בְּיָדְךָ וְעַל
 גְּשֻׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ.
 וְעַל-נִסִּיךָ שֶׁבְּכָל-יּוֹם
 עֲמָנוּ וְעַל-גִּפְּלֹאוֹתֶיךָ
 וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת. עֲרֵב
 וּבִקֵּר וְצִהְרִים. הַטּוֹב כִּי-
 לֹא-כָלוּ רַחֲמֶיךָ הַמְּרֻחֵם כִּי-לֹא תָמוּ חַסְדֶּיךָ כִּי
 מַעֲוֹלָם קִינּוּ לָךְ :

בחנוכה ובפורים אומרים כאן על הנסים. ואם לא אמרו ונזכר קודם
 שאמר ה' של חתימת הברכה חזור. ואם אמר ה' אינו חוזר

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקָן. וְעַל הַגְּבוּרוֹת. וְעַל
 הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַגִּפְּלֹאוֹת וְעַל הַתְּחֻמוֹת
 שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבּוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה :

לחנוכה
 בַּיָּמִי מִתְּתִירָה בֶּן יוֹחָנָן בְּהֵן
 גָּדוֹד חֲשֻׁמוֹנָאִי וּבָנָיו
 כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יוֹן הִרְשָׁעָה
 עַל עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל שֶׁכָּתָם
 סְתוּרָתָךְ וּדְהִיעִיכָרָם מִחֲנִי
 רְצוֹנָךְ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
 עָמַדְתָּ דָּהֵם בַּעֲת צָרָתָם.
 רִבְּתָ אֶת רִיבָם. דִּנְתָ אֶת
 דִּינָם. נִקְמְתָ אֶת נִקְמָתָם
 מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד תַּלְשִׁים.
 וְרַבִּים בְּיַד מַעֲשִׂים. וְרַשָּׁעִים

לפורים
 בַּיָּמִי מְרַדְּפִי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשֵׁן
 הַבִּירָה. כְּשֶׁעָמַד
 עֲלֵיהֶם הָמָן הִרְשָׁע. בִּקֵּשׁ
 לְהַשְׁמִיד כְּתוּרָג וּלְאַבֵּד אֶת
 כָּל הַיְּהוּדִים מִנְּעַר וְעַד
 זָקֵן סָף וְנָשִׁים בָּיוֹם אֶחָד
 בְּשִׁרְשָׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ שְׁנִים
 עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר
 וְשָׁלָלָם לְבוֹז. וְאַתָּה
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הִפְרַתָּ אֶת
 עֲצָתוֹ וְקִדְקַדְתָּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ

וְהַשְׁבוֹתָ לוֹ גְּמוּלוֹ כְּרָאוֹ
וְתָנוּ אוֹתוֹ וְאֵת בְּנָיו עַד
הָעֵץ. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים
וּנְסִיאוֹת וְנוֹרָה לְשֵׁם ה'
הַגָּדוֹל סֶלָה :

בְּיַד צְדִיקִים. וּמִמָּאִים בְּיַד
שְׂחָרִיִּם. וְזֵרִים בְּיַד עוֹסְקֵי
חֲוִיתָהּ. דָּה עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל
וְקָדוֹשׁ בְּעוֹקְמָה. וּלְעַמָּה יִשְׂרָאֵל

עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפִזְרוֹקוֹ בְּחַיִּים הַזֶּה. וְאַחֲרַי בְּךָ בָּאוּ
בְּנֵיךָ דְרָבִיר בִּירְתָהּ וּפָנּוּ אֶת־הִיכָלָהּ. וּמִתְרוּ אֶת־מִקְדָּשָׁהּ
וְהִדְלִיקוּ גִדְּוֹת בְּחִצְרוֹת קִדְשָׁהּ. וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנֶת יָמֵי חֲנֻכָּהּ
אֲדוּ בְּהִלָּל וּבְהַדְרָא. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וּנְסִיאוֹת וְנוֹרָה
לְשֵׁמֶךָ הַגָּדוֹל סֶלָה :

וְעַל כָּלֶם יִתְבָּרַךְ וַיִּתְרוֹמֶם וַיִּתְנַשֵּׂא תָמִיד שְׁמֶךָ
מִלִּבְּנוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. וְכָל הַחַיִּים יִדְּוֶךָ סֶלָה :

בשבת חשובה, אומרים וכתוב לחיים וכו' ואם לא אמרו ונזכר קודם
שאמר ה' בברכת הסוב חזור. ואם לא נזכר עד לאחר שאמר ה' אינו חוזר.
ובכתוב לַחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתְךָ .

וַיִּהְיֶה וַיִּבָּרְכוּ אֶת שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת לְעוֹלָם כִּי
טוֹב. הָאֵל יְשׁוּעָתָנוּ וְעֲזָרָתָנוּ סֶלָה הָאֵל
הַטוֹב. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ (הי) הַטוֹב
שְׁמֶךָ וְלֶךָ נֶאֱדָרָה לְהוֹדוֹת :

שִׁים שְׁלֹם טוֹבָה וּבִרְכָּה חַיִּים חַן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים
עֲרִינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל עֲמָהּ. וּבִרְכָּנוּ אֲבוֹנֵינוּ
בְּכָנוּ בְּאַחֲד בְּאוֹר פְּנִיָּה כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נִתְּתָ לָנוּ
יְהוָה יֵאֱדוּנָה אֱלֹהֵינוּ תוֹרָה וְחַיִּים. אֲחֻבָּה וְחֶסֶד.
צִדְקָה וּרְחֻמִּים. בִּרְכָּה וְשְׁלֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
לְבִרְכָּנוּ וּלְבָרֶךְ אֶת־כָּל־עַמָּה יִשְׂרָאֵל בְּרוּכֵי־עוֹ
וְשְׁלֹם :

בשבת חשובה אומרים

וּבְסֶפֶר חַיִּים בְּרַבָּה וְשָׁלוֹם וּפְרָגָה מוֹכֶה וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה
וְגִזְרוֹת מוֹכּוֹת נִזְכָּר וְנִכְתָּב קִפְּיָה אֲנַחְנוּ וְכָל עַמָּה
יִשְׂרָאֵל לַחַיִּים מוֹכִים וְלִישָׁרוֹם : ואם לא אמרו דינו כמו וכתוב.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹוֵה וְהוֹדֵנוּ יֵהוּדֵנוּ הַמְּבַרֵּךְ אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם אָמֵן :

יְהִי לְרָצוֹן אֱמֹרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה
יֵהוּדֵנוּ צוּרֵי וְגֹאֲלֵי :

אֱלֹהֵי נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מַדָּע. וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מְרָמָה.
וְלִמְהַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוֹם. וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לִפְנֵי תְהִיָּה.
פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף
נַפְשִׁי. וְכָל־תַּפְסִּים עָלַי לְרַעְרָה. מִהֲרָה הִפָּר עֲצָתְךָ
וְהִלַּח מִחֲשָׁבוֹתַי. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְרוֹשְׁתְּךָ.
לְמַעַן יִחַלְצוֹן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעֲנֵנִי :
יְהִי־לְרָצוֹן אֱמֹרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ
יְהוָה יֵהוּדֵנוּ צוּרֵי וְגֹאֲלֵי :

עֲשֵׂה שָׁלוֹם (בְּשֵׁית הַשָּׁלוֹם) בְּמְרוֹמָיו הוּא בְּרִיתָם
וְעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ אָמֵן :

וסוב לומר אחר כך

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּבַנֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְרַחֵם הַלֵּקְנוּ בְּתוֹרַתְךָ אָמֵן :

שבת שחל ביום שאלו היה חול לא היו אומרים בו במנחה נפילה
אפים, אין אומרים צדקה, חוץ משבת שחל בו ראש השנה
ויום הכפורים שאומרים אותו

צִדְקָתְךָ כְּהַרְבֵּי-אֵל מְשַׁפְּטִיךָ תְּהוּם רַבָּה אָדָם וּבְהֶמָּה
תוֹשִׁיעַ יְהוָה (ואֲדַנִּי יִהְיֶה) : וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד
מָרוֹם אֲשֶׁר-עָשִׂיתָ גְדֻלוֹת אֱלֹהִים מִי כָמוֹךָ : צִדְקָתְךָ צִדֵּק
לְעוֹדֶם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת :

ואמר החזן :

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמִיָּה רַבָּא (כאן יענה אמן א' ויכוין
אידהנוי"ה גימ' אמן) בְּעֶלְמָא דִּי כָּרָא כְּרַעוּתִיה
וְנִמְרִיךְ מַלְכוּתִיה. וְיַצְמַח פִּירְקָנִיה. וְיִמְרַב
מְשִׁיתִיה. (אמן ב' ויכוין אידהנוי"ה) בְּחַיִּיכוֹן וּבְיֻמִּיכוֹן
וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזֻמָּן קָרִיב וְאָמְרוּ
(אמן ג' ויכוין אידהנוי"ה ויאמר עד דאמירן בעלמא) אָמֵן :
יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמָא וּלְעַלְמֵי עַלְמֵיָא
יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַומֵּם וְיִתְנַשֵּׂא
וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלָּה וְיִתְהַקַּל שְׁמִיָּה דְקִידָשָׁא בְּרִיךְ
הוּא (אמן ד' ויכוין אידהנוי"ה) לְעִיקָא מִן כָּל בְּרִכְתָּא
שִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא וְנִחְמְתָא בְּאַמִּירָן בְּעֶלְמָא
וְאָמְרוּ (אמן ה' ויכוין אידהנוי"ה) אָמֵן :

תִּתְקַבַּל צְלוֹתָנָא וּבְעוּתָנָא עִם צְלוֹתְהוֹן וּבְעוּתְהוֹן
דְּכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל קָדָם אַבּוּנָא דְּבִשְׁמֵיָא
וְאֶרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן : אָמֵן

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא חַיִּים וְשָׁבַע
וְיִשְׁוּעָה וְנִחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וּגְאֻלָּה
וּמְלִיחָה וּבִפְרָה וְרֵינַח וְהַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ אָמֵן אָמֵן : עוֹשֶׂה שְׁלוֹם (בְּשֵׁית הַשָּׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו
הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן :

בשבת חשובה אומרים מזמור ג"א. ובשבת הרגל יאמר מזמור השייך

לאותו הרגל. ובשאר שבתות השנה אומרים :

הַלְלוּהָ | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי בְּכָל-לֵבָב
בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעֵדָה : גְּדִלִים מַעֲשֵׂי
יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי דְּרוֹשִׁים בְּכָל-תַּפְצִּיחָם : הוֹדֵ-
וְהָדָר פָּעִלוּ וְצִדְקָתוֹ עֲמָדַת קָעַד : זָכָר עָשָׂה
לְנַפְלָאוֹתָיו חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי : טָרַף
נָחַן לִירָאִיו יוֹזֵר לַעֲזָב בְּרִיתוֹ : פֶּחַ מַעֲשָׂיו
הַגִּיד לַעֲמּוֹ לָתֵת לָהֶם גְּחֻלַּת גִּזְיוֹם : מַעֲשֵׂי
יָדָיו אֲמַת וּמִשְׁפָּט נְאֻמִּים כָּל-פִּקּוּדָיו : סְמוּכִים
קָעַד לַעֲזָב עֲשׂוּם בְּאַמַּת וַיִּשָּׁר : פְּדוּת | שָׂח
לַעֲמּוֹ-צָוָה לַעֲזָב בְּרִיתוֹ קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ :
רֵאשִׁית חֲבֻמָּה יֵרָאֵת יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי שֶׁכֶּל טוֹב
לְכָל-עֲשִׂיָּהֶם תִּהְלָתוֹ עֲמָדַת קָעַד :

ואומר החזן קדיש יהא שלמא. ואומרים עלינו לשבח ככתוב לעיל דף ר"א

ואחר כן יש אומרים ארבעה מזמורים אלו.

בְּמִנְצָה בְּנִינָלַת מְזֻמֹּר שִׁיר : אֱלֹהִים יִחַנְנוּ
וַיִּבְרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סֵלָה : קִדְעַת
בְּאַרְיֵן בִּרְפָךְ בְּכָל-גִּזְיוֹם יִשְׁוּעָתְךָ : יוֹדוּךָ עַמִּים |
אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֶם : יִשְׁמְחוּ וַיִּבְנְנוּ לְאֻמִּים
כִּי-תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וּלְאֻמִּים | בְּאַרְיֵן תִּנְחַם
סֵלָה : יוֹדוּךָ עַמִּים | אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֶם :
אַרְיֵן נִתְּנָה יְבוּדָה וַיִּבְרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ : וַיִּבְרְכֵנוּ
אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל-אַפְסֵי-אַרְיֵן :

יהוָה יֵאָהֲדוּנָהי מִקֵּדָה גְּאוֹת קָבֵשׁ קָבֵשׁ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי

עוֹ הַתְּאֻזָּר אֶת-תְּבוֹן תִּבְלָה בְּרִית-תְּמוּמָה : נָכוֹן

כְּסֻמָּךְ מִמֶּנּוּ מַעֲזָם אֶתְךָ : נִשְׁאוּ נִהְרֹת | יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי

שצא

מנחה של שבת

נִשְׂאוּ נְהוֹת קוֹרֵם יִשְׂאוּ נְהוֹת דְּכִיִּם : כְּקוֹת | מִים
רְבִים אֲדִירִים מְשַׁבְּרֵי־יָם אֲדִיר בְּמָרוֹם יְהוָה יִהְיֶה
עֲרִיתָהּ | נִשְׂאֵנוּ מֵאֵד ? בֵּיתְךָ נִבְּרָה קִבֵּשׁ יְהוָה יִהְיֶה
לְאֶרֶץ יָמִים :

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדוֹד הִנֵּה מָה טוֹב וְמָה נָעִים שָׁבַת
אֲחִים גַּם יָחַד : בְּשֶׁמֶן הַטוֹב עַד חֶרֶשׁ יָרֵד עַל
הַקֶּן זֶמֶן אֲהֲרֹן שִׁירָה עַל פִּי מְרוֹתָיו : כְּטַל חֶרְמוֹן
שִׁירָה עַד חֲרִי צִיּוֹן כִּי שֵׁם צֹהַ יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה
הַבְּרָכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם :

מִזְמוֹר לְדוֹד יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה רָעִי לֹא אֶחָד :
בְּנֵאוֹת דָּשָׁא יִרְבִּיצֵנִי עַל מִי מְנַחֲמוֹת
יִנְהַלְנִי : נִפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי צֶדֶק לְמַעַן
שְׁמוֹ : גַּם כִּי אֶלֶף בְּגִיָּא צִלְמוֹת לֹא אִירָא רָע
כִּי אַתָּה עֲמָדִי שְׁבֻטְךָ וּמִשְׁעֲנִיתְךָ הִימָּה יִנְחֵמֵנִי :
תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי שִׁלְחָן נֶגֶד צִדְרִי דִשְׁנָתָהּ בְּשֶׁמֶן רֹאשִׁי
בּוֹסִי רִוְיָה : אֵךְ טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיִּי
וְשִׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה לְאֶרֶץ יָמִים :

פרקי שבת

אחר מנחה לסעודה שלישית לזעיר אנפין יאמר ח' סרקים אלו :

סרקי י"ז פל הפלרים נפלין בשבת ודלתותיהן. עמקן. אף עד
פי שנתפרקו בשבת. שאינן דומין לדלתות
הבית לפי שאינן מן המוכן : בגומל אדם קורננס לפצע

בו

סרק י"ז קורננס. פטיש : סגירה. כעין סבין מלא סגימות :

בו את האגוזים. וקרדום בחתוך את הדביקה. מנגרה
 לנרור בה את הגבינה. מנריפה לגרור בה את הגרורות
 את הרחת ואת המזוג לתת עזיו פת לקטן. את הפוש
 ואת הפרפר לתחוב בו מחט של יד ליטול בו את הקוץ
 ושל מקאים לפתוח בו את הדלת : גקנה של זיתים.
 אם יש קשר בראשו מקבר טומאה. ואם לאו אינו
 מקבר טומאה. בין בך ובין בך נטר בשבת : ד רבי
 יהודה אומר כל הפלים נטלין. חוץ מן המסר הגרור
 ויתר של מתרישה. כל הפלים נטלין לצורך. ושרא
 לצורך. רבי נתניה אומר אין נטלין אלא לצורך : ה כל
 הפלים הנטלין בשבת. שבריהן נטלין עמהן. ובבבב
 שיהיו עושין מעין מלאכה. שברי עריבה לבסות בהן
 את פי החבית. שברי זכוכית לבסות בהן את פי הפך.
 רבי יהודה אומר ובבבב שיהיו עושין מעין מלאכה.
 שברי עריבה לצוק לתוכן מקפה. ושברי זכוכית לצוק
 לתוכן שמן : ו האבן שבקרויה אם ממלאין בה ואינה
 נופלת ממלאין בה. ואם לאו אין ממלאין בה. וסורה
 שהיא קשורה בטפית ממלאין בה בשבת : ו פקק החדון
 רבי אליעזר אומר בזמן שהוא קשור ותדוי פוקקין בו.

ואם

מנריפה. כמו כף : רחת. כלי שזרין בו כחצובכ פאלכ
 זלעז : מזרג. כלי של שלש שינים שמכפין בו בגורן :
 בוש. פלך שטווין בו כנשים : ברבר. כעין מחט לאורגים :
 סקאים. שחופרים בו כשקים : קנה. כעשו לצדוק זיתים אם
 כגיעו לכיות רחוי לבית כנז : קשר : כעין פקק שזקנכ :
 מסר. סכין גדול מלא פגימות : מקפה. דומיא דעיסא :
 קרויה. דלעת יציש וממלאין בכ מים ונותנין און לכבידכ :
 טפית. סך קטן : פקק. לוח : פוקקין. סותמין :

וְאִם זָאוּ אֵין פּוֹקֵקִין בּוֹ. וְהַבָּמִים אומרים בֵּין בֶּךְ וּבֵין
 בֶּךְ פּוֹקֵקִין בּוֹ : ח בֶּךְ כְּסוּיֵי הַכִּלִּים שֹׁשׁ לָהֶם בֵּית אַחִיזָה
 נִטְלִין (עֲמָהֶן) בְּשַׁבָּת. אָמַר רַבִּי יוֹסִי בַּמֶּדֶה דְּבָרִים אֲמֹרִים
 בְּכִסּוּיֵי הַקִּרְקָעוֹת. אֲבָר בְּכִסּוּיֵי דְּכִלִּים בֵּין בֶּךְ וּבֵין בֶּךְ
 נִטְלִין בְּשַׁבָּת :

פֶּרֶק יח מִפְּנֵין אֲפִירוֹ אֲרַבַּע וְחֲמִשׁ קָפוֹת שֶׁל תֵּבָן וְשֶׁל
 תְּבוּאָה מִפְּנֵי הָאוּרְחִים וּמִפְּנֵי כְּסוּד בֵּית הַמְּדֻרָּשׁ
 אֲבָר לֹא אֶת הָאוֹצָר. מִפְּנֵין תְּרוּמָה טְהוֹרָה וְדָמֵי וּמַעֲשֵׂר
 רֵאשׁוֹן שְׁנִמְיָה תְּרוּמָתוֹ וּמַעֲשֵׂר שְׁנִי וְהֶקֶדֶשׁ שְׁנִפְדּוֹ
 וְהַתְּרוּמוֹס הַיָּבֵשׁ מִפְּנֵי שֶׁהוּא מֵאֲבָר לְעֻנְיִים. אֲבָר לֹא
 אֶת הַמֶּכֶר וְלֹא אֶת מַעֲשֵׂר רֵאשׁוֹן שֶׁאֵל נִטְמָה. תְּרוּמָתוֹ.
 וְלֹא אֶת מַעֲשֵׂר שְׁנִי וְהֶקֶדֶשׁ שֶׁלֹּא נִפְדּוֹ. וְלֹא אֶת הַלֹּחַ
 וְלֹא אֶת הַחֹדָד. רַבֵּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל סְתִיר בְּרוֹחַ
 מִפְּנֵי שֶׁהוּא מֵאֲבָר עוֹרְבִין : ג חֲבִילֵי קֶשׁ וְחֲבִילֵי עֲצִים
 וְחֲבִילֵי זָרָדִים. אִם הִתְקִינוּ לְמֵאֲבָר בְּהִטָּה מִמְּדֻלִּין
 אוֹתָן. וְאִם זָאוּ אֵין מְמַלְטִין אוֹרְגִין. כּוֹפִין אֶת הַסֵּל לְפָנֵי
 הָאֲפֻרֹּחִים. כִּדִּי שְׁיַעֲלוּ וַיִּדְּרוּ. תְּרַגְּנוּת שְׁכַרְחָה דּוּחִין
 אוֹתָהּ עַד שֶׁתִּפְגַּס. מְדַדִּין עֲגָלִין וְסִיחִין בְּרִשּׁוֹת הַכִּפִּים
 אִשָּׁה מְבַדֶּדֶת אֶת בִּנְתָּהּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה אֵימָתִי בְּזִמָּן
 שֶׁהוּא נוֹמֵר אַחֲרַי וּמִנֵּית אַחֲרַי אֲבָר אִם הָיָה גוֹרֵר אֲסוּר :
 י אֵין מִיִּדֵּין אֶת הַבְּהֵמָה בְּיוֹם טוֹב אֲבָר מְסַעְרִין
 וּמִילִדִּין

פֶּרֶק יח מִפְּנֵין: מַזְעֵרִין: הָאוּרְחִים. לְכוּשִׁיזָס שֵׁס : וּמַעֲשֵׂר
 רֵאשׁוֹן וְכו' כּוֹלְכוּ מִפּוֹרָשִׁים צִפִּי' דְּזִרְכוֹת : לָוֶף. מִין
 קְטִינוֹת וּרְמִזָּס פִּי' מִין כִּלִּים : חֲבִילֵי. אֲגוּדוֹת : זָרָדִים. עֲנִפִי
 כֹּאִילִן לְחִים : שְׁכַרְחָה. מִן כִּזִּית : מְדַדִּין מִסִּיעַ לֶכֶס צִנְעוֹת
 רָגְלוֹ לְכֹלֶךְ : וְסִיחִין. חֲמוּרִים קְטִינִים : נוֹסֵל א'. רָגְלוֹ ח' :
 אֵין מִיִּדֵּין. אֵין מוֹשְׁכִין כּוֹלֵד מִן כֶּרֶס : מְסַעְרִין. אוֹמוֹ

וּמִיָּגְדִין אֶת הָאִשָּׁה בְּשַׁבָּת. וְקוֹרִין קָה חֲכָמָה מִמָּקוֹם
מִמָּקוֹם. וּמַחֲלִין עָלֶיהָ אֶת הַשַּׁבָּת וְקוֹשְׁרִין אֶת הַטְּפוּר.
רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר אֵף חוֹתְכִין. וְכָל צִרְכֵי מִיָּדָה עוֹשִׂין
בְּשַׁבָּת :

סוּר יֵשׁ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר אִם לֹא הֵבִיא כְּלֵי מַעֲרַב שַׁבָּת
מֵבִיאָוּ בְּשַׁבָּת מְגִידָה. וּבִסְכָּנָה מְכַסְּהוּ עַל פִּי עֲדִים
וְעוֹר אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר. כּוֹרֵתִים עֲצִים לַעֲשׂוֹת פְּחָמִין
כַּעֲשׂוֹת כְּלֵי בְרוֹךְ. כִּדְּל אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא כָּד מְזַאכָה
שֶׁאִפְשָׁר לַעֲשׂוֹתָהּ מַעֲרַב שַׁבָּת. אֵינָה דוֹחָה אֶת הַשַּׁבָּת
וְשֶׁאִי אִפְשָׁר לַעֲשׂוֹתָהּ מַעֲרַב שַׁבָּת. דוֹחָה אֶת הַשַּׁבָּת :
בַּעֲשׂוֹן כָּל צִרְכֵי מִיָּדָה בְּשַׁבָּת. מוֹחֲלִין. וּפּוֹרְעִין.
וּמוֹצִצִין. וְנוֹחֲנִין עָלֶיהָ אִסְפָּקֻנִית וְכַמּוֹן. אִם לֹא שָׁחַק
מַעֲרַב שַׁבָּת. רוּעִם בְּשִׁנּוּי וְנוֹתֵן. אִם לֹא טָרַף יֵין וְשִׁמּוֹן
מַעֲרַב שַׁבָּת יִנָּתֵן זֶה בְּעֶצְמוֹ וְזֶה בְּעֶצְמוֹ. וְאִין עוֹשִׂין
לָהּ חֲלוּק כְּבִתְחִירָה אֲבָל כּוֹרֵךְ עָלֶיהָ סְמִרְטוּמָה. אִם לֹא
הִתְקִין מַעֲרַב שַׁבָּת. כּוֹרֵךְ עַל אֶצְבָּעוֹ וּמֵבִיא וְאִפְסִידוֹ
מִחֲצֵר אַחֲרָת : י מְרַחֲצִין אֶת הַקָּטָן בֵּין קִפְנֵי הַמִּיָּדָה.
וּבֵין קִאֲחֵר הַמִּיָּדָה. וּמוֹדֵפִין עָלֶיהָ בֵּיד. אֲבָל לֹא בַּכֶּיִל.
רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה אוֹמֵר. מְרַחֲצִין אֶת הַקָּטָן בְּיוֹם
הַשְּׁלִישִׁי. שָׁחַר דְּהִיּוֹרֵת בְּשַׁבָּת. שֶׁנֶּאֱמַר וַיְהִי בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי
בְּהִיּוֹתָם בָּאֲבִים. סָפַק וְאֶנְדְּרוּנִיּוֹם אִין מְחַלְלִין עָלֶיהָ

אח

כולד שלח יפול : חכמה. מילדת :

פרק יט כלי. חיזמל למול את התינוק : ובסכנה, שגור
גזכ על כמילכ : פחמין. גחלים : כלי ברזל.
חיזמל : אספגניית. תחזושת : וכמון. כך שמו זעזנזי :
טרף. ענז : חלוק. חזיכת בגד נקובכ : סמרטוט. חזיכת
בגד : ומזלפין : זריקת מים קרוי זילוף : ספק : בן ח' או בן
ט' : ציצין. נימון של צמר : עטרה : שפכ גבוככ במקפת את

שצח

פרקי שבת

את השבת. רבי יהודה סתיר באגרוגניוס : ד מי שחיו
לו שתי תינוקות אחר קמור אחר השבת ואחר קמור
בשבת ושכח ומל את שר אחר השבת בשבת חייב.
אחר קמור בערב שבת ואחר קמור בשבת. ושכח ומל
את שר ערב שבת בשבת. רבי אביעזר מחייב תפאת
ורבי יהושע פומר : ה קמן גמור לשמונה. ודתשעה.
ולעשרה. ולאחר עשר. ולשנים עשר. לא פחות ולא
יותר. הא פיצר בברכו לשמונה. גורר לבין השמשות
גמור דתשעה. בין השמשות שר ערב שבת גמור
לעשרה. יום טוב לאחר השבת גמור לאחר עשר.
שני ימים טובים שר ראש השנה. גמור לשנים עשר.
קמן החורה אין מזהלין אוהו עד שיגברא : ו אגו הן
ציצין המעפכין את המיירה. בעשר החופה את רוב
העמרה ואינו אובד בתרומה. היה בער בער בשר
מתקנו מפני מראית העין. מל ולא פרע את המיירה.
באדו לא מל :

סדק = רבי אביעזר אומר תולין את המשמרת ביום טוב.
ונותנין לתרומה בשבת. וכתמים אומרים אין תולין
את המשמרת ביום טוב. ואין נותנין לתרומה בשבת
אבל נותנין לתרומה ביום טוב : ב נותנין מים על גבי
שמרים בשביל שיצדו ומסננין את הין בסודרין ובכפיפה
מצרית ונותנין ביצה במסנגת שר חררי. ועושין אנומין

בשבת

כגיד : ולא פרע. לא גילס :

פרק כ המשמרת: שנותנין דב שמרי יין : לרל' ויה. כלי
לסנון : שיצלו. שיללו כשמים וחוז כל יום :
ובכפיפה מצרית. סלים או קיפית : אנומין. יין ודנש

פרקי שבת

שצו

בְּשַׁבָּת. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר בְּשַׁבָּת בָּכּוּס בְּיוֹם טוֹב בְּלִנְיָן.
 וּבַמַּעֲרָב בְּחֻבִּית. רַבִּי צְדוֹק אוֹמֵר הֵפֵל רַבִּי הָאוֹרְחִין :
 י אֵין שׁוֹרִין אֶת הַחֻבִּית בַּפּוֹשְׁרִין אֲבָל נוֹתֵן לְחוּף
 חֲחוּמָן. וְאֵין שׁוֹרִין אֶת הַפְּרָשִׁין וְלֹא שָׁפִין אוֹרֶן
 אֲבָל נוֹתֵן לְחוּף הַכְּבֵרָה אוֹ לְחוּף הַכְּכַלְיָה. אֵין פּוֹבְרִין
 אֶת הַתֵּבָן בַּכְּבֵרָה. וְלֹא יִתְּנוּ עַל גְּבִי מָקוֹם גְּבוּהָ בְּשֶׁבִיד
 שְׂיִירָה הַמוֹץ. אֲבָל נוֹמֵר הוּא בַּכְּבֵרָה וְנוֹתֵן לְחוּף הָאֵבּוֹס :
 ד גּוֹרְפִין מִלְּפָנֵי הַפֶּטֶם וּמִמִּסְקִין לְצִדְדֵין מִלְּפָנֵי הָרָעִי דְּבָרֵי
 רַבִּי דּוּסָא. וְחֻבְמִים אוֹסְרִים. נוֹמְרִין מִלְּפָנֵי בְּהֵמָה זוֹ
 וְנוֹחֲלִין לְפָנֵי בְּהֵמָה זוֹ בְּשַׁבָּת : ה הַקֵּשׁ שָׁעַר גְּבִי הַמָּטָה
 לֹא יִנְעֲנְעוּ בִּידוֹ אֲבָל מְנַעֲנְעוּ בְּגוֹפּוֹ. וְאִם הָיָה מֵאֲבָל
 בְּהֵמָה אוֹ שֶׁהָיָה עָדִיו כָּר אוֹ סָדִין. מְנַעֲנְעוּ בִּידוֹ. מִכְּבֵשׁ
 שֶׁר בַּעֲלֵי בָתִּים מַתִּירִין. אֲבָל לֹא פּוֹבְשִׁין. וְשֶׁר פּוֹבְשִׁין
 לֹא יַגַּע בּוֹ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אִם הָיָה מִתָּר מַעֲרָב
 שַׁבָּת מַתִּיר אֶת כָּל וְשׁוּמָמוֹ :

פֶּקֶד כֹּא נוֹמֵר אָדָם אֶת בָּנוֹ וְהָאֶבֶן בִּידוֹ. וּבַכְּבֵרָה וְהָאֶבֶן
 בְּתוֹכָהּ וּמִמִּסְקִילִין תְּרוּמָה מִמָּאָה עִם הַטְּהוֹרָה
 וְעִם חֲחוּלִין. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אֵף מְעַלִּין אֶת הַמִּדְּמַע
 בְּאֶחָד וּמָאָה : ב הָאֶבֶן שָׁעַר פִּי הַחֻבִּית מִטָּה עַל צִדָּה
 וְהָיָה נוֹפֵלָתָה. הָיְתָה בֵּין הַחֻבִּית מִגְּבִיחָהּ וּמִטָּה עַל צִדָּה
 וְהָיָה נוֹפֵלָתָה. מַעוֹת שָׁעַר הַכָּר גּוֹעֵר אֶת הַכָּר. וְהֵן נוֹפְלוֹת

היתה

ופלפל : דחילתית. כך שמה בערבי : שפין. זיד. לכסיר
 פסולתן : האבוס : כלי שנותן בו מאכל לפני צמח : גורפין.
 כאבוס: מכבש. ז' לוחח שמשמים ביניהם הכגדים :

פיק כה בלכירה. סל : מדומע. חולין שנתערב בתרומה :
 מגבירה. לחצים : והיא. כאבוס : לשלש.

הִיָּתָה עָרְיוּ גִשְׁרֶשֶׁת מִקְנָחוּ בְּסִמְרָמוֹם. הִיָּתָה שֶׁר עוֹר
 נוֹתֵנִין עָרִיָּה מִים עַד שֶׁתִּכְכֶּה : ג בֵּית הַשְּׂמָאֵי אוֹמְרִים
 מִגְבִּיהִין מִן הַשְּׁלָחַן עֲצָמוֹת וְקִרְיִין. וּבֵית הַגִּי אוֹמְרִים
 נוֹמֵר אֶת הַטְּבָלָא בְּדָה וּבִגְעָרָה. מְטַבִּירִין מֵעַד הַשְּׁלָחַן
 פִּירורִין פְּחוֹת מִבְּנִית. וְשַׁעַר שֶׁר אֲפוֹנִין וְשַׁעַר שֶׁר עֲדָשִׁים
 מִפְּנֵי שֶׁהוּא מֵאָכֵר בְּהֶמְחָה. סָפּוּג אִם יֵשׁ לוֹ עוֹר בֵּית
 אֲחִיזָה מִקְנָחִין בּוֹ וְאִם לֹא אִין מִקְנָחִין בּוֹ. וְחֻבְמִים אוֹמְרִים
 גִּין בֶּךְ וּגִין בֶּךְ נָטַר בְּשֶׁשֶׁת וְאִינוּ מִקְבֵּל טוֹמָאָה :

פִּירָה כֵּן חֲבִית שֶׁנִּשְׁפָּרָה מִצִּילִין הַיִּמָּנָה מִזֶּזֶן שֶׁר־ש
 סְעוּדוֹת. וְאוֹמֵר גְּאֻחִים בּוֹאוּ וְהַצִּירוּ לָכֶם
 וּבִלְבָד שֶׁלֹּא יִסְפּוּג. אִין סוֹחֲמִין אֶת הַפִּירוֹת לְהוֹצִיא מֵהֶן
 מִשְׁקִין. וְאִם יֵצְאוּ מֵעֲצָמֵן אֲסוּרִים. רַבִּי יְהוֹרָה אוֹמֵר אִם
 לְאוֹכְלִין הוֹצֵא מֵהֶן מִתֵּר. וְאִם לְמִשְׁקִין הוֹצֵא מֵהֶן
 אֲסוּר. חֲדוֹת דְּבִשׁ שֶׁרִפְקוֹן מִעֵרֵב שֶׁבֶת וְיֵצְאוּ מֵעֲצָמֵן
 אֲסוּרִים. וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר מִתִּיר : ג בֶּר שֶׁבֶא בְּחִמִּין מִעֵרֵב
 שֶׁבֶת שׁוֹרִין אוֹתוֹ בְּחִמִּין בְּשֶׁשֶׁת. וְכִי שֶׁלֹּא בָּא בְּחִמִּין
 מִעֵרֵב שֶׁבֶת מִדִּיחִין אוֹתוֹ בְּחִמִּין בְּשֶׁשֶׁת חוּץ מִן הַמְּלִיחַ
 הַיָּשׁ וְרָגִים מְרוּחִים קִשְׁנִים וְקִיָּגִים הָאִי־סָפְנִין שֶׁהִדְחָתוֹ
 זוֹ הִיא גִמֵּר מִלֵּאכָתָן : ג שׁוֹבֵר אָדָם אֶת הַחֲבִית לְאֹכֹל
 הַיִּמָּנָה גְּרוּגְרוֹת. וּבִלְבָד שֶׁלֹּא יִתְבּוֹן לַעֲשׂוֹת פְּכִי וְאִין
 נוֹקְבִים מְנוּפָּה שֶׁר חֲבִית דְּבָרֵי רַבִּי יְהוֹרָה. וְחֻבְמִים
 מִתִּירִין. (נִ"א וְרַבִּי יוֹסִי מִתִּיר) וְלֹא יִקְבְּנָה מַצָּדָה וְאִם

היחה

דָּכַר שֶׁל טִינּוֹף : סִמְרָמוֹם. חֲסִיכָה שֶׁל צִנֹּר : מִקְנָחִים
 מִטְכִּים וּמִנְקִים :

פֶּרֶק כֵּן שְׂרִיסְקוֹ. חֲסִים : הַמִּלִּיחַ הַיִּשָּׁן. דָּג מְלִיחַ : וְקוֹלִים
 רַחֲאִסְפִּין. דָּג שְׁלִיפְתּוֹ דָּקָה : מְנוּפָּה. כִּסּוּי סְדוּקָה
 צִפִּי כַחֲזִית : בְּעֵרֵב. שֶׁס מִקּוֹס : וְנִסְתַּפֵּג. וְקִנֹּחַ עֲלָמוֹ :

היתה נקובה. לא יתן עליה שעה ספני שהוא ממרח.
אמר רבי יהודה. מעשה בא לפני רבן יוחנן בן זבאי
בערב. ואמר חוששני לו מתמאת : ו נותנין תבשיר
לתוך הכור בשביל שיהא שמור. ואת המים הופים
ברעים בשביל שיצנו. ואת הצונן בחמה בשביל שיתמו.
מי שנשאו כליו בדרך במים. מתקד בקו ואינו חושש.
הגיע לתצר החיצונה. שומתן בחמה. אבל לא בנגד העם :
ה הרוחץ במי מערה ובמי מבריא ונסתפג אפילו בעשר
אונגטאות. לא יביאם בידו. אבל עשרה פני אדם
מסתפנין באונגטאות אחת פניהם ידיהם ורגליהם ומביאין
אותן בידן. סבין ומשמשין בבני מעים אבל לא
מתעמדין ולא מתגדין. אין יורדין לקורדימה ואין עושין
אפיקטוזין ואין מעצבין את הקטן ואין סחורין את
השבר. מי שנפרקה ידו או רגלו לא יטרפם בצונן.
אבל רוחץ הוא בדרבו ואם נתרפא נתרפא :

עיקר כג שואל אדם מחבירו בדי יין ובדי שמן ובקבר
שלא יאמר לו הלויני. וכן האשה מחברתה בפרות
ואם אינו מאמינו מניח מליתו אצלו ועושה עמו חשבון
לאחר שבת. וכן ערב פסח בירושלם שחל להיות בשבת
מניח מליתו אצלו. ונומ"א את פסחו. ועושה עמו חשבון

לאחר

אלונגטאות. סדויים : סבין. בשבת : מרעמלין. לשפסף
דכח : מתגדין. במגדת ודומכ לו ויקח לו חרס לכתגד זו :
לקורדימה. בקעב מלאכ מים וטיט למטכ כמו דכח :
אפיקטוזין. להקיא כאכל : מעצבין. מתקנין ומישדין בעלמות :
השבר. עלם כשבר : שנפרקה. שלא העלם מהפסק שלי :
לא יטרפם. לשון ערוב צמו בילכ טרופכ :

פרק כג דהלויני. שמה יכתוב שלא ישכח : פרפרותיו. מיני

דאחר יום טוב : כ מונה אדם את אוזניו ואת פרפרותיו
מפיו. אבל לא מן הכרח. ומפיו עם פניו ועם פני ביתו
ער הישדן ובגדו שלא יתפניו בעשות מנה גדולה כנגד
קמנה משום קוביא. ומטילין חלשים על הקדשים ביום
טוב אבל לא על המנות : לא ישפור אדם פועלים
בשבת ולא יאמר אדם לחבירו לשפור לו פועלים. אין
מחשיבין על התחום לשפור פועלים ולהביא פירות אבל
מחשיבין על השמור. ומביא פירות בידו ככל אשר אבא
שאר פל שאני זכאי באמירתו בשאי אני להחשיב ערו :
ד מחשיבין על התחום בפסקת ער עסקי ברה ועל עסקי
המת להביא לו ארון ותכריכין. גוי שהביא חליטין בשבת
לא יספור בהן ישראל אלא אם בן באו ממקום קרוב
עשו לו ארון וחפרו לו קבר. יקבר בו ישראל ואם בשבי
ישראל לא יקבר בו עולמית : ה עושין פל צרכי המת.
סבין ומדיחין אותו. ובגדו שלא יזוז בו אבר. שומטין
את הפר מתחתיו ומטילין אותו על החור בשביל שימתיין
קושרין את הדחי לא שיענה אלא שלא יוסיף וכן
קורה שגשברה סומבין אותה בספסל או בארובות המטה
לא שתענה אלא שלא תוסיף. אין מעמצין את המת
בשבת ורא בחור עם יציאת הנפש. והמעמץ עם יציאת
הנפש תרי זה שופך דמים :

פרק

מעזנים : מפיו. מטיל גורל : קוביא. לי כרמזים שם נופל על
כל מיני שחוק : חלשים. גורלות : הקדשים. לחלקם בין ככהנים
המנוחה. של קדשים מאתמול : מחשיבין לקרב עולמו לסיף
כתחום לכהשך שם שיכס קרוב למקום חפלו : רפקח. לעיון
ולחקור : חליטין. כלי נגון שקולן מעורר כזכי : מעמצין. לשון
סחימכ כמו עולם ענינו : דמים. שמקרב מיתחו :

פרק כד מי שנה'שך לו בְּדֹרֶךְ נוֹחֵן בִּיסוֹ לִנְכָרִי וְאִם אֵין
 עִמּוֹ נִכְרִי מֵיָחוּ עַל הַחֲמוּר. הַגֵּיעַ לְחֲצוֹ הַחֲצוּנָה
 נוֹמֵר אֶת הַכֶּלִים בְּנִמְגִין בְּשֶׁבֶת. וְשֹׁאֵינָן נִמְגִין בְּשֶׁבֶת
 מִתִּיר אֶת הַחֲבָלִים וְהַשָּׂקִים נוֹפְלִים מֵאֲרִיָּהוּ : ג מִתִּירִין
 פָּקִיעֵי עֵמִיד דָּפְנֵי בַּהֲמָה וּמִפֶּסְפָּסִין אֶת הַכִּיפִין אֲבָל
 לֹא אֶת הַזֵּירִין. אֵין מְרַסְקִין לֹא אֶת הַשֹּׁחַת וְלֹא אֶת
 הַחֲרוּבִין דָּפְנֵי בַּהֲמָה בֵּין דָּקָה וּבֵין גָּסָה. רַבִּי יְהוּדָה
 מִתִּיר בְּחֲרוּבִין דָּקָה : אֵין אוֹבְסִין אֶת הַגָּמָל וְלֹא
 דוֹרְסִין אֲבָל מִלְּעֵשִׂין. וְאֵין מְמָרִים אֶת הָעֵגְלִים אֲבָל
 מִלְּעֵשִׂין. וּמִהֲלָקָטִין דְּתִרְגָּנוּלִים. נוֹחֲגִין מִים לְמוֹרְסָן אֲבָל
 לֹא גוֹבְלִין. וְאֵין נוֹחֲגִים מִים דָּפְנֵי דְבוֹרִים וְדָפְנֵי יוֹנִים
 שֶׁשֹּׁבָבָה. אֲבָל נוֹחֲגִין דָּפְנֵי אֲנוּוִין וְתִרְגָּנוּלִין וְדָפְנֵי יוֹנֵי
 הַדְּרִיסוֹת : ד מִחֲתָכִין אֶת הַיְדִיעִין דָּפְנֵי הַבַּהֲמָה וְאֶת
 הַנִּבְכָּה דָּפְנֵי בְּכָבִים. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אִם לֹא הִיָּתָה
 נִבְכָּה מֵעֶרֶב שֶׁבֶת אֲסוּרָה דְּפִי שֹׁאֵינָה מִן הַמוֹכֵן :
 ה מִפִּירִין נִדְרִים בְּשֶׁבֶת וּנְשֹׂאֵין לְנִדְרִים שֶׁהֵן דְּצוּרָה
 הַשֶּׁבֶת. פּוֹקְקִין אֶת הַמָּאוֹר וּמוֹדִדִין אֶת הַמַּטְלִית וְאֶת
 הַמִּקְנֵה וּמַעֲשֶׂה כִּימֵי אָבִיו שֶׁ רַבִּי צְדוֹק וּבִימֵי אָבִי
 שָׂאוֹד בֶּן בְּמִנִּית שֶׁפָּקְדוֹ אֶת הַמָּאוֹר בְּמַטְפֵּי וְקָשְׁרוֹ אֶת

המקידה

פרק כד פקיעי. קשין של שזלים : ומפספסין מפזרין : הכיפין
 ענפים לחיס של ארז : זירין. כס פקיעי עמיר חלא שיש
 לכס קשר אי יותר צאמלע : מרסקין. מחתכין : אובסין.
 מאכליון אחיו צעל כרחו : דורסין. דורס כמאכל לחיך גרונו :
 מלעישין. תוחז לו מאכל למקום שיכול להחזיר : ממרים. מפטמין :
 מהלקטין. תוחז לו מאכל במקום שאינו יכול להחזיר : גובלין.
 לשון : וחרנגולין. שזנחיס : הדריסיות. ע"ש כורזוס כמלך שכיכ
 מגזל מכס : ונשאלין. לחכס : פוקקין. סותמין : מטלית.

תא פרקי שבת
 דִּמְקִידָה בְּגִמִּי לִידַע אִם יֵשׁ בְּגִיט פּוֹתַח טַפַּח אִם
 לֹא. וּמִדְּבָרֵיכֶם לְמַדְנִי שְׁפוֹקִין וּמוֹדִין וְקוֹשְׁרִין
 בְּשֶׁפֶר :

חסיכת כגד : טפוח. פך של חרס : מקדה. כלי חרס :
 גיטת. מין חנית :

סדר סעודה שלישית

סעודת מנחה כנגד יעקב להנצל ממלחמת גוג ומגוג

יהא זהיר לקיים סעודה שלישית. נשים חייבות בסעודה שלישית
 לכל מילי שברא איש ואשה שוין. ועוד שגם הם היו בנס של המן
 ועל כולם נאמר אכלוהו היום. ויסדר י"ב לחם ואם אין לו, לפחור
 ד' לחם. וצריך לבציע על שתי ככרות גם בסעודה ג'. וטוב לאכול דג
 בסעודה זו יותר מבשר סעודות.

ואח"כ יאמר זה המאמר מהוהר המסוגל לנשמה חמדר מכבוד סעודה זו.
 תא חזי בכל שיתא יומי דשבתא כד מטא שעתא דצלותא דמנחה
 דינא חקופא שלטא וכד דינין מתערין, אבל ביומא דשבתא
 כד מטא עידן דצלותא דמנחה רעוא דרעיון אשתכח ועתיקא
 קדישא גליא רצין דיליה וכל דינין מתכפיין ואשתכח רעיתא וחדו
 בכלא ובהאי רצין אסתלק משה נביאה מהימנא קדישא מעלמא
 בגין למנדע דלא ברינא אסתלק וההיא שעתא ברצין דעתיקא
 קדישא נפיק נשמתיה ואחטמר ביה בגין כך ולא ידע איש
 את קבירתו כתיב, מה עתיקא קדישא שמירא מכל טמירין ולא
 ידעין עינין ותתאין אף הכא האי נשמתא דאחטמר בהאי רצין
 דאהגלייא בשעתא דצלותא דמנחה בשבתא כתיב ולא ידע איש
 את קבירתו, והוא טמיר מכל טמירין דעלמא ודינא לא שרטא
 ביה, וכאה' חולקיה דמשה, האנא בהאי יומא דאורייתא מתעטרא
 ביה מתעטרא בכלא בכל אינון פקודין בכל אינון גזרין ועונשין
 בשכעין אנפין דנהורא דנהרין מכל שטרא וסטרא, מאן חמי ענפין
 דנפקין מכל ענפא וענפא חמשה קיימין בגו אינא כלהו ענפי

בהו

נא

תב זוהר למעודה שרישית

בהו אחירין, מאן חסי אינון הרעין דמתפתחין בכל סטר וסטר
 כולהו מורהרין ונהרין בההוא נהורא דנפיק ולא פסיק, קל כרווא
 נפיק אתעררו קדישי עליונין אתעררו עמא קדישא דאתבחר לעילא
 ותתא אתעררו חרוותא לקדמות מאריכון אתעררו בחרותא שרימתא
 אורמנו בתלת חרוון דתלת אבהן אורמנו לקדמות מהימנותא
 דחרה דכל חרוותא, וכאה חולקיכון ישראל קדישין בעלמא
 דין ובעלמא דאתי, דא היא ירותא לכין סכל עמין עוברי עבודה
 זרה ועל דא כתיב כיני וכן בני ישראל אמר רבי יהודה הכי הוא
 וראי ועל דא כתיב זכור את יום השבת לקדשו, וכתיב
 קדושים תהיו כי קדוש אני ה' וכתיב וקראת לשבת עונג לקדוש
 ה' מכובד, תאנא כהאי יומא כל נשמתיהון דצדיקא מתערנין
 בהפניקי עתיקא קדישא סתימא דכל סתימין, ורוחא חרא
 מענוגא דההוא עתיקא מהפשטא בכלהי עלמין יסלקא
 ונחתא ומתפשטא לכלהו בני קדישי לכלהו נסורי אורייתא
 ונייחין בנניחא שלים ומתנשי מכלהו כל רוגיון כל דינין וכל
 פולחנין קשין. דהא הוא דכתיב ביום הניח ה' יך מעצבך
 ומרגנך ומן העבודה הקשה בגין כך שקיל שבתא לקבל אורייתא
 וכל דנסיר שבתא כאלו נסיר אורייתא כולה, וכתיב אשרי אנוש
 יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה שומר שבת מחללו ושימר ירו
 מעשות כל רע, אשתמע דמאן דנסיר שבת כמאן דנסיר אורייתא
 כולה, ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

אֲתִקְנוּ סְעֻדָּתָא דְּמַהֲיֻמְנוּתָא שְׁלִימָתָא חֲרוּתָא דְּמִלְכָּא
 קַדִּישָׁא : אֲתִקְנוּ סְעֻדָּתָא דְּמִלְכָּא דָּא תִּיא
 סְעֻדָּתָא דְּזַעִיר אֲנִיּוֹן וְעִתִּיקָא קַדִּישָׁא וְחֻקֵּי תַפְלִיחִין
 קַדִּישִׁין אֲהִין לְסַעֲדָא בְּתַרְיָה :

סימו יצחק לוריא

בְּנֵי הַיִּבְלָא. דְּכִסְפִּין. דְּמַחֲזִי זִיו. זַעִיר אֲנִיּוֹן.
 י הוֹן הָפָא. בְּהַאי תַּפְּא. דְּבִיָּה מִלְכָּא. בְּנִיּוּפִין :
 צבוי

צ' בו לַחֲדָא. בְּהָאֵי וְעָדָא. בְּנֻ עִירִין. וְכָר גְּרָפִין :
 ח' דו הַשְׁתָּא. בְּהָאֵי שְׁעָתָא. דְּבִיהַ רַעְוָא. וְגִית וְעָפִין :
 ק' ריבו לִי. חֲזֹו חֲמִי. דְּגִית דִּינִין. דְּתַקְפִּין :
 ל' בר גַּמְדִּין. וְלֹא עָאֲלִין. הֲנִי פְלָבִין. דְּחַצִּיפִין :
 ו' הָא אֲזִמִּין. עֲתִיק יוֹמִין. בְּמִצְחִיהָ עָדִי. יְהוֹן חֲלָפִין :
 ז' עו דִּילִיד. דְּנָגִי לִיה. לְבַשְׁתָּא. בְּכָר חֲלִיפִין :
 ח' שְׁנֵי לֹון. בְּנוֹקְבִיהוֹן. וַיִּסְמְרוֹן. בְּנֻ בָפִין :
 ט' הִי הַשְׁתָּא. בְּמִנְחָתָא. בְּחֲרוּתָא. דְּזַעִיר אֲנָפִין :

וקודם שמתחיל לאכול יאמר :

לשם יחיד קודשא בריך הוא ושכינתיה (יאהדיניה) ברהיזו ורחימו
 (יאההויה) ורחימו ורהילו (יאההויה) ליחרא שם ייה ביה
 ביחידא שלים בשם כל ישראל הנה אנכי בא לקיים מצות
 סעודה שלישית של שבת יהיא כנגד יעקב אב שר שבעים נפש
 ובוכיתו ניצול ממִּחַסַּת גִּיג ומניג, ויקיים בנו מקרא שכתוב
 והאכלתיך נחלת יעקב אביך נחלה בני מצרים, וככן בכח סגולת
 שיש סעידות אלו יתיקן פגמינו בסעידות הרשות ומאכלות אסורות
 ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
 ומעשה ידינו כוננהו :

אין צריך לִקְדֹשׁ בסעודה שלישית כי אם באמצע הסעודה. אחר אכילת

פרוסת המוציא ישתה כוס אחד של יין ויאמר קודם :

מִזְמוֹר לְדָוִד יְחִיאֵהוּ יִאֲהֲדִינִי לְעֵי לֹא אֶחָסֵר :
 בְּנִאוֹת דָּשָׁא יִרְבִּיצֵנִי עַל מֵי מִנְחֹות
 יִנְהַלֵּנִי : נַפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי צִדְקָה לְמַעַן
 שְׁמוֹ : גַּם כִּי אֶלֶף בָּגִיא צִלְמֹות לֹא אִירָא רַע
 כִּי אַתָּה עֲמַדִי שְׂבָבִי וּמִשְׁעָנִיךָ הִמָּה יִנְחֵמֵנִי :
 תַּעֲלֶה לִפְנֵי שְׁלֹחַן נֶגֶד צִדְקִי דַּשְׁנָתָה בְּשֵׁמֶן לֹאֲשִׁי
 בֹוסִי רָגְוִה : אֵל טוֹב וְחָסֵד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיִּי
 וּשְׁבַתִּי בְּבֵית יְחִיאֵהוּ יִאֲהֲדִינִי לְאֶרֶץ יְמִים :

ויאמר

סדר סעודה שלישית

תר

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכָלְהוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבָּת הַיּוֹם לַיהוָה
יֵאָהֲדוּנָהי הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֻהוּ בַשָּׂדֶה : רְאוּ
כִּי יִהְיֶה לַיהוָה יֵאָהֲדוּנָהי נָתַן לָכֶם הַשַּׁבָּת עַל בֶּן הוּא
נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לֶחֶם יוֹמִים שָׁבוּ אִישׁ
תַּחְתּוֹ אֶל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי :
וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי : עַר בֶּן בְּרֹךְ
יִהְיֶה לַיהוָה יֵאָהֲדוּנָהי אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיִּבְרָשׁוּהוּ :

ימזוג את היין סברי מרגן. שלשה פעמים

כָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן :

וכל הפרטים אחרים שבארנו בב' סעודות הראשונות תעשה אותם
גיכ בסעודה זו וגם יהיה לסניך ב' אגודות החדש וחברך ותריח בהם
בתוך הסעודה.

וישלים סעודתו כיד ה' הסוכה עליו. ויסול ידיו במים אחרונים ויאמר :
יְדֵי אֶסְתִּי אֲנִי. גִּבְי תר מָנָא. קְסָמְרָא חוֹרִינָא. דְּלִית
כָּה מִמְּשָׂא :

אֲזַמֵּן בְּתִלְתָּא. בְּכַפָּא דְּבִרְכָתָא. לְעֵצָת עֲרֵתָא.
עֲתִיקָא בְּדִישָׂא :

ואחר כן יאמר ברכת רמזון תמצא לעיל דף שיב ושיג.

ואחר ברכת המזון יאמר :

אֲשִׁרִּימוּ סַעֲדָתָא דָּא דְּמִהֲמִנִּיתָא שְׁלִימָתָא דְּזִרְעָא
בְּדִישָׂא דִּישָׁרְאֵל :

אסיר לאכול ולשתות משתחשך עד שיבריל ואם נמשך סעודתו מותר :

נוהגין לומר פרקי אבות אחד בכל שבת שבין פסח לעצרת קודם
מנחה ואומרים לפניו כל ישראל ואחריו משנת רבי חנניא בן עקשיא.

מסכת אבות

כר ישראל יש להם חלק לעוזקם תבא. שנאמר
ועמד כלם צדיקים. לעוזקם יירשו ארץ.
נצר מטעי מעשה ידי להתפאר :

פרק ראשון

משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע
לזקנים וזקנים לנביאים ונביאים למסוריה
לאנשי כנסת הגדולה. הם אמרו שלשה דברים
היו מתוונים בדין והעמידו תלמידים הרבה ועשו
סגל בתורה : שמעון הצדיק היה משויירי כנסת
הגדולה. הוא היה אומר על שלשה דברים
העוזקם עומד על התורה ועל העבודה ועל
גמילות חסדים : (אנטיגנוס איש סוכו קבל
משמעון הצדיק. הוא היה אומר אר תהיו
בעבדים תמשמשין את הרב על מנת לקבל
פנים אלא הווי בעבדים המשמשין את הרב
שלא על מנת לקבל פנים ויהי מורה שמים
עליכם) יוסי בן יועזר איש צרדה ויוסי בן
יוחנן איש ירושלים קבלו מהם. יוסי בן יועזר
איש צרדה אומר יהי ביתך בית ועד לחכמים
ויהי מראבך בעפר בגדיהם ויהי שותה בצמא
את דבריהם : יוסי בן יוחנן איש ירושלים
אומר יהי ביתך פתוח לרדפה ויהיו עניים

בְּנֵי בֵיתֶךָ וְאֵל תִּרְבֶּה שִׁיחָה עִם הָאִשָּׁה בְּאִשְׁתּוֹ
 אָמְרוּ קֵל וְחֹמֶר בְּאִשָּׁת חֲבֵרוֹ. מִבֶּאֱמָן אָמְרוּ
 חֲכָמִים כָּל הַמִּרְבֶּה שִׁיחָה עִם הָאִשָּׁה גֹרֵם רָעָה
 לַעֲצֻמוֹ וּבֹטֵל מִדְּבַרֵי תוֹרָה וְסוּפוֹ יוֹרֵשׁ גִּיהֶנֶם:
 יְהוֹשֻׁעַ בֶּן פְּרִיחָיָה וְנִפְתָּאי הָאֲרֵבֶלִי קִבְּלוּ מֵהֶם.
 יְהוֹשֻׁעַ בֶּן פְּרִיחָיָה אָמַר עֲשֵׂה לָּךְ כֵּךְ וְקִנְיָה
 לָּךְ חֵבֶר וְהָיוּ דָן אֶת כָּל הָאָדָם לְכַף זְכוּת:
 נִפְתָּאי הָאֲרֵבֶלִי אָמַר הִרְחֵק מִשְׁכָּן רָע וְאֵל
 תִּתְחַבֵּר לְרָשָׁע וְאֵל תִּרְצֵאשׁ מִן הַפּוֹרְעָנִית:
 יְהוּדָה בֶּן טַבָּאי וְשִׁמְעוֹן בֶּן שָׁטֹחַ קִבְּלוּ מֵהֶם.
 יְהוּדָה בֶּן טַבָּאי אָמַר אֵל תַּעֲשֵׂשׁ עֲצֻמָּךְ בְּעוֹרְכֵי
 הַדִּינִין וּבְשִׁירֵיךְ בְּעַלֵּי הַדִּין עוֹמְדִים לְפָנֶיךָ
 יִהְיוּ בְּעִינֶיךָ בְּרָשָׁעִים וּבְשֹׁנְפֻטִּים מִלִּפְנֵיךָ יִהְיוּ
 בְּעִינֶיךָ כּוֹזְבִּין בְּשִׁקְבָּלוֹ עֲלֵיהֶם אֶת הַדִּין: שִׁמְעוֹן
 בֶּן שָׁטֹחַ אָמַר הָיוּ מִרְבֶּה לַחֲזוֹר אֶת הַעֲדִים
 וְהָיוּ זָהִיר בְּדַבָּרֶיךָ שֶׁמָּא מִתּוֹכָם יִלְמְדוּ לְשֹׁקֵר:
 שְׁמַעְיָה וְאַבְטָלְיוֹן קִבְּלוּ מֵהֶם. שְׁמַעְיָה אָמַר
 אֲהֵב אֶת הַמִּלְאָכָה וּשְׁנֵא אֶת הַרְבֵּנוֹת וְאֵל
 תִּתְבַּדֵּעַ לְרֵשׁוֹת: אַבְטָלְיוֹן אָמַר חֲכָמִים הִזְהִירוּ
 בְּדַבָּרֶיכֶם שֶׁמָּא תַּחֲזִיבוּ חוֹבֵת גְּלוּת וְתִתְגַּדּוּ
 לְמַקְוֵם מֵיִם חֲרָעִים וְיִשְׁתִּי הַמִּלְמִידִים הַבָּאִים
 אַחֲרֵיכֶם וְיִמִּיתוּ וְיִגְמָצֵא שֵׁם שָׁמַיִם מִתְחַלֵּל:
 הִלֵּל וְשִׁמְאִי קִבְּלוּ מֵהֶם. הִלֵּל אָמַר הָיוּ מִתְלַמְּדֵי
 שֶׁל אֶחָד אֵיחָב שְׂדֵרוֹם וְרוּחֵי שְׁלוֹם אֵיחָב אֶת
 הַבְּרִיּוֹת וּמִתְקַרְבִּין לַתּוֹרָה: רַחֵם הָיָה אָמַר נִגִּיד
 שְׁמָא אֲבִד שְׁמָה וְדָלָה מוֹסִיף יָסָף וְדָלָה יִלְיָף

קטלתי חייב ודאשתמש בהגא חקד : הוא ה'יה
 אומר אם אין אני די מי לי וכשאני לעצמי
 מה אני ואם לא עבשין אימתי : עמאי אומר
 עשה תורתך קבע אמור מעט ועשה הרבה
 וזהו מקביל את כל האדם בסגר פנים יפות :
 רבן גמליאל ה'יה אומר עשה דף רב והסתלק
 מן הספק ואם תרבה לעשר אמדות : שמעון
 בנו אומר כל ימי גבולתי בין החכמים ולא
 מצאתי לנוף טוב משתיקה. ולא המדרש עיקר
 אלא המעשה וכל המרבה דברים מביא חטא :
 רבן שמעון בנו גמליאל אומר על שלשה דברים
 העולם בנים על האמת ועל חסד ועל השלום
 שנאמר אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם :

רבי חנניא בנו עקשניא אומר רצה הקדוש ברוך הוא
 לזפות את ישראל לפיכך תרבה להם תורה
 ומצות. שנאמר יהוה יאחזקני חפץ למען צדקו
 יגדיר תורה נאדיר :

פרק שני

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ועמך כלם צדיקים
 לעולם יירשו ארץ. נצר מעשי מעשה ידי להתפאר :

רבי אומר איזו היא הרה ישרה שיכור לו האדם כל
 שהיא תפארת לעשה ותפארת לו מן האדם.
 וזהו י' זהיר במצוה קנה כבתמורה שאין אתה יורע
 מתן שכרן שג מצות וזהו מחשב הפסד מצוה בנגד
 שכרה ושכר עבירה בנגד הפסדה. הסתפק בשלשה

דברים ואין אהבה בא לידי עבירה דע מה למעלה
 ממך. עין רואה ואזן שומעת וכל מעשיך בספר
 נכתבים : רבן גמליאל בנו של רבי יהודה הנשיא
 אומר יפה תלמוד תורה עם הדין ארץ שיגיעת שניהם
 משפחת עון וכל תורה שאין עמה מצאבה סופה
 במדה וגוררת עון וכל העוסקים עם הצבור יהיו עוסקים
 עמהם לשם שמים שזכות אבותם מסעדתם וצורקתם
 עומדת לעד ואתם מעלה אני עליכם שכר הרבה
 בארץ עשיתם : הווי זהירין ברשות שאין מקרבין לו
 לאדם אלא לצורך עצמן גראין באותבין בשעת
 הנאתו ואין עומדין לו לאדם בשעת דחקו : הוא
 היה אומר עשה רצונו פרצונה כדי שיעשה רצונה
 פרצונו בטר רצונה מפני רצונו כדי שיבטר רצון אחרים
 מפני רצונה : הלל אומר אל תפרוש מן הצבור ואר
 תאמין בעצמך עד יום מותך ואר תדין את חברך
 עד שתגיע למקומו ואר תאמר דבר שאי אפשר לשמוע
 שסופו להשמע ואר תאמר להשאפנה אשנה שמה לא
 תפנה : הוא היה אומר אין בור ירא חטא ולא עם
 הארץ חסיד ולא הביטן למד ולא הקפדן סלמד ולא
 כל המרבה בחסודה מחכים ובמקום שאין אנשים השתדל
 להיות איש : אף הוא ראה גלגלת אחרי שצפה על פני
 הפנים אמר זה על האמת אטמיה וסוף מטיפיה יטופין
 הוא היה אומר מרבה כשר מרבה רמה מרבה נכסים
 מרבה דאגה מרבה נשים מרבה כספים מרבה שפחות
 מרבה זמנה מרבה עבדים מרבה גזל מרבה תורה מרבה
 חיים מרבה ישיבה מרבה חכמה מרבה עצה מרבה

תבונה. מרבה צדקה מרבה שלום. קנה עם מוב קנה
 לעצמו קנה לו דברי תורה קנה לו תני העולם הבא :
 בן יוחנן בן זבאי קבל מהלל ומשמאי. הוא היה אומר
 אם למדת תורה הרבה אל תחזיק טובה לעצמך כי
 רבה נוצרת : חמשה תמידים היו לו רבן יוחנן בן
 זבאי ואיו היו רבי אליעזר בן הורקנוס ורבי יהושע בן
 חנניה ורבי יוסי הכהן ורבי שמעון בן נתנאל ורבי
 אלעזר בן ערך. הוא היה מונה שבחם רבי אליעזר בן
 הורקנוס בור כוד שאינו כאבר מפה. רבי יהושע בן
 חנניה אשרי יודעתו רבי יוסי הכהן חסיד. רבי שמעון בן
 נתנאל ירא תמא ורבי אלעזר בן ערך פסעין סתהגרה.
 הוא היה אומר אם יהיו פך חכמי ישראל בבה מאזנים
 ואליעזר בן הורקנוס בבה שניה. מכריע הוא את פנים אבא
 שאול אומר משאו. אם יהיו פך חכמי ישראל בבה
 מאזנים ורבי אליעזר בן הורקנוס אף גמיה ואליעזר בן
 ערך בבה שניה מכריע הוא את פנים : אמר להם צאו
 וראו איזו היא דרך טובה שידבק בה האדם. רבי
 אליעזר אומר עין טובה. רבי יהושע אומר חבר טוב.
 רבי יוסי אומר שכן טוב. רבי שמעון אומר הוואה את
 הנזיר רבי אלעזר אומר גב טוב. אמר להם רואה
 אני את דברי אלעזר בן ערך מדבריכם שפגל רביו
 דבריכם : אמר להם צאו וראו איזו היא דרך רעה
 שיתרהק כמנה האדם. רבי אליעזר אומר עין רעה. רבי
 יהושע אומר חבר רע. רבי יוסי אומר שכן רע. רבי שמעון
 אומר חנה ואינו משגם אחד הנה מן האדם פדוה
 מן המקום שנאמר וזה רשע ולא ישגם וצדיק חונן

וְנוֹתַן. רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר זֶב רָע. אָמַר קָהָם 'רוֹאֶה אֲנִי
 אֶת דְּבָרֵי רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲרָף מְדַבְּרֵיכֶם. שֶׁכָּכֵל דְּבָרָיו
 דְּבָרֵיכֶם: הֵם אָמְרוּ שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים. רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר
 יְהִי כְבוֹד חֲבֵרְךָ חָבִיב עֲלֶיךָ בְּשֹׁשֶׁף. וְאַל תְּהִי נֹחַ
 דְּכַעֲס. וְשׁוּב יוֹם אֶחָד קָפְנִי מִיתְּתֶךָ. וְהָיוּ מִתְחַמֵּם בְּגִנֵּי
 אוֹרֶן שֶׁל חֲכָמִים וְהָיוּ זְהִיר בְּגִנְחֻתָן שְׁלֹא חֲכָנָה. שֶׁנִּשְׁכָּתְנוּ
 גְּשִׁיכָת שׁוּעָל. וְעֻקִּיצָתוֹ עֻקִּיצַת עֶקְרֵב. וְחִישָׁתוֹ חִישַׁת
 שָׂרָף. וְכֵן דְּבָרֵיהֶם בְּגִנְחֵי אֵשׁ: רַבִּי יְרוּשָׁע אוֹמֵר עֵין
 הָרַע וְיֵצֵר הָרַע וְשֹׁנְאֵת הַבְּרִיּוֹת מוֹצִיאִין אֶת הָאָדָם מִן
 הָעוֹלָם: רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר יְהִי מָמוֹן חֲבֵרְךָ חָבִיב עֲלֶיךָ
 בְּשֹׁשֶׁף. וְהִתְקַן עֲצָמְךָ לְמֹדֵר תּוֹרָה שְׂאִינָה יִרְשָׁה קָדֹ.
 וְכֵן מַעֲשֶׂיךָ יְהִיוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם: רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר הָיוּ
 זְהִיר בְּמִרְיָאת שִׁמְעָה וּבְחִפְּקָה. וּבִשְׂאֵתָה מִתְפַּלֵּל אֵל
 תַּעֲשֶׂה תְפִלָּתְךָ קֹבֵעַ. אָכֵּן רַחֲמִים וְתַחֲנוּגִים לִפְנֵי הַמָּקוֹם
 שֶׁנֶּאֱמַר כִּי אֵתָּה אֵל חַנוּן וְרַחוּם אֶרְךָ אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְנָתַם
 עַל הָרָעָה. וְאֵל תְּהִי רָשָׁע בְּפָנֶי עֲצָמְךָ: רַבִּי אֶלְעָזָר
 אוֹמֵר הָיוּ שְׁקִיר לְמֹדֵר תּוֹרָה וְרַע מִה שֶׁתִּשָּׁב לְאִפְקוּרוֹם
 וְרַע לִפְנֵי מִי אֵתָּה עָמֵל וְגִאָּמָן הוּא בַּעַל מְדַאכְתָּה שִׁישְׁגָם
 קֹדֶשְׁךָ שֶׁכָּר פְּעוּקָתְךָ: רַבִּי מֵרְפוֹן אוֹמֵר הַיּוֹם קָצֵר וְהַמָּזְלָאכָה
 מְרַבָּה וְהַפְּעוּעִים עֲצִלִּים וְהַשָּׂכָר הַרְבֵּה וּבַעַל הַבֵּית דּוֹחֵק:
 הוּא הִיָּה אוֹמֵר לֹא עֲלֶיךָ הַמָּזְלָאכָה לְגִמּוֹר וְלֹא אֵתָּה בֶן
 חוּרִין דְּהַפְּטִי מִמָּנָר. אִם לְמִדַּת תּוֹרָה הַרְבֵּה נִוְתָּנוּ קֹדֶשְׁךָ
 שָׂכָר הַרְבֵּה. וְגִאָּמָן הוּא בַּעַל מְדַאכְתָּה שִׁישְׁגָם קֹדֶשְׁךָ שֶׁכָּר
 פְּעוּקָתְךָ וְרַע שְׂמִתָּן שֶׁכָּרָן שֶׁכָּר צַדִּיקִים לְעִתִּיר לָבֵא:

רבי חנניא בן עקשיא אומר רצה הקב"ה לזכות את ישראל למיכך הרבה
 להם תורה ומצוות שנאמר יי חסץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להחמיר :

עבדיא בן מהללאל אומר הסתגר בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עבירה. דע מאין באת וקאן אתה הולך. ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון. מאין באת מטפה סרוחה. וקאן אתה הולך למקום עפר רמה ותולעה. ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון לפני מלך המלכים הקדוש ברוך הוא : רבי חנינא סגן הכהנים אומר הני מתפללי בשלומה של מלכות. שארמלא מראה איש את רעהו חיים בלעו : רבי חנינא בן תבדיון אומר שנים שיושבין ואין ביניהם דברי תורה. הרי זה מושב לצים. שנאמר ובמושב לצים לא ישב. אבל שנים שיושבין ויש ביניהם דברי תורה. שכינה שרויה ביניהם. שנאמר אז נדברו יראי יהוה יאהדוניה איש אל רעהו ויבן שב יהוה יאהדוניה ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה יאהדוניה וירחושי שמו. אין לי אלא שנים. ומנן שאפילו אחד שיושב ועוסק בתורה שהקדוש ברוך הוא קובע לו שכר. שנאמר ישב בדרך וירום כי גמר עקריו : רבי שמעון אומר שלשה שאכלו על שלחן אחד ולא אמרו עליו דברי תורה. כאלו אכלו מזבחי מתים. שנאמר כי כל שלחנות מלאו קיא צואה בלי מקום. אבל שלשה שאכלו

על שֶׁדָּחַן אֶחָד. וְאָמְרוּ עָלָיו דְּבָרֵי תוֹרָה. בָּאֵלֹו
אָכְלוּ מִשֶּׁדָּחַנוּ שֶׁל מָקוֹם. שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּדְבֹּר אֵלַי
זֶה הַשֶּׁדָּחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה יֵאָדוֹנָהי : רַבִּי
חֲנִינָא בֶן חֲכִינָאֵי אָמַר. הִנְעוּר בְּלִילָה וְהִמְתַּלַּךְ
בְּדֶרֶךְ יְחִידִי. וְהִמְפִּנָה לְבֹו לְבִטְלָה הָרִי זֶה מִתְחַיֵּב
בְּנִפְשׁוֹ : רַבִּי נַחוּמָא בֶן הַקָּנָה אָמַר. כָּר הַמִּקְבֵּל
עָלָיו עוֹל תוֹרָה מַעֲבִירִין מִמֶּנּוּ עוֹל מִלְכוּת
וְעוֹל דֶּרֶךְ אֶרֶץ. (שֶׁנֶּאֱמַר חֲרוֹת עַל הַלְחוֹת אֵל תִּקְרִי
חֲרוֹת אֶלָּא חֲרוֹת) וְכָל הַפּוֹרֵק מִמֶּנּוּ עוֹל תוֹרָה.
נֹוֹתֵנִין עָלָיו עוֹל מִלְכוּת וְעוֹל דֶּרֶךְ אֶרֶץ : רַבִּי
חֲלָפְתָא אִישׁ כֶּפֶר חֲנִינָא אָמַר. עֲשֶׂהְךָ
שִׁישִׁי שְׂבִין וְעוֹסְקִין בַּתוֹרָה שְׂכִינָה שְׂרוּיָה בִּיגִיחָם.
שֶׁנֶּאֱמַר אֱלֹהִים נֹצֵב בַּעֲדַת אֶרֶץ. וּמִנֵּי אֶפִּילוּ
חֲמִשָּׁה. שֶׁנֶּאֱמַר וְאִנְדָּתוֹ עַד אֶרֶץ יִסְדָּה. וּמִנֵּי
אֶפִּילוּ שְׁלֹשָׁה שֶׁנֶּאֱמַר בִּקְרַב אֱלֹהִים יִשְׁפּוֹט.
וּמִנֵּי אֶפִּילוּ שְׁנַיִם שֶׁנֶּאֱמַר אֲזִי נִדְּבָרוּ יִרְאִי
יְהוָה יֵאָדוֹנָהי אִישׁ אֵל רַעְהוּ וַיִּקְלָשׁ יְהוָה
יֵאָדוֹנָהי וַיִּשְׁמַע. וּמִנֵּי שֶׁאֶפִּילוּ אֶחָד. שֶׁנֶּאֱמַר בְּכָל
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲנֹכִיר אֶת שְׁמִי אָבוֹא אֵלָיְךָ
וּבִבְכִיתִי : רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יְהוּדָה אִישׁ בְּרִיתוֹתָא אָמַר
תָּן לוֹ מִשְׁלוֹ שְׂאֵתָה וְשִׁלֵּךְ שְׁלוֹ וְכֵן בְּדוֹר הוּא
אָמַר כִּי מִמֶּה רֹכֵל וּמִיָּדָה נִתְּנוּ לָךְ : רַבִּי
שִׁמְעוֹן אָמַר רִמְתִּילָךְ בְּדֶרֶךְ וְשִׁנְיָה וּמִפְסִיק
מִמִּשְׁנָתוֹ וְאָמַר מַה נָּאֵה אֵיכָן זֶה. מַה נָּאֵה גִיר
זֶה מַעֲלָה עָלָיו הַתְּחִיב בָּאֵלֹו מִתְחַיֵּב בְּנִפְשׁוֹ :
רַבִּי דוֹסֶתָאֵי בֶר יֵצְאֵי מִשּׁוֹם רַבִּי מֵאִיר אָמַר

כָּל הַשּׁוֹכֵחַ דָּבָר אֶחָד מִמִּשְׁנֵתוֹ מַעֲלֶה עָלָיו
הַפֶּתוּב בְּאֵלּוֹ מִתְחַיֵּב בְּנִפְשׁוֹ. שֶׁנֶּאֱמַר רַק הַשְּׁמֹר
לָךְ וְשֹׁמֵר נִפְשֶׁךָ מָאֹד. כֵּן תִּשְׁבַּח אֶת הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ. יָכוֹל אֲפִילוֹ תִּקְבֶּה עָלָיו
מִשְׁנֵתוֹ. תִּלְמִיד לֹאִמֵּר וְכֵן יִסְרֶה מְלַבֵּב כָּל יָמֵי
חַיָּה. הָאֵל אֵינוֹ מִתְחַיֵּב בְּנִפְשׁוֹ עַד שְׁיָשֹׁב וְיִסְרֶם
מִלְּבוֹ : רַבִּי חֲנִינָא בֶּן דּוֹסָא אָמַר. כָּל שְׂרִירָתָה
חֲטָאוֹ קוֹדֶמֶת לְחֻבָּתוֹ. חֻבָּתוֹ מִתְקַיֶּמֶת. וְכָל
שְׁחֻבָּתוֹ קוֹדֶמֶת לִירֵאתָ חֲטָאוֹ. אֵין חֻבָּתוֹ
מִתְקַיֶּמֶת. הוּא הָיָה אֹמֵר כָּל שְׁרוּתֵי הַבְּרִיּוֹת
נוֹחָה הַיָּמִנִי. רוּחַ הַמָּקוֹם נוֹחָה הַיָּמִנִי. וְכָל שְׂאִין
רוּחַ הַבְּרִיּוֹת נוֹחָה הַיָּמִנִי. אֵין רוּחַ הַמָּקוֹם נוֹחָה
הַיָּמִנִי. רַבִּי דוֹסָא בֶּן הֶרְבֵּינִים אֹמֵר שִׁנְיָה שֶׁל
שְׁחִירִית. וְנוֹן שֶׁל צִהָרִים. וְשִׁיחַת הַיָּדִים וְשִׁיבַת
כְּתִי כְּנִסְיוֹת שֶׁל עַמִּי הָאֶרֶץ. מוֹצִיאִין אֶת הָאָדָם
מִן הָעוֹלָם : רַבִּי אֶלְעָזָר הַמּוֹדְעִי אֹמֵר תִּמְחִלֵּךְ
אֶת הַקֹּדְשִׁים וְהַמְּבֹרָה אֶת הַמּוֹעֲדוֹת וְהַמְּלָכִין פָּנִי
חֲבִירוֹ בְּרַבִּים. וְהַמֶּפֶר בְּרִיתוֹ שֶׁל אֲבָרְהָם אֲבִינוֹ
וְהַמְּגִלָּה פָּנִים בַּתּוֹרָה שֶׁלֹּא כַּהֲלָכָה אֶף עַל פִּי
שֵׁשׁ בָּיְדוּ תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. אֵין לוֹ חֵלֶק
לְעוֹלָם הַבָּא : רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אֹמֵר הָיוּ קָר לְרֹאשׁ
וְנוֹחַ לַתְּשׁוּבָה וְהָיוּ מְקַבֵּל אֶת כָּל הָאָדָם
בְּשִׂמְחָה : רַבִּי עֲקִיבָא אֹמֵר שְׁחוֹק וְקִלּוֹת רֹאשׁ
מְרַגְּלִין אֶת הָאָדָם לַעֲרֹחַ. מְסִירַת סֵג לַתּוֹרָה.
מַעֲשֵׂיוֹת סֵג לַעֲשֵׂה. וְדָרִים סֵג לְפָרִישִׁית. סֵג
לְחֻבָּתָה שְׂתִיגָה : הוּא הָיָה אֹמֵר חֲבִיב אָדָם

שֶׁנִּכְרָא בְּצִלָּם. חֶכְהָ יִתְרָה נֹדַעַת לֹו שֶׁנִּכְרָא
בְּצִלָּם שֶׁנֶּאֱמַר כִּי בְּצִלָּם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם.
חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּכְרָאוּ בָּנִים לַמָּקוֹם. חֶכְהָ יִתְרָה
נֹדַעַת לָהֶם שֶׁנִּכְרָאוּ בָּנִים לַמָּקוֹם שֶׁנֶּאֱמַר בָּנִים
אַתֶּם לַיְי אֱלֹהֵיכֶם. חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּתֵּן לָהֶם כְּלִי
חֲמֻדָּה. חֶכְהָ יִתְרָה נֹדַעַת לָהֶם שֶׁנִּתֵּן לָהֶם כְּלִי
חֲמֻדָּה (שֶׁבֹו נִכְרָא הָעוֹלָם) שֶׁנֶּאֱמַר כִּי גִלְחָה טוֹב
נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרַתִי אֵל תַּעֲזוּבוּ : הַפֶּל צָפוּי וְהַרְשוּת
נִתּוּנָה. וּבְטוֹב הָעוֹלָם גְּדוּן. וְהַפֶּל לְפִי רוֹב הַמַּעֲשֶׂה :
הוּא הָיָה אוֹמֵר הַפֶּל נָתַן בְּעַרְבוֹן וּמִצוּדָה פְּרוּסָה
עַל כָּל חַמִּיּוֹם. הֶחָנוּת פְּתוּחָה וְהַחֲנֻנִי מִקּוֹף
וְהַפְּנִיָּה פְּתוּחָה וְהַיָּד בּוֹרְתָת וְכָל הַרוֹצֵה לָלוּת
יָבֹא וְיִלְנֶה וְיִנְבְּאִים מִחֲזִירִין תְּדִיר בְּכָד יוֹם.
וְנִפְרָעִין מִן הָאָדָם מִדַּעַתוֹ וְשֶׁאֵל מִדַּעַתוֹ וַיֵּשׁ לָהֶם
עַל מַה שֶׁיִּסְמְכוּ וְיִמְדִין דִּין אֱמֶת וְהַפֶּל מִתְקַן
לְסַעֲיָדָה : רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה אוֹמֵר אִם אֵין
תּוֹרָה אֵין דִּבְרֵי אֶרֶן אִם אֵין דִּבְרֵי אֶרֶן אֵין תּוֹרָה
אִם אֵין חֲכָמָה אֵין יִרְאָה אִם אֵין יִרְאָה אֵין
חֲכָמָה. אִם אֵין דַּעַת אֵין בִּינָה אִם אֵין בִּינָה
אֵין דַּעַת אִם אֵין קָמַח אֵין תּוֹרָה אִם אֵין תּוֹרָה
אֵין קָמַח : הוּא הָיָה אוֹמֵר כָּל שֶׁחֲכָמָתוֹ מְרַבָּה
מִמַּעֲשָׂיו לְמָה הוּא דוֹמָה לֵאמֹוֹ שֶׁעֲנָפָיו מְרַבִּין
וְשֶׁרָשָׁיו מוֹעֲטִין וְהָרוּת בָּאָה וְעוֹקְרָתוֹ וְהוֹפְכָתוֹ עַל
פָּנָיו שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה כְּעֶרְעֵר בְּעֶרְבָה וְלֹא יִרְאָה כִּי
יָבֹא טוֹב וְשָׁבוּ חֲתָרִים בַּמִּדְבָּר אֶרֶן מִלְחָה וְלֹא
תִשָּׁב. אֶבְרָה כָּל שֶׁמַּעֲשָׂיו מְרַבִּין מִחֲכָמָתוֹ לְמָה

הוא דומה לאילו שֶׁעָנְפוּ מוֹעֲטִין וְשָׂרָשִׁי מְרִבִּין
 שֶׁאֵפִירוּ כָּל הָרוּחוֹת שֶׁבְּעוֹלָם בָּאוֹת וְנוֹשְׁבוֹת בּוֹ
 אֵין מְוִיזוֹ אוֹתוֹ מִמָּקוֹמוֹ. שֶׁנֶּאֱמַר וְהָיָה כֵּעֵין
 שְׂתוּל עַל מַיִם וְעַד יוּבֵל יִשְׁלַח שָׂרָשָׁיו וְלֹא יִרְאֶה
 כִּי יָבֹא חוֹם וְהָיָה עָלָהּ רֶעֶנָן וּבִשְׁנֵת בִּצְתָה לֹא
 יִדָּאָג וְלֹא יִמָּשׁ מַעֲשׂוֹת פָּרִי : רַבִּי אֱלֶעָזָר בֶּן
 חֲסִמָּא אָמַר קִנְיִן וּפְתִיחֵי נִדָּה הֵן הֵן גּוֹפֵי הַלְכוּת.
 תְּקוּפוֹת וּגְמִטְרָאוֹת פְּרָפְרָאוֹת לַחֲכָמָה :

רבי חנניא בן עקשיא אומר רצח הקב"ה הוא לזכות את ישראל לפיכך
 הרבה להם תורה ומצות שנאמר יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר :

פרק רביעי

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא. שנאמר ועמך כלם צדיקים
 לעולם יירשו ארץ. נצר מסעי מעשה ידי להתפאר :
 בֶּן זֹמָא אָמַר אֵיזְהוּ חָכָם הַדּוֹמֵד מִכָּל אָדָם. שֶׁנֶּאֱמַר
 מִכָּל מַלְמְדֵי הַשִּׁפְכָתִי (כִּי עֲדוּתֶיךָ שִׁתְחָה כִּי) : אֵיזְהוּ
 גִּבּוֹר הַכּוֹבֵשׁ אֶת יָצְרוֹ שֶׁנֶּאֱמַר טוֹב אֶרֶךְ אַפַּיִם מִגִּבּוֹר
 וּמוֹשֵׁל בְּרוּחוֹ מִגִּבּוֹר עִיר : אֵיזְהוּ עָשִׂיר הַשִּׁמְחַת בְּחֻדְקוֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר יִגִּיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכַל אֲשֶׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ אֲשֶׁרֶיךָ
 בְּעוֹלָם הַיָּדָה וְטוֹב לָךְ רְעוּלָם הַבָּא. אֵיזְהוּ מְכַבֵּד
 הַמְכַבֵּד אֶת הַבְּרִיּוֹת שֶׁנֶּאֱמַר כִּי מְכַבְּדִי אֲכַבֵּד וּבִזּוֹי יִקְדּוּ :
 בֶּן עֲזַאי אָמַר הָיָה רִצָּן רַמְצוֹה קָדָה (כְּבִית־מִצְרָה) וּבֹרַח מִן
 הָעֵבֶירָה שֶׁמִּצְוָה גִּזְרֵת סִצְוָה וְעֵבֶירָה גִּזְרֵת עֵבֶירָה. שֶׁשֹּׁכֵר
 מִצְוָה מִצְוָה וּשְׂכָר עֵבֶירָה עֵבֶירָה : הוּא הִיא אָמַר אֵל תְּהִי
 בּוֹ לֵבָד אָדָם וְאֵל תְּהִי מַלְּיָג לֵבָד דְּבָר שְׂאִין לָךְ אָדָם
 שְׂאִין לוֹ שְׁעָה וְאֵין לָךְ דְּבָר שְׂאִין לוֹ מָקוֹם : רַבִּי הוֹשִׁיָּא
 אִישׁ יִבְנֶה אוֹמֵר מֵאֵד הָיָה שֶׁפֶל רוּחַ בְּפָנָיו כָּל אָדָם שֶׁתִּקְוֶה
 אֶנְשׁוֹשׁ רַמָּה : רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן בְּרוּכָה אוֹמֵר כָּל הַמְּחַלֵּל שֵׁם

שמים בפתר ופרעין מכנו בגריו אחד שוגג ואחד מזיד
בחרוד השם: רבי ישמעאל בר רבי יוסי אומר חנומ
תורה על מנת ללמד מספיקין בידו ללמוד וללמד
וחנומ על מנת לעשות מספיקין בידו ללמוד וללמד
ללמוד ולעשות: רבי צדוק אומר אל תפוש מן
הצבור ואל תעש עצמך בעורכי הדגין ואל תעשה
עמרה להתגדר בה ולא קרדום לחפור בה וכן היה
הגד אומר ודאשתמש בהגא חלף הא למדת כל הנהנה
מדיברי תורה נזיל חיו מן העולם: רבי יוסי אומר כל
המכבד את התורה גופו מכבד עד הפריות וכר
המחל את התורה גופו מחל עד הפריות: רבי
ישמעאל בנו אומר החושד עצמו מן הדין פורק ממנו איבה
וגור ושבועת שוא והגם לבו בהוראה שומרה רשע
וגם דוח: הוא היה אומר אל תהי דן יחיד שאין דן
יחיד אלא אחד ואל תאמר קברו בעתי שהן רשאים
ולא אתה: רבי ינאי אומר כל המגלים את התורה
מעני סופו לקיימה מעשר וכר המבטל את התורה
מעשר סופו לבטלה מעני: רבי מאיר אומר הוי ממעט
בעקב ועמוק בתורה והוי שפל רוח בפני כל אדם
ואם בטרף מן התורה יש קד במלים הרבה בנגד ואם
עמדת בתורה יש לו שבר הרבה ליתן קד: רבי
ארישור בן יעקב אומר העושה מצוה אחת קונה לו
פרקלים אחד והעובר עברה אחת קונה לו קטגור
אחד תשובה ומעשים טובים פתרים בפני הפירענות:
רבי יוחנן הסנדלר אומר כל כנסיה שהיא לשם שמים
סופה להתקיים ושאינה לשם שמים אין סופה להתקיים:

רבי אֶלְעָזָר בֶּן שְׁמוּעַ אָמַר יְהִי כְבוֹד תַּלְמִידָךְ חָבִיב עֲלֶיךָ
 כְּשֶׁכָּךְ וּכְבוֹד חֲבִירָךְ כְּמוֹרָא רַבָּךְ וּמוֹרָא רַבָּךְ כְּמוֹרָא
 שְׂמַיִם : רַבִּי יְהוּדָה אָמַר הֵנוּ זְהִיר בְּתַלְמוּד שְׂשֻׁנָּה
 תַּלְמוּד עוֹלָה זָרוֹן : רַבִּי שְׁמֵעוֹן אָמַר שְׂרֵשֶׁת כְּתָרִים
 הֵן בְּתֵר תּוֹרָה וּבְתֵר כְּהוֹנָה וּבְתֵר מַלְכוּת וּבְתֵר שֵׁם
 טוֹב עוֹלָה עַל גְּבִיהֶן : רַבִּי נְהוֹרְאִי אָמַר הֵנוּ גוֹלָה
 לְמָקוֹם תּוֹרָה וְאֵל תֹּאמַר שֶׁהִיא תְּבוּאָה אֲחֵרָה שֶׁחֲבִירָךְ
 יְמִיטָהּ בְּיָדְךָ וְאֵל בִּיעֲרָהּ אֵל תִּשְׁעֶן : רַבִּי יִצְחָי אָמַר
 אֵין בְּיָדֵינוּ לֹא מַשְׁכּוֹת הָרָשָׁעִים וְאֵף לֹא מִסּוּרֵי הַצְדִּיקִים :
 רַבִּי מַתִּיָּא בֶּן חֲדָשׁ אָמַר הֵנוּ מַקְדִּים בְּשָׁלוֹם כִּי
 אָדָם וְהֵנוּ זֶנֶב לְאַרְיוֹת וְאֵל תְּהִי רֹאשׁ בְּשָׁעֲרִים : רַבִּי
 יַעֲקֹב אָמַר הָעוֹלָם הַזֶּה רוּמָה לְפָרוֹז וְזָרוֹר בְּפָנֵי הָעוֹלָם
 הַבָּא. הַתָּקֵן עֲצָמָךְ בְּפָרוֹז וְזָרוֹר כִּי שֶׁתִּכְנַס לְמִבְּקָרִין :
 הוּא דְּהִיא אָמַר יָפָה שָׁעָה אַחַת בְּתִשְׁבּוּכָה וּמַעֲשִׂים
 טוֹבִים בְּעוֹלָם הַזֶּה מִכָּל חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא וְיָפָה שָׁעָה
 אַחַת שֶׁל קִבְּתָה רוּחַ בְּעוֹלָם הַבָּא מִכָּל חַיֵּי הָעוֹלָם הַזֶּה :
 רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּן אֶלְעָזָר אָמַר אֵל תִּרְצֶה אֶת חֲבִירָךְ
 בְּשַׁעַת בְּעָסוֹ וְאֵל תִּנְחַמְהוּ בְּשַׁעַת שְׂמִתּוֹ מִמֶּה לְפָנָיו
 וְאֵל תִּשְׁאֹל לוֹ בְּשַׁעַת גְּדָרוֹ וְאֵל תִּשְׁתַּדֵּר לְרֹאוֹתוֹ בְּשַׁעַת
 קִנְיָנָתוֹ : שְׁמוּאֵל הַקָּטָן אָמַר בְּנֶפֶס אִיבָה אֵל תִּשְׁמַח
 וּבְכַשְׁלוֹ אֵל יִגַּל לָכֶּה. פֶּן יֵרָאֶה יְהוָה (וְהָיָה) יֵאָהֲרֹנָה
 וְרַע בְּעֵינָיו וְהִשִּׁיב מַעֲלִיו אֵפוֹ : יִגְלִישַׁע בֶּן אֲבוּיָה
 אָמַר הַדּוֹמֵד תּוֹרָה יֵלֵךְ לְמָה הוּא רוּמָה לְדָרוֹ כְּתוּבָה
 עַל גֵּר חָדָשׁ. וְהַדּוֹמֵד תּוֹרָה זָקֵן לְמָה הוּא רוּמָה לְדָרוֹ
 כְּתוּבָה עַל גֵּר מַחּוּק : רַבִּי יוֹסִי כִּי יְהוּדָה אִישׁ כָּפָר
 הַבְּבִי אָמַר הַדּוֹמֵד תּוֹרָה מִן הַקְּמָצִים לְמָה הוּא

פרקי אבות

תיח

דומה לאוכל ענבים קהות ושותה יין מגתו. והדומה
תורה מן הזקנים יטה הוא דומה לאוכל ענבים בשורות
ושותה יין יטו: רבי מאיר אומר אך תסתכל בקנקן
אלא במה שיש בו יש קנקן חדש סגא יטו ויטו
שלא פירו חדש אין בו: רבי אלעזר הקפר אומר
הקנאה והתאווה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם:
הוא היה אומר היודים קמות והמתים להחיות
והחיים לדון ולדע ולחורע ולתורע שהוא
אל הוא היוצר הוא הבורא הוא תמכין הוא הבין
הוא העד הוא בעל דין והוא עתיד דון פרוץ הוא שאין
לפניו לא עושה ולא שכחה ולא משוא פנים ולא מקח
שחר. שהכל שמו ודע שהכל רפי החשבון ואי יבטיחה
יצרן שהשואר בית מנוס קד שער פרחד אפה נוצר
ועד פרחד אפה נוצר ועד פרחד אפה חי ועד פרחד
אפה מת. ועד פרחד אפה עתיד ליתן דין וחשבון
לפני מלך מלכי המלכים הקדוש פרוץ הוא:

רבי חנניא בן עקשיא אומר רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך
הרבה להם תורה ומצוות שנאמר יי חסד למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

פרק חמישי

כל ישראל יש להם חלק לעולמנו הבא: שנאמר ועמך כלם צדיקים לעולם

יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר:

בעשרה מאמרות נברא העולם ומה תלמוד
לומר והלא במאמר אחד יכול להתבראות
אלא להפריע מן הירשעים שמאבדין את העולם
שנברא בעשרה מאמרות ולתן שגר טוב לצדיקים
שמקיימין את העולם שנברא בעשרה מאמרות:

עשרה

עֲשֶׂה דורות מאדם ועד נח כְּהוֹדִיעַ בְּמַה אָרְךְ
אֵפִים לִפְנֵי שֶׁכָּל הַדּוֹרוֹת הָיוּ מְבַעֲסִין וּבָאִין
עַד שֶׁבָּא אַבְרָהָם אֲבִינוּ וּמָגֵל שֶׁכָּר בָּלָם : עֲשֶׂה
גִּסְיוֹנוֹת גִּתְנָסָה אַבְרָהָם אֲבִינוּ וְעַמֵּד בְּכָל־ם
לְהוֹדִיעַ בְּמַה חֲבָתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ : עֲשֶׂה
גָּסִים נַעֲשׂוּ לְאַבּוֹתֵינוּ בְּמַצְרִים וְעֲשֶׂה עַל הָיִם :
עֲשֶׂה מִכּוֹת הַבֵּיָא תְּקוּדָשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל
הַמַּצְרִיִּים בְּמַצְרִים. וְעֲשֶׂה עַל הַיָּם : עֲשֶׂה
גִּסְיוֹנוֹת נֶסֶם אַבּוֹתֵינוּ אֶת תְּקוּדָשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמִדְבָּר
שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּנָּסוּ אוֹתִי זֶה עֲשֶׂה פְעָמִים וְלֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי :
עֲשֶׂה גָּסִים נַעֲשׂוּ לְאַבּוֹתֵינוּ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. לֹא
הִפִּילָה אִשָּׁה מִרִּיחַ בָּשָׂר הַקִּדָּשׁ. וְלֹא הִסְרִיחַ בָּשָׂר
הַקִּדָּשׁ מֵעוֹלָם. וְלֹא נִרְאָה זָבוּב בְּבֵית הַמִּטְבָּחִים.
וְלֹא אִירַע קָרִי לִבְהֵן גָּדוֹל בַּיּוֹם הַיְּפוּרוֹתִים וְלֹא
כָּבוֹ הַנְּשָׁמִים אִשׁ שֶׁל עֲצֵי הַמַּעֲרָכָה. וְלֹא נִצְחָה
הַרוּחַ אֶת עַמּוּד הָעֶשֶׂן וְלֹא נִמְצָא פֶסוּל בְּעֶמֶר.
וּבִשְׁתֵּי הַלֶּחֶם וּבְלֶחֶם הַפָּנִים. עוֹמְדִים צְפוּפִים
וּמִשְׁתַּתּוּיִם רְרוּחִים וְלֹא הוֹיֵק נֶחֱשׁ וְעֶקְרָב בִּירוּשָׁלַם
מֵעוֹלָם וְלֹא אָמַר אָדָם לַחֲבֵרוֹ צֵר לִי הַמָּקוֹם שֶׁאֵלִין
בִּירוּשָׁקִים : עֲשֶׂה דְּבָרִים גְּבֻרָא בְּעֶרֶב שָׁבֹת
בֵּין הַשְּׁמִשּׁוֹת וְאֵלֵינוּ הֵן פִּי הָאֶרֶץ וּפִי הַבַּיִת וּפִי
הָאֶתוֹן וְהַקֶּשֶׁת וְהַיָּמִן וְהַמִּשְׁמָחָה וְהַשְּׁמִיר וְהַזָּהָב
וְהַמִּדְבָּר וְהַלְלוֹת וַיֵּשׁ אֲוִמִּים אֵף הַמּוֹיָקִין
וּקְבוּרָתוֹ שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּינוּ וְאֵלֵינוּ שֶׁל אַבְרָהָם
אֲבִינוּ וַיֵּשׁ אֲוִמִּים אֵף הַצֵּבֶת בַּצֵּבֶת עֲשִׂיָּה :
שִׁבְעָה דְּבָרִים בְּגֻלָּם וְשִׁבְעָה בְּתָבָם חָכָם אֵינוֹ

מִדְּבַר לִפְנֵי מִי שֶׁנֶּדְוָל מִפָּנָיו בְּהִקְמָה וּבְמִנְיָן. וְאֵינוֹ
 נִכְנָס לְתוֹךְ דְּבָרֵי תְּבִירָו וְאֵינוֹ נִבְהַל לְהָשִׁיב.
 שׂוֹאֵל בְּעִנְיָו וּמַשִּׁיב בְּהִלָּכָה. וְאוֹמֵר עַל רֹאשׁוֹן
 רֹאשׁוֹן וְעַל אַחֲרוֹן אַחֲרוֹן וְעַל מָה שֶׁלֹּא שָׁמַע
 אוֹמֵר לֹא שָׁמַעְתִּי. וּמוֹדֶה עַד הָאֲמֵת. וְחִלּוּפֵיהֶן
 בְּגִלָּם : שֶׁבָּעָה מִיָּנִי פּוֹרְעָנוּת בָּאִין לְעוֹלָם עַל
 שֶׁבָּעָה גִּיפֵי עֲבִירוֹת. מְקַצֵּתָן מִעֲשָׂרִין וּמְקַצֵּתָן אֵינָן
 מִעֲשָׂרִין רָעָב שֶׁל בַּצֵּרֶת בָּא. מְקַצֵּתָן רַעֲבִים
 וּמְקַצֵּתָן שֹׁבְעִים. נִמְרוֹ שֶׁלֹּא לַעֲשׂוֹר רָעָב שֶׁל
 מְחוֹמָה בָּא. וְשֶׁלֹּא לְמוֹל אֶת הַחֲקֵה רָעָב שֶׁל כְּלָיָה
 בָּא : דִּבֶּר בָּא לְעוֹלָם עַל מִירוֹת הָאֲמוּרוֹת
 בַּתּוֹרָה שֶׁלֹּא נִמְסְרוּ לְבֵית דִּין וְעַל פְּרוֹת שְׂבִיעִית :
 חֵרֵב בָּאָה לְעוֹלָם עַל עֲנֵי הָדִין וְעַל עֲוֹת הָדִין
 וְעַד הַמּוֹרִים בַּתּוֹרָה שֶׁלֹּא בְּהִלָּכָה : חִזָּה רָעָה
 בָּאָה לְעוֹלָם עַל שְׂבוּעַת שְׁוֹא וְעַל חִלּוֹל הַיֵּשֶׁם :
 גְּדוּלוֹת בָּאָה לְעוֹלָם עַל עֲבוֹדַת כּוֹזְבִים וְעַל
 גִּלּוֹי עֲרִיּוֹת וְעַד שְׁפִיכוֹת דָּמִים וְעַד שְׁמַטַּת
 הָאֶרֶץ : בָּאֲרָבָעָה פְּרָקִים הַדִּבֶּר מִתְּבַבָּה. בְּרִבְעִית
 וּבִשְׁבִיעִית וּבְמוֹצָאֵי שְׂבִיעִית וּבְמוֹצָאֵי הַחֵג
 שֶׁבֶבֶל שָׁנָה וְשָׁנָה. בְּרִבְעִית מִפָּנֵי מַעֲשֵׂר עֲנִי
 שֶׁבְּשִׁלִּישִׁית. בִּשְׂבִיעִית מִפָּנֵי מַעֲשֵׂר עֲנִי שֶׁבְּשִׁשִּׁית
 וּבְמוֹצָאֵי שְׂבִיעִית מִפָּנֵי פִירוֹת שְׂבִיעִית. וּבְמוֹצָאֵי
 הַחֵג שֶׁבֶבֶל שָׁנָה וְשָׁנָה מִפָּנֵי גִזֵּר וּמִתְּנוֹת עֲנִיִּים :
 אַרְבַּע מִדּוֹת בָּאָדָם. הָאוֹמֵר שְׁלִי שְׁלִי וְשִׁלְךָ שִׁלְךָ
 זוֹ מִדָּה בִּינוּגִית. וְנִשְׁאוּמִּרִים זוֹ מִכַּת כְּרוֹם. שְׁלִי
 שְׁלְךָ וְשִׁלְךָ שְׁלִי עִם הָאֶרֶץ. שְׁלִי שְׁלְךָ וְשִׁלְךָ

שֶׁלֶךְ חֲסִיד. שֶׁלֶךְ שְׁלִי וְשְׁלִי שְׁלִי רָשָׁע : אַרְבַּע
מדות בַּדְּעוֹת. נוֹחַ לְרַעוּם וְנוֹחַ לְרַצּוֹת יֵצֵא
הַפֶּסֶדוֹ בַּשָּׂכָרוֹ. קָשָׁה לְרַעוּם וְקָשָׁה לְרַצּוֹת
רָשָׁע : אַרְבַּע מִדּוֹת בְּתַלְמִידִים. מְהִיר לְשִׁמוּעַ
וּמְהִיר לֹא אֵבֶד יֵצֵא שָׂכָרוֹ בְּהַפְסָדוֹ. קָשָׁה לְשִׁמוּעַ
וְקָשָׁה לֹא אֵבֶד יֵצֵא הַפֶּסֶדוֹ בַּשָּׂכָרוֹ. מְהִיר לְשִׁמוּעַ
וְקָשָׁה לֹא אֵבֶד זֶה חֵלֶק טוֹב. קָשָׁה לְשִׁמוּעַ וּמְהִיר
לֹא אֵבֶד זֶה חֵלֶק רָע : אַרְבַּע מִדּוֹת בְּנוֹתָנִי צִדְקָה.
הַרוּצָה שְׂתִיתָן וְלֹא יִתְּנִי אַחֲרִים עֵינֵי רָעָה בְּשֵׁל
אַחֲרִים. יִתְּנִי אַחֲרִים וְהוּא לֹא יִתֵּן עֵינֵי רָעָה
בְּשֵׁלוֹ. יִתֵּן וְיִתְּנִי אַחֲרִים חֲסִיד. לֹא יִתֵּן וְיִתְּנִי
אַחֲרִים רָשָׁע : אַרְבַּע מִדּוֹת בְּהוֹלִכִי בֵּית
הַמִּדְרָשׁ. הוֹלֵךְ וְאֵינִי עוֹשֶׂה שָׂכָר הַלִּיכָה בִּידֵּי.
עוֹשֶׂה וְאֵינִי הוֹלֵךְ שָׂכָר מַעֲשֶׂה בִּידֵּי. הוֹלֵךְ וְעוֹשֶׂה
חֲסִיד. לֹא הוֹלֵךְ וְלֹא עוֹשֶׂה רָשָׁע : אַרְבַּע מִדּוֹת
בְּיוֹשְׁבִים לִפְנֵי חֲכָמִים. סָפּוֹג וּמִשְׁפָּךְ מִשְׁמֶרֶת
וְנִפְּהָ. סָפּוֹג שֶׁהוּא סוֹפֵג אֶת הַכֹּל. וּמִשְׁפָּךְ
שֶׁמִּכְנִים בּוֹז וּמוֹצִיא בּוֹז. מִשְׁמֶרֶת שֶׁמוֹצִיָּאָה אֶת
חַיִּין וְקַלָּטָה אֶת הַשְּׁמֵרִים. וְנִפְּהָ שֶׁמוֹצִיָּאָה
אֶת הַקִּמָּחַ וְקַלָּטָה אֶת הַסֶּלֶת : כָּל אֲהֶבָה שֶׁהִיא
תְּלוּיָה בְּדָבָר בָּטָל דָּבָר בְּטָלָה אֲהֶבָה וְשֶׁאִינָה
תְּלוּיָה בְּדָבָר אִינָה בְּטָלָה לְעוֹלָם. אִיזוֹ הִיא
אֲהֶבָה שֶׁהִיא תְּלוּיָה בְּדָבָר. זוֹ אֲהֶבֶת אֲמִנּוֹן
וְתָמָר. וְשֶׁאִינָה תְּלוּיָה בְּדָבָר. זוֹ אֲהֶבֶת דָּוִד
וְיִחְזְקִיתָן : כָּל מַחֲלָקָת שֶׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם
סוֹפָה לְהַתְּלִיגֵם. וְשֶׁאִינָה לְשֵׁם שָׁמַיִם. אִיזוֹ סוֹפָה

לְהַתְקַנָּם. אִיזוֹ הִיא מַחֲלֶקֶת שֶׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם זֶה
מַחֲלֶקֶת הַלֵּל וְשִׁמְאִי. וְשִׁאֲנָה לְשֵׁם שָׁמַיִם זֶה מַחֲלֶקֶת
קִלְכָּח וְכָל עֲדָתוֹ : כָּל הַמְּזֻבָּה אֶת הָרַבִּים. אִין
חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ. וְכָל הַמַּחֲטִיא אֶת הָרַבִּים. אִין
מִסְפִּיקִין בְּיָדוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה. מִשָּׁה זָכָה
וְזָכָה אֶת הָרַבִּים. זְכוּת הָרַבִּים תָּלוּי בּוֹ. שְׁנֵאמַר
צִדְקַת יְהוָה יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל עֹשֶׂה וּמִשְׁפָּטָיו עִם יִשְׂרָאֵל :
יִרְבֶּעַם בֶּן נָבֵט חֲטָא וְהִחֲטִיא אֶת הָרַבִּים. חֲטָא
הָרַבִּים תָּלוּי בּוֹ. שְׁנֵאמַר עַל חֲטֵאת יִרְבֶּעַם בֶּן
נָבֵט אֲשֶׁר חֲטָא וְאֲשֶׁר הִחֲטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל : כָּל מִי
שֵׁישׁ בּוֹ שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים תָּרָלוּ. הוּא מִתְלַמְּדוֹ שֶׁל
אַבְרָהָם אָבִינוּ. וְשְׁלֹשָׁה דְּבָרִים אַחֲרִים הוּא
מִתְלַמְּדוֹ שֶׁל בְּלָעָם הָרָשָׁע. עֵין טוֹבָה. וְרוּחַ
נְמוּכָה. וְנֶפֶשׁ שְׂפֵלָה מִתְלַמְּדוֹ שֶׁל אַבְרָהָם
אָבִינוּ. עֵין רָעָה. וְרוּחַ גְּבוּהָה. וְנֶפֶשׁ רְחֹבָה.
מִתְלַמְּדוֹ שֶׁל בְּלָעָם הָרָשָׁע. מִדֵּי בֵין תְּלַמְּדוֹ
שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ לְתַלְמִידוֹ שֶׁל בְּרָעָם
הָרָשָׁע. תְּלַמְּדוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ אוֹכְלִין
בְּעוֹלָם הַזֶּה וְנוֹחֲלִין הָעוֹלָם הַבָּא. שְׁנֵאמַר לְחַנּוּחַ
אַחֲבִי יֵשׁ וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם אִמְלֵא. אֲכָל תְּלַמְּדוֹ
שֶׁר בְּרָעָם הָרָשָׁע. יוֹרְשֵׁין גִּיהֶנָם וְיִזְרְדִין
לְבָאֵר שְׁחַת שְׁנֵאמַר וְאַתָּה אֱלֹהִים תּוֹרִידֶם
לְבָאֵר שְׁחַת אֲנִשׁ דְּמִים וּמְרָמָה לֹא יִחַצּוּ יְמֵיהֶם
וְאֲנִי אֲבַטַח בָּךְ : יְהִידָה בֶּן תִּימָא אוֹמֵר. הָלֵי עוֹ
בְּנֵמַר. וְכָל בְּנֵשֶׁר. וְרִין בְּצָבִי. וְגִבּוֹר בְּאֵרִי. לַעֲשׂוֹת
רְצוֹן אֲבִיךָ שְׁבַשְׁמִים : הוּא הִיךָ אוֹמֵר. עוֹ פְּנִים

פרקי אבות

תכנ

לגידתם. ובושת פנים לנן עין : יהי רצון מלפניך
 ייְהוָה ייִאֲדוֹנָי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּבַנֶּה
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ:
 הוּא הָיָה אֹכֵל בֶּן חֲמִשׁ שָׁנִים לְמִקְרָא. בֶּן עֶשֶׂר
 לְמִשְׁנָה. בֶּן שְׁלֹשׁ עָשָׂר לְמִצּוֹת. בֶּן חֲמִשׁ עָשָׂר
 לְגִמְרָא. בֶּן שְׁמוֹנֶה עָשָׂר לְחֻפָּה. בֶּן עֶשְׂרִים
 לְרֹדֶף. בֶּן שְׁלֹשִׁים לְכַח. בֶּן אַרְבָּעִים לְבִינָה. בֶּן
 חֲמִשִּׁים לְעֵצָה. בֶּן שְׁשִׁים לְזִמְנָה. בֶּן שִׁבְעִים
 לְשִׁיבָה. בֶּן שְׁמוֹנִים לְגִבּוֹרָה. בֶּן תְּשַׁעִים לְשׁוֹחַ.
 בֶּן מֵאָה כָּאֵל מֵת וְעֹבֵר וְכַטֵּל מִן הָעוֹלָם : בֶּן
 כָּג בָּג אֹמֵר. הֶפֶד בָּהּ נִתְּפָד בָּהּ דְּכֵלָא בָּהּ.
 וּבָהּ תִּחְיִי וְסִיב וּבִלָּה בָּהּ. וּמָנָה לָא תְּזוּעַ. שְׁאֵין
 לָךְ מִדָּה טוֹבָה הֵימָנָה : בֶּן הָא הָא אֹמֵר לְפּוּם
 צִעֲרָא אֲנָרָא :

רבי חנניא בן עקשיא אומר רצח הקב"ה הוא לזכות את ישראל לפיכך
 הרבה להם תורה ומצוות שנאמר יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר :

פרק ששי

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא. שנאמר ועמך כלם צדיקים
 לעולם יירשו ארץ. נצר מסעי מעשה ידי להתפאר :

שני חכמים בקשון המִשְׁנָה בְּרוּךְ שֶׁבָּחַר בָּהֶם וּבְמִשְׁנָתָם :
 רבי מאיר אומר. כָּל הָעוֹמֵק בְּתוֹרָה לְשִׁמְיָהּ.
 זֹכֶה לְדִבְרִים הַרְבֵּה. וְלֹא עוֹר אֲנִי שֶׁכָּל הָעוֹלָם
 כְּלוּ בְּרָאִי הוּא לוֹ נִקְרָא רַע. אֲהוּב אֹהֵב אֶת
 בְּקוּם. אֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת מְשַׁמֵּחַ אֶת הַמְּקוּם מְשַׁמֵּחַ אֶת
 הַבְּרִיּוֹת. וּמַבְּרִשְׁתּוֹ עֲנִיָּה וִירָאָה. וּמַבְּשָׂרְתּוֹ דְּהִיּוֹת
 צְדִיקָה. חֲסִיד. יֵשֶׁר. וְנֶאֱמָן. וּמִרְחֻקָּתוֹ מִן הַחֲטָא. וּמִקְרָבָתוֹ

לידי

לדי זכות. ונהנין כמנו עצה ותושיה. בינה וגבורה
שנאמר כי עצה ותושיה. אני בינה כי גבורה. וגותנת
לו מזכות וממשה וחקור דין. ומגין לו רזי תורה
ונעשה כמעין המתגבר. וכנדר שאינו פוסק. ותורה
צנוע וארך רוח ומוחל על ערבונו ומגדלתו ומרוממתו
על כל רמזשים בדם : אומר רבי יהושע בן לוי
בכל יום יום ברת קור יוצאת מחר חורב ומבילות
ואומרת אוי להם זבריות מערבונה שך תורה. שפר מי שאינו
עוסק בתורה נקרא נוף. שנאמר גום זהב באף חזיר
אשה יפה וסרת מעם. ואומר ותלחת מעשה אלהים
המה והמכתב מכתב אלהים הוא. מרות על הלחת.
אל תקרא חרות אלא חרות שאין לה בן חורין
מדינה שך גהינם אלא מי שעוסק בתלמוד תורה וכך
מי שעוסק בתלמוד תורה חרי זה מתענה שנאמר
ומפתנה גחליאל. ומחליאל במות : הדימר מתברר
פרק אחד או הלכה אחת או פסוק אחד או רפור
אחד או אפילו אות אחת צריך לנהג בו כבוד. שכן
מצינו בדרוש מלך ישראל שלא למד מאחיתופל אלא
שני דברים בקרב וקראו רבו ארופו ומידעו. שנאמר
ואתה אנוש בערפי ארופי ומידעי. והלא דברים קל
וחסר ומה דוד מלך ישראל שלא למד מאחיתופל אלא שני
דברים בקרב קראו רבו ארופו ומידעו. הדימר מתברר פרק
אחד או הלכה אחת או פסוק אחד או רפור אחד
או אפילו אות אחת. על אחת בפסח ובמה שצריך
לנהג בו כבוד. ואין כבוד אלא תורה שנאמר כבוד
חכמים יגדלו ותמימים יגדלו טוב. ואין טוב אלא

פרקי אבות

תכה

תורה. שְׁנֵאֵמַר כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרַתִי אֵל תַּעֲזוּבוּ : כִּן הִיא הַרְפָּה שֶׁל תּוֹרָה פֶּת בְּמַלְכָּה תֹאכֵל וּמִים בְּמִשְׁוֹרָה תִּשְׁתֶּה. וְעַל הָאָרֶץ תִּישָׁן. וְחַיִּי צֶעַר תַּחֲתֶיהָ. וּבַתּוֹרָה אֶתָּה עֵמֶל. וְאִם אֶתָּה עֹשֶׂה כֵן. אֲשֶׁרִיד וְטוֹב לָךְ. אֲשֶׁרִיד בְּעוֹלָם הַזֶּה וְטוֹב לָךְ בְּעוֹלָם הַבָּא : אֵל תִּבְקֹשׁ גְּדֻלָּה לְעִצְמָךְ. וְאֵל תַּחֲמוֹד כְּבוֹד. יוֹתֵר מִמִּיּוֹדָךְ עֲשֵׂה. וְאֵל תִּתְאַוֶּה לְשִׁחְתָּנִים שֶׁל מְלָכִים. שִׁשְׁלִיחָךְ גָּדוֹל מִשְׁלִיחָנִים. וְכִתְּךָ גָּדוֹל מִכִּתְּרִים. וְנֶאֱמָן הוּא בַּעַל מְלֶאכֶתְךָ שִׁישְׁלָם לָךְ שֶׁכֵּר פֶּעֶרְתְּךָ : גְּדוּלָּה רַחוּמָה יוֹתֵר מִן הַכְּהֻנָּה וּמִן הַמַּלְכוּת. שֶׁהַמַּלְכוּת נִקְנִית בְּשָׂרִים מַעֲנוֹת. וְהַכְּהֻנָּה נִקְנִית בְּעֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה. וְהַתּוֹרָה נִקְנִית בְּאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה דְּבָרִים. וְאֵל תֵּן בְּתַלְמוּד. בְּשִׁמְיעַת הָאָזֶן. בְּעִרְכַּת שְׁפָתַיִם. בְּבִינָה (נִיא כְּבוֹנֹת) הַגֵּב. בְּשִׁכְרוֹת חֵלֶב בְּאַיְמָה. בְּיִרְאָה. בְּעֲנוּה. בְּשִׁמְחָה. בְּמִתְהַרְהֵה. בְּשִׁמּוּשׁ חֻכָּמִים. בְּדַבּוּק חֲבֵרִים. בְּפִלְפּוּל הַתְּלָמִידִים. בְּיִשׁוּב. בְּמִקְרָא. בְּמִשְׁנָה. בְּמַעֲוֵט שִׁנָּה. בְּמַעֲוֵט שִׁיחָה. בְּמַעֲוֵט סְחוּדָה. בְּמַעֲוֵט שְׁחוּק. בְּמַעֲוֵט תַּעֲנוּג. בְּמַעֲוֵט דִּבְרֵי אֶרֶץ. בְּאֶרֶץ אֲפִים. בְּלֵב טוֹב. בְּאַמּוּנַת חֻכָּמִים. בְּקַבְּלַת הַיְּסוּרוֹן. הַמַּכִּיר אֶת מְקוֹמוֹ. וְהַשְׁמִיחַ בְּחִלְקוֹ. וְהַעוֹשֶׂה סִיג לְדַבְּרֵי וְאֵינוֹ מַחְזִיק טוֹבָה לְעִצְמוֹ. אֲהוּב. אֲהוּב אֶת הַמָּקוֹם. אֲהוּב אֶת הַבְּרִיּוֹת. אֲהוּב אֶת הַצְּדָקוֹת. אֲהוּב אֶת הַמִּישָׁרִים. אֲהוּב אֶת הַתּוֹכְחוֹת. וּמִתְרַחֵק מִן הַכְּבוֹד. וְלֹא מִגִּים לָבוֹ בְּתַלְמוּדוֹ. וְאֵינוֹ שֹׁמֵחַ בְּהוֹרָאָה. נוֹשֵׂא בַעַז עִם חֲבִירוֹ. וּמַכְרִיעוֹ לְכַף זְכוּת. וּמַעֲמִידוֹ עַל הָאֱמֶת. וּמַעֲמִידוֹ עַל הַשְּׂרָוִם. וּמִתְיָשֵׁב לָבוֹ בְּתַלְמוּדוֹ. שׂוֹאֵל וּמְשִׁיב. שׂוֹמֵעַ וּמוֹסִיף.

הַדּוֹמֵר עַל מְנַת קְדָמָה. וְהַדּוֹמֵר עַל מְנַת לַעֲשׂוֹת.
הַמְּחַכִּים אֶת רַבּוֹ. וְהַמְּכַנֵּן אֶת שְׁמוֹעָתוֹ. וְהַדּוֹמֵר דְּבַר
בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ. הָאֵל לְמַדְתָּ שְׁכָר הָאוֹמֵר דְּבַר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ
מִכִּיָּא גִּאָהָה לְעוֹקָם. שְׁנֵאֲמַר וְתֹאמַר אֲסִתֵּר בְּמִקְדָּה בְּשֵׁם
מְרַדְּכִי : גְּדוּדָה תוֹרָה שֶׁהִיא נוֹתֶנֶת חַיִּים לְעַשִּׂיָּה
בְּעוֹקָם הַזֶּה. וּבְעוֹקָם הַזֶּה שְׁנֵאֲמַר כִּי חַיִּים הֵם
לְמוֹצְאֵיהֶם. וְלִכְלִי בְּשָׂרוֹ מְרַפָּא : וְאוֹמֵר רַפְּאוֹת תְּהִי
לְשָׂרְךָ. וְשִׁקּוֹי לְעַצְמוֹתֶיךָ : וְאוֹמֵר עֵץ חַיִּים הִיא
לְמַתְנוּקִים כֹּהֵל. וְחוֹמְכֶיךָ מֵאֲשֶׁר : וְאוֹמֵר כִּי דְוִית תּוֹן הֵם
לְרֹאשֶׁךָ. וְעֹנְקִים גְּבֻרָתֶיךָ : וְאוֹמֵר תִּתֵּן לְרֹאשֶׁךָ לְוִית
תּוֹן. עֲמֻרַת תַּפְּאֶרֶת תִּמְנֶנֶךָ : וְאוֹמֵר כִּי בִי יִרְבּוּ יְמֶיךָ
וְיוֹסִיפוּ כֶּךָ שְׁנוֹת חַיִּים : וְאוֹמֵר אֶרֶךְ יָמִים בְּיָמֶיךָ
בְּשִׂמְחָה עֲשֶׂה וּבְכּוֹד : וְאוֹמֵר כִּי אֶרֶךְ יָמִים וּשְׁנוֹת
חַיִּים וְשָׂרוֹם יוֹסִיפוּ כֶּךָ : וְאוֹמֵר דְּרָכֶיךָ דְּרָכֵי נֶעֱם.
וְכִי נְתִיבוֹתֶיךָ שָׂרוֹם : רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יְהוּדָה מְשִׁים
רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי אוֹמֵר הַנּוֹי. וְהַפֶּת. וְהַעֲשֶׂה.
וְהַכְּבוֹד. וְהַחֲכָמָה. וְהַזְקֻנָּה. וְהַשִּׁיבָה. וְהַתְּכָנִים. גִּאָה
בְּצַדִּיקִים. וְגִאָה לְעוֹקָם. שְׁנֵאֲמַר עֲמֻרַת תַּפְּאֶרֶת שִׁיבָה
בְּרָךְ צְדָקָה תִּפְצֹא : וְאוֹמֵר עֲמֻרַת זְמַנִּים בְּנֵי בָנִים
וְתַפְאֶרֶת בָּנִים אֲבוֹתָם : וְאוֹמֵר תַּפְּאֶרֶת בְּחִירִים כְּתֻם
וְהִבֵּר זְמַנִּים שִׁיבָה : וְאוֹמֵר וְחִפְּרָה הַקְּבָנָה וּבֹשֶׁה
הַחֲמָה כִּי מִיָּד יְהוָה יִהְיֶה צְבָאוֹת כְּהַר צִיּוֹן
וּבִירוּשָׁלַיִם. וְגִנֵּד זְמַנּוֹ כְּבוֹד : רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן מִנְיָא
אוֹמֵר. יֵאדוּ שְׁבַע מִדּוֹת שְׁמֹנִי חֲכָמִים בְּצַדִּיקִים בְּכֻס
גְּבֻרָתוֹ בְּרַבִּי וּבְכֻנּוֹ : חֲמִשָּׁה מִנְיָנִים קָנָה (כו) חֲקֻרוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ וַאֲדוֹ תוֹן. תִּירָה מִנּוֹ אֲחֵר. שְׁמִים

פרקי אבות

תכז

וְאֶרְצָן קִנְיֹן אֶחָד. אֲבֵרָהֶם קִנְיֹן אֶחָד. יִשְׂרָאֵל קִנְיֹן אֶחָד.
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קִנְיֹן אֶחָד : תּוֹרָה מִנּוּן דְּכִתִּיב יְהוָה וְהוֹאֲדֵנִי
 יֵאֱהָדוּנִי קִנְיֹן רֵאשִׁית דְּרָבּוּ קָדָם מַפְעָלִי מֵאָז : שָׁמַיִם
 וְאֶרְצָן מִנּוּן דְּכִתִּיב כֹּה אָמַר יְהוָה וְהוֹאֲדֵנִי יֵאֱהָדוּנִי הַשָּׁמַיִם
 כְּסִמֵּי וְהָאֶרֶץ הָרוֹם כִּגְרִי אִי זֶה בֵּית אֲשֶׁר תִּבְנוּ לִי
 וְאִי זֶה מָקוֹם מְנוּחָתִי : וְאוֹמַר מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה וְהוֹאֲדֵנִי
 יֵאֱהָדוּנִי כָּלֶם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ מִלְּאֹה הָאֶרֶץ קִנְיָנְךָ : אֲבֵרָהֶם
 מִנּוּן דְּכִתִּיב וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ אַבְרָם לֵאמֹר עֲדִיוֹן
 קוֹנֵה שָׁמַיִם וְאֶרֶץ : יִשְׂרָאֵל מִנּוּן דְּכִתִּיב עַד יַעֲבֹר עִמָּךְ
 יְהוָה וְהוֹאֲדֵנִי יֵאֱהָדוּנִי עַד יַעֲבֹר עִם זֶה קִנְיָתִי : וְאוֹמַר לְקְרוּשִׁים
 אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה וְאֲדִירִי כָּל חֲפָצֵי בָם : בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 מִנּוּן דְּכִתִּיב מִכּוֹן לְשִׁבְתְּךָ פַּעֲלָתָּ יְהוָה וְהוֹאֲדֵנִי יֵאֱהָדוּנִי מִקְדָּשׁ
 אֲדָנִי כּוֹנֵנוּ יִרְדֶּה : וְאוֹמַר וַיְבִיאֵם אֵל גְּבוּר קָדְשׁוֹ הָרַ
 זֶה קִנְיָתָה יְמִינוּ : אָמַר רַבִּי יוֹסִי בֶן קַסְמָא פַּעַם אֶתֶּת הָיִיתִי
 מְחַבֵּד בְּדִרְתָּהּ וּפָנַע בִּי אָדָם אֶחָד וְנָתַן לִי שְׁלוֹם וְהִתְחַנְּנִיתִי
 לוֹ שְׁלוֹם אָמַר לִי רַבִּי מֵאִיזָה מָקוֹם אַתָּה אִמְרָתִי לוֹ
 מַעִיר גְּדוּלָּה שֶׁל חֲכָמִים וְשֶׁל סוֹפְרִים אָנִי. אָמַר לִי רַבִּי
 רִצְוֹנָה שֶׁתְּדוּר עִמָּנוּ בְּמִקְוֵמֵנוּ וְאֲנִי אֶתֶּן לָךְ אֶקְרָא אֶקְרָא
 דִּנְגְרִי זָהָב וְאַבְנִים טוֹבוֹת וּמִרְגְּלִיּוֹת. אִמְרָתִי לוֹ אִם אַתָּה
 נוֹתֵן לִי כֹךְ בְּסֹף וְזָהָב וְאַבְנִים טוֹבוֹת וּמִרְגְּלִיּוֹת שֶׁכָּעוּלָם.
 אִינִי דָר אֶקְרָא בְּמִקְוֵם תּוֹרָה וְכֵן כְּתוּב בְּסֹפֶר תְּהִלָּים
 עַל יְדֵי דָוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאֶלְפֵי זָהָב
 וְכֶסֶף. וְלֹא עוֹר אֶקְרָא שֶׁכָּשַׁעַת פְּטִירָתוֹ שֶׁל אָדָם אִין
 מִנִּין לוֹ לָאָדָם לֹא בְּסֹף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֶבְנִים טוֹבוֹת
 וּמִרְגְּלִיּוֹת אֶקְרָא תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּדָבָר. שְׁנֵאֲמַר
 בְּתַתְּחַבֵּד אֶתְּךָ. בְּשִׁבְתְּךָ תִּשְׁמָר עֲלֶיךָ. וְהִתְחַנְּנוּ

פרקי אבות

תנח

היא תשיחה. ברהתהקנה תנחה אתה. בעודם הוה.
בשכבה תשמור עקיה. בקבר. והקיצור היא תשיחה.
לעודם הפא : ואומר רי הפסח ולי תהב נאם יהוהיה
'אהרונה צבאות : פר מה שפרא הקדוש ברוך הוא
בעודמו לא בראו אפא רכבודו. שפאמר פר תנקרא
בשמי ורכבודי בראתיו : צרתיו אף עשיתיו : ואומר
יהוהיה יאהרונה. ימרוך לעודם ועד : רבי, חנניא וכו'

דינים השייכים לתפלת ערבית במוצאי שבת

- (א) במוצאי שבת מאחרין תפלה ערבית כדי להוסיף מחול על הקודש.
(ש"ע סימן רצ"ג).
- (ב) צריך לזהר מלעשות מלאכה עד שיראו ג' כוכבים קטנים ולא
יהיו מטוירים אלא רצופים. ואם הוא יום מעונן ימחין עד שיצא
הספק מלבנו. (ש"ע).
- (ג) יש מקומות שנהגין כשחל יום במוצאי שבת שהכחורים מקדימים
להתפלל ערבית כשחשיכה ודאי קודם שיחפלו הקהל כדי להדליק
המאורות לכבוד יו"ט, ויש מסקקים בדבר דלאו שפיר עבדי. אבל
בשו"ת באר עשק סימן ל"ר כרח דשפיר עבדי ויחזיקו במנהגם כי
שוב הוא.
- (ד) נוהגים לומר והוא רחום וברכו באריכות נועם כדי להוסיף מחול על
הקודש. (מור"ם בהנהגה).
- (ה) קבלה דמנסי שיש הצלחה וניצול מהיוקא בכל השבוע, כשמושך
אדם ומאריך באומרו ברוך ה' המבורך לעולם ועד במוצאי שבת.
(מהרח"ו זצ"ל כשם רבינו האי גאון ז"ל. והלכות גדולות. וא"ח. ברכי"י).
- (ו) ויהי נועם צריך לאמרו כלו עד סוף מזמור יושב בסתר מעומד. והשאר
יאמר מיושב. (מחריץ כספר נגיד ומצוה כשם ס' ע"ח).
- (ז) אסור לשנות מים במוצאי שבת בין השמשות קודם הכדלה כי כל
השותה מים באותו זמן ימות כאשכ"ה (נגיד ומצוה).

פזמון שְנוּהִגִּים לֵאמרוּ במוֹצֵאי שַׁבָּת

סימן שמואל בר נסים במ

ש וקרי דלִּיתוּתִיךְ שֶׁאַתָּם יִמְצְאוּ. שֶׁאֵדִית עִמָּךְ
יִשְׂרָאֵל בְּשִׂמְחָה בְּרִנָּה מִנְּלוֹחֶם יֵצְאוּ. שְׂכִינָתְךָ
בְּצִיּוֹן עֵין בְּעֵין יֵרָאוּ. שׁוֹמֵעַ תִּפְלֶה עֲדִיךָ
כֹּל בָּשָׂר יִבְאֹו :

מ חה זכר מריבי ונחרצה וכלִּה. מאויים אל תחן
נורא עלִּיִּה. ממועצותיהם יפִּלוּ לִשְׂאוֹלֶיהָ.
תחת אהבתי ישמנוני ואני תפִּלֶּה :

ו אדברה בעדוֹתֶיךָ נגד אֲנָשֵׁי לִצְוֹן. ואשתעשע
במצותיך ביושר לִבִּי פְּנִימִי וְחִצְוֹן. וארוץ
אחריך כאב רועה צֶאֱן. ואני תפִּלֶּתִי לָךְ
הִי עַת רְצוֹן :

א ודה עלִּי פשעי ואדאנ מחטאתי. אֲחֵרִי שׁוֹכֵי
נחמתי מְרֹוב כְּלִימָרָי. אֵלֶיךָ נִפְשִׁי אֲשֶׁא
אֵל אֱלֹהֵי תַהֲלֹתִי. בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִּי חֲנֻנִי
וְעֲנֵנִי וּשְׁמַע תִּפְלֶתִי :

ל בי סחרחר מרוע מעִלֶּה. לִּכֵּן לָבִי בִקְרָבִי חֲלָלָה.
לִמְעַנְךָ עֲוֹנוֹתִי סִלֶּח וּמַחֲלוּ פֶרַס וְכִלֶּה. מִלִּבִּי
וְאֱלֹהֵי כִי אֵלֶיךָ אֲתַפֶּלֶל :

ב שְׁעָרֶיךָ עֲמַדְתִּי וְרֹאשִׁי אֲכֹוֶף. בִּקְשָׁתִי צִדְקָה כְּעֵנִי
וְכֹאבִיוֹן עַל מִשְׁקוֹף. בִּיטָה בְּעֵנֵי בִנְפִילֹתִי.
וְקוֹמְתִי זָקוֹף. רַחֲמֶיךָ לְעֵנִי כִי יַעֲטוּף :

ר אה עניי ועמִלִּי וּמְנוֹק חֲלָצֵנִי. רָצָה בְּשִׁחִי וְרִיקָם
מִלִּפְנֵיךְ אֵלֶּי תִשְׁבֵּנִי. רַחֲמֶיךָ זָכוֹר וּמִשְׁבְּרִי
אֵל תְּכִישְׁנִי. תִּפְלֶה לְדוֹד הַטָּה ה' אֲזַנְךָ עֲנֵנִי .

נ עויתי משמוע שמעך ותעה לבבי. נברלתי מראות
שטר חובי. נא אב רחם תזכור ברונו חיוכי
תפלה לחבקוק הנביא :

י ה אל נערץ ונקדש ברום ועומק. יותן לנו עם
ענוים יד וחלק. יזכור לנו זכות נביא שפר
מתק. תפלה לדוד שמעה ה' צדק :

ס ליחה המציא לנו כפרה ומחילה. סגולה מכל
העמים אל תעש עמנו בלה. סלה אנעים
זמירות ורחילה. משכיל לדוד בהיוחו
במעררה רחלה :

י שוב ירחמנו אל אלהי האלהים. יכבוש עוונותינו ועונות
עם כמהים. יזכור לנו זכות משה רבינו ע"ה שעלה
אל הר האלהים. תפלה למשה איש האלהים :

מ הר לפדות עמך אשר שיכן בציון. וגזור על אויביך
ואוייבינו חרב וכליון. וחבנה בעוזך בית המקדש
ואפריון בזכות מי שאמר יושב כסתר עליון :

ברוך אתה ה' זכרני לטובה ופקדני בזכות אבות
ראשונים מהרה יפדני. בידך אפקיד רוחי בכל
נתיבות ישמרני. מכתם לדוד שמרני :

מושיעי משנבי ומונסי ביום צרה.

ושלח לנו משיח בן דוד במהרה.

מהרה מהרה תאיר תורה בזכות ארבעה

זוגות שוכבי המערה.

ערבית של מוצאי שבת

מזללין ערבית כמי ערבית של חול ואומר ארצה חוננתנו. קדיש לעילא.
שובה וכו'. קדיש תתקבל. ברכו. עלינו לשבח וכו'. הכל תמצא לעיל
מקץ רייז והלאה.

זכור לטוב שבוע טוב ויהיה בסימן טוב

אֱלֹהֵינוּ הַנָּבִיא. אֱלֹהֵינוּ הַנָּבִיא. אֱלֹהֵינוּ הַנָּבִיא :
בְּמַהֲרָה יָבֹא אֱלֵינוּ עִם מַשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד :
אִישׁ אֲשֶׁר קָנָא לְשֵׁם הָאֵל. אִישׁ בְּאֶשׁ שְׁלוֹם עַל
יַד יְקוֹתִיאֵל. אִישׁ גָּשׁ וַיִּכְפֹּר עַל בְּגֵי יִשְׂרָאֵל : אֱלֵיהּ
אִישׁ הַדּוֹרֹת שְׁגִים עָשָׂר רָאוּ עֵינָיו. אִישׁ הַנִּקְרָא
בְּעַל שְׁעָר בְּסִימָנֵינוּ. אִישׁ וְאָזוּר עוֹר אָזוּר
בְּמַחְנֵינוּ : אֱלֵיהּ

אִישׁ זָעַף עַל עוֹבְדֵי חַמְנִים. אִישׁ חָשׁ וְגִשְׁבַּע
מִהִיזֵר גִּשְׁמֵי מַעוֹגִים. אִישׁ טַל וּמָטָר עָצַר
שְׁרֵשׁ שָׁנִים : אֱלֵיהּ

אִישׁ יָצָא לְמִצּוֹא לְנִפְשׁוֹ נַחַת. אִישׁ כָּלְכִלּוֹהֻוּ
הַעוֹרְבִים וְלֹא מָת לַשַּׁחַת. אִישׁ קָמַעְנוּ
נִתְכַּרְכוּ כֹּד וְצַפְחַת : אֱלֵיהּ

אִישׁ מוֹסְרֵי תַקְשִׁיבֵי כְּמַהִים. אִישׁ נִעְנָה בְּאֵשׁ
מִשְׁמֵי גְבוּהִים. אִישׁ שָׁחַ אֶחָדֵינוּ יִתְלַוְהֵנוּ
יֵאֱהוּדֹנָהי הוּא הָאֱלֹהִים : אֱלֵיהּ

אִישׁ עָתִיד לְהַשְׁתַּלַּח מִשְׁמֵי עֲרֵבוֹת. אִישׁ פָּקִיד
עַל כָּל בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת. אִישׁ צִיר נִיחָמָן
כִּי הָשִׁיב לֵב בָּנִים עַל אָבוֹת : אֱלֵיהּ

אִישׁ קָרָא קָנָא קִנְאֵתִי לִיתְלַוְהֵנוּ יֵאֱהוּדֹנָהי בְּתַפְאָרָה.
אִישׁ רָכַב עַל סוּסֵי אֵשׁ וְעָלָה בְּסַעֲרָה. אִישׁ
שֶׁלֹא טָעַם טַעַם מִיתָה וּקְבוּרָה : אֱלֵיהּ

תִּשְׁכְּבֵי תַצִּילֵנוּ מִפִּי אֲרִיֹּת. תִּבְשְׁרֵנוּ בְּשׂוֹרוֹת
טוֹבוֹת בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּתוֹת. תִּשְׁמַחֵנוּ בָּנִים עַל
אָבוֹתֵינוּ : אֱלֵיהּ

איש תשבי על שמו נקרא. תצדיחנו על
ידו בתורה. תשמיענו מפיו בשורה
טובה בניהרה. תוציאנו מאפלה לאורה : אליהו
אשרי מי שראה פגיו בחלום. אשרי מי שנתן
לו שלום. ורחוק לו שרום. יהודה יהודה יאהדונה
יברך את עמו בשלום : אליהו
פכתוב הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא
לפני בא יום יהודה יהודה יאהדונה רחוק
ורחוק. והשיב לב אבות על בנים ולב בנים
על אבותם :

אליהו ואליה אבותינו בסימן טוב ובמזל טוב החר
ענינו את (ששח) ימי המעשה הבאים בקראתנו
לשום חשוכים מכר חטא ופשע. ומנוקים כפר עון
ואשמה ורשע. ומרפקים בתקוה תורה ומעשים טובים
וחנונים דעה ובינה והשכל מאתה ותשמיענו בקרם
ששון ושמחה. ולא תענה קנאתנו עד לב אדם ורא
קנאת אדם תענה עד לבנו. מכנו ואליהו שום ברכה
רחוקה והצדקה בכל מעשה ידינו. וכל היועץ עלינו.
ועל עמך בית ישראל עצה טובה ומחשבה טובה אמצו
ברכו. גדרו. קימו. קים עצתו. בדרך שנאמר יתן דה
בדבבה וכל עצתו ימא : ונאמר ותגור אמר ויקם
דה ועל דרכה נה אור : וכל היועץ עלינו ועל עמך בית
ישראל עצה שאינה טובה ומחשבה שאינה טובה.
אברו. בטרם. גדעו. הפרו. הפר עצתו. בדרך שנאמר
יהודה יהודה יאהדונה הפיר עצת גוים הגיא מחשבות עמים
ונאמר עז עצה ותופר דברו דבר ולא יקום פי עמנו

אֵל : וּפָתַח לָנוּ יְהוָה יֵאָדָהּ יֵאָדָהּ אֶל־הֵינוּ בְּזֶה הַשָּׁבוּעַ וּבְכָל
 שָׁבוּעַ וְשָׁבוּעַ. שְׁעֵרי אֹרֶחַ. שְׁעֵרי בְּרָכָה. שְׁעֵרי נִילָה.
 שְׁעֵרי דִּיצָה. שְׁעֵרי רָעָה. שְׁעֵרי חֹד וְהָדָר. שְׁעֵרי וְעַד מוֹב.
 שְׁעֵרי זְמֶרָה. שְׁעֵרי חֲדָרָה. שְׁעֵרי חֲמִידָה. שְׁעֵרי חֵן
 וְחֶסֶד. שְׁעֵרי חַיִּים מוֹכִים. שְׁעֵרי מוֹבָה. שְׁעֵרי יְשׁוּעָה.
 שְׁעֵרי כְּפָרָה. שְׁעֵרי כִּלְכָּלָה. שְׁעֵרי לְמִיד תוֹרָה לְשִׁמָּה.
 שְׁעֵרי מְזוֹן. שְׁעֵרי מְחִיכָה. שְׁעֵרי נְחִמָּה. שְׁעֵרי סְלִיחָה.
 שְׁעֵרי עֲזָרָה. שְׁעֵרי פְּדוּת. שְׁעֵרי פְּרִנְסָה מוֹבָה. שְׁעֵרי
 צִדְקָה. שְׁעֵרי צְהָרָה. שְׁעֵרי קוֹמְמִיּוֹת. שְׁעֵרי רְפוּאָה
 שְׁלָמָה. שְׁעֵרי שְׁלוֹם. שְׁעֵרי שְׁלוֹה. שְׁעֵרי תוֹרָה. שְׁעֵרי
 תַּפְלָה שְׁעֵרי תְּשׁוּבָה. שְׁעֵרי תְּשׁוּעָה. בְּרַבְתִּיב וְתִשְׁוֹעַת
 צְדִיקִים מִיְהוָה יֵאָדָהּ יֵאָדָהּ מְעֻזָּם בְּעֵת צָרָה : וַעֲזֹרֵם
 יְהוָה יֵאָדָהּ יֵאָדָהּ וַיִּפְלְמֵם וַיִּפְלְמֵם מִרְשָׁעִים וַיִּשְׁעֵם פִּי
 חֶסֶד בּוֹ : וַנֵּאמֶר חֲשֵׁף יְהוָה יֵאָדָהּ יֵאָדָהּ אֶת זְרוּעַ קִרְשׁוֹ
 לַעֲיִנֵּי כָּל הַגּוֹיִים וְרָאוּ כָּל אֲפָסֵי אֶרֶץ אֶת יְשׁוּעַת אֶל־הֵינוּ
 וַנֵּאמֶר קוֹל צוֹפִיךָ נִשְׁמָע קוֹל יְחִדּוֹ יִרְנָנוּ פִּי עֵין בְּעֵין
 יִרְאוּ בְּשׁוֹב יְהוָה יֵאָדָהּ יֵאָדָהּ צִיּוֹן : וְכֵן לָנוּ יְהוָה יֵאָדָהּ
 יֵאָדָהּ אֶל־הֵינוּ מִקְרָא שְׁכִתּוֹב מֵה נָאוּ עַד הַתְּהִרִם
 רַגְלֵי מְבַשֵּׁר מְשֻׁמֵּעַ שְׁלוֹם מְבַשֵּׁר מוֹב מְשֻׁמֵּעַ יְשׁוּעָה
 אוֹמֵר בְּצִיּוֹן מִדָּה אֶל־הֵינוּ :

סדר ההבדלה

יין בשמים גר הבדלה. (והסימן יכנ"ה) נשים חייבות להבדלה. ויכולות
 האשה להבדיל בעצמה. מי שהבדיל יכול להבדיל לאשה. אין לחטיל מים
 בכוס הבדלה בשום אופן. אבוקה להבדלה מצוה מן המוכחר. גר שעה בשתי
 פתילות גרא אבוקה. וטוב לאדם שיהיה לו בכית גר של שעה מיוחדת
 להבדלה. ובשדליקנה יאמר :

סדר חבדרה למוצאי שבת תרה

מזל שמוצא ריח אם הוא עץ או מין עץ. וכן על הוורד, קנמון שהוא
 עוד היודי, מי הוורד, מי אזהר, שושן הנקרא מנטור בערבי,
 קלאכנס, יאסמין, מינסה, על כל אלו מברך עצי בשמים. (בית מנוחה)
 מה שהוא מין עשב, שושן הנקרא בהאר, נענע, בלשון המשנה דנדנה,
 סיגם וחוא רוסה, על כל אלו מברך עשבי בשמים. (בית מנוחה)
 אם הוא פרי המריח וראוי לאכילה. וכן על אגוז מושקאש וקנילה, וכל
 בשמים שהם לאכילה מברך הנותן ריח טוב בפירות. (בית מנוחה)
 (ויש אומרים דאין לברך על הדם יבש דאינו מריח רק שאר בשמים)
 וכן נהגו במדינות אלו, וניל דיש להניח גם הדם עם הבשמים
 דאז עושין ככולי עלמא, (מורים בהגהה), ומברך כורא מיני בשמים
 אחרוייהו, (מג"א).

מצוה מן המובחר שייחד אדם מתחילה כלי ובתוכו בשמים לשם ריח
 מצוה להבדלה במוצאי שבת, (ט"ז).

ברוך אתה יהוה יהוה יאהדונהי אלהינו מלך העולם
בורא עצי (עשבי) (מיני) בשמים:

בברכת מאורי האש צריך לזקוף ירך הימנית ואצבעותיך כלפי מעלה ופני
 האצבעות כנגד פניך ואח"כ תכסוף ראשי אצבעותיך אל תוך
 חךך והגודל מכוסה מתחתיהם ויהיו נכפפים כנגד פניך ותשאיר אחורי
 אצבעותיך כנגד מעלה נד הנר ותסתכל בצפורניך בלבד ולא בתוך פני
 האצבעות (שער הכוונות דף ס' ע"ב).

ברוך אתה יהוה יהוה יאהדונהי אלהינו מלך העולם
בורא מאורי האש:

ברוך אתה יהוה יהוה יאהדונהי אלהינו מלך העולם
המבדיל בין קדש לחול ובין אור לחושך
ובין ישראל לעמים ובין יום השביעי לששת
ימי המעשה. ברוך אתה יהוה יהוה יאהדונהי המבדיל
בין קדש לחול:

כש"צ כתב דכוס הבדלה ישחה אותו המברך לבד ואין משקה ממנו
 לבני

תלוי סדר הכרלה למוצאי שבת

לבני ביתו : ישתה הכוס כולו או רובו ומשייר בו מעט יין ושופכו על השולחן, ויש מכבין בו הנר ומרחין כעשן ואומרים אשה ריח ניחוח לה'. ויש רוחצין בו עיניהם ואומרים מצות ה' ברה מאירת עינים, והכל לחבב המצוה, ויברך ברכה אחרונה ככתוב לעיל דף שי"ב.

ואח"כ יאמר אלה הפסוקים :

ויוזע יצחק בארץ ההיא וימצא בשנה ההיא מאה שערים ויברכהו ה' (ג"ס)
ויאמר אליהם ישראל אביהם אם כן איפוא זאת עשו קחו
מומרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט
דבש נכאת ולוט בטנים ושקדים, (ג"ס)

פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן דושיב את חמתי מעל בני ישראל
בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל
בקנאתי, (ג"ס). לכן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום (ג"ס)

ואח"כ יאמר :

ויתן לה האלהים מטל בשמים ומשמגי הארץ
ולב דגן והירש : ועבדוה עמים וישתתו
לה לאמים יהיה גביר לאחיה וישתתו לה בני
אמה ארביה ארור ומברכה ברוך : ואל שדי
יברך אתה גברך וברכה והיית לברכה עמים :
ויתן לה את ברכת אברהם לה ולזרעה אתה
לרשתה את ארץ מגוריה אשר נתן אלהים
לאברהם : מאל אביו ועזרה ואת שדי
ויברכה ברכת שמים מעל ברכת תהום
לבעת תחת ברכת שמים ורחם : ברכת
אביו גברו על ברכת הורי עד תאנות גבעות
עולם תהיון לראש יוסף וקדקדך גזיר אחיו :
ואהיה ויברכה והרבה ויברך פרי בטנה ופרי
אדמתה דגנה ותירשה ויצרה שגר בארצה
ועשתלת צאנה ער הארמה אשר נשבע

לאבותיו

לַאֲבֹתֶיךָ דָּרַת לָךְ : בְּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל הָעַמִּים
 לֹא יִהְיֶה בְּךָ עָמָר וּבְעָקָרָהּ וּבְכֹהֲמֶתָהּ : וְהִסִּיר
 יְהוָה יְהוָה יֵאֱהוּנָהי מִמֶּךָ כָּד חֲלִי וְכָל מַדּוּי מַצְרִים
 הָרָעִים אֲשֶׁר יִבְעֶת לֹא יִשְׁיָמָם בְּךָ וּנְתָנָם
 בְּכָד שְׁנֵאִיךָ : בְּרוּךְ אַתָּה בְּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה
 בְּשָׂדֶה : בְּרוּךְ פְּרִי בִטְנָהּ וּפְרִי אֲדָמָתָהּ וּפְרִי
 בְּהֶמְתָּהּ שֹׁנֵר אֲדָפִיךָ וְעִשְׁתָּרוֹת צֹאנֶה : בְּרוּךְ
 מִנְאֶה וּמִשְׁאֲרֶתָהּ : בְּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶהּ וּבְרוּךְ
 אַתָּה בְּצֹאתָהּ : יֵצֵו יְהוָה יֵאֱהוּנָהי אֶתָּה אֶת
 הַבְּרָכָה בְּאֶסְמָךְ וּבְכָל מְשֻׁלַּח יָדֶיךָ וּבְכָכָהּ
 בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה יֵאֱהוּנָהי אֶלְהֶיךָ נוֹתֵן לָךְ :
 יִפְתַּח יְהוָה יֵאֱהוּנָהי לָךְ אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב
 אֶת הַשָּׁמַיִם לְרֵת מָטָר אֲרֻצָּה בְּעֵתוֹ וּלְבָרָהּ
 אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יָדֶךָ וְהַקְוִיתָ נְזִים רַבִּים וְאַתָּה
 לֹא תִלֹּה : אֲטָרֶיךָ יִשְׁבָּאֵל מִי כְמוֹךָ עִם
 נוֹשֵׁעַ בִּיהוָה יֵאֱהוּנָהי כִּגֵּן עֲזָרָהּ וְאֲשֶׁר חֲבַב
 גְּאוּלָּתָהּ וַיִּכְתְּשׁוּ אִיבֶיהָ דָּךְ וְאַתָּה עַל כְּמוֹתֵימוֹ
 תִדְרֹךְ : יִשְׁרָאֵל נוֹשֵׁעַ בִּיהוָה יֵאֱהוּנָהי תִשְׁוֹעַת
 עוֹלָמִים לֹא תִבְשׁוּ וְלֹא תִקְלְמוּ עַד עוֹלָמִי עַד :
 וְאַכְלֶתֶם אֱבוֹר וְשִׁכּוּעַ וְהִלַּקְתֶּם אֶת שֵׁם
 יְהוָה יֵאֱהוּנָהי אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם
 לְחֶפְזִיא וְרֹא יִבְשׁוּ עַמִּי דְעוֹלָם : וַיִּבְעֹתֶם
 כִּי בִקְרֹב יִשְׁבָּאֵל אֲנִי וְאֲנִי יְהוָה יֵאֱהוּנָהי אֱלֹהֵיכֶם
 וְאִין עוֹד וְלֹא יִבְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם : וּפְרוּזֵי
 יְהוָה יֵאֱהוּנָהי יִשְׁכּוּן וּבֹאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׁמְחַת
 עוֹלָם עַל רֹאשָׁם שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה וְשִׁיגוֹ וְנִסּוֹ יִגֹּן

וּבְאַנְחָהּ : כִּי בְשִׁמְחָהּ תֵּצֵא וּבְשָׁלוֹם תּוֹכְרוֹן
הָהָרִים וְחִנְכָּעוֹת יִפְצְחוּ כִפְנֵיכֶם רִנָּה וְכָר
עֲצֵי הַשָּׁדֶרֶה יִמְחֵאוּ כָךְ : הִנֵּה אֵל יִשׁוּעָתִי
אֶבְטָח וְלֹא אֶפְחַד כִּי עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה יִתְלַאֲדֶנָּה
יֵאֱהֻדוּנָהי וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה : וְשִׁאֲבָתָם מִיָּם בְּשִׁשּׁוֹן
מִמַּעֲיָנִי הִישׁוּעָה : וְאִמְרָתָם בַּיּוֹם הַזֶּה יִהְיֶה הוֹדוֹ
לִיתְלַאֲדֶנָּה יֵאֱהֻדוּנָהי קִרְאוּ בְשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עֲלִילוֹתָיו הוֹבִירוּ כִּי נִשְׁלַב שְׁמוֹ : וּמְרוּ יִתְלַאֲדֶנָּה
יֵאֱהֻדוּנָהי כִּי גֵאוֹת עָשָׂה מוֹדַעַת זֹאת בְּכָל
הָאָרֶץ : צַהֲלִי וְלִנִּי יִשְׁבֶּת צִיּוֹן כִּי גְדוֹל בְּקִרְבָּךְ
קְרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל : וְאָמַר בַּיּוֹם הַזֶּה יִתְלַאֲדֶנָּה
יֵאֱהֻדוּנָהי לוֹ וַיִּשְׁיַעֲנוּ זֶה יִתְלַאֲדֶנָּה יֵאֱהֻדוּנָהי קְרוֹיֵנוּ
לוֹ נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בִישׁוּעָתוֹ : בּוֹרֵא גִב
שְׁפָתַיִם שָׁלוֹם אֲשֶׁרֹם לָרְחוֹק וּלְקָרוֹב אָמַר
יִתְלַאֲדֶנָּה יֵאֱהֻדוּנָהי וּרְפֵאֲתָיו : וְרוּחַ לְבָשָׂה אֶת
עַמִּשִּׁי רֹאשׁ הַשְּׁלִישִׁים לֶךְ דָּוִד וְעַמָּךְ בֶּן יִשִּׁי
שָׁלוֹם אֲשֶׁרֹם לֶךְ יִשְׁלֹם לְעֹזְרֶךְ כִּי עֲזָרְךָ אֱלֹהֶיךָ
וַיִּקְבְּלֵם דָּוִד וַיִּתְּנֵם בְּרֹאשֵׁי הַגִּדּוֹד : וְאִמְרָתָם
כֹּה לָחִי וְאַתָּה שָׁלוֹם וּבֵיתְךָ שָׁלוֹם וְכָל אֲשֶׁר
לֶךְ שָׁלוֹם : כִּרְוֶךְ הַנֶּגֶב אֲשֶׁר יִבְטַח בִּיתְלַאֲדֶנָּה
יֵאֱהֻדוּנָהי וְרִחֶיךָ יִתְלַאֲדֶנָּה יֵאֱהֻדוּנָהי מִבְּטָחוֹ : יִתְלַאֲדֶנָּה
יֵאֱהֻדוּנָהי עַז לַעֲמֹ וַיִּתֵּן יִתְלַאֲדֶנָּה יֵאֱהֻדוּנָהי יִבְרָךְ
אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם :

הַמְּגִדִל בֵּין קֶרֶשׁ חוֹזֵל חֲטָאֲתֵינוּ יִמְחֹוּ וְזֶעֱנִי וְכִסְפֵּנוּ
יִרְפָּה פֶחֱזֵךְ וּכְבוֹבָקִים בְּקִיכָה :

יוֹם פָּנָה בְּצֶל תִּמְרֵי אֶקְרֹא קֹאֵל עֲבִי גּוֹמֵר יוֹם אֲשֶׁר

פזמונים רמוצאי שבת
חלום
אמר שומר. אָהָא בְּקָר וְגַם לַיְלָה :
המבדיל
צִדְקָתָהּ כִּבְר תְּבוּרָה. עָלַי פִּשְׁעֵי עֲבוּר תַּעֲבוּר. כִּיּוֹם
המבדיל
אֶתְמוּר כִּי יַעֲבוּר. וְאַשְׁמוּרָה בַּלַּיְלָה :
חלום
חֲזָקָה עֲנֵה מִנְחָרִי. מִי יִתֵּן מִנְחָתִי. וְנִעַמְתִּי בְּאַנְחָתִי.
המבדיל
אַשְׁחָה בְּכָל לַיְלָה :
קולי שְ�מָעָה בִּי יְנַמֵּר. פֶּתַח לִי שַׁעַר הַמְּנוּחָה. שְׂרָאשִׁי
המבדיל
וּמָצָא מָלַךְ. קִצְוֹתַי רְסִימֵי לַיְלָה :
העֲתֵר נוֹרָא וְאִיוִם. אֲשׁוּעַ תִּנָּה פְּדִיוִם. בְּנִשְׁאָף בְּעֶרְב
המבדיל
יוֹם. בְּאִישׁוֹן לַיְלָה :
מִרְאֵתִיהָ יְהִי הַוִּשְׁעָנִי. אֶרֶח חַיִּים תַּוְדִיעֵנִי. מַדְרֹגֹת
המבדיל
תִּבְצָעֵנִי. מִיּוֹם וְעַד לַיְלָה :
מִהֵר מְנוּחָה מַעֲשִׂי. כֵּן יֹאמְרוּ מִכְּעִימֵי אֵיחָ נָא אֶלְהִי
המבדיל
עוֹשֵׂי. נוֹתֵן זְמִירוֹת בַּלַּיְלָה :
נִחְנוּ בִּידֶהּ בַּחוּמָר. סִבַּח נָא עַל קֵר וְחוּמָר. יוֹם לַיּוֹם
המבדיל
יִבְיַע אִמֶּר. וְלַיְלָה לַלַּיְלָה :
אֵל פִּוְדָה מִכָּל צָר. קִרְאֲנוּהָ מִן הַמִּצָּר. יִרְדֶּה לֹא תִקְצָר
המבדיל
לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה :
מִיכָאֵל שֹׁר יִשְׂרָאֵל. אֶלְהִי וְגִבְרִיאֵל. בָּאוּ נָא לָנוּ
המבדיל
הַגּוֹאֵר. קוֹמִי בְּחֲצֵי הַלַּיְלָה :
מִיִּמִּינִי מִיכָאֵל. וּמִשְׁמָאלִינוּ גִּבְרִיאֵל. וְעַד רֹאשֵׁנוּ שְׂבִינֵת
המבדיל
אֵל. בְּכָל יוֹם וּבְכָל לַיְלָה :
תִּנָּה קִנּוּ שְׁבוּעַ מוֹכֵר. רַעְעֵן כְּנֹן רָטוֹב. וּמִיחָן וְאֶרְיָה
המבדיל
יָבֹא הַטּוֹב. כֵּךְ הַיּוֹם וְכֵךְ הַלַּיְלָה :
יְבוֹרֵךְ הַבַּיִת הַזֶּה. מִפִּי נִבְיָא וְגַם חוֹזֶה. כִּי כֵן יִצְוֶה
המבדיל
אֶלְהֵינוּ זֶה לְשׁוֹמְרָה יוֹמָם וְלַיְלָה :
הַמִּבְדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם. יִחְיֵינוּ מִיּוֹמִים. וּמִלֵּט אֶת הָעִיר
המבדיל
יְרוּשָׁלַיִם. וְלִקְשׁוֹר בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה

יש נוהגים לומר בכל מוצאי שבת בבית פיוטים הרבה קודם הבדלה על
 כן סדרנו אלו השירים נאים ומפוארים כדי שיבחר הקורא איזה שירצה
 במוצאי יום מנוחה. המציא לעמך רוחה. שבת תשבי
 בנאנדה. ונסו יגון ונאנדה: יארתה קד צורי.
 דקבץ עם מפוזרי מיד גוי אכזרי. אשר פרה כי
 שוטה: עת דודים תעורר אל. למלט עם אשר שואף.
 ראות מוכה בבוא גואל. קשה פוורה גתה: קרא
 ישע לעם נדבה. אל דגור מרכבה. יהי השבוע הבא.
 לישועה ולרוחה. בת ציון השכוכה. אשר היא היום
 געוזה. מהרה תהיה בעוזה. אם הבנים שמחה:
 מעינות אני יוזבון ופרוים עור ישובון. ומי ישע
 ישאבון. והצרה נשכחה: נחה עמך פאב רחמן
 יצפצפו עם לא ארמן דבר יהוה ^{יאהרונה} אשר נאמן.
 ברכימך הבטחה: וירידים פליטי חרץ. נגינתם יפצחו
 במרץ. בלי צוחר ובלי פרץ. אין יוצאת ואין צוטה:
 יהי חדש הזה פנבואת אבי חוזה. וישמע בבית זה
 קול ששון וקול שמחה: חזק ימצא משאכרתינו. אמיץ
 יעשה בקשרינו. והוא ישרח בכל מעשה ירינו. ברכה
 רוחה והצחה: במוצאי יום גילה. שמך נורא ערילה.
 שבת תשבי לעם סגרה. ריוח ששון ונחתה: קוד צחקה.
 ורנה. שפתנו אז תרננה. אנא יהוה ^{יאהרונה} הושיעה נא.
 אנא יהוה ^{יאהרונה} הצליחה נא:

חדש ששוני. אל נא ותביא. את אליהו הנביא: אמן
 וחזק רפיון ידי. בכה מלאכתי וקר מעבדי. גואלי
 זכור עני ומרודי. דברה הטוב הקם לעורדי. הרץ ושח
 ושמת לבבי את אליהו הנביא. ועד ותבן די ספיקי.

זמן מזוני לחם חקי. חלב וכל טוב חיש דגניקי. מוכה
תשבע עולי ויונקי. יבא משיחי לעיר מושבי. את אליהו
הנביא : פגון לעם זו צורי צור גהבול. לחם לאכור
ובגר ללבוש. כקנאי יחיה. יראה ויבוש. נזה הר ציון
בקרוב תכבוש. ששוני יגדל בראות סביבי. את אליהו
הנביא : עמון ומאב אותם תבכה. פרותה לעמך בקרוב
תנגדה. ציון תמלא מעם אלה קרית מלך רב אז געגה.
שכן תשכן בתוך עם צבי. את אליהו הנביא :

אגיר ואשליח ברבכי. בראותי פי כקביא. תריב ריבי.
וקציון גואר תביא. איש צמח תצמיח. אליהו
אליהו אליהו הנביא ומקד המשיח : גבן פלי פחד
תפול אימה ופחד. כל רב יפחד. בעת יענה גוי אחר.
ואורחותיו יצליח : אליהו עוד במזרח למערב. עוד רעשות
צדק רב עמי ישרב. בערוה מלחמה וקרב על אויביו
יצליח : אליהו

משפית שאון ימים. נמה ענינו שרומים. וברכות מפורמים
כל שבעת הימים : יהי שגורם בחילנו. ושקנה על
גבולנו. והצרים קהלנו. ישאף חילם צמים : ויערב חין
ערבנו. לך יהוה יהוה יאהרונה מלכנו. וגם בך תברכנו.
בזמן בא בימים : אמדמה פשיר רחשי. במוצאי יום
מדישי. בשני ובשלישי. אומרה בראמים : בך היא תחתנו
ישנה עזרתנו כנאלת את אבותינו. גאגנו מעמים :
השיבנו כמראשון. נצרתנו כבת אישון. חיש ביאת נין
נחשון. ובהר קץ הימים : קרא נא שנת רצון. נוהג
יוסף בצאן. ונצים חמרו לצון. יהיו משפח תרמים :
מירתי הנשפד. תכונן כמים יהוה יהוה יאהרונה שמה.

חמב פזמונים למוצאי שבת

יְהוָה יִאֲהֲדֵנִי אִישׁ מְלַחֲמָה. יְהוָה יִאֲהֲדֵנִי צוֹר
 עוֹלָמִים : גִּתָּה עִם זֶה סִגְרָהּ. בְּהַר צִיּוֹן נִתְחַדָּה אֱלֹהִים
 אִין וּדְלָתָהּ. מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים : חֲזָקִינוּ בְּתוֹרָתָהּ.
 וְלִשְׁמֹר כָּל מִצְוֹתֶיהָ. וְכִי הַיּוֹם בִּירָאָתָהּ יְהִי לִפְנֵי
 תָמִים : צוֹר רַב הֶעֱלִיקָהּ. הַשּׁוֹכֵן שְׁמִי עֲלִיתָ שְׂגַח לָנוּ
 אֲדִיקָה. כִּי אָרְכוּ הַיָּמִים : אֵל תַּעֲלֵם אֲזוּנָהּ. לְשׁוֹעַת
 מַאֲמִינֶיהָ. בְּהַתְחַנֵּנִם לִפְנֶיהָ. מִשְׁבִּית שְׁאוֹן יָמִים :

שִׁיר אֲעֲנֶה. כִּי הִנֵּה. מְבַשֵּׁר טוֹב חֵישׁ יִסְעֶד. אֲדִיקָהוּ
 הַתְּשִׁבִי מִתּוֹשְׁבֵי גִלְעָד : אֵל חִילִי. בָּךְ גִּירִי.
 בְּשֶׁשֶׁת יָמֵי חֲמֻעָשָׁה : יוֹם רֵאשׁוֹן. כָּבֵת אִישׁוֹן. בְּצֵל
 כְּנָפֶיהָ אֲחַסֶּה : בָּכָר קָנִין. בְּכָל עֵנִין. וְכֵן בִּשְׁנֵי אֲעֲשֶׂה :
 וּבְשָׁרִישִׁי. אֶת רֵאשִׁי. בָּכָר אֲשֶׁר אֶפְנֶה אֲנֹסָה : בְּרַב־עֵי
 אֶת יִשְׁעִי. וְלֹא אָגוֹר מִשּׁוֹסָה : וּבְחַמִּישִׁי. וּבְשִׁשִּׁי. כְּמִי
 גִיר יָגוֹן תִּמְסָה : וְהַפּוֹנֵן. בְּטוֹב רַגְלֵי. וְדֵת זְכוֹר תַּעֲשֶׂה.
 וְחַבְשָׁר. כִּי יִחַסֵּר. וְתַחֵם לִבִּי אֲנוֹשׁ יִסְעֶד : אֱלֹהֵי

כָּכָל חֲדָשׁ גִּיר חֲדָשׁ. וְתִשְׁרִי יֵבֵא בְּשִׁמְחָה. מִמֶּרְחֻשׁוֹן
 וְעַד סִיּוֹן. אֱלֹהֵי בְּרִשְׁקָם וּבְכֻמָּתָהּ. כִּי בְכֻמָּי אֱלֹהֵי
 שָׁלוֹ. מִכֵּת וּשְׁבַט בְּמִנוּחָהּ. וְחֲדָשׁ אֲדָר הַנִּתְחַדָּה. גְּבוּרֹת
 אֵל אֲשִׁיחָה. וְנִסָּן כָּא. בְּגַם אֶהְבֶּה. וְגַם יָגוֹן וְאֲנַחָה.
 וְאִיר הוּא כְּמוֹהוּ. וְכִי תָמִיד בְּרוּחָהּ. וְלֹא אֲרָאָב.
 בְּחֲדָשׁ אָב. וְגַם בְּאֵרוֹג אִין צִנְחָה. וְכִי שְׁנֵי בֵית־וְאֲדֵנִי
 יִאֲהֲדֵנִי. כְּמִסְחָתִי וְלֹא אֲמַעֲד : אֱלֹהֵי

רֵאָה מִלְּפִי. לְעוֹלָם כִּי. בָּךְ שָׁם עֲמָךְ בְּסִרְוִי. שְׁנֵת
 תִּתְחַדָּה. וְגִאֲדָה. בְּרַבְרָה קָרָא לוֹ. וְקָם רְאוּבֵן. הוּא
 הַבֵּן. הָרֵאשׁוֹן לְגוֹרָלוֹ. בְּחַתָּאִסְפִּי. בֵּית יוֹסֵף. וְשָׁם שְׁמַעוֹן
 לְגִבּוֹלוֹ. וְיִהוּדָה. בְּמוֹד תּוֹרָה. וְכִי יִשָּׂא מוֹדוֹ. וְגַד וְאֲשֶׁר

מזמונים למוצאי שבת

תמג

וְדָן בְּיוֹשֶׁר. וְנִפְתָּרִי בְּרֵיכָרוֹ. וַיֵּשׁ שְׂכָר. לְיוֹשֶׁשָׁךְ. וְלִזְבוּלוֹן
 לְזָבוּלוֹ. וּבְנִימִין יִקְחֵן יָמִין. בְּבִקְרָא יֵאבֵר עַד. אֶלְיָהוּ
 הַתְּשֻׁבִי מִתּוֹשְׁבֵי גִלְעָד : מְרוֹדָה עַל עָם. אֲשֶׁר נִזְעַם. מִגִּזְיוֹ
 מִרְקוֹמֶיךָ. אֵלֶּהי עָמוֹ. וְצוֹ שְׁרוּמוֹ. מִפּוֹכְבֵי מְרוֹמֶיךָ.
 וְהוֹד מְנִירָה. אֵל יִכְרָה. וְהַדָּר שׁוֹר תְּמִימֶיךָ. וְהַתְּאוּמִים.
 הַתְּמִימִים. יִהְיוּ נָא רַחֲמֶיךָ. וְאִין שְׁשֹׁן בְּעַד סֶרְטוֹן. אֲבָר
 יְהִי שְׁלוֹמֶךָ. וּמִצְרֵיחַ. בְּנֶה חַיִּת. וְשִׁים בְּרָכּוֹ אֵימֶיךָ.
 וְהַפְתּוּתָה. תִּהְיֶה בְּעוֹלָה. בְּחַזְיוֹנֶיךָ וּנְאוֹמֶיךָ. לְמַאֲזֵנִים.
 פִּי שְׁנִים. תֵּן מְטוֹב נְעִימָה. וְהוֹד עֲקָרָה. בְּגִיד חוֹן רֶב.
 לְמִקְאוֹת אֵת אֶסְמֶיךָ וְחֵץ קֶשֶׁת. בְּאֵף תִּשָּׁת. בְּרֶב אוֹיְבִים
 תִּקְמֶיךָ. גְּדִי וְדָרִי. עָרִי וְחִלִּי. יִהְיוּ עַל רַחֲמֶיךָ. כְּמֹד דְּגִים.
 בְּכָר פְּגָנִים. יִדְּגוּ דָּרוֹב וְקַעַר. אֶלְיָהוּ הַתְּשֻׁבִי מִתּוֹשְׁבֵי
 גִלְעָד :

אֵלֵּי. אֶלְיָהוּ הַנְּבִיא הַבֵּיא נָא : בּוֹ יִרְתוּם רִכְבוֹ. נַע בְּשָׁבִי
 כִּי לֹא שָׁכַב כְּפוֹ. גַּם לֹא רָאָה שְׁנָה :
 רַב מַחֲלֵי בְּרָאוֹת. כְּחָשִׁי וּמִשְׁנָאוֹת. יָפוֹת וּבְרִיאוֹת.
 בְּשָׁר וּתְרַעֲנָה :
 הַשִּׁקָּה צוֹר מִי רֹאשׁ. צַר עֵינָיו יִקְטוֹשׁ. יוֹם עֵינָי
 קָדוֹשׁ. יִשְׂרָאֵל תִּשְׁעֶנָּה :
 מִתִּי תִרְאֶה אוֹת. יֵשַׁע אֵל קוֹרוֹת דָּךְ וְדָךְ נוֹשְׂאוֹת.
 קוֹרוֹת וּתִבְכְּיָנָה :
 הַמִּלְאָךְ הַגּוֹאֵל. לִפְנֵי כֹחַ שׁוֹאֵל. אֲנִי הָאֵל. אֵל אֲבִרְהָם
 הַקָּרֵה נָא :

אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :	יִתְּאוּדָנִי יִתְּאוּדָנִי יִתְּאוּדָנִי
אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :	יִתְּאוּדָנִי יִתְּאוּדָנִי יִתְּאוּדָנִי
אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :	יִתְּאוּדָנִי יִתְּאוּדָנִי יִתְּאוּדָנִי

תמר פזמונים דמוצאי שבת

דָּרָךְ כּוֹכֵב מִיַּעֲקֹב. אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
 הַפְּאִים יִשְׁרָשׁ יַעֲקֹב. אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
 וַיִּרְדֵּי מִיַּעֲקֹב. אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
 זְכוֹר וְאֵת (אֵלֶּה) לִיַּעֲקֹב. אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
 הָדוֹת יִשׁוּעוֹת יַעֲקֹב. אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
 מִוְכּוֹ אֹהֶל־יִהוָה יַעֲקֹב. אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
 יוֹרוֹ מִשְׁפָּטֶיךָ לִיַּעֲקֹב. אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
 כִּי לֹא נֶחֱשׁ בִּיַּעֲקֹב. אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
 לֹא הָפִיט אָזְנוֹ בִּיַּעֲקֹב. אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
 מִי מָנַח עֶפְרַיִם יַעֲקֹב. אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
 גִּשְׁבַּע יְהוָה־אֲדֹנָי יִאֲהֲדוּנֵהוּ לִיַּעֲקֹב. אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
 סִבַּח גָּאֵל בְּעֵזֶן יַעֲקֹב. אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
 עֲתָה הָשֵׁב שָׁבוֹת יַעֲקֹב. אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
 פָּדָה יְהוָה־אֲדֹנָי יִאֲהֲדוּנֵהוּ אֶת יַעֲקֹב. אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
 צִוָּה יִשׁוּעוֹת יַעֲקֹב. אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
 קוֹל קוֹדֵם יַעֲקֹב. אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
 רָצִי וְשֹׂמֵחַ לִיַּעֲקֹב. אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
 שָׁב יְהוָה־אֲדֹנָי יִאֲהֲדוּנֵהוּ אֶת שָׁבוֹת יַעֲקֹב. אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :
 תִּתֵּן אֶת־לִיַּעֲקֹב. אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב :

דינים השייכים לסעודה רביעית

(א) לעולם יסדר אדם שלחנו במוצאי שבת, כדי ללוות את השבת
 אפילו אינו צריך אלא לכזית (שיע' סי' ש') ומשמע בנמרא דמאן
 דאפשר ליה טוב לעשות דבר מחורש לסצורת מוצאי שבת דבעי סעודה
 באנפי נפשה ולא משיריים (מהרשי"א בחי' אגרות).

אמר

דינים השייכים לסעודה רביעית חמה

(ב) אמרו רז"ל אבר אחד יש באדם ונסכויו שמו ואינו נהנה משום אכילה רק ממה שאוכל במוצאי שבת ללוות המלכה.

(ג) צריך לסדר שלחנו ולפרוש עליו משה דרך כבוד (ס"ז).

(ד) מי שאי אפשר לו לאכול במוצאי שבת יכול לקיימנו בסירות (מ"א) וטוב שיאכל סת הבאה בכסנין (מחב"ר).

(ה) כתבו גורי האריי ז"ל. חנפס היתירה אינה הולכת לגמרי עד אחר סעודת מוצאי שבת לכן אין ראוי להחזק במלאכה שאינה אוכל נפש. ואו בחורה עד אחר סעודת מיש (ס' הכוונות ישן).

(ו) לא יאחר סעודה זו עד אחר ד' שעות מן הלילה כי אז עבר זמנה ולא עשה ולא כלום ולא יסיר כגדיל שבת עד אחר סעודה זו.

(ז) אם רוצה לסעוד תיכף להבדלה צריך לזוהר שלא יביא לחם לשלחן קודם הבדלה, ואם הביא פורס עליו מפה ומכסנו לפי שהוא מוקדם בפסוק וצריך להקדימו אם לא יכסנו (ש"ע).

וקודם הסעודה יאמר

אַתְּקִינֵנוּ סְעוּדָתָא דְמַהֲיָמְנוּתָא דָּא הִיא סְעוּדָתָא

רְבִיעָא דְדוֹד מְלָכָא מְשִׁיחָא דְאַבְרָהָם

יִצְחָק וְיַעֲקֹב אֲתִיָּין לְסַעְדָּא בְהַדְיָה:

ליחרא שמא דקכ"ה ושכינתיה יאהרונהי ברחילו ורחימו יאההויה ורחימו ורחילו יאההויה יחד שם י"ה ב"ה ביחרא שלים בשם כל ישראל הנה אנכי בא לסעוד סעודה רביעית של שבת ללוות את המלכה וללוות הנפש היתירה כחינת חיה שבה המסתלקת עתה ולהשאיר ברכה בכל סעודותינו בששת ימי החור' ולהשאיר בהם מקדושת השבת. ובכז' כח סגודתה שמרנו כאישין בת עין וכצל כנפיד מסחרנו. והושיענו מצער חבים דקבר יתשכין את נרין במשכנות סמטחים. ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

ואחר כך יטול ידיו ויברך ויקח מִשְׁתֵּי ככרות שלפניו האחד מהם ויבצע.

ומורי ז"ל היה נוהג לבצע בסעודה זו כפרוסה ככחינת דוד סוד המלכות לחם עוגי כגודע ולא הונח לנו. ואשרי העובד את ה'

בשמחה: (בית מנוחה)

סדר תפלת ערבית, י"ל ר"ח

אומרים ברכי נמשי קודם ערבית חמצא לעיל דף ר"ג, ואח"כ מתפללים
ערבית כשאר ימים ומזכירין יעלה ויבא בעבודה, כמו שכתוב
לעיל דף רי"ג

כיום ראש חדש

מתפללים כשאר הימים ומזכירים יעלה ויבא בעבודה. ואחר חזרת התפלה
קורין ההלל בדילוג ואינו מכרך לא בתחלה ולא בסוף ובימים שגומרים ההלל
סימן בכמ"ח. ב' ימים ראשונים של פסח. ב' של שבועות מ' של
סוכות. ח. של חנוכה. כ"א יום וסימן א"ך צדיקים יורו לשמך וכארץ
ישראל אאח"ח חיי ימים וסימן ה"י חי הוא יורך רשליה צבור
מברך לגמור וגם היחיד יכול לברך בתחלה ובסוף.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְגִמּוֹר (בחו"ל
נוהגין בימים שמדלגין אומ' לְקַרְא) אֶת הַהֵלֵל :

הַלְלוּיָהּ הֵלֵל עַבְדֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ הֵלֵל אֶת
שֵׁם יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ : יְהִי שֵׁם יְיָ אֱלֹהֵינוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְבָרַךְ מְעַתָּה וְעַד עוֹלָם : מְמַזְכֵּר שְׁמֶשׁ
עַד מְבֹאֵה מְהֵלֵל שֵׁם יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ : רָם עַד
כָּל גּוֹיִם יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ :
מִי בִּיתְיָ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ הַמְּגַבִּיהִי לְשִׁבְתָּ :
הַמְּשַׁפִּילִי לְרֹאשׁ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ : מְלִיֵּמי מַעְפָּר
כָּל מַאֲשֶׁפֶת יָרִים אֶבְיוֹן : לְחֹשִׁיבֵי עֵם נְדִיבִים
עִם נְדִיבֵי עַמִּי : מוֹשִׁיבֵי עֶקְרֵת תְּבוֹת אֶם תְּכַנִּים
שְׂמִיחַ הַלְלוּיָהּ :

רֹאשׁ חֹדֶשׁ

תמו

בַּצֵּאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לְעוֹ: הָיְתָה
 יְהוּדָה לְקֹדֶשׁוֹ יִשְׂרָאֵל כְּמִשְׁלוֹתָיו: הֵימָּה רָאָה
 וַיָּגֶם בְּיָרְדֵּן וַיִּסַּב לְאַחֹר: הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵלִים גְּבָעוֹת
 כְּבָנֵי־צֹאן: מִה־זֶּה הֵימָּה כִּי תָנוּס בְּיָרְדֵּן תִּסַּב לְאַחֹר:
 הַהָרִים תִּרְמְדוּ כְּאֵלִים גְּבָעוֹת כְּבָנֵי־צֹאן: מִדִּפְנֵי אֲדוֹן
 חֹלִי אֶרֶץ מִדִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: הַהֲפֹכִי בְּצוֹר וְאַנְס־מָיִם
 תִּקְמִישׁ דְּמַעֲיֵנו־מָיִם:

בַּיָּמִים שֶׁאֵין גּוֹמְרִים הֵלֵל מִדְּלִיָּן זֶה:

לֹא קָנוּ יְהוָה וְיִהוָה לֹא קָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תָּנוּ כְּבוֹד
 עַל חֲסִדְךָ עַל אֱמֻתְךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם
 אֵיךְ נָא אֱלֹהֵיהֶם: וְאֵלֵהֶנּוּ בְּשִׁמְיָם כֹּל אֲשֶׁר
 חָפִין עָשָׂה: עֲצִבְיָהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יָדֵי
 אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵיהֶם לָרִים וְלֹא
 יֵרְאוּ: אָזְנוֹת לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ אָף לָהֶם וְלֹא
 יִרְחִיחוּ: יָדֵיהֶם וְלֹא יִמְיִשוּוּ רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִתְלַכּוּ
 לֹא יִהְיוּ בְּגִדֵּיהֶם: כְּמוֹתָם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר
 בָּטַח בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל בָּטַח בִּיהוָה וְיִהוָה יִאֲהֲדוּנֵהוּ
 עֲזָרָם וּמִגֹּגֶם הוּא: בֵּית אֶהֱלֵן בְּטַח: בִּיהוָה וְיִהוָה
 עֲזָרָם וּמִגֹּגֶם הוּא: יֵרָאִי יְהוָה וְיִהוָה יִאֲהֲדוּנֵהוּ בְּטַחוֹ
 בִּיהוָה וְיִהוָה עֲזָרָם וּמִגֹּגֶם הוּא: עֵכֶ

יְהוָה וְיִהוָה יִאֲהֲדוּנֵהוּ וְכָרְנִי וְכָרְנֵךְ יִבְרַךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל
 וְכָרְנֵךְ אֶת בֵּית אֶהֱלֵן: יִבְרַךְ יֵרָאִי יְהוָה וְיִהוָה
 יִאֲהֲדוּנֵהוּ תִקְטְנוּ עִם הַגְּדִלִים: יִסַּף יְהוָה וְיִהוָה
 יִאֲהֲדוּנֵהוּ עֲרִיכָם עֲלֵיכֶם וְעַר בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים
 אַתֶּם לִיהוָה וְיִהוָה יִאֲהֲדוּנֵהוּ עֲשֵׂה שְׁמִים וְאֶרֶץ:
 הַשְּׁמִים שְׁמִים לִיהוָה וְיִהוָה יִאֲהֲדוּנֵהוּ וְהָאֶרֶץ גִּתָּן לְבָנֵי

אָדָם : לֹא הִמָּתִים יִתְּלוּ יָהּ וְרֹא כָּל יִרְדֵּי
דוֹמָה : וְאַנְחֵנוּ נִבְרָךְ יָהּ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם
הִלְלוּ יָהּ :

בימים שאין גומרין את ההלל מדלגין זה :

אֶהְבֵּתִי כִּי יִשְׁמַע יְהוָה יֵאָדוֹנָהּ יֵאָדוֹנָהּ אֶת קוֹלִי
תַּחֲנוּנֵי : כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא
אֶפְפוּנֵי חֲבֵדֵי מָוֶת וּמִצָּרֵי שְׁאוֹל מִצְאוּנֵי צָרָה
וַיַּגֵּן אֶמְצָא : וּבִשְׁם יְהוָה יֵאָדוֹנָהּ יֵאָדוֹנָהּ אֶקְרָא אָנָּה
יְהוָה יֵאָדוֹנָהּ יֵאָדוֹנָהּ מִלִּטָּה גִפְשִׁי : תַּחֲנוּן יְהוָה יֵאָדוֹנָהּ
יֵאָדוֹנָהּ וְצָדִיק וְאַלְהֵינוּ מִרְחָם : שְׁמֵר פְּתָאִים
יְהוָה יֵאָדוֹנָהּ יֵאָדוֹנָהּ בְּלוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ : שׁוּבֵי גִפְשִׁי
לְמִנוּחֵיכִי כִּי יְהוָה יֵאָדוֹנָהּ יֵאָדוֹנָהּ גָּמַל עָרִיכִי : כִּי
חֲלַצְתָּ גִפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת עֵינֵי מִן דְּמַעַת אֶת רִגְלִי
מִדָּחִי : אֶתְחַלֵּף לִפְנֵי יְהוָה יֵאָדוֹנָהּ יֵאָדוֹנָהּ בְּאַרְצוֹת
חַיִּים : הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲבַר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד :
אֲנִי אֶמְרֵתִי בַחֲפוּי כָּל הָאָדָם כֹּזֵב : עֵי

מָה אָשִׁיב לַיהוָה יֵאָדוֹנָהּ יֵאָדוֹנָהּ כָּל תַּנְמוּלוֹתַי עָלַי :
כּוֹס יִשְׁוּעוֹת אֲשֶׁא וּבִשְׁם יְהוָה יֵאָדוֹנָהּ יֵאָדוֹנָהּ
אֶקְרָא : נִדְּרֵי לַיהוָה יֵאָדוֹנָהּ יֵאָדוֹנָהּ אֲשֶׁלֶם גִּגְדָה גָּא
כָּל עַמּוֹ : יָקָר בְּעֵינֵי יְהוָה יֵאָדוֹנָהּ יֵאָדוֹנָהּ הַמּוֹתֶרָה
לְחַסִּדָּיו : אָנָּה יְהוָה יֵאָדוֹנָהּ יֵאָדוֹנָהּ כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ
אֲנִי עֲבָדְךָ בֶּן אִמְתְּךָ פִּתְחָתָ לְמוֹסְרִי : לֵךְ אֲזַבֵּחַ
זֶבַח תּוֹבָה וּבִשְׁם יְהוָה יֵאָדוֹנָהּ יֵאָדוֹנָהּ אֶקְרָא : נִדְּרֵי
לַיהוָה יֵאָדוֹנָהּ יֵאָדוֹנָהּ אֲשֶׁלֶם גִּגְדָה גָּא לְכָר עַמּוֹ :
בְּחִצְרוֹת בֵּית יְהוָה יֵאָדוֹנָהּ יֵאָדוֹנָהּ בְּתוֹבָדִי יְרוּשָׁלַם
הִלְלוּ יָהּ :

תָּלַדוּ אֶת יְהוָה יֵהֱדוּנְהי כָּל גּוֹיִם שְׁבָחוּהוּ
כָּל הָאֱמוּנִים : כִּי גָבַר עָלֵינוּ חֲסִדּוֹ וְאַמֶּת
יְהוָה יֵהֱדוּנְהי לְעוֹלָם הָלְלוּ יְהוָה :

הוֹדּוּ לַיהוָה יֵהֱדוּנְהי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ :
יֹאמְרוּ גֵּא יִשְׂרָאֵל
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ :
יֹאמְרוּ גֵּא בֵּית אֶתְרָן
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ :
יֹאמְרוּ גֵּא יִרְאָה יְהוָה יֵהֱדוּנְהי כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ :
מִן הַמִּצָּר קָרָאתִי יְהוָה עָנְנִי בְּמִרְחַב יְהוָה : יְהוָה
יֵהֱדוּנְהי לִי לֹא אֵירָא מֶה יַעֲשֶׂה לִּי אָדָם :
יְהוָה יֵהֱדוּנְהי לִי בְּעֶזְרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאִי :
טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה יֵהֱדוּנְהי מִכְּטֹחַ בְּאָדָם :
טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה יֵהֱדוּנְהי מִכְּטֹחַ בְּגִדִּיכִים :
כָּל גּוֹיִם סָבְבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה יֵהֱדוּנְהי כִּי אֲמִילִם :
סָבְבוּנִי גַם סָבְבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה יֵהֱדוּנְהי כִּי
אֲמִילִם : סָבְבוּנִי בְּדַבְרִים דַּעְכוּ בְּאֵשׁ קוֹצִים
בְּשֵׁם יְהוָה יֵהֱדוּנְהי כִּי אֲמִילִם : דָּחָה דְחִיתַנִּי
לִנְפֹת בַּיהוָה יֵהֱדוּנְהי עֲזָרְנִי : עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה
וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה : קוֹל רָנָה וִישׁוּעָה בְּאֶתְלִי
צְדִיקִים יִמִּין יְהוָה יֵהֱדוּנְהי עֲשֶׂה חֵיל : יִמִּין
יְהוָה יֵהֱדוּנְהי רֹמְמָה יִמִּין יְהוָה יֵהֱדוּנְהי
עֲשֶׂה חֵיל : לֹא אָמוּת כִּי אֶחָדָה וְאַסְפֵּר מַעֲשֶׂה
יְהוָה : יִסֹּר יִסְרֵנִי יְהוָה וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנִי : פִּתְחוּ לִי
שַׁעֲרֵי צֶדֶק אֲבֹא בָם אוֹדָה יְהוָה : זֶה הַשַּׁעַר
לִירְוָה יֵהֱדוּנְהי צְדִיקִים יָבֹאוּ בוֹ : אוֹדָה כִּי
עֲנִיתַנִּי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה : אִידוּ אֶבֶן מַאֲסוֹ
הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה : אִבּוּ מֵאֵת יְהוָה

יאהדונהי הִיָּתָה זֹאת הוּא גִפְּרָאת בְּעִינֵינוּ : מאת
זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְהוָה יאהדונהי נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה
בו : זה

אָנָּה יְהוָה יאהדונהי הוֹשִׁיעָה נָּא : אנא

אָנָּה יְהוָה יאהדונהי הַצִּלִּיחָה נָּא : אנא

בְּרוּךְ הוּא בָּשֵׁם יְהוָה יאהדונהי בִּרְכָנוּכֶם
מִבֵּית יְהוָה יאהדונהי : ברוך אל יְהוָה
יאהדונהי וַיָּאָר לָנוּ אֶסְרוּ חַג בַּעֲבָתִים עַד קִרְנוֹת
הַמִּזְבֵּחַ : אל אלי אֶתָּה וְאוֹדְךָ אֱלֹהֵי אֲרוֹמְמֶךָ :
הוֹדוּ לַיהוָה יאהדונהי כִּי טוֹב כִּי לַעֲוֹלָם
חֲסִדוֹ : הודו

יְהִלְלוּךָ יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵינוּ כָּרַ מַעֲשֵׂיךָ
וְחֲסִדֶּיךָ וְצַדִּיקִים עוֹשֵׂי רִצּוֹנְךָ וְעַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּלָם בְּרַנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבַּחוּ
וַיִּפְאֲרוּ אֶת שֵׁם כְּבוֹדְךָ כִּי לָךְ טוֹב לְהוֹדוֹת
וְלִשְׁמֹחַ נָעִים לְרֹמֵר וּמַעֲוֹלָם וְעַד עוֹדֶם
אֶתָּה אֵל :

הַיְחִיד אֵינוֹ אֹמֵר הַכֹּרֶכָה כַּמְקוֹם שְׁנוֹהֲגִים לְכַרֵּךְ כִּימֵי הַדִּילּוּג אֵלֹא יִשְׁמַע
מִפִּי הַשְׁלִיחַ צָבוֹר וְעוֹנֵר אָמֵן :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יאהדונהי מֶלֶךְ מְהֻלָּל
בַּתְּשַׁבְּחוֹת. אָמֵן :

לְשִׁמְרָה טוֹב לֹמֵר פֶּסוּק זֶה אַחֵר הַהֶלֶל ב' פַּעֲמִים

וְאַבְרָהָם זָקֵן נָא בְּיָמִים וַיְהוָה יאהדונהי בְּרַךְ
אֶת אַבְרָהָם בְּכָל :

וַיְכִיֵּן (וַיְבָרֶךְ) יִשְׁמָרְנִי וַיְחַיֵּנִי. כֵּן יִהְיֶה רִצּוֹן מִלִּפְנֵיךְ אֱלֹהִים חַיִּים מֶלֶךְ

עוֹלָם אֲשֶׁר בִּידוֹ נִפְשׁ כָּל חַי אָמֵן כֵּן יִהְיֶה רִצּוֹן :

וְאוֹמְרִים קוֹרֵשׁ תַּחֲקֵל חֲמִצָּא לַעֲוִיל דָּף שְׁפִיט.

וְקוֹדֵם

כראש חרש

תנא

וקודם שיוציאו סית אומר יהי ה' אלהינו וכו' הכל כמו שהוא בשחרית

של חול לעיל דף קכ"א. ובעת הוצאת סית אימרים זה :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי יאדריני אלהי אברהם ופטר
יצחק אביר יעקב אלהי השמים ואלהי הארץ.
שתהא שעה זו שעת רחמים וקבר תפלתנו לפניך
ברצון. להיות מיון ונקבין לעורר אהבת חושים ומעלה.
איש יחד פני נערו. ויתרבה השפע בכר העזמות.
ובכח סגולת תפלתנו האלה פניה במשפט האורים
והיו למאורות על פסא דוד ועל ממלכתו. להבין
אותה ולסעדה במשפט וצדקה. ישון ושמחה ומצא
בה ער יצא פנונה צדקה בארץ ותוציא צמחה.
וכננה זרועיה רחמים. ותרום ותנשא עד להיות לבית
חן וראש שני מקבים בפטר אחר. ומזיו השפע ההוא
יושפע עלינו לנו בני מקבים בני רחל אמנו שפע ישועה
ורחמים ער נפשונו רוחנו ונשמתינו. לכונן את לבבנו
להתקדש ולהראות את שמה יראת הרוממות ולעבדה
באמת אנחנו וזרענו וזרע זרענו. והיה נא לצור מעוז
לשני מלואיך הקדושים. שרי החסד והגבורה מלוצי
יושר ער עם בחיריך בהיום הזה. לעמוד נגד סמך הרשע
המשטין עלינו. וצמא דמים גנובים וזרם גקיים. וברב
נאונה תהרום קמיה. תורם ורוח תשאם וירצה נא לפניה
שית שפחותינו בתפלתנו היום היגמית קרבן השעור
להפיץ עוזו המקטרג מעלינו. יהא חורש הזה סוף
וקץ וכר צרותינו. תחכה וראש קפדון נפשונו. אהבת
עולם תביא לעמך ערב סגולתך יבדית אבות לפנים
תפבור. והיה מרי חורש בתדשו ומרי שבת בשפתי יבוא

רביעת התיז לבבש האחד בקדש חסד נסב
שכר ליהוה יאהדונה : ואת הבבש השני
תעשה בין הערבים כמנחת תבקר ונסבו
תעשה אשה בית נחת ליהוה יאהדונה :
וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני
עשרונים סלת מנחה בלילה בשמן
ונסבו : עבת שפר בשבתו על עלת
תמיד ונסבה : רביעי

ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה יאהדונה
קרים בני בקר שנים ואיל אחד
בבשים בני שנה שבעה תמימים : ושדשה
עשרונים סלת מנחה בלילה בשמן לבקר האחד
ושני עשרונים סלת מנחה בלילה בשמן לאיל
האחד : ועשרון עשרון סלת מנחה בלילה בשמן
לבבש האחד עלה בית נחת אשה כיהוה
יאהדונה : ונסביהם חצי התיז יהיה כפר ושלישית
התיז לאיל ורביעית התיז לבבש יין ואת עלת
חדש בחדשו לחדשי השנה : ושעיר עזים
אחד לחטאת ליהוה יאהדונה על עלת תמיד
יעשה ונסבו :

ואמר החזן קדיש לעילא ואשרי ובא לציון בית יעקב שיר המעלות של
אותו יום הושיענו ויהללו חמצא לעיל דף קכג ומחזירין סית למקומו
וחולצין התפילין אחר גמר קדיש לעילא ואומרים מוסף.

מוסף לר"ח בחול וכשבת

שם יחור קודשא בריך הוא ושכינתיה (יאהרונה) בדחילו
ורחימו (יאההויהה) וריחמו ורחילו (איההויהה) ליחרא
שם י"ה ב"ה ביחורא ש"ים בשם כל ישראל הנה אנחנו באים
להתפלל תפלת מוסף של (שבת ו) ראש חודש עם כל המצות
הכבולות בה לתקן את שורשה במקום עזיון לעשות נחת רוח
ליוצאנו ולעשות רצון בוראנו. ויהי ניעם ה' אלהינו עלינו ומעשה
ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

ואומר חצי קדיש.

אדון הכל. יאההרונה. היה הוה ויהיה

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

רחיבותיה מ"ב

ברוך אתה יהוה יהוה יאההרונה (יא) אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי אברהם. אלהי יצחק. ואלהי יעקב. האל
הגדול הגבור והנורא. אל עליון גומל תסרים
טובים קונה הכל וזוכר תסרי אבות. ומביא גואל
לבני בגיהנם למען שמו באהבה :

מקד עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יהוה יהוה יאההרונה

(הד) מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני. מתה מתים. אתה רב

להושיע (בקץ מוריד הטל) (ואם אמר משיב הרוח מחזירין

אותו) (בחורף משיב הרוח ממוריד הגשם) (ואם אמר מוריד

הטל אין מחזירין אותו) מבלבל חיים בתסוד מתה מתים

ברחמים רבים. סימך נופלים ורופא חולים

ומתיר אסירים. ומקים אמונתו ליושגי עפר. מי

במוקד בעל גבורות ומי דומה לה טלך ממית

ומתה ומזמים ישיעה :

חנה

מוסף לריח בחור ובשבת

וַיֵּאמֶן אֶת־יְיָ לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ וְאַתָּה
יֵאֱהֹוֶנְהִי מִתְחִיה הַמֵּתִים:

בחזרת העמידה השיץ אומר :

פֶּתַח יִתְּנוּ לִי יְהוָה יֵאֱהֹוֶנְהִי אֱלֹהֵינוּ מַלְאָכִים הַמּוֹנִי
מַעֲקָה עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי כִפָּה יַחַד בְּכֶם
מְרָשָׁה קִי יִשְׁלֹשׁ בַּדָּבָר הָאֲמֹר עַל יְד נִבְיָאָךְ וְקִרְא
זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר קְרוּשׁ קְרוּשׁ קְרוּשׁ יְהוָה יֵאֱהֹוֶנְהִי
צָבָאוֹת מֶלֶךְ בְּרִי הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ:

בר"ח אומר :

קְעַמְתֶּם מִשְׁפָּחִים וְאוֹמְרִים:
בְּרוּךְ בְּבוֹד יְהוָה יֵאֱהֹוֶנְהִי
מִמְקוֹמוֹ וּבְדַבְּרֵי קִי שֶׁן כְּתוּב
לְאֹמַר יִמְלֹךְ יְהוָה יֵאֱהֹוֶנְהִי
קְעוּכֶם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן דָּרָר וְדָר
הַלְלוּיָהּ:

בשבת ור"ח אומר :

בְּבוֹדוֹ מֶלֶךְ עוֹכֵם וּמִשְׁרָתוֹ
שׂוֹאֲדִים אִיה יִכּוֹן בְּמִלַּת
אִיה לִקְבֹּל תִּסְכַּח נִשְׁמָה מִסֵּדֶת
יוֹם הַשַּׁבָּת מְקוֹם בְּבוֹדוֹ
קְהַעֲרִיצוֹ: קְעַמְתֶּם מִשְׁפָּחִים

וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ בְּבוֹד יְהוָה יֵאֱהֹוֶנְהִי מִמְקוֹמוֹ: מִמְקוֹמוֹ
הוּא יִפֹּן בְּרַחֲמָיו קְעַמְזוּ הַמִּיחֲדִים שְׁמוֹ עָרֵב וְכִקֵּר בְּכֶר
יוֹם תָּמִיד אוֹמְרִים פְּעָמִים בְּאַחְבָּה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה יֵאֱהֹוֶנְהִי
יֵאֱהֹוֶנְהִי אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יֵאֱהֹוֶנְהִי אֶתְּךָ: הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא
אֲבִינוּ הוּא מִלְּפָנֵינוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנו. הוּא יוֹשִׁיעֵנו וַיִּגְאֲלֵנוּ
שְׁנִית. וַיִּשְׁמִיעֵנו בְּרַחֲמָיו קְעִינִי כְּרַחֲמֵי הוּא אֶתְּךָ
אֶתְּכֶם אֶתְּרִית בְּרִאשִׁית לְהַיּוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים. אֲנִי
יְהוָה יֵאֱהֹוֶנְהִי אֱלֹהֵיכֶם: וּבְדַבְּרֵי קִי שֶׁן כְּתוּב אָמַר
יִמְלֹךְ יְהוָה יֵאֱהֹוֶנְהִי קְעוּכֶם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן דָּרָר וְדָר
הַלְלוּיָהּ:

אח"כ

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכליות
 יתללוך סלה : ברוך אתה יהוה אלהי יאהדונהי
 האל הקדוש :

בשבת רח אומר :

אתה יצרת עולמך
 מקדם. כלית
 מלאכתך ביום השביעי
 בחרת בנו מכל האמות
 ורציתנו מכל
 העוונות. וקדשתנו
 במצותיך. וקרבנתנו
 מלכנו לעבודתך ושמך
 הגדול והקדוש עלינו
 קראת. ותתן לנו
 יהוה אלהי יאהדונהי אלהינו
 באתהבה : שבתות
 למנוחה וראשי חגשים
 לכפרה ולפי שחטאנו
 לפניך יהוה אלהי יאהדונהי
 אלהינו ואלהי אבותינו
 חרבה עירנו ושמים
 מקדשנו. וגלה יקרנו.
 ונטל כבוד מבית חינו
 ואין אנחנו יכולים
 להקריב לפניך קרבן
 ולא כהן שיכפר בעדנו :

יהי

בר"ח אומר :

ראשי חגשים לעמך
 נתת. וזמן כפרה
 לכל תודותם בהיותם
 מקריבים לפניך ובחי
 רצון שעירי חטאת לכפר
 בעדם וזרזן לבקש הנה
 תשועת נפשם מיד שונא.
 מזבח חדש בציון תבין
 ועולת ראש חדש נעלה
 עקיו. ושעיר עזים נעשה
 ברצון ובעבודת בית
 המקדש נשמה קלנו.
 ושובי דוד עבדך נשמע
 בעירך האמורים לפני
 מוכתך אהבת עולם
 תביא להם. וברית
 אבות לבנים תזכור :
 יהי רצון מלפניך
 יהוה אלהי יאהדונהי אלהינו
 ואלהי אבותינו שתעלנו
 בשמחה לארצנו ותטענו
 בגבולנו. ושם נעשה

למניח

בשבת ר"ח אומר

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְהוָהּ יְהוָהּ יְהוָהּ
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְּשִׂמְחָה
לְאַרְצֵנוּ וְהַטָּעֵנוּ
בְּגִבּוֹרֵינוּ וְשֵׁם גְּעֻשָׁה
לְפָנֶיךָ אֶת קִרְבָּנוֹת
חֻבּוֹתֵינוּ תְּטִידֵם
כְּסֻדָּרִים וּמוֹסָפִים
כִּהְלַכְתֶּם אֶת מוֹסְפֵי יוֹם
הַשַּׁבָּת. (תוה) וְיוֹם רֹאשׁ
חֹדֶשׁ (תוה) גְּעֻשָׁה וְנִקְרִיב
לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת
רְצוֹנְךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב
עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי
מֹשֶׁה עֲבָדְךָ בְּאָמֹר :
וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי
כִבָּשִׁים בְּנֵי
שָׁנָה תְּמִימִים וּשְׁנֵי
עֶשְׂרִים סֵלֹת מִנְחָה
בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְבּוּ :
עַלֹת שַׁבָּת בְּשִׁבְחוֹ
עַלֹת הַתְּמִיד
וְנִסְבָּה :

וּבְרֹאשֵׁי חֹדֶשִׁים

תקריבו

בר"ח אומר

לְפָנֶיךָ אֶת קִרְבָּנוֹת
חֻבּוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסֻדָּרִים
וּמוֹסָפִים כִּהְלַכְתֶּם. אֶת
מוֹסֵף יוֹם רֹאשׁ חֹדֶשׁ
(הוה) גְּעֻשָׁה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנְךָ
כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב עָלֵינוּ
בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה
עֲבָדְךָ כְּפִי כְּבוֹדְךָ
בְּאָמֹר :

וּבְרֹאשֵׁי חֹדֶשִׁים
תִּקְרִיבוּ עֹלָה
לַיהוָה יְהוָה פָּרִים
בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִר
אֶחָד כִּבָּשִׁים בְּנֵי שָׁנָה
שְׁבַע תְּמִימִים :
וּמִנְחָתָם וְנִסְבִּיהֶם
כְּמִדָּבָר. שֶׁרָשָׁה
עֶשְׂרִים לֶפָר וּשְׁנֵי
עֶשְׂרִים לְאַיִל וְעֶשְׂרֹן
לִכְבֹּשׁ וַיִּזֵּן בְּנִסְבּוֹ וְשִׁעִיר
לְכֹפֶר וּשְׁנֵי תְּמִידִים
כִּהְלַכְתֶּם :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

חֹדֶשׁ עָלֵינוּ וְאֶת

החדש

נח

בריח אומר

בשבת ריח אומר

החדש הזה למזבח
ולבדקה לששון ולשמחה
רישועה ולנחמה.
לפרנסה ולבדקה.
לחיים טובים ולשלום.
למחילת חטא. ולסליחת
עון: בשנה מעוברת יאמר
ולבפרת פשע. ויהא
ראש חדש הזה סוף גמון
לכל צרותינו. תחלה
וראש לפדיון נפשנו כי
בעמך ישראל מכל
האמות בחרת ונחמי
ראשי הדשים להם
לבעת. ברוך אתה
יהוה יאהדונהי מלכות
ישראל ויראשי
הדשים: רצה

תקריבו עליה ליהוה
יאהדונהי פרים בני בקר
שנים ואיל אחד
בבשים בני שנה שבעה
תמימים: ומנחתם
ונסביהם כמדבר.
שלשה עשרנים לפר
ושני עשרנים לאיל
ועשרון דבבש וינו
בנסבו ושלעיר לבפר
ושני תמידים בהלכתם:
אדהינו ואלהי אבותינו.
חדש עלינו את
החדש הזה למזבח
ולבדקה. לששון
ולשמחה רישועה
ולנחמה. לפרנסה
ולכלכלה. לחיים
טובים ולשלום. למחילת חטא. ולסליחת עון.
(בשנה מעוברת יאמר ולבפרת פשע). ויהא ראש חדש
הזה סוף גמון לכל צרותינו. תחלה וראש
לפדיון נפשנו. כי בעמך ישראל מכל האמות
בחרת ונחמי ראשי הדשים להם לבעת:
ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם
ממדישי שביעי. כלם ישבעו ויתענגו

מטובך. והשביעי רצית בו ומבשלתו. המדת ימים
 אותו קראת. וזכר למעשה בראשית :
 אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנותחננו.
 קדשנו במצותיך שים חלקנו בתורתך
 שבחנו מטובך. שמח נפשנו בישועתך ומהר
 לבנו לעבודך בנאמת. והנחילנו יהוה יאהדונה
 אלהינו בצדקה וברצון שבת קדשך. וינוחו בו
 כל ישראל מקדשי שמיך. ברוך אתה יהוה יאהדונה
 יאהדונה מקדש השבת :

רצה יהוה יאהדונה אלהינו בעמך ישראל
 ולתפלתם שעה והשב העבודה לדביר
 ביתך ואשי ישראל ותפלתם (מתהרה) באהבה
 תקבל ברצון ותחי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:
 ואתה ברחמיך הרבים. תחפין בנו ותרחנו
 ותחזירה עינינו בשיבך לציון ברחמים :
 ברוך אתה יהוה יאהדונה המחזיר שכינתו
 לציון :

מודים ורבנן

מודים אנחנו לך שאתה
 הוא יהוה יאהדונה
 אלהינו ואלהי אבותינו
 אלהי פד בשר יוצרנו
 יוצר בראשית ברכות
 והודאות לשמך הגדול
 והקדוש על שיהי' ירנו

וקימתנו

מודים אנחנו לך שאתה
 הוא יהוה יאהדונה
 אלהינו ואלהי אבותינו
 אבותינו קדושים ונע
 צורנו צור חינו וכו'
 ישענו אתה הוא קדוש
 ודור נודה לך ונספר
 תהלתך. על-----חננו

המסורים

הַמְסוּרִים בְּיָדָהּ וְעַד
נִשְׁמָוְתֵינוּ הַפְקֻדוֹת לָהּ.
וְעַל־נַפְסֶיהָ שֶׁבְכָר־יוֹם
עָמְנוּ וְעַל־נַפְלְאוֹתֶיהָ
וְטוֹבוֹתֶיהָ שֶׁבְכָל עֵת. עָרַב
וּבִקֵּר וְצִהְרִים. הַטּוֹב בִּי
לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיהָ הַמְרַחֵם כִּי־לֹא תָמוּ תַסְדִּיהָ כִּי
מַעֲוֹלָם קוֹיֵנוּ לָהּ :

בחנוכרה מוסרים כאן על הנסים. ואם לא אמרו ונזכר קודם שאמר
ה' של חתימת הברכה חזור. ואם אמר ח' אינו חזור

עַל הַנְּסִים וְעַד הַפְּרָקָן. וְעַל הַגְּבוּרֹת. וְעַד
הַתְּשׁוּעוֹת וְעַד הַנְּפִלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמּוֹת
שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזֶמֶן הַזֶּה :

בַּיָּמִי מִתְּתִירָה בֶּן יוֹחָנָן כִּהְיוֹן גְּדוֹל חֲשִׁמּוֹנָאִי וּבָנָיו כְּשֶׁעָמְדָה
מַלְכוּת דָּוִן הָרָשָׁעָה עַד עָמְדָה יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁכָּתָם תּוֹרַתָּהּ
וּדְהַעֲבָרָם מִחֲמֵי רְצוֹנָהּ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ
לָהֶם בַּעֲת צָרָתָם. רַבְתָּ אֶת רִיבָם. דִּנְתָּ אֶת דִּינָם
נִמְסְתָּ אֶת נִקְמָתָם מִמֶּסֶת גְּבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים. וְרַבִּים
בְּיַד מַעֲטִים. וְרָשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים. וּמִמָּאִים בְּיַד טְהוֹרִים.
וְזָרִים בְּיַד עֹסְקֵי תּוֹרָתָהּ. כִּי עָשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ
וּבְעָמְךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפְרָקָן כְּתוּם הַזֶּה. וְאַחֵר
כִּי בָּאוּ בָנֶיהָ לְדַבֵּר בִּיתָהּ וּפָנִי אֶת הַיְכָלָהּ. וּמִתְּרוּ אֶת מַקְדָּשָׁהּ
וְהִדְלִיקוּ גִירוֹת בְּחֲצוֹת קָדְשָׁהּ. וּמִכֵּיו שְׁמוֹנֶת יָמִי חֲנֻכָּה
אָזוּ בְּחֶלֶד וּבְהוֹדָאָה. וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נְסִים וְנִפְלְאוֹת וְנוֹרָה
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל מְרָה :

תסב מוסף לר"ח ושבת רח

צדקה ורחמים. בָּרַכָה וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרַךְ אֶת־כָּל־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרוּכ־עוֹ
וְשָׁלוֹם :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הוֹדוּ וְאֲדָנֶיךָ יֵאָהֲדוּנָהי תִּמְבָּרַךְ אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם אָמֵן :

יְהִי לְרָצוֹן אֱמֹרֵי־פִי וְהִגִּיזֵן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
יֵאָהֲדוּנָהי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי :

אֱלֹהֵי נְצוּר לְשׁוֹנֵי מִרְעָ. וְשִׁפְתוֹתֵי מְדַבֵּר מִרְמָה.
וְלִמְסָלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם. וְנַפְשֵׁי בָּעֶפֶר לִכְר תִּהְיֶה.
פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ. וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךְ
נַפְשִׁי. וְכָל־הַפְּמִים עָלֵי לְרַעְרָה. מִתְרַה הַפֶּר עֲצָתָם
וְהַלְמֵר מִחֲשָׁבוֹתָם עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן
יִמְנָה. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְוֵשְׁתֶּךָ.
לְמַעַן יִתְלַצֵּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יִמְנָה וְעֲנֵנִי :
יְהִי־לְרָצוֹן אֱמֹרֵי פִי וְהִגִּיזֵן לִבִּי לְפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדוּנָהי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי :

עוֹשֶׂה שְׁרָם בְּמִרְוֵמֵי הַיָּם בְּרַחֲמֵי
יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְאַמְרוּ אָמֵן :

וטוב ה'ומר אחר כך

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּכַנְדֶּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
בְּמַהֲרָה בִּימֵינוּ וְתֵן הַלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ אָמֵן :

בר"ח ושבת :

אומר החזן קדיש תתקבל. אין
כאלהינו. פסום הקסורת. ותנא
דבי אליהו. כל ישראל. וקדיש
דרבנן. ועלינו לשבח: לעיל דף קליג.

בר"ח כחול :

אומר החזן קדיש תתקבל. ואחיכ
ברכי גפשי. (לעיל דף ריג) ובחנוכה
גם מזמור שיר חנכת הבית. וקורה
אין כאלהינו פסום הקסורת ותנא דבי
אליהו וקדיש דרבנן. ועלינו לשבח :
רמזא לעיל דף קל"ג.

סדר ראש חדש ניסן

יש יאנשי מעשה ללמוד ביים ריה ניסן מיד אחר הפלה כפרשת
הקמה המסכן וזכר יכשכן שהוקם בו ביום :

פרשה פקודי

וַיְבִיאוּ אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶל־מֹשֶׁה אֶת־הָאֵהָל וְאֶת־
כָּל־כְּלָיו כְּכַפְּיוֹ כְּכִשְׁיוֹ כְּכִיתָיו וְעִמָּדָיו
וְאֲדָנָיו : וְאֶת־מִכְסֵּה עֲזָרוֹת הָאֵלִים הַמְּאֲדָמִים
וְאֶת־מִכְסֵּה עֹלָת הַתְּחָשִׁים וְאֶת פָּרֹכֶת הַמָּסָה :
אֶת־אֲרוֹן הָעֵדֻת וְאֶת־בְּדָיו וְאֶת הַכַּפֹּרֶת : אֶת־
הַשֻּׁלְחָן אֶת־כָּל־כְּלָיו וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים : אֶת־
הַמִּנְחָה בַּמִּזְבֵּחַ אֶת־נִרְתִּיהָ גִלְתָּהּ הַמַּעֲרֹכָה
וְאֶת־כָּל־כְּלֶיהָ וְאֶת שִׁמֹן הַמָּאֹר : וְאֶת מִזְבַּח
הַזֹּהֵב וְאֶת שִׁמֹן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קַטְרֶת הַסַּמִּים
וְאֶת כִּסֵּי פֶתַח הָאֵהָל : אֶת מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת
וְאֶת מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת בְּדָיו וְאֶת־
כָּל־כְּלָיו אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ : אֶת מַלְעֵי הַחֲצִיר
אֶת־עֲמֻדָיָהּ וְאֶת־אֲדָנֶיהָ וְאֶת־הַמָּסָה לְשַׁעַר
הַחֲצִיר אֶת־מִיתָרָיו וְיִתְרֹתֶיהָ וְאֶת כָּל־כְּלָיָהּ עֲלֹבֹת
הַמִּשְׁכָּן לְאֹהֶל מוֹעֵד : אֶת־כַּנֵּי הַשֹּׁמֵר לְשִׁמְרַת
בְּקֹדֶשׁ אֶת־כַּנֵּי הַקֹּדֶשׁ לְאֹהֶלן הַכֹּהֵן וְאֶת־כַּנֵּי
בָּנָיו לִבְהֵן : כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה וְאֶהְדוּנָהי יֵאֱהוּדוּנָהי
אֶת־מִשְׁחָה בֶן עָשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל־הָעֲבֹדָה :
וַיָּבֵא מֹשֶׁה אֶת־כָּל־הַמְּלָאכָה וְהִנֵּה עָשׂוּ אוֹתָהּ
כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה וְאֶהְדוּנָהי בֶן עָשׂוּ וַיִּבְרָךְ אֹתָם
מֹשֶׁה : וַיְבָרֶךְ יְהוָה וְאֶהְדוּנָהי אֶל־מִשְׁחָה לְאֹמֶר :
בְּיוֹם־הַחֲדָשׁ תִּרְאֶשׁוּן בְּאֶתֶר לַחֲדָשׁ תִּקְוִים אֶת־

מסכן

מִשְׁכַּן אֶהְיֶה מוֹעֵד: וְשָׁמַתָּ שָׁם אֶת אֲרוֹן הָעֵדוּת
 וּסְפַתָּ עַל־הָאָרֶץ אֶת־הַפְּלִיטָה: וְהִבֵּאתָ אֶת־הַשְּׁלֶחָן
 וְעִרְבִית אֶת־עֹרָבָהּ וְהִבֵּאתָ אֶת־הַמִּנְחוֹת וְהַעֲלִיתָ
 אֶת־גִּלְתִּיהָ: וְנִתְּתָה אֶת־מִזְבַּח הַזֶּבֶב לְקַטֹּרֶת
 לִפְנֵי אֲרוֹן הָעֵדוּת וְשָׁמַתָּ אֶת־מִסְדָּהּ הַפֶּתַח לְמִשְׁכַּן:
 וְנִתְּתָה אֶת מִזְבַּח הָעֹלֹת לִפְנֵי פֶתַח מִשְׁכַּן אֶהְיֶה
 מוֹעֵד: וְנִתְּתָה אֶת־הַכִּיּוֹר בֵּין־אֶהְיֶה מוֹעֵד וּבֵין
 הַמִּזְבֵּחַ וְנִתְּתָה שָׁם מַיִם: וְשָׁמַתָּ אֶת־הַחֹצֵר סָבִיב
 וְנִתְּתָה אֶת־מִסְדָּהּ שַׁעַר הַחֹצֵר: וְלִמְחֶתֶת אֶת־שֹׁמֵן
 הַמִּשְׁחָה וּמִשְׁחָתָה אֶת־הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בּוֹ
 וְקִדְשָׁתָה אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְהָיָה קֹדֶשׁ: וּמִשְׁחָתָה
 אֶת־מִזְבַּח הָעֹלֹת וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְקִדְשָׁתָה אֹתוֹ
 הַמִּזְבֵּחַ וְהָיָה הַמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ קֳדָשִׁים: וּמִשְׁחָתָה
 אֶת־הַכִּיּוֹר וְאֶת־כִּנּוֹ וְקִדְשָׁתָה אֹתוֹ: וְהִקְרַבְתָּ אֶת־
 אֹהֶל וְאֶת־בְּנָיו אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּרְחַצְתָּ
 אֹתָם בַּמַּיִם: וְהִלַּבְשָׁתָה אֶת־אֹהֶל אֶת בְּנֵי
 הַקֹּדֶשׁ וּמִשְׁחָתָה אֹתוֹ וְקִדְשָׁתָה אֹתוֹ וְכִתְּנֵי לִי: וְאֶת־
 בְּנָיו תַּקְרִיב וְהִלַּבְשָׁתָה אֹתָם בְּכִתְּנֵי: וּמִשְׁחָתָה
 אֹתָם בַּאֲשֶׁר מִשְׁחָתָה אֶת־אַבְיֵיהֶם וְכִתְּנֵי לִי
 וְהָיְתָה לְהוֹיֹת דָּהֵם מִשְׁחָתָם לְכִתְּנֵי עוֹלָם
 לְדֹרֹתָם: וַיַּעַשׂ מִשְׁרָה כָּכָל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
 יֵאָהֳדוּנָהי אֹתוֹ כִּי עָשָׂה: וַיְהִי בַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
 בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּת בַּאֲחֶד לַחֹדֶשׁ הַיּוֹם הַמִּשְׁכָּן:
 וַיָּקָם מִשְׁרָה אֶת הַמִּשְׁכָּן וַיִּתֵּן אֶת־אֲדָנָיו וַיָּשֶׂם אֶת
 כִּבְשָׁיו וַיִּתֵּן אֶת־בְּרִיָּתוֹ וַיָּקָם אֶת־עַמּוּדָיו: וַיַּפְּלֵשׁ
 אֶת־הָאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן וַיָּשֶׂם אֶת־מִכְסֵּה הָאֹהֶל

עָלָיו מִלְמַעְלָה בְּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי אֶת־
 מֹשֶׁה : וַיִּפָּח וַיִּתֵּן אֶת־הַעֲדָת אֶל הָאָלֶן וַיֵּשֶׁם
 אֶת־הַכִּבִּיִּים עַל־דָּאָלֶן וַיִּתֵּן אֶת־הַכַּפֹּרֶת עַל־
 הָאָלֶן מִלְמַעְלָה : וַיָּבֹא אֶת־הָאָלֶן אֶל־הַמִּשְׁכָּן־
 וַיֵּשֶׁם אֶת פִּרְכַּת בַּמָּסָךְ וַיָּסֹךְ עַל אֲרוֹן הַעֲדוּת
 בְּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי אֶת־מֹשֶׁה : וַיִּתֵּן אֶת־
 הַשִּׁלְחָן בְּאֶהֱר מוֹעֵד עַל יָדֵי הַמִּשְׁכָּן צִפְנָה
 מִחוּץ לַפִּרְכַּת : וַיַּעֲרֹךְ עָלָיו עֹרֹךְ לֶחֶם לִפְנֵי
 יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי בְּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי אֶת־
 מֹשֶׁה : וַיֵּשֶׁם אֶת־הַמִּנְחָה בְּאֶהֱר מוֹעֵד לִבַּח
 הַשִּׁלְחָן עַל יָדֵי הַמִּשְׁכָּן נִגְבָּה : וַיַּעַל הַגִּלְת
 לִפְנֵי יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי בְּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי
 אֶת־מֹשֶׁה : וַיֵּשֶׁם אֶת־מִזְבַּח תֹּהֲב בְּאֶהֱר מוֹעֵד
 לִפְנֵי הַפִּרְכַּת : וַיִּקְטֹר עָלָיו קִטְרֶת סַמִּים בְּאֶשֶׁר
 צִוָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי אֶת־מֹשֶׁה : וַיֵּשֶׁם אֶת־מָסַךְ
 הַפֶּתַח לַמִּשְׁכָּן : וְאֵת מִזְבַּח הָעֹלָה לֵשֶׁם פֶּתַח
 מִשְׁכָּן אֶהֱר־מוֹעֵד וַיַּעַר עָלָיו אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־
 הַמִּנְחָה בְּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי אֶת־מֹשֶׁה :
 וַיֵּשֶׁם אֶת־הַכִּיֹּר בֵּין אֶהֱר מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן
 שָׁמָּה מִים לְרַחֲצָה : וַרְחִצּוּ מִמֶּנּוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
 וּבְנֵי אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם : בְּבֹאֵם אֶל־אֶהֱר
 מוֹעֵד וּבְקִרְבָּתָם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ יִרְחִצּוּ בְּאֶשֶׁר צִוָּה
 יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי אֶת־מֹשֶׁה : וַיָּסֶם אֶת־הַחֹצֵר
 סָבִיב לַמִּשְׁכָּן וּלְמִזְבֵּחַ וַיִּתֵּן אֶת־מָסַךְ שַׁעַר הַחֹצֵר
 וַיִּכַּר מֹשֶׁה אֶת־הַמִּלֻּאָּה : וַיָּסֶם הָעֵקֶן אֶת־אֶהֱר
 מוֹעֵד וּבְכֹדֹר יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי מִלֵּא אֶת־הַמִּשְׁכָּן :

וְלֹא־יָכֹל מִשְׁחָה לְבֹאֵל אֶל־אֶהָר מוֹעֵד כִּי שָׁכַן
 עָלָיו הָעֵנָן וּכְבוֹד יְהוָה^{יאהדונהי} מָלָא אֶת־
 הַמִּשְׁכָּן : וּבִהְעֵלֹת הָעֵנָן מֵעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל בְּמִעֵיהֶם : וְאִם־לֹא יַעֲלֶה הָעֵנָן
 וְלֹא יִסְעוּ עַד־יוֹם הָעֵלָתוֹ : כִּי עֵנָן יְהוָה^{יאהדונהי} יֵאָהֲדוֹנָהי
 עַל־הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם וְלַיְלָה תִּהְיֶה לַיְלָה בּוֹ לְעֵינֵי כָל־
 בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּכָל־מִסְעֵיהֶם :

בפרשת נשא

וַיְהִי בְיוֹם פְּלוֹת מִטֶּה לַהֲקִים אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּמָּשֶׁח
 אֹתוֹ וַיַּכְדֵּשׁ אֹתוֹ וְאֶת־כְּרִבְלָיו וְאֶת־הַמְּזוֹבָח
 וְאֶת־כְּרִבְלָיו וַיִּמָּשְׁחֵם וַיַּכְדֵּשׁ אֹתָם : וַיִּקְרִיבוּ
 גִּשְׁיָאֵי יִשְׂרָאֵל רֹאשֵׁי בֵּית אֲבוֹתָם הֵם גִּשְׁיָאֵי
 הַמִּשְׁחָה הֵם הַעֲמֻדִים עַל־הַפְּקָדִים : וַיָּבִיאוּ אֶת־
 קָרְבָּנָם לִפְנֵי יְהוָה^{יאהדונהי} שֵׁשׁ־עֶגְרֹת צֹב
 וּשְׁנֵי עָשָׂר בָּקָר עֲגֹרָה עַל־שְׁנֵי הַגִּישְׁיָאִים וְשׂוֹר
 לְאַחֵד וַיִּקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן : וַיֹּאמֶר
 יְהוָה^{יאהדונהי} אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר : גָּח מֵאַחֲסִם
 וְהָיוּ לְעֹבֵד אֶת־עֲבֹדַת אֱהֹל מוֹעֵד וְנִתְּתָה
 אוֹתָם אֶרֶץ־הַלְוִיִּם אִישׁ בְּכִי עֲבָדָתוֹ : וַיִּקַּח
 מֹשֶׁה אֶת־הָעֶגְלֹת וְאֶת־הַבָּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל־
 הַלְוִיִּם : אֵת אֶשְׁתִּי הָעֶגְלוֹת וְאֵת אַרְבַּעַת הַבָּקָר
 נָתַן לִבְנֵי גֵרְשׁוֹן בְּכִי עֲבָדָתָם : וְאֵת אַרְבַּע
 הָעֶגְלֹת וְאֵת שְׁלֹשֶׁת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי מְרָרִי בְּכִי
 עֲבָדָתָם בִּיד אִיתָמָר בִּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן : וּלְבְנֵי קַהֲתָן
 לֹא נָתַן כִּי־עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵיהֶם בְּכַתֵּף יִשְׂאֹוּ :
 וַיִּקְרִיבוּ הַגִּישְׁיָאִים אֶת תְּנוֹפֶת הַמְּזוֹבָח בְּיוֹם הַמִּשְׁחָח

אֶתֹו וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת־קֶרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ :
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה נִשְׂיָא אֶחָד
 לַיּוֹם נִשְׂיָא אֶחָד לַיּוֹם יִקְרִיבוּ אֶת־קֶרְבָּנָם
 לַחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ : וַיְהִי הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת־
 קֶרְבָּנוּ נַחֲשׁוֹן בֶּן־עֲמִינָדָב לְמִטָּה יְהוּדָה :
 וּמִקְרָבָנוּ בָּעֶרְת־בֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
 מִזְבֶּק אֶחָד בֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶר בְּשֶׁקֶר הַקֹּדֶשׁ
 שְׁנֵיהֶם מֵלֵאִים סֵלֶת בְּרוּלָה בַּשֶּׁמֶן לַמִּנְחָה :
 בָּף אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת : פֶּן אֶחָד
 בֶּן־בָּקָר אֵילֵךְ אֶחָד בֶּבְשֵׁי־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לַעֲלָה :
 שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְהִטְאָרֵז : וּלְזִבְחֵי הַשְּׁלָמִים בָּקָר
 שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עֶתְוִדִּים חֲמִשָּׁה בִּכְשִׁים בְּגִי
 שֹׁנֶה חֲמִשָּׁה זֶה קֶרְבָּן נַחֲשׁוֹן בֶּן־עֲמִינָדָב :

ביום ראשון אחר הקריאה אומרים זה יהי רצון.
 יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַל תִּי אָבוּרֵינוּ.
 שִׁיחָא חֲשׁוֹב וּמְרוּצָה קְרִיאָתָנוּ בַּתּוֹרָה סֵדֶר קֶרְבָּן
 נִשְׂיָא נַחֲשׁוֹן בֶּן עֲמִינָדָב מִלְּמִטָּה יְהוּדָה הַחֲתוּם בַּמִּכְנוֹת
 קֶרְבָּנוּ אֲשֶׁר הַקְרִיב בַּחֲנוּכַּת מִזְבֵּחֶךָ הַקֹּדֶשׁ וְחֻשְׁבָּנוּ עָלֵינוּ
 בְּאֵדוֹ הַשְּׁלָלָה בְּכָל הַסּוּדוֹת וּבְכָל שְׁמוֹת הַקּוֹדֶשׁ הַיּוֹצֵאִים
 מִבְּרָאִי תִיבוֹת וּסוּפֵי תִיבוֹת מִקְרָאֵי קוֹדֶשׁ אֱלֹהֵי
 וְנִשְׁלָמָה פְּרִים שְׁלָלָנוּ וְנִאִירוּ נָא עָלֵינוּ וְעַל כָּל בֵּית
 יִשְׂרָאֵל אֲחֵינוּ כָּרֵךְ נַעֲצוֹת הַקְדוּשָׁה וְכָל הָאוֹרוֹת
 הַקְדוּשׁוֹת הַכְּלוּלוֹת בַּקְדוּשָׁת זֶה הַשָּׁבָט וְנִהְיֶה מְנוּבָשִׁים
 בַּקְדוּשָׁת זֶה הַשָּׁבָט בְּרִבּוֹן וְיִחְשְׁבִיל בַּתּוֹרָתְךָ וּבִקְרִיאָתְךָ
 יִרְאֵת הַרוֹמְמוֹת לַעֲבוֹת רְצוֹנָךְ בְּרִצּוֹנָךְ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ
 אֲנַחְנוּ וְנִרְעֵנוּ וְנִרְעֵנוּ וְנִרְעֵנוּ :

וכשם שבחדש הזה פדית את עמך שבמי נחלתה
 מבור הפרקל מצרים. וזכרת באהבה לתהלה
 קשם וקתפארת לשמות ממות אבותם. על הנסים על
 הפורקן על הבורות ועל התשועות שעשית עמכם.
 בן יהואדנה יאהדונה אלהינו ואלהי אבותינו צאנה ברחמים
 תפקוד. וזכור לנו אהבת הקרמונים שבמי יה בנקות
 חתר הזה. שבם יהודה ברוחק ובצער וכשם שהורו
 ביהואדנה יאהדונה חסרו ביציאת מצרים בזכות יהודה.
 בן נודה קה יהואדנה יאהדונה אלהינו ואלהי אבותינו על
 נאוקתנו ועל פדות נפשונו בזכות יהודה מקד באתיו.
 ולא יסור שבם מיהודה ומחוקק מין רגליו זרעו
 לעולם יהיה וכסאו בשמש נגדה. מקד ביפיו רחמינה
 עינינו וישמח לבנו. ותמלוך אתה הוא יהואדנה יאהדונה
 אלהינו מהרה על כל מעשיה. בחר ציון משכן בבורה
 ובירושלים עיר מקדשה. בפרוב ברכי קדשה ימיה
 יהואדנה יאהדונה לעולם אלהיה ציון קדר ודר הקדושה :
 ונאמר כי ביהואדנה יאהדונה המלוכה ומושר פנוים.
 והיה יהואדנה יאהדונה למקד על כל הארץ פיום החוא
 יהיה יהואדנה יאהדונה אחד ושמו אחד : יהיו קרצון
 אמרי פי והגיון קפי קפה יהואדנה יאהדונה צורי וגואלי :
 שוטתנו קבר ושמע צעקתינו יורע תעזומות :

יחזקאל סימן ליו

ויהי דבר יהואדנה יאהדונה אלי לאמר : ואמה
 בן אדם בח קה עץ אחד וכתב עליו
 ביהודה ולבגי ישארא חבדיו וקח עץ אחד
 וכתב עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית ישארא

חֲבֵרָיו : וְקָרַב אֹתָם אֶחָד אֶל אֶחָד לֵךְ לַעֲיֹן אֶחָד
וְהָיוּ לְאַחֲדִים בְּיָדָךְ : וּבְאֲשֶׁר יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ בְּנֵי
עַמֶּךָ כִּי אֵלֶּם הֵלֵא חֲגִיד קָנוּ מִה אֵלֶּה לָּךְ :
וּבְכֵן אֲדִיָּהִם כֹּה אָמַר אֶלְנִי יְהוָה
הִנֵּה אֲנִי לִקַּח אֶת עֵין יוֹסֵף אֲשֶׁר בֵּיד אֲפָרַיִם
וְשִׁבְטִי יִשְׂרָאֵל חֲבֵרָיו וְנָתַתִּי אוֹתָם עָלָיו אֶת
עֵין יְהוּדָה וְעַשִׂיתִים לַעֲיֹן אֶחָד וְהָיוּ אֶחָד בְּיָדִי :
וְהָיוּ הָעַצִּים אֲשֶׁר תִּכְתֹּב עֲלֵיהֶם בְּיָדָךְ לַעֲנִיָּהֶם :
וּבְכֵן אֲדִיָּהִם כֹּה אָמַר אֶלְנִי יְהוָה
הִנֵּה אֲנִי לִקַּח אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֵּין הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
הָלְכוּ שָׁם וּמִבְּצֻרֵי אוֹתָם מִסְּבִיב וְהִבֵּאתִי אוֹתָם
אֶל אֲדֻמָּתָם : וְעַשִׂיתִי אֹתָם לְגוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ
בְּחֵרֵי יִשְׂרָאֵל וּמִלֶּכֶד אֶחָד יִהְיֶה לְבָלֵם לְמִלֶּכֶד וְלֹא
יִהְיֶה עוֹד לְשָׁנֵי גוֹיִם וְלֹא יִחַצֵּי עוֹד לְשֵׁנֵי מַמְלָכוֹת
עוֹד : וְלֹא יִטְמְאוּ עוֹד בְּגִלּוּלֵיהֶם וּבִשְׁקִיצֵיהֶם
וּבְכָל פְּשָׁעֵיהֶם וְהוֹשַׁעְתִּי אֹתָם מִכָּל מוֹשְׁלֵתֵיהֶם
אֲשֶׁר הָטְאוּ בָּהֶם וְטִהַרְתִּי אוֹתָם וְהָיוּ לִי לְעָם
וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהֶם לֵאלֹהִים : וְעַבְדִּי דָוִד מִלֶּכֶד
עֲלֵיהֶם וְרוּעֵה אֶחָד יִהְיֶה לְכָלם וּבְמִשְׁפָּטִי יִלְכִּי
וְחִקְתִּי יִשְׁמְרוּ וְעָשׂוּ אוֹתָם : וַיָּשֻׁבוּ עַד הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נָתַתִּי לְעַבְדִּי לְיַעֲקֹב אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בָּהּ
אֲבוֹתֵיהֶם וַיָּשֻׁבוּ עָלֶיהָ הִמָּה וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם
עַד עוֹלָם וְדָוִד עַבְדִּי נָשָׂא לָהֶם לְעוֹלָם : וּכְרַתִּי
לָהֶם בְּרִית שְׁלוֹם בְּרִית עוֹלָם יִהְיֶה אוֹתָם וְנִתְּנִים
וְהִרְבִּיתִי אוֹתָם וְנָתַתִּי אֶת מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם לְעוֹלָם :
וְהָיָה מִשְׁכְּנִי עֲלֵיהֶם וְהָיָה זִי לָהֶם לֵאלֹהִים

וְהָמָּה יְהִיוּ לִי לְעָם : וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי אֲנִי יְהוָה
 יֵאָהֳדוּנְהִי מִקִּדְּשׁ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּהִיּוֹת מִקִּדְּשִׁי בְּתוֹכָם
 לְעוֹלָם :

ואח"כ בטהלים סימן קכ"ב

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמִיחִי בְּאַמְרִים לִי בֵּית
 יְהוָה יֵאָהֳדוּנְהִי גִלְגָּל : עֲמֻדוֹת הָיוּ בְּגִלְגָּלוֹ
 בְּשַׁעְרֵי יְרוּשָׁלַם : יְרוּשָׁלַם הִבְנִיָּה כְּעִיר שְׂחָבָה
 קָה יַחֲדוּ : שָׁשָׂם עָלוּ שְׂבָטִים שְׂבָטֵי יְהוָה עֲדוֹת
 לְיִשְׂרָאֵל לְהוֹדוֹת לְשֵׁם יְהוָה יֵאָהֳדוּנְהִי : כִּי שָׁמָּה
 יָשָׁבוּ בְּסֵאוֹת לְמִשְׁפַּט בְּסֵאוֹת לְבֵית דָּוִד : שָׁאֲלוּ
 שְׁלוֹם יְרוּשָׁלַם יִשְׁלִי אֶבְרִיָּה : יְהִי שְׁלוֹם בְּחִילָךְ
 שְׁלֹנָה בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ : לְמַעַן אֲחִי וְרַעֲי אֲבִיבָה נָא
 שְׁלוֹם בָּךְ : לְמַעַן בֵּית יְהוָה יֵאָהֳדוּנְהִי אֶלְהִינוּ
 אֲבִקְשָׁה טוֹב לָךְ :

וזה פרשת במדבר דף ק"ח ע"ב

אִישׁ עַל רִגְלוֹ בְּאוֹתוֹת אֵילָן אֲרָבַע מִשְׁרֵיָן דְּבִנְסַת
 יִשְׂרָאֵל דְּאִגּוֹן תְּרִיסַר שְׂבָטִין תְּרִיסַר תְּחוּמִין סְחוּר
 סְחוּר קָה כָּל פְּגִימָא דְלֵעִילָא בְּתִיב שָׁשָׂם עָלוּ שְׂבָטִים
 שְׂבָטֵי יְהוָה עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל שָׁשָׂם עָלוּ שְׂבָטִים אֵילָן
 תְּרִי עֶשֶׂר שְׂבָטִין תְּרִי עֶשֶׂר תְּחוּמִין דְּקִתְתָּא שְׂבָטֵי יְהוָה
 קָה אֲוִקְסוּה בְּגִין דְּרִיָּה עֲדוֹת לְיִשְׂרָאֵל וּבְרִי וּבְגִין דָּא
 תְּרִיבִי תְּשַׁמְעוּנִי קָה כָּכָל חַד וְחַד אֲבִי וּבְרִי תְּכִי
 חוּא דְקָה אֵילָנָא עֲקָא קְדִישָׁא אֲתַחַם בְּחוּרְמִי
 וְאֲוִקְסוּה דְכִתִּיב וְרִמּוֹת פְּגִימָה פְּגִי אָדָם וּפְגִי אֲרִיָּה אֲרִי
 תְּיָמִין לְאֲרָבַעַתָּם וְגוֹ רִיבִקְנָא דְאָדָם אֲתַבְּלִיג בְּפִקְחָה
 וְאֲפִין חוּוֹ לְאֲרָבַע סְטִרִין דְּעִקְמָא וּמִתְפָּרְשִׁין בְּרִיבִקְנִיָּהוּן

ובולהו

סדר חרש ניסן תעא

וּפְּוֹלָהוּ כְּלִיזָן בֵּיתָא בְּאָדָם. מִי כָא ר מִימְנָא גַבְרִיאֵל
מְשַׁמְּאֵלָא. אִוְרִיאֵל לְקַדְמִיָּהוּ. רַפָּאֵל לְאַחֲוֵיָּהוּ.
שְׁכִינְתָא עֲבִידָהּ. תָּרִין כְּפָאן. וְתָרִין כְּפָאן וְהִיא
בְּאִצְעִיתָא. כְּגֻוְנָא דָא בְּאִרְעָא דְלִיתָא תָּרִין כְּפָאן
וְתָרִין כְּפָאן וִיָּה בִּנְיָיָהוּ. כִּינּוּ דְנִמְלִין תָּרִין דְנִלִין מִה
כְּרִיב וְנִסַּע אֲהֵךְ מוֹעֵד מַחְנֵה הַדָּוִם וְגו'. וְלִכְתֹּר אֲנוּן
תָּרִין אַחֲרֵינִין. אֲרַבַּע מִשְׁרֵינִין אֵינוּן לְאַרְבַּע סַמֵּי עֲלֵמָא
וְאַשְׁתַּכְּחוּ תְרִיסַר. אוֹף הֲכִי לִיתָא כְּגֻוְנָא דְלֵעִקָא
וְנִסַּע כְּרִיאֲשֻׁנָּה דְגַךְ מַחְנֵה יְהוּדָה לְקַבֵּל מִשְׁרֵיָא
דְאִוְרִיאֵל. וּמַחְנֵה רֵאוּבֵן לְקַבֵּל מִשְׁרֵיָא דְמִיכָאֵל. דָא
קְדֻרוֹם וְדָא לְמִזְרָח. מִזְבֵּחַ הֲכִי נִמִי דְרוֹמִית מְזֻרְחִית :

וּמַחְנֵה דִן בְּצִפּוֹן. מַחְנֵה אֶפְרַיִם יִמֵּה מַחְנֵה דִן לְקַבֵּל מִשְׁרֵיָא
דְגַבְרִיאֵל. וּמַחְנֵה אֶפְרַיִם לְמַעַרְב לְקַבֵּל מִשְׁרֵיָא
דְרַפָּאֵל. מִזְבֵּחַ הֲכִי נִמִי צְפוֹנִית מַעַרְבִית. כְּלָא אֶחָד
דָא בְּדָא עַד דְּסִקָא כְּלָא וְאַתְאֶחָד בְּשִׁמָא קְדִישָא
דְאִיהוּ שִׁירוּתָא דְכְּלָא. עִיקָא דְכְּלָא. קְדִישָא דְכְּלָא
כְּלָא אֲרַכְרִיז בֵּיתָא. יוֹד מְזֻרְחָא שִׁירוּתָא דְנִהוּרָא.
אַזִּיל וְשָׂאֵם וְאַפִּיק בְּדֻרוֹם. וְדֻרוֹם נָפִיק וְתִקִּיא בְּשִׁירוּתָא
דְּמִזְרָח. ה' דְּרוֹם מְגִיה נָפִיק דְּרוֹם בְּעֲלֵמָא. דְעִייל
יוֹד שִׁירוּתָא דְּמִזְרָח וְאַפִּיק בֵּיתָא. וְכֵן ה' תִּקִּין דְּרוֹם
וְצִפּוֹן. (וְאִיו) וְהִהוּא דְבִנְיָיָהוּ. יוֹד מְזֻרְחָא. ה' דְּרוֹם
וְצִפּוֹן תִּקִּין בֵּיתָא. ו' בְּאִמְצַעִיתָא וְדָא הוּא כֵן דְכֵר.
כֵּן כְּדֵר אִיהוּ בֵין צִפּוֹן לְדֻרוֹם. וְעַד דָא תִּנְיֵן מָאן
דְהִיב כְּסֻתִּיה בֵין צִפּוֹן לְדֻרוֹם תִּנְיֵן כִּיָּה בָּנִים וְכָרִים.
דְהֵא כֵן דְכֵר אִיהוּ בֵין צִפּוֹן לְדֻרוֹם. ה' עִיקָא בֵּיתָא
תִּקִּין צִפּוֹן וְדֻרוֹם וְכֵן דְכֵר בִּנְיָיָהוּ כְּרִיאֵל דְיוֹרָה

ה' בַּתְּרֹאֵה מַעֲרֵב. וְעַל דָּא דְרוּם אַחִיד בְּמִזְרְחֵי דְאִיהוּ
 שִׁירֻתָא דְשִׁמְשָׁא וְרַחֲמֵי בֵיה. וְעַל דָּא תַנִּינָא מִסְמָרָא
 דְאַפָּא אַחִיד וְרַחֲמֵי דְסַד עֲלָאָה. מִסְמָרָא דְאִמָּא תַלִּיָּא
 גְבוּרָה. כְּנוּנָא דָּא אַחִיד כָּל דָּא בְּדָא זִוּוּן דְמַדְכֻתָא
 הֲכִי נָמִי אֶסְתַּחֲרֵן. וְכָא לֹו קֶקְרֵן דְרוּסִית מְזֻרְחִית.
 דְּדְרוּם תּוֹקֶפִיָּה בְּמִזְרַח דְאִיהוּ שִׁירֻתָא. דְשִׁמְשָׁא וְתּוֹקֶפָא
 דְשִׁמְשָׁא דָּא שְׂרִיָּא אֶלָּא בְּשִׁירֻתָא. מְזֻרְחִית צְפוֹנִית
 כִּיּוֹן דְּדְרוּם גְּמִיר תּוֹקֶפִיָּה דְמִזְרַח. הוּא אֲנֵהִיר דְצָפוֹן.
 וְצָפוֹן אֲחֻפְלִיר בְּדְרוּם דְּהָא שְׁמָאֲלָא אֲתַכְלִיר כִּימִנָּא.
 צְפוֹנִית מַעֲרֵבִית דְּהָא מַעֲרֵב דְאִיהִי ה' בַּתְּרֹאֵה גִמְכָּא
 מַצְפֹּן. וְעַל דָּא צָפוֹן אֲזִיר דְמַעֲרֵב. מַעֲרֵבִית דְרוּסִית
 הִיא אֲזִקָּא דְאַתְחַבְקָא בְּדְרוּם. כְּמָה דְּדְרוּם תַלִּיָּא
 בְּמִזְרַח וְתּוֹקֶפִיָּה אֲזִיר בְּשִׁירֻתָא. הֲכִי נָמִי מַעֲרֵב אֲזִקָּא
 דְאַתְחַבְקָא בְּדְרוּם. תְּדָא הוּא דְכְּתִיב וַיִּמִּינוּ תַחֲבֻקֵּי.
 וַיִּמִּינוּ דָּא הוּא דְרוּם. כְּנִין כֶּךָ יִנְקָא מִתְרִין סִמְרִין
 מַצְפֹּן וּמְדְרוּם. תְּדָא הוּא דְכְּתִיב שְׁמָאֲלוּ תַתַּת דְרֹאשִׁי
 וַיִּמִּינוּ תַחֲבֻקֵּי. שְׁמָאֲלוּ דָּא הוּא צָפוֹן וַיִּמִּינוּ דָּא הוּא
 דְרוּם. וְרֹא דָּא אֲוִלִּיפָּנָא קוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא יְהִיב
 מִסְתִּיָּה בִין צָפוֹן בְּדְרוּם וְאַחִידִת דְּהָא בִין וְכָא. וְעַל
 דָּא אִית (יֵאוּת) דְּהוּ דְכְּנִי נָשָׂא דְמִיָּהב מִסְתִּיָּהוּ בִין
 צָפוֹן בְּדְרוּם. וְהֲכִי אֲוִלִּיָּה לִי אֶפְּא דִיָּהבִין דְּהוּ כְּנִין
 דְכְּרִין. דְּהָא אִיהוּ אֲתַפְּוֹן כְּכַפִּי מְחִימֻנָּתָא שְׁלִימָא
 עֲלָאָה בְּשִׁלְמֻתָא דְכָּא לְגַבִּי קוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא דְאִיהוּ
 בִין צָפוֹן לְדְרוּם. וְכְּכַפִּי כְּנָסִת יִשְׂרָאֵל דְאִיהִי בִין צָפוֹן
 לְדְרוּם. וְכָא יְהִיבִין כִּיָּה כְּנִין דְכְּרִין. וְכְּכָא כְּעִי
 דְאַחֲזָא עוֹכְדָא כְּנוּנָא דְלַעֲיָא. וְכָמָה דְאַחֲזִי עוֹכְדָא

סדר חרשנים

לְהִתָּא רַבִּי וְנָטְי אֶהְיֶה לְעִיָּא וְאוֹקְמוּרִי עֲכָע רַבִּי פְּנֹחַם
וְנִשְׁקִיָּה לְרַבִּי אֶלְעָזָר וְנִכְבָּה וְנִיִּיךְ אֶבְרָם וְנִפְאָה חוֹקְקִי
בְּהָא עֲקָבָא וְנִבְעָקָא דְרָאִתִּי :

ואחר כך יאמר הפלה זו בכל יום ועילוי הנשמות
יְהִי רָצוֹן כְּכַפְּנִיָּה יְהוָה יֵאָהֲרֹנָה יֵאָהֲרֹנָה וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ.
שְׁתֵּאִיר נִיּוֹם בְּחִבְדָּה הַגָּדוֹל עַל הַנְּשָׁמוֹת בְּקְרוֹשׁוֹת
הָעוֹמְדוֹת בְּעֶרְשָׁה שׁוֹרוּחַ שְׁבַעְדָּן הִכְצַפְצָמִין בְּקוֹרָם
בְּצַפְרִים. וְכִי נִשְׁכַּתְּם תְּבַלֵּל יְהִי לְשִׁבְתָּ וְדַפְאָר אֶת הוֹד
שְׁכָה בְּלִפְנֵי וּמַעֲתִירִים עֲתֵרֶת הַחַיִּים וְהַשָּׁלוֹם עָלֵינוּ בְּנֵי
יִדְיָה. אֲנָא בְּכַח גְּדוּלַת רַב־מִיָּה תְהִיָּיָה אֲנִיָּה קְשׁוּבוֹת
אֲלֵיהֶם. וְתַמְקָתָם שְׁעָה בְּרַחֲמִים. לְבַטֵּל מַעֲלֵנוּ וּמַעַל
כָּר בֵּית יִשְׂרָאֵל. כָּל תְּרוֹן אֶת. וְכִי מִיָּי בְּשִׁחִירָת. וְכִי מִיָּי
פּוֹרְעָנוֹת. וְהַאֲרִיךְ יָמֵינוּ בְּטוֹב וּשְׁנוֹתֵינוּ בְּנִעֻמִּים. חַיִּים שָׁר
שָׁלוֹם. חַיִּים שָׁר שְׁלוֹה. חַיִּים שָׁר טוֹבָה. חַיִּים שָׁר בְּרַכָּת.
חַיִּים שָׁר פְּרִנְסָה טוֹבָה. חַיִּים שָׁר תְּרוֹן עֲצָמוֹת. חַיִּים
שֵׁשׁ בָּהֶם יֵרָאֵת חֲסֵא. חַיִּים שָׁאִין בָּהֶם בּוֹשָׁה וּבְלִימָה.
חַיִּים שָׁר עוֹשֶׁר וְכָבוֹד לְעִבּוּדָהָ. חַיִּים שְׁתֵּאִיָּה בְּנֵי
אֲהַבַת הַטּוֹבָה לְשִׁמְחָה. חַיִּים שְׁתֵּאִיָּה כָּל מְשָׁאֲלוֹת לְפָנֵינוּ
לְטוֹבָה :

וְיִהְיֶה נָא חֲסִידָה עַל הַנְּשָׁמוֹת הַקְּרוֹשׁוֹת הָאֵלֶּה. וְיַעֲלֶה וְיִבּוֹא
יָגִיעַ יֵרָאֵה וְיִרְצֶה יִשְׁמַע. יִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיִכְרוֹן הַטּוֹב
לְפָנֵינוּ כְּבוֹדָה וּמִצָּאֵן מְנוּחָה. וְתַצְרוֹר נִשְׁמָזָם לְפָנֵינוּ
וּלְפָנֵינוּ אֶל כָּל מְקוֹם הַקֹּדֶשׁ עֵין לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים
וּלְקָהָה. וְתִשְׁפִּיעַ בְּצַחֲצָחוֹת נִפְשׁוֹתָם. יִרְוִיוֹן מִדְּשֵׁן בֵּיתָה
וְנִחַל עֲרִיגָה תִשְׁקֶם. וְשִׁים חֲלָקְנוּ עֲפָהֶם. וְנִזְבָּה וְנִחִיָּה
וְנִירֵשׁ טוֹבָה וּבְרַכָּה לְמִיָּי הָעוֹלָם תָּבָא. וְאוֹתָם הַנְּשָׁמוֹת

הַנְּדָחוֹת הַפּוֹרְחוֹת בְּאוֹר הַעוֹלָם. וְאוֹתָם יִשְׁמְחוּ. קוֹדֶם
זְמַנָּם וְנִמְסְרוּ דְדוֹמָה. וְאוֹתָם הַמְּכֻנִּים בְּאֶרֶץ וַיֵּצְאוּ
מֵעִיר כְּעֶשֶׂב הָאֶרֶץ. שֶׁלֹּא עָצְרוּ כַּח (עֲדִיין) כְּבֹא אֶל
מְנוּחָתָם. אִתָּהּ הָיָה הַמֵּאִיר לְאֶרֶץ וְדָדִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים
הָיָה פְּנִיָּה וְתַכְסֶּה עַל עֹנָם וּפְשָׁעָם. וְהֵאמֵר לְמַלְאָךְ
הַמְּכֻנָּה עָלֶיהָם דְּהִקֵּי מַעֲרִיָּהם בְּשִׁפְזָם וְדִינָם וְעוֹד סִבְבָּם.
יְהוָה יְהוָה יִמְדִּינֵהוּ לָהֶם וּמַצֵּאן מְנוּחָה נְכוֹנָה אִישׁ עַל
מְנוּחָהוּ. מְנוּחַת שְׁלוֹם הַשְּׁקֵט וּבְטָח עַר עוֹקֵם. וְכִצֵּל
שְׂדֵי יִתְלוֹנְנוּ. תַּחַת בְּנֵי הַכְּרוּכִים. מִמְּדִרְגָּה לְמִדְרְגָּה
וּמִמַּעַל לְמַעַל יִסֻּמוּ וַיֵּצְאוּ. וְאֲשֶׁר אֵין לוֹ זְכוּיֹת
כַּעֲלוֹת. עֲשֵׂה עִמּוֹ חֶסֶד מִתְּנֵת תְּנֵם. כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיֵּאמֶר
אֲנִי אֶעֱבֹר כָּךְ טוֹבִי עַל פְּנִיָּה וְקִרְאֵתִי בְּשֵׁם יְהוָה
יִמְדִּינֵהוּ לְפָנֶיהָ וְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אָתָּן וְרַחֲמֵי אֶת
אֲשֶׁר אֲרַתֵּם :

יאי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי :
אומרים קדיש על ישראל'

יום שני לחדש ניסן

ביום השני הקריב נתיבאל בן-ציוֹר
נשיא ישראל ישיבך : הקריב את-קרבנו
קִעֲרַת-כֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּבֶן
אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם |
מִלֵּאִים סֵלֶת בְּרוּלָה בְּשֵׁמֶן לְמִנְחָה : כֶּף אֶחָת
עֲשָׂרָה זָהָב מִלֵּאָה קִמְיָת : פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר
אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן שָׁנָתוֹ לְעֹלָה : שְׁעִיר-עִזִּים
אֶחָד לַחֲטָאת : וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵדִים

סדר חרש נימן תעח

הַמֶּשֶׁה עֲהָדִים בַּמֶּשֶׁה בְּבָשִׁים בְּגִיר־שָׁנָה. הַמֶּשֶׁה
יְהִי דָרְצוֹן וְנִתְנָאֵל בֶּן צוּעָר :

ואחר כן יאמר תפילה זו :

(ויש אוסרים בכל יום קודם זה, ויהי דבר ה' שיר המעלות שמחתי
וזהר איש על דגלו עד כעיסא ראתי כסו שנרפס לעיר דף חסיח)
יְהִי דָרְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שְׁיֵהָא חָשִׁיב וּמְרוֹצָה קְרִיאָתֵנוּ
בְּתוֹרָה סֵדֶר דְּרַבּוֹ נְשִׂיא וְנִתְנָאֵל בֶּן צוּעָר מִשְׁבֵּט
יִשְׁשָׁכָר הֶחָתָנוֹם בְּכִכַּת הַנֶּצֶח דְּמִכּוּת. קְרַבְנוּ
אֲשֶׁר הִקְרִיב לַחֲנוּכָּת מִזְבְּחָהּ הַקָּדוֹשׁ. וְתַעֲלֶה
עֲדֵינוּ בָּאלוֹ הַשְּׁגָנוּ בְּכָר הַסּוּדוֹת וְכָל שְׁמוֹת
הַקֹּדֶשׁ הַיּוֹצֵאִים מִרְאֵשִׁי תִיכּוֹת וְסוּפֵי תִיכּוֹת
מִקְרָאֵי קוֹדֶשׁ אֱלֹהֵי. וְגִשְׁלָמָה פָּרִים שְׁפָתֵינוּ
וְיֵאִירוּ גַּא עֲלֵינוּ וְעַל כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲחֵינוּ. כָּל
גִּיּוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה וְכָל הָאוֹרוֹת בְּקְדוּשׁוֹת הַכְּלוּלוֹת
בְּקְדוּשַׁת זֶה הַשְּׁבֵט. וְנִהְיֶה מְלוּכָשִׁים בְּקְדוּשַׁת
זֶה הַשְּׁבֵט. לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל בְּתוֹרָתָהּ וּבִירְאָתָהּ
יִרְאֵת הִירוֹמָמוֹת. לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָהּ בְּרְצוֹנָהּ. כָּל יָמֵי
חַיֵּינוּ אֲנֵרְנוּ וְיִרְעֵנוּ וְיִרְעֵנוּ וְיִרְעֵנוּ :

וּכְשֶׁם שְׁבַרְדֵּשׁ הָיָה פָּרִית אֶת עַמָּה שְׁבִטִי
נִחְרָתָהּ מִכּוֹר הַכְּרוֹל מִמַּצְרִים וּבְכִרָתָהּ
בְּאַהֲבָה לְתַהֲלָה לְשֵׁם וּלְתַפְאֻרָתָהּ לְשְׁמוֹת מִמוֹת
אֲבוֹתָם. עַל הַנְּסִים עַל הַפְּרָקָן עַל הַגְּבוּרוֹת
וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּהֶם. בֶּן יְהוָה יֵאָהֳדוּנָהי
אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צִאֲנָה בְּרַחֲמִים תַּפְקוֹד.
וְזִכּוֹר לָנוּ אֲהִיבַת הַקְּדֻמוֹנִים שְׁבִטִי יְהִי בְּנִלּוֹת
הַחַל הַזֶּה. וּכְשֶׁם שֶׁהִרְבִּיתָ שְׁכָרָם שָׁל אֲבוֹתֵינוּ

בְּיָמִים רַחֲמָהּ וּבְזֶמַן הַזֶּה בְּזָכוֹת יִשְׁשָׁבֶר וְאַחֲרֵי
 בֵּן יֵצֵאוּ בְּרִכּוּשׁ גָּדוֹל לֵן בֶּן יְהוֹאָדָה יֵאָדָה
 אֲדֹתָיו וְאַלְהֵי אֲבוֹתָיו נִקְבְּרָה שְׁכָרָה לְעַמָּה
 הַדְּוִיִּים וּמְחֻפִּים בְּגָלוֹת הַחֵל הַזֶּה וְתוֹ שְׁכָר
 מִיֵּשׁ לְכָל חַבּוּטִים בְּשִׁמְךָ בְּאַמֶּת וְלַעֲוֹלָם לֹא
 נִבּוֹשׁ כִּי בָּהּ בְּמַחְנֵי וְלִישׁוּעָתָה קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם
 בְּזָכוֹת יִשְׁשָׁבֶר וּבְרִכְתּוֹ וַיֵּרָא מְנוּחָה כִּי מִיֵּשׁ
 וְאֵת הָאָרֶץ כִּי נִעְמָה הַזֶּה צִיּוֹן קְרִית מוֹעֲדֵינוּ
 עֵינֵינוּ תִּרְאֶנָּה יְרוּשָׁלַיִם נִנֶּה שְׂאֵנָן אֶחָד כָּל
 יֵצֵאוּ כָּל יִסַּע יִתְדוֹתָיו לְנִצָּח וְכָל חֲבָלָיו כָּד יִתְקַוּ
 יְהוֹאָדָה יֵאָדָה צְבָאוֹת הָאֵל קִנִּיָּה וְנִשְׁעָה בְּרַגְלָם
 מִבְּרַם רַחֲמֵי צְדָקָתָה תִּמְיֵד גְּמֻלָּם :

יְהוֹדָה לְרִצּוֹן אִמְרֵי מִי וְהַיּוֹן לְבִי לְסִנְיָ יִ צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי

וְאַחֲרֵי כֵן יֵאָמֵר חַפְלָה לְעִילּוֹי תְּנַשְׁמוֹת שְׁנֵדָפֶס לְעִיר דָּף תַּעֲרֵב

ביום שלישי לחדש ניסן

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נִשְׁאֵי לְבָנֵי זְבוּלֹן אֲדִיאָב בֶּן חֶלֶן :
 קָרְבָּנוֹ בְּעֶבֶר בְּכֶה־אֶחָת שְׁדָשִׁים וּמִאָּה
 מִשְׁקָלָהּ מִזְבֶּן אֶחָד כֶּכֶם שְׁבַעִים שֶׁמֶל בְּשֶׁמֶן
 הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֵלֶת בְּדוּלָה בְּשֶׁמֶן
 לְמִנְחָה : כֶּה אֶחָת עֲשָׂרָה זָהָב מִלֵּאָה קִמְּתָה :
 פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֶחָד כֶּכֶם אֶחָד בֶּן־שִׁנְתוֹ
 קִעֲלָה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחִטָּאת : וְלִזְבַּח
 הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵלִים חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה
 כֶּבֶשִׁים בָּנִי עֲגוּרָה חֲמִשָּׁה זֶה דָּרְבָן אֲדִיאָב
 בֶּן חֶלֶן :

ואחר כן יאמר תפלה זו :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַחֲרָיו
אֲבוֹתֵינוּ. שֵׁיחַ חָשׁוּב וּמְרוֹצֵה קְרִיאָתָנוּ בְּתוֹרַת
סֵדֶר קָרְבָּן נָשִׂיא אֱלִיָּא בֶּן חֵלֶן מִשְׁבֵּט זְבוּלֹן
הַחֲתוּם בְּמִדַּת הוֹד מְכֻוֹת. קָרְבָּנוּ אֲשֶׁר הִקְרִיב
בְּדִנְיֹת מִזְבֵּחַ הַקֹּדֶשׁ. וְתַעֲכֶה עָלֵינוּ בְּאֵי רִשְׁנוֹ
כָּל הַסּוּדוֹת וְכָל שְׁמוֹת בְּקוֹדֶשׁ הַיּוֹצֵאִים מִרְאֵי תִיבוֹת
וְסוּפֵי תִיבוֹת כְּקִרְאֵי קוֹדֶשׁ אֶדְהִי וְנִשְׁקֶמָה פָּרִים שְׁפָתֵינוּ
וְיֹאדִירוּ נָא עָלֵינוּ וְעַל כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲחֵינוּ. כָּל נְצוּצוֹת
הַקֹּדֶשׁ וְכָל הָאֻרוֹת הַקְּרוֹשׁוֹת הַכְּרוּלוֹת בְּקְרוֹשֶׁת זֶה
הַשֵּׁבֶט. וְנִהְיֶה מְדוּבָשִׁים בְּקְרוֹשֶׁת זֶה הַשֵּׁבֶט. יְהִינּוּ
וְיִהְיֶה בְּתוֹרָתָהּ וּבִירְאָתָהּ. יִרְאֶת הַרוּמָמוֹת. לַעֲשׂוֹת
רָצוֹנָה בְּרָצוֹנָה כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ אֲנַחְנוּ וְזֵרְעֵנוּ וְזֵרַע
זֵרְעֵנוּ :

וְכַשֵּׁם שֶׁפָּרִיט אֶת אֲבוֹתֵינוּ מְמַצְרִים וְהַשְׁכֵּנִת שְׂחִינָהּ
בְּקִרְבָּם בְּבֵית זְבוּלֹן בְּזִכְרוֹת זְבוּלֹן. כֵּן יְהוָה
יִאֲהֲרֵנוּ אֱלֹהֵינוּ וְאַחֲרָיו אֲבוֹתֵינוּ. זָכָר עֲדָתָה קִנִּית קָרָם
בְּנִצְרוֹת הַיָּחַד הַזֶּה הַמֵּר וְהַנִּמְקָהּ. וּבְזִכְרוֹת זְבוּלֹן הַשֵּׁב
שְׂחִינָהּ בְּבֵית זְבוּלֹן תַּפְאֲרָתָהּ. תִּשְׁכּוֹן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם
עִירָהּ כְּאֲשֶׁר דִּבְרָתָהּ. וְכַסָּא דְּדוֹר מִהֲרָה בְּחֻכָּה תִּכְיֶין.
וּפְקוּד גָּפֶן וְאֵת דְּרֹרָה כָּל הַיּוֹם. וְהִרְאֵנוּ הוֹד מְכֻוֹת
הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה יִאֲהֲרֵנוּ אֱלֹהֵינוּ וְקִבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם
לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדֻשָּׁהּ דְּהַשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלֻחָהּ וְהִקְס לַעֲבָדֶיהָ
בְּרַבִּית זְבוּלֹן. עֲשִׂים הֵר יִקְרָאוּ שֵׁם יִפְחֹז וְכִתִּי צֶדֶק
כִּי שָׁפַע יָמִים יִנְקוּ וּשְׁעֵי מִינֵי חוֹר : יְהוָה יִאֲהֲרֵנוּ
צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁגָּב כֵּנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִדָּה : חֲסִין קְדוֹשׁ
בְּרוּךְ מְכֻבָּד נִהַר עֲדָתָה :

יהי רצון אמרי סי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי :

ואחר כך יאמר תפלה לעיווי הנשמות הנדפס לעיון רף תעני

ביום רביעי לחדש ניסן

ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אליצור בן-
שריאר : קרבנו בערת כסף אחת שלשים
ומאה משקרה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקר הקדש שניהם מראים סלת בלילה
בשמן למנחה : כף אחת עשרה זהב מלאה
קמח : פר אחד בן-בקר איל אחד כבש אחד
בן-שנתו לעלה : שציר-עזים אחד לבמאת :
ולזבח השלמים בקר שנים אלים חמשה עתדים
חמשה כבשים בנך שנה חמשה זה קרבן אליצור
בן שריאר :

ואחר כן יאמר תפלה זו :

יהי רצון מלפניך יהוה יהי יאחזיקי יידינו ויחזיקנו
שניה חשוב ומרוצה קריאתנו בתורה סדר
קרבן נשיא אליצור בן שריאר משכט ראובן
החתום במדת חסד ומלכות. קרבנו אשר
הקריב לחנוכת מזבח הקדש. ותעלה עלינו
באלו השגנו כל הפירות וכל שמות המדש
היוצאים מראשי תיבות וסופי תיבות מקראי
קדש אלה. ונשלמה פרים שפתינו. ויאירו נא
עלינו ועד בר בית ישראל אחינו. כל ניצוצות
הקדושה וכל האורות הקדושות הכלולות
בקדושת זה השכט. ונתנה מדובשים בקדושת

ואחר כן יאמר תפלה זו :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהינו אבותינו.
 שיהא חשוב וקרוצה קריאתנו בתורה סדר קרבן
 נשיא שקמיאך בן צורישדי משבט שמעון. החתום במדת
 גבורה דמכנות קרבנו אשר הקריב תנופת כזבתה הקדוש
 ותענה ענינו פאמו השגנו כל הסודות וכל שמות הקודש
 היוצאים מראשי תיבות וסופי תיבות מקראי קודש אלה.
 ונשקמה פרים שפתינו. ויאירו נא עלינו ועל כל בית
 ישראל אחינו. כל נצורות הקדושה וכל האורות
 הקדושות הפולרות בקדושת זה השבט. ונהיה מוכשרים
 בקדושת זה השבט. דרבין ויהשגיר בתורתך ובקראתך
 יראת הרוחמות לעשות רצונה פרצונה כל ימי חיינו
 אנחנו וזרענו וזרע זרענו :

וכשם ששמעת נאכת בני ישראל עמך במצרים
 בימים האלה ובזמן הזה בזכות שמעון
 בן יהודה יאדהנה יאדהנה ואלהינו ואלהינו אבותינו פקדנו
 בפקודת ישועה ובחמים בגלות המר והתמחר
 הזה. ובזכות שמעון כל רגל רגל עמך שגבנו
 מחרנו נזרא. שמע קולנו וקבל ברחמים ובקצון
 את תפלתנו. הנזאקים מבור גלות ומאריך
 שבת. אל הביטח כל פבורנו בגוים ושקצונו
 כטומאת הגדה. עד מתי עיזה בשבי ותפארתך
 ביד צר המרה יראו ויבשו ויחתו מגבורתם.
 עזררה את גבורתך והושיענו למען שמה. יהוה אלהי
 יאדהנה פגבור יצא באיש מלחמות יעיר קגארה
 יריע אף יצריח על אויביו יתגבר :

יהיו לרצון אפרימי והגיון לבי לפניך יי צורי ונאלי.

ואחר כן יאמר תפלה לעילוי דגשמות. שנדפס לעיל דף תע"ג
 יום

ביום ששי לחדש ניסן

ביום הששי נשיא לבגד נד אדריסא בן דעואר :
 קרבו בעברת בכה אהת שרשים ומארה
 משקלה מזקן אחד בסף שבעים שקל בשקר
 הקדש שניהם מלאים סלת בדולה בשמן
 למנחה : פה אחת עשרה זהב מלאה קמרת :
 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו
 לעלה : שעיר עזים אחד לתמאת : ולזבח
 השלמים בקר שנים אלים חמשה עתדים חמשה
 כבשים בגל שנה חמשה זה קרבן אדריסא
 בן דעואר :

ואחר כן יאמר תפלה זו :

יהי רצון מלפניך ידו אלהי יאחדונתי אלהינו ואלהי
 אבותינו. שיהא חשוב ומרוצה קריאתנו בתורה.
 סדר קרבן נשיא אדריסא בן דעואל משבט נד
 החתום בעקב הוד דמכנות. קרבנו אשר הקריב
 כהנופת מזבחך חקרוש. ותעלה עלינו באלו השנה
 כל הסודות וכל שמות הקודש היוצאים מקראשי תיבות
 וסופי תיבות מקראי קודש אלה. וגשמת פרים שפתינו
 ויאירו נא עלינו ועד כל בית ישראל אחינו. כל נצוצות
 הקדושה וכל האורות הקדושות הפרגות בקדושת זה
 השבט. ונהיה מדובשים בקדושת זה השבט. להבין
 ודהשפיר בתורתך וביראתך. יראת הרוסמות. לעשות
 רצונך כרצונך כל ימי חיינו אנתנו וזרענו וזרע
 זרענו :

וּכְשֶׁם שֶׁבָּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם הוֹרֵדְתָּ לָהֶם הַטֶּן מִן
 שְׁמֵי מְרוֹמָיָהּ. וְהוּא בְּזֹרַע גֶּר בְּזֹכוֹת גֶּר. כֵּן
 יִהְיֶה יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְרֵהוּ וְאַלְהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. חֲסִין קְרוֹשׁ בְּרוֹב
 מוֹבָה גַּהֲל עֲדֻתָּהּ. בְּגִלּוֹת הַחֵל הַזֶּה. פֶּתַח קָנוֹ אוֹצְרוֹת
 מִלֵּא עֵינָאָה חוֹרָא מִתְרִין מִזִּין נֶצֶר וְנִקְהָה דְּרִיךְ חֵיד
 וְנִרְדּוֹן לֵאכָא וְאִמָּא. וּמִן אַכָּא וְאִמָּא וְאִמָּא וְאִמָּא. וְאִמָּא וְאִמָּא
 אֲנִפִּין גְּחַקֵּל תְּפוּחִין קִדִּישִׁין. דְּמִתְקֵן אֲרִיִּיב מוֹנָא
 עֲלָאָה מִרְחִיִּיא דְּמִתְגִּין תָּמֵן מָנָא גְּצִדִּיקָא. וְשִׁבַּע אֶת
 דְּעוֹלָם בְּדוֹ מִסּוּבָה. וְתֵן מִלּוֹ וּמִסּוּר לְבָרְכָה עַד כָּר
 פְּנֵי הָאֲרֻמָּת. מִמָּגֵד שְׁמִים מִסּוּר וּמִתְהוּם רִבְצָת תַּחַת.
 וּבְזֹכוֹת גֶּר הַחֲתוּם בְּעֵקֶב הוֹר מִכּוֹרָתָהּ. הֵיכָה פִּטְר
 דְּיִשְׂרָאֵל. יִפְרַח פֶּשׁוּשָׁהּ וְיִדְּ שְׁרָשׁוֹ פֶּלְבָנוֹן. יִלְכּוּ
 וְיִנְקוּתֵיו וְיִהְיֶה כְּזֵית הוֹדוֹ וְרִיחַ לוֹ בְּלִבָּנוֹן. וּבִישׁוּעָתָהּ
 תְּרוּם מִלְּפָנָיו. וְתִגְבִּיהַּ יִקְרָן מְשִׁיחַ בְּן דָּוִד עֲבָדָה.
 וְנִתְּתָה מִחוּדָה עֲזָיו. גְּדוֹל כְּבוֹדוֹ בִּישׁוּעָתָהּ הוֹר וְתִדְר
 תְּשׁוּרָה עֲזָיו :

יִהְיֶה לְרִצּוֹן אֲמִדִּי פִי וְהַגִּיּוֹן לְבִי לִפְנֵיךְ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי :

ואחר כן יאמר תפלה לעיני הנשמות הנרפס לעיר דף תע"ג

ביום שביעי לחדש ניסן

בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי נִשְׂאֵל לְבָנֵי אֲפִרַּיִם אִישׁ מִעַבְדֵּי בֶן-עַמִּי הוֹדוּ:
 מִרְבָּנוֹ קִרְבַּת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
 מִזְבֵּק אֶחָד כֶּסֶף שְׁבַעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
 שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֵלֶת בְּרוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה :
 כֶּף אַחַת עֶשְׂרִי וְחֵב מִלֵּאָה קִטְרֶת : פֶּר אֶחָד
 בֶּן־בָּקָר אֵיזֶר אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה :
 שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת : וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר

שנים אילים חמשה עתידים חמשה כבשים בגי
שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן-עמיהוד :

ואחר כן יאמר תפלה זו :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי יאחזקיהו אלהינו ואהי אבותינו
שיתהא חשוב ומרוצה קריאתנו בתורה סדר
קרבן נשיא אלישמע בן עמיהוד משבט אפרים
החתום בעטרת היסוד דועיר אנפין. קרבנו אשר
הקריב לחנופת מזבחך הקדוש. ותעלה עלינו
כאלו השגנו כל הסודות וכל שמות המודש
היוצאים מראשי תיבות וסופי תיבות מקראי
קודש אלה. ונשלמה פרים שפתינו. ויאירו נא
עלינו ועד בר בית ישראל אחינו. כל גיצויות
הקדושה וכל האורות הקדושות היכליות
בקדושת זה השבט. ונהיה מרובשים בקדושת
זה השבט. להבין ולהשכיר בתורתך וביראתך
יראת הרוממות געשות רצונך ברצונך. בר
ימי חיינו אנחנו וזרענו וזרע זרענו : יחיד גאה
לעמך פנה וזכרי קדושתך : לפני אפרים ובנימין
ומנשה עזרה את גבורתך ולכה לישועתה לנו :
וכסא מלכות משיח בן אפרים ברוך ירושלים
מהרה תבין ואז תהי צרה ויגון בגאולתנו שלא
יהרג משיח בן אפרים אשר יתחיר לנחמנו
ולתרים דגלנו על הגוים על ידי ארמילוס הרשע
חיים שאל ממך נתתה לו אורך ימים עולם
ועד : אשר כבדו בך בך אורו בכור שורו
הדר ר' וקרני ראם קרניו בהם עמים יגנה יחביו

אֶפְסֵי אֶרֶץ וְהֵם רִבְכוֹת אֶפְרַיִם וְהֵם אֶלְפֵי מְנָשָׁה :
 וּבְזֻכוֹת אֶפְרַיִם הִחְתּוּם בַּעֲמֻרַת יְסוֹד וְעִיר אֲנָפִין
 זְכוֹר יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה
 עָרוֹ עָרוֹ עָרוֹ עָרוֹ עָרוֹ עָרוֹ עָרוֹ עָרוֹ עָרוֹ עָרוֹ
 תִּבְרַע תִּרְוַמְמָה בְּרִנּוֹת צִדִּיק : כִּי אִתָּה תִּבְרַךְ
 צִדִּיק יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה
 אִתָּה תִּקּוּם תִּרְחֹם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחִנּוּהָ כִּי כָּא
 מוֹעֵד : וּמִי שָׁנְאֵל אֶת הָאֲבוֹת בַּצֵּאת יִשְׂרָאֵל
 מִמִּצְרַיִם. יוֹסִיף יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה
 הַבָּנִים. יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעוֹשָׁיו בְּנֵי צִיּוֹן יִגִּילוּ
 בְּמִלָּפָם : וְסָרָה קִנְאֵת אֶפְרַיִם וְצוּרֵי יְהוּדָה
 יִכְבְּתוּ אֶפְרַיִם לֹא יִקְנֹא אֶת יְהוּדָה וְיְהוּדָה לֹא
 יִצּוֹר אֶת אֶפְרַיִם :

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי ובואלי :

ואחר כן יאמר חפזה לעילוי הנשמות שנרפס לעיר דף תעמ

ביום שמיני לחדש ניסן

בְּיוֹם יְהִשְׁמִינִי גִשְׁיָא לְבָנִי מְנָשָׁה נְמִלְיָאֵל בֶּן-
 פִּדְהָצוֹר : קָרְבָנוֹ בַּעֲבַת בְּסָף אֶחָת שְׁלֹשִׁים
 וּמֵאָה מִשְׁמָרָה מִזְרָק אֶחָד בְּסָף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
 בַּשֶּׁמֶר הַקֶּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מֵאִים סֵלֶת בְּלוּדָה
 בַּשֶּׁמֶן לְמִנְחָה : בֶּה אֶחָת עֶשְׂרִי וְהֵב מִלֶּאֱהָ
 סִמְרֵת : פֶּר אֶחָד בֶּן-בָּקָר אֵיל אֶחָד בְּבֶשֶׁת אֶחָד
 בֶּן-שָׁנָתוֹ לַעֲלָה : שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לְחִטָּאת :
 וּלְזִבְחֵי הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵלִים חֲמִשָּׁה עֶתְדִים
 חֲמִשָּׁה בָבְשִׁים בֶּנֶי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָן נְמִלְיָאֵל
 בֶּן פִּדְהָצוֹר :

ואחר כן יאמר תפלה זו :

יהי רצון מלפניך יהוה יאהובנו ואלהינו ואלהי אבותינו.
 שיהא חשוב ומרוצה קריאתנו בתורה סדר קרבן
 נשיא גמליאל בן פדהצור משבט מנשה. החתום
 בפחינת היסוד. קרבנו אשר הקריב כהנפכת מזבח הקדוש
 ותעלה ענינו פארו השגנו כל הסודות וכל שמות הקדוש
 היוצאים מראשי תיבות וסופי תיבות מקראי קודש אלה.
 ונשקמה פרים שפתינו. ויאירו נא ענינו ועל כל בית
 ישראל אחינו. כל נצוצות הקדושה וכל האורות
 הקדושות הפולשות בקדושת זה השבט. ונהיה משובשים
 בקדושת זה השבט. דהבין ויהעביר בתורתך וביראתך
 יראת הרוסמות לעשות רצונה ברצונה. כל ימי חיינו
 אנחנו וזרענו וזרע זרענו :

ובשם שנשית ישראל את כל עמכם. ותסירות מסבך
 שבכם בכצרים בימים האלה ובזמן הזה
 בזכות מנשה. בן יהוה יאהובנו ואלהינו ואלהי אבותינו
 אתה האל לא תנשנו בגרות החל הזה. וראה כי עמך
 הגוי הגדור הזה. לא תהיה לו פנושה בארץ נשיא
 והוציאה ממסגר נפשנו. זהירות את שמה. ועל בן
 נקרה קד יהוה יאהובנו ואלהינו. וראות מהרה
 ברתפארת עוזך והעביר גדולים מן הארץ והאדילים
 פרות יפרתון תתקן עמך במכות שדי. ישמח הר ציון
 תגלגלה פנות יהודה דמען משפטיה. וקציון יאמר איש
 ואיש יודר פה והוא יכוננה עליון : לפני אפריים ובנימין
 ומנשה עוררה את גבורתך ולכה ישועתה קנו :

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי.

ואחר כן יאמר תפלה לעילוי רזנשמות. שנדפס לעיל דף תע"ג

ביום חשעו לחדש ניסן

ביום הַתְּשִׁיעִי גִשְׁיָא לְבָנֵי בְנֵימִין אֲבִידֵן בְּוִגְדֵּי :
 קִרְבָּנוֹ מַעֲרַת-כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּבָק
 אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶר בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם |
 מְלֵאִים סֵלֶת בְּרוּלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : כֶּף אַחַת
 עֶשְׂרֵה זָהָב מְלֵאָה קִטְרֶת : פֶּר אֶחָד בֵּן בָּקָר
 אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֵּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה : שְׁעִיר-עִזִּים
 אֶחָד לְחַטָּאת : וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֲדָמִים
 חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה חֲמִשָּׁה
 זֶרֶק קִרְבָּן אֲבִידֵן בֵּן גִּדְעָנִי :

ואחר כן יאמר תפלה זו :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יְאֹהֲדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ שִׁיְהֶא חָשׁוּב וּמְרוֹצָה קְרִיאָתֵנוּ
 בַּתּוֹרָה סֵדֶר קִרְבָּן גִּשְׁיָא אֲבִידֵן בֵּן גִּדְעָנִי מִשְׁבֵּט
 בְּנֵימִין הַיְחָתוּם בְּקִנְיַת צִיּוֹן. קָרָבָנוּ
 אֲשֶׁר הִקְרִיב לַחֲנוּפֹת מִזְבְּחֶךָ הַקָּדוֹשׁ. וְתַעֲלֶה
 עֲדֵינוּ בְּאֵלֵינוּ הַשְּׁגָנוּ כָּרֶת הַסּוּדוֹת וְכָל שְׁמוֹת
 הַקֹּדֶשׁ הַיּוֹצֵאִים מִרְאֵי תִיבוֹת וְסוּפֵי תִיבוֹת
 מִקְרָאֵי קוֹדֶשׁ אֱלֹהֵי. וְנִשְׁלָמָה פָּרִים שְׁפָתֵינוּ
 וְיֵאִירוּ גֵּא עֲלֵינוּ וְעַל כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲחֵינוּ. כָּל
 גִּיצוֹצוֹת הַמְּדוּשָׁה וְכָל הָאֲזוּרוֹת הַקְּרוֹשׁוֹת הַכְּלוּלוֹת
 בְּקִדּוּשָׁתָהּ זֶה הַשְּׁבֵט. וְנִהְיֶה מְלוֹכִשִׁים בְּקִדּוּשָׁתָהּ
 זֶה הַשְּׁבֵט. לְהַבִּין וּלְהַשְׁכִּיל בַּתּוֹרָתְךָ וּבִירְאָתְךָ
 יִרְאֵת הִירוֹמָמוֹת. לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּרָצוֹנְךָ. כָּל יְמֵי
 חַיֵּינוּ אֲנַחְנוּ וְנִרְעָנוּ וְנִרְעָנוּ וְנִרְעָנוּ :

וּבְשֵׁם שְׁנִמְסָתָה אֶת נִקְמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. מֵאֵת
הַמִּצְרִיִּים וַיֵּצֵאתָ לַיָּשָׁע עִמָּךְ בְּכֹחַ הַגָּדוֹל.
יְמִינְךָ יְהוָה יִהְיֶה יְאֻדּוּנָהי נֶאֱדָרִי בְּכַח יְמִינְךָ יְהוָה
יִהְיֶה יְאֻדּוּנָהי תִרְעֵץ אֹיֵב. נְטִיַת יְמִינְךָ תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ.
בְּזִכּוֹת בְּנִימִין הַצַּדִּיק. בּוֹ יְהוָה יִהְיֶה יְאֻדּוּנָהי אֶל־הֵינוּ
וְאֶל־הֵי אֲבוֹתֵינוּ. בְּגִלּוֹת הַמֶּר וְהַנִּמְהָר תִּזְה תִּמְצָא
יָדְךָ לְכַד אֹיֵבְךָ יְמִינְךָ תִּמְצָא שְׁנֵאִיךָ יְמִין
יְהוָה יִהְיֶה יְאֻדּוּנָהי רֹמְמָה יְמִין יְהוָה יִהְיֶה יְאֻדּוּנָהי עֲשֵׂה
חֵיל. הַבֶּט מַשְׁמִיִּם וְרֹאדָה וּפְקֹד גִּפּ זֹאת : וּבְנָה
אֲשֶׁר נִטְעָה יְמִינְךָ וְעַל בֶּן אִפְצָתָ לָךְ : תִּבְאֵמוּ
וְתִטְעֵמוּ בְּהַר גִּתְלָתְךָ מְכוֹן לִשְׁבִּתְךָ פְּעֻלָּתָהּ יְהוָה
יִהְיֶה יְאֻדּוּנָהי מִקְדָּשׁ אֲדָנִי כּוֹנֵן יְדִידְךָ בְּחִלְקוֹ שֶׁל בְּנִימִי
בְּדָבָר הָאֲמוּר לְבְנִימִין אָמַר יְדִיד יְהוָה יִהְיֶה יְאֻדּוּנָהי
יִשְׁכּוֹן לְבִטַח עָלָיו חֹפֶה עָלָיו כָּל הַיּוֹם וּבֵין
כִּתְפוֹ שָׁכֵן : וַיִּסַּד יְסוֹד צִיּוֹ אֲשֶׁר כִּלִּיתָ אֶת
חֲמָתְךָ בָּהּ וַתֵּצֵא אֵשׁ וַתֹּאכַל יְסוֹדוֹתֶיהָ. וַצֵּא גֵא
לַיָּשָׁע עִמָּךְ לַיָּשָׁע אֶת מְשִׁיחְךָ וּמַחֲן רֹאשׁ מִבֵּית
רָשָׁע עֲרוֹת יְסוֹד עַד צִנּוֹר סֶלָה : וּלְצִיּוֹן יֹאמַר
אִישׁ וְאִישׁ יוֹלֵד בָּהּ וְהוּא יִבְגֶּנְהָ עָלֶיהָ : יְחִיד
גֵּאֵה לַעֲמָךְ פָּנָה זִכְרִי קְרוֹשְׁתְּךָ :

יהיו לרצון אמרי סי והגיון לבי לסניך יי צורי וגואלי :

ואח"כ יאמר תפלה לעילוי הנשמות. הנדפס לעיל דף תע"ג

ביום עשירי לחדש ניסן

ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בורעמישדי :
קרבנו קערת בפה אחת שלשים ומאה

מִעֲקָרָהּ מִזְרֵק אֶחָד בְּסֶף שְׁבָעִים שָׁקֵל בְּשָׁקֵל
הַקֶּהֶל שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֵלֶת בְּדוֹלָה בִּשְׁמֵן
לְמִנְחָה : כֹּף אֶחָת עֲשָׂרָה זָהָב מִלֵּאָה קִטְרֶת :
פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֵיךְ אֶחָד כֶּבֶשׂ-אֶחָד בֶּן-שְׁנָתוֹ
לְעֹלָה : שְׁעִיר-עִזִּים אֶחָד לְהִטָּאת : וְלִזְבַּח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵלִים תְּמִשָּׁה עֶתְדִים תְּמִשָּׁה
כֶּבֶשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִשָּׁה זֶה קֶרְבֵּן אֲחִיעֶזֶר
בֶּן-עֲפִישָׁדִי :

ואחר כן יאמר חסלה זו :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
שֵׁיחָא חֲשׁוֹב וּמְרוֹצֶה קְרִיאָתֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ סֵדֶר קֶרְבֵּן
נָשִׂיא אֲחִיעֶזֶר בֶּן עֲפִישָׁדִי מֵעַבְדֶּיךָ הַתְּחִתִּים
דְּהוּר דְּמִכּוּרָה. קֶרְבֵּנוּ אֲשֶׁר הִקְרִיב לְחֻנּוּפֶת מִזְבְּחֶךָ
הַקָּדוֹשׁ וְתַעֲלֶה עֲלֵינוּ כְּאִדּוֹ הַיָּגְנוּ כָּל הַסּוּדוֹת וְכָל שְׁמוֹת
הַקֶּדֶשׁ הַיּוֹצֵאִים מִרְאִשֵׁי תִיבוֹת וְסוּפֵי תִיבוֹת מִקְרָאֵי
קוֹדֶשׁ אֶחָד. וְנִשְׁלָמָה פָּרִים שְׁפָתֵינוּ. וְנִאִירוּ עֲלֵינוּ וְעַד
כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲחֵינוּ. כָּל נְצוּצוֹת הַקְּדוּשָׁה וְכָל תְּאוּרוֹת
הַקְּדוּשׁוֹת הַכּוֹלֵלוֹת בְּקְדוּשַׁת זֶה הַשָּׁבָט. וְנִהְיֶה מְבָרָשִׁים
בְּקְדוּשַׁת זֶה הַשָּׁבָט. לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיחַ בְּתוֹרָתְךָ וּבִירְאָתְךָ
יְרֵאת הַרוֹמְמוֹת. גַּעֲשׂוֹת רָצוֹנָה כְּרָצוֹנָה. כָּר יָמֵי חַיֵּינוּ
אֲנַחְנוּ וְזִרְעֵנוּ וְזֶרַע זִרְעֵנוּ :

וְכַשֵּׁם שֶׁעֲמִידָה לָהֶם לַעֲמֹד יִשְׂרָאֵל בְּעֵת צָרָתָם בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם. וְרִבְּתָ אֶת רַבָּם וְרִנְתָּ אֶת דִּינָם בְּזִכּוֹת
דָּן. כֹּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. הָרִם
קָרְן טָשִׁים כֹּן דָּוִד עֲבֹדָה אֲשֶׁר זָקַחְתָּ מִזֶּרַע שֶׁל דָּן
מוֹשִׁים עִם אִמּוֹ שֶׁל דָּוִד. יָדִין בְּנוֹיָם מִכָּא גִּוִּיּוֹת

תפס

סדר חדש ניסן

מִחֵץ רֹאשׁ עַל אֶרֶץ רַבָּה: וְשֹׁפֵט בְּצֶדֶק בְּדִים וְחוֹכֵית
בְּמִישׁוֹר לַעֲנוֹי אֶרֶץ וְהִכָּה אֶרֶץ בְּשֹׁכֵט פִּיו וּבְרוֹחַ
שִׁפְתָיו יָמִית רָשָׁע: וְרִנְשָׂא שׁוֹפֵט הָאֶרֶץ הָשֵׁב גָּמוּל עַד
גָּאִים. הָאֶסּוּר מַלְכֵיהֶם בְּזִמִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכִבְלֵי בְרוֹל.
בְּעִשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוּב: וְעָדוּ מוֹשִׁיעִים בָּהֶר צִיּוֹן
לְשֹׁפֵט אֶת הָרַע עָשׂוּ וְהִירָתָה יְהוָה (ואדנה) יִאֲהֲדוּנָהי תְּמַלִּכָּהּ:
כִּי שָׁמָּה יֵשְׁבוּ כְּסָאוֹת לְמִשְׁפָּט כְּסָאוֹת לְבֵית דֹּרֶר:
וְהַשְׁמִיעַ יְהוָה (ואדנה) יִאֲהֲדוּנָהי אֶת הָדוֹר קוֹלוֹ וְנִתְּתָה זְרוּעוֹ
יְרֵאֶת: אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנו הָאֵל פְּנִיךָ וְנִשְׁעָתָה:

יהיו לרצון אמרי מי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

ואחר כן יאמר תפלה לעילוי הנשמות הנדפס לעיל דף תע"ג

ביום אחד עשר לחדש ניסן

בְּיוֹם עֲשִׂיתִי עֲשֶׂר יוֹם נָשִׂיא לְבָנִי אֲשֶׁר פָּגַעִיאל בֶּן
עֲבֶרֶן: קָרַבְנוּ בְּעֶבֶת בְּסֹף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד בְּסֹף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁמֶר הַקֹּדֶשׁ שְׁגִיָּהֶם | מִלֵּאִים סֵלֶת בְּלוּגָה
בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: בָּרַח אַחֶת עֲשָׂרָה זָהָב מִלֵּאָה
קִמְרָת: פָּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד
בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֹלָה: שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת:
וּלְזִבְחַת הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵלִים חֲמִשָּׁה עֶתְדִים
חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבָּן פָּגַעִיאל
בֶּן עֲבֶרֶן:

ואחר כן יאמר תפלה זו:

יהי רצון מלפניך יְהוָה (ואדנה) יִאֲהֲדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ
אֲבוֹתֵינוּ שְׁיֵהָא חָשׁוּב וּמְרוֹצָה קְרִיאָתֵנוּ

בַּחֲזָרָה סֵדֶר קָרְבָן נָשִׂיא פִּגְעִיאל בֶּן עֲכָרָן מִשְׁבֵּט
 אֲשֶׁר הִתְחַוּם בְּמִדַּת עֵקֶב נֶצַח דְּמִלְכוּת. קָרְבָנוֹ
 אֲשֶׁר הִקְרִיב לַחֲנוּכַּת מִזְבֵּחַ הַקָּדוֹשׁ. וְתַעֲלֶה
 עֲרִינוֹ בְּאֵלוֹ הַשָּׁנָנוּ כָּדֵר הַסּוּדוֹת וְכָל שְׁמוֹת
 הַקָּדָשׁ הַיּוֹצֵאִים מִרְאֵשִׁי תִיבוֹת וְסוֹפֵי תִיבוֹת
 מִקָּרְאֵי קוֹדֶשׁ אֱלֹהִים. וְנִשְׁלָמָה פָּרִים שְׁפָתֵינוּ
 וְנִאִירוּ גֵּא עֲלֵינוּ וְעַל כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲחִינוּ. כָּל
 גִּיּוּצוֹת הַקָּדוֹשָׁה וְכָל הָאֲזוּרוֹת הַקָּדוֹשׁוֹת הַכְּלוּלוֹת
 בַּקָּדוֹשֶׁת זֶה הַשְּׁבֵט. וְנִהְיֶה מְלוּבָשִׁים בַּקָּדוֹשֶׁת
 זֶה הַשְּׁבֵט. לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל בְּתוֹרָתָהּ וּבִירְאָתָהּ
 יִרְאֵת הִירוֹמָמוֹת. לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָהּ בְּרָצוֹנָהּ כָּל יְמֵי
 חַיֵּינוּ אֲנַחְנוּ וְנִרְעֵנוּ וְנִרְעֵנוּ וְנִרְעֵנוּ :

וּבְשֵׁם שְׁנֵאֲלָתָה עֲמֹד בֵּית יִשְׂרָאֵל מְכֹר הַבְּרוֹל
 מִמְּצָרִים בְּיָמִים הָאֵלֶּה וּבְזֶמֶן הַזֶּה. וַתַּעַשׂ
 לָהּ שֵׁם כְּתוּבִים הַזֶּה. וְאֵלֶּיךָ שְׁמָעָה וְתִאֲשָׁרְנוּ
 לֹא־אֲשֶׁרִי הָעָם שִׁכְכָה לוֹ בְּזִבוֹת אֲשֶׁר. כֵּן
 יְהוָה יִתְּנֶנָּה יִתְּנֶנָּה יִתְּנֶנָּה יִתְּנֶנָּה יִתְּנֶנָּה יִתְּנֶנָּה
 לָנוּ כֵּן הִגְאֻלָּה. וַעֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת וּמוֹפֵת
 וְאוֹת לִישׁוּעָה. וְאוֹת לְרַחֲמִים. יִרְאוּ שְׁנֵאֲנֵינוּ וְנִבְּשׁוּ.
 יִתְּנוּ אֲזִיבָנוּ וְיִפְּלֻמוּ בִּי אֶתְּהָ יְהוָה יִתְּנֶנָּה יִתְּנֶנָּה
 עֲזָרְתָנוּ וְנִתְּנֶנָּה : אֵלֵינוּ יִתְּנֶנָּה בְּנֵי־הַדָּר
 יְהוָה יִתְּנֶנָּה לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהִים : אֲשֶׁרִיךְ
 יִשְׂרָאֵל מִי כְמוֹתָ עִם נוֹשֵׁעַ בֵּיתְהוָה יִתְּנֶנָּה יִתְּנֶנָּה :
 אֲשֶׁרִי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְהוָה יִתְּנֶנָּה יִתְּנֶנָּה אֱלֹהֵינוּ הָעָם
 בָּחַר לְנִתְּנָה לוֹ : וְהִצְמִית קֶרֶן לְדוֹר עֲבָדָה.
 וְעִרְבַת גֵּר לָנוּ. יְשִׁי מִשִּׁיחָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

חצא

סדרה חדש-ניסן

ואושר בארץ. וירד מים עד ים ומנחל עד
אפסי ארץ : דפניו יכרעו ציים ואיביו עפר
ילחכו : מלכי חרשים ואיים מנחת ישיבו
מלכי שבא וסבא אשכר יקריבו : וישתחוו לו
כל מלכים כל גוים ועבדוהו : יהי שמו לעולם
לפני שמש ינון שמו ויהתברכו בו כל גוים
יאשרוהו : אלהים צבאות השכיבנו האר פניו
ונשעה :

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי :

ואח"כ יאמר חפלה לעילוי הנשמות. הנדפס לעיל דף תע"ג

ביום שנים עשר לחדש ניסן

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן:
קרבונו בעברת פסח-אחת שרשים ומארה
משקלה מורקן אחד פסח שבעים שקל בשקל
הקדש שניתם מלאים סלת ברולה בשמן
למנחה : פה אחת עשרה זהב מלאה קטרת :
פר אחד בן בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו
לעולה : שעיר-עזים אחד לחטאת : ולזבח
השלמים בקר שנים אילים חמשה עתרים חמשה
כבשים בגי שנה חמשה זרה קרבן אחירע
בן עינן :

ואחר כן יאמר חפלה זו :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהינו ואלהינו
שיהא חשוב ומרצה קריאתנו בתורה סדר
קרבונו נשיא אחירע בן עינן משקט נפתלי

הַחֲתוּם בְּמִדַּת פֶּרֶק הַתְּהִתּוֹן דְּנִצּוּחַ דְּמַלְכוּת. קִרְבְּנוּ
 אֲשֶׁר הִקְרִיב לַחֲנוּכַּת מִזְבֵּחַ הַקֹּדֶשׁ. וְתַעֲלֶה עָלֵינוּ
 בָּאֵלוּ הַשָּׁנָנוּ כָּל הַסּוּדוֹת. וְכָל שְׁמוֹת הַמּוֹדֵשׁ
 הַיּוֹצֵאִים מִרְאֵי תִיבוֹת. וְסוּפֵי תִיבוֹת מִקְרָאֵי
 קוֹדֶשׁ אֱלֹהֵי. וְנִשְׁלֶמָה פְּרִים שְׁפָתֵינוּ. וְיֵאִירוּ גָא
 עָלֵינוּ וְעַד כָּר בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲחֵינוּ. כָּל נִיצוּצוֹת
 הַקֹּדֶשׁ וְכָר הַמּוֹדֵשׁ הַקֹּדֶשׁ הַיְּבֻלּוֹת
 בְּקוֹדֶשֶׁת זֶה הַשָּׁבֵט. וְנִהְיֶה מְרֻבָּשִׁים בְּקוֹדֶשֶׁת
 זֶה הַשָּׁבֵט. לְהִכִּין וּלְהַשְׁכִּיר בְּתוֹרָתָךְ וּבִירְאָתָךְ
 יִרְאֵת הַרְוּמוֹת גְּעֵשׁוֹת רְצוּנָךְ בְּרְצוּנָךְ. כָּר
 יָמֵי חַיֵּינוּ אֲנַחְנוּ וְזֶרְעֵנוּ וְזֶרַע וְזֶרְעֵנוּ :

וּכְשֶׁם שֶׁבִצָּאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בְּיָמֵי הָאֱלֹהִים
 וּבְזִמְנֵי הַזֶּה. בָּנוּ בַּחֲרָף מְכָל הָעַמִּים.
 וְתִלְמִדְנוּ תוֹרָה וּמִצְוֹת מִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וְנוֹפֶת
 צוּפִים בְּזִכּוֹת נִפְתָּלִי. בֶּן יְהוֹנָדָה יֵאֱהוֹנָהי אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ שִׁים חֲלָקְנוּ
 בְּתוֹרָתְךָ. בְּנִלּוֹת הַחֵד הַזֶּה. כִּי לֹא תִשְׁכַּח
 מִפִּי זֶרְעֵנוּ. וְהִעָרַב גָּא יְהוֹנָדָה יֵאֱהוֹנָהי אֱלֹהֵינוּ
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֶת דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיּוֹת
 עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִּינָה לְהִכִּין
 וּלְהַשְׁכִּיר לְשִׁמּוֹעַ לְלִמּוֹד וּלְלִמּוֹד לְשִׁמּוֹר וּלְעֵשׂוֹת
 וּלְהִיטֵל אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוֹד תוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה
 וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתִלְמוֹד תוֹרָתְךָ. וּפָתַח לִבֵּנוּ
 לְדֹרֶשׁ וּלְתוֹר בְּחֻכְמָה. חוּסֵן יְשׁוּעוֹת חֻכְמָה
 וְרַעַת. לְהִיּוֹת בְּפִינוּ כְּדִבַּשׁ. מְתוֹק לְגִפֶּשׁ. וּמִרְפָּא
 קִשְׁעִים. וְחִמּוֹל עַל עִמָּךְ. וְרַחֵם עַד גִּחְלָתְךָ.

וַיֵּצֵא חֹמֶר מִגֹּזַע יְשִׁי וַנֶּצֶר מִשְׁרָשָׁיו יִפְרָה :
 וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהי רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה
 רוּחַ עֲצָה וּנְבוּנָה רוּחַ בַּעַת וַיֵּרָאֵת יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהי :
 כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹכָה וְדַבֵּר יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהי
 מִירוּשָׁלַיִם : אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוֹב גָּא הַבֵּט
 מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה וּפְקֹד גִּפְּן זֹאת :

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צודי וגואלי :
 ואחר כן יאמר חפלה לעילוי הנשמות שנדפס לעיד דף ח"ע"ג

ביום שלשה עשר לחדש ניסן

וַיְדַבֵּר יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר
 אֶל־אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּהִעָלְתְּךָ אֶת־
 הַנֹּרֹת אֶל־מֹזֶל פְּנֵי הַמִּנְוָה יֵאָיִרוּ שְׁבַע־
 הַנֹּרֹת : וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל מֹזֶל פְּנֵי הַמִּנְוָה
 הָעֹלָה גִּרְתִּיהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהי אֶת־
 מֹשֶׁה : וַיֵּה מַעֲשֵׂה הַמִּנְוָה מִקֶּשֶׁה זָהָב עַד־
 יִרְכָּה עַד־פְּרֻחָהּ מִקֶּשֶׁה הָיָא בַּמִּרְאֵה אֲשֶׁר הָרָאָה
 יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהי אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת־הַמִּנְוָה :

רָגִי וְשִׁמְחִי בַת־צִיּוֹן כִּי הִנֵּנִי בָּא וְשִׁבְנָתִי בְּתוֹכָךְ
 גָּאֵם יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהי : וְנָלְווּ גִּזְיִם רַבִּים אֶל־
 יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהי בַּיּוֹם הַהוּא וְהָיוּ לִי לְעַם וְשִׁבְנָתִי
 בְּתוֹכָךְ וַיַּבְעֵת כִּי־יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהי צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי
 אֵלֶיךָ : וְנִחַר יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהי אֶת־יְהוּדָה חֲלָקוֹ
 עַל אֲדַמַּת הַקֶּדֶשׁ וּבָחַר עוֹד בִּירוּשָׁלַם : הֵם כָּל־
 בָּשָׂר מִפְּנֵי יְהוָה יֵאָהֲרֹנְהי בִּי גַּעֲזֹר מִמֶּעוֹן קֶדְשׁוֹ :
 וַיֵּרָאֵנִי אֶת־יְהוֹשֻׁעַ הַבֶּהֱן הַגָּדוֹל עֹמֵד לִפְנֵי

מִלֵּאָהּ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ וְהַשָּׁטָן עֹמֵד עַד--יָמִינוּ
 לְשֹׁטְנוֹ : וַיֹּאמֶר יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ אֶל--הַשָּׁטָן וַיָּעַר
 יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ בֶּן הַשָּׁטָן וַיָּעַר יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ
 בֶּן הַבְּחֵר בִּירוּשָׁלַם הֲלֹא זֶה אֹד מְצֵל מֵאִשׁ :
 וַיְהִי שֶׁ הָיָה לְבוֹשׁ בְּגָדִים צֹאִים וְעֹמֵד לִפְנֵי
 הַמִּלֵּאָהּ : וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל--הָעֹמְדִים לִפְנֵי לֵאמֹר
 הִסִּירוּ הַבְּגָדִים הַצֹּאִים מֵעַלְיוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו רֵאֶה
 הַעֲבַרְתִּי מֵעַלְיָךְ עֲוֹנָךְ וְהִלְבַּשׁ אוֹתָךְ מַחֲצֹצוֹת :
 וַאֲמַר יִשְׁכְּמוּ עֲנִיף מְהֵרָה עַל-רֹאשׁוֹ וַיִּשְׁכְּמוּ הַעֲנִיף
 הַמְּהֵרָה עַל-רֹאשׁוֹ וַיִּלְבָּשֶׁהוּ בְּגָדִים וּמִלֵּאָהּ יְהוָה
 יֵאָהֲדוּנָהּ עֹמֵד : וַיָּעַד מִלֵּאָהּ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ בִּיהוֹשֻׁעַ
 לֵאמֹר : כֹּה-אָמַר יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ צְבָאוֹת אִם--
 בְּדַרְבֵּי תֵלֶךְ וְאִם אֶת-מִשְׁמַרְתִּי תִשְׁמַר וְגַם-אֶתֶּה
 תִּדְוֶן אֶת-בֵּיתִי וְגַם תִּשְׁמֹר אֶת-חֲצָרִי וְנִתְּתִי לָךְ
 מִהִלְכִּים בֵּין הָעֹמְדִים הָאֵלֶּה : שְׁמַע-נָא יְהוֹשֻׁעַ |
 הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶתֶּה וְרַעֲיָךְ הַיּוֹשְׁבִים לִפְנֶיךָ בִּי--
 אֲנָשִׁי מוֹפֶת הַמָּרָה כִּי-הִנְנִי מְבִיא אֶת-עַבְדִּי צִמְח :
 כִּי | הִנֵּה הָאֶבֶן אֲשֶׁר נִתְּתִי לִפְנֵי יְהוֹשֻׁעַ עַל--אֶבֶן
 אַחַת שֶׁבַע-רָאשִׁים עֵינִים הִנְנִי מְפַתַּח מִפְתָּח נֶאֱמַר
 יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ צְבָאוֹת וּמִשְׁתִּי אֶת--עֵזוֹ הָאָרֶץ
 הַזֶּה בְּיוֹם אֶחָד : בְּיוֹם הַחַיָּה נֶאֱמַר יְהוָה
 יֵאָהֲדוּנָהּ צְבָאוֹת תִּקְרְאוּ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ אֶל פֶּתַח
 גֶּחַל וְאֶל פֶּתַח תֵּאֱמָר : וַיֵּשֶׁב הַמִּלֵּאָהּ הַדָּבָר כִּי
 וַיַּעֲרֵנִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲזֹר מִשְׁנָתוֹ : וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 מָה אֶתָּה רֹאֶה וַאֲמַר רָאִיתִי וְהִנֵּה מְנוּרַת זָהָב
 כְּלָה וְנִלְכָה עַל רֹאשָׁהּ וְשִׁבְעָה גִלְתֶּיהָ עָלֶיהָ

שָׁבַעַה וְשָׁבַעַה מוֹצְקוֹת לַגְּרוֹת אֲשֶׁר עַל רֹאשָׁהּ׃
 וּשְׁנַיִם זֵיתִים עָלֶיהָ אַחֵר מִימִין הַגָּלְדָּה וְאַחֵר
 עַל שְׁמאַלָּהּ׃ וְאַעֵן וְאָמַר אֶל הַמְלָאךְ הַדֹּבֵר
 בִּי גֵאמַר מָה אֵלֶּה אֲדָנִי׃ וַיַּעֲן הַמְּלָאךְ הַדֹּבֵר
 בִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲלֹא יָדַעְתָּ מָה הִמָּה אֵלֶּה וְאָמַר
 רֹא אֲדָנִי׃ וַיַּעֲן וַיֹּאמֶר אֵלַי גֵּאמַר זֶה דְּבַר
 יְהוָהּ יֵאֱהוּנָהי אֶרֶז זָרְבָּבֶל גֵּאמַר לֹא בְּחִיל וְלֹא
 בְּכֹחַ בִּי אִם בְּרוּחִי אָמַר יְהוָהּ יֵאֱהוּנָהי צָבָאוֹת׃
 מִי אַתָּה הֵר הַגָּדוֹל דְּפָנֵי זָרְבָּבֶל לְמִישׁוֹר וְהוֹצִיא
 אֶת הָאֶבֶן הָרֹאשָׁה תְּשִׁאוֹת חֵן חֵן לָהּ׃

ואח"כ תהלים סימן קליג.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת דָּדוֹר הִנֵּה מֶה טוֹב וּמֶה נָעִים
 שֹׁכֵת אַחִים גַּם יָחֵד׃ בְּשִׁמְן הַטּוֹב עַד
 הָרֹאשׁ יִרֵד עַל הַזֶּמֶן וְזֶמֶן אֶהְרֵן שִׁירֵד עַל פִּי
 מְדוּתָיו כְּמַל חֶרְמוֹן שִׁירֵד עַל הַרְרֵי צִיּוֹן בִּי שֵׁם
 צִוָּח יְהוָהּ יֵאֱהוּנָהי אֶת הַבְּרָכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם׃

ואחר כן יאמר תפלה זו׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָהּ יֵאֱהוּנָהי אֶהְרֵנוּ וְאַלְהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ. שִׁיְהֵא חָשׁוּב וּמְרוּצָה קְרִיאָתֵנוּ בְּתוֹרָה.
 קְרִיאַת פְּרָשַׁת הַגְּרוֹת. שְׁנַתְּךָ בְּאַהֲבָה לְאַהֲרֹן קְרוֹשִׁיָּה נְשִׂיא
 שִׁבְט הַדְּוִיִּה־תוֹמָם בְּתַפְאֶרֶת דְּמַלְכוּת וְתַעֲרָה עֲרִינוּ בְּאִיּוֹ הַשְּׁנֵנוּ
 כֹּךְ סוּדוּתִיָּךְ וְכֹךְ שִׁמּוֹת הַמִּדְּבָר הַיּוֹצֵאִים מִכְּרָאֵי תִיבוֹת
 וְסוּפֵי תִיבוֹת מִכְּרָאֵי קוֹדֶשׁ אֲדָרָה. וְנִשְׁכָּמָה פְּרִים שְׁפָתֵינוּ
 וְיֹאֲרִירוּ נָא עֲרִינוּ וְעַד כֹּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲחִינוּ. כֹּךְ נִצְוֹת
 הַקְּרוֹשָׁה וְכֹךְ הָאוֹרוֹת הַקְּרוֹשׁוֹת הַכְּרוֹלוֹת בְּקְרוֹשַׁת זֶה
 הַשִּׁבְט. וְנִהְיָה מְדוּבָשִׁים בְּקְרוֹשַׁת זֶה הַשִּׁבְט. לְהִכִּין

ולחשכיל

תצו

סדר חרש ניסן

וְהַתְּשִׁיבִי בְּחֹרֶקְךָ וּבִירְאָתְךָ יִרְאַת הַרוּמָמוֹת. לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנָךְ כְּרְצוֹנָךְ כָּר יְמֵי חַיֵּינוּ בְּאַנְחָנוּ וְזָרְעֵנוּ וְזָרַע
זָרְעֵנוּ :

וּכְשֶׁם שִׁרְאִית אֶת עוֹנֵי עֶמֶק צֶאֱן מְרַעֲיָיִךְ בְּבוֹר
הַבְּרִזִּי בְּמִצְרַיִם וְנִתְחַפְּרָת וְנִתְלַוִּית עִמָּהֶם בְּכָל
צָרָתָם בְּפִנֵּה בּוֹכוֹת זָוִי. כֵּן יְהוָה ^{יֵאֱהָרֵנִהי} אֱלֹהֵינוּ
וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֲתִיָּה. גֵּא גְבוּר דּוֹרְשֵׁי
יְחִידָךְ כְּכַבֵּת שְׁמֶרֶם. בְּגִדוֹת חֲתָי חֲזָה. וּבְמִזְבֵּיךְ חֲזָרוֹל
יָשׁוּב חֲרוֹן אַפֶּךָ מֵעֶמֶק וּמִעֵירֶךְ וּמִמִּזְבְּחֶךָ.
וְיָקִים זָנוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ
לֵאמֹר אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֲתִיָּה. עוֹרֶה בְּצִרוֹת. וְנֹאמַר וְאַף גַּם
זֶאת בְּהִיוּתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מֵאֲסִתִּים וְלֹא
גְּעִיתִים בְּכִדְתָם דְּהִפֵּר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אָנִי יְהוָה ^{יֵאֱהָרֵנִהי}
יֵאֱהָרֵנִהי אֱלֹהֵיהֶם : וְנֹאמַר בְּכָל צָרָתָם לֹא צָר וּמִקֵּדָה
פָּנִיו הוֹשִׁיעֵם בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחֶמְלָתוֹ הוּא גֹאֲלָם וַיִּנְשָׂאֵם
וַיִּנְשָׂאֵם כָּר יְמֵי עוֹלָם : וְהִשָּׁב כְּתָנִים בְּעִבּוּרָתָם וְלִיּוֹם
דְּרוֹכָנָם וַיִּשְׂרָאֵל לְמַעֲמָדָם. וַיָּקֻוּ אֱלֹהֵיךָ וַיִּשְׁתָּוֶךְ :

וְעַל כֵּן גִּמְוָה קָד יְהוָה ^{יֵאֱהָרֵנִהי} אֱלֹהֵינוּ. דְּרֹאוֹת מִהֲרָה
בְּתַפְאֲרַת עוֹזָךְ. כְּדָבָר שֶׁנֶּאֱמַר תִּתֵּן דְּרֹאשְׁךָ לְיִית חֵן
עֲמִירַת תַּפְאֲרַת תִּמְגִּנָּה: עוֹרֵי עוֹרֵי לְבָשִׁי בְּגָדֵי תַפְאֲרַתְךָ
יְרוֹשְׁכִים עֵיר חֻקְשִׁי. וְהִיִּית עֲמִירַת תַּפְאֲרַת בֵּיר יְהוָה ^{יֵאֱהָרֵנִהי}
יֵאֱהָרֵנִהי וְצִנּוֹף מְרוֹכָה בְּכָף אֱלֹהֶיךָ : וְלַעֲמֹד בֵּית יִשְׂרָאֵל
הֵקֵם אֶת דְּבָרְךָ לֵאמֹר. וְקִתְּתָךְ עָלֶיּוֹן עַל כָּל הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר עָשָׂה דְתִהְיֶה וְקִשָּׁם וְקִתְּתָרְתָּ. כִּי תַפְאֲרַת עוֹזְמוֹ
אַתָּה וּכְרְצוֹנָךְ תָּרוּם קִרְנֵנוּ :

היו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי.

ואחר

תצח

סדר יום ארבעה עשר

ויכוין להשלים שם הוי"ה ביושר י' דה' להושיעני. ה' דסוף הפסוק בית ה' י' דוזה מעשה ה' רכן עשה את המנורה. הרי הוי"ה שלימה ביושר.
וזה מעשה המנורה מקשה זהב עד ירכה עד פרחיה מקשה הוא פמראה אשר הראה יחזקאל יאהדונהי את משרה בן עשה את המנורה :

סדר ברכת האילנות

א. היוצא בימי ניסן וראה אילנות שמוציאין פרח מברך עליהן.
ב. אין מברכין ברכה זו אלא על פרחי אילני מאכל דמלכלבי, ובכלל לבלוב הם הפרחים והנצנים שהם כמו לולבי גפנים וצריך שיהיו לפתורו ב' אילנות.

ג. מנהג טוב לומר קידם הבכרה פתיחת אליהו ז"ל תמצא לעיל דף י"ח שמוזכר בו ובראת שמיא וארעא וגו' ובארעא אלנין ודשאין וגו'.

ואחר כן אומרים זה :

קָשָׁם יְחִיד קִידָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכֻנָּתִיה (יאהדונהי)
בְּדַחֲיוֹ וְרַחֲמֵי. (יאההויהה) וְרַחֲמֵי וְרַחֲמֵי. (איההויהה)
קִידָּשָׁא שֵׁם ייָה בּוֹיָה בְּיַחְוָדָא שְׁקִים בְּשֵׁם כָּד יִשְׂרָאֵל
תְּרִינִי טוֹבָן וּמְזוּמָן בְּבִרְךְ בְּרָכָה עַל הָאִיקָנוֹת בְּפִי
מְצוֹת חֲכָמֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה. וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאִי
יִתְבָּרְךְ שְׁמוֹ. וְלַתְּקַן מָדָּא שְׁפָנְמִתִּי בְּפִי. וּבְהִרְהוּר דְּפִי.
וּבְהִלּוּךְ רַגְלֵי. אָנָּה יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵי. בְּרִיךְ שְׁקִר
הַסֵּר מִמֶּנִּי וְתוֹרָתְךָ חֲנּוּנִי. הִדְרִיכֵנִי בְּנִתִיב מְצוֹתֶיךָ כִּי
בּוֹ חֲפָצְתִּי. וּמוֹדָה אֲנִי דְּפָנֶיךָ יְהוָה יאהדונהי אֱלֹהֵי.
שְׁתַּחֲוִיתִי וְקִיֵּמְתִי וְהַעֲתִנִּי בְּבִרְךְ בְּרָכָה זוּ. כֵּן תוֹפְנוּ
וְתִאֲרִיךְ יָמֵינוּ בְּעִבּוּרְךָ. בְּיָמֵינוּ תוֹרָתְךָ וּמְצוֹתֶיךָ
לְשִׁמְחָה. בְּעֲשׂוֹת נַחַת רַחֲמֵיךָ : אָמֵן כֵּן יְרִי רְצוֹן :

ויהי נעם ה' אלהינו עלינו מעשר ידינו כוננה עלינו ומעשר ידינו כוננהו :

דיני ביעור חמץ בליל י"ד

יטול ידיו קודם הבדיקה בלא ברכה וקודם שיברך יאמר.
יְשֵׁם יְחִיד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתִּיה. (יאההויהה)
בְּרַחֲמֵינוּ וְרַחֲמֵינוּ (יאההויהה) וְרַחֲמֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ. (יאההויהה)
יִתְחַדָּא שֵׁם יי' בּוֹיָה בְּיַחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּךְ יִשְׁתַּאֲר
הֲרִינִי מוֹכֵן וּמוֹצֵן בְּקִיִּים מְצוֹת עֲשֵׂה כְּאֲשֶׁר צִוִּי
יְהוָהנִי יאההויהנִי אֱלֹהִי. בְּרַכְתִּיב בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן תִּשְׁבִּיתוּ
שְׂאוֹר מִבֵּיתְכֶם. וְקִבַּטְל וְקִבַּעַר. הִתְחַמֵּץ וְהִתְחַמְצַת וְהִשְׂאוֹר
וְהִמְשָׁאֲרִת. לְתַקֵּן אֶת שְׂרָשָׁה בְּמָקוֹם עֲדִיוֹ. לַעֲשׂוֹת
נַחַח רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ. וְיַחֲי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲדֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲדֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָהנִי יאההויהנִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קוֹדֶשְׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוֵּנוּ עַל בִּיעוֹר חֻמֵּץ :

ואחר חבדיקה יאמר (ויש אומרים אותו ב"ס).

כָּל חֲמִירָא דְאִיכָא בְּרִשׁוּתִּי. וְדָלָא חֲזִיתִיָּה.
וְדָלָא בְּעִרְתִּיָּה. לִיבְטִיל וְלִהְיוֹ תִּפְקַד כְּעִפְרָא
דְּאֶרְעָא :

ואם הוא שלוחו צריך לומר נוסח זה.

כָּל חֲמִירָא דְאִיכָא בְּרִשׁוּתִּיָּה (דמלוני) דְּלֹא יָדַע בִּיה לִהְיוֹ בְּטִיל
וְחָשִׁיב כְּעִפְרָא דְּאֶרְעָא.

וכן כשהאשה מבטלת תאמר כן.

כָּל חֲמִירָא דְאִיכָא בְּרִשׁוּתִּיָּה דְּבַעֲלִי דְּלֹא יָדַע בִּירָא לִהְיוֹ בְּטִיל
וְחָשִׁיב כְּעִפְרָא דְּאֶרְעָא.

ואחר הביטול יאמר

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָהנִי יאההויהנִי אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵּינוּ אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁתּוֹפְנוּ לְפָשְׁשׁ בְּגִנְעֵי בֵּיתִי הַנִּפְשֵׁ. אֲשֶׁר נִוְאֲדָנוּ
בְּעֲצַת הַיָּצָר הָרַע. וְתוֹפְנוּ לָשׁוּב בְּתִשְׁבּוּבָה שְׂלֵמָה. וְאַתָּה

ברחמך

סדר יום ארבעה עשר
 בְּרַחֲמֵיךָ תְּסַיְיָעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ. וְתַצִּילֵנוּ מֵאִסּוּר
 חֲמֵץ אֲפִירוֹ מִכָּל שְׁהוּא. בְּשָׁנָה זוֹ. וּבְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה :
 אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן :

סדר יום ארבעה עשר

ביום ישתדל הוא בעצמו לשרוף את החמץ דמצוה בו וכו' ובשעת השריפה
 יאמר הרני מוכן ומוזמן לקיים מ"ע ומל"ת שריפת החמץ כמ"ש תשביחו
 שאור מבתיכם וכתוב לא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאור וכו' לתקן את
 שרשם במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו ויהי
 נועם ה' וכו'. ואחר השריפה יאמר (ביס').

כָּל תַּמִּירָא וְחַמִּיעָא דְאִיתִיה בְּרִשּׁוּתִי. בְּחִזְיוֹתִיה
 וּדְלָא חִזְיוֹתִיה. דְּבַעֲרִיתִיה וּדְלָא בַעֲרִיתִיה. לִיבְטִיל
 וְלִהְיוּ הַפְקָרָא בַעֲפָרָא דְאֶרְסָא :

ואחר הביטול יאמר.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה דְּנִי יִהְיוּנוּ וְאֵלֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ
 בְּשֵׁם שׁוֹכֵנֵנוּ דְּבַעֲרִיתֵנוּ חֲמֵץ הַנֶּגְזָה מִפְּתֵינוּ וּמִרְשׁוּתֵנוּ
 כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָנוּ בְּתוֹרָתְךָ. כֵּן תְּהִיָּה בְּעִזְרוֹנוּ דְּבַעֲרִיתֵנוּ שְׁאֹר
 שְׂבָעִיסָה יֵצֵר סְמוּךְ מִקְרָבֵנוּ. שְׂעָא יִזְנִיתָנוּ מִבְּעוֹדְתְךָ
 וּמִרְאֲתִיךָ. וְכֵן יִתְגַּבֵּר עֲלֵינוּ דְּהַעֲבִירָנוּ מִמִּצּוֹתֶיךָ וּמִכָּל
 פְּרַמִּיָּהוּ. וְקִיָּים בְּנוּ מִקְרָא שְׂפָתוֹב וְהַסִּירוּתִי אֶת רֵב
 הָאֵבֶן מִבְּשָׂרְכֶם וְנִתְּתִי לָכֶם רֵב בְּשָׂר. וְכֵן יִתְגַּבֵּר
 בְּשׁוּם מִכְשׁוֹר וְעוֹן שָׁנָה זוֹ וּבְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. וְנִתְּתִי
 שְׂשִׁים וְשִׁמְחִים בְּעִבּוֹדְתְךָ. שְׂקִטִּים וְשִׂינְאִנִּים כָּר יְמִי
 חַיֵּינוּ. אֲנַחְנוּ וְזֵרְעֵנוּ וְזֵרְעֵנוּ וְזֵרְעֵנוּ וְכָר עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 וְחַסְדֵּינוּ וְתַעֲזָרֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ תַּמִּיר אֲבִיר :

סדר מרבן פסח

בערב פסח יתפלל מנחה מבעוד יום ואחר כן ילמוד את סדר קרבן פסח
בכוונה, ויהיה נחשב כמו שהקריב קרבן פסח בזמנו כמ"ש ונשלמה פרים

שפתנו וזר סדרי.

רבונו שְׁךְ עוֹלָם אֲתָהּ צוֹיָחֵנוּ לְהַקְרִיב קֶרְבֵּן הַפֶּסַח
בְּמוֹעֲדוֹ בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה, וְגִדְיֹת
כֹּהֲנִים בְּעֹבְדָתָם. וְלִוִּים בְּרוֹבָנָם וְיִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדָם.
קוֹרִין אֶת הַחֵלֶד. וְעַתָּה בְּעֹנֻתֵינוּ חֲרִב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
וּבְנוֹטֵר הַקִּרְבֵּת הַפֶּסַח. וְאִין קֵנִי לֹא כִהֵן בְּעֹבְדָתוֹ
וְלֹא גִוי בְּרוֹבָנוּ. וְלֹא יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ. וְאַתָּה אִמְרָת
וְנִשְׁלָמָה פְּרִים שְׁפָתֵינוּ. קֵבֵן יְהִי רָצוֹן מִקְפְּנֶיךָ יְהוָה
יֵאֱהֹדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שִׁיְהֵא חָשׁוּב וּמְקוּבָּץ
וּמְרוּצָה יִפְגֹּיךָ שִׁיחַ שְׁפָתוֹתֵינוּ זֶה, בְּאֵלֵינוּ הַקִּרְבָּנוֹ אֶת
הַפֶּסַח בְּמוֹעֲדוֹ. וְעַמְדוֹ עַל מַעֲמָדוֹ. וְרִבְרוּ הַלְוִיִּם בְּשִׁיר
וְהַלֵּל וְהוֹדוּ קֹאֵר. וְכוּנֵן בֵּית מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוּנוֹ.
וְנִקְרִיב קֶפְנִיךָ אֶת הַפֶּסַח בְּמוֹעֲדוֹ כְּמוֹ שְׁפָתְכֶת עָלֵינוּ
בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ בְּאִמּוֹר.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאֱהֹדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵינוּ
בְּאֵרֵן מַצְרַיִם לֵאמֹר : הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם
רֹאשׁ חֲדָשִׁים רֹאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה :
דְּבָרוּ אֶל־כָּל־עַבְדֵי יִשְׂרָאֵל כֹּהֲמֹר בְּעֵשֶׂר
לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ אִשָּׁה לְבֵית אִבִּית
שָׁה לְבֵית : וְאִם יִמְעַטְהֵבִית מִתְּנוּת מִשָּׁה
וְלָקַח הוּא וּשְׁבָנוּ הַקֹּלֵב אֶל־בֵּיתוֹ בְּמִבְכָּת נִפְשֹׁת
אִישׁ לְפִי אֲבָדוּ תִּכְסֹּף עַל־הַשָּׁה : שָׁה תִּמְכֹּם
זָכָר בְּנֵי־שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם מִזֶּה־בְּשִׁים וּמִן הָעֹזִים
תִּמְכְּוּ : וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבָּעָה עָשָׂר
יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וְשָׁחֲטוּ אֹתוֹ כָּל־קָהֵל עַבְדֵי־

ישראל בין הערבים : ולקחו מן-הדם ונתנו על
שתי המזוזות ועל-המשקוף עד הבתים אשר-
יאכלו אתו בהם : ואכלו את-הבשר בלילה
הזה צדי-אלו ומצות על-מרים יאכלו :
אל תאכלו ממנו נא ובשר מבשר במים כי
אם-צלי-אש ראשו על-כרעיו ועל-קרבו : ולא
תותירו ממנו עד-פקר והנותר ממנו עד-פקר
באש תשרפו : ובקרה תאכלו אתו מתניכם
חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם
אתו בחפזון פסח הוא ליה לאדנה יאהרונה :

ובכו וקדו היתה עבודת קרבן פסח בבית אליהו.
ביום ארבעה עשר אחר שמיטת תמיד של בין
הערבים. ואחר הטבת הנרות של בין הערבים. תביאו
מן הכבשים או מן העזים זכר בן שנה. ושומטים
אותו בפעורה בכך מקום. שחט השוחט. וקבר הפהן
הראשון שבראש השורה ונתן למבירו. ותבירו לתבירו.
והפהן הקרוב אצל חבובת זורקו וריקה אחת פגגד
היסוד. ומחזיר הפלי ריקן לתבירו. ותבירו לתבירו. מקפד
פלי המלא תתקה ואחר כך במחזיר הריקן. והיו שורות
של פזיכי פסח. ושורות של פזיכי זהב. ולא היה
בפזיכין שונים. שמה יניחום ויקרוש הדם :

ואחר כך תולין את הפסח ומפשיטין אותו כולו.
וקורעין אותו וממחין את קרביו עד שיוצא
הפרש. ומוציא את האמורים החלב שעל הקרב
ויוותרת הכבד ושתי הקליזות והחלב שעליהם
והאליה לעומת העצה. ונותנים אותו לקרי

שָׁרַת. וּמוֹלָחִים אוֹתָם. וְאַחַר כֵּךְ מִקְטִירֵן הַכֶּהֱן
עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ כָּל אֶחָד לְבָדוֹ. וּבִשְׁלֹשׁ בָּתוֹת
הַפֶּסַח נִשְׁחַט. וְאֵין בָּת פָּחוֹת מִשְׁלֹשִׁים אֲנָשִׁים.
נִכְנָסָה בַת רֹאשׁוֹנָה נִתְּמַלְאָת הָעֶזְרָה. וְנוֹעֲדִין
אוֹתָהּ וּבָעוֹד שֶׁהֵם שׁוֹחֲטִים וּמִקְרִיבִים קוֹרְאִים
אֶת הַחֵלֶל. אִם גָּמְרוּ אוֹתוֹ קוֹדֵם שֶׁיִּקְרִיבוּ כּוֹלֵם
שׁוֹנֵין אוֹתוֹ. וְאִם שָׁנוּ יִשְׁלְשׁוּ. וְעַל כָּל קְרִיאָה
תּוֹמָעִין שְׁלֹשׁ תִּקְיעוֹת. תִּקְיעָה תְּרוּעָה תִּקְיעָה.
נִגְמְרוּ מִלֵּהֲקָרִיב פּוֹתְחִים הָעֶזְרָה. יֵצֵאָה בַת רֹאשׁוֹנָה
נִכְנָסָה בַת שְׁנִיָּה. וְנוֹעֲדִין בִּלְתִּי הָעֶזְרָה. נִגְמְרוּ
פּוֹתְחִים אוֹתָהּ. יֵצֵאָה בַת שְׁנִיָּה נִכְנָסָה בַת
שְׁלִישִׁית. וּמַעֲשֶׂה בּוֹקֵן שׁוֹין :

וּבִשְׁחַח אֲרָבָעָה עָשָׂר קַחֲיוֹת בְּשֶׁפֶת. שְׁחִיטתוֹ וּזְרִיקַת
דָּמּוֹ וּמִיחוֹי קִרְבָּיו בְּקֶבֶד דּוֹחִין אֶת הַשֶּׁפֶת. וְלֹא
עַד שָׂאָר עֲנִינָיו. וְאֵין מוֹלִיכִין אוֹתָם קִבִּית בְּשֶׁפֶת. אֲקָא בַת
רֹאשׁוֹנָה מִתְּעַכְבִּין עִם פִּסְתֵּיהֶם בְּהַר הַפִּית. וְהַבַּת הַשְּׁנִיָּת
יוֹשֶׁבֶת בְּחִיר. וְהַשְּׁלִישִׁית בְּמִקְוָמָה עוֹמֶדֶת. חֲשִׁכָה יֵצֵאוּ
וְצִדּוֹ אֶת פִּסְתֵּיהֶם וְאַחַר שֶׁיֵּצֵאוּ כּוֹסֵם רוֹתְצִים אֶת הָעֶזְרָה
וְאִפְרִיזוּ בְּשֶׁפֶת. מִפְּנֵי לְכַדּוֹךְ הַדָּם שֶׁהִיָּה בָּהּ. וְאַפֶּת הַכּוֹס
הֵיחָה עוֹבְרָת בְּעֶזְרָה. וְהִיָּה זֶה מָקוֹם פְּנִיסָתָהּ וְזִרְהִיָּת
אֶת הָעֶזְרָה. פּוֹתְחִים מָמוֹם פְּנִיסָתָהּ וְהִיא מִתְּמַלְאָת עַד כֵּךְ
גְּדוֹתֶיהָ. עַד שֶׁהַכּוֹס צָפִין. וְעוֹדִין מִכָּאן וּמִכָּאן. וּמִקְבֵּץ
אֲקִיָּה כָּל דָּם וְכֹף לְכַדּוֹךְ שֶׁבְּרָצַפֶּת הָעֶזְרָה. וְאַחַר כֵּךְ
פּוֹתְחִים מָמוֹם יֵצֵאָתָהּ. וְהַכֹּף יוֹצֵא עַד שֶׁתִּשְׁאָר תְּרַצְפָּה
מְנוּקָה וּמִשּׁוּפָּרָה. וְהִי כְּבוֹד הַבֵּית. אֲשֶׁרִי הָעַם שֶׁנִּכְבְּהָ
כִּי אֲשֶׁרִי הָעַם שִׁיחַוָּהוּנֵה יֵאָהֲרֹנֵהי אֱלֹהֵיו :

סדר קרבן פסח תקה

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ
טוֹב וּמֵטִיב הַדָּרֵשׁ לָנוּ. שׁוּבָה עָלֵינוּ בְּהִמּוֹן
רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוֹ רְצוֹנָךְ. בָּנָה בֵּיתְךָ
בְּבִתְחִילָה. פִּזְּנָן בֵּית מִקְדָּשְׁךָ עַד מְכוֹנוֹ הִרְאֵנוּ
בְּבִגְיָנוּ. שְׁמַחְנוּ בְּתַקּוּנוֹ. וְהָשֵׁב שְׂכִינְתְּךָ לְרִתּוֹנוֹ.
וְהָשֵׁב כְּהֻנִּים לְעִבְדְּתָם. וְלוֹיִם לְשִׁירָם וְלִזְמָרָם.
וְשָׂם נִעְלָה וְנִגְרָאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיךָ בְּשֵׁלֶשׁ פַּעְמֵי
רְגֵלֵינוּ וְנֹאכַל שָׂם מִן הַזִּבְחִים וּמִן הַפְּסָחִים
אֲשֶׁר יִגִּיעַ דָּמָם עַל קִיר מִזְבִּיחְךָ לְרָצוֹן :

וְיֵהי נֹעֵם וְכו' יֵהי לְרָצוֹן וְכו' :

סגולה נפלאה לקרות אותה בערב פסח.

העתקה מכתבי הקודש המקובל רבינו שמשון מגיר מאוסטרופולייא
ויל הי"ד (ה'שם י'נקים ד'טו) סוד גדול ונורא וכתוב שם שכך מי
שמעיין הסוד הנפלא והנורא הזה על מכונו אפילו פעם אחת בשנה
ובפרט בערב פסח מובטח לו שינצל באותה שנה מכל מכשול
ומסיתה משונה ושום אדם לא ימשול בו וכך אויביו יפלו
תחתיו והוא על בטותימו ידרוך ובכך אשר יפנה יצליח ובכל
עסקיו ירויח עד ביאת הגואל אמן סלה.

שדום לרבני ארץ. גודרי גדר ועומדים בפרץ. יצילם ה' מכיוון
וחרץ. כלם קדושים אשר המה בארץ. כל חד לפום חורפיה
מקשה ומתרץ. אמן סלה. בתכלית הענין מה שכתב האריז' ז"ל
בקונטרסים שלו הנקרא פלאות רבות בשער הנקרא יציאת מצרים
פרק ג' דף ס"ב ע"א וזה לשונו :

הִנֵּה בְּכָר הַזִּדְעָתִיךָ שְׁפָרְעָה גִלְגָּה בְּמִצְרַיִם
בְּעֶשֶׂר מִכּוֹת אֱלֹהֵינוּ עַל יְדֵי שְׁרָשָׁה
אֲלֵפִים וּמֵאָתַיִם וּשְׁמוֹנִים מֵלָאכֵי חֲבֵלָה הַמְּמוֹנִים

תקו העתקה מרבינו שמשון ז"ל

בְּשִׁלְשָׁה רְקִיעִים שֶׁר טוֹמְאָה הָאֶחָד
נִקְרָא שָׁרַע. וְהַשְּׁנַי נִקְרָא תַּמוּךְ. וְהַשְּׁלִישִׁי נִקְרָא
בִּישָׁהא וְעַלִּיהֶם הַשָּׁר הַנִּקְרָא דְּלִפְקֻט וְעַלִּיהֶם
וְעַל כּוֹדֶם הַשָּׁר הַנִּקְרָא תַּמָּא בְּרֵאשִׁית חֲסֵר
מִן הַשְּׁלִישִׁי עֲשָׂרָה. וְחֲסֵר מִן הָרְבִיעִי שִׁשָּׁה. וְחֲסֵר
מִן הַתְּשִׁיעִי שִׁשָּׁה כְּפָתוּב : וְהִנֵּה מַה שֶּׁזָּקוּ
הַמְצָרִיִּים בְּמִצְרִים עֲשָׂר מִכּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ
חֲמִשִּׁים מִכּוֹת. הַיָּם שָׁפָן שָׁבָן אָחֻז דָּוִד בֶּן
יִשִּׁי. וְהַיָּם אָמַר וְהִכָּה. וּמִצַּד הַיָּם תִּסְלַק לָקוּ
הַמְצָרִיִּים בְּמִצְרִים אַרְבָּעִים מִכּוֹת. וְעַד הַיָּם
לָקוּ מָאתַיִם מִכּוֹת. וְהַיָּם אָמַר וְהִכָּה. וּמִצַּד
הַיָּם אֲשַׁצָּה לָקוּ הַמְצָרִיִּים בְּמִצְרִים חֲמִשִּׁים
מִכּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ מָאתַיִם וְחֲמִשִּׁים מִכּוֹת.
וּבִמָּה שֶׁהִקְבִּיָּה מִכָּרָה. כִּי מִרְפָּא הַנְּלוֹת. מַה
פָּשְׁעוּ. וּמַה חָטְאוּ. וּמַה הִמְעַר אֲשֶׁר מָעֵלוּ
אֲבוֹתֵינוּ לְהִיּוֹת בְּכוֹר חֲבִירֵזֶר הַזֶּה. עַד שֶׁנֶּאֱלָם
בְּשִׁמּוֹת אֱלֹהֵי דַעֲב צִדָּא כִּשְׁחָב עַד כֹּאן לִשּׁוֹן הָאֲרִי ז"ל

וְהִנֵּה מוֹרֵי וּרְבוּתִי קְדוּשַׁי יִשְׂרָאֵל. הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה פְּלִאִים רַם
סְתוּמִים וְחֲתוּמִים סְגוּר וְאֵין פּוֹרֵשׁ אוֹתָם. וְכִבֵּר שְׁאֵלוֹנִי
גְּדוּלִי יִשְׂרָאֵל לְבָאֵר לָהֶם דְּבָרֵי הָאֲרִי ז"ל. וְלֹא הִגְדַּתִּי. וּמִגְדוּל
אֲהַבַּת מוֹרֵי וּרְבוּתִי אֵגְלֶה רַז זֶה שֶׁנִּתְגַּלָּה לִּי בַּחֲלוֹם חֲזוֹן לַיְלָה.
וְעַכְשֵׁיו אֵגְלֶה הַדְּבָר בְּרִמּוֹ לִפְנֵי כְּתִיר וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר :

וְזֹאת הָעֵינִין. מַה שֶּׁכָּתַב הָאֲרִי ז"ל. שֶׁפָּרַעַה נִקְרָה
בְּמִצְרִים עֲשָׂר מִכּוֹת וְכו' כְּוֹנֵנָתוֹ כֵּן. כִּי אָמְרוּ
בְּעָרֵי קִבְלָה מַעֲשִׂית. שֵׁשׁ שָׁרָשָׁה אֲרָפִים וּמָאתַיִם
וְשִׁמּוֹנִים מִזְּאֵבֵי חֲבִירָה הַמְּמוֹנִים לְהַכּוֹת אֶת הָרָשָׁעִים
וְהַעֲנִישָׁם בְּגִיתָהֶם וּלְמִיָּהֶם מַעֲנוֹתֵיהֶם. וְעַד זֶה נֶאֱמַר

וּלְחַכּוֹת

העתקה מרבינו שמשון ו"ל
 וְהַכּוֹת בְּאַגְרֵף רָשָׁע. כִּי אֶגְרֹף רַמְזוֹ שְׂרָשָׁה אֲנָפִים רִיפ.
 וְעַל יָדָם נִקְקָה גַם פְּרַעַה הָרָשָׁע. וְאוֹמֵר אֲנִי הַכּוֹתֶכָּה
 שְׁוֹהוּ סוֹד נִפְקָא בְּאַשֶׁר חוּא נִכְתֵּב בְּמִנְעוֹן וּבְמִסְפָּר :
 דם. צפרדע. כנם. ערב. דבר. שחין. ברד. ארבה.
 חשך. מכת בכורות :

אֲדוּ עֲשֶׂה מִכּוֹת בְּאַשֶׁר כְּתִבְתִּי אוֹת בָּאוֹת. עוֹלָם
 שְׂרָשָׁה אֲנָפִים וְמֵאֲתִים וְשִׁמּוֹנִים. מִלְּאֲכֵי חֲבֵרָה
 הַמִּמּוֹנִים לְמַהֵר אֶת הָרָשָׁעִים וְהוּא פֶשַׁט נִפְקָא עֵין
 לא ראתה :

וְהִנֵּה הִחְשָׁבוֹן מִכּוֹנֵן בְּאַשֶׁר נִכְתֵּב בְּנֵם חֶסֶד יוֹד. גַּם
 עֶרֶב חֶסֶד וְאִי. גַּם חֶשֶׁד חֶסֶד וְאִי. וְאִזּוֹ הִחְשָׁבוֹן
 מִמֶּשׁ. לֹא פָחוֹת וְלֹא יוֹתֵר מִשְׂרָשָׁה אֲנָפִים וְמֵאֲתִים
 וְשִׁמּוֹנִים. מִלְּאֲכֵי חֲבֵרָה שְׁמַעְיִשִׁין אֶת הָרָשָׁעִים. וְהִינֵנוּ
 מֵה שִׁכְתָּב הָאֲרִי זֶל פְּכָתוֹב. פִּירוּשׁ פְּכָתוֹב בְּסִפָּר
 תוֹרָה. וְלֹא בְּאַשֶׁר פְּתוֹב בְּסִדּוּרִים וּבַעַל הַהֲגָדָה. כִּי
 שֵׁם נִכְתְּבוּ כּוֹגֵם מְלָאִים. אֲנִי צָרִיךְ לְהוֹיֹחַ חֶסֶד כִּמּוֹ
 עֲכָתוֹב בְּסִית. וְגַם רַבִּי יְחִידָה לֹא כָתֵב סִימְנִים כּוֹגֵם
 בַּק רֵאשִׁי תִיבוֹת. דְּצִיךְ עַד"ש בֵּאח"ב כִּמִּישׁ הַרֵב
 יִצְחָק אֲבִרְבִּנְאָה וּכְמִישׁ לְעִיר :

וְהִינֵנוּ מֵה שִׁכְתָּב הָאֲרִי זֶל. בְּרֵאשִׁית חֶסֶד מִן
 הַשְּׁלִישִׁי עֲשָׂרָה. פִּירוּשׁ מִכָּה שְׁלִישִׁית
 שֶׁהִיא בְּנֵם חֶסֶד יוֹד. מִן חֲרִבִיעֵי שְׂשָׁה שֶׁהִיא
 מִכַּת גָּלֵב גַּם בֶּן חֶסֶד וְאִי. וְחֶסֶד מִן חֲתִישִׁיעֵי שְׂשָׁה
 שֶׁהִיא מִכַּת חֶשֶׁד גַּם בֶּן חֶסֶד וְאִי. וְזֶה שֶׁאֵמֵר
 בְּכָתוֹב. רוֹצֵה לְוֹמֵר שֶׁבֶן פְּתוֹב בְּסִפָּר תוֹרָה
 חֶסֶד כּוֹנֵן לְעִיל :

וְנִרְחַו סוּד אֵלָיו עֶשֶׂר מִכּוֹת שֶׁהָבִיא הַקֹּהֲלָה
בְּמִצְרַיִם. מִכּוּנָן מִמֶּשׁ שֶׁרָשָׁה אֲלֵפִים
וּמֵאֲתַיִם וּשְׁמוֹנִים מִלֵּאכֵי חֲבֵלָה שֶׁחָכּוּ אֶת פְּרַעֲה
וְאֶת הַמִּצְרִיִּים בְּמִצְרַיִם. הַמִּמּוֹנִים בָּאֵלָיו שֶׁלָּשָׁה
רְקִיעִים אֶחָד נִקְרָא שָׁרַע וְאֶחָד נִקְרָא תִּמּוֹךְ
וְאֶחָד נִקְרָא בִישָׁהָא גַם בְּזֶה יֵשׁ סוּד גְּדוֹל
וְנִפְלָא אֵלָיו שְׁלֹשֶׁת אֲלֵפִים וּמֵאֲתַיִם וּשְׁמוֹנִים
מִחֲנוֹת שֶׁחָכּוּ אֶת פְּרַעֲה וְאֶת הַמִּצְרִיִּים בְּמִצְרַיִם
בְּאֶמּוֹר. שְׁמִמּוֹנִים בָּאֵלָיו שֶׁלָּשָׁה רְקִיעִים שֶׁל
טוֹמָאָה. אָמַר לָנוּ הַכְּתוּב סוּד גִּפְלָא וְנִרְחַו.
וְתִימָן הַמִּגִּיד כִּמּוֹ שֶׁשָּׁנָה. אֵלָיו עֶשֶׂר מִכּוֹת
שֶׁהָבִיא שֶׁבָּאֵלָיו שְׁלֹשׁ תִּיבּוֹת גְּרָמוֹזִים הַשְּׁלֹשָׁה
רְקִיעִים שֶׁל טוֹמָאָה. וְשְׁלֹשֶׁת אֲלֵפִים וּמֵאֲתַיִם
וּשְׁמוֹנִים מִלֵּאכֵי חֲבֵלָה שֶׁחָכּוּ אֶת פְּרַעֲה וְאֶת
הַמִּצְרִיִּים בְּמִצְרַיִם בְּמִגִּין עֶשֶׂר מִכּוֹת: דְּהֵיִינוּ
עֶשֶׂר אוֹתִיּוֹת שָׁרַע. מִכּוֹת אוֹתִיּוֹת תִּמּוֹךְ.
שֶׁהָבִיא אוֹתִיּוֹת בִישָׁהָא. רָמּוּ לֵאמֹר שֶׁלָּשָׁה
רְקִיעִים שֶׁל טוֹמָאָה. שֶׁבָּהֶם יֵשׁ מִמּוֹנִים בְּמִגִּין
שֶׁלָּשָׁה אֲלֵפִים וּמֵאֲתַיִם וּשְׁמוֹנִים מִלֵּאכֵי חֲבֵלָה
מִמֶּשׁ בְּמִגִּין עֶשֶׂר מִכּוֹת דָּם צִפְרֵדַע וְכוּ' וְהֵם
שֶׁחָכּוּ אֶת פְּרַעֲה וְאֶת הַמִּצְרִיִּים בְּמִצְרַיִם כִּי
מִלֵּאכֵי חֲבֵלָה מִמּוֹנִים דְּחִבּוֹת אֶת הָרָשָׁעִים
לְטַהֲרֵם מִעֲוֹנוֹתֵיהֶם בְּאֶמּוֹר. וְעַד יֵדֵן הִכָּה אֶת
פְּרַעֲה וְאֶת הַמִּצְרִיִּים בְּמִצְרַיִם מִגִּין עֶשֶׂר מִכּוֹת אֵלָיו
: וְהוּא גִפְלָא גְּדוֹל :

תקט

העתמה מרבינו שמשון ז"ל

ומה שכתב האריז"ל וְעָלִיהֶם הַשָּׁר דְּלִפְקֻט בְּוֹנֵתוֹ
הוא ששם זה שרשו יוצא ממלת המצרים
והיינו ששקשה רקיעים הם. עש"ר מכו"ת
שהבי"א וכפירוש הגאון. ונמשך על המצרים.
שהוא שם דלפקט באותיות הקודמות
לאותיות המצרים. והמ"ם אחרונה היא המ"ם
הריבוי ואינה מן השורש. ורמז לזה המגיד
במאמר אלו עשר מכות שהביא הקב"ה על
המצרים במצרים. כלומר האותיות שהם קודמות
על אותיות המצרים :

ומה שכתב האריז"ל וְעָלִיהֶם וְעַל כּוֹלָם הַשָּׁר
תנקרא תמא בונתו כי ראשי תיבות של אלו
עשר מכות דצך עדש באחב בגימטריא תמא
כמנין השר ממ"ש. וכמנין אשר וזהו סוד
בונת הכתוב בסדר בא. ולמען תספר באוני
בגד ובן בגד את אשר התעללתי במצרים
אשר ביימא שהיא במספר תמא
וכיוצא בו הרבה פסוקים אלה שמורים על זה
לסוד אשר כמנין ראשי תיבות של עשר מכות
כמו שבארנו. ויש לנו בזה סודות גפלאים.
וכבוד אלהים הסתר דבר :

ומה שכתב רבינו האריז"ל וְעַל הַשֵּׁם שֶׁפָּנָה שָׁבוּ
אחז דוד בן ישי והשם אמר והכה אותם
במצרים עשר מכות ועל הים לקו תמשים מכות.
והשם תמל אמר והכה אותם במצרים ארבעים
מכות. ועל הים לקו מאתיים מכות. והשם אשעה

אמר והכה אותם במצרים תמשים מבות. ועל
 הים לקו מאתים ותמשים מבות. פוננתו לסוד
 גפלא ונזא פלוגמא דרבי יוסי הגלילי. ורבי
 אליעזר ורבי עקיבא המוזכר בהגדה. רבי יוסי
 הגלילי אומר מנין. ורבי אליעזר אומר מנין. ורבי
 עקיבא אומר מנין. וזה שכתב האר"י ז"ל והשם
 שפואמר והכה אותם במצרים עשר מבות ועל
 הים לקו תמשים מבות. רמז לרבי יוסי הגלילי. כי
 רבי יוסי הגלילי בגימטריא שפן ומה שכתב
 שפן אחז דוד בן ישי רמז גם כן דוד
 בן ישי. בגימטריא שם שפן שפאותו השם דוקא
 בא דוד בן ישי. ורמז גם כן מה שכתב בספר
 סודי דא. שרבי יוסי הגלילי גיצון דוד בן ישי.
 וזה השם הכה אותם. ומצד השם תקל לקו
 המצריים במצרים ארבעים מבות ועל הים לקו
 מאתים מבות. רמז לסוד רבי אליעזר. בגימטריא
 תכל וחינו רבי אליעזר אומר דוקא שחוא שם
 תכל לקו המצריים במצרים ארבעים מבות ועל
 הים לקו מאתים מבות. ומה שכתב השם אשעה
 לקו במצרים תמשים מבות ועל הים לקו מאתים
 ותמשים מבות. רמז לסוד רבי עקיבא. שחוא
 בגימטריא אשעה עם תבולל. שששם הזה אמר
 שיוכו המצריים במצרים תמשים מבות ועל הים
 לקו מאתים ותמשים מבות דברי מרומנים
 אדרו שרטה שמות שפן תכל אשעה
 בארו השלשה תנאים. רבי יוסי הגלילי בגימטריא

העתה כרבינו שמשון ז"ל חקיא

שפורבי אליעזר בגימטריא תקל רבי עמיביא
בגימטריא אשצה. והוא סוד נפלא ונורא. רזא
דרזיון. סתרא דסתרין היינו פאשר פתבתי למעכ"ת
והוא רחום יכפר עון :

ומה שכתב רבינו הארי ז"ל. בפ"ה. שהקביה ספח בו
מרא הגלות מה פשעו מה חטאו אבותינו וכו'.
פונתו בארו עשר מפות שהם דצך עדש באחב.
גרמזים בארו אותיות סוד ומעם ירדת אבותינו למצרים
כמו שכתבתי למעכ"ת. והנה בארו המפות הקפה אותם.
וירפא אותנו הקביה. והפה בהם מפה רפה אצבע
אגלים היא. ומן המפה עצמה באה רפואה לישראל
שגאלם הקביה וכמו שכתבתי. ומה שכתב מה פשעו
וכו'. רוצה לומר. בארו המפות גרמו החטא שר
אבותינו שגרם ירדת מצרים. ויש לנו סוד נפלא ונורא
לתרץ מושיא זו מה שהקשו מעכ"ת ע"י. אכל גם זה
ניחא פאשר פתבתי למעכ"תם נפלאים מתורתו הקדושה
והמהורה *

ומה שכתב הארי ז"ל שהקביה גאל אותנו
בשמות אלו דעב צדא כשחב. פונתו כי
האותיות ראשונות שלדצך עדש באחב הם דעב
והאותיות שגיות הם צדא והאותיות האחרונות
הם כשחב וגרמזים בארו השלשה שמות הרפואה
שריפא הקב"ה לישראל. שגאל אותנו בהם
הרי באותן המפות שהוכו בהם המצריים
גרמזים הנאולה והרפואה לישראל. ויהא בעוא
דפגי הקב"ה שיראנו ביאת משיחנו במהרה

תקיב העתקה מרבינו שמשון ז"ל
 בְּיָמֵינוּ עִם הַמְּלָאכִים הַשְּׂיִיכִים לְגֵאוּלָּה. וַיְקוּיִים
 בְּנוֹי מְקָרָא שְׂכָתוֹב. בְּיָמֵי צִאתָךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת אֱמֶן גִּצַּח סֵלָה :

(ע"כ הוא ההעתקה)

סדר מ"ב מסעות

כתבו המקובלים ז"ל כדי להנצל האדם ממקרים רעים ובפרט
 כחולי המגפה, יועיל מאד אמירת המסעות, ולכן נוהגין בערב
 פסח ללמוד קריאה זו :

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ ק ר
 רַעְמָסִם. סוֹכּוֹת. אֵיתָם. פִּי הַחַרוֹת. מְרָה. אֵילִימָה :
 ים סוּף. מְדַבֵּר סִין. דְּפָקָה. אֶלוֹשׁ. רְפִידִים.
 טַדְבֵּר סִינִי : מְבָרוֹת הַתְּאֹרָה. תְּחִלָּתָה. רִתְמָה
 רְמוֹן פָּרִין. לְבָנָה. רָפָה : קְהֵלְתָּה. חֵר שְׁפָר
 תְּדַבֵּר. מְקַהֲרוֹת. תְּחַת. תְּרַח : מְתָקָה. חֲשִׁמוֹנָה.
 מוֹסְרוֹת. בְּנֵי יַעֲקֹב. חֵר הַיְּגִדָּה. יִטְבְּרָה :
 עֲבֹרָנָה. עֲצִיּוֹן נָבֵר. קֹדֶשׁ. חֵר הַחֵר. צִלְמוֹנָה.
 פּוֹנוֹן : אֹבוֹת. עֵי הַעֲבָרִים. דִּיבּוֹן נָד.
 עֲלִמּוֹן דְּבִקְתִּימָה. הָרֵי הַעֲבָרִים. עֲרֹבוֹת מוֹאָב :

סדר מיב מסעות

תקינ

כִּד נִמְרוּ מִרְעָמָם. לֹא יָדְעוּ אִי יִנְטְלוֹן לְסוּפוֹת אוֹ
 קָהֳלָתָהּ אוֹ לְסוּפֹת. וּפְקִיד מִדְּבָרָנָא דְעַמִּיָּה דִּינְטְלוֹן
 לְסוּפֹת : מְסוּפֹת לֹא יָדְעוּ אִי יִנְטְלוֹן לְאִיתָם אוֹ
 קְחָצוֹת אוֹ קְחָרָח אוֹ לְעֶצִיּוֹן גִּבֹּר. וּפְקִיד מִדְּבָרָנָא
 דְעַמִּיָּה דִּינְטְלוֹן לְאִיתָם : מְאִיתָם לֹא יָדְעוּ אִי יִנְטְלוֹן
 קָפִי הַחִירוֹת אוֹ קְרִמּוֹן פֶּרֶץ אוֹ לְעִבְרוֹנָה אוֹ קְדָרִי
 הָעֵבְרִים. וּפְקִיד מִדְּבָרָנָא דְעַמִּיָּה דִּינְטְלוֹן לְפִי הַחִירוֹת :
 מְפִי הַחִירוֹת לֹא יָדְעוּ אִי יִנְטְלוֹן קְמָרָה אוֹ קְתַחַת
 אוֹ לְעִרְבוֹת מוֹאָב. וּפְקִיד מִדְּבָרָנָא דְעַמִּיָּה דִּינְטְלוֹן
 קְמָרָה : מְקָרָה לֹא יָדְעוּ אִי יִנְטְלוֹן לְאִילִים אוֹ מְסַהֲלוֹת
 אוֹ לְעֶלְמוֹן דְּבִקְתִּימָה. וּפְקִיד מִדְּבָרָנָא דְעַמִּיָּה דִּינְטְלוֹן
 לְאִילִים : מְאִילִים לֹא יָדְעוּ אִי יִנְטְלוֹן לִים סוּף אוֹ
 קְחָשְׁמוֹנָה אוֹ קְפוֹנוֹן אוֹ לְעִי הָעֵבְרִים. וּפְקִיד מִדְּבָרָנָא
 דְעַמִּיָּה דִּינְטְלוֹן לִים סוּף : מִים סוּף לֹא יָדְעוּ אִי
 יִנְטְלוֹן קְמַדְבֵּר סִין אוֹ קְחָרָה. וּפְקִיד מִדְּבָרָנָא דְעַמִּיָּה
 דִּינְטְלוֹן קְמַדְבֵּר סִין : מְמַדְבֵּר סִין לֹא יָדְעוּ אִי יִנְטְלוֹן
 קְרַפָּקָה אוֹ קְיַטְבַּתָּה. וּפְקִיד מִדְּבָרָנָא דְעַמִּיָּה דִּינְטְלוֹן
 קְרַפָּקָה : מְדַפָּקָה לֹא יָדְעוּ אִי יִנְטְלוֹן לְאִלוֹש אוֹ קְרַפָּת
 אוֹ לְאוּבוֹרָה. וּפְקִיד מִדְּבָרָנָא דְעַמִּיָּה דִּינְטְלוֹן לְאִלוֹש :
 מְאִלוֹש לֹא יָדְעוּ אִי יִנְטְלוֹן קְרַפִּידִים אוֹ קְהַר שְׁפָר אוֹ
 קְגִנִּי יַעֲקוֹ. וּפְקִיד מִדְּבָרָנָא דְעַמִּיָּה דִּינְטְלוֹן לְרַפִּידִים :
 מְרַפִּידִים לֹא יָדְעוּ אִי יִנְטְלוֹן קְמַדְבֵּר סִינִי אוֹ קְקִירוֹת
 הַתְּאֹה אוֹ קְחַר הַגְּדָרָה. וּפְקִיד מִדְּבָרָנָא דְעַמִּיָּה דִּינְטְלוֹן
 קְמַדְבֵּר סִינִי : מְמַדְבֵּר סִינִי לֹא יָדְעוּ אִי יִנְטְלוֹן קְקִירוֹת
 הַתְּאֹה אוֹ קְחַר הַגְּדָרָה. וּפְקִיד מִדְּבָרָנָא דְעַמִּיָּה דִּינְטְלוֹן
 קְקִירוֹת הַתְּאֹה : מְקִירוֹת הַתְּאֹה לֹא יָדְעוּ אִי יִנְטְלוֹן

גְּחָצוֹת אוֹ קְתָרָה אוֹ גְּעִצִּיּוֹן גָּבֵר. וּפְקִיד מְדַבְּרָנָא
 דְּעַמִּיָּה דִּינְמָרוֹן גְּחָצוֹת : מְחָצוֹת נָמְרוֹ קְרִתְמָה :
 מְרִתְמָה קָא יִדְעוּ אִי יִנְמָרוֹן לְרִמּוֹן פֶּרֶץ אוֹ לְעִבְרוֹנָה
 אוֹ לְהָרֵי הָעֵבְרִים. וּפְקִיד מְדַבְּרָנָא דְּעַמִּיָּה דִּינְמָרוֹן לְרִמּוֹן
 פֶּרֶץ : מְרִמּוֹן פֶּרֶץ נָמְרוֹ לְלִבְנָה : מְלִבְנָה קָא יִדְעוּ אִי
 יִנְמָרוֹן לְרִסָּה אוֹ לְאוֹבוֹת : וּפְקִיד מְדַבְּרָנָא דְּעַמִּיָּה דִּינְמָרוֹן
 לְרִסָּה : מְרִסָּה קָא יִדְעוּ אִי יִנְמָרוֹן לְקִהְלָתָה אוֹ לְמוֹסְרוֹת.
 וּפְקִיד מְדַבְּרָנָא דְּעַמִּיָּה דִּינְמָרוֹן קְהִלְתָּה : מְקִהְלָתָה קָא
 יִדְעוּ אִי יִנְמָרוֹן לְהַר שָׁפָר אוֹ לְבִנֵּי יַעֲקֹן. וּפְקִיד מְדַבְּרָנָא
 דְּעַמִּיָּה דִּינְמָרוֹן לְהַר שָׁפָר : מְהַר שָׁפָר נָמְרוֹ לְחִרְדָּה :
 וּמְחִרְדָּה קָא יִדְעוּ אִי יִנְמָרוֹן לְמִקְהֵלוֹת אוֹ לְעִלְמוֹן
 לְבִלְתִּימָה. וּפְקִיד מְדַבְּרָנָא דְּעַמִּיָּה דִּינְמָרוֹן לְמִקְהֵלוֹת :
 מְמִקְהֵלוֹת קָא יִדְעוּ אִי יִנְמָרוֹן קְתַחַת אוֹ לְעִרְבוֹת
 מוֹאָב. וּפְקִיד מְדַבְּרָנָא דְּעַמִּיָּה דִּינְמָרוֹן קְתַחַת : מְתַחַת
 קָא יִדְעוּ אִי יִנְמָרוֹן קְתָרָה אוֹ גְּעִצִּיּוֹן גָּבֵר. וּפְקִיד
 מְדַבְּרָנָא דְּעַמִּיָּה דִּינְמָרוֹן קְתָרָה : מְתָרָה נָמְרוֹ לְמִתְקָה :
 מְמִתְקָה קָא יִדְעוּ אִי יִנְמָרוֹן לְחִשְׁמוֹנָה אוֹ לְפוֹנוֹן אוֹ
 לְעֵי הָעֵבְרִים וּפְקִיד מְדַבְּרָנָא דְּעַמִּיָּה דִּינְמָרוֹן לְחִשְׁמוֹנָה :
 מְחִשְׁמוֹנָה נָמְרוֹ לְמוֹסְרוֹת : מְמוֹסְרוֹת נָמְרוֹ לְבִנֵּי יַעֲקֹן :
 מְבִנֵּי יַעֲקֹן נָמְרוֹ לְחַר הַגִּדְגָד : מְחַר הַגִּדְגָד נָמְרוֹ לְיִטְבְּתָה :
 מְיִטְבְּתָה קָא יִדְעוּ אִי יִנְמָרוֹן לְעִבְרוֹנָה אוֹ לְהָרֵי הָעֵבְרִים.
 וּפְקִיד מְדַבְּרָנָא דְּעַמִּיָּה דִּינְמָרוֹן לְעִבְרוֹנָה : מְעִבְרוֹנָה
 נָמְרוֹ לְעִצִּיּוֹן גָּבֵר : מְעִצִּיּוֹן גָּבֵר נָמְרוֹ לְקִרְשׁ : מְקִרְשׁ
 נָמְרוֹ לְחַר הַחֵר : מְחַר הַחֵר נָמְרוֹ לְצִלְמוֹנָה : מְצִלְמוֹנָה
 קָא יִדְעוּ אִי יִנְמָרוֹן לְפוֹנוֹן אוֹ לְעֵי הָעֵבְרִים. וּפְקִיד
 מְדַבְּרָנָא דְּעַמִּיָּה דִּינְמָרוֹן לְפוֹנוֹן : מְפוֹנוֹן נָמְרוֹ לְאוֹבוֹת :

סדר מִיב סמעות
מאובות נָמְרוּ לְעַיִי הַעֲבָרִים : מַעֲנֵי הַעֲבָרִים נָמְרוּ דְרִיבֹן
נָר : מְרִיבֹן נָר נָמְרוּ לְעֶמְסֹן דְּבִקְתִּימָה : מַעֲמֹן דְּבִקְתִּימָה
נָמְרוּ דְּחָרֵי הַעֲבָרִים : וּמַתָּמֹן לְעֶרְבוֹת מוֹאָב : עַד כֵּן.

סדר עירובי תבשילין

כשחל יום טוב ביום ה' וביום ו' או ביום ו' ובשבת יקח בערב יו"ט
הפת משבת וגם תבשיל חשוב עמו כגון בשר או דג ויתן ביד
אחר לזכות על ידו לכל הקהל ואומר :

אני מוכה לכה מי שרוצה לזכות ולסמוך על עירוב זה :

ומי שזוכה נוטל בידו ומגביה ספח והמזכה מברך :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר מְדַשְּׁנֵנוּ בְּמִצְוֹתָיו וּצֻנּוֹנוּ עַל מִצְוַת עִירֻב :
בְּדִין עִירֻבָא יְהִי שְׂרֵי קֵן. לְאַפְנִי. וּלְבִשְׁוֹלִי.
וּלְאַטְמוּגִי. וּלְתַקְנִי. וּלְאַדְרוֹקִי שְׂרָגָא.
וְדַמְעָד בְּדַ עֲרֻבָא. מִיּוֹם טוֹב לְשַׁבָּת : (לְנָא
וּלְכָד בְּגִי יִשְׂרָאֵל שְׂבָעִיר הַזֹּאת) :

סדר עירובי חצרות

נהגו לִקְבֹץ קמח מכל בית ובית בערב ספס ועושין מצה אחת שרִימָה
ומערבין בה לכל שבתות השנה ונוהגין שהשמש נותן המצה ביד
אחד שיזכה בשביל כל הקהל וכשהוא מוכה צריך לזכות לכל בני החצר
או המבוי ולכל מי שירצוּסֹף עליהם ולא יעשו עִיב בְּעִים אִמְכִּי יֵשׁ בִּי
בתים בחצר בהכִּינ שיתרו עִי ערוב זה לסלסל ולהביא העירוב מזה לזה :
המזכה יאמר לזוכה :

זֶכֶה בְּעִירֻב זֶה לְאַחֵינוּ בְּגִי יִשְׂרָאֵל הַדָּרִים פֹּה
עִמָּנוּ. וְשִׁכְחוּנוּ לְדוֹר (בְּעִיר הַזֹּאת) (בְּחֶצֶר

הזוה

תקמו

עירובי חצרות

הָזֶה). שְׂיִסְמְכוּ מְלִמָּל עַל יָדוֹ מְרִשּׁוֹת לְרִשּׁוֹת
בְּשַׁבָּת וַיּוֹם טוֹב :

והזכרה נוסל מיד המזכרה ומכרך

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עִירוּב :
בְּדִין יֵירֹבָא יְהִיא שְׁרִי קָן. בְּאַפּוֹקִי. וְדַעֲיוֹגִי. וְדַמְטוֹגִי.
מִבֵּית קִבִּית. וּמִבֵּית יִתְחַצֵּר. וּמִחֲצֵר קִבִּית. וּמִפִּית
לְבוֹר. וּמִבּוֹר קִבִּית. וּמִגֶּגֶן קִבִּית. וּמִפְּעִלָּה קִתְחִתִּית.
וּמִתְחִתִּית קְעִלָּה. וּמִצְוִית קְוִוִּית. וּמִרִשּׁוֹת קְרִשּׁוֹת. כָּךְ
מֵאִי דְצִרִיךְ קָן בְּכָל שַׁבָּתוֹת הַשָּׁנָה וַיְמִים טוֹבִים. קָנוּ וְכָכְר
הַמִּסְתַּמְּסִים עֲמָנוּ טַבָּאָן וְזִהְבָא יִמְשַׁבָּת זֶה עַד שַׁבָּת
הַבָּאָה טַפְסַח זֶה עַד פֶּסַח שֶׁר שָׁנָה הַבָּאָה שְׂכִיבֹא עֲרִינוּ
קְשִׁיוֹם. בְּעִזְרַת הָאֵל יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ קָעַר אָמֵן :

עירובי תחומין

יֵנִיחַ מִזֶּן שְׁתֵּי סְעוּדוֹת מַעֲרַב יוֹשֵׁט אִם מַעֲרַב שַׁבָּת אוֹ לַפְתָּן כְּדִי לֵאכּוֹל
בּוֹ שְׁתֵּי סְעוּדוֹת וְקוּצָה שְׁבִיתָה כְּאִילוּ שֵׁם בֵּיתוֹ וַיְכּוֹל לֵהֲלֹךְ
מִשָּׁם אֶלְמָסִים אִמָּה לְכָל רוּחַ שִׁירְצָה וְהַעֲרִיב יִהְיֶה בְּתוֹךְ אֶלְמָסִים
אִמָּר מִבֵּיתוֹ וַיִּבְרַךְ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עִירוּב :
בְּדִין יְהִיא שְׂרָא לָגָא לִילָךְ מִמְּקוֹם זֶה אֶלְפִים אִמָּה
לְכָל רוּחַ :

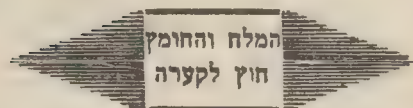
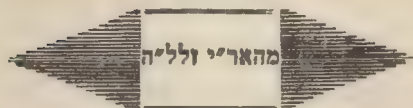
ואם מערב לרבים יאמר ולפלוגי או לבני מקום פלוגי ואין מערבין
עירובי תחומין אלא לרעת ע"כ צריך להודיעם קודם חשיכה שהגיה
עירובו בשבילם ;

תקיו

הגדה של פסח

סדר ליל פסח

סדר הקערה

קדש. ירחין. כרפס. יחין. מגיד. רחצה. מוציא.
מצה. מרור. כורף. שלחן עורף. צפון.
כרף. חלל נרצה :

קדש

הגדה של פסח

תקית

קִדְּשׁ : כּוֹס רֵאשׁוֹן . מוֹזְגִין אֶת הַכּוֹסוֹת שֶׁל כָּל הַמְּסֻבִּין.

הַנְּנִי מוֹכֵן וּמוֹמֵן לְקִיּוֹם מִצּוֹת כּוֹס רֵאשׁוֹן מֵאַרְבַּע כּוֹסוֹת
לְשֵׁם יַחֲדוֹ קוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינִתָּהּ עַל יְדֵי הַהוּא סְמִיר וְנַעֲלָם
בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

אִם חָל לֵהוּיֹת בְּשִׁבְתָּ מִתַּחֲלִילִים :

וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר

יּוֹם הַשְּׁשִׁי : וַיִּכְדּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צָבָאָם : וַיִּבְרָא
אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֶאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל מְלֶאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיְבָרֶךְ
אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת
מְכַר מְלֶאכֶתוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים בַּעֲשׂוֹת.

וְאִם חָל יוֹם טוֹב בַּחוּל מִתַּחֲלִילִין מִכָּאן :

אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ מִקְרָאֵי קוֹדֵשׁ אֲשֶׁר
תִּקְרְאוּ אוֹתָם בְּמוֹעֲדָם :
מִבְּרֵי מַרְגֵּן :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶּה הָעוֹלָם
בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶּה הָעוֹלָם
אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עָם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל לְשׁוֹן
וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו. וְתַתֵּן לָנוּ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּ
אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (בְּשִׁבְתָּ שְׁבָתוֹת קְמִנוּחָהּ ו) מוֹעֲדִים
לְשִׂמְחָה חֲגִים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן אֶת יוֹם (הַשְּׁבִתָּה
הַזֶּה וְאֶת יוֹם) חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה. וְאֶת יוֹם טוֹב
מִקְרָא מוֹדֵשׁ הַזֶּה. וְזִמן חֲרוּתָנוּ :

לְשַׁבְּעוֹת : חַג הַשְּׁבִיעוֹת הַזֶּה וְאֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קוֹדֵשׁ
הַזֶּה. וְזִמן מִפֶּן תוֹרַתָנוּ :

לפסכות

חמיט
לסוכות : חג הסוכות הזה. וְאֵת יוֹם טוֹב מִקְרָא קוֹדֵשׁ הַזֶּה.
זִמְנָן שְׁמַחְתִּינוּ :

לשמיני עצרת : שְׁמִינִי חַג עֲצֶרֶת הַזֶּה וְאֵת יוֹם טוֹב מִקְרָא
קוֹדֵשׁ הַזֶּה זִמְנָן שְׁמַחְתִּינוּ :

(בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קוֹדֵשׁ וְזָכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם. כִּי בָנוּ
בְּחֶרֶף וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים (וּשְׁפָתוֹת) וּ מוֹעֲדֵי
קִדְּשֶׁךָ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׁמְחָה וּבְשִׁשְׁוֹן הַנְּחֻלָּתָנוּ
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ מִמֶּדֶשׁ (הַיִּשְׁבָּת
) וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִינִים :

במוצאי שבת קודש יאמר שהחיינו באחרונה

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ מִמֶּדֶשׁ הָעוֹלָם
שְׁמַחְתִּינוּ וְקִיָּמָנוּ וְהַנִּיעָנוּ לְזִמְנָן הַזֶּה :

בסוכות ליל א' יאמר לישיב בסוכה קודם שהחיינו. ובליל ב' שהחיינו
קודם לישיב בסוכה. ואם חל במוצאי שבת אומרים אחר ההבדלה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ מִמֶּדֶשׁ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצוּנוּ לִישֵׁב בַּסּוּכָה :

במוצאי שבת קדש

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ מִמֶּדֶשׁ הָעוֹלָם. בּוֹרֵא
מְאֹדֵי הָאֵשׁ :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָדְוֵנוּ מִמֶּדֶשׁ הָעוֹלָם הַמְּבֻרָךְ
בֵּין קֹדֶשׁ חָדָשׁ וּבֵין אֹרֶךְ חַיִּיךָ וּבֵין יִשְׂרָאֵל בְּעַמִּים
וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לַשָּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קְדוּשַׁת
שַׁבָּת לְקְדוּשַׁת יוֹם טוֹב הַיְּבִדָּת. וְאֵת יוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִשָּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה הַקֹּדֶשׁ. וְהַיְּבִדָּת וְקְדוּשַׁת אֵת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּקִדְּשָׁתְךָ : בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ הַמְּבֻרָךְ
בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ :

ואח"כ אומרים שהחיינו. בסוכות לישיב בסוכות ושהחיינו :

ורחץ

וכאן הבן שואל מאביו

מה גשנתה הלילה הזה מכל הלילות : שבכל
 הלילות אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת
 והלילה הזה שתי פעמים : שבכל הלילות אנו
 אוכלין חמין או מצה. והלילה הזה בלדו מצה :
 שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקרות.
 והלילה הזה בלדו מרור : שבכל הלילות אנו
 אוכלין ושותין בין יושבין ובין מסבין. והלילה
 הזה בלדנו מסבין :

מחזיר הקערה שבה המצות לפניו וזהו חמצה מנולח
 וקורא : (ש"ע)

עבדים היינו לפרעה במצרים. ויציאנו יהודה
 יאהדנהי אלהינו משם ביד חזקה ובזרוע
 גמיחה. ואילו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את
 אבותינו ממצרים עבדו אנו ובנינו ובני בנינו
 משעבדים היינו לפרעה במצרים : ואפילו
 בלדנו חבמים בלדנו גבונים בלדנו יודעים את
 התורה מצורה עלינו לספר ביציאת מצרים.
 וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי
 זה משבח :

מעשה ברפי אריעזר ורפי יהושע ורפי אריעזר בן
 עזריה ורפי עקיבא ורפי טרפון שהיו מסבין
 בבני ברק. והיו מספרים ביציאת מצרים כל אורו
 חזקה עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם רבותינו הגיע
 זמן קריאת שמע שר שחרית :

אמר רבי אלקעזר בן עזריה הרי אני כבן שבועים שנה
ורא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות ער
שררשה בן זמא שנאמר למען תזכר את יום צאתך
מארץ מצרים כל ימי חייך ימי חייך הימים כל ימי
חייך חלילות ותבטים אומרים ימי חייך העולם הזה
כל ימי חייך להביא לימות המשיח :

ברוך המקום. ברוך הוא. ברוך שנתן תורה לעמו
ישראל. ברוך הוא. כנגד ארבעה בנים
דברה תורה. אחד חכם. ואחד רשע. ואחד תם.
ואחד שאינו יודע לשאל :

חכם מה הוא אומר. מה הערות והחקים ותמשפטים
אשר צוה יהוה ^{יאהדונוהי} יתואדנה אלינו אתכם. אף אתה
אמור לו בלהכות תפסת. אין מפטירין אחר הפסח
אפיקומן :

רשע מה הוא אומר. מה העבודה חזאת לך מ. לך
ולא לו ולפי שחוציא את עצמו מן חבלו כפר
בעקר. אף אתה תקנה את שניו ואמור לו בעבור
זה עשה יהוה ^{יאהדונוהי} יתואדנה לי בצאתי ממצרים. לי ולא
לו. ואזו היה שם לא היה נגאל :

תם מה הוא אומר. מה זאת. ואמרף אריו בתוך יד
חוציאנו יהוה ^{יאהדונוהי} יתואדנה ממצרים סבית עברים :
ושאינו יודע לשאל את פתח לו. שנאמר והגדת לבנה
ביום תהוא לאמר בעבור זה עשה יהוה ^{יאהדונוהי} יתואדנה
לי בצאתי ממצרים :

יבול מראש הדש תלמוד לומר ביום תהוא
אי ביום תהוא יבול מבעוד יום. תלמוד

לומר בעבור זה. בעבור זה לא אמרתי אלא
בשעה שמצה ומרור מנחים לפניך :

מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו. ועכשיו
קרבתנו המקום לעבודתו שנאמר ויאמר
יהושע אל כל העם כה אמר יהוה אלהי יאהוינהי
אלהי ישראל בעבר הנגר ישבו אבותיכם מעולם
תרח אבי אברהם ואבי נחור ונעברו אלהים
אחרים : ואקח את אביכם את אברהם מעבר
הנהר ואולף אותו בכל ארץ כנען ואברהם את
זרעו ואתן לו את יצחק : ואתן ליצחק את
יעקב ואת עשו ואתן לעשו את הר ושעיר
קרשת אותו ויעקב ורגיו ירדו מצרים :

פרוך שומר הבטחתו לישראל. פרוך הוא. שתקדוש
פרוך הוא מחשב את הקץ בעשות פסח שאמר
לאברהם אבינו בבית בין חבתיים שנאמר ויאמר
לאברהם ירוע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם
ועבדום וסנו אתם ארבע מאות שנה : וגם את הנזי
אשר יעברו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכוש גדול :

יכסה המצה, ויגביה הכיס ביד ימין.

היא שעמדה לאבותינו וכלנו שלא אחד בלבד
עמד עלינו לבלותינו : אלא שבכל דור
דור עומדים עלינו לבלותנו ותקדוש פרוך הוא
מצילנו מידם :

יניח הכיס מימיו ויגלה המצות. עד שיגיע עד ללסיכך.

צא וימר מה בקש כן הארמי בעשות יעקב אבינו
שפרעה לא גזר אלא על הזכרים וכן בקש

לְעֹקֵר אֶת הַכֹּהֵן שֶׁנֶּאֱמַר אֲרַמִּי אֲבִי וַיֵּרֶד מִצְרִימָה
וַיֵּרֶד שָׁם בְּמַתִּי מִעֵט וַיְהִי שָׁם לְגֹוי גָּדוֹל עָצוּם וְרָב׃
וַיֵּרֶד מִצְרִימָה אָנוּס עַל פִּי הַדְּבִיר׃ וַיֵּרֶד שָׁם מִזֶּמֶר
שָׂא יֵרֶד דְּהִשְׁתַּקַּע אֶקָּא דְגֹוֹר שָׁם. שֶׁנֶּאֱמַר
וַיֹּאמְרוּ אֵל פֶּרַעַה לְגֹוֹר בְּאַרְץ כְּנָעַן. כִּי אֵין מִרְעָה
לְצֹאן אֲשֶׁר בְּעֶבְרִיָה כִּי כִבֵּד הִרְעִב בְּאַרְץ כְּנָעַן. וְעַתָּה
יֵשְׁבוּ נָא עִבְרִיָה בְּאַרְץ גִּשְׁוֹן׃

בְּמַתִּי מִעֵט. כִּמּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ
אֲבוֹתֶיךָ מִצְרִימָה. וְעַתָּה שְׁמֹךְ יְהוָה
יִאֲהֲדוּנִי אֱלֹהֶיךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לֵב׃

וַיְהִי שָׁם לְגֹוי גָּדוֹל. מִלֵּמַד שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל
מִצְוִינִים שָׁם. לְגֹוי גָּדוֹל וְעָצוּם. כִּמּוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר. וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ. וַיִּרְבוּ וַיַּעֲצֻמוּ
בְּמֵאד מְאֹד. וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ אוֹתָם׃

וְרָב כִּמּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. (וַיֵּאָבֹד עֲקִידָה וַאֲרָאךְ מִתְּבוּסָסָה
בְּדָמֶיךָ וַאֲמַר דָּךְ בְּדָמֶיךָ חַיִּי. וַאֲמַר דָּךְ בְּדָמֶיךָ חַיִּי)
רִבְכָּה בְּצִמְחַת הַשָּׂדֶה נִתְּתִיךָ וַתִּרְכְּבִי וַתִּגְדְּלִי וַתִּכְבְּאִי בְּעֵדֵי
עֲדִיִּים שָׂרִים גְּבוּרִים וַשְׁעָרֶךָ צִמְחַ וְאַתְּ עֵרַם וְעָרִיָה׃

וַיִּרְעוּ אֶתְנוּ הַמִּצְרִים וַיַּעֲנוּנוּ. וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה
קָשָׁה׃

וַיִּרְעוּ אֶתְנוּ הַמִּצְרִים כִּמּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. הִבֵּה גִתְּחִכְמָה
לוֹ פֶּן יִרְכָּה וְהָיָה כִּי תִקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסָה
גַּם הוּא עַל שְׂנְאֵינוּ וְנִלְחַם בָּנוּ וְעָלָה מִן הָאָרֶץ׃
וַיַּעֲנוּנוּ כִּמּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיְשִׁימוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים
לְמַעַן עֲנֹתוּ בְּסִבְלוֹתָם וַיִּבְּן עָרֵי מִסְכְּנוֹת לְפֶרַעַה
אֶת פֶּתֶם וְאֶת רַעְמֶסֶם׃

תקכה

חגרה של פסח

וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה כִּמּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיַּעֲבִידוּ
מִצְרַיִם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרָה. וַנִּצְעַק
אֶל יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה
יֵהוּדָה אֶת קוֹלֵנוּ וַיֵּרָא אֶת עֲנֵינוּ וְאֵת עַמְלָנוּ
וְאֵת בְּחִצָּנוּ :

וַנִּצְעַק אֶל יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כִּמּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר.
וַיְהִי בַּיּוֹמִים הַרְבִּיּוֹת הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֹּאמְרוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבֹדָה וַיִּצְעֲקוּ. וַתַּעַד שׁוֹעֲתָם אֶל הָאֱלֹהִים
מִן הָעֲבֹדָה :

וַיִּשְׁמַע יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כִּמּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר.
וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם וַיּוֹפֵר אֱלֹהִים
אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אֲבָרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֵת יַעֲקֹב :
וַיֵּרָא אֶת עֲנֵינוּ זֶה פְּרִישׁוֹת דָּרָךְ אֶרֶץ. כִּמּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וַיַּדַּע אֱלֹהִים :

וְאֵת עַמְלָנוּ. אֵלּוּ הַכְּבָדִּים. כִּמּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. וַיִּצּוּ
פָּרְעֹה כָּל עַמּוֹ לֵאמֹר כָּד הֵבֵן תִּילּוֹד
הַיֹּאֲרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ. וְכֵן הִכֵּת תַּחֲיוֹן :
וְאֵת בְּחִצָּנוּ זֶה הַדָּחַק כִּמּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. וְגַם רָאִיתִי אֶת הַדָּחַץ.
אֲשֶׁר מִצְרַיִם לִחְצִים אֲתָם :

וַיּוֹצִיאֵנוּ יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה אֱלֹהֵי מִצְרַיִם. בְּיַד חֹזֶק
וּבְזֹרֹעַ נְטוּיָה. וּבִמְזָא גָדוֹל. וּבְאֲתוֹת וּבְמוֹפְתִים :
וַיּוֹצִיאֵנוּ יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה אֱלֹהֵי מִצְרַיִם לֹא עַל יְדֵי
מִלְּאָךְ. וְלֹא עַל יְדֵי שָׂרָף. וְלֹא עַל יְדֵי
שָׁלִיחַ. אֲלֹא תִקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכֹדוֹ וּבְעֲצוֹ.
שֶׁנֶּאֱמַר וַעֲבַרְתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּלֵּיל הַזֶּה.
וְהִגִּיתִי בָּד בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם. מֵאֲדָם וְעַד

תקבו הגדה של פסח
בְּתִמְתָּהּ. וּבָבֶל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֲעַשֶׂה שְׁפָטִים.
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יֵאָדוּנֹהִי :

וְעִבְרָתִי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם. אֲנִי וְלֹא מֶלֶכְךָ. וְהִכִּיתִי
כָּדָר בְּכוֹר אֲנִי וְלֹא שָׂרְף. וּבָבֶל אֱלֹהֵי
מִצְרַיִם אֲעַשֶׂה שְׁפָטִים. אֲנִי וְלֹא שְׁלִית. אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יֵאָדוּנֹהִי. אֲנִי הוּא וְלֹא אֲחֵר :

בִּיר תִּזְקָה. זֶה הַדָּבָר. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר הִנֵּה יָד
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יֵאָדוּנֹהִי הוֹיָה. בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר
בַּשָּׂדֶה בַּסּוּסִים בְּתַמְרִים בְּגִמְלִים. בְּבָקָר וּבַצֹּאן.
דָּבָר בְּבֹד מְאֹד :

וּבְזֹרַע גְּטִיָּה זֶה הַחֶרֶב. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַתִּרְבּוּ שְׁלוּפֹה
בִּידֹו. גְּטִיָּה עַל יְרוּשָׁלַיִם :

וּבְמֶרֶא גְדוֹר זֶה גְלוֹי שְׂכִינָה. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אִן
הַנֶּסֶף אֲרֵהִים לָבוֹא לְקַחַת לוֹ גּוֹי מִקֶּרֶב
גּוֹי. בְּמִסּוֹת בָּאתָ. וּבְמִפְתִּים וּבְמִלְחָמָה. וּבִיד
תִּזְקָה. וּבְזֹרַע גְּטִיָּה. וּבְמִזְרָאִים גְּדָלִים. כָּכָל
אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יֵאָדוּנֹהִי אֱלֹהֵיכֶם
בְּמִצְרַיִם לְעִינֶיךָ :

וּבְאֵתוֹת זֶה הַמָּטָה כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. וְאֵת הַמָּטָה
הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדְךָ. אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ אֵת הָאֵתוֹת :
וּבְמִפְתִּים זֶה הַדָּם. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְנָתַתִּי מִפְתִּים
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ :

כְּשֹׁאמַר דָּם וְאֵשׁ וְתַמְרוֹת עֵשֶׂן. וְכֵן עֵשֶׂר הַמִּכּוֹת, וְדַצִּיךְ עֲדִישׁ בַּחֲבִיב,
יִסִּיף מִן הַכּוֹס בִּאִיזוֹה כְּלִי טַהֵר אַחֵר טַהֵר לְכָל מִלָּה וּמִלָּה. סֵךְ הַכֵּל
שֶׁשֶׁ עֵשֶׂר טַהֵר כִּנְגֵד חֲרָבוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמּוֹת שִׁישׁ לֹו טָוֹ פְּנִים
וְאַחֲכָּ

ואח"כ שוטר אחים במקום מדרון.

דם ואש ורתמרות עשן :

דבר אחר ביד חזקה שמים. ובזרע נטויה שמים.
ובמורא גרור שמים. ובאתות שמים. ובמופתים
שמים. אלו עשר מכות שהביא הקדוש ברוך הוא
על המצרים במצרים. ואלו הן :

דם. צפרדע. בנים. ערב דבר. שחין. בדר.

ארבה. חשך. מכת בכורות :

רבי יהודה תירי נותן בהם סימנים :

דצ"ד. ער"ש. באח"ב :

רבי יוסי הגלילי אומר. מגין אפה אומר שלקו
המצריים במצרים עשר מכות. ועל הים
לקו חמשים מכות. במצרים מהו אומר ויאמרו
חמשים אל פרעה. אצבע אלהים הוא. ועל
הים מה הוא אומר. ויבא ישראל את הים
הגדלה. אשר עשה יהוה יאהדונה במצרים
וייראו העם את יהוה יאהדונה. ויאמינו
ביהוה יאהדונה ובמשה עבדו : כמה לקו באצבע
עשר מכות. אמור מעתה. במצרים לקו עשר
מכות. ועל הים לקו חמשים מכות :

רבי אלעזר אומר מגין שכל מכה ומכה. שהביא

הקדוש ברוך הוא על המצריים במצרים.

תיריה של ארבע מכות. שנאמר ישבח בם חרון
אפו. עברה. וזעם. וצרה. משלחת מקאבי
רעים. עברה אחת. וזעם שמים. וצרה שלש.
משלחת מלאכי רעים ארבע. אמור מעתה

בְּמִצְרִים לָקוּ אֲרָבָעִים מְכוּת. וְעַל הַיָּם לָקוּ
מֵאֲתֵים מְכוּת :

רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר. מִנֵּין עֲשָׂר בְּכָה וּמִכָּה. שֶׁהָיָא
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְוִיִּים בְּמִצְרִים הָיְתָה
עַד חֲמִשׁ מְכוּת שֶׁנֶּאֱמַר יֵשֶׁנָּח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ עֲבָרָה
וְזַעַם וְצָרָה. מִשְׁלַחַת מִלֶּאכִי רָעִים. חֲרוֹן אַפּוֹ אַחַת.
עֲבָרָה שְׁתֵּים. וְזַעַם שְׁלֹשׁ. וְצָרָה אַרְבָּע. מִשְׁלַחַת
מִלֶּאכִי רָעִים חֲמִשׁ. אָמור מֵעַתָּה בְּמִצְרִים לָקוּ חֲמִשִּׁים
מְכוּת. וְעַל הַיָּם לָקוּ מֵאֲתֵים וְחֲמִשִּׁים מְכוּת :

בְּכָה מֵעֲלוֹת טוֹבוֹת לְמָקוֹם עָלֵינוּ :

אִדּוּ הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא עָשָׂה בָּהֶם שְׁפָטִים בִּינּוּ :

אִדּוּ עָשָׂה בָּהֶם שְׁפָטִים וְלֹא עָשָׂה בְּאֵלֵיהֶם בִּינּוּ :

אִדּוּ עָשָׂה בְּאֵלֵיהֶם וְלֹא הִרְגָּם בְּכוֹרֵיהֶם בִּינּוּ :

אִדּוּ הִרְגָּם בְּכוֹרֵיהֶם וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת מִמּוֹנָם בִּינּוּ :

אִדּוּ נָתַן לָנוּ אֶת מִמּוֹנָם וְלֹא קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם בִּינּוּ :

אִדּוּ קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם וְלֹא הִעֲבִירָנוּ לְחֹזְכוֹ בְּתַרְבֵּה בִּינּוּ :

אִדּוּ הִעֲבִירָנוּ לְחֹזְכוֹ בְּתַרְבֵּה וְלֹא שָׁקַע צָרֵינוּ בְּתוֹכוֹ בִּינּוּ :

אִדּוּ שָׁקַע צָרֵינוּ בְּתוֹכוֹ וְלֹא סָפַק צָרֵינוּ בַּמִּדְבָּר

אֲרָבָעִים שָׁנָה בִּינּוּ :

אִדּוּ סָפַק צָרֵינוּ בַּמִּדְבָּר אֲרָבָעִים שָׁנָה

וְלֹא הִאֲכִילָנוּ אֶת הַמֶּן בִּינּוּ :

אִדּוּ הִאֲכִילָנוּ אֶת הַמֶּן וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַשִּׁבְת בִּינּוּ :

אִדּוּ נָתַן לָנוּ אֶת הַשִּׁבְת וְלֹא קָרְבָנוּ לְפָנֵי הָרַם בִּינּוּ :

אִדּוּ קָרְבָנוּ לְפָנֵי הָרַם בִּינּוּ וְלֹא נָתַן לָנוּ

אֶת הַתּוֹרָה בִּינּוּ :

חֲמִסָּה

חֲנֻכָּה שֶׁל פֶּסַח

אֵלֶּיךָ נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה וְלֹא הִכְנִיסָנוּ

דִּינֵינוּ :

יִשְׂרָאֵל

אֵלֶּיךָ הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

דִּינֵינוּ :

וְלֹא בָּנָה לָנוּ אֶת בֵּית הַבְּחִירָה :

עַל אַחַת בַּמָּה וּבַמָּה. מִטּוֹבָה כְּפֹלָה וּמִכְפָּלָת

לְמָקוֹם עָלֵינוּ. הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם. עָשָׂה

בָּהֶם שְׁפָטִים. עָשָׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם. תָּבַגּ בְּכוֹרֵיהֶם.

נָתַן לָנוּ אֶת מַמָּזָם. קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם. הִעֲבִירָנוּ

בְּתוֹכָהּ בְּהִרְבָּהּ. שָׁקַע צָרֵינוּ בְּתוֹכוֹ. סָפַק צָרְכָנוּ

בַּמִּדְבָּר אֲרֻבָּעִים שָׁנָה. הֶאֱכִילָנוּ אֶת הַיָּמִין.

נָתַן לָנוּ אֶת הַשֶּׁבֶת. קָרַבָנוּ לִפְנֵי הָרַם סִינַי.

נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה. הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

וּבָנָה לָנוּ בֵּית הַבְּחִירָה. לְכַפֵּר עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ :

כִּי נִמְלִיֵּאל הָיָה אוֹמֵר. כָּל מִי שֶׁלֹּא יֹאמַר

שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים אֵלֶּיךָ בְּפֶסַח לֹא יֵצֵא יְדֵי

חֻבָּתוֹ. וְאֵלֶּיךָ תִּן. פֶּסַח מִצָּה וּמִזֶּרֶךְ :

כְּשִׁינִיעַ לִפְסַח אֵין לְהַגְבִּיחַ הַבָּשָׂר אֲכָל יִגְלַחוּ וְיִסְתַּכְּלוּ בּוֹ.

פֶּסַח שֶׁהָיוּ אֲבוֹתֵינוּ אוֹכְלִין בְּזֵמַן שְׁבִית הַמִּדְבָּר

בָּהֶם עַל שׁוֹם מָרָה. עַד שׁוֹם שְׁפָסַח

הַמָּקוֹם עַל בְּתִי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם שֶׁנֶּאֱמַר

וְאֶמְרָתָם וְכֵן פֶּסַח הוּא לִיהוָה יִאֱהָדוּנִי אֲשֶׁר

פֶּסַח עַל בְּתִי בְּגִי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם. בְּנִגְפוֹ אֶת

מִצְרַיִם. וְאֶת בְּתִינִי הַצִּיר. וַיִּקַּד הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ :

יִבְכּוּ חֲמִסָּה בִּידוֹ וַיֹּאמְרוּ לְמִסּוֹבִין וַיֹּאמְרוּ :

מִצָּה זוֹ שֶׁאֵנִי אוֹכְלִין. עַד שׁוֹם מָרָה. עַד שׁוֹם שֶׁלֹּא

הַסְפִּיק בְּצִדְקָתוֹ שֶׁר אֲבוֹתֵינוּ דְּהַחֲמִין. עַד שֶׁנִּגְלָה

עֲלֵיהֶם

סו

הגדה של פסח

תקד

עליהם מִקֵּד מִקֵּד מִקֵּבֵי הַמִּקְרָבִים תִּקְרֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְגִאֲרֵם
מִדֶּ. שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמֶר אֶת תִּבְצַק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם
עֲנֵת מִצּוֹת כִּי לֹא תִמָּצֵן. כִּי גִרְשׁוֹ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָבִדּוּ
לְהִתְמַהֵמֶה. וְגַם צִדָּה לֹא עָשׂוּ לָהֶם :

יגביה דחפור ויראנו למסובין ויאמר :

מִרְרֹר זֶה שְׂאֲנוּ אוֹכְלֵי־ן עַל שׁוּם מָה. עַל שׁוּם
שֶׁמָּרְרוּ הַמִּצְרַיִים אֶת חַיֵּי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם.
שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּמָּרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בְּעִבְדָּה קָשָׁה. בַּחֲמֹר
וּבִלְבָּנִים. וּבְכָל עִבְדָּה בַשָּׂדֶה. אֶת כָּל עִבְדָּתָם
אֲשֶׁר עָבְדוּ בָהֶם בְּפֶרֶךְ :

בְּכָל דּוֹר וָדֹר חֵיב אָדָם לְהִרְאוֹת אֶת עַצְמוֹ
בְּאֵלוֹ הוּא יֵצֵא מִמִּצְרַיִם. שֶׁנֶּאֱמַר וְהִגַּדְתָּ
לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בְּעִבּוֹר זֶה עָשָׂה
יְהוָה לִי בְּהוֹצִיאֵנִי מִיָּד מִצְרַיִם. שֶׁלֹּא אֶת
אֲבוֹתֵינוּ בְּלָבָד גָּאֵל תִּקְרֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ
אֵת אוֹתֵנוּ גָּאֵל עַמָּהֶם. שֶׁנֶּאֱמַר וְאֹתֵנוּ הוֹצִיא
מִשָּׁם לְמַעַן הִבִּיֵּא אוֹתֵנוּ לְתֵת לָנוּ אֶת הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבוֹתֵינוּ :

יכסה המצות ויאחו הכוס, עד שחותם גאל ישראל.

דְּפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חֲתִיבִים. דְּחִדּוֹת. דְּתַגְרִי. לְשִׁבְתָּ. דְּפִאָר.
דְּרוּמִם. דְּחִרָר. וְגִקְקִם. לְמִי שֶׁעָשָׂה לְאֲבוֹתֵינוּ
וְלָנוּ. אֶת כָּל הַנִּסִּים הָאֵלֶּה. הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם לְחִדּוֹת.
וּמִשְׁעִבּוֹר דְּגִאֲרָה. וּמִיָּגוֹן דְּשִׁמְחָה. וּמֵאֲבָל דְּיוֹם טוֹב
וּמֵאֲפִלָּה דְּאוֹר גָּדוֹל וְנֹאמַר לְפָנֵינוּ (שִׁירָה תִּדְרָשָׁה)
תִּלְדִּיָּה :

חללית

[illegible]

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם כּוֹעַז : הִיָּתָה
יְהוּדָה דְּקָרְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִשְׁכּוֹתָיו : תִּים רָאָה
וַיָּגֵם תִּירְדֵּן יֶסֶב דְּאַחֹר : הֶהָרִים דְּקָרְו כְּאִידִים
גְּבֻעוֹת כְּבִנֵּי צֶאן : מָה דָּה תִּים כִּי תָנוּם תִּירְדֵּן תִּסֵּב
דְּאַחֹר : דְּהָרִים תִּקְרְו כְּאִידִים גְּבֻעוֹת כְּבִנֵּי צֶאן :
מִלְּפָנֵי אֲדוֹן חוּלֵי אֶרֶץ מִדְּפְנֵי אֲדוּמָה יַעֲקֹב : הַהֶפְכִּי
דְּיִצּוֹר אֲנָם מִים תִּקְמִישׁ לְמַעֲיֵנו מִים :

כָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם.
אֲשֶׁר גָּאֲלָנוּ. וְגָאֵל אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם.
וְהִנֵּי עָנֵנוּ הַלְלוֹתָהּ הַזֶּה. לֶאֱכֹל בּוֹ מִצָּה וּמִרֹר
כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
הִנֵּי עָנֵנוּ לְמוֹעֲדִים וְלִרְגָלִים אֲחֵרִים. הַבָּאִים
לִקְרֹאתָנוּ לְשָׁלוֹם. שְׂמֵחִים בְּבִגְדֵי עֵדֶךָ. וְשֹׂשִׁים
בְּעֹבְדְתְּךָ. וְנֹאכֵל שָׁם מִן הַזִּבְחִים וּמִן הַתְּפִסִּים.
אֲשֶׁר יֵגִיעַ דָּמָם עַד קִיר מִזְבִּיחְךָ לְרִצּוֹן.
וְנוֹדֶה לָּךְ שִׁיר חֲדָשׁ עַד גְּאֻלָּתֵנוּ. וְעַד

הנרה שר פסח

תקנה

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
יְשׁוּעָה :

ושוחה בהסבת שמאל ואינו מברך ברכה אחרונה.

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה (יאהדונה) בדחילו
ורחימו (יאההויה) ורחימו ודחילו (איההויה) ליחדא שם
ייה בריה ביחודא שלים בשם כל ישראל הנה אנחנו באים לקיים
מצות עשה לאכול מצה בלילה הזה כמו שנאמר בערב תאכלו
מצות, ומצוות לאכול מרור כמו שנאמר על מצות ומרורים
יאכלוהו לתקן את שורשם במקום עליון לעשות נחת רוח
ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו : ויהי נועם ה' אלהינו עלינו
ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

רְחֻצָה : יטול ידיו ויברך על נטילת ידים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם :

מוֹצֵיא : יקח המצות כולם הפרוסה בין ב' השלמות, לקיים לחם
משנה בב' השלמות ולחם עוני בפרוסה.

אם חל בשבת יאמר למבצע על רישתא. תמצא לעיל רמב.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
קָחֵם מִן הָאָרֶץ :

מִצָּה : יסמיט השלישית מידו ויברך על תשלמה העליונה
יחד עם הפרוסה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מִצָּה :
בוצע משתיהן כב' זתים.

מְרֹר : יקח מן העליון כזית ויטבול בחרוסת, ואח"כ ינער
החרוסת מעליו.

(יכוין לפסור גם אכילת כורך)

ברוך

תקנא

הגדה של פסח

סרס שיאכל המרור מנך :

כָּרֹךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר גִּדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצִנּוּנוּ עַל אֲכִילַת מָרוֹר :
אוכל בלי הסבה

כָּרֹךְ : יקח כוית מקלחי החזרת וכורכו בכוית מן דומצה
השלישית ויאמר :

זָכַר בְּמִקְרָשׁ בְּהַר הַזֶּה הָיָה פֶּסַח וְאוֹכְלֵן בֵּבַת אֶחָת
בְּקִיָּם מִה שֶׁנֶּאֱמַר עַל מִצּוֹת וּמְרוֹרִים יֵאָכְלֶהוּ :
ויאכלם יחד בהסבת שמאל.

שֶׁלֶחַן-עֲזָרָה : יאכל מעדנים כברכת ה' אשר נתן לו.

נכון להיות מיסב בכל הסעודה. אוכלין הביצה הצלויה אשר על הקערה.
מותר לשחות יין כפי הרצון, רק לא להשחכר. יוהר לא למלא כרסו כ"כ
עד שיקוץ באכילת אפיקומן.

אכילת האפיקומן, וקריאת ה ל ל צריך להיות קודם חצות הלילה.

זוהר על השלחן בליל פסח

פְּקוּדָא דָּא דְּסִפּוּר בְּשִׁבְחָא דִּינִיצִיַּאת מַצֵּהִים. דְּאִיהוּ
חִיּוּבָא עַל כָּר בֵּר גֵּשׁ דְּאִשְׁתַּעֵי בְּדָאִי שִׁבְחָא
לְעַדְמִין. וְהָכִי אֲנִימָא דְּכָר בֵּר גֵּשׁ דְּאִשְׁתַּעֵי בִּיצִיַּאת
מַצֵּהִים וּבִבְהוּא סְפִיר חֲדָי בְּחֶדְוָא. וְזִין אִיהוּ לְמַחְדֵּי
בְּשִׁבְחִינָא לְעִמָּא דְּאִתִּי. דְּהוּא חֲדָי מְבַלָּא. דְּהָאִי בֵּר
גֵּשׁ דְּחֲדָי בְּמֵאֲרִיָּה וּקִירְשָׁא כָּרִיךְ דְּהוּא חֲדָי בְּהֵרֵא
סִפּוּר. בְּהָ שְׁעֵתָא בְּגֵישׁ קוּדְשָׁא כָּרִיךְ דְּהוּא לְכָר פְּמִיָּא
דִּינִיָּה וְאִמֵּר לֹון זִינֵי וְשִׁמְעוּ סִפּוּרָא דְּשִׁבְחָא דְּקָא
מִשְׁתַּעֵי בְּגֵי וְחֲדָאִן בְּפִירְקָנָא. כְּדִין פְּלָחוּ מִתְּבַלְשִׁין
וְאִתִּין וּמִתְּחַבְּרִין בְּהִדְיָתוֹ. דִּישְׁרָאֵל וְשִׁמְעִין סִפּוּרָא
דְּשִׁבְחָא דְּקָא חֲדָאִן בְּחֶדְוָא דְּפִירְקָנָא דְּמֵאֲרִיָּהוּ. כְּדִין

אחיין

תקרה הגדה של פסח

אֶתִּיּוֹ וְאוֹרְאָן לֵיהּ לְמִוְרָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַר פֶּר אֵינוֹן
נִסְיָן וְגִבּוֹרָן. וְאוֹרְן לֵיהּ עַר עֲמָא קְדִישָׁא דְאִית לֵיהּ
בְּאַרְעָא דְחֲדָאן בְּחֲדוּא דְפּוֹרְקָנָא דְמֵאֲרִיָּהוֹן. פְּרִין
אֲתוּסָף חִיקָא וְגִבּוֹרָתָא לְעִיקָא. וְיִשְׁרָאֵל בְּתָהוּא סִיפּוֹר
יְהִי חִיקָא לְמֵאֲרִיָּהוֹן. כְּמִלְכָּא דְאִיתוּסָף חִיקָא וְגִבּוֹרָתָא
פֶּר מִשְׁבְּחִין גִּבּוֹרְתִּיהּ וְאוֹרְן לֵיהּ וְכוּלָּא דְחֲלִין קָמִיָּה
וְאַסְתַּבֵּק יְקָרִיָּה עַר גְּלָהּ. וְכִנּוּן כֶּךָ אִית לְשַׁבְחָא
וְקִאֲשְׁתַּעֲי כְּסִפּוֹר יְצִיאַת מִצְרַיִם כְּמָה דְאַתְמֵר :
בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן :

צָפוֹן : בְּגִמֵּר כָּל הַסְעוּדָה אוֹכְלִין כָּל הַמְסוּבִין כּוֹת מִן הָאֲפִיקוֹמֵן.

הַגְּנִי מוֹכֵן וּמוֹזֵמֵן לְקִיִּים מִצוֹת אֲכִילַת אֲפִיקוֹמֵן.

לְשֵׁם יַחּוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתִּיהּ עַל יְדֵי הָהוּא טַמִּיר
וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

אוֹכְלִין כְּחִסְבָּה וְאֵין מְבָרְכִין.

וְקוֹדֶם אֲכִילָתוֹ יֹאמֵר :

זָכָר לְמַרְבֵּן פֶּסַח שְׁתִּיז אֲבוֹתֵינוּ אוֹכְלִין אוֹתוֹ בְּזֵמַן שְׁבִית
הַמִּקְדָּשׁ קִיִּים עַר הַשׁוֹבֵעַ (נִיא הַשָּׁבָע) :

אַחַר אֲכִילַת אֲפִיקוֹמֵן אֲסוּר לֹאכּוֹל וּלְשַׁחֹת שׁוֹם דְּבַר מַלְכָּה מִיָּם.

בְּרִיךְ : מוֹזִגִין כּוֹס לִישׁוּי. נוֹטְלִין מִיָּם אַחֲרוֹנִים.

וּמְבָרְכִין בְּרַכַּת הַמּוֹזֵן. תַּמְצֵא לְעִיל בְּדֶף שׁוּב.

הַגְּנִי מוֹכֵן וּמוֹזֵמֵן לְקִיִּים מִצוֹת כּוֹס שְׁלִישִׁי מֵאַרְבַּע כּוֹסוֹת

לְשֵׁם יַחּוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתִּיהּ עַל יְדֵי הָהוּא טַמִּיר וְנַעֲלָם

בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.

סְבִירֵי מְרִנָּן.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַלְלוּהָ יֵהוּדוּנָהּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
בּוֹרֵא פְּרִי הַתְּנָפֶן :

מִסֵּב וְשׁוֹתָה הַכּוֹס, וְאֵינוֹ מְבָרַךְ אַחֲרָיו.

תמנה

הגדה של פסח

שְׁפוֹךְ חֲמַתְךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ. וְעַד
וַיֵּזַל מִמְּלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ:
כִּי אָבֵר אֶת יַעֲקֹב. וְאֶת נְהוֹי הַשָּׁמַיִם:

הַלֵּל: מוֹזְגִין כּוֹס רִבְעִי וְגוֹמְרִין אֶת הַחֲלֵל מִלֹּא לְנוֹ תִּמְצָא
לְעִיל בְּדָף תִּמְיוֹ.

ואחר דההלל אומרים הדוד לה' כי טוב כלֵּיח רִמְצָא לְעִיל דָּף עִיד.
וְאַחֲכֹ אומרים נשמת כל חי עד ומעולם ועד עולם אתה אל
חִמְצָא לְעִיל דָּף שִׁירָה. (וְאַחֲכֹ מְסִיִּים) יִחַלְלוּךָ יְהוָה יִאֱהוּדוֹנְהִי אֱלֹהֵינוּ
כל מעשיך וחסידים וצדיקים עושי רצונך ועמך בית ישראל כלם ברנה
יחדו ויברכו וישבחו ויפארו את שם כבודך כי לך טוב להודות וְלִשְׁמַח
נעים לומר ומעולם ועד עולם אתה אל ברוך אתה יְהוָה יִאֱהוּדוֹנְהִי מִלֵּךְ
מְהוֹלל בְּתַשְׁבּוּחוֹת אֱמֵן.

נְרַצָּה: הַמְקִיִּים מִצּוֹת פֶּסַח כְּהִלְכָתוֹ, לְעַד עוֹמְדֵי צִדְקָתוֹ.
ויש נוהגים לומר אחר ההגדה שיר השירים תִּמְצָא לְעִיל דָּף רִלְיוֹ.

וְאַחֲכֹ הַטְּיוּטִים חֵד גִּידָא, וְאַחֲד מִי יוֹדַע.

חֵד גִּידָא. חֵד גִּידָא. דְּזַבִּין אָבָא בְּתַרִּי זַוְוִי: חֵד
גִּידָא. חֵד גִּידָא:

וְאַתָּא שׁוֹנְרָא. וְאַכְלָה לְגִידָא. דְּזַבִּין אָבָא בְּתַרִּי
זַוְוִי. חֵד גִּידָא חֵד גִּידָא:

וְאַתָּא בְּלָבָא וְנָשָׁךְ לְשׁוֹנְרָא. דְּאַכְל לְגִידָא. דְּזַבִּין
אָבָא בְּתַרִּי זַוְוִי. חֵד גִּידָא. חֵד גִּידָא:

וְאַתָּא חוּטְרָא. וְהִקָּה לְבָלָבָא. דְּנָשָׁךְ לְשׁוֹנְרָא.
דְּאַכְלָה לְגִידָא. דְּזַבִּין אָבָא בְּתַרִּי זַוְוִי.
חֵד גִּידָא. חֵד גִּידָא:

וְאַתָּא נוֹרָא. וְשָׁרַף לְחוּטְרָא. דְּהִקָּה לְבָלָבָא.
דְּנָשָׁךְ לְשׁוֹנְרָא. דְּאַכְלָה לְגִידָא. דְּזַבִּין אָבָא
בְּתַרִּי זַוְוִי. חֵד גִּידָא. חֵד גִּידָא:

וְאַתָּא מֵיָא. וְכֵכָה לְנוּרָא. דְּשִׁבְרָה לְחוּטְרָא. דְּהִכָּה
 לְכַלְכָּא. דְּנִשְׁךָ לְשׁוּנְרָא. דְּאִכְלָה לְגִדְיָא.
 דְּזִבִּין אָבָא בְּתֵרִי זַוְי. חַד גִּדְיָא חַד גִּדְיָא :

וְאַתָּא תוּרָא. וְשִׁתָּה לְמֵיָא. דְּכֵכָה לְנוּרָא. דְּשִׁרָה
 לְחוּטְרָא. דְּהִכָּה לְכַלְכָּא. דְּנִשְׁךָ לְשׁוּנְרָא. דְּאִכְלָה
 לְגִדְיָא. דְּזִבִּין אָבָא בְּתֵרִי זַוְי. חַד גִּדְיָא
 חַד גִּדְיָא :

וְאַתָּא הַשְׁוֹחֲטִי. וְשִׁחַט לְתוּרָא. דְּשִׁתָּה לְמֵיָא.
 דְּכֵכָה לְנוּרָא. דְּשִׁבְרָה לְחוּטְרָא. דְּהִכָּה
 לְכַלְכָּא. דְּנִשְׁךָ לְשׁוּנְרָא. דְּאִכְלָה לְגִדְיָא. דְּזִבִּין
 אָבָא בְּתֵרִי זַוְי. חַד גִּדְיָא חַד גִּדְיָא :

וְאַתָּא מְלָאךְ הַמָּוֶת. וְשִׁחַט לְשׁוֹחֲטִי. דְּשִׁחַט
 לְתוּרָא. דְּשִׁתָּה לְמֵיָא. דְּכֵכָה לְנוּרָא
 דְּשִׁבְרָה לְחוּטְרָא. דְּהִכָּה לְכַלְכָּא. דְּנִשְׁךָ לְשׁוּנְרָא.
 דְּאִכְלָה לְגִדְיָא. דְּזִבִּין אָבָא בְּתֵרִי זַוְי. חַד גִּדְיָא
 חַד גִּדְיָא :

וְאַתָּא תְּקַדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְשִׁחַט לְמַלְאךְ הַמָּוֶת.
 דְּשִׁחַט לְשׁוֹחֲטִי. דְּשִׁחַט לְתוּרָא. דְּשִׁתָּה
 לְמֵיָא. דְּכֵכָה לְנוּרָא. דְּשִׁבְרָה לְחוּטְרָא. דְּהִכָּה
 לְכַלְכָּא. דְּנִשְׁךָ לְשׁוּנְרָא. דְּאִכְלָה לְגִדְיָא. דְּזִבִּין
 אָבָא בְּתֵרִי זַוְי. חַד גִּדְיָא חַד גִּדְיָא :

אַחַד מִי יוֹדֵעַ. אַחַד אֲנִי יוֹדֵעַ. אַחַד אֱלֹהֵינוּ
 שְׂבָשְׁמִים וּבְאַרְבֵּין :

שְׁנַיִם מִי יוֹדֵעַ. שְׁנַיִם אֲנִי יוֹדֵעַ. שְׁנַיִם לְחוּת
 הַבְּרִית. אַחַד אֱלֹהֵינוּ שְׂבָשְׁמִים וּבְאַרְבֵּין :

הגדה של פסח

חקנו

שְׁלֹשָׁה מִי יוֹדֵעַ. שְׁלֹשָׁה אָנִי יוֹדֵעַ. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת.
שְׁנֵי לַחֲזוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים

וּבְאֶרֶץ :

אַרְבָּעָה מִי יוֹדֵעַ. אַרְבָּעָה אָנִי יוֹדֵעַ. אַרְבַּע
אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לַחֲזוֹת הַבְּרִית.

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ :

חֲמִשָּׁה מִי יוֹדֵעַ. חֲמִשָּׁה אָנִי יוֹדֵעַ. חֲמִשָּׁה חוּמֵי
תּוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת.

שְׁנֵי לַחֲזוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים
וּבְאֶרֶץ :

שֵׁשָׁה מִי יוֹדֵעַ. שֵׁשָׁה אָנִי יוֹדֵעַ. שֵׁשָׁה סְדְרֵי
מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוּמֵי תּוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת.

שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לַחֲזוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ
שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ :

שִׁבְעָה מִי יוֹדֵעַ. שִׁבְעָה אָנִי יוֹדֵעַ. שִׁבְעָה יָמֵי
שַׁבָּתָא. שֵׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה

חוּמֵי תּוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת.
שְׁנֵי לַחֲזוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ :

שְׁמוֹנָה מִי יוֹדֵעַ. שְׁמוֹנָה אָנִי יוֹדֵעַ. שְׁמוֹנָה יָמֵי
מִלָּה. שִׁבְעָה יָמֵי שַׁבָּתָא. שֵׁשָׁה סְדְרֵי

מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוּמֵי תּוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת.
שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לַחֲזוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ

שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ :

תִּשְׁעָה מִי יוֹדֵעַ. תִּשְׁעָה אָנִי יוֹדֵעַ. תִּשְׁעָה יָרְחֵי
זֵידָה. שְׁמוֹנָה יָמֵי מִלָּה. שִׁבְעָה יָמֵי שַׁבָּתָא.

שֵׁשָׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוּמֵי תּוֹרָה. אַרְבַּע

אמהות. שלשה אבות. שני לחות הברית. אחד
אלהינו שבשמים ובארץ :

עשרה מי יודע. עשרה אני יודע. עשרה דבריא.
תשעה ירחי לידה. שמונה ימי מילה. שבעה
ימי שבתא. ששה סדרי משנה. תמשה חומשי
תורה. ארבע אמהות. שלשה אבות. שני לחות
הברית. אחד אלהינו שבשמים ובארץ :

אחד עשר מי יודע. אחד עשר אני יודע. אחד
עשר כוכביא. עשרה דבריא. תשעה ירחי
לידה. שמונה ימי מילה. שבעה ימי שבתא.
ששה סדרי משנה. תמשה חומשי תורה. ארבע
אמהות. שלשה אבות. שני לחות הברית. אחד
אלהינו שבשמים ובארץ :

שנים עשר מי יודע. שנים עשר אני יודע. שנים
עשר שבטיא. אחד עשר כוכביא. עשרה
דבריא. תשעה ירחי לידה. שמונה ימי מילה.
שבעה ימי שבתא. ששה סדרי משנה. תמשה
חומשי תורה. ארבע אמהות. שלשה אבות. שני
לחות הברית. אחד אלהינו שבשמים ובארץ :
שלשה עשר מי יודע. שלשה עשר אני יודע.
שלשה עשר מדיא. שנים עשר שבטיא.
אחד עשר כוכביא. עשרה דבריא. תשעה ירחי
לידה. שמונה ימי מילה. שבעה ימי שבתא.
ששה סדרי משנה. תמשה חומשי תורה. ארבע
אמהות. שלשה אבות. שני לחות הברית. אחד
אלהינו שבשמים ובארץ :

סדר ספירת העומר

וַיְדַבֵּר יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל יְהוָה יֹאמְרָהי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־תָבֹאוּ אֶל־
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וְקִצְרְתֶּם אֶת־קְצִירָהּ
 וְהִבֵּאתֶם אֶת־עֹמֶר רֵאשִׁית קְצִירְכֶם אֶל־הַכֹּהֵן׃
 וְהֵינִיף אֶת־דֹּעַר לִפְנֵי יְהוָה יְהוָה יֹאמְרָהי דְּרֹצְנֶכֶם
 מִמִּחֲרַת הַשָּׁבֶת יִנִּיפְנוּ הַכֹּהֵן׃

וַיִּבְנוּ וַיִּפְדוּ הַיָּדָה קְצִירַת הָעֹמֶר שָׁלֹשׁ שְׁעוּרִים. אור ששה
 עשר בְּנִימָן בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ. מַעֲרָב יום טוב ויוצאין
 שְׁלוֹחֵי בֵּית דִּין. וְעוֹשִׂין אוֹתוֹ בְּרִיכוֹת בְּמַחֲזֵז בְּקֶרֶעַ
 בְּרִי שִׁיָּהּ נוֹחַ קַצּוֹר. וְכִי דִּעְיָרוֹת הַסְּמוּכוֹת קָשָׁם
 מִתְּבַנְּמוֹת בְּרִי שִׁיָּהּ גַּקְצֹר בְּעֶמֶק גָּדוֹל. וְקוֹצְרִין שְׁלֹשׁ
 סָאִין שְׁעוּרִים בְּשֹׁרֶשׁ אֲנָשִׁים. וּבְשֹׁרֶשׁ קוּפּוֹת. וּבְשֹׁרֶשׁ
 מַגְדָּוִת. כִּיֹּן שֶׁתִּשְׁכַּח. אוֹמֵר קָהָם הַקּוֹצֵר קָכָה הָעוֹמְרִים
 שָׁם. כָּאֵל הַשֶּׁמֶשׁ אוֹמְרִים לוֹ הֵן. כָּאֵל הַשֶּׁמֶשׁ אוֹמְרִים
 לוֹ הֵן. כָּאֵל הַשֶּׁמֶשׁ אוֹמְרִים לוֹ הֵן. מַגְדָּל זוֹ
 אוֹמְרִים לוֹ הֵן. מַגְדָּל זוֹ אוֹמְרִים לוֹ הֵן. מַגְדָּל זוֹ אוֹמְרִים
 לוֹ הֵן. קוּפָּה זוֹ אוֹמְרִים לוֹ הֵן. קוּפָּה זוֹ אוֹמְרִים לוֹ
 הֵן. קוּפָּה זוֹ אוֹמְרִים לוֹ הֵן׃ וְאֵם הָיָה שֶׁבֶת אוֹמֵר
 לָהֶם. שֶׁבֶת הַיּוֹם אוֹמְרִים לוֹ הֵן. שֶׁבֶת הַיּוֹם אוֹמְרִים
 לוֹ הֵן. שֶׁבֶת הַיּוֹם אוֹמְרִים לוֹ הֵן. וְאַחֵר כָּךְ אוֹמֵר קָהָם
 אֶקְצֹר. וְהֵם אוֹמְרִים לוֹ קַצּוֹר. אֶקְצֹר. וְהֵם אוֹמְרִים
 לוֹ קַצּוֹר. אֶקְצֹר. וְהֵם אוֹמְרִים לוֹ קַצּוֹר׃
 שָׁרֵשׁ פְּעָמִים עַל כָּל דָּבָר וְדָבָר. דְּרִירוּעַ
 עַד מִחֲרַת הַשָּׁבֶת שֶׁהִיא מִחֲרַת הַפֶּסַח. וְלֹא שֶׁבֶת
 בְּרֵאשִׁית׃ קְצֹרוֹהִי וְנִתְנוּהִי בְּקוּפּוֹת וְהִבֵּיאוּהִי לַעֲזָרָה.

וְתַבְמוּהוּ. וְזִרְיָן. וְבוֹרְרִין. וְלוֹקְחִים אֶת הַשְּׁעוּרִים
וּמִהֲבִהֵבִין אוֹתוֹ בְּאוֹר. בְּאֵבֹב מְנוּקָב. לְמִיִּים בּוֹ מְצוֹת
אֲבִיב קָדוֹי בָּאֵשׁ גִּרֵּשׁ פֶּרֶם : וְאַחַר שְׁקוּלִין אוֹתוֹ
שׁוֹמְטִין אוֹתוֹ בַּעֲזָה. כְּרִי שֶׁתִּהְיֶה הָרוּחַ מְנַשְׁבֶּת
בָּהֶם. וְאַחַר כֵּךְ מוֹחֲנִין אוֹתוֹ בְּרִיחִים שֶׁל גְּרוֹסוֹת.
וּמִנְפִין אֶת הַקָּמַח בְּשֶׁרֶשׁ עֲשָׂה גֶפֶת. וּמוֹצִיאִין מִמֶּנּוּ
עֲשָׂרוֹן. וְהַשָּׂאֵר גִּפְתָּה וְגֵאֵבֵל כִּלְי אָדָם. וְחֵיב בְּחִפְתָּה
וּפְטוּר מִן הַמַּעֲשָׂרוֹת : וְאִין מְבִיאִין מִנְחָה זוֹ אֶקָא
מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִן הַקְּרוֹב. לֹא בֹא מִן הַקְּרוֹב מְבִיאִין אוֹתוֹ מִכָּר
מִקּוֹם מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וּמְצוֹתוֹ לְהַקְצֹר בְּכִלָּה כְּרִיל שֶׁשָּׂה
עָשָׂר. בֵּין בַּחוּד בֵּין בַּשֶּׁבֶת. וְכֵךְ הַפִּקְהָ בְּשֶׁר לְמַצִּירַת
הָעוֹמֵר. וּמְצוֹתוֹ לְבּוֹא מִן הַקָּמַח. לֹא מְצָאוּ יִבְיֵאוּ מִן
הָעוֹמֵרִים. וּמְצוֹתוֹ לְבּוֹא מִן הַיֵּת. לֹא מְצָאוּ יִבְיֵאוּ מִן
הַיֵּבֶשׁ : וְהָיָה בְּרָבֹן לְהִבִּיא מַעֲשָׂרוֹת שֶׁבֶדְרוֹם. הָיָה נָר חֲצִי
הַשָּׂהֳרָה וְזוֹרֵעַ חֲצִיָּה בַּשָּׂנָה זוֹ. וּבַשָּׂנָה הַבְּאִתְרַת נָר חֲצִי
חַשְׁמֶלֶה שְׂזָרַע. וְזוֹרֵעַ הַחֲצִי שֶׁנָּר וּמְבִיא מִמֶּנּוּ :

וְיֻקְחִין מִן הָעֲשָׂרוֹן שֶׁל סֵלֶת הַשְּׁעוּרִים וּבוֹדְרִין אוֹתוֹ
בְּרוֹג שֶׁמֶן בְּשֶׁשָּׂה עָשָׂר בְּגִיסָן. וְנוֹרְטִין עָדוֹ קוֹמֵץ
לְבוֹנָה בְּשָׂאֵר הַמִּנְחוֹת. וּמְגִיפּוּ בְּמִזְרַח הַמִּזְבֵּחַ. מוֹלִיךְ
וּמְבִיא מַעֲלָה וּמוֹרִיר. וּמְגִישׁוֹ בְּנֶגֶד חוּדָה שֶׁל קָהֵן
מַעֲרִבִית דְּרוֹמִית בְּשָׂאֵר הַמִּנְחוֹת. וּמוֹמֵץ וּמְקַטֵּר
הַשָּׂאֵר. וְהַשָּׂאֵר גֵּאֵבֵל לְכַהֲנִים כְּשִׁירֵי כָךְ הַמִּנְחוֹת :
הִבִּיאוּ כִּבְשׁ תְּמִים בֶּן שְׁנָתוֹ דְּעוֹלָה. הַשְׁקִיחוּ וּבִקְרוּהוּ
וַעֲקְדוּהוּ. שִׁחְטוּ הַשּׁוֹחֵט בְּצִפּוֹן. וְקָבַד אֶת דָּמּוֹ בְּצִפּוֹן.
וְנָתַן מִמֶּנּוּ שְׁתֵּי מִתְּנוּת שֶׁהֵן אֶרְבַּע. וְהַקְטִירוּ. הָאֲבָרִים
נָתַן מִלַּח עַד שְׁנֵי עָשָׂרוֹנִים סֵלֶת בְּכוֹלָה בְּרִבְעִית הַחֵין

תקמא

סדר ספירת העומר

שָׁמֶן וְחֶקְמִירוֹ. וּמִנְפִּינֵי הַכֹּרֶס יְדֵי שִׁיר :

אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי אלהיו :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מִקֵּדָה בְּחֶמֶן בְּתֵם עָלֵינוּ.
מוֹד וּמִטִּיב הַדָּרֶשׁ לָנוּ. שׁוֹכֵה עָלֵינוּ
בְּהֶמְזוֹן בְּחֶמֶד. בְּגִדְלֵי אֲבוֹת שְׁעָשׂוֹ רְצוֹנָה.
בְּגֵה בִּיתָהּ בְּבִתְחֻלָּה. כּוֹנֵן בֵּית מִקְדָּשְׁךָ עַד
מְכוּנוֹ. הִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ. שְׁמִיחָנוּ בְּתִיקוֹנוֹ.
וְהָשִׁב שְׁכִינְתָּךְ לְרִתּוֹנוֹ. וְהָשִׁב בְּהִימָה
לְעִבּוֹדָתָם וְקִוִּיִּם לְדוֹכָנָם לְשִׁיר
וְלִזְמֶרֶם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְגִוְיָהֶם. וְשֵׁם נְעֻרָהּ
וְנִרְבָּה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיהָ. בְּשֵׁלֶשׁ פְּעָמֵי רְגְלֵינוּ.
וְנֹאכַל שֵׁם מִן הַזִּבְחִים וּמִן הַפִּסְחִים אֲשֶׁר יִגִּיעַ
דָּמָם עַל קִיר מִזְבִּיחְךָ לְרִצּוֹן אָמֵן :

יהיו רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ד' צורי וגואלי :

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה (יאהרונה) בדחילו
ורחימו (יאהויה) ורחימו ודחילו (איהויה) ליחרא
שם י"ה בוי"ה ביחורא שלים בשם כר ישראל הנה אנחנו באים
לקיים מצות עשה של ספירת העומר כמשיה וספרתם לכם
מסחרת השבת מיום הביאתכם את עומר התניפה שבע שבתות
תמימות תהיינה עד מסחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום
עם כל המצות הכדולות בה לתקן את שורשה במקום עליון
לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ויהי נועם ד'
אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

יי יגמור בעדי יי חסדך לעולם מעשה ידיך אל תרף : אקרא
לאלהים עליון דאד גומר עלי : ונאמר ואעבור עליך ואראך
מתבוססת בדמיוך ואומר לך בדמיוך חיי ואומר לך בדמיוך חיי :

ברכי

סדר ספירת העומר

הקטב

ברכי נפשי את יי אלהי גדלת מאד הוד וחדר לכשת עושה

אור כשלטה נוטה שמים ביריעה :

ברשות טורי ורבותי

ברוך אתה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל סְפִירַת
הָעוֹמֶר : בְּכֹל יוֹם יֵאמַר הַיּוֹם :

ק חסד שבגבורה לדעת ר
כד תִּשְׁעָה יָמִים לְעוֹמֶר
שָׁהִים שְׁבוּעַ אֶחָד
וּשְׁנֵי יָמִים :

ר גבורה שבגבורה בארץ ג
כה עֶשְׂרֵה יָמִים לְעוֹמֶר
שָׁהִים שְׁבוּעַ אֶחָד
וּשְׁלֹשָׁה יָמִים :

ע ח"ת שבגבורה דרכך ג
כו אֶחָד עָשָׂר יוֹם לְעוֹמֶר
שָׁהִים שְׁבוּעַ אֶחָד
וְאַרְבָּעָה יָמִים :

ש נצח שבגבורה בכל ו
כז שְׁנַיִם עָשָׂר יוֹם לְעוֹמֶר
שָׁהִים שְׁבוּעַ אֶחָד
וְחֲמִשָּׁה יָמִים :

ט הוד שבגבורה גוים ז
כח שְׁלֹשָׁה עָשָׂר יוֹם
לְעוֹמֶר שָׁהִים שְׁבוּעַ

ניסן

סז יוֹם אֶחָד לְעוֹמֶר :

א חסד שבחסד אלהים י
יז שְׁנֵי יָמִים לְעוֹמֶר :

ב גבורה שבחסד יחנונו ש
יח שְׁלֹשָׁה יָמִים לְעוֹמֶר :

ג ח"ת שבחסד ויברכנו מ
יט אַרְבָּעָה יָמִים לְעוֹמֶר :

י נצח שבחסד יאר ח
כ חֲמִשָּׁה יָמִים לְעוֹמֶר :

ת הוד שבחסד סניו ו
כא שֵׁשָׁה יָמִים לְעוֹמֶר :

צ יסוד שבחסד ארזנו ו
כב שִׁבְעָה יָמִים לְעוֹמֶר

שָׁהִים שְׁבוּעַ אֶחָד :

אבגית"ן מלכות שבחסד סלה י
כג שְׁמוֹנֶה יָמִים לְעוֹמֶר

שָׁהִים שְׁבוּעַ אֶחָד
וְיוֹם אֶחָד :

סדר ספירת העומר

תקמג

לְעוֹמֵר שָׁהֶם שְׁנֵי
שָׁבוּעוֹת וַחֲמִשָּׁה
יָמִים :

כ חוד שבת'ת כלם ת
ה עֲשָׂרִים יוֹם לְעוֹמֵר
שָׁהֶם שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת
וְשָׁשָׁה יָמִים :

ז יסוד שבת'ת ישמחו ז
י אֶחָד וְעֲשָׂרִים יוֹם
לְעוֹמֵר שָׁהֶם שְׁלֹשָׁה
שָׁבוּעוֹת :

ח נגדיב'ש מלכ' שבת'ת וירגנו פ
י שְׁנַיִם וְעֲשָׂרִים יוֹם
לְעוֹמֵר שָׁהֶם שְׁלֹשָׁה
שָׁבוּעוֹת וַיּוֹם אֶחָד :

ב חסד שבנצח לאמים ו
ח שְׁלֹשָׁה וְעֲשָׂרִים יוֹם
לְעוֹמֵר שָׁהֶם שְׁלֹשָׁה
שָׁבוּעוֹת וּשְׁנֵי יָמִים :

ט גבורה שבנצח כי ט
ס אַרְבָּעָה וְעֲשָׂרִים יוֹם
לְעוֹמֵר שָׁהֶם שְׁלֹשָׁה
שָׁבוּעוֹת וּשְׁלֹשָׁה
יָמִים :

ר ת'ת שבנצח תשפוט ע
י תַּמְשָׁה וְעֲשָׂרִים יוֹם

לעומר

אֶחָד וְשָׁשָׁה יָמִים :

ן יסוד שבנורה ישועהך א
כס אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם
לְעוֹמֵר שָׁהֶם שְׁנֵי
שָׁבוּעוֹת :

ק ר'ע שטן מל' סבג' יודוך מ
ל תַּמְשָׁה עָשָׂר יוֹם
לְעוֹמֵר שָׁהֶם שְׁנֵי
שָׁבוּעוֹת וַיּוֹם אֶחָד :

נ חסד שבת'ת עמים י
זא"ר

א שָׁשָׁה עָשָׂר יוֹם לְעוֹמֵר
שָׁהֶם שְׁנֵי שָׁבוּעוֹת
וּשְׁנֵי יָמִים :

ג גבורה שבת'ת אלהים ס
ב שְׁבַעָה עָשָׂר יוֹם
לְעוֹמֵר שָׁהֶם שְׁנֵי
שָׁבוּעוֹת וּשְׁלֹשָׁה
יָמִים :

ד ת'ת שבת'ת יודוך כ
ג שְׁמוֹנֶה עָשָׂר יוֹם
לְעוֹמֵר שָׁהֶם שְׁנֵי
שָׁבוּעוֹת וְאַרְבָּעָה
יָמִים :

ו נצח שבת'ת עמים י
ז תַּשְׁעָה עָשָׂר יוֹם

לְעוֹמֵר שָׁהֶם אֲרֻבָּעָה
שְׁבוּעוֹת וְאֶחָד
יָמִים :

ב ת"ת שבהוד יוֹדֵךְ ו
י" שְׁנִיִּם וְשִׁלְשִׁים יוֹם
לְעוֹמֵר שָׁהֶם אֲרֻבָּעָה
שְׁבוּעוֹת וְאֶחָד
יָמִים :

ט נצח שבהוד עִמִּים ר
יח שְׁלֹשָׁה וְשִׁלְשִׁים יוֹם
לְעוֹמֵר שָׁהֶם אֲרֻבָּעָה
שְׁבוּעוֹת וְחֲמִשָּׁה
יָמִים :

ג הוד שבהוד אֱלֵהִים ו
יט אֲרֻבָּעָה וְשִׁלְשִׁים יוֹם
לְעוֹמֵר שָׁהֶם אֲרֻבָּעָה
שְׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה יָמִים:

ע יסוד שבהוד יוֹדֵךְ ל
כ חֲמִשָּׁה וְשִׁלְשִׁים יוֹם
לְעוֹמֵר שָׁהֶם חֲמִשָּׁה
שְׁבוּעוֹת :

חקבטנ"ע מל' שבהוד עִמִּים א
כא שִׁשָּׁה וְשִׁלְשִׁים יוֹם
לְעוֹמֵר שָׁהֶם חֲמִשָּׁה
שְׁבוּעוֹת וַיּוֹם אֶחָד :

לְעוֹמֵר שָׁהֶם שְׁלֹשָׁה
שְׁבוּעוֹת וְאֲרֻבָּעָה
יָמִים :

צ נצח שבנצח עִמִּים מ
יא שִׁשָּׁה וְעֶשְׂרִים יוֹם
לְעוֹמֵר שָׁהֶם שְׁלֹשָׁה
שְׁבוּעוֹת וְחֲמִשָּׁה
יָמִים :

ת הוד שבנצח מִישוֹר י
יב שְׁבָעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם
לְעוֹמֵר שָׁהֶם שְׁלֹשָׁה
שְׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה יָמִים:

ג יסוד שבנצח וְלֵאמִים ס
יג שְׁמוֹנֶה וְעֶשְׂרִים יוֹם
לְעוֹמֵר שָׁהֶם אֲרֻבָּעָה
שְׁבוּעוֹת :

בטר צ"ג מל' שבג' בארץ מ
יד הַשָּׁעָה וְעֶשְׂרִים יוֹם
לְעוֹמֵר שָׁהֶם אֲרֻבָּעָה
שְׁבוּעוֹת וַיּוֹם אֶחָד :

ח תסד שבהוד חֲנֻחַם י
טו שְׁלֹשִׁים יוֹם לְעוֹמֵר
שָׁהֶם אֲרֻבָּעָה שְׁבוּעוֹת
וְשְׁנֵי יָמִים :

ס גבורה שבהוד סֵלָה ש
טז אֶחָד וְשִׁלְשִׁים יוֹם

סדר ספירת העומר

תקנה

יגלפזי' מל' שביט' אלהינו י'
כח שלשה וארבעים יום
לעומר שהם ששה
שבועות ויום אחד :

ש חסד שבמלכות יברכנו ת
כס ארבעה וארבעים יום
לעומר שהם ששה
שבועות ושני ימים :

ק גבורה שבמלכות אלהים ג
סיון

א תמשה וארבעים יום
לעומר שהם ששה
שבועות ושלשה
ימים :

ח ת"ת שבמלכות ויראו ב
ב ששה וארבעים יום
לעומר שהם ששה
שבועות וארבעה
ימים :

צ נצח שבמלכות אותו ס
ג שבעה וארבעים יום
לעומר שהם ששה
שבועות ותמשה
ימים :

י הוד שבמלכות כל ס
ד שמונה וארבעים יום

לעומר

י חסד שביסוד כלם מ
כב שבעה ושלשים יום
לעומר שהם תמשה
שבועות ושני ימים :

ג גבורה שביסוד ארץ י
כג שמונה ושלשים יום
לעומר שהם תמשה
שבועות ושלשה
ימים :

ל ת"ת שביסוד נחנה ס
כד תשעה ושלשים יום
לעומר שהם תמשה
שבועות וארבעה
ימים :

פ נצח שביסוד יבורה ב
כה ארבעים יום לעומר
שהם תמשה שבועות
ותמשה ימים :

ז הוד שביסוד יברכנו א
כו אחד וארבעים יום
לעומר שהם תמשה
שבועות וששה ימים :

ק יסוד שביסוד אלהים ר
כז שנים וארבעים יום
לעומר שהם ששה
שבועות :

ספ

לְעוֹמֵר שָׁהֶם שְׁבָעָה	לְעוֹמֵר שָׁהֶם שְׁשָׁה
שְׁבוּעוֹת	שְׁבוּעוֹת וְשִׁשָּׁה יָמִים:
שְׁבוּעוֹת :	
שְׁקוּצִי'ת מִל' שְׁבַמִּל' אֶרֶץ ה	ת יסוד שְׁבַמִּלְכוֹת אִפְסִי ל
	ה תִּשְׁעָה וְאַרְבָּעִים יוֹם

הַבְּחֵמָן הוּא יִחְזִיר עֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְמִקְוָמָה
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵנו :

ויאמר למנצח בנגינות וכו' ואנא בכח וכו'.

סדר תפלות לשלש רגלים.

בערבית מתחילין מומור של אותו רגל תמצא קודם ערבית של חול ואח"כ
מתפללין ערבית עד ירושלם אמן. ואח"כ אומרים זה :

אֱלֹהֵי מוֹעֲדֵי יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּי מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר
תִּקְרְאוּ אֵתָם בְּמוֹעֲדָם :

תפלת שלש רגלים לערבית ושחרית ומוסף ומנחה.

אֲדוֹן הַכֹּל. יֵאָהֲדוּנָהּי. הִיִּת הוּה וִיהִיִּת

אֲדֹנֵי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהַלֵּלְךָ :

רַחֲמוּנֵיהָ מִיָּב

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּי יֵאָהֲדוּנָהּי (יא) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֱלֹהֵי אֲבֹתָהֶם. אֱלֹהֵי יִצְחָק. וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל תְּסֻדִּים
טוֹבִים קוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר תְּסֻדֵּי אֲבוֹת. וּמִבִּיא גּוֹאֵל
לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה :

מִקְדָּשְׁךָ עֲזוּר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֹּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהּי יֵאָהֲדוּנָהּי
(חד) מִגֹּן אֲבֹרָהֶם :

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי. מְחִיָּה מְתִים. אַתָּה רַב
קְדוּשָׁה (בְּקִיז מוֹרִיד תֶּהֱלֵל) (ואם אמר משיב הרוח מחזירין

לשרש רגלים

תקמו

אותו) (בחורף מלשיב הרוח ומוריד הגשם) (ואם אמר מוריד הטל אין מחזירין אותו) מבללגל חיים בחדר מחיה מתים ברחמים רבים. סומך גופלים ורופא חולים ומתיר אסורים: ומקים אמונתו לישגי עפר. מי כמוד בעל גבורות ומי דומה לך סלך ממית ומחיה ומצמית ישועה: ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יהוה ואתה יאהרונה יאהרונהי מחיה המתים:

בחזרת העמידה אומרים:

בשהרית ובמנחה

במוסף

ביתר יתנו לך יהוה ואתה יאהרונהי אלהינו מלאכים חמוגי מעקה עם עמך ישראל קבוצי מטה יחד בקם קדשה לך ישרשו בדרך האמור על יד נביאך וקרא זה איזה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה ואתה יאהרונהי צבאות מלא בך הארץ בבור: בבורו מלא עולם ומשרתיו שואלים איה מקום בבורו להעריצו: קעמחם משבחים

נקדישך ונעריצך. בנועם שיח סוד שרפי מדש המשלשים לך קדושה. וכן כתוב על יד נביאך. וקרא זה אר זה ואמר קדוש קדוש קדוש יהוה ואתה יאהרונהי צבאות מלא בך הארץ בבור: קעמחם משבחים ואומרים: ברוך בבור יהוה ואתה יאהרונהי ממקומו: וברבתי קדשך כתוב לאמר ימלך יהוה ואתה יאהרונהי קעמם אלהיך ציון לך ודר חלוציה:

אתה

ואומרים ברוך בבור יהוה ואתה יאהרונהי ממקומו: ממקומו הוא יפן ברחמי קעמו המיחדים שמו ערב ובקר בבר

יום תמיד אומרים פַּעַמִּים בַּאֲהָבָה שְ�מַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה
 יֵחָדָה יְהוָה יְחָדָה יְהוָה יֵחָדָה יְהוָה יֵחָדָה יְהוָה יֵחָדָה יְהוָה
 אֲבִינוּ הוּא מְלִכֵנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ וְיִגְאָלֵנוּ
 שְׁנִית. וְיִשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו לְעֵינֵי כָל־חַי וְאָמַר הוּא גָאֻלֵּנוּ
 אֶתְכֶם אַחֲרִית בְּרִאשִׁית לְחַיּוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים. אֲנִי
 יְהוָה יְהוָה יֵחָדָה יְהוָה יֵחָדָה יְהוָה יֵחָדָה יְהוָה יֵחָדָה יְהוָה
 יִמְלֹךְ יְהוָה יְהוָה יֵחָדָה יְהוָה יֵחָדָה יְהוָה יֵחָדָה יְהוָה יֵחָדָה יְהוָה
 הַקְדוּתָּהּ :

אֵתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ. וְקָדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם
 יִתְלַלֹּךְ סֵלָה : בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵחָדָה יְהוָה יֵחָדָה יְהוָה
 הָאֵל הַקָּדוֹשׁ :

אֵתָּה בְּחִרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ
 בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִבֵּלְתָּנוּ
 בְּמִצּוֹתֶיךָ. וְקִבַּלְתָּנוּ מִלִּבְנוּ לַעֲבוֹדָתְךָ. וְשִׁמְךָ
 הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קִבֵּלְתָּ :

כַּשֶּׁחַל יוֹ"ט בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת אומרים :
 וְתוֹרִיעֵנוּ מִשְׁפָּטֵי צָרָה. וְתִמְדְּנוּ גְעֻשׁוֹת פְּהִים חֲקִי
 רְצוּנָה. וְתִתֵּן קָנֹה יְהוָה יֵחָדָה יְהוָה יֵחָדָה יְהוָה
 בַּאֲהָבָה. מִשְׁפָּטִים יִשְׂרָאֵל וְתוֹרוֹת אֱמֶת. חֲקִים וּמִצְוֹת
 טוֹבִים. וְתִתְחַלְּלֵנוּ זְמַנֵּי שְׁשׁוֹן וּמִוְעֵדֵי קֹדֶשׁ וְחֲגֵי נִדְבָה.
 וְתוֹרִישֵׁנוּ קְדוּשַׁת שַׁבָּת וְכְבוֹד מוֹעֵד וְחֲגִיגַת הָרֶגֶל.
 בֵּין קְדוּשַׁת שַׁבָּת לְקְדוּשַׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּה וְאֵת יוֹם
 הַשְּׁבִיעִי מִשְׁשַׁת יְמֵי הַיְּצִעַשׁ הַקְּדוּשָׁה וְהַבְּדִלָּה. וְהַקְּדוּשָׁה
 אֵת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקְדוּשַׁתְךָ : ע"כ

וְתִתֵּן לָנוּ יְהוָה יֵחָדָה יְהוָה יֵחָדָה יְהוָה יֵחָדָה יְהוָה יֵחָדָה יְהוָה
 שְׁפָתוֹת קְמוּטָה (ו) מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה חֲגִים

וּזְמַנִּים לְשִׁשּׁוֹן אֶת יוֹם (לשבת השבת הזו ואת יום)
 (בסמח) חג המצות הזה. את יום טוב מקרא קדש הזה
 זמן חרותנו : (בשבועות) חג השבועות הזה. את יום טוב
 מקרא קדש הזה זמן מן תורתנו : (בסוכות) חג הסוכות
 הזה. את יום טוב מקרא קדש הזה זמן שמחתנו : (בשמיני)
 שמיני חג עצרת הזה. את יום טוב מקרא קדש הזה
 זמן שמחתנו : (באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת
 מצרים *) :

למוסף אומרים כאן אלהינו ואלהי אבותינו מפני חטאינו :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיִבֹּא וְיַגִּיעַ
 וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיִזְכְּנוּ

וזכרון

למוסף

(*) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִפְּנֵי חַטָּאֵינוּ גָּלוּנוּ
 מֵאֶרְצֵנוּ וְנִתְרַחֲקֵנוּ מֵעַל אֲדָמָתֵנוּ וְאִין
 אָנוּ יְכוּלִין לַעֲלוֹת וְלִרְאוֹת וְלִהְיוֹת לִפְנֵיךָ
 בְּבֵית בְּחִירָתְךָ בְּנוֹה הַדָּרָה בְּבֵית הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
 שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּחֲוֶה
 בְּמִקְדָּשְׁךָ : יְהִי רָצוֹן. מִלִּפְנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֶכֶה רַחוּם שֶׁתִּשׁוּב
 וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים.
 וְתִבְנֶהוּ מִתְּהֵא וְתִגְדֵּל כְּבוֹדוֹ. אָבִינוּ מִלִּפְנֵי
 אֱלֹהֵינוּ גֹלָה כְּבוֹד מִלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִתְּהֵא וְהוֹפַע
 וְהַנְּשֵׂא עָלֵינוּ לַעֲיִגִי כָּל חַי. וְקָרֵב פְּזוֹרֵנוּ מִבֵּין
 הַגּוֹיִם. וְנִפְּזוּצוֹתֵינוּ בְּגַם מִרְכְּתֵי אֶרֶץ. וְתִבְיֵאנוּ

וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזָכְרוֹן יְרוּשָׁלַם עִירָךְ וְזָכְרוֹן מְשִׁיחַ
בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ וְזָכְרוֹן כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ לְפָלְטָה לְטוֹבָה לְחַן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים. בְּיוֹם
(לשבת השבת הַזֶּה, וּבְיוֹם (בספח חג תפילות) (בשבועות חג
השבועות) (בסוכות חג תפילות) (בשמיני חג תפילות)

חזה

למוסף

יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָּונוּחֵי אֱלֹהֵינוּ לְצִיּוֹן עִירָךְ בְּרָגָה
וְלִירוּשָׁלַם עִיר מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. אָנָּה
אֱלֹהֵינוּ. וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קְרָבָנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ
תְּמִידִים בְּסִדְרָם וּמוֹסָפִים כְּהַלְבָתָם אֶת מוֹסֵף
בִּשְׁבַת מוֹסָפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת בִּסְסָה יוֹם חַג הַתְּפִלּוֹת
בִּשְׁבֻעוֹת יוֹם חַג הַשְּׁבֻעוֹת. בִּסְכּוֹת יוֹם חַג הַתְּפִלּוֹת, בִּשְׁמִינֵי
עֲצִית יוֹם שְׁמִינֵי חַג הַעֲצִית הַזֶּה. אֶת יוֹם טוֹב
מִקְרָא 'קֹדֶשׁ הַזֶּה, נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה
כְּמִצְוַת רְצוֹנְךָ. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב עֲלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ.
עַל יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלֵּךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ
טוֹב וּמִטִּיב הַדֶּרֶשׁ לָנוּ. שׁוּבָה עָלֵינוּ
בְּהֶמְדּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְגַּל אֲבוֹת שְׁעָשׂוֹ רְצוֹנְךָ. בְּנֶה
בֵּיתְךָ כְּבִתְחִלָּה. בּוֹנֵן בֵּית מִקְדָּשְׁךָ עַל מְבוֹנֵנו
הִרְאָנוּ בְּבִנְיָנוּ. שְׁמַחְנוּ בְּתַפִּינוּ. וְהָשִׁב שְׂכִינְתְּךָ
לְתוֹכֵנוּ. וְהָשִׁב כְּהִנִּים לְעִבּוּרָתָם. וְלוֹיִם לְשִׁירָם
וְזִמְרָם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְגִוְיָהֶם. וְשֵׁם נַעֲלֶה
וְנִרְאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשֵׁלֶשׁ פְּעָמֵי רְגְלֵינוּ

בכל

תקנא

לשדש רנלים

הזה. ביום טוב מקרא קדש הזה. לרחם בו עלינו וזהו שיענו :

זכרנו יהוה יאהדונהי אלהינו בו זמורה ופגמנו בו לבדקה והושיענו בו חיים טובים. בדרב ישועה ורחמים חום וחנונו וחסד ורחם עלינו. והושיענו פי אליה ענינו כי אי מקד חנון ורחום אפה :

והשיאנו יהוה יאהדונהי אלהינו את ברפת מועדיה. לחיים בשמחה ובשלום. באשר רצית ואמרת לברכנו בן תברכנו סלה. קדשנו במצותיה. שים חלקנו בתורתך. שבענו מטיבך שמח נפשנו בישועתך. ומהר לבנו לעבודך באמת. ותחילנו יהוה יאהדונהי אלהינו בשבת (באהבה ובקצון) בשמחה ובשלשון (בשבת שבתות ו) מועדי קדשיה. וישמחו בך כל ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה יהוה יאהדונהי מקדש (בשבת השבת) ו) ישראל והמנים :

ואח"כ אומרים רצה וכו' רמזא לעיל דף שניב.

למוסף

בכל שנה ושנה. בפתוב בתורה. שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה יאהדונהי אלהיך במקום אשר יבחר. בחד המצות. ובחד השבועות. ובחד הסוכות. ולא יראה את פני יהוה יאהדונהי יאהדונהי ריקם. איש במתנת ידו בברפת יהוה יאהדונהי אלהיך אשר נתן לך : והשיאנו וכו'

תפלה לעצירת נשמים

יֵאָר חַי יִפְתָּח אוֹצְרוֹת שְׁמַיִם. יֵשֶׁב רוּחוֹ יוֹלֵוּ מַיִם : בְּנִשְׁמֵי
 רְצוֹן. תִּכְבְּרֶךְ עֲדָה. בְּפִתֵּי יְגוֹן. בְּצַפּוֹר דְּכוּדָה. בְּצַדִּיקָה
 אָב הַמֶּלֶךְ. הַכִּין סְעוּדָה. וְאָמַר יִקַּח גַּא מַעַט מַיִם : יֵשֶׁב גְּשָׁם
 נְדָבוֹת. מְשֻׁמֵּי עֲרִירָה. תוֹרִיד בְּצִירָה. רַב עֲרִילִיָּה
 בְּצַדִּיקָה גִּיָּעָר. בְּהַר הַמּוֹרִיָּה. וְשָׁב וְחָפַר. בְּאֵרוֹת
 הַמַּיִם : יֵשֶׁב דִּגְהָ עֶמֶק מִמְּהוּמָה וְהִצֵּל. וְרוּחַ קִדְשְׁךָ
 עָלֵינוּ הַאֲצֵל. בְּצַדִּיקָה אִישׁ תָּם מְקַדֵּשׁ פִּצְיָה. בְּרֵה־מַיִם
 בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם : יֵשֶׁב הָאֵר פָּנִים. עַל עַם דָּר בְּשִׁוְעוֹ.
 גִּלְכָּד בְּפִשְׁעוֹ. וְעַל בֶּן אַחֵר יִשְׁעוֹ. בְּצַדִּיקָה עֲנִיו גָּם
 מִפְּרַעְיָה. וְיֵשֶׁב עַל בְּאֵר הַמַּיִם : יֵשֶׁב וְתוֹזֵל מִמְּרוֹת עוֹ
 מִמְּעוֹנִים וְתִבְוֹאוֹת שָׁנָה יִהְיוּ דִּשְׁנִים. בְּצַדִּיקָה נִכְנָס דְּפָנֵי
 וְדְּפָנִים. אֲשֶׁר צִוָּה עַל גִּסּוּף הַמַּיִם : יֵשֶׁב זְכוֹר רַחֲמֶיךָ
 יוֹצֵר מְאֻרוֹת. וְצִוָּה עֲבִיד יִרְקוֹן אִוְרוֹת. בְּצַדִּיקָה מִלְּךָ
 נָעִים וְמִירוֹת. אֲשֶׁר אָמַר מִי יִשְׁקֵנִי מַיִם : יֵשֶׁב חֲשֵׁרֶת
 מַיִם. עַל יִבְשָׁה. תוֹזֵר וְתוֹצִיא אֶבֶן הִירָאֶשֶׁת. בְּצַדִּיקָה
 לָקַח צְלוֹתִית חֲדָשָׁה. וְעַל יָדוֹ גִּרְפָּאוֹ הַמַּיִם : יֵשֶׁב מִרְפֵּי
 צִמַּח אֲדָמָה הַמְּצִיא. הִפֵּק רְצוֹנֵי חֲזָקִי וְאִמְצִי. בְּנִשְׁמֵי
 נְדָבוֹת לְמַעַן מוֹצִיא. מִחֲקָמִישׁ לְמַעַנּוֹ מַיִם : יֵשֶׁב

אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ :

בְּנִשְׁמֵי אוֹרָה.	תְּאִיר אֲדָמָה :
בְּנִשְׁמֵי בְּרָכָה.	תִּכְבְּרֶךְ אֲדָמָה :
בְּנִשְׁמֵי גִילָה.	תְּגִיל אֲדָמָה :
בְּנִשְׁמֵי רִיעָה.	תְּבַשֵּׁן אֲדָמָה :
בְּנִשְׁמֵי חוֹד.	תְּהַדִּיר אֲדָמָה :
בְּנִשְׁמֵי וַעַד טוֹב.	תְּנַעֵד אֲדָמָה :

תפלה לעצירת נשמים

בְּנִשְׁמֵי זְמָרָה. תֹּאמַר אֲדָמָה :
 בְּנִשְׁמֵי חַיִּים. תִּהְיֶה אֲדָמָה :
 בְּנִשְׁמֵי טוֹבָה. תִּמְיֹב אֲדָמָה :
 בְּנִשְׁמֵי יְשׁוּעָה. תוֹשִׁיעַ אֲדָמָה :
 בְּנִשְׁמֵי בְּרָכָה. תִּבְלָל אֲדָמָה :

כְּמוֹ שֶׁאֲתָרָה הוּא יְהוָה יִהְיֶה יֵאֱדוֹנָהי אֱלֹהֵינוּ. רַב
 לְהוֹשִׁיעַ מִשִּׁיב קָרוֹם וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם לְבָרָכָה :

אֲנֵא הוֹרִידִם לְאוֹרָה. לְבָרָכָה. לְגִיזָה. קְדִיצָה.
 לְחֹד. לְעֵד טוֹב. לְזְמָרָה. לְחַיִּים טוֹבִים:
 לְטוֹבָה. לְיִשׁוּעָה. לְבְרָכָה. כְּמוֹ שֶׁאֲתָרָה. הוּא
 יְהוָה יִהְיֶה יֵאֱדוֹנָהי אֱלֹהֵינוּ. רַב לְהוֹשִׁיעַ מִשִּׁיב קָרוֹם
 וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם לְבָרָכָה :

תקון חנוכה

בכ"ה בכסליו מתחילין ח' ימי חנוכה ואסורים בהספד (אלא
 דחכם בפניו) ותענית ואין אומרים צדיק הדין. בלילה הא'
 מדליק נר א' סכאן ואילך מוסיף נר אחד בכל לילה עד ליום
 שמיני יהיו שמונה נרות. ומניחו בפתח הסמוך לריה מבחוץ
 ובשעת הדחק מניחו על שולחנו ודיו וניהגים להניח בפתח הבית.
 ומניחו בטפח הסמוך לפתח משמאל כרי שתהיה מזוזה מימין
 ומניחו למעלה מג' טפחים ולמטה מ" טפחים. זמן הדלקתה
 משתשקע החמה. סדר הדלקתה בכל הא' ידליק הנר שבצד
 ימינו שהוא היותר רחוק מהפתח מכל ז' הנרות ובכל ב' ידליק
 נר הב' לו שהוא יותר סמוך אל הפתח מן הא' ואח"כ יפנה

תקון תעובה

תקד

אל הימין ידליק הנר הא' וכעריזו כל שאר הלילות עד שנמצא כי בלילה האחרונה מדליק הנר שבצר שטאלו שהוא הנר היותר קרוב וסמוך אל הפתח ומתחיל בו ונפנה לצד ימינו הקרוב קרוב קודם ונמצא כי הנר הא' מכולם שהוא בצד ימין המדליק נדלק אחרון בלילה האחרונה (שער הכונות:) מדליקין בבהכניס משום פרסומי גיסא ומניחו בצד דרום ומדליקין ממזרח למערב. בערב שבת מדליקין ניח ואחיכ נר שבת. ובמ"ש בבהכניס מדליקין אחר קדיש מתקבל קודם הברכה ובביתו אחר הברכה. אין אדם יוצא בנ"ח שהדליקו בבהכניס. אשת חייבת בהדלקת ניח ומוציאה בעלה וכל בני הבית בהדלקתה. קטן שהגיע לחנוך חייב להדליק. ומדליק בעבור אחרים וי"א שלא ידליק לאחרים. אפי' עני המתפרנס מצדקה שואל או מוכר כסותו ולוקח שמן להדליק (בכל לילה נר אחד) כל השמנים והפתילות כשרים לניח ושמן זית מצוה מן המוכחר. שעור השמן. שיהיה דולק משתשקע החמה עד שתכלה רגל מן השוק שהוא כשיעור חצי שעה. שכח או הויר לכתחילה מדליק והולך עד שתכלה רגל מן השוק. ואם עבר זה הזמן ולא הדליק מדליק והולך כל הלילה ואם עבר כל הלילה ולא הדליק אין לו תשלומין. ובלילות האחרות ידליק כמו שאר בני אדם. כשהגיע זמן הדלקה אסור לאכול או ללמוד. הדלקה עושה מצוה לפיכך אם כבתה איגו זקוק לה ואם רוצה להחמיר ידליק בלא ברכה. ואסור להשתמש לאור ניח ומניחין נר נוסף רחוק קצת שאם ישתמש לאורה יהיה לאור הנוסף:

לשם יחוד קידשא בריך הוא ושכינתיה (יאהדונחיו) ברחילו ורחימו (יאהויהת) ורחימו ורחילו (איהויהת) ליחרא שם י"ה ב"ה ביחורא שלים (יהוה) בשם כל ישראל הנה אנחנו באים דקיים

תקנה

תסון חנוכה

דקיים מצות הדלקת ניר כמו שתקנו לנו ר"ל עם כל המצוות
הבדולות בה לתקן את שורשה במקום עליון לעשות נחת רוח
ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה
ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

ברוך אתה יהוה יהוה יאהרונה אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר
חנוכה :

ברוך אתה יהוה יהוה יאהרונה אלהינו מלך העולם
שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן
הזה :

בליל ראשון אומר גם ברכה זו :

ברוך אתה יהוה יהוה יאהרונה אלהינו מלך העולם
שהתנינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה .
ויתחיל להדליק ויאמר :

חגרות חגנו אנהנו מדיקין על הנסים ועל התשועות
ועל הנפלאות. שעשית לאבותינו. עד ירי בתיך
הקדושים. וכך שמונת ימי חנוכה הנרות חגנו קדש
ואין לנו רשות להשתמש בהם. אלא לראותם
בלבד כפי הדורות השאף עד נסיה ועל ישועותיה ועל
נפלאותיה :

ואח"כ אומרים מזמור שיר חנוכה הבית דוד תמצא לעיני דף ס"ד.

זמר נאה לחנוכה סימן מרדכי

מ עוז צור ישועתי. לך גאה לשבת. תבון בית
תפקתי. ושם תורה נגבת. דעת תבין

מסכת

מִטְּבַחַּי מִצָּר רִמְנוּבַחַי. אִזְ אֲנִימֹר בְּשִׁיר
מִזְמֹר. חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ :

ך עֹת שְׁבַע גִּפְשֵׁי. בְּיָגוֹז פְּחֵי בָלָה. חֵי מָרְרוּ
בְּקוּשֵׁי בְּשַׁעְבוֹד מַכְכוֹת עֲגֻלָּה. וּבְיָדוֹ
הַגְדוּלָּה. הוֹצִיא אֶת הַסְּגִינָה. חֵיל פָּרַעַה
וְכָל זָרַעוֹ. יָרְדוּ בְּאֶבֶן בְּמִצּוּלָה :

ך בִּיר מְדָשׁוֹ הִבְיָאֵנִי. וְגַם שָׁם רָא שְׁמִטָּתִי.
וְכֹא נִגְשׁ וְהִגְדֵּנִי כִי זָרִים עֲבַדְתִּי. וַיִּזֶן
רַעַל : מִכֶּהֱתִי. בְּמַעַט שְׁעַבְדְּתִי. קִין בְּבָר
זְרוּבָבֶדֶר. גִּמְזֵן שְׁבָעִים נוֹשְׁעָתִי :

ך רוּחַ מוֹמֶת בְּרוּשׁ בִּקְשׁ אֲנִי בֶן הַמִּדְבָּא.
וְנִהְיָתָה לוֹ לַפֶּחַ וּלְמוֹקֵשׁ. וְנִאֲוָתוֹ גִּשְׁבָּתָה.
רֹאשׁ יְמִינִי גִּשְׁאֲרָתִי. וְאוֹיֵב שְׂמוֹ מְחִיתִי.
רוֹב בָּנָיו וְקִנְיָנוֹ. עַל הָעֵץ תָּלִיתִי :

י וְגַם נִקְבְּצוּ עָרֵי אֲזִי בִימֵי חֲשֻׁמָּנִים. וּפְרָצוּ
חוֹמוֹת מְגִדְלִי. וְטָמְאוּ כָּל הַשְּׁמָנִים. וּמְנוֹתֵר
קִנְיָנִים. גַּעֲשָׂה גַם לְשׁוֹשָׁנִים. בְּנֵי בִינָה יָמִי
שְׁמוֹנָה קָבָעוּ שִׁיר וִרְנָנִים :

ח שׁוֹף זְרוֹעַ קִדְשָׁךְ. וְקִרְבַּב גִּזְן הִישָׁעָה. עֲשֵׂה
נָא לְמַעַן שְׁמֶךָ. לַהֲיוֹת לָנוּ תִשְׁוָעָה. כִּי
אֲרָכָה לָנוּ הִישָׁעָה. וְאִין קִין לִימֵי תְרַעָה.
מִחָה פֶּשַׁע וְגַם רָשָׁע. תִּקְרָם לָנוּ רוּעָה
שְׁבַעָה :

סדר תפלת ערבית ושחרית

מתפללים ערבית כסדר החול אלא שאומרים על הנסים. שחרית מתפללין
כמו בחול ואומר על הנסים וגומרים ההלל וקדיש לעילא
מוציאין

מוציאין ס"ת ואומרים ברוך המקום וגדלו וקורין ג' גברי בפרשת
נשא. יום א' קורא הכהן עד המשכן ולוי עד חנוכת המזבח וישראל
עד עמידת :

וַיִּדְבֹּר יְהוָה יְהוֹדוּנָהי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר. דִּבֶּר אֶל־
אֶחָד וְאֶל־כָּל־כְּנִיזוֹ לֵאמֹר כֹּה תִּבְרְכוּ אֶת
כְּנִיזוֹ יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם : ס יִבְרַכְךָ יְהוָה יְהוֹדוּנָהי יְהוֹדוּנָהי
וְיִשְׁמְרְךָ : ס יֵאָר יְהוֹדוּנָהי יְהוֹדוּנָהי אֶל־יְדֶיךָ
וְיִחַנְךָ : ס יִשָּׂא יְהוֹדוּנָהי יְהוֹדוּנָהי אֶל־יְדֶיךָ וְיִשָּׂם
לְךָ שָׁלוֹם : ס וְשָׂמִי אֶת שְׁמִי עַל־כְּנִיזוֹ יִשְׂרָאֵל
וְאֲנִי אֲבָרְכֶם : ס נִהְי בְּיוֹם פְּלוֹת מֹשֶׁה לְהַגִּים
אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּמָּשֶׁה אֹתוֹ וַיִּבְרָשׁ אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־
כָּלְיוֹ וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כָּלְיוֹ וַיִּמָּשְׁחֵם וַיִּבְרָשׁ
אֹתָם : וַיִּקְרִיבוּ נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל רֹאשֵׁי בֵּית אֲבֹתָם
הֵם נְשִׂאֵי הַכֹּהֵן הֵם הָעֹמְדִים עַל־הַפְּקָדִים :
וַיָּבִיאוּ אֶת־קִרְבָּנָם לִפְנֵי יְהוָה יְהוֹדוּנָהי יְהוֹדוּנָהי שֵׁשׁ־
זָוָלָת זָב וְשִׁנִּי עֶשֶׂר בָּקָר עֶגְרָה עַרְשֵׁי שְׁנֵי
הַנְּשִׂאִים וְשׂוֹר דָּאֶחָד וַיִּקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי
הַמִּשְׁכָּן : לֵי וַיֹּאמֶר יְהוָה יְהוֹדוּנָהי יְהוֹדוּנָהי לֵאמֹר :
כֹּחַ מֵאֲתָם וְהָיִי לְעֹבֵד אֶת עֲבֹדַת אֱלֹהֵי
מוֹעֵד וְנִתַּף אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם אִישׁ בְּפִי עֲבֹדָתוֹ :
וַיִּסַּח מֹשֶׁה אֶת־הָעֲנָלָת וְאֶת־הַבָּקָר וַיִּתֵּן
אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם : אֶת אֶשֶׁי הָעֲנָלָת וְאֶת
אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי גֵרְשׁוֹן בְּפִי עֲבֹדָתָם :
וְאֶת אַרְבַּעַת הָעֲנָלָת וְאֶת שְׁמֹנֶת הַבָּקָר נָתַן
לִבְנֵי מְרָרִי בְּפִי עֲבֹדָתָם בִּיד אֶתְמֵר בֶּן־אֶחָד
הַכֹּהֵן : וְלִבְנֵי קָהָת לֹא נָתַן כִּי־עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ
עֲלֵיהֶם בָּבְתָף יִשָּׂאוּ : וַיִּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֶת

תקנה

חנוכה

חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמֵּשֶׁח אֵתוּ וַיִּקְרִיבוּ
הַנְּשִׂאִים אֶת־קָרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ : וַיֹּאמֶר
יְהוָה וְאֵנִי יֵאָדוֹנָהי אֶל־מִשְׁחָה נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם נְשִׂיא
אֶחָד לַיּוֹם וַיִּקְרִיבוּ אֶת־קָרְבָּנָם לְחֻנּוּכַת
הַמִּזְבֵּחַ : (ישראל) וַיְהִי הַמִּקְרִיב בַּיּוֹם הַרֹאשׁוֹן
אֶת־קָרְבָּנוֹ נְחֹשֶׁן בֶּן־עֲמִינָדָב לְמִטָּה יְהוּדָה :
וַקָּרְבָּנוֹ קִעְרַת־בֶּסֶף־אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק
אֶחָד בֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶר בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵי־הֵם |
מִלֵּאִים סֵלֶת בְּדִילָה בַּשֶּׁמֶן לְמִנְחָה : כֹּה אֶחָת
עֲשָׂרָה זָהָב מִלֵּאָה קִמְרַת : פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר
אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן שָׁנָתוֹ לְעֹלָה : שְׁעִיר עֲזִים
אֶחָד לְחַטָּאת : וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֲדָמִים
חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה
זֶרֶק קָרְבָּן נְחֹשֶׁן בֶּן־עֲמִינָדָב :

ואומר החזן חצי קריש. ואשרי ובא לציון. וקריש התקבל.
ומחזירין ספר תורה למקומו. ואומר יהללו. ובית יעקב.
ומזמור שיר חנוכה הבית. ושיר של יום, ונוסח התפלה כמו
בשאר הימים.

יום ב' שם חנוכה. מתפללין כמו אתמול עד הנסים והלל נמור
וסית. כהן קורא מן ביום השני עד קמרת. לוי ספר עד
צוער. ישראל חוזר וקורא סביום השני עד סוף הקרבן וכעוה"ד
בשאר ימים :

פרשת יום שני

בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי הִקְרִיב נִתְנָאֵל בֶּן־צֹעֶר נְשִׂיא יִשְׁשָׁכָר :
הִקְרִיב אֶת־קָרְבָּנוֹ קִעְרַת בֶּסֶף אֶחָת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזָּרֶק אֶחָד בֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶר
בִּשְׁקָל

בְּשֶׁקֶר הִקְדָּשׁ שְׁגִייתָם | מִלֵּאִים סֵלֶת בְּדוֹלָה
 בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה : כֹּה אֶחָת עֲשֶׂה זֶהָ מִלֵּאָה
 קִטְרֶת : פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד
 בֶּן־שְׁנָתוֹ לַעֲלֹה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחִטָּאת :
 וּלְזִבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֱלִים חֲמִשָּׁה עֲתִידִים
 חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּגִי שְׁנֵה חֲמִשָּׁה זֶה דָּרְבָן נִתְנָאֵל
 בֶּן־צִוְעָר :

פרשת יום שלישי

בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי נִשְׂאִי לִבִּי זִבְרָן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן :
 דָּרְבָנוּ מִעֶרֶת כֶּסֶף־אֶחָת שְׁרָשִׁים וּמִאָּה
 מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
 הִקְדָּשׁ שְׁגִייתָם | מִלֵּאִים סֵלֶת בְּדוֹלָה בְּשֶׁמֶן
 לְמִנְחָה : כֹּה אֶחָת עֲשֶׂה זֶהָ מִלֵּאָה קִטְרֶת :
 פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ
 לַעֲלֹה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחִטָּאת : וּלְזִבַּח
 הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֱלִים חֲמִשָּׁה עֲתִידִים חֲמִשָּׁה
 כֶּבֶשִׁים בְּגִי שְׁנֵה חֲמִשָּׁה זֶה דָּרְבָן אֱלִיאָב
 בֶּן־חֵלֹן :

פרשת יום רביעי

בְּיוֹם הָרְבִיעִי נִשְׂאִי לִבִּי רֵאשִׁיבִן אֱלִיצֹר בֶּן־שְׁדִיאוֹר :
 דָּרְבָנוּ מִעֶרֶת־כֶּסֶף אֶחָת שְׁלָשִׁים וּמִאָּה מִשְׁקָלָהּ
 מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הִקְדָּשׁ
 שְׁגִייתָם | מִלֵּאִים סֵלֶת בְּדוֹלָה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה :
 כֹּה אֶחָת עֲשֶׂה זֶהָ מִלֵּאָה קִטְרֶת : פֶּר אֶחָד
 בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לַעֲלֹה :

שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲמָאֵת : וּלְזֶבֶח הַשְּׁלָמִים בָּקָר
שְׁנַיִם אֱלִים חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים
בְּגִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיצוֹר בֶּן־שְׂדִיאוֹר :

פרשת יום חמישי

בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי נָשָׂא לִבְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֹמִיאֵל בֶּן־
צוּרִישָׁדַי : קָרְבָּנוֹ קַעֲבַת בָּסֶה אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְבֵּק אֶחָד בָּסֶה שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיתָהּ מִלֵּאִים סֵלֶת בְּרוּךְ בִּשְׁמֵן
לְמִנְחָה : בַּף אֶחָת עֲשָׂרָה זָהָב מִלֵּאָה קַמֶּרֶת :
פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כִּבְשִׁ־אֶחָד בֶּן־שָׁנָה
לְעֹלָה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲמָאֵת : וּלְזֶבֶח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֱלִים חֲמִשָּׁה עֶתְדִים חֲמִשָּׁה
כִּבְשִׁים בְּגִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן שְׁלֹמִיאֵל
בֶּן־צוּרִישָׁדַי :

פרשת יום ששי

בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי נָשָׂא לִבְנֵי גָד אֱלִיסָף בֶּן־דְּעִינָאֵל :
קָרְבָּנוֹ קַעֲבַת־בָּסֶה אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
מִשְׁקָלָהּ מִזְבֵּק אֶחָד בָּסֶה שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיתָהּ מִלֵּאִים סֵלֶת בְּרוּךְ בִּשְׁמֵן
לְמִנְחָה : בַּף אֶחָת עֲשָׂרָה זָהָב מִלֵּאָה קַמֶּרֶת :
פֶּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אֵיל אֶחָד כִּבְשִׁ־אֶחָד בֶּן־
שָׁנָה לְעֹלָה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲמָאֵת :
וּלְזֶבֶח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֱלִים חֲמִשָּׁה
עֶתְדִים חֲמִשָּׁה כִּבְשִׁים בְּגִי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה
קָרְבַּן אֱלִיסָף בֶּן־דְּעִינָאֵל :

פרשת יום שביעי

ביום השביעי נשיא לבני אפרים אישמע בן-עמיהוד:
 קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה
 מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל
 הקדש שניהם מלאים סלת ברורה בשמן
 למנחה: בפה אחת עשרה זבב מלאה קמחת:
 פר אחד בן-בקר איז אחד כבש-אחד בן-
 שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחטאת:
 וזבב השלמים בקר שנים אילים חמשה
 עתדים חמשה כבשים בן-שנה חמשה זבב
 קרבן אלישמע בן-עמיהוד:

סדר קריאת ס' ליום השמיני. כהן קורא עד מלאה קמחת. לוי
 עד פדהצור. ישראל חוזר וקורא ביום השמיני עד כן
 עשה את המנורה. ויש נוהגין שישראל קורא מיום התשיעי
 עד הסוף.

פרשת יום שמיני

ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן-פדהצור:
 קרבנו מערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה
 מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת ברורה בשמן למנחה:
 בפה אחת עשרה זבב מלאה קמחת: לפר אחד
 בן-בקר איז אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה:
 שעיר-עזים אחד לחטאת: וזבב השלמים בקר
 שנים אילים חמשה עתדים חמשה כבשים
 בן-שנה חמשה זבב קרבן גמליאל בן-פדהצור:

ביום הַשְׁלִישִׁי נָשִׂיא לְבָנִי בְנִימָן אֲבִידֹן בֶּן־גִּדְעָנִי :
 קָרָבָנוּ קִעְרַת בְּסֶפֶד־אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
 מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד בְּסֶפֶד שְׁבַעִים שֶׁקֶל בִּשְׁקָל
 הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֵלֶת בְּדוּלָה בִּשְׁמֵן
 לְמִנְחָה : כֹּה אֶחָת עֲשֶׂה וְהָב מִלֵּאָה קִמְרַת :
 פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ
 לְעֹלָה : שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לַחֲטָאת : וְלִזְבַּח
 הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵלִים חֲמִשָּׁה עֲתִידִים חֲמִשָּׁה
 כֶּבֶשִׁים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶרֶק קָרָבָן אֲבִידֹן
 בֶּן־גִּדְעָנִי :

ביום הַעֲשִׂירִי נָשִׂיא לְבָנִי דָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עֲמִישַׁדָּי :
 קָרָבָנוּ קִעְרַת בְּסֶפֶד־אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק
 אֶחָד בְּסֶפֶד שְׁבַעִים שֶׁקֶל בִּשְׁקָל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם
 מִלֵּאִים סֵלֶת בְּדוּלָה בִּשְׁמֵן לְמִנְחָה : כֹּה אֶחָת
 עֲשֶׂה וְהָב מִלֵּאָה קִמְרַת : פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר
 אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה : שְׁעִיר־עִזִּים
 אֶחָד לַחֲטָאת : וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵלִים
 חֲמִשָּׁה עֲתִידִים חֲמִשָּׁה כֶּבֶשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה
 זֶרֶק קָרָבָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עֲמִישַׁדָּי :

ביום עֲשֶׂתִי עֲשָׂר יוֹם נָשִׂיא לְבָנִי אֲשֶׁר פָּגַעִיאל בֶּן־
 עֲבֶרֶן : קָרָבָנוּ קִעְרַת בְּסֶפֶד אֶחָת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה
 מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד בְּסֶפֶד שְׁבַעִים שֶׁקֶל בִּשְׁקָל
 הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מִלֵּאִים סֵלֶת בְּדוּלָה בִּשְׁמֵן
 לְמִנְחָה : כֹּה אֶחָת עֲשֶׂה וְהָב מִלֵּאָה קִמְרַת :
 פֶּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אֵיל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ

לעלה : שעיר-עזים אחד לחטאת : וזבח
השלמים בקר שנים אלים חמשה עתרים חמשה
בבשים בגי-שנה חמשה זר קרבן פנעיאר
בן-עברו :

ביום שנים עשר יום נשיא לבגו נפתלי אחירע
בן-עינו : קרבנו קעבת כסף אחת שלשים
ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלוקה
בשמן למנחה : כף אחת עשרה זרב מלאה
קמח : פר אחד בן-בקר איל אחד בבש-
אחד בן-שנתו לעלה : שעיר-עזים אחד לחטאת :
וזבח השלמים בקר שנים אלים חמשה
עתרים חמשה בבשים בגי-שנה חמשה זר קרבן
אחירע בן-עינו :

זאת חגבת המזבח ביום הקשח אתו מאת
נשיאי ישראל קעלת כסף שתים עשרה
מזרק-כסף שנים עשר כפות זרב שתים עשרה :
שלשים ומאה המערה האחת כסף ושבעים
המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים וארבע-
מאות בשקל הקדש : כפות זרב שתים-עשרה
מלאה קמח עשרה עשרה חבב בשקל
הקדש כל-זרב הכפות עשרים ומאה : כר-
הבקר קעלה שנים עשר פרים אלים שנים-עשר
בבשים בגי-שנה שנים עשר ומנחתם ושעירי
עזים שנים עשר לחטאת : וכל בקר זבח

הַשְּׁלָמִים עֲשִׂים וְאַרְבַּעַּה פָּרִים אֱלִים שְׁשִׁים
 עֲתָדִים שְׁשִׁים כְּבָשִׂים כְּנִי-שָׁנָה שְׁשִׁים זֹאת
 חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הַמִּשְׁחָה אֹתוֹ : וּבָנָא מִשָּׁה
 אֶל-אַהֲלֵ מוֹעֵד לְדַבֵּר אֹתוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת-הַפֹּהַל
 מִדַּבֵּר אֱלֹוִי מֵעַל הַכִּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַד-אֵלֶּן הָעֵדוּת
 מִבֵּין שְׁנֵי הַכִּרְבִּים וַיְדַבֵּר אֱלֹוִי :

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת-מִשְׁחָה לֵאמֹר : דַּבֵּר
 אֶת-אֲהֵלֶן וְאֶמְרָת אֱלֹוִי בְּהַעֲלִתְךָ אֶת-
 הַנֹּחַלִּים אֶל-מוֹד פְּנֵי הַמִּנְחָה יֵאָדְרוּ שְׁבַעַת
 הַנֹּחַלִּים : וַיַּעַשׂ כֵּן אֲהֵלֶן אֶל מוֹד פְּנֵי הַמִּנְחָה
 הָעֵדוּת גִּלְתִּיהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת-
 מִשָּׁה : וַיֵּזֶה מִעֲשֵׂה הַמִּנְחָה מִקֶּשֶׁה זָהָב עַד-
 יִרְכָּה עַד-פְּרִיָּה מִקֶּשֶׁה הָיָא בְּפִרְאָה אֲשֶׁר הָרָאָה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת-מִשָּׁה כֵּן עָשָׂה אֶת-הַמִּנְחָה :

ואומר החון חצי קדיש וגומרים כאתמול.

ראש חדש סבת שחל בחול

מתפללין כשאר הימים. ומוכירין יעלה ויבא בעבודה. ועל הנסים
 בהודאה וגומרים ההלל. ואומר החון קדיש תתקבל.
 ומוציאין כו ב' ספרים בראשון קורין שלשה גברי בפ' ראש חדש
 ולא יאמר קדיש. ובספר שני קורא הרביעי בחנוכה הנשיאים
 מענין היום. וקדיש זעילא ואומרים אשרי וכו' דציון. ובית יעקב
 ומוסור שיר חנוכה הבית לדוד. ושיר של יום. והושיענו. ומחזירין
 הספרים למקומן. ואומר קדיש לעילא. ומתפללין מוסף של ראש
 חדש ואומרים עד הנסים. וקדיש תתקבל. וברכי נפשי את ה'
 וקדיש יהא שלמא. וקיה אל ה'. ופטים הקמורת. תנא רבי אליהו,
 וקדיש ררבנן. וברכו. ועלינו לשבח :

תקפה

לחנוכה

שבת וחנוכה

בשחרית מסדרין הזמירות כשאר שבתות ומתפללין ואומרים על הנסים בהודאה וגומרינן ההלל וקדיש תתקבל. מוציאין שני ספרים. וקורין בספר ראשון שבעה גברי בפרשת השבוע. ואומר קדיש לעילא. והמפטיר. קורא בספר שני בחנוכה הנשיאים. מענין היום, ואומר קדיש לעילא. ומפטיר רני ושמחי. ואם חלו שתי שבתות בחנוכה עושין כסדר הזה. בשבת ראשונה מפטיר רני ושמחי. ובשבת שניה מפטיר בנרות שלמה ויעש חירום. ומכרך למלך ולקהל. ואומר אשרי. ומחזירין הספרים למקומן. ואומר קדיש לעילא. ומתפללין מוסף ואומר על הנסים בהודאה וגומרינן כמו בשאר שבתות :

שבת וראש חודש וחנוכה

ערב שבת חנוכה מתפללין מנחה. ומרליקין נר חנוכה. ואח"כ מרדיקין נר שבת. ומתפללין ערבית כמו בשבת ואומרים על הניסים בהודאה. וגומרים תפלתם כמו בשאר שבתות.

בשחרית מסדרין הזמירות כשאר שבתות. ואומרים יעלה ויבא בעבודה. ועל הנסים בהודאה. וגומרינן ההלל. ואומר קדיש תתקבל. ומוציאין ג' ספרים. וקורין בספר ראשון ששה גברי בפרשת השבוע. ולא יאמר קדיש. והשביעי קורא בספר שני בפ' שבת וראש חודש. ואומר קדיש לעילא. והמפטיר בספר שלישי בחנוכה הנשיאים מענין היום. ואומר קדיש לעילא. ומפטירין רני ושמחי. ומכרך למלך ולקהל. ואומר אשרי. ומחזירין הספרים למקומן. ואומר קדיש לעילא. ומתפללין תפלת מוסף שבת וראש חודש. ואומרים על הנסים בהודאה. וגומרינן תפלתם כמו בשאר שבתות :

תקמו

חנוכה

מוציאי שבת וחנוכה סתפליין ערבית כמו בשאר מוצאי שבתית. ואומרים על הנסים בהוראה. כבית הכנסת מדליקין נר חנוכה ואחר כך מדליקין. כבית מדליקין ואחר כך מדליקין.

מ"ו בשבט אין מתענין בו ואין אומרים בו תחנון לפי שהוא ר"ה לאילנות ונוהגין להרבית בפירות :

סימן להפסקת ד' פרשיות אם חל ר"ח אדר בשנים פשוטות או ואדר במעוברות ביום שבת הוא זמ"ו. ביום ב' ב"ו. ביום ד'. ד"ד ביום ה' וב"ו. ר"ז ב' הפסקות ;

שבת שקלים בשבת שלפני ר"ח אדר הסמוך לניסן מוציאין שני ספרים. בראשון קורין שבעה גברי בפרשת השבוע. ואומר קדיש לעילא והמפטיר קורא בספר שני פרשה ראשונה של כי תשא. ואומר קדיש לעילא ומפטירין ויכרות יהוידע ואם חל ר"ח אדר בשבת. מוציאין שלשה ספרים. בראשון קורין ששה גברי. ואינו אומר קדיש. ובשני קורא השביעי בפרשת ר"ח ואומר קדיש לעילא. והמפטיר קורא בשלישי פ' כי תשא. ואומר קדיש לעילא ומפטירין ויכרות יהוידע :

שבת זכור בשבת שלפני הפורים אחר חורת תפלת שחרית אומרים קדיש תתקבל ואחר כך יש נוהגים לומר

מי כמוך :

מי כמוך. ואין כמוך. מי דומה לך. ואין דומה לך : אדון חסדך כל יחידל. אמתך מכבד עז ומגדל. כי הית' מעוז לדל. ומעוז לאביון בצר לו : בימי חרפי מקדמוני. כי דבר רות יתואדנה יאהרונה. והיום אם גרשוני עוני. דודי לי ואני לו : גמלני מאז טובות. גלויות ידועות

לעבדות

לְלִבָּנוֹת. גַּם אִם יִהְיוּ הַצָּרוֹת מְרוֹבוֹת. אֲשֶׁר־יָכֹל
חֹזְקִי לוֹ : דִּמְי מִתְקוֹמְמִי אֹתָהּ. וְדָגְלִי אֲרִים
כְּדַבֵּר כְּדַחֲזָהּ. הִנֵּה אֶל־הֵינוּ זֶה. קוֹיֵנוּ לוֹ :
הַיּוֹם אֲבִיעָה חִידוֹת. הֵיוּ מִנִּי קָדָם עֲתִידוֹת.
נִכְפָּא בָם הַמִּבִּין צְפוּנֵי סוּדוֹת. יוֹצְרֵי מִבְּטָן
לִי־עֹבֵד לוֹ : וַיְהִי בַיּוֹם אֲחִישָׁרוֹשׁ. מֶלֶךְ הַנֶּחֱסֵם
עַר כְּבָרוֹשׁ. נִשָּׂא נֶרֶם עַל כָּל קוֹצֵין וְרֹאשׁ.
וַיִּהְיֶה יֵאֱחָזֵנִהי הַנִּים לוֹ : בְּשָׁנַת שָׁרֵשׁ לְמַלְכוּתוֹ.
כִּי־תֵרְאוּת כִּי־כָל עֲבָדָיו תִּכְוֹנְתוּ. וְאַבְנֵי גֹר
מִתְנוֹסְסוֹת עַל אֲדָמָתוֹ. וְעִפְרוֹת זָהָב לוֹ : חֶלֶק
לְכָל בְּנֵי שׁוֹשֵׁן גִּתֵּן. וְהִקְרִישׁ קְרוֹאִיו בְּחֶתֶן. בְּחֶצֶר
גִּבְתֵּי בִירְתֵּן אֹנֶה לְמוֹשֵׁב לוֹ : מְעַם עֲשׂוֹת רִצּוֹן
כָּל אִישׁ וַיִּצְרוּ. וְאִיו אוֹנֵם לְאִישׁ יִיו עֲבָרוֹ.
וְזָתַת לְכָל שׂוֹאֵל בֵּי מַחֲסוֹרוֹ. אֲשֶׁר יִחַסֵּר לוֹ :
יִחַד אֶסְפוּ כָּל הַנְּדַרְשִׁים. גַּם נִשְׁתִּי הַמִּלְכָּה
עֲשֻׁתָּה מִשְׁתַּה נָּשִׁים. וּמִשְׁתַּה הַנָּשִׁים כְּאֲנָשִׁים.
שֶׁבַע־יָמִים יִסְפְּרוּ לוֹ : כְּטוֹב לֵב הַמֶּלֶךְ בִּיָּין.
אָמַר לְהִבְיֹא לְקָנָיו אֶת יִפְתַּי הַיֵּעִן. וְתִמְאֹן
כְּדָבְרוֹ כִּי־אָמַר אֵין. הִעֲזָה פָּנֶיהָ וַתֹּאמֶר לוֹ :
לְקַרְוָבִים אֲקִיו הַיּוֹשְׁבִים עָלַי כֹּן. שָׂאֵל וַיַּעֲזֶהוּ
מִמוּכֹן. הוּא הָמֹן לְפוֹרְעָנוֹת מוּכֹן. לְבוֹ יִקְבֹּץ
אֵין לוֹ : מוֹעֲצוֹתָיו כְּכֶרֶת נְתוּנוֹת. הֵיוּ לְעַמִּי
רְפוּאוֹת צְפוּנוֹת. כִּי רֹגְלֵי אֲנִירוֹת רֹאשׁוֹנוֹת. גַּם
פְּלִיטָה לֹא הָיְתָה לוֹ : נוֹעֵין לְקָרָא לְכָל תְּמוּנָיו.
לְהִבְיֹא כָּל יִפְתַּי תֹּאֵר לְקָנָיו. וְהִנְעִכָּה אֲשֶׁר
תִּיטֵב בְּעֵינָיו. מִחֹזֵר יִמְהַרְגָּה לוֹ : סָנְסֹן לְיֹאִיר

הָאִיר וְזָרַח. יֵשׁוּשׁ כְּגִבּוֹר קְרוֹץ אֲבָח. מָהֶם
מִכָּה צִיץ רְפוּאָה פָּרַח. כִּי הִפְלָה יְהוָה יֵהוּדָה וְיֵהוּדָה
חָסִיד לוֹ : עָמַד גְּאֻמָּנָה הִבְסֶה תַּמָּה. הִיא
אֶסְתֵּר בַּת דּוֹדוֹ בָּרָה בַּחֲמָה. וּבְמֹת אֲבִיהָ
וְאִמָּהּ. לִקְחָה מְרֹדְכִי לוֹ : פָּגְעָה חֵן וַתִּלְךָ וַיְהִי
וַתִּלְכָּח אֶסְתֵּר אֶל בֵּית הַמֶּלֶךְ. גִּזְרַת יְהוֹלָם.
וּמְרֹדְכִי צָוָה לָהּ לָכִי לְשָׁלוֹם. כִּי הוּא אֲדֹנֶיךָ
וְהִשְׁתַּחֲוִי לוֹ : צִדֵּק דְּבִשָּׁה בְּמַמְלַכְתָּהּ. לֹא
הִגִּידָה אֶסְתֵּר עִמָּהּ וּמִלֻּדְתָּהּ. וְהַמֶּלֶךְ אֶהְיֶה
נִיבָר תִּפְאַרְתָּהּ. כִּי מִיְהוָה יֵהוּדָה לוֹ :
קָשָׁב רַב קָשָׁב צָרוּר הַמִּזֹּר. מִסְרִיסֵי הַמֶּלֶךְ
הַקְּבוּעִים לְשִׁמּוֹר. וְהֵנָּה חֹשְׁבִים עַל הַמֶּלֶךְ
לֹאמַר. הִבָּה נִתְחַכְמָה לוֹ : רָצָה הָאֶחָד לְשִׁמּוֹר
בְּפָלִים. מִשְׁמֶרֶתוֹ וּמִשְׁמֶרֶת חֲבֵרוֹ שְׁתֵּי יָדָיו.
וְהִשְׁנִי סֵם בְּסֶפֶל הַיָּמִים. שָׁם שָׁם לוֹ : רָחֲשָׁה
אֶסְתֵּר לַמֶּלֶךְ בְּאִמְרֵי שֹׁפָר. בְּשֵׁם מְרֹדְכִי וְנִכְתַּב
בְּסֶפֶר. בְּמֶשׁ וְנִמְצָא לִפְנֵי צָבִי עוֹפָר. כִּי בּוֹל
הָרִים יֵשְׁאוּ לוֹ : שְׁנִיָּהֶם גִּתְּלוּ עַל הָעֵץ. כִּי
שָׁמַע מְרֹדְכִי לְשׁוֹנָם בְּהוֹעֵץ. נִשְׁקָה לַמֶּלֶךְ סֵם
הַמֹּת רוֹעֵץ. אוֹלִי יִפְתָּה וְנִכְלָה לוֹ : תִּשְׁוֶעַה
זֹאת צְפוּנָה לְדוֹר אֲחֵרוֹן. נִכְתְּבָה עַל סֶפֶר
הַזְּכָרוֹן. לְהִזְכֹּר לוֹ מִן הַמֶּלֶךְ תִּגְמוֹל וַיִּתְּרוֹ. כִּי
פֹעֵל אָדָם יִשְׁלָם לוֹ :

אַחַר כָּל אֵלֶּה הַדְּבָרִים. אֲחַשְׁרוּשׁ אֶת הָמָן
הָרִים. וַיִּנְשְׂאָהוּ מֵעַל כָּל הַשָּׂרִים. וַתּוֹעַפּוּת
הָרִים לוֹ : גִּמְנַע מְרֹדְכִי מִסְגּוֹר לְרָשָׁע נִין עֲמִלֵּק

אֲשֶׁר מִבְּטָן פָּשַׁע. וְזֶה הוֹסִיף עַל חַטָּאתוֹ
 פָּשַׁע. לֹא יֵאָכֵל יְהוָה יֵאָהֲרֹנָה יֵאָהֲרֹנָה יֵאָהֲרֹנָה יֵאָהֲרֹנָה יֵאָהֲרֹנָה
 כָּרְעוּ לוֹ כָּד עֲבָדֵי הַמֶּלֶךְ. וּמִרְדֵּי בְּתוֹמֵי הוֹלָה.
 בִּקְשׁ לְחֶרֶד רִיב עַד עִם דָּל וְהִלָּךְ. עוֹבֵר
 וּמִתְעַבֵּר עַל רִיב לֹא לוֹ: יַעֲזֹץ תַּחְבּוּלוֹת כְּשָׂקִים
 בְּצִדּוֹ. וַיִּבֹז בְּעֵינָיו בְּגָאוֹן חֲמָדוֹ. כִּשְׁלוֹם יָד
 בְּמִרְדֵּי לְבָדוֹ. כִּי לְדָבָר יִתְכַּל לוֹ: הִרְבָּה בְּסֶפֶר
 וְזָהָב לְבָדֵי חוֹק. וַיֹּאמֶר בְּלִבּוֹ זֶה עֵת לְשִׁחוּק.
 וַיָּבֹא עֲצוֹת מִרְחוּק. לְרַשָּׁת מִשְׁכָּנוֹת לֹא לוֹ:
 וַיִּפֹּל פֹּר וַיִּדֹּף בְּנוֹרָל דִּהְדָּה. וַיִּרָא בִּי בְּאֶדָר מֵת
 אָבִי הַתְּעוּדָה. וְלֹא זָכַר כִּי הִיא עֵת הַלִּידָה.
 חֲבָלֵי יוֹלָדָה יָבוֹאוּ לוֹ: דוֹב אֹרֵב יַעֲצוּהוּ רַעֲיוֹנָיו.
 וַיִּשְׁאֵל שְׂאֵלָה מְאֹדוֹנָיו. וְגַם הוּא שָׁגִי אֲרִיזוֹת
 שָׁנָיו. וּמִתְלַעֲזוֹת לָבִיא לוֹ: הֵן עִם אֲחֹר גְּזוֹרוֹ.
 וְדִתִּיהֶם שׁוֹנוֹת וְקִתְּךָ כָּל יִנְצוּרוֹ. רוּחַ יוֹרְעוֹ
 וְסוּפָתָה יִקְצוּרוֹ. קִמָּה אֵין לוֹ: הִכִּינוֹתִי כְּסֶפֶר
 לַגִּנְיָה יַעֲלֶה. לֹא אֶבֶד זֶה הַגִּי הַנִּגְעַל. כָּל הַכְּרָבִים
 אֲשֶׁר לֹא כָרְעוּ לַבַּעַל. וְכָל הַפָּה אֲשֶׁר לֹא נָשַׁק
 לוֹ: דִּהְבִּיא אֵל גִּנְיֵי הַמֶּלֶךְ אוֹסֶפֶה. עֲשֵׂרֶת אֲלָפִים
 כִּכְרֵי כֶסֶף. וְנִגְשׁ אִמָּה לְכָל בֵּית יוֹסֵת. פַּעַם אַחַת
 וְלֹא אֲשַׁנָּה לוֹ: וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ יְהִי לְךָ קִנְיָנָה.
 וְזֹאת מִבְּעֵתִי עַל יַד יְמִינָה. וְהִיעָם לַעֲשׂוֹת כּוֹ
 כְּמִטְבֵּי בְּעִינָה. וְכֹא עַד קִצּוֹ וְאֵין עוֹזֵר לוֹ: יָצָא
 וְסוּפְרֵי הַמֶּלֶךְ נִקְרָאוּ. וַיִּכְתְּבוּ כָּל אֲשֶׁר הוֹרְחוּ.
 וְכָבֵל עִם וְעִם רָצִים יָצְאוּ. שְׁרֵי הֶרְגָב אֲשֶׁר לוֹ:
 הָיָה דְּבָרוֹ גְּחוּץ לֹאמַר. כְּרָם חֲמָר בְּיוֹם אֶחָד

לזמור. בשלשה עשר באדר החל וגמור. לא
 אוסיה עוד. עבור לו : קבע מרדכי בגדיו לפני
 אל. ויצעק מר על גזרת אריאל. תבנים אין
 לישראל. אם ירש אין לו : פרה מרה שאר
 המוני. מי גרמן למשיסה יעקב למוני. וישראל
 לבוזים הלא יהוה יאהרונה. זו חטאנו לו : געזות
 אסתר הנידוה דבר. שמענו צעקה ביענים
 במדבר. ומרדכי בלבוש שק עבר. לא ידענו
 מה היה לו : בגדים שלחה להלבישו. ולא
 קבר ממיררות גפשו : ותשלח להתקד לקרו
 וידרשו. לדעה מרה יעשה לו : רוחו הוציא
 להתקד ותנה. ופרשת הכסף לפניו שנה. והפת שגן
 שלח ועל אסתר צורה. לבא אל המלך להתחנן
 לו : בתשובתה אמרה להשיבו. דע כי בן
 מות אשר לא יקרא ויבא. לבד מאשר ישיט לו
 המלך את שרביט זהבו. בקרב איש להשתחות
 לו : יקיר כשמעו דברי הדבסה. זעק אהה כי
 אין מנוסה. ועם יהוה יאהרונה אשא. כי
 חטאתי לו : שלח לה לאמר אל תדמי. להמלט
 בית המלך מקל לאימי. כי את תאבדי ואולי
 עמי. אחרי גמבר גאלה תהיה רי : ממקום
 אחר ישלח שלומי. עושה שלום במרומי. כי
 לא ברו רחמי. על בן אוחיל לו : ותענהו בך
 כגוס קר חוכי פדיום. וצומו עלי שלשת ימים
 וילה יום. ורתמים בקשו מאל נורא ואיום. ואל
 תתנו דמי לו : אל נדרש בך לב ידרשנו. כי

שבת זכור חקעא

גבמרו רחמיו לעם יקראנו. ויאמר עוד זכור
אזכרנו. עד בן המו מעי לו : לבשה חן ביום
השלישי ותלך. ותיקר עד מאד בעיני המלך.
ויבז בכל אשר הוא מוכר. ועל כל אשר יש
לו : הנפה בנשים נמטע נעמן. מה שאלתך כי
הכל מזומן. ותאמר יבא המלך והמן. אל
המשתה אשר עשיתי לו : למחר קראתם לסוד
גכמס. ויצא המן ביום ההוא שלמח ונעלם. והוא
במלכים יתקדם. ורוזנים משחק לו : ויבא
אהביו וזרש אשתו. ויספר להם כבודו וממשלתו.
וגזרה עומדת לעומתו. הוי המרבה לא לו :
יעצוהו עשות עין גבוה חמשים. לתלות עליו
קדש קדשים. ולהכינו כתפצו מכל חרשים:
חרש חכם יבקש לו :

ארחים ער צאנו פקר. ותדר שנת המנה עד יהי חומר.
בספר הזכרונות והיה בקר ויודע יהונתן
יאהרנהי את אשר לו : במצאו דבר מרדכי מפורש.
מה נעשה יקר וגרדה דרש. ויאמרו כי לא פורש.
מה יעשה לו : גדה און המן בדרו. מה געשות
באיש אשר המנה תפץ ביקרו. ויען וינקש במאמרו.
פי כסיל מחתה לו : דבר כעדותו בעדיו מלכים.
ולדכת קפניו אחר מהנסיכים. וקבו במחשבו הולך
חשכים. ואין נגה לו : השיבו המלך בן דברת.
עשה מרדכי היהודי ככל אשר אמרת. בן משפחה
אתה חרצת. במשפט הזה יעשה לו : וישב מרדכי
אך משמרתו. והמן נדחף אל ביתו. ויגדלו אהביו וזרש

אֲשֶׁתוֹ. כָּבוֹד לָנוּד לוֹ : זָרַע יִשְׁוֹרִין זָכְרוּ נְבוֹנִיו. אִם
 יֵשׁ מְרַדְבִּי אַחֵר מִכְּנִיו. אֲשֶׁר הַחֲלוֹת לְנֶפֶס לְפָנָיו. לֹא תוֹכֵר
 לוֹ : חֲכָמָיו עוֹדֵם מִדְּבָרִים עִמוֹ. וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִבְהִילוּהוּ
 לְתַקִּימוֹ. וְלֹא רָאָה כִּי יָבֹא יוֹמוֹ. יְהוָה יִתְּנֵהּ יִתְּנֵהּ יִשְׁחַק
 לוֹ : מָרָם כְּלוֹת מִשְׁתָּה חַיִּין. אָמַר הַמֶּלֶךְ אֵלֶּי יִפֹּת הָעֵין.
 שְׂאֵלִי כִּי הַכֹּל לְעֵגֶדֶךָ כְּאֵין. וְהַכֶּדֶךָ וְהַתַּחֲנוּן לוֹ : יִגְדֵּנוּ
 לִי נִפְשִׁי בְּשִׂאֲלָתִי. וְעַמִּי אֲדִינוּ הַמֶּלֶךְ בְּבִקְשָׁתִי. כִּי נִמְכְּרֵנוּ
 לְצוּרֵר וְלֹא מִכְּרִיתִי. תַּאֲוֹת דְּבֹר גִּרְתָּ לוֹ : כִּי מִה חֲפָצִי
 אַחֵר זֶה הַצַּעַר. וְכִכִּי הַקָּרֵב שׁוֹת שְׁתֹּו הַשָּׁעַר. הַיִּשְׁאֵג
 אֲרִיָּה בַּיַּעַר. וְמִרְיָ אֵין לוֹ : דֵּה אָמַר מִי הוּא זֶה מִכֵּר
 אֲנָשִׁי. וְאִי זֶה הוּא מִכֵּר מִנְּדָשִׁי. אוֹ מִי מְנוּשִׁי. אֲשֶׁר
 מִכְרִיתִי אֶתְכֶם לוֹ : מִהֲרָה לְעֵנוֹת הָמָן זֶה הָרַע. אֲשֶׁר
 פָּרַעַת בְּנוֹי צִדִּיק פָּרַע. אוֹי קָרָשַׁע רָע. כִּי גְמוּל יִרְיו
 יַעֲשֶׂה לוֹ : גִּמְלָא חֲמָה וְקָם אֵל גִּנּוּ. וְכִשׁוּבוֹ רָאָהוּ
 נוֹפֵל עַל פָּנָיו. יִגְדוּ שָׁמַיִם עֲוֹנוֹ. וְאֶרֶץ מִתְקוֹמְמָה לוֹ :
 סָרִיס אַחֵר גִּדָּה חֲטֹאֲתוֹ. הֵין עֵץ עָשָׂה לְמִרְדְּבִי בְּבִיתוֹ.
 וַיְצוּ הַמֶּלֶךְ לְהַלְוֹתוֹ. עַל הָעֵץ אֲשֶׁר הִכִּין לוֹ : עֲמִדָּה
 אֲסִתֵּר לְבִקְשׁ עַל עֲמָה. לְהַשִּׁיב סִפְרֵי הָאֵף וְהַחֲמָה. כִּי
 נָתַם יְהוָה יִתְּנֵהּ יִתְּנֵהּ יִתְּנֵהּ יִתְּנֵהּ יִתְּנֵהּ יִתְּנֵהּ יִתְּנֵהּ יִתְּנֵהּ יִתְּנֵהּ
 פֶּה שֶׁנֶּן הַכֶּתֵּב לְהִיוֹת תִּיהוּדִים. בְּהַרְוֹג בְּשׁוֹנְאֵיהֶם
 עֲתִידִים. כִּי נִפְלַ פֶּתֶר מְרַדְבִּי עַל הַמּוֹרְדִים. וְשִׁלּוּם הָיָה
 לוֹ : צָוָה מְרַדְבִּי עַל עַם לֹא אֶלְמָן. מוֹשִׁיעַ וְרֵב נָגִיד
 וְנִגְאָמָן. וְהַפְקֵד עַל בֵּית הָמָן. וְעַל כֹּהֵן אֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ :
 קִדְשָׁתִי לְצוּרֵי מוֹבֵת. וְאֶכֶין לְכָנִיו מִסִּבָּת. בְּעוֹן אֲבִיהֶם
 הַמְרִצָּת. וְאִזְכֶּה שְׁמוֹת הַיְּלֹדִים לוֹ : רִצְצָתִי פֶרֶשׁוֹדָתָא
 דְּלִפּוֹן אִסְפָּרָתָא. פּוֹרְתָא אֲרִלָּא אֲרִיָּתָא פֶּרֶשׁוֹתָא.

אֲרִיסִי אֲרִידִי וַיִּזְתָּא. בָּם קְבוּרָה לֹא דִיָּתָה לֹא : שׁוֹדֵלְתִי
 שְׁלֹכִי וְאַרְיֵעַ רִיעַ. כִּי עָקְרָה מִשְׁאֹל אֶבְיוֹן גִּזַּע. וַיִּמְלֹט
 עָנִי מִשְׁשׁוֹעַ. וַיִּתּוֹם וְאִין עוֹזֵר לֹא : תִּפְתָּב זֹאת קְדוֹר
 אֲחֵרוֹן. וְלִבִּי בָגִים תִּהְיֶה קְזָכְרוֹן. וְכָל הַמִּזְכִּיר אוֹרְתָה
 יָרוֹן. אֲשֶׁרִי הָעַם שָׁפְכָה לֹא :

אֲכַרֵּךְ רַעִים שְׁתֵּי וְשִׁבְרוֹ. וַיְמִי הַפּוֹרִים בְּשִׁמְחָה שְׁמֵרוֹ.
 וְעַם שְׁמִתְחֶכֶם הָאֶבְיוֹנִים זָכְרוֹ. וְשִׁלְחוּ מְנוֹת לְאִין
 נָכוֹן לֹא : נָפִי אֵל מָאֵז נִשְׁאֹנִי. וּבְנִבְכִי הֵימָּה הִעֲבִירוֹנִי.
 וְקָבֵן בְּדִוְתִי יִסְרוֹנִי. דּוֹם זִיחָאֲדֵנִי יֵאֱהֻדְנֵהּ וְהִתְחַלְקֵה לֹא :
 יוֹם צֹאת פֶּרַעַה אֲחֵרִי. לְמִרוֹף פְּאֶרְיָה עֲדָרִי. נִצְבּוֹ
 בַּחוּמָה מִיָּמִי מִשְׁבָּרִי. וַיִּתְּנָעֲשׂוּ כִי חֲרָה לֹא : יִצָּא צֹר
 אֲחֵרִי עִם קְדוּשׁוֹ. וַיִּשְׁכַּח צוֹר. עָנְנוּ לֹד־פְּרִישׁוֹ. קְהִיּוֹת צֹר
 עַל רֵאשׁוֹ. קְהֲצִיר לֹא : הִעֲבִירוֹ בִּיבְשָׁה וְצָרִיו הִתְחַדֵּר.
 בִּינוּ וּבִין רוֹדְפָיו הַפְּרִיר. וְהִתְחַתִּיוֹת מְצוּקָה אוֹתָם הוֹרִיר.
 חוֹקְקֵי בִּפְדֵעַ מִשְׁפָּן לֹא : וּבִשׁוּב הָיִם לְאִיתָנוּ. נִמְפָּע פֶּרַעַה
 וְכָל הַמוֹנוֹ. כִּי הָיִם תִּכְפִּיד מִרְפָּבוֹת גָּאוֹנוֹ. וַיִּרָא כִּי לֹא
 יָכוֹל לֹא : דִּהְרוֹת אֶבְיִירִים בְּאֲדִירִים נָפְלוּ. וְכַעֲפֹרֶת בְּמִים
 רַבִּים צָלְלוּ. וְרוֹדְפֵי יְהוָה־אֱלֹהֵי יֵאֱהֻדְנֵהּ שְׁמֹ יִהְיֶה לֹא. בְּנִבְכִי
 עָשׂוֹר זָכְרוֹ לֹא : הִרְאֵנוּ יָרוֹ הַנִּפְקָאָה. עַל שְׁפַת הָיִם
 נוֹרָאָה. אֲשִׁירָה זִיחָאֲדֵנִי יֵאֱהֻדְנֵהּ כִּי גָאָה גָאָה. בְּזִמְרוֹת
 נִרְעֵ לֹא : דְּגָבִים עָבְרוּ בִיבְשָׁרִי. וְדִפְנִיָּהֶם אֵל גַּעֲרָן
 בְּקְדוּשָׁה אֵז שׁוֹרְרוֹ שִׁירָה חֲדָשָׁה. מִי כְמִכָּה בְּאֲרִים
 יְהוָה־אֱלֹהֵי יֵאֱהֻדְנֵהּ :

ואחר כך אומר קדיש יהא שלמא. ואומרים אתה הראת וגו'.
 ומוציאין שני ספרים וקורין בראשון שבועה גברי בפרשת
 השבוע. ואומר קדיש לעילא. והמפטיר קירא בספר שני פרשת

תקער

שבת זכור

זכור את אשר עשה לך עמלק ונוי ואומר החון קריש לעילא
ומפמירין פקדתי וכו' וגומרין חתפלה כשאר שבתות :

זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם
ממצרים : אשר קנה בדרך ויגב בך כל
הנחשקים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא
אלהים : ורעה בהגית יהוה יאהרונחי אלהיך
ך סבל אויבך מסביב בארץ אשר יהוה
יאהרונחי אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה
את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח :

יש אומרים שפרשת זכור ופרה חייבים לקראם מדאורייתא וזהו
שישמעו פרשת זכור בעשרה :

פזמון לפורים סי' יוסף שלום

פורים פורים לנו. ברוך אשר בחר בנו :
י תרומם שם אלהינו. הנזקם את גקמתנו.
מעמלק ראש צרינו. כי ברפידים גלחם
לנו : פורים
ו אף גם זאת בהיותנו. גולים בארץ אויבנו. לא
עזבנו אלהינו. להפר בריתו אתנו : פורים
ס תר היתה לראש. אל מלך גדול וקדוש.
בימי המלך אחשורוש. יהוה יאהרונחי
הוא משגב לנו : פורים
פ תשגן הנשטון. תהכרית את עם רא אלמן.
בעצת הצורר חמן. אוי חיים בלעונו : פורים
ש לח רעים דחופים. אר שבע מאה ועשרים.
להשמיד כל תיחודים. דולי יהוה יאהרונחי
שהיה לנו : פורים

תקעה

פזמון לפורים

ל' ב'ש גָּמַם וְלִי חֶסֶת. עַד יָד יְמִינִי וְהִדְבָּקָה.

וְאִם חֲדָשׁ אֶזְכְּרוּ אֵשׁ. עַד יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה

עֲזָרְנוּ : פורים

וַיִּצְיָאֵנוּ לְרִוְחָה. וּמִיָּגוֹן וְאִנְקָה. לְיִהוּדִים הַיְּתֵרָה

שְׂמָחָה. וְאִם יָקָר זָרַח לָנוּ : פורים

מִלֹּא גִבְעֵיכֶם יֵין. וְשִׁלְחוּ מְנוּחַ לְאֵין. וְגִרָאָה עֵין

בְּעֵין. בְּשׁוּב יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה יִהְיֶה : פורים

יש נוהגין לומר למנצח על אילת השחר תמצא לעיל בדף קריי

מתחללין ערבית כמו בחול ואומר על הנסים בהרואה וקדיש לעילא.

פזמון קודם קריאת המגילה :

קִוְרָאִי מְגִילָה. הֵם יִרְנְנוּ אֶל אֵל. כִּי מְקוֹם תְּהִלָּה.

הַיְּתֵרָה לְיִשְׂרָאֵל : אַחֲרֵי בְּרוּתִי. וְאַנִּי

בְּעִיר בְּבֶר. גִּמְשָׁלָה עֲדָתִי. בְּאֵנִי בְּלִי חוּבֶר.

בָּא זְמַן פְּרוּתִי. עַד יָדִי זָרְבָּל. גִּבְתָּלָה קִהְלָה

מַעְוִיל וּמִתְנַאֲר. וְתִהְיֶה סִגְלָה. עִם שְׁתִּיל

שְׂאֵלִיתִי אֵל : קִירִיא בָּא דְּבֶר אֶנְגִּי הַיְּחִזִּיק בְּפִיר

יָדוֹ. בְּאֶדֶר לְהִרְגִי. גִּפְתֶּךָ דְּהַשְׁמִידוֹ. אֶתְנָה הַגִּינִי

בּוֹ וְאַזְכְּרָה אִידוֹ. וְאַמֶּת נִקְלָה. זֹאת לֵאל וְכֵן

יִוָּאֵל. לַעֲשׂוֹת וּבְלָה. עֲזָבִי וְשׁוֹבְחִי אֵל : קוראי

רוֹעֲצִים בְּעֶשֶׂן. גִּמְשָׁרֵי בְּרוּךְ בְּבֶשֶׁן. בֵּן אֶנִּי

בְּכוֹשֶׁן. קָם וְשָׁב בֵּן בְּשֶׁן. מְרִדְבִי בְּשׁוֹשֶׁן. מֶר

דְּרוֹר עֲלִי שׁוֹשֶׁן. בֵּן שְׁנֵת גִּאֲלָה. אֵל יֵצֵן

לְבַל שׁוֹאֵר. עַד דְּבִית תְּפִלָּה. יַעֲלוּ לְהַתְרָאֵל :

קִירִיא מַעֲשִׂים וְנִסִּים. שִׁית בְּךָ דְּעַד גִּאֲמֶן. גַּם

בְּחִפָּה שִׁים. צוּף דְּבֶשׁ דְּבֶר הַיְּמֶן. לֵךְ שְׁתִּיה

עֲסִיסִים. אַחֲרֵי אֲכֹל מִשְׁמֶן. אֵר זְכוּר תְּחִלָּה.

תקעו

דפורים

גַּם שָׁנָה בְּמִיכָאֵל. תַּחֲזֹר חֲלִילָה. גֵּן פָּדוֹת וְכֹא
גִּזְאֵל : קוראי

ועומדין השיצ והקהל ומברכין מעומד ואח"כ יושבין הקהל והחזן קורא
דמגילה מעומד.

לִשְׁם יְחֻד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתִּיה (יֵאָהֳדוּנָהי) בְּדַחֲלֵיו
וּרְחִימוֹ (יֵאָהֳהוּיָהּ) וּרְחִימוֹ וּדְחִילוֹ (יֵאָהֳהוּיָהּ) לִיחְדָּא שֵׁם
יְיָ בּוֹיָהּ בִּיחּוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל הֵנָּה אֲנַחְנוּ בְּאִים
לְקִיִּים מִצּוֹת קְרִיאת הַמַּגִּילָה עִם כָּל הַמִּצּוֹת הַכּוֹלּוֹת בָּהּ לְתַקֵּן
אֶת שׁוֹרְשָׁהּ בַּמָּקוֹם עֲלִיוֹן לַעֲשׂוֹת נַחֲמָה רוּחַ לִיּוֹצְרֵנוּ וּלְעֲשׂוֹת
רִצּוֹן בּוֹרְאָנוּ : וְהִי נֶעֱם ה' אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֶׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה
עֲלֵינוּ וּמַעֲשֶׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה :

קודם קריאת המגילה מברך :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֳדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶּךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִבֵּלְנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַד מִקְרָא
מַגִּילָה :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֳדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶּךְ הָעוֹלָם
שֶׁעָשָׂה גִּסְיִם לְאַבְרָהָם בְּיָמָיו הֵמָּה בְּזִמְנָה זֶה :

יכוין בברכת שהחיינו זו לפסוק סעודת פורים ומשלוח מנות. ביום אין
אומרים שהחיינו, קורא ופושט כאגרת :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֳדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶּךְ הָעוֹלָם
שֶׁהַחַיֵּינוּ וְקִיָּמָנוּ וְהַצִּיעָנוּ לְזִמְנָה זֶה :

מי שבירדו מגילה שאינה כשרה לא יקרא בה עם הש"ץ אלא שומע
ושותק. לא יסייע שום אדם על פה לחזן לכן אותם הפסוקים של
הגאולה שנוהגין הקהל לאומר בקויר צריך השיץ לחזור ולקרותן
מתוך המגילה. לכתחלה נוהגין לומר מתחלת חמש מאות איש עד
עשרת בנישימה א' ואסילו בין פסוק לפסוק לא יפסיק רק כדי נשימה
לפי שצריך לקרותה כאיגרת כשיאמר האיגרת הזאת יעצנע המגלה צריך
לקרותה

לקרותה כולה ופתוך הכתב ואם קראת על פה לא יצא ואחר קריאתה כורכה ואח"כ מברך :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
הָרַב אֶת רִיבֵנוּ וְיָדֶךָ אֶת דִּינֵנוּ וְהַנּוֹקֵם
אֶת נַפְשֵׁנוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ
וְהַגֹּפֶרע קָנוּ מִצְרֵינוּ : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָחַדוּנָהּ
הַגֹּפֶרע לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרֵיהֶם הָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ :
אֲחֵר כִּי יֹאמַר ג' פַּעֲמִים אָרוּר הָמָן בָּרוּךְ מְרַדְּכִי אָרוּרָה
זָרֵשׁ בְּרוּכָה אַסְתֵּר אָרוּרִים כָּל הָרָשָׁעִים בְּרוּכִים
כָּל יִשְׂרָאֵל וְגַם תִּרְבּוּנָהּ (פְּנִיָּה אֵלֶיהוּ) זְכוּר
לְטוֹב :

אם חל פורים במ"ש אומרים שובת ה' וכו'. יושב 'בסתר וכו'.
ואם בחול מתחילין ואתה קדוש. זמן קריאת מגילה מיד
אחר צאת הכוכבים ובדיעבד זמנה כל הלילה וחזור וקוראה ביום
אחר הנץ החמה. וזמנה כל היום. אסור לאכול קידם שישמע מקרא
מגילה אפי' התענית קשה עליו. מבטלין ת"ת לשמוע מקרא מגילה
ק"ו ל"שאר מצות של תורה שכולם נדחים מפני מקרא מגילה
חוץ ממת סצוה שאין לו קוברים. כרכים (שהיו) מוקפים חומה
מימות יהושע בן נון קורין בס"ו ושאינם מוקפים חומה מימות יב"ג
קורין ביד. הכל חייבים בקריאת מגילה אנשים ונשים וגרים ועבדים
משוחררים. א' הקורא וא' השומע מהקורא יצא י"ח מי שכבר
יצא מברך לר"ה יצא לאחר. קטן שהגיע לחינוך מוציא את הגדול
י"ח בקריאת מגילה לדעת רוב הפוסקים. נשים יש אומרים שאינן
מוציאות את האנשים משיע. המדרש הנעלם לא תקרא האשה
לעצמה רק תשמע מאחרים אם אין מגילה כשרה קורא בחומש
בלא ברכה.

בשחרית מתפללין כמו בחול. ואומרים על הנסים בהוראה. וקדיש לעילא.
ומוציאין ס"ח וקורין ג' גברי בפ' בשלח.

וזה היא הקריאה :

וַיָּבֹא עֲמֶלֶק וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל בְּרִפְדִּים :
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בְּחַר־לָנוּ אַנְשִׁים
 וַיָּצֵא ה' לָחֶם בְּעֶמְלֶק מִחֹר אֶחָד נָצַב עַד־רֹאשׁ
 הַגְּבֻעָה וּמִמָּוֶה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי : וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ
 כַּאֲשֶׁר אָמַר־לּוֹ מֹשֶׁה לְהִלָּחֵם בְּעֶמְלֶק וּמֹשֶׁה
 אָחָז וְחֹזֶר עָדוּ רֹאשׁ הַגְּבֻעָה : לֵי וְהָיָה כַּאֲשֶׁר
 יֵרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגִבּוֹ יִשְׂרָאֵל וְכַאֲשֶׁר יָנִיחַ יָדוֹ
 וְגִבּוֹ עֲמֶלֶק : וַיְהִי מֹשֶׁה בְּגִדִים וַיִּקְחוּ־אֶבֶן
 וַיִּשְׁמְרוּ תַּחְתָּיו וַיֵּשֶׁב עֲלֶיהָ וְאָחָז וְחֹזֶר תָּמְכוּ
 בְּיָדָיו מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו אֲמוּנָה
 עַד־בֹּא הַשָּׁמֶשׁ : וַיִּתְּלֵשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת־עֲמֶלֶק
 וְאֶת־עַמּוֹ לְפִי־חֶרֶב : יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ יֵאָדְוֶנָּה
 מֹשֶׁה כָּתַב זֹאת זָכָרוֹן בַּסֶּפֶר וְשִׁים בְּאָזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ כִּי־
 מָחָה אֲמַחֶה אֶת־זָכָר עֲמֶלֶק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם :
 וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְחִזְקִיָּה : וַיֹּאמֶר
 פִּי־יְדֹ עֲלֵיכֶם יְהִי מִלְחָמָה לַיהוָה בְּעֶמְלֶק מִדֹּד דָּד :
 וַיֹּאמֶר פִּי־יְדֹ עֲלֵיכֶם יְהִי מִלְחָמָה לַיהוָה בְּעֶמְלֶק
 מִדֹּד דָּד :

ואמר החזן קדיש לעירא ואשרי וקורין המגילה ומברך לפני
 ולאחריה ואומרים ובא לציון והחזן אומר קדיש תתקבל. ואומרים
 יהללו וסחורין ס"ת למקומו. ואומרים בית יעקב וכו'. (ויא
 למנצח עד אית השחר) ושיר של יום. וקדיש יהא שדמא. וקוה
 אל ה'. ותנא דבי אליהו. וקדיש דרבנן. וברכו. ועינינו לשבח.

חייב אדם לקיים מצות משלוח מנות איש דרעהו ושלוח לחברו
 ביום פורים ולא בלילה מנות בשר או מיני אוכלים. ואם חברו
 לא רוצה לקבלם או מוחל לא יצא. אבל חייב במשלוח מנות.
 אבל אין שולחין לאבר כל י"ב חדש. אשה חייבת במשלוח מנות
 לאשה

תקעט

פורים

ראשה. השולח אכירה שעשוי מעיסה ובתוכה בשר חשוב כב' מנות ויצא י"ח :

חייב אדם לקיים ביום הפורים לא בלילה מצות מתנות לאביונים לפחות ב' מתנות לב' עניים ואפי' עני המתפרנס מצדקה חייב במתנות לאביונים שעור ב' מתנות אלו אם נותן מעות צריך שיתן לכל מתנה שיקנה ג' ביצים אוכל ואם נותן אוכלים צריך שיתן שיעור ג' ביצים מפת. אין משנין מעות פורים לצדקה אחרת ומעורת שחשב בלבו לחלקם בפורים אינו רשאי לשנותן ונותנין מעות פורים לכל מי שפושט ידו לסול.

עשיית מלאכה מותר בפורים ומקום שנהגו שלא לעשות אין עושין ודווקא 'ביום שקורין מגילה. יום י"ד וט"ו אסורים בהספד ותענית. אין אבילות נוראג בפורים ודברים שבצינעא נוראג ועולה לחשבון ימי אבילות.

סעודת פורים מצותה ביום צריך להזהר ולעשות הסעודה אחר תפלת שחרית (רב שלום שרעבי זיע"ל) חייב איניש לבסומי בפוריא עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי. פורים שחל בשבת קריאה מגילה ומתנות לאביונים בששי. קריאת פרשת ויבא עמלק על הנסים בשבת. סעודת פורים ומשלוח מנות ביום א' ויא גם סעודת פורים ומשלוח מנות בשבת, ר"ל חביב.

שבת פרה בשבת שקודם שבת האחרונה מאדר ואם חל ר"ה ניסן בשבת אז בשבת אחרונה של אדר מוציאין שני ספרים. בראשון קורין שבעה גברי. ואומר קריש לעילא. והמפסיר קורא בספר שני פרשת זאת חקת התורה.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר : זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר בְּדָבָר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ פָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין־בָּהּ מִום אֲשֶׁר לֹא־עָלָה עֲלֶיהָ עֵר : וְנָתַתָּם אֹתָהּ אֶל־אֱלֹעֶז הַכֹּהֵן וְרוֹצִיא אֹתָהּ אֶל־

מחוץ

מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו : ולקח אלעזר
הכהן מדמה באצבעו והזה אל-נבח פני אהל-
מועד מדמה שבע פעמים : ושרף את-הפרה
לענינו את-ענה ואת-בשרה ואת-דמה ער-פרשה
ישלף : ולקח הכהן עץ ארז ויחזוב ושני תולעת
והשליך אל-תוך שרפת הפרה : וכבס בגדיו
הכהן ורחץ בשור במים ואחר יבא אל-המחנה
וטמא הכהן ער-הערב : והשרף אתה וכבס
בגדיו במים ורחץ בשור במים וטמא ער-הערב :
ואם איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ
למחנה במקום טהור והיתה לעברת בגני-ישראל
למשמרת למי גדה חטאת הוא : וכבס האשה
את-אפר הפרה ארז-בגדיו וטמא ער-הערב
והיתה לבגני ישראל ולגד הגר בתוכם לתקת
עוֹלָם : הנגע במת לכל-נפש אדם וטמא
שבעת ימים : הוא יתחטא-בו ביום השלישי
וביום השביעי יטהר ואם-לא יתחטא ביום
השלישי וביום השביעי לא יטהר : כל-הנגע
במת בנפש האדם אשר-ימות ולא יתחטא את-
משכן יהוה טמא ונקרתה הנפש ההוא מי-ישראל
כי מי גדה קא-זבק עליו טמא יהיה עוד טמאתו
כו : זאת היתה אדם כי-ימות באהל כל-הבא
אל-האהל וכל-אשר באהל וטמא שבעת ימים :
וכל בלי פתוח אשר אין-צמיד פתיל עליו טמא
הוא : וכל אשר-יגע על-פגן השדרה בתכל-

חֶרֶב או בָּמֶת או־בַעֲצֹם אָדָם או בַּקֶּבֶר יִטְמָא
 שְׁבַעַת יָמִים : וּלְקַחְו לַטִּמָּא מַעֲפָר שְׂרָפָת
 הַחַטָּאת וְנָתַן עָלָיו מִיָּם חַיִּים אֶל־כָּלִי : וּלְקַח
 אֵזוֹב וְשִׁבְל בָּמִים אִישׁ שָׁהוֹר וְהִזָּה עַל־הָאֵהָל
 וְעַר־כָּל־הַכִּלִּים וְעַר־הַנִּפְשׁוֹת אֲשֶׁר הָיוּ־שָׁם וְעַל־
 הַנִּגַּע בַּעֲצֹם או בַּחֲלָל או בָּמֶת או בַּקֶּבֶר : וְהִזָּה
 הַמָּהָר עַל־הַטִּמָּא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 וְהַטָּא בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְכַבֵּם בְּגָדָיו וּרְחֹץ בַּמַּיִם
 וְשָׁהָר בַּעֲרָב : וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִטְמָא וְקָא יִתְחַטָּא
 וְנִכְרְתָה הַנִּפְשׁ הַהִוא מִתּוֹךְ הַקֹּהֶלֶת כִּי אֶת־
 מִגִּדָּשׁ יִהְיֶה טָמֵא מִי נִדָּה לֹא־זֶרֶק עָלָיו טָמֵא
 הוּא : וְהָיְתָה דָּהֵם לַחֲמַת עוֹלָם וּמִזֶּה מִי־
 הַנִּדָּה יִכָּבֶם בְּגָדָיו וְהַנִּגַּע בְּמִי הַנִּדָּה יִטְמָא עַד־
 הָעָרֶב : וְכָל אֲשֶׁר־יִגְעֹבוּ הַטָּמֵא יִטְמָא וְהַנִּפְשׁ
 הַנִּגַּעַת תִּטְמָא עַד־הָעָרֶב :

ואומר קדיש לעילא. ומפסירין ביחזקאל ליו בן אדם בית ישראל וכו' :

שבת החדש

בשבת שלפני ר"ח ניסן מוציאין שני ספרים. בראשון קורין שבעה
 גברי בפרשת השבוע. ואומר קדיש לעילא והמפסיר קורא
 בספר שני בפרשת בא. החדש הזה לכם. ואומר קדיש לעילא
 ומפסירין ביחזקאל מ"ה בראשון באחד להדש. ואם חל בו ראש
 חודש ניסן מוציאין שלשה ספרים. בראשון קורין ששה גברי בסדר
 היום. ובשני קורא השביעי בפרשת ר"ח. ואומר קדיש לעילא.
 ובשלישי קורא המפסיר בפרשת החדש הזה לכם :

דיני מילה

מצוה על האב למול את בנו ביום ח' ללידתו אם לא מל האב
 חייבים בית דין לִמּוֹלוֹ ואם לא מלוהו בִּיד חייב הוא
 כשיגדל למול את עצמו ואם לא מל חייב כרת ובכל יום עוברין
 בעונשין אלו. אין מלין בגו של אדם שלא מדעתו אא"כ עבר
 האב ולא מלו בִּיד מלין אותו בעל כרחו. האשה אינה חייבת למול
 את בנה. אין מלין אלא עד שתנן החמה. ביום השמיני ללידתו.
 כל היום כשר למילה וזריזין מקדימין חולה אין מלין אותו
 עד שיבריא. תינוק שמת קודם ח' ימים מלין אותו על קברו.
 ואין מברכין על המילה ומשימים לו שם לזכר שירחמוהו מן
 השמים ויחיה בתחית המתים. אם קברו התינוק ולא מלוהו יש
 לפתוח הקבר ולמול אותו. הכל כשרים למול אפילו עבר אשה
 וקטן וישראל גדול שיודע למול הוא קודם לכולם. גוי אפי'
 הוא מהול לא ימול. מומר לכל התורה כולה לא מומר לערלות
 דינו כגוי. אין מוהל מומחה בעיר יכולין להשהות המילה עד שיבא
 מוהל מומחה. אבל אין משהין עבור אביו שאינו בעיר. כיצד מלין
 חותכין את המילה כל העור החיפה העטרה עד שתתגלה העטרה
 ואח"כ פורעין את הקרום הרך שלמסרה מהעור מציפורן ומחזירו
 לכאן ולכאן עד שיראה בשר העטרה ואחר כך מוצצין המילה עד
 שיצא דם ממקומות הרחוקים. אחר שמצץ נותן עליה אבק סמים
 העוצרים את הדם. תינוק שנולד טהול מסיפים ממנו דם ברית.
 נהגו להניח חתיכת הערלה בתוך העפר בסוד ונחש עפר לחמו
 נוהגין להדר להיות סנדק לתפוס התינוק למוהלו ויפה כח הסנדק
 מכח המוהל להקדימו לקריאת התורה. מהרי"ל כשהיה סנדק היה
 טובל. בימי העומר בעלי ברית מותרים להסתפר ביום המילה
 לכבוד המילה והנוהרים עפ"י הקבלה אינם מסתפרים. הרמ"ז.
 נוהגין לעשות כסא לאלוהו שנקרא מלאך הברית וכשמניחו יאמר
 בפיו שהוא כסא אליהו. מנהג טוב להיות הסנדק והמוהל ואבי הבן
 בתפילין. אין צריך לכסות ערות הקטן בשעת ברכה. האב
 והמוהל

והמוהל והעם צריכים לעמוד מלבד הסנדק שחופס את דהנער
שהוא יושב :

פזמונים לברית מילה

סימן יהושע חוק.

יְהִי שְׁלוֹם בְּחִינָנוּ. וְשִׁלְוָה בְּיִשְׂרָאֵל. בְּסִמֵּן טוֹב בֵּין בָּא
דָּנוּ. בְּיָמָיו יָבֵא גּוֹאֵל.

הַיָּלָד יֵזֶה. יְהִי רַעְיוֹנוֹ. בְּצֵל שְׂדֵי. יִתְלַוְנוּ. וּבַתּוֹרָה. יִתְבַּוְּנוּ.
יֵאָדָף רֵת רַבָּךְ שׂוֹאֵל :

וּמְקוֹרוֹ יְהִי פְרוּדָה. זְמַן תִּיּוֹ יְהִי אָרוּךְ. וְשִׁלְוָנוּ יְהִי עָרוּךְ.
יִזְבַּחוּ עוֹד לֹא יִתְנַאֵל :

שְׁמוֹ יֵצֵא בְּכָר עֶבֶר אֲשֶׁר גִּבְרָא יְהִי גִבְרִי. לִיְרָאִי אֵל יְהִי
חֶבֶר. יְהִי בְּדוּרוֹ בְּשִׁמּוֹאֵל :

עֲבִי זְקֵנָה וְעַד שִׁיבָה. דָּשֵׁן בְּכָל טוֹבָה. וְשְׁלוֹם לוֹ וְרַב
אֲהֶבָה. בֵּן יֹאמֵר לוֹ גַּם הָאֵל :

חֵי זַכָּאי קְדוֹשׁ שְׁמֶךָ בֵּינֵי יְמִינֶךָ יְהִי מְסַמָּךְ. לְבַקֵּר בְּחֻזּוֹת
בְּנוֹעָמָךְ. בְּקֶרֶב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל :

סי' אנכי דוד בן אהרון בן חסין חוק :

אֵל עֲרוּךְ מַהֲלֵל גִּבִּי. לִפְנֵי אֱלֹהֵי אָבִי. לְכַבֹּד
חֲמֻדַּת לְבָבִי. אֱלֹהֵי הַנְּבִיא :

גַּ טַע הָאֵל בִּישׁוּרוֹן. חֲבַצְלַת הַשָּׁרוֹן. אִישׁ
מְזֹרַע אֶהְיֶה. מִשְׁרַת צוּר מִשְׁגָּבִי :

כֹּ הֵן לֹאֵל עֲדִיוֹן הוּא. פִּנְחָם זֶה אֱלֹהֵי הַנְּבִיא
יִקְרְאוּהוּ. הַגִּלְעָדִי רַחֵם שְׁבִי :

י וּם קָנָא קִנְאָת הָאֵל. הָרַג בְּכֶח נָאֵל. גִּשְׁיָא
שְׁבִט יִשְׂרָאֵל. וּבֵת צוּר שְׁמָהּ כְּזָבִי :

ד יֵן שְׁמַע מִפִּי רַבּוֹ. אִישׁ אֲרַמִּית מִשְׁבָּבוֹ.
קִנְאִים הֵם פּוֹגְעִים בּוֹ. וַיֹּאמֶר אֲרִיק חֲרָבִי :

תקפר פזמונים לברית מילה

ו יָקָם מִתּוֹךְ עֵדָה. רוֹמֵחַ בְּיָדוֹ הָדָה. וַיִּתְּרֵד
תָּרְדָה. גִּתְּנָבֶר כָּמוֹ לָבִיא :

ד קָר בְּחֶרְבוֹ אוֹתָם. בְּדֶרֶךְ שְׂכִיבָתָם. עַל הָאָרֶץ
תִּבְטָס. וְלִמְשָׁה אוֹתָם הִבִּיא :

ב שָׁבֵר זֹאת אֵל חֵי עוֹלָם. נָתַן לוֹ שָׁבֵר מוֹשָׁלָם.
בְּרִית כְּהוֹנֵת עוֹלָם. וַיִּכְפֹּר עָלֵי חוֹבֵי :

ג פִּים עֲשֹׂר וּשְׁתֵּים. בְּדִבְרֵיהֶם שְׁנוּיִים. עָשָׂה לוֹ
דֶּר שָׁמַיִם. צוּרֵי גּוֹאֲלֵי אָבִי :

א מֵת בְּפִיהוּ דִּיהָ. לֹא־מָנָה עֲנִיָּה. עֵת אֵת בְּנָה
הִתְחַיָּה. וּלְנַפְשׁוֹ אָמַר שׁוּבִי :

ה שָׁמֶן גַּם הוּא שָׁרְתָה. בְּרָכָה בּוֹ וְהִתְחַיָּה. כִּר
תִּקְמַח לֹא כָלְתָה. וַתִּגְדְּלִי וַתִּרְבִּי :

ר וְדָפִים אֲחֵרֵי תַחֲוֹ. דִּהְיָה בְּשֶׁבֶט פִּיהוּ. וַיֹּאמֶר
יְהוָה־נָּה יֵאֱהוּנָהי הוּא. וַאֲמַת אֶתָּה נָבִיא :

ו גֵּזֶר אָמַר עָשָׂה. מִסְפָּר שָׁנִים שְׁלֹשָׁה. מִטָּר לֹא
גִּפְךָ אֶרְצָה. הוּא הַמוֹצִיא הַמָּבִיא :

ז תֵּן לוֹ אֵל מַהֲלָכִים. בְּעוֹלָם הַמַּלְאָכִים. וְלַעֲתוֹת
הַצְּרִיכִים. הוּא נִדְמָה בְּעַרְבֵי :

ב קְדוּשָׁה וּבִטְהָרָה. עָלָה עָלָה בִּפְעֻרָה. אֱלֹו
אֱלִישַׁע קָרָא. וַיֹּאמֶר אָבִי אָבִי :

ז פֶּשִׁי לִילָה אוֹיְתִיהוּ. מִי יִתֵּן אֶמְצָאֵהוּ. פֶּתַח
בֵּיתִי אֶרְאֵהוּ. יִשְׁקִית בְּעֵד אֶשְׁנָבִי :

ח סִין קְדוֹשׁ אֶקְרָאָה. אִישׁ אֲשֶׁר פָּנָיו רָאָה. הֵן
כְּבִיר יָדוֹ מְצָאָה. תְּשׁוּרָה אֱלֹו אָבִיא :

ח חֵן לוֹ אִישׁ לוֹ נְגִילָה. בְּחִלּוֹם חֲזִיוֹן לִילָה.
וּבְבְרִית דָּם הַמִּילָה. בֹּא יָבֹא קֵל בְּצִבִּי :

פזמונים לברית מילה
 תקפה
 וְ כֹר לְטוֹב יֵאָדָר גִּרִי. יִבְשָׁר צִיּוֹן עִירִי. יֹאמֶר לִי
 הַחֲנֻעֵרִי. מַעֲפָר קוֹמִי שָׁבִי :
 ק וְלִזְמֶרֶת שִׁיר מִהַלְלִי. יִרְצֶה צוּרִי גּוֹאֲלִי. וְלוֹ
 דוֹמָה הִיא לִי. בְּכָל עוֹד נִשְׁמָתִי בִּי :

תפלה לסנדק

ליקב"ה ושכינתה בדהילו ורחימו ורחימו ורחילו ליחדא שם י"ה
 בו"ה ביחודא שלימ בשם כל ישראל הנה אנכי בא להיות
 סנדק ואהיה כסא ומזבח לעשות על ירכי המילה ויהי רצון מלפניך
 יי אלהינו שיהיה מזבח כפרה שתכפר על כל חסאתי עונותי ופשעי
 ובפרט מה שפגמתי בירכי ובאות ברית קודש וחעלה עלינו כאלו
 כיווננו כל הכונות הראויות לכוין ולרזקן את שרשה במקום עליון
 לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראינו ויהי נועם ה'
 אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

תפלה קודם המילה

ליקב"ה ושכינתה בדהילו ורחימו ורחימו ורחילו ליחדא שם י"ה
 בו"ה ביחודא שלימ בשם כל ישראל הנה אנכי בא
 לקיים מצות עשה דכתיב ובן שמונת ימים ימול לכם כל
 וכרתיב וביום השמיני ימול בשר ערלתו והריני מוסר לפניך
 למורחל ואני ממנה אורחו שליח גמור שימול את בני כדת
 מה לעשות ויהר"מ יי אורי שרעלה עלי כאלו קיימתי מצוה זו
 בכל פרטיה ודקרוקיה וכוונותיה ותרי"ג מצות התלויים בה ואתקו
 את שרשה במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון
 בוראינו ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
 ומעשה ידינו כוננהו :

בְּרוּכִים אַתֶּם קָדֹר אֱמוּנִי. וּבְרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה
 יֵאָדָר הַיּוֹדֵד יְהִי בְּסִמָּן טוֹב. יִגְדֵל
 וְיִתֵּן כֶּמֶל גֵּן רָמוֹב. יִעֲלֶה וְיִצְלִחַ יִצְחָק מִקְדָּמוֹ. אָמֵן

ואומר אבי הבן

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר מִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִנְנוּ לְהַכְנִיסוֹ
בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אֲבֹתָם אֲבִינוּ :

ומברך המוהל ברכה זו :

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר מִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִנְנוּ עַל הַמִּילָה :

ואומר אבי הבן

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁהִתְחַנְּנוּ וְקִיָּמְנוּ וְהִגִּיעְנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה :

ועונין :

בְּשֵׁם שְׁהַכְנַסְתָּנוּ לְבְרִית בֵּן מַכְנִיסָהוּ לַתּוֹרָה
וְלַמִּצְוֹת לְחֶפֶז וְלַמַּעֲשִׂים טוֹבִים וְבֵן יְהִי רְצוֹן
וְנֹאמַר אָמֵן :

ואומר :

יְהִי דָם הַנִּמְזָק בְּקֶחֱךָ אָמוּנִי. בְּרִית נִיחַח אֲשֶׁה זִיתְךָ
יֵאָהֲדוּנָהי. וּבִירוּשָׁלַם כָּפֹא יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי. נִקְרִיב
זְבָחִים עוֹלוֹת זִיתְךָ יֵאָהֲדוּנָהי : חֲתָם בְּבִשְׁלָנוּ קְאוֹת
מוֹפֶת וְזִיעַר קָנוּ וּלְבָנֵינוּ קְעוֹקָם וְעַד יִפְרֻרוּ רוֹאֵינוּ וְיִרְעוּ
מוֹנִי. כִּי אֲנַחְנוּ זָרַע בְּרֶךְ יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי : יְהִי דָם הַנִּמְזָל

אבי הבן או המוהל או אחד מהעם מברך על כוס יין.

אם המוהל מברך זו. ירחוץ תחלה ידיו ופיו כדי שיברך בנקיות

(מורם בהגהה)

סְבִרֵי מֶרְנָן

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
בוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן :

ואחר כך לוקח הדס או מיני בשמים אחרים ומברך :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
בּוֹרֵא עֲצֵי (עֲשָׂבִי) (מִינֵי) בְּשָׂמִים :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדַּשׁ יָדֶיךָ מִבְּטָן וְחוּץ בְּשִׂאָרוֹ שֵׁם
וְצִיָּצָיו חָתַם בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ עַל בֶּן בְּשֶׁכֶר
זוֹ אֵל חַי חַלְקֵנוּ צוּרֵנוּ צוּה־לְחַצִּיל יְדֵי־דוֹת זָרַע
קֹדֶשׁ שְׂאֵרֵנוּ מִשְׁחַת. לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר שָׁם
בְּבִשְׁלָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹרֵת
הַבְּרִית :

אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה אֲבוֹתֵינוּ בָּנִים אֶת הַיָּלָד (בְּנִי) הַזֶּה
לְאָבִיו (לִי) וּלְאִמּוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל
(פְּלוּנִי) וַיִּשְׁמַח הָאִישׁ (וכשהאב הוא מוהל במקום ישמח האיש
יאמר שאשמח ביוצא חלצי) בְּיוֹצֵא חֲלָצִיו וַתִּגַּל הָאִשָּׁה
בְּפָרִי בִטְנָהּ בְּאִמּוֹר וַיִּשְׁמַח אָבִיהָ וְאִמָּהּ וַתִּגַּל
יְוִדְתָּהּ. וַיִּנָּאֶמֶר וַאֲשֶׁכֶּר עָלֶיךָ וְאַרְיֶאךָ מִתְּבוֹסֶסֶת
בְּדָמֶיךָ וְאָמַר לָךְ בְּדָמֶיךָ חַיִּי. וְאָמַר לָךְ בְּדָמֶיךָ
חַיִּי : וַיִּנָּאֶמֶר זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צוּה־לְאֵלֶיךָ
דָּוָר : אֲשֶׁר בָּרַת אֶת אֲבֹתָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק :
וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם :
חֲזָרוּ לִיתְּנָאֲהֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ :
(פְּלוּנִי) הִקְטָן אֱלֹהִים יִגְדְּלֵהוּ בְּשֵׁם שְׁנִכְנַם לְבְרִית
בֶּן יִכְנָם לְתוֹרָה וּמִצְוֹת לְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים
וְהוּא יְחִי רָצוֹן וַיִּנָּאֶמֶר אָמֵן :

אומרים שיר המעלות אשרי כל ירא ה' וכו' וקדיש יהא שלמא רבא :

דיני פדיון בכור

בזע לפדות כל איש מישראל בנו שהוא בכור לאמו הישראלית ולא בכור לאב בחמשה סלעים שהם ק"ך מעים שהם ל' דרהמים כסף מזוקק. האשה אינה חייבת לפדות ארז בנה. אב שלא רצה לפדות ארז בנו הקטן ב"ד כופין אותו. עבר האב ולא פדה כשיגדל הבן חייב לפדות עצמו. מי שיש לו כמה נשים ויש לו בכור מכל א' וא' חייב לפדות את כולם. כהנים ולויים פטורין מפדיון הבן. ואפי' כהנת ולויה הנשואה לישראל. המפלת כמין בהמה חיה ועוף שחצי פרצוף פניהם דומה לצורת אדם. או סנדל פי' חתיכת בשר בצורת סנדל. או שליא פי' הכיס שהעובר מונח בתוכו. או שפיר מרוקם פי' חתיכה של בשר ויש בה צורת אדם ערוך או שיצא הולד מחותך אברים הנולד אחר כל אחד מאלה אינו פטר רחם. המפלת שפיר מלא דם או מלא מים או מלא גוונים והמפלת כמין דגים וחגבים שקצים ורמשים. והמפלת ליום ארבעים הנולד אחר מכל אלו הוא בכור לפדיון. אין הבכור ראוי לפדיון עד שיעברו עליו שלשים יום. ואחר שלשים יפדנו מיד ואם חל יום ל"א בשבת ימתין עד יום א'. אם חל יום ליא בתיצ נהגו לפדותו ביום התענית ולעשות סעודה בלילת אחר התענית. אלו ה' סלעים נותנן לכהן בכסף או בשוה כסף מכל דבר שירצה חוץ מקרקעות ועבדים ושטרות ואם פדוהו באלו אינו פדוי. אמר לכהן ל' שנותן לו לפדות את בנו אסור לחזור בו ואם חזר חזרה. אם רצה הכהן להחזיר לו הפדיון רשאי אבל לא יתן והוא לכהן על מנת שיחזור לו. אין שם כרזן יכול האב לתקנות חה' סלעים לכהן שבמקום אחר ע"י ישראל והבן פדוי דוכין לאדם שלא בפניו. האב יכול לפדות את בנו ע"י שליח :

סדר עשיית פדיון הבן וברכותיו

כפי הנוסח המוזכר בספר נהר מצרים דף קל"ב.

נהגו שהיולדת עצמה מביאה את הילד אל הכהן אל מקום הנועד לפדיון. ואז החכם המסדר או הכהן שואל את אם הילד. האם הילד הזה הוא בנך בכורך. שמא הפלת איזה נפל קודם לידתו

תקצ

סדר פריון הבן

לידתו, והאם משיבה. זה בני בכורי לא ילדתי ולא הפלתי שום נפל
קודם ממנו.

אם אשה אחרת היא המביאה את הילד ולא היולדת עצמה,
שולחים לשאול את אם הילד במקום שהיא שאלה הנזיל.
לוקח הכהן את הילד בחיקו, ושואל את אבי הילד העומד לפניו:
במה אתה חפץ יותר. אם בבנך בכורך זה ותפרדהו
מידי בחמשה סלעים שחייבה אותך התורה לתת
בפריונו. או לתת הילד הבכור לכהן.

ואבי הבן משיב את הכהן :

בבני בכורי אני חפץ. והרי אני מוכן לתת לך חמשה
סלעים בפריונו כמו שצווני הקדוש ברוך הוא
בתורתנו הקדושה.

ואחר כן אומר הכהן את הנוסח הזה :

זֶה רֵבֶן בְּכוֹר הוּא וְתִקְדָּשׁ בְּרוּךְ הוּא צִוָּה
לְפָדוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּפְדִיּוֹ מִבֶּן חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה
בְּעֶרְפֶּךָ בְּכֶסֶף חֲמִשָּׁת שֶׁקֶלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
עֲשִׂים גֵּרָה הוּא : בְּשִׁחִייתָ בְּמַעֵי אִמָּךְ הִיִּתָּ
בְּרִשׁוֹת אָבִיךָ שֶׁבְּשָׂמִים וּבְרִשׁוֹת אָבִיךָ וְאִמָּךְ
עָבָדוּ אִתָּה בְּרִשׁוֹתֵי שֶׁאֲנִי כֹהֵן וְאִבֶּךָ וְאִמָּךְ
מִבְּקָשִׁים לְפָדוֹתְךָ שֶׁאִתָּה בְּכוֹר מִקִּדָּשׁ שֶׁבֶן
בְּרֵנֹב וַיִּבְרָךְ יְהוָה יִאֱהוּנָהי אֵל מִשָּׁה לֵאמֹר :
לֹדֶשׁ לִי בָּר בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל רֶחֶם בְּבִנִי יִשְׂרָאֵל
בְּאַכֶם וּבִבְהֶמָה לִי הוּא :

אבי הילד יומין בידו את החמשת סלעים. או את הכלי השוה

מחירם, וקודם שיתנם ליר הכהן יאמר אבי הבן הנוסח הזה :

זֶה בְּנִי בְּכוֹרִי רֵאשִׁית אוֹנִי. תִּמְשָׁה סְלָעִים חִיבִּרְתִּי
הַתּוֹרָה דָּתָת לְפָדוֹתוֹ מִמֶּנּוּ שֶׁכֶּךָ הִיא גִּזְרֵת

סדר פריון הבן
מִקֵּד מִלְכֵי הַמְּלָכִים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנֶּאֱמַר אֵךְ פָּדָה
תַּפְּרָה אֶת נַפְשׁ הָאָדָם. וְכָתִיב וּפְדוּיָיו מִכֶּן חֹדֶשׁ תַּפְּרָה
וְדִקְחָתָּ חֲמִשָּׁת שֶׁקֶלִים זָהָב לְנֶפֶשׁ.
וְהִרִי אֲנִי מוֹכֵן וּמְזוּמֵן לְקָנִים מִצֹּת בּוֹרְאֵי בְשִׁמְחָה
וּבְטוֹב לֵבָב :

ואחר כן אבי הבן מושיט הכסף סמוך ליד הכתן. ובעת
שמושיט הכסף ועודם בידו קודם שימסרם לכהן. מברך שני
הברכות האלה :

ואומר :

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה (יאהדונהי) ברחילו ורחימו
(יאהוהיה) ורחימו ורחילו (איההיוה) ליחרא שם י"ה בוי"ה ביחורא
שלים (יהוה ב"ה) בשם כל ישראל הנה אנכי בא לקיים מ"ע של
פריון בכור כמו שכתוב כל בכור אדם בבניך תפדה וכתוב ופרויו
מבן חדש תפדה בערכך כסף חמשת שקלים בשקל הקדש עשרים
גרה הוא (במדבר י"ח) ויעלה לפניך כאלו קימתיה בכל פרטיה
ודקדוקיה וכוונותיה ותרי"ג מצות התלוים בה ולתקן את שרשה
במקום עליון לעשות נחת רוח ליוצרני ולעשות רצון בוראנו ויהי
נועם ה' אלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו
כוננהו :

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָדָהנִי יֵאָהֲדָהנִי
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל פְּדוּיָן הַבֵּן :
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יֵאָהֲדָהנִי יֵאָהֲדָהנִי
שֶׁהִתִּינֵנוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִצִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה :

ואבי הבן נותן הכסף ליד הכהן, ואחר שקיבל הכהן את הכסף
אומר לאבי הבן :

קִבַּלְתִּי מִמֶּךָ חֲמִשׁ סָלָעִים אֵלּוּ בְּפִדְיוֹן בְּנֶךָ זֶה
וְהִרִי הוּא פָּדוּי בָּהֶן בְּדַת מִשָּׁה וְיִשְׂרָאֵל :

והמנהג

והמנהג להוליך הכסף סמוך לראש הילד ואומר הכהן :
 זֶה תַּחַת זֶה. זֶה תְּמוּנַת זֶה. זֶה תְּנוּפָה זֶה. זֶה מְחוּלָּץ עַל זֶה.
 זֶה הַכֶּסֶף יֵצֵא בְּפִיָּךְ וּבְהֵבֵן הַזֶּה יָבִיט יָבִיט לְחַיִּים. וְתַתְּרוּהָ
 וּלְמִצּוֹת וּלְחֻפּוֹת וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּחַיֵּי אָבִיו וְאִמּוֹ
 וְקָרוֹבָיו וּבְחַיֵּי כָּל יִשְׂרָאֵל.

והכהן יניח את ידו על ראש הילד ויברך אותו ואומר :
 יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ. שְׂשַׁעֲשַׁע שְׁזָבִית תִּבֵּן הַזֶּה לְפָדְיוֹן.
 כִּךְ תִּזְכְּחוּ לַתּוֹרָה וּלְמִצְוָה וּלְחֻפּוֹת וּלְבָנֵי חַיִּי
 וּמִזֻּנֵי רוּחִי. וְיִקְוּ יָמָיו בּוֹ מְקָרָא שְׂשַׁרְטוֹב כִּי כִי
 יִרְבוּ יָמֶיךָ וְיִסְיָפוּ לָךְ שְׁנוֹת חַיִּים. כִּי אֲזַכֶּךָ
 יָמִים וּשְׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם יִסְיָפוּ לָךְ אֲמֵן כֵּן
 יְהִי רְצוֹן :

וַיְבָרֶךְ יְהוָה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָה אֵל מִשְׁרָה לֵאמֹר : הִבֵּר
 אֶרְאֵהוּ וְאֵל בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִבְרְכוּ אֶת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר לָהֶם : יְבָרְכֶךָ יְהוָה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָה
 וְיִשְׁמְרֶךָ : יָאֵר יְהוָה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָה פָּנָיו אֵלֶיךָ
 וְיִחַנֶּךָ : יִשָּׂא יְהוָה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשָּׂם
 לָךְ שָׁלוֹם : וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאֲנִי אֲבָרְכֶם :

המלאך הגואל אותי מכל רע. יברך את הנערים ויקרא בהם שמי
 ושם אבותי אברהם ויצחק וירגו לרב בקרב הארץ :
 ואל שרי יברך אוהך. ויפרך וירכך והייתי לך עמים : מאל
 אביך ויעזרך ואת שרי וברכך ברכות שמים מעל ברכות תהום
 רובצת תחת ברכות שדים ורחם. אם תשכב לא תפחד. ושכבת
 וערבה שנתך. ה' ישמרך מכל רע ישמור את נפשך. ה' ישמור
 צאתך ובואך מעחה ועד עולם. אמן.

סדר פריון הבן

תקצו והכהן יחזיר את הילד לאביו
והדר מזני לכהנא כסא דחמרא ומייתי אסא. ולוקח הכוס ומברך.

סְבִירי מְרִנָן

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן

ולוקח בשמים ומברך

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא

עֲצֵי (עֲשָׂבִי) (מִינִי) בְּשָׂמִים:

ואחר כן מברך על הכוס שבידו ברכה זו
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
מֵאֲתָם וּמֵאֲרָבָעִים וּשְׁמוֹנֶה אֲבָרִים שִׁשׁ בּוֹ. וּנְפַח בּוֹ נִשְׁמָה
כְּדֹכָתִיב וַיִּפַּח בְּאִפּוֹ נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה. עוֹר
וּבָשָׂר הִלְבִּישׁוּ וּבַעֲצָמוֹת וּגְדִילִין סוּכְכוּ כְּדֹכָתִיב עוֹר וּבָשָׂר תִּלְבִּישׁוּנִי
וּבַעֲצָמוֹת וּגְדִילִים הִסּוּכְכֵנִי. וְצוּה לּוֹ מֵאֲכָל וּמִשְׁתָּה. וַיִּסֶּן לוֹ שְׁנֵי
מִלְּאֵכֵי הַשָּׁרֵת לְשׁוּמְרוֹ בְּמַעֲוֵי אִמּוֹ כְּדֹכָתִיב חַיִּים וְחֹסֶד עֲשִׂיתָ עִמָּדִי
וּפְקוּדָתְךָ שְׁמֵרָה רוּחִי. אֲבִיו אֹמֵר זֶה בְּנִי בְּכוֹרִי. וְאִכּוֹ אִיסַרְתָּ זֶה
בְּנִי בְּכוֹרִי שָׁבוּ פֶתַח הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא דִּלְתִי בְּמִנִּי. חֲמִשָּׁה סְלָעִים
חִיבְּחֵנוּ הַתּוֹרָה לַחַת לִכְהֵן בְּפִדְיוֹנוֹ כְּדֹכָתִיב וּפְדִיוֹ מִבֶּן חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה
בְּעֶרְכָּךְ כֶּכֶף חֲמִשָּׁת שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֲשִׂירִים גֵּרָה הוּא. וְכֹתִיב
אֵךְ פָּדָה תִּפְדֶּה אֶת בְּכוֹר הָאָדָם וְאֵת בְּכוֹר הַבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה תִּפְדֶּה.
כֶּשֶׁם שֶׁזֶּכֶה בְּכוֹר זֶה לְפִדְיוֹן כֵּךְ יִזְכְּהוּ הָאֵל לַתּוֹרָה וּלְמִצְוֹת וּלְחֻפָּה
וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּרוּךְ מְקַדֵּשׁ בְּכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל לְפִדְיוֹן

ושותה מן הכוס ונוהן לעומדים שם לטעום.

ואומר חכהן לאבי הבן

יְיָ רִצּוֹן מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמִים. שְׁכֵם שׁוֹכֵת לְפִדְיוֹן הַבֵּן כֵּךְ
תִּזְכֶּה לְקִיּוֹם כָּל מִצְוֹת שְׁבַתּוֹרָה. וְעוֹנָה הָאֵב אֲמֵן

סדר ברכות נשואין וקידושין

המקדש אשה מברך ברכת אירוסין. לבתחילה ברכת אירוסין צריכה עשרה. נהגו להסדיר ברכה זו על היין ומברך כפה"ג ואח"כ ברכת אירוסין ואם אין שם יין או שכר מברך אותה בפני עצמה. המברך לוקח כוס של יין ומברך.

סברי מרנן בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
מְדַשְּׁנֵנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצוּנוּ עַל הַעֲרִיּוֹת וְאָסַר קֶנוֹ אֶת
הָאֲרוּסוֹת. וְהַתִּיר קֶנוֹ אֶת הַנְּשׂוּאוֹת קֶנוֹ עַל יְדֵי חֲפָה
וְקִידוּשִׁין. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
עַל יְדֵי חֲפָה וְקִידוּשִׁין:

נהגו לשבור כוס א' בשעת הנשואין וזכר לחרבן.

סדר קידושין

קודם הקידושין יתן החתן טבעת הקידושין (משלו ולא שאול)
למסדר הקידושין והוא מראה להעמידים שם והם עירי
הקידושין ואומר ראו זו הטבעת הקידושין של החתן שרוצה לקדש
בו אם הוא שיה פרוטה והם רואים ואומרים שיה פרוטה.

קודם שיתן החתן הטבעת באצבע הכלה יאמר

בְּהִירָא אֶת מְקוּדְשִׁי לִי בְּטַבַּעַת זוּ בְּדַת מִשְׁחָה
וְיִשְׁרָאֵל:

ויתן החתן מיד ימינו לאצבע הכלה הסמוך לגדל ויראו העדים
נתינת הטבעת מיד החתן לאצבע הכלה וישי אוניהם לשמוע
הרי את וכו' ויאמרי מקודשת מקודשת. נהגו לתת עי פני הכלה
סודר או מסוה מפני הצניעות ובשעת הקידושין סגביהין הסודר
קצת ומגלין פניה כדי שיראוה העדים קודם שיקדש ויכירוה שהיא

המתקדשת

סדר ברכות נשואין וקדושין

תקצה

המתקדשה. אחר הקידושין נהגו לקרות הכתובה. יעמידו הכלה לימין החתן. ניהגים שטברך החתן על טלית גדול קודם האירוסין ובשעה ברכת הנישואין מכסין גם הכלה במקצת אותו טלית ופריסת הטלית היא החופה. ועומדים תחת הטלית עד גמר ז' ברכות. אין טברכין ברכת חתנים אלא בעשרה גדולים ובני חורין וחתן סן המנין וצריך שיעמדי כל העם בשעת ז' ברכות.

לוקח כוס אחר ומברך

ברוך אתה יהוה אלהי יאהרונתי אלהינו מלך העולם
בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יהוה אלהי יאהרונתי אלהינו מלך העולם
שחבל בקא לבבור:

ברוך אתה יהוה אלהי יאהרונתי אלהינו מלך העולם
יוצר האדם:

ברוך אתה יהוה אלהי יאהרונתי אלהינו מלך העולם
אשר יצר את האדם בצלמו. בצלם דמות
תבניתו. והתקין ממנו גיין עדיר-עד. ברוך אתה
יהוה אלהי יאהרונתי יוצר האדם: שיש תשיש ותגל
עקרה בקביון בגינה לתוכה בשמחה. ברוך אתה
יהוה אלהי יאהרונתי משמח ציון בגינה: שמח תשמח
רעים אהובים בשמחה וצריך בגן עדן מקדם.
ברוך אתה יהוה אלהי יאהרונתי משמח תתן ובקרה:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר ברא
ששון ושמחה. תתן ובקרה גילה רנה ריצה וחדנה
אהבה ואהבה שלום ורעות. מהרה יהוה אלהי יאהרונתי
אלהינו ישמע בקרי וחדת וקדושת ירושלם. קול
ששון וקול שמחה. קול תתן וקול בקרה. קול

תקצו פזמון לחתן

ש יר בחברה רצה נא עת אשירה מול החתן. עם כלה נאה.
עזר לו באה. וישמח בה הדיר כלח משה היא בת יעקב
איש תם :

ה ודו נא עם אמונה. בקול רנה לאר גדול ונעלם. לעולם הוא
רועי ומושיעי בכל עירן ובכל זמן. ומחסדיו אחזה נועם.
יותן לי יה לעד ברכת אברהם. אב האיתן. שאל אשאל
מאל הנאמן כימי שלמה. יאיר את הודי בענג :

תפלת הדרך

קודם שיצא אדם מפתח ביתו יקרא שלשה אנשים מאוהביו
ויאמר לפניהם :

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים וכו' עד עושה שמים וארץ
והם עונים אחריו עד סוף המזמור, וכן יעשה ששה פעמים
בנגד ששה קצוות, ואחרי כן יאמר :

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֵלֵהֶי
אֲבוֹתֵי שְׁתוּלֵיכֶנּוּ לְשָׁלוֹם וְתַצִּילֵנוּ מִכָּף כָּל
אוֹיֵב וְאוֹרֵב בְּהִרְדָּה וּמִכָּל מִקְרָה וּפְגַע רָע וְתַגִּיעֵנוּ
לְמַחְזוֹ תַּפְצִיעֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַגִּנֵנוּ לַחַן וְלִתְהִלָּה וְלִבְרַחֲמִים
בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵנוּ בְּרוּךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה :

סדר לוויה

שלשים פעמים יאמר האיש חנותן לדרך פעמיו פסוק זה

לישועתך קויתי יהוה

ששה פעמים יאמרו האנשים הנלוים אליו פסוקים אלו

ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים : ויאמר
יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום
ההוא מחנים :

עשרה פעמים יאמרו עיר כולם פסוקים אלו :

יברכך יהוה וישמרך : יאזר יהוה פניו אליך ויחנך :
ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום :

תקצת

תפלת הדרך

חמשה פעמים יאמרו עוד כולם פסוק זה :

הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך
אל המקום אשר הכינותי :

שלשים פעמים, ששה פעמים, עשרה פעמים, חמשה פעמים, ראשי
תיבות לוייה, וכן אלו ארבעה פסוקים ראשי תיבות לוייה :
אל תאחרו אותי ויהוה (ס"ת לוי"כ) הצליח דרכי

תפלת הים

יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואלהי אבותי שתשמרני מהמון גלים
ומשאון משברי ים מרוח סועה מסער ומצער ומבלבול
עתים ומחלוק זמנים ומהבריות הרעות הגדלות בים. ומכל צער
ומכל הפסד ואל יעכבנו לא משביע ולא מבריה ולא משטין ולא
מצר ולא מזיק ולא מבלבל ולא מפחיד ולא מחריס ולא מאים
ותוציא רוח טוב מאוצרותיך להנהיג הספינה וכל תופשי משוט
ומנהיגיה ומלחיה וחובליה ואומניה שינהגו איתה כראוי בלא עצלות
ובלא חשוד ובלא תשות כח והגיענו אל מחוז חפצנו בלי שום
היזק ובלי שום צער ובלי שום הפסד כמו שאתה מושג בנאות
הים בשוא גליו אתה השבחם : יקם סערה לרממה ויחשו גיהם :
שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך. ואנחנו נברך יה
סערתה ועד עולם הללויה :

תפלה לחולים

מצלאין אנחנו ותבעין רחמי מן קדם אלהנא מארי שמיא
יארעא בחלת עשר מכין דרחמי דכתיבין בספרא
דאוריית' דמשה נביאה כדכתיב ויעביר ה' על פניו ויקרא ה' ה'
אל רחום וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת, גוצר חסד לאלפים
נושא עון ופושע וחטאה ונקמה, ינקה לשבים ארך אפים לשובבים,
השוכן בין חיות הקודש וכרובים, העונה בעת צרות חאל הפועל
ומציל, המפריא חסדיו להועיל האז אחד ואין זולתו, ימושיע אין
בלחו, האז הקרוב לקוראיו, העונה בצרה אז יריאוי, הוא יתמלא
רחמין מבין וקרבין עלנא ועל כל ישראל אחנא ועד כל מי שהוא
שרוי

תקצמ

סדר תפלה לחולים

שרוי בצער ובשביה בין בים בין ביבשה, ועד כל מי שהוא חולה ובכללם יעלה רפואות תחלואי (פלוגי) המוטל על ערש דוי, ואחר כך אומר מלך מלכי המלכים וכו' : ואם עושים שינוי השם אומר :

ויקרא שמו בישראל (פלוגי) כמו שכתוב ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המין גוים נתתיך ישמח הוא בשמו ויחקיים שמו בו כדכתיב ואגדלה שמך והיה ברכה, יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיהא שינוי שמו זה לבטל מעדיו כל גזרות קשות ורעות, ולקרוע מעליו כל רוע גזר דין, ואם נקנסה מיתה עד (פלוגי), על (פלוגי) זה לא נקנסה, ואם נגזרה גזרה עד (פלוגי), על פלוגי זה לא נגזרה, הרי הוא כאיש אחר וכבריה חדשה וכקטן שניולר לחיים טובים ולאריכות שנים ולמלואי ימים, ונאמר (ישעיה ל"ח) שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני רופא לך ביום השלישי תעלה בית ה' כדכתיב (הושע ו') יחינו מיומים ביום השלישי יקימנו ונחיה לפנוי : ואח"כ אומר מלך מלכי המלכים וכו' :

שנוי השם לאשה

ויקרא שמה בישראל (פלוגית) כמו שכתוב שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה, יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שיהא שינוי שמה זה לבטל מעדיה כל גזרות קשות ורעות, ולקרוע מעדיה כל רוע גזר דין, ואם נקנסה מיתה על (פלוגית), על (פלוגית) זו לא נקנסה, ואם נגזרה גזרה עד (פלוגית), על (פלוגית) זו לא נגזרה, והרי היא כאשה אחרת וכבריה חדשה, וכקטנה שניולרה לחיים טובים ולאריכות שנים, ולמלואי ימים, ונאמר שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני רופא לך ביום השלישי תעלה בית ה' כדכתיב יחינו מיומים ביום השלישי יקימנו ונחיה לפנוי :

ואח"כ אומר

מלך מלכי המלכים ברחמי ירפאהו (ירפאה) רפואה שלמה, ויקיים בו (בה) קרא דכתיב רפאני ה' וארפא הושיעני ואושעה

תר

וגומר המזמור עד סופו :

ויתן צדקה לעניים עירו.

וידוי לשכיב מרע

סדר וידוי לשכיב מרע.

צמח :

סי' קל"ח) :

דיני גוסס

הגוסס הרי הוא כחי לכל דבריו, אין שומטין הכר מחחתיו ואין מזיזין אותו מכקומו, ואסיר לגרום שימית מהרה ואסור להרחיק מיתתו, וכיון שנמטה למות אין רשאין ליפרד ממנו כדי שלא תצא נפשו והוא יחיד, ומצוה לעמוד בשעת יציאת נשמה שנאמר ויחי עוד לנצח וכו', כי יראה חכמים ימותו, העומדים שם בשעת יציאת נשמה יזהרו שלא יצעקו אחר יציאת נשמה, ואח"כ אומרים צדוק הדין:

צדיק אמתה יהוה ואהרונה וישראל משפטיה:
צדיק יהוה ואהרונה בכל דרכיו וחסיד
בכל מעשיו: צדקה צדק לעולם ותורתך
אמת: משפטי יהוה ואהרונה אמת צדקו יחדו:
באשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה
תעשה: והוא באחד ומי ישיבנו ונפשו איתך
ויעש: גטון וגדול שם הוא ועבד חפשי מאדוני:
הן בעבדיו לא יאמין. ובמלאכיו ישים תהלה:
אך כי אנניש רמה. וכן אדם תולעה:
הצור תמים פועלו פי כר דרכיו משפט
אל אמינה ואין עול צדיק וישראל הוא: דיין
אמת. שופט צדק ואמת. ברוך דיין האמת. פי
כל משפטי צדק ואמת:

ובשוניע לדיין אמת יקרה האבל, ומנג עיהק לקרוע אחר שמכסין
פני הסת בקבר שהוא סתימת הגולג:

שופכין המים השאיבין שבשכונת המת ג' בתים מכל צד וצד עם
הבית שהמת שם, (ש"ע בית דוד סי' רס"א) והרב חיר"א
החסיד לשפוך המים אפילו בשביל ילד שמת תוך ל' ובשביל

גוי שטת, ובשביל סת בשבח, גם אפי' אפו ובשרו במים אלו
אסור המאכל ואינו בטל בסי': יוהר שלא לנשק חמת (סיח); מנהג
עיה"ק ירושלם ת"ו, כשמוציאין חמת מפתח הבית אומרים
קריש :

וַיִּתְּנָבֵל וַיִּתְּקֹדֶשׁ שְׁמִיָּהּ בָּבֶא. וְהוּא עָתִיד לְחַדְתָּא
עֲלָמָא. וְיֵאדָּאָה מִתָּיָא. וְלִשְׁבָּלָא הֵיכְלָא.
וְלִמְפָּרֵק חֲתָיָא. וְדִמְבְּנָא בִּרְתָּא דִּירוּשָׁלַם. וְלִמְעָקֵר
פּוֹלְחָנָא דְּאַלִּילָיָא מֵאַרְעָא. וְלֵאחָבָא פּוֹלְחָנָא יִקְרָא
דִּשְׁמִיָּא לַהֲדַרְיָה וְזִינְיָה וִיקָרִיָּה. בְּתִיכּוֹן וּבִיזְמִיכּוֹן
וּבְחִי וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאָמְרוּ
אַמֵּן: יְהֵא שְׁמִיָּהּ בָּבֶא מְבָרֵךְ לְעַלְמִי וְלְעָלְמִי עֲלָמָיָא
וַיִּתְּבַרֵךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְּפָאֵר וַיִּתְּרוֹמֵם וַיִּתְּנֵשֵׂא
וַיִּתְּהַדָּר וַיִּתְּעַלֶּה וַיִּתְּהַקֵּל שְׁמִיָּהּ דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ
הוּא לְעֵידָא מִן כָּל בְּרַבְרָא שִׁירְתָּא תִּשְׁבַּחְתָּא
וְנִתְמַרְתָּא בְּאַמִּירָן בְּעֲלָמָא וְאָמְרוּ אַמֵּן:

תַּחְבְּלִי חֲרָבָא וּפְפָנָא. וּמִוִּתְנָא. וּמִרְעִין בִּישִׁין
יַעֲדִי מִנְגָּא וּמִנְכוֹן וּמַעַל עֲמֹי יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ
אַמֵּן :

יְהֵא שְׁלָמָא בָּבֶא מִן שְׁמִיָּא. חַיִּים וְשָׁבַע
וַיִּשְׁוּעָה וְנִחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְנִאֻלָּה
וְסִלִּיחָה וּבִפְרָה וְרִיחַ וְחֵצְלָה לָנוּ וְלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ אַמֵּן אִמּו: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו
הוּא בְּבִתְחִיּוֹ יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אַמֵּן :

דיני קריעה

מי שמת לו מת מהמתים שצריך להתאבל עליהם וכן על רבו שלמדו תורה ורוב חכמתו ממנו חייב לקרוע, על כל המתים קורע טפח בכנר העליון מהשפה ולמטה בין ביד בין בכלי, ועל אב ואם קורע כל השפה ביד ולא בכלי, קרע על מת ומת לו מת אחר תוך ו' מוסף על קרע הא' שיעור טפח או מרחיק ג' אצבעות וקורע טפח, ואם לאחר ו' מוסף על קרע הא' כל שהוא ודיו ואם היה המת הב' אביו ואמו יקרע קרע אחר שאין אב ואם בתוספת, מי שמת לו ב' מתים כאחד או שבאה לו שמועה מב' מתים כאחד קורע קרע א' על ב', אין קירעין בשבת וביום אפי' ביום של גלויות, אבל בחוה"מ קירעין וי"א דנוהגין שאין לקרוע בחוה"מ רק על אב ואם ועל שאר מתים קירעין לאחר המועד ובמקום שאין מנהג קירעין על כולן מורים: חולה שמת לו מת אין מוריעין לו שם תטרף דעתו עליו, ואין קירעין חלוק אפי' שנודע לו שם תגדל דאגתו ויסתכן ואין בוכין ואין מספידין בפניו שלא ישבר לבו ומשתקין את המנחמין ספניו, (שיע סי' שצ"ו ואחרונים שם): מי שלא קרע בשעת חיים אינו קורע אלא תוך ו' חוץ מאביו ואמו שקורע אפילו לאחר ו' (שיע סי' שצ"ו).
כשקורע יאמר;

קָרַעְתִּי אֶתִּי יְהוָה־נִי יֵהְיוּ־נִי אֱלֹהֵינוּ מִלֵּךְ הָעוֹלָם
בַּיּוֹם הַזֶּה הַיּוֹם הַזֶּה:

השכבה לאיש

לאדם גדול אומרים קודם ההשכבה פסוקים אלו:
וְהִתְכַּבַּה מֵאֵין תִּמְצָא וְאֵינָה מְלֹם בְּנֵה: אֲשֶׁרִי
אָדָם מִצָּא חֲכָמָה וְאָדָם יָפִיק תְּבוּנָה:
מָה רַב מִיָּבֹד אֲשֶׁר צִפְנֹת לִירֵאִיךָ פָּעִלְתָּ לַחֲסִים
כִּי נִגַּד בְּגִי אָדָם: מִה יָקָר חֲסִדְךָ אֱלֹהִים

ובגו אדם בצל פנפיה יחסיון : יריון מדשן ביהד
ונחל עדניד תשקם :

ולאדם פסוס אומרים זה :

טוב שם משמן טוב ויום המרת מיום הנדו : סוף
דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו
שמור כי זה כר האדם : יעזו חסידים בכבוד ירגנו עד
משכבותם :

מנוחה נכונה. בשיבה עליונה. תחת פנפי השכינה.
במעבת קדושים ומהורים. פזוהר הרקיע. מאירים
ומזהירים. וחיוץ עצמים. וכפרת אשמים. והרחקת פשע
והקרבת ישעו והזכרה ותנינה. מדפני שובן מעונה.
וחולקא טבא. רחמי העולם הבא שם תהא מנת ומחיצת
וישיבת נפש השם הטוב (פליט) רוח השם תניחנו בגן
עדן. דאר פאר מן עקמא דבין פרעות אלקהא מאריה
שביא וארעא. מקד מלכי המלכים ברחמי ירחם עדיו.
ויחוס ויחמור עדיו. מקד מלכי המלכים ברחמי יסתירהו
בצל פנפיו ובסתר אהלו לחות בנועם יהוה (יהוה) יאהרונה
ודבקר בהיבדו. ודקן הימין יעמידהו. ומנחל עדניו
ישקחה. ויצרור בצרור החיים נשמתו. וישים כבוד
כנותתו. יהוה (יהוה) יאהרונה הוא נחלתו. ויקוח יאציו השלום
ועד משכבו יהיה שלום. בדבתיב יבא שלום ינוחו עד
משכבותם הולך נכחו הוא וקר בגו ישראל השוככים
עמו בברך הרבנים והסידות וכן יהי רצון ונאמר
אמן :

השכבה לאשה

קודם ההשכבה יאמר פסוקים אלו :
אֵשֶׁת חֵיל מִי יִמָּצָא וְרָחוּם מַפְנֵינִים מְבָרָה : שֶׁקָּרָה הָחֵן
וְהִבָּרַךְ הַיּוֹפִי אֵשֶׁת יִרְאֶת יְהוָה וְהוֹדֵתָּ יְהוָה וְהוֹדֵתָּ הָיָא
תִּתְהַלָּל : תִּנְנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ וְיִחְלְלוּהָ בַשְּׁעָרִים
מִעֲשֵׂיהָ .

רַחֲמָנָא רַב־חַסְדָּנָא דִּי לִיָּהּ הִיא וּבְמִטְרִיהָ אֲתִבְרִיאוּ עַלְמִיָּא
עַלְמָא דְהִין וְעַלְמָא דְאַתִּי וְנִנְנוּ בֵּיהּ נָשִׁים צְדִקְנִיּוֹת
וְחַסְדָּנִיּוֹת דַּעֲבָדוּ רַעֲוִיתִיהּ וּבְמִטְרִיהָ וּבִקְרִיהָ וּבְתוֹקֶפֶיהָ
יֵאמֵר קְדָמוֹתֵי רוּבְכָן גַּפְּשׁ הָאֵשֶׁת הַבְּבוּדָה וְהַצְנוּעָה
וְהַנְּכַבֶּדֶת מֶרֶת (סְלוּנִית) רוּחַ הַיֵּשׁם תְּהִיחַצֶּה בְּנֵן עֲדָן .
דְּאַתְּמַטְרַת מִן עַלְמָא דְהִין פְּרַעוֹת יֶאֱכֹלָא מֵאֲרֵי שְׂמִיָּא
וְאַרְעָא . הַמֶּלֶךְ בְּרַחֲמֵי יָחוּם וְיִתְמוֹר עֲלֶיהָ . וְיִכְוֶה אֶלְפֵיהָ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מַשְׁכַּבָּהּ יִהְיֶה שְׁלוֹם . בְּרַבְתִּיב יָבוֹא שְׁלוֹם
יָנוּחוּ עַל מַשְׁכַּבּוֹתָם הַדֶּקֶד נִכּוּחוּ . הִיא וְכָר בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל
הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵךְ הַבְּחִמִּים וְהַסְּיָחוֹת וְכֵן יְהִי רָצוֹן
וְנֵאמַר אָמֵן :

ובפני האברים אומרים פסוקים אלו אחר ההשכבה
בְּרַע הַמָּוֶת קִנְצָח וּמַחַח יִי אֱלֹהִים דְּמַעֲהָ מַעֲרָא פְּרַפְּנִים וְחִרְפָּת
עֲמֹ יָסִיר מֵעַר פְּרַחֲרָאָן כִּי יִי דְכַר : יִחְיוּ מִיָּתֶד נִבְרָתִי
יְקִימוּן הַקִּיצוֹ וְנִנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶזְרָא כִּי מַלְאָכוֹת מַלְכֵּהּ וְאַדְרָן
רַפְּאִים תַּפְּסִיר : וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְפָּה
וְהַשִּׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעֲזִיר פֶּסַח חֲכִמָּתוֹ : יִי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרִיאָנוּ .

ביום צאתו מהאברות אומרים לו
יֵאָבֵא עוֹד שְׂמִיָּהּ וְיִרְחֹךְ לֹא יֵאָסֵף כִּי יִי יִהְיֶה קֶדֶם קְאוֹד
עוֹלָם וְשָׁמַיָּא יִמְּ אֲבִיכָהּ : וְכַתִּיב פֶּאֱשׁ אֲשֶׁר אָמַר
תִּנְתְּנוּ בֵּן אֲנֹכִי אֶנְחַלְכֶם וּבִירוּשָׁלַיִם תִּגּוּחַמִּי :
וְחִרְבַּ

השכבה לאשה

תרז

והרב האר"י ז"ל כ' בשה"ס דף י"ז ע"ב וז"ל ענין השכבות שנוהגים לומר מנוחה נכונה וכו' היה מו' ז"ל מדעיג עליהם מאד והיה אומר שלא היו מעדין לנשמת המת, אבל לפעמים היו מורידין אם אין נפש המת ראוי לכך.

א"ה אם כן יותר טוב לומר המרחם על כל בריותיו הוא יתום וירחם על נפש רוח ונשמה של (פ"פ) רוח ה' תניחנו (לאשה פכפ"ת רוח ה' תניחנה) בגן עדן. וכן ראיתי לכמה רבנים גדולים ואנשי מעשה שציו קודם פטירתם, שלא לומר עליהם השכבות הנהוגות כי אם המרחם וכו' כנו'.

ברכת הלבנה

מברכין ברכת הלבנה בעת שתהא זריחתה נכרת ונהנין מאורה ושלא תהיה מכוסה אפילו בענן דק. אין מברכין על הלבנה עד שיעברו ו' ימים שלמים מעת המולד ונמשך זמנה עד שיו מיום המולד וטיו בכרך. בחדש אב מברכין על הלבנה אחר ט"ב. בחדש תשרי קודם כיפור :

לשם יחוד קידשא בריך הוא ושכינתיה (יאהרונהי) בדחילו ורחימו (יאההויה) ורחימו ודחילו (איההויה) ליחרא שם י"ה ב"ה ביחידא שנים בשם כ"י ישראל הנה אנחנו באים לברך ברכת הלבנה כמו שתקנו לנו רז"ל עם כ"י המצוות הכללות בה לתקן את שורשה במקום עליון. ויהי נעם וכו'.

אומרים למנצח מומור לדוד השמים מספרים כבוד אל וכו' תמצא לעיל דס"ח הללויה הללו את ה' מן השמים הללוהו בטרומים : הללוהו כ"י מדאביו הללוהו כ"י צבאיו : הללוהו שמש וירח הללוהו כל כיכבי אור : הללוהו שמי השמים והמים אשר מעד השמים : יהללו את שם ה' כי הוא ציה ונבראו : ויעמידם דער לעולם חק נתן ולא יעבור :

כי אראה שמיך מעשה אצבעותיך ירח וכוכבים אשר כוננתה :
 ברוך אתה יהוה ואדנה יאהדונהי אלהינו מלך העולם
 אשר בבראמרו ברא שחקים וברוח פיו כל
 צבאם. חק וזמן נתן להם שלא ישנו את תפקידם.
 ששים ושמים לעשות רצון קונניהם. פועל אמת
 שפעולתו אמת וללבנה אמר שתתחדש עמרת
 תבארת לעמוסי בטן שנים הם עתידים להתחדש
 כמותה ולפאר ליוצרים על שם כבוד מרכותו.
 ברוך אתה יהוה ואדנה יאהדונהי מתחדש חדשים :

סימן טוב תהא לנו ולכר ישראל : גי' ברוך
 יוצריה. ברוך עושיה. ברוך קוניה. ברוך בוראיה.
 וסוקרים כנגד הלבנה ואומרים בשם שאנחנו מרמדים
 בנגדיה. ואין אנחנו יכלין ליגע ביה. כך אם ירקרו
 אחרים בנגדנו להזינינו. לא יוכלו ליגע בנו. ולא
 ישלטו בנו. תפל עליהם אימתה ופחד בגלל
 זרועה ידמו באבן : באבן ידמו זרועה בגלל ופחד
 אימתה עליהם תפרי גי' : דוד מלך ישראל חי
 וקיים גי' : אמן אמן אמן : נצח נצח נצח : סלה
 סלה סלה : ועד ועד ועד : לב מהור ברא רי
 אלהים ורוח נכון חדש במרבי זי' :

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עורי : עורי מעם
 ה. עושה וארץ : אל יתן רטוט רגלך אל ינום שומרך : הנה לא
 ינום ולא ישן שומר ישראל : ה' שומרך ה' צלך עד יד ימינך :
 יומם השמש לא יכבה וירח בלילה ה' ישמרך מכל רע ישמר את
 נפשך : ה' ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם.

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו : הללוהו בנבורותיו
 הללוהו כרב גדלו : הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבד

סדר ברכת הלבנה

תרח

וכנור : הללוהו כהן ומחול הללוהו כמנים וענב : הללוהו בצרצלי
שטע הללוהו בצרצלי תרועה : כל רגשמה תהלל יה הללויה :
תָּנָא רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אֶלְמָלִי לֹא זָכוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶלָּא לְהַקְבִּיל פְּנֵי אֲבֵיהֶם שְׁבַשְׁטַיִם פֶּעַם
אַחַת בַּחֹדֶשׁ בָּרַם אָמַר אֲבִי הִרְבָּךְ גִּמְרִינְהוּ
מְעוּמָד : ואומר קדיש דרבנן

סדר ברכת החמה

אשר אם ירצה ה' נזכר לאומרה בשנת התשי"ג ושנת
התשמ"א ושנת התשס"ט תבע"ל כל כ"ח שנים פעם אחד.
כִּי שָׁמַשׁ וּמָגֵן יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי יֵאָלְהִים חַן וְכָבוֹד
יִתֵּן יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי לֹא יִמְנַע טוֹב לְהוֹדִקִּים
בְּתָמִים :

יִרְאוּךָ עַם שָׁמַשׁ וְלִפְנֵי יְרֵחַ דּוֹר דּוֹרִים.
ה וְדִינוּ לָךְ יֵאָלְהִים רְחוּמֵינוּ וְקָרֹב שְׁמֶךָ סְפָרוּ
נִפְלְאוֹתֶיךָ.

ו זְרַחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמֵי שָׁמַשׁ צִדְקָה וּמִרְפָּא
בְּכִנְפֶיהָ וַיֵּצְאֲתָם וּפְשָׁתָם בְּעִגְלֵי מִרְבָּק.
ה גִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקָתְךָ וְרָאוּ כָּל הָעַמִּים כְּבוֹדֶךָ.
הִקְדוּתָהּ הִלְלוּ אֶת יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי מִן הַשָּׁמַיִם הִקְדוּהוּ
בְּמִרוֹמָם : הִקְדוּהוּ כָּד מִזְאָכְיוֹ הִקְדוּהוּ כָּד
צִבְאָיו : הִקְדוּהוּ שָׁמַשׁ וְיְרֵחַ הִקְדוּהוּ כָּד פּוֹכְבֵי אֹר :
הִקְדוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מַעַר הַשָּׁמַיִם : יְהִלְלוּ
אֶת שֵׁם יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי כִּי הוּא צוּה וְנִבְרָאוּ : וַיַּעֲמִירֵם
זַעַר זַעֲרָם חֶק גָּתָן וְלֹא יַעֲבֹר :

לשם יחוד וכו'

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָהֲדוּנָהי יֵאָלְהִינוּ מְקוֹךְ הָעוֹלָם
טוֹשֶׁה מַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית : ואח"כ

ואחר כן אומרים למנצח מזמור לדוד השמים מספרים כבוד אל וכו'
עד סוף המזמור תמצא לעיל דף ס"ח.

ואח"כ שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי וכו'.
תָּנוּ בְּבָנֵי הָרֹאֶה חֲמֹה בְּתִקְפָּתָהּ אוֹמֵר בְּרוּךְ
עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה בְּבִאשׁוּת. וְאִיכָתָּהוּ. אָמַר אֲבִי כָּל
תַּמְנֵי וְעֶשְׂרִין שָׁנִין וְהִדַּר מַחֲזֹר וְנִפְלָה תְּקוּפַת
גִּיטָן בְּשִׁבְתָּאֵי בְּאַיִרְתָּא דְּתַלְת גִּיטָי אֲרַבְעֵי.

רבי חנניא בן עקשיא אומר רצה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך
הרבדה להם תורה ומצות שנאמר ה' חפץ למען צדקו יגדיל
תורה ויאדיר.

ואומרים קדיש דרבנן. תמצא לעיל דף קל"ז

ואח"כ אומרים

מוֹדִים אֲנִיחֵנוּ לָךְ שְׁתַּחֲוִייתֵנוּ וְקִבְּלֵנוּ וְהַצַּעֲתֵנוּ
לְבָרְךָ בְּרַפְּת הוֹדָאָה זוֹ וְיִהְיֶה רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֲבוֹתֵינוּ כְּשֵׁם שְׁנֵכֵנוּ לְבָרְךָ בְּרַכָּה זוֹ כֵּן תַּתִּיבֵנוּ
וְתַמְיֵנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּלִבְב שָׁלֵם וְתַזְכֵּה אוֹתֵנוּ וְאֶת
צְאֲצְאֵינוּ לְבְרַכָּה בְּתִקְיֹת אַחֲרֹת הַבָּאוֹת עָלֵינוּ
לְשָׂרוֹם שְׁמֵחִים בְּבָנֵי עֵדֶךָ וְשָׁשִׁים בְּעִבּוֹדֶתְךָ
וְתַזְכֵּנוּ לְרֹאוֹת פְּגִי מְשִׁיחֶךָ. וְתַמְנִים בָּנוּ מִקְרָא
שְׁכָרְזוֹב עַל יְדֵי גְבִיָּאָה בְּאִמּוֹר וְתִהְיֶה אוֹר תְּלַבְּנָה
כְּאוֹר הַחֲמָה וְאוֹר הַחֲמָה יִתְּרָה שְׁבַעַתִּים כְּאוֹר
הַחֲמָה בְּיוֹם חֲבוּשׁ ה' אֶת לִבְב עַמּוֹ וּמַחֲנִין מִקְרָאוֹ
יִרְפָּא. בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן סָלָה :

ואומרים איש לרעהו

תָּזְכוּ לְשָׁנִים רְבוֹת

סדר קריאת שמע על המטה

רבונו אשר עזבם הריני מוחל וסולח לך מי
 שהקדים והקניט אותי או שחטא כנגדי בין
 בגופי בין בממוני בין בכבודי בין בכל אשר לי.
 בין באונס בין ברצון בין בשוגג בין במזיד בין
 בדבור בין במעשה בין בגלגול זה בין בגלגול אחר
 לכל בר ישראל ורא יעגש שום אדם בסבתי.
 יהי רצון מלפניך יהוה יהוה אחדוני אלתי ואלתי
 אבותי שלא אחטא עוד ומה שחטאתי לפניך
 מחוק ברחמיך הרבים אבר לא עד ידי יסורין
 וחולאים רעים. יהיו לרצון אמרי פי והגיון רבי
 לפניך יהוה יהוה אחדונה צורי וגואלי :

ברוך (אתה יהוה יהוה אחדונה אלתינו מלך העולם)
 המפיל חבלי שגרה עד עיני ותנומה על עפעפי
 ומאיר לאישון בת עין: יהי רצון מלפניך
 יהוה יהוה אחדונה אלתי ואלתי אבותי שישקיבני
 לשלום ותעמידני להיים טובים ולשלום ותן חלקי
 בתורתך ובתרגילי לדבר מצוה ואל תרגילני
 לדבר עבירה ואל תביאני לידי חטא ורא לידי
 נסיון ורא לידי בוז וישלום בי וצור המצב ואל
 ישלום בי וצור המצב ותצילני מצור המצב ומחולאים
 רעים ואר יבהילוני תלומות רעים והרהורים
 רעים ותהא מטתי שלמה לפניך והאר עיני פן
 אישן המנות. ברוך (אתה יהוה יהוה אחדונה) המאיר
 לעזים בלוי בכבודו :

תריא

קריאת שמע ער המטה

ואח"כ יקרא קריאת שמע כודו כנוי לעיר דף רייג :
יעלוו חסידים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַד מִשְׁבּוֹתָם :
רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִירוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפּוֹת בְּיָדָם :
הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלֹּשְׁלֹמֹה שְׁשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב קָה
מִגְבְּרֵי יִשְׂרָאֵל : בָּלֵם אֲחֹזִי חֶרֶב מְלָמְדִי מִלְחָמָה
אִישׁ חֶרֶבוֹ עַל־יָרְכוֹ מִפֶּחַד בְּלִילוֹת : גִּיפ יִבְרָכֶךָ
יְהוָה יֵאֱהֹדוּנִי וַיִּשְׁמְרֶךָ : יֵאָר יְהוָה יֵאֱהֹדוּנִי פָנָיו
אֵלֶיךָ וַיְחַנֶּךָ : יֵשָׁא יְהוָה יֵאֱהֹדוּנִי פָנָיו אֵלֶיךָ
וַיִּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם :

יֹשֵׁב בְּסִתְרֵי עֲלִיּוֹן בָּצַל שְׂדֵי יִתְלַוֵּן : אָמַר
בְּיְהוָה יֵאֱהֹדוּנִי יֵאֱהֹדוּנִי מַחְסֵי וּמַצִּידֹתַי אֵלֹהֵי
אֲבֹתֵינוּ : כִּי הוּא יַצִּילֵךְ מִפֶּחַד יְקוֹשׁ מִדְּבַר
חַיּוֹת : בְּאֲבָרָתוֹ יִסֹּךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תִּתְחַסֶּה
עֲנָה וְסִתְרָה אֲמָתוֹ : לֹא־תִירָא מִפֶּחַד לְיָלָה מִחַץ
יְעוֹף יוֹמָם : מִדְּבַר בְּאֶפֶס יִתְלַךְ מִקֶּצֶב יָשׁוּר
צְהָרִים : יַפֵּל מַצִּידֶךָ אֶלֶף וּרְבָבָה מִיְמִינֶךָ אֵלֶיךָ
לֹא יָגֵשׁ : רַק בְּעֵינֶיךָ תִּבְטֵא וְשִׁלְמַת רָשָׁעִים
תִּרְאֶה : כִּי־אֵתָהּ יְהוָה יֵאֱהֹדוּנִי מַחְסֵי

עד מחסי הוא הנכון ויש משלימין המזמור עד בישועתי

עֲלִיּוֹן שִׁמְרַת מַעֲוֹנֶךָ : לֹא־תֵאָנֶה אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע
לֹא־יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ : כִּי מִלֵּאבָיו יַצִּיחֶלְךָ
לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ : עַל־בָּפִים יִשְׁאוּנֶךָ פֶּן־
תִּגּוֹם בְּאֶזְנוֹ כְּנֶלְךָ : עַל־שֹׁחַל וּפְתִיחַ תִּדְרֹךְ
תִּרְמָם כְּפִיר וְתַנִּין : כִּי כִי חֶשֶׁק וַאֲפִלְטָהוּ
אֲשַׁנְּבֶהוּ בִּי־יָדַע שְׁמִי : יִקְרָאֲנִי וְאֶעֱנֶהוּ עֲמוּ־אֲנִי
בְּצָרָה אֲחַלְצֶהוּ וַאֲבַבְרֶהוּ : אֶלֶף יָמִים אֲשַׁבֵּעֶהוּ
וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי :

חריב . קריאת שמע ער הטמה

ויזכור העונות שעשה אותו יום ויאמר וידוי על עונותיו ואחכיא אנא בכח כולו בכל לילה. ואחר שנמר אותו יאמר גיט השורה הראויה לאותו

הלילה כמו שרשום לפניך

ליל א' אָנָא בָּכַת. גָּדַלְת יְמִינָךְ. תַּתִּיר צְרוּרָה :
ליל ב' מִבֵּל רַגְת. עָמַד שְׁגָבְנִי. טַחֲרַנּוּ נֹרָא :
ליל ג' נָא גְבוּר. הִי־שִׁי וְחִירָךְ. בְּבָבַת שְׁמַרְם :
ליל ד' בָּרַכְתָּ טַהֲרָם. רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ. תָּמִיד גְּמִלֵם :
ליל ה' חֲסִיו קְרוּשׁ. בְּרֹב טִיבָךְ. נָחַל עֲדָתְךָ :
ליל ו' יָחִיד גֵּאָה. לַעֲמָךְ פָּנָה. זֹכְרֵי קְרוּשְׁתְּךָ :
ליל שבת שְׁמַעְתָּנוּ קַבֵּל. וּשְׁמַע צַעֲקָתָנוּ יִרְעַע
תַּעֲלֹמֹת :

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד :

ויא למנצח סומור לדוד בבוא אליו נתן הנביא וכו' תמצא לעיר
דסיו. ואחכיר שיר למעלות אשא עיני אל ההרים וכו' לעיל רצא
גַּד גְּדוֹר יְגוֹרְנִי וְהוּא יָגֵר יַעֲקֹב : עֲקֹב יָגוֹד וְהוּא יְגוֹרְנִי
גְּדוֹר גָּד : יֵם אִם תִּשְׁכַּב לֹא רַחֲפָתָךְ וְשָׁכַבְתָּ וְעָרְבָה
שְׁנָתְךָ : פֶּסוּב אֶרֶץ וְאֶקִּיץ בְּרַחֲמִים : לִישׁוּעָתְךָ קוֹיְרִי
יֵי : לִישׁוּעָתְךָ יֵי קוֹיְרִי : קוֹיְרִי יֵי לִישׁוּעָתְךָ : קוֹיְרִי
לִישׁוּעָתְךָ יֵי : לִישׁוּעָתְךָ קוֹיְרִי יֵי קוֹיְרִי לִישׁוּעָתְךָ :
אַתָּה סִתָּר דִּי מַצַּר תַּצְרֵנִי רַנֵּי פִּלְמֵ תְסוּבְּבֵנִי סָךְ : סָרָה
תְּסוּבְּבֵנִי פִלְמֵ רַנֵּי תַצְרֵנִי מַצַּר לִי סִתָּר אַתָּה : יֵם תוֹרֵעֵנִי
אַרְבַּח תִּיִם שְׂבַע שְׁמַחוֹת אֶת פְּגִיף נַעֲשִׂימוֹת בְּיָמֶיךָ נָצַח :
אַתָּה תַחֲסִים תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְהַנִּנֵּה כִּי בָא מוֹעֵד :
בְּיָדְךָ אִפְקִיד רוּחִי פְּרִיָתְךָ אוֹתִי יִתְּנָהּ יֵהוּדָה יֵהוּדָה

אֵל יֵאָמֵר :

תוֹרָה צִנָּה לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרְשָׁךְ קַחְתָּ יַעֲקֹב :

ויהזור הפסוק עד שישן סחך דברי תורה :

חלמא

הטבת חלום

החולם הולך לפני שלשה הדיוטות מאוהביו ויאמר:
חֲלֹמָא טָבָא חֲזָאִי. חֲלֹמָא טָבָא חֲזָאִי. חֲלֹמָא טָבָא
חֲזָאִי: והם עונים: חֲלֹמָא טָבָא חֲזָאִי. חֲלֹמָא
חֲלֹמָא טָבָא חֲזָאִי. חֲלֹמָא טָבָא חֲזָאִי. חֲלֹמָא
דִּידָךְ טָבָא הוּא וְטָבָא לְהוּי: רַחֲמָנָא לְשׁוּנָה
לְטַב: שְׁבַע זְמָנִין יִגְדִּילָן עֲלֵיהּ מִן שְׁמַיָא דִּי
יְהוּי טָבָא טָבָא הוּא וְטָבָא לְהוּי: וכך אומרים שבעה פעמים.

ואחר כן שלש הפיכות פעם אחת לבד, יאמר החולם.
הַפְּכֵת מַסְפְּדִי לְמַחֲזִיל לִי פְּתִיחַת שְׁקִי וּתְאַרְגֵּנִי
שְׁמַחָה: יַעֲיִין אֲזִי תְּשַׁמַּח בְּתוֹלָה בְּמַחֲזִיל
וּבְחֻזִּים וְזִמְנִים יַחְדָּו וְהַפְּכֵתִי אֲבָלָם לְשִׁשּׁוֹן
וְנִחְמָתִים וְשִׁמְחָתִים מִיגֻנָם: וְלֹא אֶבֶה יְהוֹאֲדָנָה
יֵאֱהֻדוֹנָהי אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמְעַ אֶל בִּלְעָם וַיִּתְּפֹךְ יְהוֹאֲדָנָה
יֵאֱהֻדוֹנָהי אֱלֹהֶיךָ לֵךְ אֶת הַקֶּלֶלָה לְבָרְכָהּ כִּי אֶתְבָּרַךְ
יְהוֹאֲדָנָה יֵאֱהֻדוֹנָהי אֱלֹהֶיךָ: ג' פדויות, פעם אחת יאמר החולם.
פָּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקֶּרֶב דִּי כִּי בְּרָבִים הָיוּ
עִמָּדִי: יַעֲיִין וּפְדוּנִי יְהוֹאֲדָנָה יֵאֱהֻדוֹנָהי יִשְׁכֹּון
וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרָנָה וְשִׁמְחַת עוֹלָם עַל רֵאשִׁים שִׁשּׁוֹן
וְשִׁמְחָה יִשְׁגִּי וְנָסוּ יִגְוִן וְאַנְחָה: וַיֹּאמֶר הָעָם
אֵל שְׂאוֹל הַיּוֹנָתָן יָמוּת אֲשֶׁר עָשָׂה הַיְּשׁוּעָה
הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל חֲלִילָה חִי יְהוֹאֲדָנָה יֵאֱהֻדוֹנָהי
אִם יִפֹּל מִשְׁעַרְתָּ רֵאשִׁי אֶרֶץָהּ כִּי עִם אֱלֹהִים
עָשָׂה הַיּוֹם הַזֶּה וַיְפָדוּ הָעָם אֶת יוֹנָתָן וְלֹא מָת:

חשעה שלומות פעם אחת, יאמר החולם
בֹּרָא נִיב שְׁפָתַי שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחֲמוֹךְ וְלְקֻרְבִּי
אָמַר יְהוֹאֲדָנָה יֵאֱהֻדוֹנָהי וּרְפָאֵתִיו: וְרוּחַ לְבָשָׁה

אֶת עַמִּשִּׁי רֹאשׁ הַשְּׁלִישִׁים לֶךְ דָּוִיד וְעַמֶּךָ בּוֹ יֵשִׁי
שְׁלוֹם שְׁלוֹם לֶךְ וְשְׁלוֹם לְעוֹזֶיךָ כִּי עֲזָרָה אֶל־תִּהְיֶה
וַיִּמְכְּלֵם דָּוִיד וַיִּתְּנֵם בְּרֹאשֵׁי הַגִּדּוֹד : וְאַמְרָתָם כֹּה
לְחִי וְאַתָּה שְׁלוֹם וּבִיתָהּ שְׁלוֹם וְכָל אֲשֶׁר לֶךְ שְׁלוֹם :
בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּיתוֹ וְאַדְנֵי יֵהוּדָה וְהַיְיָ
יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה מִבְּטָחוֹ : יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה עוֹלָמִים
יִתֵּן יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם :

וְאָמַר הַחֹלֶם יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה שְׁמַעְתִּי שְׁמַעְתִּי יִבְרָאֵהוּ
וַיַּעֲנוּ הֵם : יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה פָּעַלְתָּ בְּקֶרֶב שָׁנִים חֵייתוֹ
בְּקֶרֶב שָׁנִים תוֹדִיעַ בְּלִגְנוֹ רַחֵם תִּזְכּוֹר : שְׁלוֹשָׁה סָעִים

וְאָמַר עוֹד הַחֹלֶם

שִׁיר לְמַעְרֹת אֲשָׁא עֵינֵי אֶל הַהָרִים מֵאֵין יָבֹא
עֲזָרִי : עֲזָרִי מִעַם יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה עֲזָרָה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ : וַיַּעֲנוּ הֵם אֶל יְהוָה לִמְנוּחַ בְּנִלָּה אֶל
יְנוּם שְׁמֶרְךָ : וְאָמַר הַחֹלֶם דְּהִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִשָּׁן
שְׁמֶר יִשְׂרָאֵל : וַיַּעֲנוּ הֵם יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה שְׁמֶרְךָ
יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה צִלְּךָ עַל יַד יְמִינְךָ : יוֹמָם הַשָּׁמֶשׁ
לֹא יִכְבֶּה וַיָּרֶם בְּלִילְךָ : יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה
מִכָּר רָע יִשְׁמַר אֶת נַפְשְׁךָ : יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה
יִשְׁמַר צִאֲתָךְ וּבֹאֲךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : וְאָמַר עוֹד
הַחֹלֶם תוֹדִיעֵנִי אֶבֶת חַיִּים : וַיַּעֲנוּ שְׁבַע שְׁמֹחוֹת אֶת
פִּנְיָךְ נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח : ג'ס. וְאָמַר הַחֹלֶם וַיִּבְרַךְ
יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה אֶל מֹשֶׁה קְאָמֵר : דְּבַר אֶל אֶחָד
וְאֶל בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִּבְרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲמֹר
לָהֶם : וַעֲנִינוּ יְבָרְכֶךָ יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה
יְהוָה יֵהוּדָה יֵהוּדָה פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ וַיִּתְּנָהּ : יֵשִׁא יְהוָה יֵהוּדָה

תרמו

סדר המכת חנום

יאהדונה פניו אליה וישם לה שלום : גים לה אכל
בשמחה לחמה ושתה בלב טוב ינגד כי כבר
רצה האלהים את מעשיה :

וטוב לו שידור ליתן לחם לעניים כפי יכולתו.

תענית יחיד

הרוצה להתענות צריך שיקבל התענית ביום שלפניו מבעוד יום
בשעת המנחה ומחפץ שמונה עשרה וקודם שיעקור רגליו ואמר :
רבון העולמים הריני לפניך על הנאי בתענית נרבה למחר מעלות
השחר עד אחר הפלת ערבית ואם לא אוכל או לא ארצה
כשאומר מזמור לדוד ה' רועי אוכל להפסיק ולא יהיה בי שום
עין אבל יהי רצון מלפניך ה' אלהי ואהי אבותי שתתן בי כח
ובראות ואזכה להתענות למחר ותקבלני באהבה וברצון ותוכני
לשוב בתשובה שלימה ותענה עתירתי וחשמע תפילתי כי אתה
שומע תפלת כל פה. ברוך אתה שומע תפלה :

בתפלת ערבית של מוצאי התענית קודם שיעקור רגליו ואמר :
רבון העולמים גלוי לפניך בזמן שבת המקדש קיים אדם חוטא
ומקריב קרבן ואין מקריבין ממנו אלא חלבו ודמו ומחכפר
לו ועכשיו ישבתי בתענית ונחמט חלבי ודמי. יהי רצון מלפניך
שיהא חלבי ודמי שנחמט כאילו הקרבתי לפניך על גבי המזבח
והרצני (ברכות דף י"ז ע"א)

קריאת ספר תורה ביום תענית צבור בשחרית ובמנחה

ויתן משה את פני יתואה יאהדונה ויאמר
למה יתואה יאהדונה יתרה אפך בעמך
אשר הוצאת מארץ מצרים בכת גדול וביר
חזקה : למה יאמרו מצרים לאמר ברעה
ה' ציאתם לדג אתם בנהרים וברבבתם מעל פני
הארמה שוב מתרו אפך והנתם ער-הרעה
לעמך : זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך
אשר גשבעת להם בן ובתבר אלהם ארבה את-
זרעכם בקרבני השמים ובג-הארץ הוצאת אשר
אמרתי אתן לזרעכם ונתתי דעלם : וינתם

תרמו

קריאת סת' לתענית צבור

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמְרֵנוּ עַל הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת
לְעַמּוֹ: לֵוי

[illegible]

לוח

לקביעות ראשי חודשים
ומועדים ושנים
וקביעות י"ד שנים פשוטות
ומעוברות

יצא לאור בהוצאות ובהשתדלות

מר **שלמה צופיף** הי"ו

נדפס

פעה"ק ירושלים חובב"א

שנת תרצ"ד לפ"ק

בא סי' ישא ברכה מאת ה' וכו'

דפוס כ"ר חיים נר"ש כלוי ז"ל צוקרמן

לוח יום הפטירה למשפחת גאליבון נ"ע

מור זקני הרב מו' ראובן מלמד בן ביבי דור ז"ל
מנוחתו כבוד ג' תמוז תרנ"ו בירושל"ו

מור זקני מו' אהרן גאליב בן רחל כ"ט שבט תרמ"א קז"ל
מר אבי עמ"ד מ"ו משיח גאליב בן רחל ד' סבת
רחפ"ט בירושל"ו

מרת זקנתי מרים אשת מ"ו ראובן מלמד בת אלישבע
כ' שבט תרע"ב בירושל"ו

מרת זקנתי רחל ז' מ"ו אהרן גאליב בת ביבי דור
כ"ב תמוז תרל"ב בוכרא

מ"ו אהרן כל"ג נתר בן מו"ל ב' אדר תרע"ח בירושל"ו

הקדמת סדר הלוח

בתחילה נדפס סדר ראשי חדשים. ואחר כך סדר קביעות המועדים
ואחר כך סדר קביעות השנים. מהחיל משנהנו שאנו עומדין בה
(היא ש' תרצ"ד) וגימרת בשנת תתקצ"ט סוף אף הששי, ובכל
שנה נרשם בצדה קביעותה כמו בשנת תרצ"ד נרשם הכ"ז וכ"ו.
בשנת ת"ש נשלם מחזור קטן ש' ולכן נדפס אחר שנת ת"ש שורה
אחת מחזור קטן ש"א ואחר השורה שירטיט לסימן כי שנת חשיא
התחלת מחזור קטן ש"א — כן בשנת הש"ב נשלם מחזור גדול
ר"ד ואחר שנת תשי"ב נדפס שירטיט לסימן כי שנת תשי"ג מהחיל
מחזור גדול ר"ה ועל זה הסדר כל הלוח ואהרי אשר מלוח זה
נדע קביעות השנה נכ"ט בלוח השני הבא אחריו שהוא לוח מ"ד
קביעות לפשוטית ומעוברות ובדרך משל אחריו נדע כי שנת
תרצ"ד סימנה הכ"ז נראה בלוח השני הכ"ז פשוטה ונמצא מסודרים
החדשים השנים והמועדים כשלחן ערוך מכל כאשר עיני הקורא
תחזינה מישרים.

לוח לקביעות החדשים

[לדעת החדשים המלאים לעולם והחסרים לעולם]

ניסן, סיון, אב, תשרי, שבט, (ואדר ראשון במעוברת), מלאים לעולם. ר"ל של ל' יום. אייר, תמוז, אלול, טבת, אדר, (הסמוך לניסן) חסרים לעולם. ר"ל של כ"ט יום. חשוון וכסליו פעמים שניהם מלאים ואז נקראת השנה שלימה ופעמים שניהם חסרים ואז נקראת השנה חסירה, ופעמים שחשוון חסר וכסליו מלא, ואז נקראת כסדרה, ר"ל שיבואו החדשים על הסדר מלא וחסר מלא וחסר.

לדעת החדשים שלעולם אינם ר"ח כ"א יום אחד ואותם שלעולם הם שני ימים ניסן, סיון, אב, תשרי, שבט, לעולם ר"ח יום אחד בלבד, אייר, תמוז, אלול, חשוון, אדר ואדר, לעולם ר"ח ב' ימים כסליו, וטבת, לפעמים ב' ימים, ופעמים יום אחר בלבד, כיצד? כשחשוון וכסליו שניהם מלאים אז יהיו כסליו וטבת ב' ימים ר"ח, וכשהיו שניהם חסרים אז לא יהיו כ"א יום אחר, וכשהיו אחד חסר ואחד מלא אז יהיה כסליו יום אחד ראש חדש וטבת ב' ימים:

לדעת הימים הראויים לקבוע בהם ר"ח ולא כוולתם, וזה יובן מן יום השני של ר"ח שהוא ראשון לחדש ועיקר לחשבון ניסן אנה"ו, אייר בנה"ז, סיון אגד"ו, תמוז אנה"ו, אב ברו"ז, אלול אבד"ו, תשרי בנה"ז, חשוון ברה"ז, כסליו אכנדה"ו, טבת אכגד"ו, שבט בגדה"ז, אדר זכד"ו, וכשהשנים מעוברות אדר ראשון ברה"ז, אדר שני זכד"ו:

סימני השנים הפשוטות והמעוברות

סימן לפשוטות: בש"ה, בח"ג, גכ"ה, הש"א, הכ"ז, ושי"ג, וחי"א. סימן למעוברות: בש"ז, בח"ה, גכ"ז, הש"ג, הח"א, ושי"ה, וחי"ג. פירוש האית הראשון יורה על יום השבוע שבו היקבע ראש השנה, והאית השני מורה על השנה אם היא שלימה או חסירה. אי כסדרה, והאות הג' יורה על יום קביעת ר"ח ניסן ופסח:

סימן לראשי חדשים של כל השנה

ראשי חדשים לעולם הם סדרים על סדר ימי השבוע כיצד? הרי שסימן השנה הפשוטה דרך מ"ל ושי"ג הנה ירעת מסמן זה שחשוון וכסליו שניהם מלאים ור"ח תשרי ביום טבת, לכן תרע שחשוון

לוח לקביעות החדשים

ד

ביום א' ב' וכסליו ג' ד' ומנחת ה' ו' ושנפ ז' ואדר א' ב'.
ניסן ג'. אייר ד' ה' סיון ו'. תמוז ז' א' אב ב'. אלול ג' ד'.
וכסליו אס סמן השנה המעוברת דרך משל זה"ג הרי ידעת שחשוון
וכסליו שניהם חסרים ושיהיה ר"ח הוא ר"ח תשרי ביום שבת.
לכן תרע שחשוון ביום א' ב'. וכסליו ג'. ומנחת ד' ושנפ ה'. אדר
ראשון ו' ז'. ואדר שני א' ב'. ניסן ג'. אייר ד' ה' סיון ו'.
תמוז ז' א' אב ב'. אלול ג' ד'. וכן על דרך זה לעולם :

סדר קביעות המועדים

לעולם יום א' לחידוש ניסן הוא יום א' של פסח. שבועות יום
ב' של פסח. ראש השנה וסוכה ג' של פסח. שמחת
תורה ד' לפסח. צום כפור ה' לפסח. פורים שעבר שמי לפסח :
ומימנך א"ת, ב"ש' ג"ר, ד"ק, ה"ץ, ר"פ.

לעולם לא בר' פסח. ולא נה"ז עצרת. ולא אדר' ראש השנה
(ומימן ואצום על אדו הראש עזרא ח' י"ז). ולא זכ"ר
פורים, ולא אג' יום הכפורים :

ומה טעם לא כר' פסח שאם פסח בא ביום ב' יבא עצרת יום
שלישי. וראש השנה יום ד' והכפור יום ו' ולא יתקנו שתי
שבתות כאחת. ומפני מה לא יבא פסח ביום ד' שאם יבא פסח ביום
ד' יבא עצרת יום ה' וראש השנה יום ו' וצום כפור יום א' ולא
יתקנו שתי שבתות כאחד. ומפני מה לא יבא פסח ביום ו' שאם יבא
פסח יום ו' יבא עצרת יום ז' וראש השנה יום א' והושענא רבה
יום שבת ובטל מצות ערבה לפיכך אמרו חכמים לא בר' פסח :

七

[illegible]

לוח לקביעות השנים

ו

תשסח,	החיא	תשפט,	הכ"ז	תתי	בשיה
שמיטה	שמיטה	שמיטה	שמיטה	שמיטה	שמיטה
מחזור גדול ר"ו					
תשסח,	נכ"ה	תשצ,	בכ"ה	תתיא,	זשיג
תשע,	זשיג	תשצא,	זשיג	תתיב,	החיא
תשעא,	השיג	תשצב,	הכ"ז	תתיג,	גכ"ה
תשעב,	הכ"ז	תשצג,	בכ"ה	תתיד,	זשיה
תשעג,	בכ"ג	תשצד,	זשיג	מחזור קטן ש"ו	
תשעד,	השיג	תשצה,	השיג	תתיז,	זשיג
תשעה,	הכ"ז	מחזור קטן ש"ו		תתיח,	הכ"ז
שמיטה		תשצו,	הכ"ז	תתיט,	בכ"ה
תשעו,	בש"ז	שמיטה	שמיטה	תתיי,	זשיג
מחזור קטן ש"ה		מחזור גדול ר"ה		תתיכ,	הכ"ז
תשעו,	בכ"ג	תשצו,	בכ"ג	תתיכ,	בזח"ה
תשעח,	הכ"ז	תשצז,	השיג	תתיכא,	זשיג
תשעט,	בש"ז	תשצח,	הכ"ז	תתיכב,	השיג
תשפ,	בשיה	תת,	בשיה	תתיכג,	הכ"ז
תשפא,	זח"א	תתא,	זח"ג	תתיכד,	בכ"ג
תשפב,	גכ"ז	תתב,	הכ"ז	שמיטה	
שמיטה		תתג,	בשיג	מחזור גדול ר"ט	
תשפג,	בשיה	שמיטה	שמיטה	תתיכז,	השיג
תשפד,	זח"ג	תתד,	השיג	תתיכז,	הכ"ז
תשפה,	השיג	תתו,	נכ"ז	תתיכז,	בשיה
תשפו,	גכ"ה	תתז,	בשיה	תתיכז,	זח"ג
תשפז,	זשיה	תתח,	זח"א	תתיכז,	הכ"ז
תשפח,	זשיג	תתט,	גכ"ז	תתיכז,	בשיה

לוח לקביעות השנים

הכ"ז	תתענ.	שמיטה	זח"ג	תתלא.
שמיטה		מחזור קטן שיט	שמיטה	
בש"ז	תתעד.	מחזור גדול ר"ז	הש"א	תתלב.
בח"ג	תתעה.	תתנג.	גכ"ז	תתלג.
הכ"ז	תתעו.	בש"ה	מחזור קטן שיט	
בש"ז	תתעז.	זח"ג	גכ"ה	תתלד.
בש"ה	תתעח.	הכ"ז	זש"ג	תתלה.
זח"ג	תתעט.	בש"ה	הש"ג	תתלז.
הכ"ז	תתפ.	זש"ה	הכ"ז	תתלו.
שמיטה		תתנט	בח"ג	תתלח.
מחזור גדול ר"א		שמיטה	שמיטה	
בש"ה	תתפא.	תתס.	הש"ג	תתלט.
זח"ג	תתפב.	בש"ה	הכ"ז	תתס.
הש"א	תתפג.	זש"ג	בח"ה	תתסא.
גכ"ה	תתפד.	הח"א	זש"ג	תתסב.
זש"ה	תתפה.	גכ"ה	הכ"ז	תתסג.
זש"ג	תתפו.	זש"ג	בש"ז	תתסד.
הכ"ז	תתפז.	הש"ג	בח"ג	תתסה.
שמיטה		שמיטה	שמיטה	
בח"ה	תתפח.	תתסז.	הש"א	תתסז.
זש"ג	תתפט.	בח"ג	גכ"ז	תתסז.
הח"א	תתצ.	הש"ג	בש"ה	תתסח.
מחזור קטן שיט		הכ"ז	זח"א	תתסט.
גכ"ה	תתצא.	בח"ה	גכ"ז	תתנ.
זש"ג	תתצב.	מחזור קטן שיט	בש"ה	תתנא.
הש"ג	תתצג.	תתעב.	זח"ג	תתנב.

לוח לקביעות השנים

ח

שמיטה		תתקטו, בחי'ה		הכ"ז, תתצד,	
מחזור גדול ר"יג		שמיטה		שמיטה	
תתקדו,	זח"א	תתקטו,	זש"ג	תתצד,	בח"ג
תתקלח,	גכ"ה	תתקיו,	הח"א	תתצז,	הש"ג
תתקלט,	זש"ה	תתקית,	גכ"ה	תתצז,	הכ"ז
תתקט,	זש"ג	תתקיט,	זש"ג	תתצח,	בח"ה
תתקמא,	הכ"ז	תתקב,	הש"ג	תתצט,	זש"ג
תתקמב,	בח"ה	תתקבא,	הכ"ז	תתק,	הכ"ז
תתקמג,	זש"ג	תתקבב,	בח"ג	תתקא,	בש"ז
שמיטה		שמיטה		שמיטה	
תתקמד,	הכ"ז	תתקכג,	הש"ג	תתקב,	בח"ג
תתקמה,	בש"ז	תתקכד,	הכ"ז	תתקג,	הש"א
תתקמו,	בח"ג	תתקכה,	בש"ה	תתקד,	גכ"ז
תתקמז,	הש"ג	תתקכו,	זח"ג	תתקה,	בש"ה
מחזור קטן ש"ד		תתקכז,	הכ"ז	תתקו,	זח"א
תתקמח,	הכ"ז	תתקכח,	בש"ז	תתקז,	גכ"ז
תתקמט,	בש"ה	מחזור קטן ש"ג		תתקח,	בש"ה
תתקנ,	זח"ג	תתקכט,	בח"ג	שמיטה	
שמיטה		שמיטה		מחזור גדול ר"יב	
תתקנא,	הכ"ז	תתקל,	הש"א	תתקט,	זח"ג
תתקנב,	בש"ה	תתקלא,	גכ"ז	מחזור קטן ש"ב	
תתקנג,	זח"ג	תתקלב,	בש"ה	תתקי,	הש"א
תתקנד,	הכ"ז	תתקלג,	זח"א	תתקיא,	גכ"ה
תתקנה,	בש"ז	תתקלד,	גכ"ז	תתקיב,	זש"ה
תתקנו,	בש"ה	תתקלה,	בש"ה	תתקיי,	זש"ג
תתקנז,	זח"א	תתקלז,	זש"ה	תתקיד,	הכ"ז

2

א' בש"ה פשוטה

ימינו שנה חמימה. ושבחותיה נ

ועצה אכתוב לך לוח הי"ד קביעות לפשוטות ולמעוכרות ובתחלה
חדע שנחך מלוח קביעות השנים. ד"מ שי תרצ"ד כתוב שם
הכ"ז ואח"כ תבא לוח ותמצא הכ"ז פשוטה בראש הדרך
ורחתינו מסודר לפניך כשולחן הערוך :

תשרי ר"ה יום ב' ג', ימיו ל' צום גדליה יום ד' ג' בו, וילך וחזא
שבת טובה וי בו כימור יום ד' יו"ד בו, האוינו י"ג בו, סוכות
יום ב' ג' ט"ו בו, בחור'ל בב' הימים קורין פ' שור או כשב וכו' ובא"י

לוח להביעות השנים

י

ביום ב' קורין פ' וביום השני חוזרין אותה די פעמים וכן בכל ימי חוה"מ ואינם חוששים לספיקא דיומא, שבת חוה"מ כ' בו, הו"ר יום א' כ"א בו, ש"ע והוא יום שמתחילין לומר משיב הרוח ומוריד הגשם במוסף יום ב' כ"ב בו, ש"ת יום ג' כ"ג בו, בראשית כ"ז בו :

חשוון ג' ד', ימיו ל', נח ד' בו, לך לך י"א בו, וירא י"ח בו, חיי שרה כ"ה בו :

כסליו ה' ו', ימיו ל', תולדות ב' בו, ויצא ט' בו, וישלח י"ו בו, וישב כ"ג בו, חנוכה יום ב' כ"ה בו :

טבת ז' א', ימיו כ"ט, מקץ בו ביום, ויגש ז' בו, עשרה בטבת יום ג' שמות כ"א בו, וארא כ"ח בו :

שבט יום כ', ימיו ל', בא ו' בו, בשלח י"ג בו, ט"ו בשבט יום ב' יתרו כ' בו, משפטים והוא שבת שקלים כ"ז בו :

אדר ג' ד', ימיו כ"ט, תרומה ודרוא שבת הפסקה ד' בו וסימנו ד"ד רצוה והוא שבת זכור י"א בו, צום אסתר יום ב' י"ג בו, פורים ג' ד' י"ד בו, כי תשא והוא שבת פרה י"ח בו, ויקהל, ופקודי והוא שבת החודש כ"ה בו :

ניסן יום ה', ימיו ל', ויקרא ג' בו, צו והוא שבת הגדול י"ד בו בדיקת החמץ ליל ד' י"ד בו, פסח ה' ו' ט"ו בו, ובו ביום מתחילין לומר מוריד הטל במוסף, ספירת העומר ליל ו' י"ו בו, שבת חוה"מ י"ז בו, ברכנו ליל א' י"ח בו, שביעי של פסח ד' ה', כ"א בו, שמיני ופקדים כ"ד בו :

אייר ו' ז', ימיו כ"ט, תזריע וטהרות בו ביום, אחרי מות וקדושיב ח' בו, פסח ב' יום ז' י"ד בו, אמור ט"ו בו, ל"ג לעומר יום ג' י"ח בו, בהר ובחוקותי כ"ב בו, במדבר כ"ט בו :

סיון יום א', ימיו ל', שבועות ו' ו' כו, (בא"י נשא ו' בו) נשא (בא"י בהעלותך) י"ד בו, בהעלותך (בא"י שלח לך) כ"א בו, שלח לך (בא"י קרח) כ"ח בו :

תמוז ב' ג', ימיו כ"ט, קרח (בא"י חוקה) ה' בו, חוקת ובלק (בא"י בלק) י"ב בו, י"ז בתמוז יום ה' פנחס והוא שבת דברי י"ט בו מסורג ומסעי והוא שבת שמעו כ"ו בו :

אב יום ד', ימיו ל', דברים והוא שבת חזון ד' בו, ט' כאב יום ה' ואתחנן והוא שבת נחמו י"א בו, ט"ו כאב יום ד', עקב י"ח בו, ראה כ"ה בו :

אלול ה' ו', ימיו כ"ט, שופטים ב' בו, כי תצא ט' בו, כי תבא י"ז בו, נצבים וילך כ"ג בו :

לוח לקביעות השנים

יא

ב' בח"ג פשוטה

ימיה שמח"ה וששון ליהודים. ושבתותיה נ'

תשרי ר"ה יום ב' ג' ימיו ל' צום גדליה יום ד' ג' בו, וילך והוא שבת שובה ו' בו, כיפור יום ד' יו"ד בו, האזינו י"ג בו, סוכות יום ב' ט"ו בו, בחול בבי' הימים קורין ס' שור או כשב וכו' ובא"י ביום ב' קורין ס' וביום השני חוזרין אותה ד' פעמים וכן בכל ימי חוה"מ ואינם חוששים לספיקא דיומא, שבת חוה"מ כ' בו, הו"ר יום א' כ"א בו, ש"ע והוא יום שמתחילין לומר משיב הרוח ומוריד הגשם במוסף יום ב' כ"ב בו, ש"ת יום ג' כ"ג בו, בראשית כ"ז בו :

חשוון ג' ד' ימיו כ"ט, נח ד' בו, לך לך י"א בו, וירא י"ח בו, חיי שרה כ"ה בו :

כסליו יום ה' ימיו כ"ט, תולדות ג' בו, ויצא יו"ד בו, וישלח י"ז בו, וישב כ"ד בו, חנוכה יום א' כ"ה בו :

טבת יום ו' ימיו כ"ט, מקץ ב' בו, ויגש ס' בו, עשרה בטבת יום א' ויחי י"ז בו, שמורת כ"ג בו :

שבט יום ז', ימיו ל', וארא בו ביום, בא ח' בו, בשלח ט"ו בו, ט"ו בשבט יום ז', יתרו כ"ב בו, משפטים והוא שבת שקלים כ"ט בו :
אדר יום א' ב', ימיו כ"ט, תרומה והוא שבת הפסקה ו' בו, וסימנו ב"ה, חצוה והוא שבת זכור י"ג בו, צום אסתר נקדם ליום ה' י"א בו, פורים יום א"ב י"ד בו, כי תשא והוא שבת פרה כ' בו, ויקהל ופקודי והוא שבת החודש כ"ז בו :

ניסן יום ג' ימיו ל', ויקרא ה' בו, צו והוא שבת הגדול י"ב בו, כדיקת החמץ ליל ב' י"ד בו, פסח ג' ד' ט"ו בו, וביום א' מתחילין לומר מוריד הטל במוסף ספירת העומר ליל ד' י"ז בו, ברכנו ליל ה' י"ז בו, שבת חוה"מ י"ט בו, ז' של פסח יום ב' ג' כ"א בו, שמיני ופרקים כ"ו בו :

אייר ד' ה' ימיו כ"ט, תזריע וטהרות ג' בו, אחרי מות וקדושים יו"ד בו, פסח ב' יום ד' י"ד בו, אמור י"ז בו, ל"ג לעומר יום א' י"ח בו, בהר ובחוקותי כ"ד בו :

סיון יום ו' ימיו ל', במדבר ב' בו, שבעות ד' ה' ו' בו, נשא ט' בו, בעלזרך י"ז בו, שלח לך כ"ג בו :

תמוז ז' א' ימיו כ"ט, קרח בו ביום, חוקת ז' בו, בלק י"ד בו, י"ז בתמוז יום ג', פנחס והוא שבת דברי כ"א בו, מטות ומסעי והוא שבת שמעו כ"ח בו :

אב יום ב' ימיו ל', דברים והוא שבת חזון ו' בו, ס' באב יום ג', ואתחנן והוא שבת נחמו י"ג בו, ט"ו באב יום ב', עקב כ' בו, ראה כ"ז בו :

לוח לקביעות השנים

אלול ג' ד', ימיו כ"ט, שופטים ד' בו, כי חצא י"א בו, כי תבא י"ח בו,
נצנים וילך כ"ה בו :

ג' גכ"ה פשוטה

ימיה שמדון את ירושלם. ושבתותיה נ'

תשרי ר"ה יום ג' ד', ימיו ל', צום גדליה יום ה' ג' בו, וילך והוא שבת שובה
ה' בו, כיפור יום ד' וי' בו, האזינו י"ב בו, סוכות ג' ד' ט"ו בו,
בחול בכ' הימים קורין פ' שור או כשב וכו' ובא"י ביום ב' קורין פ'
וביום השני חוזרין אותה ד' פעמים וכן בכל ימי חוה"מ ואינם חוששים
לספיקא דיומא, שבת חוה"מ י"ט בו, הו"ר יום ב' כ"א בו, ש"ע ובו מתחילין
לומר משיב הרוח ומוריד הגשם במוסף יום ג' כ"ב בו, ש"ת יום ד' כ"ג
בו, בראשית כ"ו בו :

חשוון ד' ה', ימיו כ"ט, נח ג' בו, לך לך י' בו, וירא י"ז בו, חיי שרה כ"ד;
כסליו יום ו', ימיו ל'. תולדות ב' בו, ויצא ט' בו, וישלח י"ז בו, וישב
כ"ג בו, חנוכה יום ב' כ"ד בו :

טבת ו' א', ימיו כ"ט, מקץ בו ביום יגש ז' בו, עשרה בטבת יום ג';
ויחי י"ד בו, שמות כ"א בו, וארא כ"ח בו :
שבט יום ב', ימיו ל', בא ו' בו, בשלח י"ג בו, ט"ו בשבט יום ב', יתרו
כ' בו, משפטים והוא שבת שקלים כ"ז בו :

אדר ג' ד' ימיו כ"ט, תרומה והוא שבת הפסקה ד' בו וסימנו ד"ד, תצוה
והוא שבת זכור י"א בו, צום אסתר יום ב' י"ג בו, תורים ג' י"ד בו,
כי חשא והוא שבת פרה י"ח בו ויקהל ופקודי והוא שבת חחודש כ"ה :
ניסן יום ה', ימיו ל', ויקרא ג' בו, צו והוא שבת הגדול י' בו, בדיקרת
החמץ ליל ד' י"ד בו, פסח ה' ו', וביום הראשון מתחילין לומר מוריד
השל במוסף ט"ו בו, ספירת העומר ליל ו' י"ז בו, שבת חוה"מ י"ז בו,
ברכנו ליל א' י"ח בו, ז' של פסח יום ד' ה' כ"א בו, שמיני ומרקים כ"ד בו,
אזיקר ו' ז', ימיו כ"ט, תזריע וטהרות כו ביום, אחרי מות וקדושים ח'
בו, פסח ב' יום ו' י"ד בו, אמור ט"ו בו, ל"ג לעומר יום ג' י"ח בו,
בהר ובחוקתי כ"ב בו, במדבר כ"ט בו :

סיון יום א', ימיו ל', שבועות יום ו' ז' (כא"י נשא ו' בו), נשא (בא"י
בהעלותך) י"ד בו, בעלותך (בא"י שלח) כ"א בו, שלח לך (כא"י קרח) כ"ח בו;
תמוז ב' ג', ימיו כ"ט, קרח ה' ב', חוקת ובלק (בא"י בלק) י"ב בו, י"ז תמוז
יום ה', פנחס והוא שבת דברי י"ט בו, מטות ומסעי והוא שבת שמעו כ"ו בו;
אב יום ד' ימיו ל', דברים והוא שבת חזון ד' בו, ט' באב יום ה',
ואתחנן והוא שבת נחשו י"ד בו, ט"ו באב יום ד', עקב י"ח בו, ראה כ"ה בו,

לוח לקביעות השנים

אדר ה' ו', ימיו כ"ט, שופטים ב' בו, כי תצא ט' בו, כי תבא י"ו בו,
נצבים וילך כ"ג בו :

ד' הש"א פשוטה

ימיה כי בשמחה תצאו. ושבתותיה נ"א

תשרי ר"ה יום ה' ו', ימיו ל' האזינו והוא שבת שובה ג' בו, צום גדליה נדחה ליום א' ד' בו, כיפור יום ז' י"ד בו, סוכות יום ה, ו' ט"ו בו, בחול בשני הימים קורין פ' שור או כשב וכו' ובא"י ביום ב' קורין פ' וביום השני חוזרין אותה ד, פעמים וכן בכל ימי חוה"מ ואינם חוששים לסמיקא דיומא, שבת ח'ה"מ י"ז בו, הו"ד יום ד' כ"א בו, ש"ע ובו מתחילין לומר משיב הרוח ומודיד הגשם במוסף יום ה' כ"ב בו, ש"ת יום ו' כ"ג בו, בראשית כ"ד בו :

חשוון ו' ז', ימיו ל, נח בו ביום. לך לך ח' בו, וירא ט"ו בו, חיי שרה כ"ב בו, תולדות כ"ט בו :

כסלו א' ב'. ימיו ל', ויצא ז, בו, וישלח י"ג בו, וישב כ' בו, חגוכה יום ה' כ"ח בו, מקץ כ"ז בו :

טבת ג' ד'. ימיו כ"ט, ויגש ד' בו, עשרה בטבת יום ו'. ויחי י"א בו, שמות י"ח בו, וארא כ"ה בו :

שבט יום ה' ימיו ל', בא ג' בו, בשלח י"ד בו, ט"ו בשבט יום ה', יתרו י"ז בו, משפטים כ"ד בו :

אדר ו' ז', ימיו כ"ט, חרומה והוא שבת שקלים בו ביום, תצוה והוא שבת זכור ה' בו, צום אסתר יום ג' י"ג בו, פורים ו' ז' י"ד בו, כי חשא והוא שבת הפסקה ט"ו בו, וסימנו זס"ה, ויקהל והוא שבת טרה כ"ב בו, מקורי והוא שבת החדש כ"ט בו :

ניסן יום א'. ימיו ל'. ויקרא ז' בו, צו ורחא שבת הגדול י"ד בו, בדיקת רחמץ נקדם ליל ו' י"ג בו, פסח א' ב' וביום ראשון מתחילין לומר מוריד הטל במוסף ט"ו בו, ספירת רעומר ליל ב' ט"ז בו, ברכנו ליל ג' י"ז בו, שביעי של פסח ז' א' כ"א בו, שמיני ופרקים כ"ה בו, אייר ב' ג', ימיו כ"ט, תזריע וטהרות ה' בו, אחרי מות וקדושים י"ב בו, פסח ב' יום ב' י"ד בו, ליג לעומר יום ו' י"ח בו, אמור י"ט בו, בהר ובחוקותי כ"ז בו :

סיון יום ד', ימיו ל', במדבר ד' בו, שבועות כ' ג' ו' בו, נשא י"א בו, בהעלותך י"ח בו, שלח לך כ"ה בו :

תמוז ה' ו' ימיו כ"ט, קרח ב' בו, חוקת ט' בו, בלק י"ז בו, י"ז בתמוז יום א' ופנחס ורחא שבת דברי כ"ג בו :

אב יום ז', ימיו ל'. מטות ומסעי והוא שבת שמעו בו ביום, דברים

לוח לקביעות השנים

והוא שבת הוון ח' בוי. ט' באב יום א'. ואתחנן וחוא שבת נחמו ט"ו בו.
ט"ו באב בו ביום. עקב כ"ב בו. ראה כ"ט בו :
אלול א' ב' ימיו כ"ט. שופטים ו' בו. כי חצא י"ג בו. כי חבא כ' בו.
נצנים כ"ז בו :

ה' הכ"ז פשוטה

ימיה מעגליך ירעמון דש"ן ושבתותיה רושיעה נ"א

תשרי ר"ה יום ה' ו', ימיו ל'. האוינו והוא שבת שובה ג' בו. צום גדליהו
נדחה ליום א' ד' בו. כיפור יום ז' י' בו. סוכות יום ו' ט"ו בו. כחול
בב' הימים קורין פ' שור או כשב וכו' ובא"י ביום ב' קורין פ' וביום השני
וחורין אותה ד' פעמים לד' עולין וכן בכל ימי חוה"מ ואין חוששים לספיקא דיו.
שבת חוה"מ י"ז בו. ה"ר יום ד' כיא בו. ש"ע (ש"ת בא"י) והוא יום שמתחילין
לומר משיב הרוח ומוריד הגשם במוסף יום ב' כ"ב בו. ש"ת יום ו' כ"ג בו.
בראשית כ"ד בו :

חשוון ו' ז'. ימיו כ"ט. נח בו ביום. לך לך ח' בו. וירא ט"ו בו.
חיי שרה כ"ב בו. חולדות כ"ט בו :

כסליו יום א'. ימיו ל'. ויצא ו' בו. וישלח י"ד בו. וישב כ"א בו. חנוכה
יום ד' כ"ה בו. מקץ כ"ח בו :

טבת ב' ג'. ימיו כ"ט. ויגש ה' בו. עשרה בטבת יום ה'. ויחי י"ב בו.
שמות י"ט בו. וארא כ"ז בו :

שבט יום ד'. ימיו ל'. בא ד' בו. בשלח י"א בו. ט"ו בשבט יום ד'
יתרו י"ח בו. משפטים והוא שבת שקלים כ"ה בו :

אדר ה' ו'. ימיו כ"ט. תרומה והוא שבת הפסקה א' ב' בו. תצוה והוא שבת
זכור ט' בו. צום אסתר יום ד' י"ג בו. פורים ה' ו' י"ד בו. כי תשא והוא

שבת הפסקה ב' י"ז בו. וסימנו ובי"ה ויקהל ופקודי והוא שבת פרה כ"ג בו :

ניסן יום ז'. ימיו ל'. ויקרא והוא שבת החודש בו ביום. צו והוא שבת הגדול.

ח' בו. בדיקת חמץ ליל ו' י"ד ב'. פסח ז' א' ט"ו בו ובו ביום מתחילין לומר

מוריד הטל במוסף. ספירת העומר (וברכנו לא"י) ליל י"ז בו. ברכנו ליל א' י"ז בו

ז' של פסח ו' כ"א בו (בא"י שמיני) כ"ב בו. שמיני ופרקים (בא"י תז' וט') כ"ט בו

אייר א' ב'. ימיו כ"ט. תוריע וטהרות (בא"י אחרי וקדושים) ו' בו. אתר

וקדושים (בא"י אמור) י"ב בו. פסח ב' יום א' י"ד בו. ל"ג לעומר

יום ה' י"ח בו. אמור (בא"י בהר) כ' בו. בהר ובחוקותי (בא"י בחוקות) כ"ז בו :

סיון יום ג' ימיו ל'. במדבר ה' בו. שבועות א' ב' ו' בו. נשא י"ב בו.

בהעלותך י"ט בו. שלח לך כ"ז בו :

תמוז ד' ח' ימיו כ"ט. קרח ג' בו. חקת י"ד בו. בלק י"ז בו. בתמוז

נדחה ליום א' י"ח בו. נחם והוא שבת דברי כ"ד בו :

לוח לקביעות השנים

אב יום ו', ימיו ל', מטות ומסעי והוא שבת שמעו ב' בו, דברים והוא שבת חוין ס' בו, ס' באב גדחה ליום א' יו"ד בו, ס"ו באב יום ו', ואתחנן והוא שבת נחמו י"ו בו, עקב כ"ג בו :
אלול ו' א', ימיו כ"ט, בו, ראה בו ביום, שופטים ז' בו, כי חצא י"ד בו, כי חבא כ"א בו, נצנים כ"ח בו :

ו' זש"ג פשוטה

ימיה דהשל"ך על ה' יהבך ושבתותיה הצליחה נ"א
תשרי ר"ה יוה ז' א', ימיו ל', צום גדליה יום ב' ג' בו, האזינו והוא שבת שובה ח' בו, צום כיסור יום ב' י' בו, סוכות ז' א' ס"ו בו, בחול"ל בב' הימים קורין פ' שור או כשב וכו' ובא"י ביום ב' קורין פ' וביום דשני וחורין אותה ד' כעמים לד' עולין, וכן בכל ימי חוה"מ ואין חוששים לספיקא דיומא, הו"ד יום ו' כ"א בו, ש"ע (וש"ת לא"י) והוא יום שמתחילין לומר משיב הרוח ומוריד הגשם במוסף יום ז' כ"ב בו, ש"ת יום א' כ"ג בו, בראשית כ"ט בו :
חשוון א' ב', יום ל', נח ו' בו, לך לך י"ג בו, וירא כ', חיי שרה כ"ז בו :
כסליו ג' ד', ימיו ל', תולדות ד' בו, ויצא י"א בו, וישלח י"ח בו, וישב כ"ה בו, חנוכה יום ז' כ"ה בו :
מכת ה' ו', ימיו כ"ט, מקץ ב', ויגש ט', עשרה בטבת יום א', ויחי י"ו שמורת כ"ג בו :
שבט יום ז', ימיו ל', וארא בו ביום, בא ח' בו, בשלח ס"ו בו, ס"ו בשבט יום ז', יתרו כ"ב בו, משפטים והוא שבת שקלים כ"ט בו :
אדר א' ב', ימיו כ"ט, תרומה והוא שבת המסקה ו' בו וסימנו ב"ה תצוה והוא שבת זכור י"ג, צום אסתר נקדם ליום ה' י"א, פורים א' ב' י"ד, כי תשא והוא שבת פרה כ' בו, ויקהל ופקודי והוא שבת החודש כ"ז בו :
ניסן יום ג' ימיו ל', ויקרא ה', צו והוא שבת הגדול י"ב, בדיקת החמץ ליל ב' י"ד, פסח ג' ד' ס"ו, ובו ביום מתחילין לומר מורידה שלל במוסף, ספירת העומר (וברכנו לא"י) ליל ד' י"ו, ברכנו י"ו, שבת חוה"מ י"ט, ז' של פסח ב' ג' כ"א, שמיני ופקדים כ"ז בו :
אייר ד' ה' ימיו כ"ט, תזריע וטהרות ג' בו, אחרי וקדושים יו"ד, פסח ב' יום ד' אמור י"ז בו, ל"ג לעומר יום א' י"ח בו, בהר ובחוקתי כ"ד בו :
סיון יום ו', ימיו ל', במדבר ב' בו, שבועות ד' ה' ו' בו, נשא ט' בו, בהעלורח י"ז בו, שילה לך כיג בו :
תמוז ז' א' ימיו כ"ט, קרח בו ביום, חקת ז', בלק י"ד, י"ז בתמוז יום ג', פנחס והוא שבת דברי כ"א, מטות ומסעי והוא שבת שמעו כ"ח בו :

לוח לקביעות השנים

טז

אב יום ב' ימיו ל', דברים והוא שבת חזון י', ט' כאב יום ג' ואמחנן והוא שבת נחמו י"ג בו, ט"ו כאב יום ב' עקב כ' בו, ראדה כ"ז בו;
אלול ג' ד' ימיו כ"ט, שופטים ד' בו, כי חצא י"א בויכי תבא י"ח בו, נצבים וילך כ"ה בו;

ז' זח"א פשוטה

ימיה כשלג ילבינו ושבתורחיה נ"א

תשרי ר"ה יום ז' א' ימיו ל', צום גדליה יום ב' ג' בו, האזינו והוא שבת שובה ח' בו, כיפור יום ב' י' בו, סוכות יום ז' א' ט"ו בו, בחול' בב' הימים קורין פ' שור או כשב וכו' ובאי ביום ב' קורין פ' וביום השני וחזרין אוהח ד' פעמים, וכן בכל ימי חוה"מ ואין חוששים לספיקא דיומא. הו"ר יום ו' כ"א בו, שיע' (שית לא"י) והוא יום שמתחילין לומר משיב הרוח ומוריד הגשם במוסף יום ז' כ"ב בו, ש"ת יום א' כ"ג בו, בראשית כ"ט בו;

חשוון א' ב', ימיו כ"ט, נח ר' בו, לך לך י"ג בו, וירא כ' בו, חיי שרה כ"ז בו;
כסליו יום ג' ימיו כ"ט, תולדות ה' בו, ויצא י"ב בו, וישלח י"ט בו, חנוכה יום ו' כ"ה בו, וישב כ"ז בו;

טבת יום ד', ימיו כ"ט, מקץ ד' בו, עשרה בטבת יום ו', ויגש י"א בו, ויחי י"ח בו, שמות כ"ה בו;

שבט יום ה', ימיו ל', וארא ג' בו, בא י' בו, ט"ו בשבט י"ב ה', בשלח י"ז בו, יתרו כ"ד בו;

אדר ו' ז', ימיו כ"ט, משפטים והוא שבת שקלים בו ביום, תרומה והוא שבת זכור ח' בו, צום אסתר יום ה' י"ג בו, מורים ו' ז' י"ד בו, תצוה והוא שבת הפסקה בו ביום וסימנו זס"ו, כי תשא והוא שבת פרה כ"ב בו, ויקחל ופקודו והוא שבת החודש כ"ט בו;

ניסן יום א', ימיו ל', ויקרא ז' בו, צו והוא שבת הגדול י"ד בו, בדיקת החמץ נקדם לליל ו' י"ג בו, פסח א' ב' ט"ו בו, ובו ביום מתחילין לומר מוריד החל במוסף, ספירת העומר (וברכנו לא"י) ליל ב' י"ו בו, שביעי של פסח ז' כ"א בו, ברכנו ליל ג' י"ז בו, שמיני ופרקים כ"ח בו;

אייר ב' ג', ימיו כ"ט, תזריע וטהרות ה' בו, אחרי מות וקדושים י"ב בו, פסח ב' יום ב' י"ד בו, ל"ג לעומר יום ו' י"ח בו, אמור י"ט בו, בהר ובחוקרת י כ"ז בו;

סיון יום ד', ימיו ל', במדבר ד' בו, שבועות ב' ג' ו' בו, גשא י"א בו, בהעלותך י"ח בו, שלח לך כ"ה בו;

תמוז ה' ו', ימיו כ"ט, קרח ב' בו, חקת ט' בו, בלק יז בו, י"ז בתמוז י"ב א'. פנחס והוא שבת דברי כ"ג בו;

לוח להכיעות השנים

אב יום ז' ימיו ל' מסות ומסעי והוא שבת שמעו בו ביום, זכרים והוא שבת חזון ח' בו, ט' באב יום א' ואתחנן והוא שבת נחמו ט"ו בו, עקב כי בו ראה כ"ט בו :

אלול א' ב', ימיו כ"ט, שופטים ו' בו, כי תצא י"ג בו, כי רבא כ' בו, גזנים כ"ז בו :

א' בש"ז מעוברת

ימיה שלום יעשיה לי ושבתותיה נ"ה

תשרי ר"ה יום ב' ג', ימיו ל', צום גדליה יום ד' ג' בו, וילך והוא שבת שובה ו' בו, כ"פור יום ד' י' בו, האזינו י"ג בו, סוכות ב' ג' ט"ו בו, בחולל כב' הימים קורין ט' שור או כשב וכו' ובא"י ביום ב' קורין ט' וביום השני וחזרין אותה ד' טעמים לד' עולין וכן בכל ימי חוה"מ ואין חוששים לספיקא דיומא, שבת חוה"מ כ' בו, חור' יום א' כ"א בו, ש"ע (וש"ת לא"י) ובו ביום מתחילין לומר משיב הרוח ומוריד הגשם במוסף יום ב' כ"ב בו, ש"ת יום ג' כ"ג בראשית כ"ז בו: **חשוון** ג' ד', ימיו ל', נח ד' בו, לך לך י"א בו, וירא י"ח בו, חיי שרה כ"ה בו: **כסליו** ה' ו', ימיו ל', חולדות ב' בו, ויצא ט' בו, וישלח י"ו בו, וישב כ"ג בו, חנוכה יום ב' כ"ד בו :

טבת ז' א', ימיו כ"ט, מקץ בו ביום, ויגש ו' בו, עשרה בטבת יום ג', ויחי י"ד בו, שמות כ"א בו, וארא כ"ח בו :

שבט יום ב', ימיו ל', בא ו' בו, בשלח י"ג בו, ט"ו כשכט יום ב', יתרו כ' בו, משפטים כ"ז בו :

אדר א' ג' ד', ימיו ל', תרומה ד' בו, תצוה י"א בו, פורים קטן ג' ד' י"ד בו, כי תשא י"ח בו, ויקהל והוא שבת שקלים כ"ה בו :

אדר ב' ה' ו', ימיו כ"ט, פקודי והוא שבת הפסקה א' ב' בו, ויקרא והוא שבת זכור ט' בו, צום אסתר יום ד' י"ג בו, פורים ה' ו' י"ד בו, צו והוא שבת הפסקה כ' י"ז בו, וסימן להם' וכי"ו, שמיני והוא שבת פרה כ"ג בו: **ניסן** יום ז', ימיו ל', תזריע והוא שבת החדש בו ביום, טהרות והוא שבת הגדול ח' בו, בדיקת החמץ ליל ו' י"ד בו, פסח ז' א' ט"ו בו ובו מתחילין לומר מוריד הטל במוסף, ספירת העומר (וברכנו בא"י) ליל א' י"ח בו, ברכנו ליל ב' י"ז בו, שביעי של פסח ו' ז' כ"א בו (ולבני א"י אחרי כ"ב בו), אחרי ופרקים (בא"י קדושים) כ"ט בו :

אייר א' ב', ימיו כ"ט, קדושים (בא"י אמור) ו' בו, אמור (בא"י בהר) י"ג בו, פסח ב' יום א' י"ד בו, ל"ג לעומר יום ה' י"ח בו, בהר (בא"י בחקותי) כ' בו, בחקותי (בא"י במדבר) כ"ז בו :

סיון יום ג', ימיו ל', במדבר (בא"י גשא) ה' בו, שבועות א' ב' ו' בו,

לוח לקביעות השנים

נשא (בא"י בהעלותך) י"ב בו, בהעלותך (בא"י שלח) י"ט בו, שלח לך
(בא"י קרח) כ"ו בו :

תמוז ד' ה', ימיו כ"ט, קרח (בא"י חקת) ג' בו, חקת (בא"י בלק) יו"ד
בו, בלק (בא"י סינחם) י"ז בו, י"ז בתמוז נדחת ליום א' י"ח בו,
פנחס (בא"י מטות) והוא שבת דברי כ"ד בו :

אב יום ו', ימיו ל', מטות ומסעי (בא"י מסעי) והוא שבת שמעו בי בו;
דברים והוא שבת חזון ט' בו, ט' באב נדחה ליום א' יו"ד בו, ט"ו
באב יום ו', ואחחנן והוא שבת נחמו ט"ו בו, עקב כ"ג בו :
אלול ז' א', ימיו כ"ט, ראה בו ביום, שופטים ז' בו, כי תצא י"ד בו, כי
תבא כ"א בו, נצבים כ"ח בו :

ב' בח"ה מעוברת

ימיה מיגון לשמחה ושבתותיה נ"ד

תשרי ר"ה יום ב' ג', ימיו ל' צים גדליה יום ד' ג' בו, וילך והוא שבת
שובה ו' בו, כיפור יום ד' יו"ד בו, האזינו י"ג בו, סוכות יום ב' ג' ט"ו
בו, בחולל בשני הימים קורין פ' שור או כשב וכו' ובא"י ביום ב' קורין
פ' וביום השני וחזרין אותה ד' פעמים לדי עולים וכן בכל ימי חוה"מ
ואינם חוששים לספיא דיומא, שבת חוה"מ כ' בו, הויר יום א' כ"א בו, ש"ע
(שית לא"י) והוא יום שמתחילין לומר משיב הרוח ומוריד הגשם במוסף
יום ב' כיב בו' ש"ת יום ג' כ"ג בו, בראשית כ"ז בו :

חשוון ג' ד' ימיו כ"ט, תולדות ג' בו, לך י"א בו, וירא י"ח בו חיי שרה כה בו;
כסלו יום ה', ימיו כ"ט, תולדות ג' בו, ויצא יו"ד בו, וישלח י"ז בו,
וישב כ"ד בו, חנוכה יום א' כ"ה בו :

טבת יום ו', ימיו כ"ט, מקץ ב' בו, ויגש ט' בו, עשרה בטבת יום א'
ויחי ט"ז בו, שמות כ"ג בו :

שבט יום ז', ימיו ל', וארא בו ביום, בא ח' בו, בשלח ט"ז בו, ט"ו
בשבט יום ז', יתרו כיב בו, משפטים כ"ט בו :

אדר א' ב' ימיו ל', תרומה ז' בו, חצוה י"ג בו, פורים קסן יום
א' י"ד בו, כי תשא כ' בו, ויקהל והוא שבת שקלים כ"ז בו;

אדר ב' ג' ד', ימיו כ"ט, מקודי והוא שבת הספקה ד' בו וסימנו ד"ד
ויקרא והוא שבת זכור י"א בו, צום אסתר יום ב' י"ג
בו, פורים ג' ד' י"ד ב', צו והוא שבת פרה י"ח בו, שמיני והוא שבת החדש
כ"ה בו :

ניסן יום ה', ימיו ל', חזריע ג' בו, סהרות והוא שבת הגדול י"ד בו,
בדיקת תחמץ ליל ד' י"ד בו, פסח ה' ו' ט"ו בו, וכו' ביום
מתחילין לומר מוריד דמטל במוסף, ספירת העומר (וברכנו לא"י) ליל

לוח לקביעות השנים

ו' י"ו בוי שבת חוה"מ י"ז בו, ברכנו ליל א' י"ח בוי ז' של פסח ד' ה'
כ"א בו, אחרי ופרקים כ"ד בו :

ז' י"ד ו' ז' ימיו כ"ט, קדושים בו ביום, אמור ח' בוי פסח ב' יום ו' י"ד
בו, בהד ס"ו בוי, ל"ג לעומר יום ג' י"ח בו, בחוקתי כ"ב בו, במדבר כ"ט בו;
סיון יום א' ימיו ל' שבועות ו' ז' ו' בוי, (כא"י נשא) ז' בו, נשא
(כא"י בהעלותך) י"ד בו, בהעלותך (כא"י שלח לך) כ"א בו,
שלח לך (כא"י קרח) כ"ח בו :

תמוז ב' ג', ימיו כ"ט, קרח (כא"י חקת) ח' בוי חקת ובלק (כא"י בלק)
י"ב בו, י"ז בתמוז יום ה' פנחס והוא שבת דברי י"ט בו, מו"מ
הוא שבת שמעו כ"ו בו :

אב יום ד', ימיו ל', דברים והוא שבת חזון ד' בו, ס' באב יום ה' ואתחנן
והוא שבת נחמו י"א בו, ס"ו באב יום ד', עקב י"ח בו, ראה כ"ה בו :
אלול ה' ו', ימיו כ"ט שופטים ב' בו, כי תצא ס' בו, כי תבא י"ו
בו נצבים וילך כ"ג בו :

ג' גכ"ז מעוברת

ימיה ובשלושים חולון ושבתותיה נ"ה

תשרי ר"ה יום ג' ד', ימיו ל', צום גדליה יום ה' ג' ו' בו, וילך
והוא שבת טובה ה' בו, כיפור יום ה' י"ד בו, האוינו י"ב בו,
סוכות ג' ד' ס"ו בו, בחול ב' הימים קורין פ' שור או כשב וכו' ובא"י
ביום ב' קורין פ' וביום השני ותזרין אותה ד' פעמים לד' עולין וכן
בכל ימי חוה"מ וא"מ חוששים לספיקא דיומא, שבת חוה"מ י"ח בו, הו"ד
יום ב' כ"א בו, ש"ע (וש"ת לא"י) וכו' מתחילין לומר משיב הרוח ומוריד
הגשם במוסף יום ג' כ"ב בו, ש"ת יום ד' כ"ג בו, בראשית כ"ו בו :
חשוון ד' ה', ימיו כ"ט, נח ג' בו, לך לך יו"ד בו, וירא י"ז בו, חיי
שרה כ"ד בו :

כסליו ו', ימיו ל', תולדות ב' בו, ויצא ס' בו, וישלח י"ז בו, וישב כ"ג
בו, חנוכה יום ב' כ"ה בו :

טבת ז' א', ימיו כ"ט, מקץ בו ביום, ויגש ז' בו, עשרה בטבת יום
ג', ויחי י"ד בו, שמות כ"א בו, וארא כ"ח בו :

שבט יום ב', ימיו ל"ה, בא ו, בו, בשלח י"ג בו, ס"ו בשבט יום ב',
יתרו כי בו, משפטים כ"ז בו :

אדר א' ג' ד', ימיו ל', תרומה ד' בו, תצוה י"א בו, פורים קטן ג'
ד' י"ד בו, כי תשא י"ח בו, ויקהל והוא שבת שקלים כ"ה בו :

אדר ב' ה' ו', ימיו כ"ט, פקודי והוא שבת הפסקה א' ב' בו, ויקרא
והוא שבת זכור ס' בו, צום אסתר יום ד' י"ג בו, פורים ה'

לוח לקביעות השנים

ב

וי י"ד בו, צו והוא שבת הפסקה ב' י"ו בו, וסימן להפסקות ובי"ו, שמיני
והוא שבת פרה כ"ג בו :

ניסן יום ז', ימיו ל', חזרע והוא שבת החודש בו, ביום, טהרות והוא
שבת הגדול ח' בו, בדיקת החמץ ליל ו' י"ד בו, פסח ז' א' ט"ו בו
וכו מתחילין לומר מוריד הטל במוסף, ספירת דעומר (וברכנו בא"י)
ליל א' י"ו בו, ברכנו ליל ב' י"ז בו, שביעי של פסח ו' ז' כ"א בו, (ולבני
א"י אחרי כ"ב בו), אחרי ופרקים (בא"י קדושים) כ"ט בו :

אייר א' ב', ימיו כ"ט, קדושים (בא"י אמור) ו' בו, אמור (בא"י בהר)
י"ג בו, פסח ב' יום א' י"ד בו, ל"ג לעומר יום ה' י"ח בו, בהר
(בא"י בחוקותי) כ' בו, בחוקותי (בא"י במדבר) כ"ז בו :

סיון יום ג', ימיו ל', במדבר (בא"י נשא) ה' בו, שבועות א' ב' ו' בו,
נשא (בא"י בהעלתך) י"ב בו, בהעלתך (בא"י שלח) י"ט בו, שלח לך
(בא"י קרח) כ"ז בו :

תמוז ד' ה', ימיו כ"ט, קרח (בא"י חקת) ג' בו, חקת (בא"י בלק) י"ד
בו, בלק (בא"י פנחס) י"ז בו, י"ז בתמוז נדחה ליום א' י"ח בו, פנחס
(בא"י מטות) והוא שבת דברי כ"ד בו :

אב יום ו', ימיו ל', מטות ומסעי (בא"י מסעי) והוא שבת שמעו ב' בו,
דברים והוא שבת חזון ט' בו, ט' באב נדחה ליום א' י"ד בו, ט"ו
באב יום ו', ואתחנן והוא שבת נחמו י"ז בו, עקב כי בו :

אלול ז' א', ימיו כ"ט, ראה בו, ביום שופטים ז' בו, כי תצא י"ד
בו, כי תבא כ"א בו, נצבים כ"ח בו :

ד' הש"ג מעוברת

ימיה שפ"ה יהיה לפיו סביב ושבתותיה נ"ה

תשרי ר"ה יום ה' ו', ימיו ל', האזינו והוא שבת שובה ג' בו, צום
גדליה נדחה ליום א' ד' בו, צום כיפור יום ז' י"ד בו, סוכות ה'
ו' ט"ו בו, בחול' כב' הימים קורין פ' שור או כשב וכו' ובא"י ביום ב'
קורין פ' וביום השני וחזרין אותה ד' פעמים לד' עולין וכן בכל ימי חוה"מ
ואינם חוששים לספיק' דיומא, שבת חוה"מ י"ז בו, ה"ר יום ד' כיא בו, ש"ע
(וש"ת לא"י) והוא יום שמתחילין לומר משיב הרוח ומוריד הגשם במוסף יום
ה' כ"ב בו, ש"ת יום ו' כ"ג בו, בראשית כ"ד בו :

חשוון ו' ז', ימיו ל', נח בו, ביום, לך לך ח' בו, וירא ט"ו בו, חיי שרה
כ"ב בו, תולדות כ"ט בו :

כסליו א' ב', ימיו ל', ויצא ו' בו, וישלח י"ג בו, וישב כ' בו, חנוכה
יום ה' כ"ה בו, מקץ כ"ז בו :

מנחת ג', ד', ימיו כ"ט, ויגש ד' בו, עשרה בטבת יום ו', ויחי י"א
בו, שמות י"א בו, וארא כ"ה בו :

לוח לקביעות השנים

שבט יום ה' ימיו ל', בא ג' בו, בשלח י"ד בו, ט"ו בשבט יום ה'
יתרו י"ז בו, משפטים כ"ד בו :

אדר א' ו' ז', ימיו ל', תרומה בו ביום, תצוה ח' בו, פורים קטן ו' ז'
י"ד בו, כי תשא ט"ו בו, ויקהל כ"ב בו, מקורי וחוא שבת
שקלים כ"ט בו :

אדר ב' א' ב' ימיו כ"ט, ויקרא והוא שבת הפסקה ו' בו וסימנו ביה,
צו והוא שבת זכיר י"ג בו, צום אסתר נקדם ליום ה' י"א
בו, פורים א' ב' י"ד בו, שמיני והוא שבת פרה כ' בו, תוריע והוא
שבת החודש כ"ז בו :

ניסן יום ג' ימיו ל', טהרות ה' בו, אחרי והוא שבת הגדול י"ב בו,
בדיקת החמץ ליל ב' י"ד בו, ססח ג' ד' ט"ו בו, ובו ביום מתחילין
לומר מוריד הטל במוסף, ספירת העומר (וכרכנו לא"י) ליל ד' י"ז בו,
ברכנו ליל ה' י"ז בו, שבת חוה"מ י"ט בו, ז' של פסח ב' ג' כ"א בו,
קדושים ופרקים כ"ו בו :

אייר ד' ה' ימיו כ"ט, אמור ג' בו, בהר י"ד בו, ססח ב' יום ד' י"ד
בו, בחוקותי י"ז בו, ל"ג לעומר יום א' י"ח בו, במדבר כ"ד בו :
סיון יום ו', ימיו ל', גשא ב' בו, שבועות ד' ה' ו' בו, בהעלותך ט'
בו, שלח לך י"ז בו, קרח כ"ב בו :

תמוז ז' א' ימיו כ"ט, חקת בו ביום, בלק ז' בו, פנחס י"ד בו, י"ז בתמוז
יום ג', מסות והוא שבת דברי כ"א בו, מסעי והוא שבת שמעו כ"ה בו :
אב יום ב', ימיו ל', דברים והוא שבת חזון ו' בו, ט' באב יום ג', ואתחנן
והוא שבת נחמו י"ג בו, ט"ו באב יום ב', עקב כ' בו, ראה כ"ז בו :
אלול ג' ד' ימיו כ"ט, שופטים ד' בו, כי תצא י"א בו, כי תבא י"א
בו, נצבים וילך כ"ה בו :

ה' הח"א מעוברת

ימיה כי בשלומיה יהיה לכם שלום ושבתותיה נ"ה

תשרי ר"ה יום ה' ו', ימיו ל', האזינו והוא שבת שובה ג' בו, צום גדליה
נדחה ליום א' ד' בו, כיפור יום ז' י' בו, סוכות יום ו' ט"ז בו, כחול
בב' הימים קורין פ' שור או כשב וכו' ובא"י ביום ב' קורין פ' וביום השני
ותוודין אותה ד' פעמים לד' עולין וכן בכל ימי חוה"מ ואין חוששים לספיקא
דיומא שבת חוה"מ י"ז בו, הו"ר יום ד' כיא ביה ש"ע (ש"ת לא"י) והוא יום
שמתחילין לומר משיב הרוח ומוריד הגשם במוסף יום ה' כ"ב בו, ש"ת יום
ו' כ"ג בו, בראשית כ"ד בו :

חשוון ו' ז' ימיו כ"ט, נח בו ביום, לך לך ח' בו, וירא ט"ו בו,
חיי שרה כ"ב בו, תולדות כ"ט בו :

כסליו יום א"י ימיו כ"ט ויצא ז' בו, וישלח י"ד בו, וישב כ"א בו, חנוכה

לוח לקביעות השנים

כב

יום ד' כ"ה בו מקץ כ"ה בו :

מבט יום ב' ימיו כ"ט ויגש ו' בו עשרה בטבת יום ד' ויחי י"ג בו :

עמות כ' בו וארא כ"ז בו :

שבט יום ג' ימיו ל' בא ה' בו בשלח י"ב בו ס"ו בשבט יום ג' :

יתרו י"ט בו משפטים כ"ז בו :

אדר א' ד' ה' ימיו ל' תרומה ג' ב' חצוה יו"ד בו פורים קטן ד' :

ה' י"ד בו כי חשא י"ז בו וקחל כ"ד בו :

אדר ב' ו' ז' ימיו כ"ט פקודי והוא שבת שקלים בו כיום ויקרא והוא :

שבת זכור ח' בו צום אסתר יום ה' י"ג בו פורים ו' ז' :

י"ד בו צו והוא שבת הפסקה ס"ז בו וסמינו זס"ר שמיני והוא שבת פרה :

כ"ב בו תוריע והוא שבת החודש כ"ט בו :

ניסן יום א' ימיו ל' סהרות ז' בו אחרי מות והוא שבת הגדול י"ד בו :

בדיקת חמץ נקדם לליל ו' י"ג בו פסח א' ב' ס"ו בו ובו כיום :

מתחילין לומר מוריד הטל במוסף ספירת העומר (וברכנו לא"י) ליל ב' י"ז :

בו ברכנו ליל ג' י"ז בו שביעי של פסח ז' כיא בו קדושים ופרק' כ"ח בו :

אייר ב' ג' ימיו כ"ט אמור ה' בו בהר י"ב בו פסח ב' יום ב' י"ד בו :

ל"ג לעומר יום ו' י"ח בו בחוקותי י"ט בו במדבר כ"ו בו :

סיון יום ד' ימיו ל' נשא ד' בו שבועות ב' ג' ו' בו בהעלותך י"א בו :

שלח לך ייח בו קרח כ"ה בו :

תמוז ה' ו' ימיו כ"ט חקת כ' בו בלק ס' בו פנחס י"ו בו י"ז בתמוז :

יום א' מטות והוא שבת דברי כ"ג בו :

אב יום ז' ימיו ל' מסעי וחוא שבת שמעו בו כיום דברים והוא שבת :

חזון ח' בו ס' באב יום א' ואתחנן והוא שבת נחמו ס"ו בו ס"ז :

באב יום ז' עקב כ"ב בו ראה כ"ט בו :

אלול א' ב' ימיו כ"ט שופטים ו' בו כי תצא י"ג בו כי תבא כ' בו :

נצבים כ"ז בו :

ו' זש"ה מעוברת

ימיה רצון יראיו יעשה ושבתותיה נ"ה

תשרי ר"ה יום ז' א' ימיו ל' צום גדליה יום ב' ג' בו וילך והוא שבת שוכה :

ח' בו כיפור יום ב' יו"ד בו סוכות ז' א' ס"ו בו בחור'ל ב' :

הימים קורין ס' שור או כשב וכו' ובא"י ביום ב' קורין פ'וביום השני :

וחזרין אותה ד' פעמים לד' עולין וכן בכל ימי חוה"מ ואינם חוששים :

לספיקא דיומא שבת חוה"מ י"ט בו הו"ר יום ו' כ"א בו ש"ע (והוא ש"ת :

לא"י) ובו מתחילין לומר משיב הרוח ומוריד הגשם במוסף יום ז' כ"ב :

בו ש"ת יום א' כ"ג בו בראשית כ"ט בו :

לוח לקביעות השנים

חשוון א' ב' ימיו ל' נח ג' ב' לך לך י"ג ב' וירא כי ב' חיי שרה כ"ז ב'
כסליו יום ג' ד' ימיו ל' תולדות ד' ב' ויצא י"א ב' וישלח י"ח ב'
 וישב כ"ה ב' חנוכה יום ז' כ"ד ב' :

טבת ה' ו' ימיו כ"ט מקץ ב' ביום ויגש ט' ב' עשרה בטבת יום א'
 ויחי ט"ו ב' שמות כ"ג ב' :

שבט יום ז' ימיו ל' וארא ב' ביום בא ח' ב' בשלח ט"ו ב' ט"ו
 בשבט ב' ביום יחדו כ"ב ב' משפטים כ"ט ב' :

אדר א' א' ב' ימיו ל' תרומה ו' ב' תצוה י"ג ב' פורים קסן א' ב'
 י"ד ב' כי תשא כ' ב' ויקהל והוא שבת שקלים כ"ז ב' :

אדר ב' ג' ד' ימיו כ"ט פקודי והוא שבת הפטקה ד' ב' וסימנו ד"ד
 ויקרא והוא שבת זכור י"א ב' צום אסתר יום ב' י"ג ב' פורים
 ג' ד' י"ד ב' צו והוא שבת פרה י"ח ב' שמיני והוא שבת החדש כ"ה ב'
ניסן יום ה' ימיו ל' תזריע ג' ב' טהרות וזוהא שבת תבדול י"ד ב'
 בדיקת חמץ ליל ד' י"ד ב' פסח ה' ו' וביום הראשון מתחילין
 לומר מוריד הטל במוסף ט"ו ב' ספירת העומר (ברכנו בא"י) ליל ו' י"ו
 ב' שבת חוה"מ י"ז ב' ברכנו ליל א' י"ח ב' ז' של פסח ד' ה' כ"א
 ב' אחרי ופרקים כ"ד ב' :

אייר ו' ז' ימיו כ"ט קדושים ב' ביום אמיר ח' ב' פסח ב' יום ו'
 י"ד ב' בהר ט"ו ב' ל"ג לעומר יום ג' י"ח ב' בהוקותי כ"ב
 ב' במדבר כ"ט ב' :

סיון יום א' ימיו ל' שבועות יום ו' ז' ו' ב' (בא"י נשא ז' ב') נשא
 (בא"י בהעלותך) י"ד ב' בהעלותך (בא"י שלח לך) כ"א ב' שלח
 לך (בא"י קרח) כ"ה ב' :

חמוז ב' ג' ימיו כ"ט קרח (בא"י חקת) ה' ב' חקת ובלק (בא"י בלק)
 י"ב ב' י"ז בחמוז יום ה' מנחם והוא שברר דברי י"ט ב' מו"מ
 והוא שבת שמעו כ"ז ב' :

אב יום ד' ימיו ל' דברים והוא שבת חזון ד' ב' ט' באב יום ה'
 ואתחנן והוא שברר נחמו י"א ב' ט"ו באב יום ד' עקב י"ח ב'
 ראה כ"ה ב' :

אלול ה' ו' ימיו כ"ט שופטים ב' ב' כי תשא ט' ב' כי תבא י"ו ב'
 נצבים וילך כ"ג ב' :

ז' זח"ג מעוברת

ימיה ושבועיה גרותיה עליה ושבתותיה ג'ה

תשרי יום ו' א' ימיו ל' צום גדליה יום ב' ג' ב' האונינו והוא

לוח לקביעות השנים

כד

שבת שובה חי בו, כיפור יום ב' יו"ד בו, האזינו י"ג בו, סוכות יום ז' א' ס"ו בו, בחול' בב' הימים קורין ס' שור או כשב וכו' ובא"י ביום ב' קורין פ' וביום השני וחזרין אותה ד' פעמים לד' עולים וכן בכל ימי חוה"מ ואינם חוששים לספיקא דיומא, (ש"ת לא"י) הו"ר יום ו' כ"א בו, ש"ע והוא יום שמתחילין לומר משיב הרוח ומוריד הגשם במוסף יום ז' כ"ב בו, ש"ת יום א' כ"ג בו, בראשית כ"ט בו :

חשוון א' ב', ימיו כ"ט, נח ו' בו, לך לך י"ג בו, וירא כ' בו, חיי שרה כ"ז בו :

כסליו יום ג', ימיו כ"ט, תולדות ה' בו, ויצא י"ב בו, וישלח י"ט בו, חנוכה יום ו' כ"ה בו, וישב כ"ז בו :

טבת יום ד', ימיו כ"ט, מקץ ד' בו, עשרה בטבת יום ו', ויגש י"א בו, ויחי י"ח בו, שמורת כ"ה בו :

שבט יום ה', ימיו ל' וארא ג' בו, בא יו"ד בו, ס"ו בשבט יום ה', בשלח י"ז בו, יתרו כ"ד בו :

אדר א' ו' ז', ימיו ל' משפטים בו, ביום, תרומה ח' בו, פורים קטן ו' ז' י"ד בו, תצוה ט"ו בו, כי תשא כ"ב בו, ויקהל והוא ש' שקלים כ"ט בו :

אדר ב' א' ב', ימיו כ"ט, טקודי והוא שבת הפסקה ו' בו, וסימנו ב"ה, ויקרא והוא שבת זכור י"ג בו, צום אסתר נקדם ליום ה' י"א בו פורים א' ב' י"ד בו, צו והוא שבת פרה כ' בו, שמיני והוא שבת חחודש כ"ז בו :

ניסן יום ג', ימיו ל', תזריע ה' בו, טהרות שהוא שבת הגדול י"ב בו, בדיקת החמץ ליל ב' י"ד בו, פסח ג' ד' וביום ראשון מתחילין לומר

מוריד הטל במוסף, ס"ו בו, ספירת העומר (בדכנא בא"י) ליל ד' י"ז בו בדכנא ליל ה' י"ז בו, שבת חוה"מ י"ט בו, ז' של פסח ג' כ"א בו, אחרי ופרקים כ"ז בו :

אייר ד' ה' ימיו כ"ט, קדושים ג' בו, אמור י' בו, פסח ב' יום ד' י"ד בו, בהר י"ז בו, ליג לעומר יום א' י"ח בו, בחוקותי כ"ד בו :

סיון יום ו' ימיו ל', במדבר כ' בו, שבועות ד' ה' ו' בו, נשא ט' בו, בהעלותך י"ז בו, שלח לך כ"ג בו :

תמוז ז' א' ימיו כ"ט, קרח בו ביום, חקת ז' ב', בלק י"ד בו, י"ז בתמוז יום ג', פינחס והוא שבת דברי כ"א בו, מטות ומסעי והוא שבח שמעו כ"ח בו :

אב יום ב', ימיו ל', דברים והוא שבת חזון ו' בו, ט' באב יום-ג, ואתחנן והוא שבת גחמו י"ג בו, ס"ו באב יום ב', עקב כ' בו, ראה כ"ז בו :

אלול ו' ד', ימיו כ"ט, שופטים ד' בו, כי תצא י"א בו, כי תבא כ"ח בו, נצבים וילך כ"ה בו :

חם ונשלם שבח לאל בורא עולם.

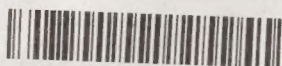

הספריה הלאומית

S 23 A 12769

סידור בית דוד ושלמה :

C.4

1741409-40

MEI

